

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ALL YOU WANT

SENLINYU

SenLinYu

All You Want

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

All You Want

senlinyu

Tek İsteddiğin

İlk olarak

<http://archiveofourown.org/works/15153092>

adresindeki [Archive of Our Own](#)'da

yayınlanmıştır.

Değerlendirme:

[Açık](#)

Arşiv Uyarısı:

[Arşiv Uyarılarını Kullanmamayı Seçin](#)

Kategori:

[F/M](#)

Fandom:

[Harry Potter - J. K. Rowling](#)

İlişki:

[Hermione Granger/Draco Malfoy](#)

Karakter:

[Hermione Granger](#), [Ginny Weasley](#), [Draco Malfoy](#), [Daphne Greengrass](#), [Astoria Greengrass](#), [Neville Longbottom](#), [Theodore Nott](#), [Anthony Goldstein](#), [Minerva McGonagall](#), [Pansy Parkinson](#)

Ek Etiketler:

[Hogwarts Sekizinci Yıl](#), [Hogwarts Dönemi](#), [Hogwarts Savaşı Sonrası](#), [Savaş](#), [Alternatif Evren - Kanon Sapması](#), [Kanona Uygun](#), [Epiloga Uygun](#), [Değil](#), [Harry Potter Epilog Ne Epilogu | EWE](#), [Alfa/Beta/Omega Dinamikleri](#), [Alfa/Omega](#), [Alfa Draco Malfoy](#), [Omega Hermione Granger](#), [Çiftleşme Döngüleri/Çiftleşme](#), [Baskınlık](#), [İtaat](#), [Düğümleme](#), [Kur Yapma](#), [Koklama](#), [Açık Cinsel İçerik](#), [Konulu Porno](#), [İncinme/Rahatlık](#), [Omega Ayeti](#), [Sahiplenici Davranış](#), [Cinsel Saldırı Girişimi](#), [Draco Tarafından Değil](#), [Draco İma Edilen/Atıfta şıkkı](#), [Özlem](#), [Bulunulan Cinsel Saldırı](#), [Koruyucu Draco Malfoy](#), [Sahiplenici Duyan Malfoy](#), [Draco Malfoy](#), [İletişimsizlik](#), [Öz Kar](#)

Koleksiyonlar:

[Potansiyel readinglist1717](#), [Hermione'nin Kütüphanesi](#), [Yağmurlu Bir Gün İçin Sakladım](#), [Okuduğum ve Sevdiğim Dramione Fikleri](#), [En İyi Harry Potter Kurguları](#), [İyi Kız Hermione](#), [s bon derece özel başyapıtlar koleksiyonu](#), [ir podcast bölümünü hak edecek kadar iyi fanfikler](#), [okunacak dramionedramione](#), [dramione çünkü aklım yerinde değil](#), [mahsulün kreması](#), [en iyileri](#), [zaten okudum](#), [Geçmiş okuma](#), [Tanrı](#), [Favoriler2021](#), [okuduğum](#), [DAHA FAZLA DRAMIONE](#), [Lissa'nın dramioneleri](#), ['nun Dramione](#), [malfoy fanfic](#), [favori A/B/O favorileri](#), [A/B/OTamamlandı](#), [Dramione](#), [TheMegKatmanı Dramione](#), [Amanda Already](#), [Completed-bnmf](#), [ultimate Read](#), [DMHG](#), [Cream de la cream of dramione](#), [ReadLater7878](#), [Fav icsdramione rereads](#), [Fucking MasterpiecesDramione Stuff](#), [Best of Dramione fics](#), [Comfort F](#), [Crème de la crème of Harry Potter ff](#), [fics que me dejaron tonnnnta](#), [YourFavouriteFilth](#), [SM to](#), [readRead Dramione I have Read](#), [Dramione I Go Feral For](#), [Draco Malfoy Rowling Magical World Related FFics](#), [Worth To Again](#), [Faves101](#), [Lions Among Men](#), [Dramione A/B/O Fics](#), [Fics Fics Pining \(Dramione\)](#), [The High Ground](#), [neden kırıldığının nedenleri](#), [Beni Ağlatan](#), [DramioneAmerica](#), [Runs on DramioneDramione](#), [dramione favorileri](#), [bayıldığım dramione fikirleri](#), [fav dramione](#), [kalp kırıcı derecede güzel](#), [Goddess Tier](#), [Old_phone_tbr_2021](#), [Katie](#), [hp](#), [Dramione](#), [Kedavra'mı Avada Fikleri Yerine Bunu Okuyorum](#), [HP Favori Eserleri](#), [Eden Uyumak](#), [Film Uyarlamalarını Hak Eden HP Fikleri](#), [Okudum ve Sevdim](#), [dramione my beloved](#), [Holy-Dramione](#), [tanrı katında dramione](#), [Harry Potter](#), [Need to read dramione](#), [DramioneForMe](#), [Dramione](#), [Hatırlamayı Dermione](#), [Best of best Tanrı Katmanım](#), [Dramione Sevdiğim](#), [Malfoy](#), [Okumak İstedğim Kitaplar](#), [GOATED DRAMIONE](#), [sevilen fics](#), [Fanfiction](#), [Sonsuz KudosBiblioteca](#), [La serpiente y el ratón](#), [Draco](#), [Dramione Master Pieces](#), [DMHG4EVER](#), [Complete HP Fics](#), [Kafamın içinde kirasız yaşıyor](#), [Bunlar Ciltli Olmalı](#), [ToAllOfYou's](#), [Already Read Harry Potter Fics](#), [dramione tekrar okuyacak Dramione](#), [Favorileri](#), [Uğruna öleceğim Dramione fikleri](#), [Mmm bu ÇOK iyiydi hadi hesabı alalım](#), [DRAMIONE BEST](#), [Dramione_all](#)

İstatistikler:

Yayınlandı: 2018-07-03 Tamamlandı: 2019-04-08 Bölümler: 36/36
Kelimeler: 172650

OceanofPDF.com

Tek İstedğin

tarafından [senlinyu](#)

Özet

Hogwarts'taki sekizinci yılın Hermione'nin yılı olması gerekiyordu. Ve öyle de olacak, ama beklediği şekilde değil. Omegaverse fic.

Notlar

Bu hikaye o hepsi ve hata . güvenli kelimedevilsnare. I al Sorumluluk yok.

Omegaverse'in dinamikleri ve dünya yapısı hikaye içinde açıklanmıştır, önceden bilgi varsayılmaz veya gerekli değildir.

Jamethiel'in beta çalışması; geçmiş zamanı tutarlı bir şekilde kullanmam tamamen onun sayesinde.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Her Şeyin Anlamını Yitirdiği

Hogwarts'ta sekizinci yıl Hermione'nin olacaktı.

Harry ve Ron'a altı yıl boyunca ders vermişti ve şimdi tamamen kendisine ait bir yıl geçirecekti. Voldemort ölmüştü; Ölüm Yiyenlerin çoğu hapsedilmişti; Harry ve Ron da büyücü olmak için eğitim görüyorlardı. Hermione okula geri dönüyordu ve sonunda kendini her zaman arzuladığı şekilde tamamen eğitimine verebilecekti.

Harry'yi ya da büyücülük dünyasını kurtarmak gibi acil bir ihtiyaçtan dolayı değil, sadece istediği için kendini ders dışı etkinliklere adayabileceği koca bir yıl.

Bazı bakışlardan insanların onun için üzüldüğünü anlayabiliyordu. Okula kaçmak ya da saklanmak için gittiğini düşünüyorlardı; en iyi arkadaşlarıyla arasında bir tür ayrılık olduğunu hayal ediyorlardı. Tüm haber paçavraları "Altın Üçlü"nün arasının açıldığını ve konuşmadıklarını ilan ediyordu. Önde gelen teori, Ron'la ayrıldıkları ve Harry'nin ona karşı cephe aldığı yönündeydi.

Saçmalık.

Hermione ve Ron neredeyse hiç birlikte olmamışlardı. Bunu tartışmışlar ve düşünmüşlerdi. Savaşın sonra Hermione ve Ron, kendilerini bir çift haline getirmeye çalışmadan önce birey olarak kendilerini bulmaları için zamana ihtiyaçları olduğunu hissetmişlerdi. Hermione bir yıl bekleyip konuyu tekrar gözden geçirmeleri gerektiğine karar vermişti. Hermione o zamana kadar NEWTS'i tamamlamış ve ustalığını seçmiş, Ron da auror eğitiminin en yoğun kısmını tamamlamış olacaktı.

İkisi de ne istedikleri konusunda daha iyi bir fikre sahip olacaktı.

Büyücülük dünyasının çoğunun onların on yedi yaşında nişanlanmalarını beklemesi Hermione'ye göre çok saçmaydı. Şaşırtıcı derecede iyi cinsiyet eşitliğine rağmen, Büyücülük toplumu tuhaf bir şekilde

Bazı açılardan çağdışı. Hemen evlenmek yerine okula devam ettiği için, magazin basını bunun Altın Üçlü'nün son derece müstehcen bir şey tarafından parçalanmış olmasından kaynaklandığına ikna olmuştu.

Bu düşünce bile Hermione'nin içten içe alay etmesine ve başını savurmasına neden oldu.

En iyi arkadaşlarıyla birlikte aylarca bir çadırda yaşamıştı. Birlikte dünyayı kurtarmışlardı. Aşırı meraklı bir halkı rahatlatmak için onların kalçalarına kalıcı olarak bağlanmayacaktı.

Bir auror olmakla ilgilenmiyordu. Savaşlarını vermişti ve kampçılığın ya da düelloların gelecekteki kariyerinin bir parçası olmasını istemiyordu.

Kendine zaman ayırmak istedi. Çalışmak için. Kimseyi hayatta tutmak ya da kovulmamak konusunda endişelenmemek. Ne yapmak istediğine tamamen kendi iyiliği için, kendi çıkarları için karar vermek.

Sekizinci yıl onundu. Yalnız onun.

Harry ve Ron'a sarıldı, 9 ¾ numaralı peronda her birini yanaklarından öptü ve hemen trene atladı.

Boş bir kompartıman buldu, telaşla içeri girdi ve gözden geçirmek için tüm ders kitaplarını çıkardı. Onları yaz boyunca okumuştı, ancak yeniden inşa her şeyi o kadar kaotik hale getirmişti ki, gerçekten de her şeyi istediği kadar kapsamlı bir şekilde okuduğunu hissetmiyordu.

Ginny uğrayıp merhaba demek için başını içeri uzattı, Baş Kız rozeti gururla üniformasına iştirilmişti. Ginny rozeti aldığıında Molly sevinç gözyaşlarına boğulmuştu.

Hermione gençlik yıllarında o kadar imrendiği pozisyonu kaçırdığı için sadece bir an kıskançlık duymuştu. Bu bir sürpriz değildi. Minerva Hermione'yi ziyaret etmiş ve konuyu tartışmıştı. Ginny ve Neville, Carrow ikizlerinin yönetiminde Hogwarts'ta olağanüstü liderlik özellikleri göstermişlerdi ama her şeye rağmen bu pozisyonun bir önceki yıl Hermione'nin olması gerekiyordu.

Hermione bunu reddetti. Almak istediği tüm derslere uyum sağlamanın bir yolunu bulmaya çalışırken zaten şaşı olmaya başlamıştı. Herhangi bir liderlik pozisyonu olmadan sakın bir akademik yıl geçirmek istiyordu.

Baş Kız rozeti Ginny'ye gitmişti.

Minerva bunun yerine Hermione'ye kaymakamlık teklif etmişti ama Hermione bunu da reddetmişti.

Kompartımanın kapısı aniden çarparak açıldığında ve Draco Malfoy içeri dalıp karşısındaki bankta kendini hayal kırıklığına uğratmaya başladığında Hogwarts'a doğru yolculuk devam ediyordu.

Kapı tekrar açılıp Daphne ve Astoria Greengrass içeri baktıklarında gözden kaybolmayı henüz bitirmişti.

"Granger," dedi Daphne sertçe, Hermione'ye bakarken dudaklarını büzerek. "Draco'nun bu taraftan geçtiğini gördün mü?"

Hermione bir an öylece

bakakaldı. "Kitap okuyordum,"

dedi.

Daphne içini çekip gözlerini devirdi ve küçük kız kardeşiyle birlikte gitmek üzere döndü.

Hermione gözlerini tekrar sayfasına indirdi ve onların kesik ayak sesleri tren tekerleklerinin tıkırtısı arasında kaybolana kadar aritmetik kitabını okumaya devam etti. Sonra gözlerini kaldırdı ve kaşlarını kaldırarak karşısındaki boşluğa baktı.

Boşluk dalgalandı ve Malfoy yavaşça tekrar görünür hale geldi.

"Benim için yalan mı söylüyorsun Granger?" dedi kaşlarını kaldırarak, kelimeleri uzun ve yavaş bir tonda telaffuz ederek. "Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Hermione ona sert bir bakış fırlattı ve sonra iki kez bakmaya başladı. Malfoy hatırladığından çok daha iriydi ve onu sadece üç ay önce duruşmasında tanıklık ederken görmüştü.

O zamanlar olduğundan daha iri, daha geniş ve daha kaslıydı; dünyanın en sıkı fitness rejimine başlamış olsa bile bu, boyunun nasıl uzadığını ya da sesinin neden yarım oktav daha kısılmış gibi görüldüğünü açıklamıyordu.

Kendini toparlamadan önce ona tekrar tekrar göz kırptı.

"Hiç de yalan söylemedim," dedi çenesini kaldırarak. "Sadece kitap okuduğumu söyledim."

"İhmal edilen bir yalan yine de yalandır," dedi o kadar alçak bir sesle ki sanki ona hırslıyormuş gibi geldi.

Hermione'nin tüm vücudu ısındı.

Oturduğu yerde kıpırdandı, onun varlığından aniden rahatsız olduğunu hissetti. Boynu gerildi ve hafifçe karıncalandı.

Neden ona hırslıyordu?

Bu çok rahatsız edici ve sinir bozucuydu.

"Ayrıca, nasıl olur da kaymakam bile olmazsın?" diye sordu gözlerini kıza dikerek. "Senin baş kızığa aday olacağını sanıyordum. Görevden alınan tek kişinin ben olduğumu sanıyordum. Pansy bile kaymakamlık statüsünü korudu ve Potter'ı devretmeye çalıştı."

Hermione kıpkırmızı kesildi ve onun bakışları altında kıvrandı. Sanki adamın gri gözlerini vücudunda gezinirken hissedebiliyordu. Daha önce hiç kimsenin yanında kendini bu kadar garip bir şekilde rahatsız hissetmemişti. Terlemeye başladı. Adamın sesini duyunca karnının alt kısmında açıklanamaz bir sıcaklık oluşmaya başladı.

Görmezden gelmeye çalıştı.

"Bu yıl herhangi bir liderlik pozisyonu istemedim," dedi, bacak bacak üstüne atarken sesi tizleşiyordu. "Almak istediğim bir sürü ders var. Özgeçmişim için buna ihtiyacım . Eğer biri Sekizinci Yıl'da neden kaymakam olmadığımı öğrenmek isterse, ona Merlin Nişanı'nı gösterebilirim."

Malfoy'un kıkırdaması çikolata ve kadife gibiydi ve kız bunu teninde hissedebiliyordu. Boğuk bir ses çıkardı ve kendini kompartımanın karşı köşesine sıkıştırdı.

Malfoy kısılmış gözlerle ona baktı.

"Seni bu kadar rahatsız eden ne, Granger?" diye sordu ve Hermione bir şekilde onun tınısının titreşimlerinin omurgasında toplandığını ve onu yakmaya başladığını hissettiğine yemin edebilirdi.

Gözleri büyüdü ve birden kendini ondan uzaklaşmak için çaresiz buldu. İçinden bir ses, bunu yapmazsa çok ciddi bir şey olacağı konusunda uyarıyordu.

Ayağa fırladı ve çantasını kaptı.

"Hiçbir şey," derken buldu kendini, boğulmuş hissediyordu. "Gitmem gerekiyor."

Kuyruğunu kısırdı ve Malfoy tekrar ağzını açmaya fırsat bulamadan kompartımandan kaçtı.

Koşarak banyoya girdi, yüzüne ve boynuna su çarparak serinlemeye çalıştı ve bir yandan da olanlara anlam vermeye çalıştı. Malfoy'da açıklayamadığı bir şey onu derinden rahatsız ediyordu.

Omuzlarının üzerinde oldukça iyi bir kafası olduğu için her zaman kendisiyle gurur duymuştur. Sırf bir erkeği çekici bulduğu için kızaran ya da yüzünü buruşturan kızlardan değildi. Ancak Malfoy'un kıpırdanmaya başladığını fark etmiş, onun sesini duyunca yarı eriyik bir su birikintisine dönüşmüş, sonra da kaçmadan önce ona ıkışmıştı.

Sanki ona yakın olmak zihninin arkasında uyuklayan bir yaratığı uyandırmıştı. Onun sesini duyunca kıpırdanmaya başlamış ve onu akılsız, mantıksız, şehvet dolu bir istenmeyen hormon yığınınına dönüştürmüştü.

Draco Malfoy'a karşı.

Tarihi göt. Okul kabadayısı. Beyni yıkanmış safkan elitist. Fiziksel olarak dünyadaki en çekici adam olsa bile, bu onun genel omurgasızlığını veya karakter eksikliğini telafi etmezdi.

Aşkları her zaman önce karakterle, sonra dış görünüşle başlardı. Gilderoy Lockhart'a sözde başarıları için hayranlık duymuştu. Viktor Krum'a samimiyeti ve tatlılığı için.

Bu Malfoy'a aşık olduğu anlamına gelmiyordu! Hiç de değil. O sadece çekiciydi. Bir kızın zaman zaman bir erkeği tamamen estetik açıdan takdir etmesi son derece normaldi.

Kendi kendine kararlı bir şekilde, hepsi bu kadar, dedi. Bu yüzden ona karşı şirret davranmak için hiçbir neden yoktu.

Doğruldu, okul üniformasını giydi ve sonra gidip yeni bir kompartıman buldu.

Yaz boyunca dramatik bir şekilde büyüyen tek Sekizinci Sınıf erkeğinin Malfoy olmadığı ortaya çıktı. Hermione, Neville Longbottom'ı ilk kez gördüğünde gözlerinin hafifçe kamaştığını fark etti. Anthony Goldstein ve Theodore Nott'un yanı sıra. Adlarını hatırlamadığı birkaç Sekizinci Sınıf erkeği daha vardı ve onlar da büyümüş görünüyordu.

Büyük Salon'daki koltuğundan, her birine hafif bir şaşkınlıkla baktı. Çocukların hepsinin bariz hayranları olsa da, diğer öğrencilerin çoğu bu durumdan Hermione kadar rahatsız olmuş görünmüyordu.

"Hermione, jambonu uzatabilir misin?" Neville kısık bir mırıltıyla sordu.

Hermione onun sesiyle neredeyse yerinden fırlayacaktı ve ağzı bir karış açık ona bakmak için döndü. Başka kimse başını kaldırıp bakmadı bile. Sanki erkeklerin etraflarındaki havayı fiziksel olarak titreştiren seslere sahip olmaları normal bir olaymış gibi!

Neville şaşkınlıkla ona baktı.

Hermione boğuldu. "Az önce bana ne dedin sen?"

"Jambonu ben istedim," dedi Neville, sesi yine alçak ve titreşimlerle doluydu

Hermione nefesini tuttu ve tepsiyi kapıldığı gibi ayağa kalkmadan önce hızla ona doğru itti.

"Tuvaleti kullanmam gerek," diye mırıldandı.

Hermione kütüphanenin güvenliğine kaçmadan önce yarım saat boyunca kızlar tuvaletinde saklanarak sakinleşmeye çalıştı. Neler olup bittiğini anlayamıyordu. Başına gelenleri açıklayabileceği herhangi bir yol düşünemiyordu.

Neden gizemli büyüme ataklarından rahatsız olan bir tek o varmış gibi görünüyordu? Bu çok tuhaftı.

Kütüphane cesaret kırıcı derecede yararsızdı. Büyüme modelleriyle ilgili kitaplarda bu konuda hiçbir bilgi yoktu. Büyücü üremesiyle ilgili tüm kitaplar yasaklılar bölümündeydi ve izin belgesi almak için profesörlerinden birine başvuracak kadar meraklı olduğundan emin değildi. Harry'nin görünmezlik pelerininin kendisinde olmasını diledi.

Biraz beklemeye karar verdi. Acil bir durum yoktu. Bu arada Malfoy, Nott, Goldstein, Neville ve diğerlerinden uzak duracaktı. Zaten odaklanması gereken bir sürü akademik çalışması vardı. Zor bile olmayacaktı.

Anlaşıldığı üzere, biraz zordu.

Koridorlarda onların seslerini duyduğunda irkiliyor ve ter içinde kalıyordu. Kaçarken nefes nefese kalmamak için kendini zor tutuyordu. Kütüphaneden ve ortak alanlardan vebadan kaçır gibi kaçmak zorundaydı.

Onlardan herhangi biriyle aynı sınıfı paylaştığında kendine tekrar tekrar soğutma büyüü yapıyor, odanın mümkün olduğunca arka tarafında oturuyor ve sesi genellikle tiz ve titrek çıktığı için sorulara cevap vermekten kaçınıyordu.

O kadar acı verici bir şekilde kendine yakışmayan davranışlar sergiliyordu ki, Malfoy, akademik kariyerinde ilk kez bir kazanı havaya uçurduktan sonra, dersin üçüncü haftasında iksirlerden sonra onu köşeye sıkıştırmaya başladı.

"Neyin var senin, Granger?" Hermione'nin ürpermesine neden olan alçak ve talepkâr bir sesle konuştu.

Boynunun yan tarafına karşı böyle hırladığında nasıl hissedeceğini bilmek istiyordu. Kendini geri çekilmeye zorlarken neredeyse inliyordu.

Adam o kadar yakındaydı ki kokusunu alabiliyordu ve adam kesinlikle yenilebilir kokuyordu. Dilini boynunda ve bileklerinin iç kısmında gezdirmek ve tadının da aynı derecede mükemmel olup olmadığını görmek istedi.

Ne oldu? Düzgün düşünmeye çalışarak kendini salladı.

Boynu aşırı hassaslaşmıştı. Tekrar nefes aldığı anda bilekleri zonklamaya başladı.

"Hiçbir şeyim yok. Benim hiçbir sorunum yok," dedi zorla. Ondan uzaklaştı ve açıklanamaz gerginliğini hafifletmek için bileklerini birbirine sürttü.

Ona doğru bir adım attı, keskin bir nefes aldı ve kısa bir süre durdu.

Gözleri onunkilere kilitlendi ve ifadesi şoka dönüşmeden önce başını salladı. Sanki hastalanmak üzereymiş gibi bir elini burnunun ve ağzının üzerine kapattı.

Başka bir şey söylemeden arkasını döndü ve hızla uzaklaştı.

Hermione şaşkınlıkla onun ardından bakakaldı. Malfoy'un aniden midesini bulandıran şeyin ne olduğunu anlamaya çalışarak şaşkınlıkla gömleğini kokladı. Güzel kokuyordu. Belki hafifçe misk kokuyordu, ama ancak burnunu neredeyse giysisine gömerse.

Malfoy çok kindardı. Muhtemelen onunla dalga geçmek için numara yapmıştı.

Yüzü buruştu ve hâlâ ağrıyan boynunun altını ovuşturarak doğruldu.

Kütüphaneye doğru yola çıktı ama kapıya ulaştığında Anthony'nin sesini duydu. Hemen arkasını döndü ve Gryffindor yatakhanesine koştu.

Boynu ve bilekleri hâlâ karıncalı ve hassastı ve onları ovuşturdu. Sanki orada bir gerginlik vardı ve hiçbir şey onu dindiremiyordu.

Gryffindor kulesine vardığında omuzlarını dikleştirdi ve kız kulesinin tepesine doğru ilerledi. Ginny'nin kendi özel odası vardı çünkü o Baş Kız'dı.

Hermione kapıyı usulca çaldı ve şimdiden kendini rahatsız hissederek

kıpırdandı. Kapı açıldı ve Ginny ona gülümsedi.

"Hermione, bir öğrenci sorunu mu var?" Ginny kapıyı açıp onu içeri davet ederek sordu.

"Oh, hayır. Bir sorum var," dedi Hermione, garip bir şekilde odaya girerek. "Bunu sormam tuhaf mı bilmiyorum ama neler olup bittiğini bilmeyen tek kişi benmişim gibi hissediyorum."

Ginny'nin gözleri büyüdü. "Bir şey bilmiyor musun? O zaman sana pek yardımcı olabileceğimi sanmıyorum," dedi Ginny ve henüz yapılmamış yatağının kenarına oturarak gülümsedi.

"Öyle mi-," diye duraksadı Hermione. "Neville ve Sekizinci Sınıftaki diğer bazı çocuklar yaz boyunca çok mu büyüdüler? Büyüdüklerini hissediyorum ama bu konuda kafası karışan tek kişi benmişim gibi görünüyor."

Ginny'nin yüzündeki gülümseme anında kayboldu ve ifadesi belirgin bir şekilde çekingenleşti.

"Son büyüme dönemlerini yaşadılar," dedi Ginny, ses tonu belirsizdi. "Muhtemelen bunun olduğunu hiç fark etmedin çünkü çoğu büyücü bunu anlamadan mezun oluyor."

Bu çok mantıklıydı. Malfoy, Neville ve diğerleri on sekiz yaşındaydı. Hermione genellikle on sekiz o kadar çok büyücüyle karşılaşmazdı.

"Bu normal mi?" Hermione, "Büyücüler normalde bu kadar geç mi büyür?" diye sordu.

"Biraz."

Hermione kaşlarını çattı ve kaşlarını hafifçe çattı. "Harry ve Ron yapmadı."

"Şey, dediğim gibi," Ginny'nin sesi gergin, ifadesi savunmacı gibiydi. "Bazıları. Bütün büyücüler değil. Bu oldukça keyfi bir şey. Bill ve Charlie'nin yaptığı gibi. Ama çoğu büyücü yapmaz ve bu onları daha az kötü yapmaz. Sanki bazı büyücülerin başına hak ettikleri için geliyormuş gibi değil."

Hermione bakakaldı. "Sanırım bir şeyi gözden kaçırıyorum."

"Bu-" diye söze başladı Ginny ve sonra elini havada salladı. "Genelde safkanlarla ilgili bir şeydir. İnsanların pek konuştuğu bir şey değil."

"Ah," dedi Hermione. İnsanlar kasıtlı olarak bunu görmezden geliyorlardı.

Ginny içini çekti. "Aslında bazı büyücülerin başına gelen rastgele bir şey, ama genellikle bir anlamı yok. En azından senin, benim ya da muhtemelen tanıdığımız herhangi biri için bir şey ifade etmiyor. Boş ver gitsin."

"Doğru," dedi Hermione.

Dokunaklı, dokunaklı büyücülük konusu. McGonagall'a bu konuyu açacak kadar çaresiz kalırsa çok nazik bir şekilde konuyu açmayı aklına not etti.

Ertesi gün ateşle uyandı. Tüm vücudu ağırlaşmıştı, karnının alt kısmı ağrıyordu ve gerçekten korkunç derecede azgındı. Boynunun alt kısmı o kadar kaşınıyor ve zonkluyordu ki, ağrıyı dindirmek için yatak demirlerine sürünmeyi denemek istedi. Bilekleri de benzer şekilde ağrıyordu. Ağrıyı azaltmak için onları birbirine sürttü.

Kalçalarını birbirine bastırdı ve içinde giderek büyüyen boşluk hissine aldırmamaya çalıştı. Bu ezici bir duyguydu. Kendini dünyanın en korkak kızıl kadını gibi hissediyordu. Aman Tanrım. Sorun neydi?

Bir şey kapmış olmalıydı. Boynunu ve bileklerini ağrıtan, tüm vücudunu derin ses tınlarına hassaslaştıran ve insan anatomisinin mümkün kıldığı en büyük erkek anatomisine sahip bir çocukla hemen seks yapmazsa ölecekmiş gibi hissetmesine neden olan bir büyücülük hastalığı.

İniltisini bastırdı ve Madam Pomfrey'i görmek için kendini yataktan dışarı atmaya çalıştı. Sürünerek kapıya gitti ve sonra yarı tökezleyerek ortak salona doğru ilerledi.

"Hermione?"

Ses omurgasından aşağıya doğru dalgalandı ve döndüğünde Neville'in odanın diğer ucundan ona baktığını görünce bir iniltiyi bastırdı.

"İyi misin?" diye sordu. Kadın

sessizce başını salladı.

Birden kendini ona sürtmek için karşı konulmaz bir istek duydu. Bileklerini onun boynuna bastırırsa, bir şekilde ağrının kesileceğinden emindi. Onun dudaklarını boynunda hissetmek için can atıyordu. Onun kollarına sürünebilirdi ve vücudunun acısı dinerdi.

Sevişebilirler.

Nedense Neville'le seks yapmanın akıllara durgunluk verecek bir şey

olacağından emindi. Ne? Gözlerini kırıştırdı.

Zihnini boşaltmak için başını sertçe salladı.

"Hastayım," dedi, sesi kısıktı ve hızla geri çekilip duvara yaslanırken inliyordu. "Muhtemelen bulaşıcıdır. Madam Pomfrey'i çağırmalısın."

Bilekleri yoğun bir şekilde ağrıyordu ve vücudu o kadar aşırı hassaslaşmıştı ki sol bileğini bilinçsizce göğüs kafesine sürtmeye başladı.

Birden Neville'in ifadesi değişti ve Hermione odanın öbür ucundan gözlerinin neredeyse siyah olana dek karardığını görebildi. Genellikle yüzünde olan nazik, açık ifade kayboldu. Yüz ifadesi Hermione'nin son derece çekici bulunduğu bir şekilde yırtıcı bir hal almıştı. Birdenbire güçlü ve tehlikeli olmuştu. Bacaklarının arasındaki ağrı aniden keskinleşti.

Gözleri Hermione'ye kilitlenmişti ve birden odanın içinde hızla ona doğru ilerlemeye başladı.

"Buraya gel," dedi alçak, kandırıcı bir sesle. İçine dolan sıcaklıkla tüm vücudu kızardı. Küçük bir inleme sesi çıkararak ona doğru döndü.

"Seninle ilgileneceğim," dedi. "Bırak seninle ilgileneyim."

Ona doğru uzanmaya başladı.

Aklına bir düşünce geldi.

Neville, Hannah Abbott ile çıkıyordu.

Aniden geri çekilip tekrar büzülürken, omuzlarını umutsuzca hassas boynunun etrafında kamburlaştırırken içinden bir feryat koptu.

"Hayır," dedi gözlerini şiddetle sıkarak.

Neville'in nefesini ensesinde hissedebiliyordu ve bir iniltiyi bastırdı.

"Seninle ilgilenmeme izin ver," diye mırıldanıyordu ve bu onun tüm vücudunun titremesine neden oldu. Adam kızın boynunun dibine sokulunca kız inledi ve hiç düşünmeden başını öne eğdi.

"Hayır..." dedi düşünmekte zorlanarak.

Neville'in iri elleri vücudundaydı ve ensesine daha sıkı sokuluyor, tenine doğru derin derin nefes alıyordu. Beynine ateş gönderiyordu. Kendisini durmaksızın saran arzunun ötesini düşünemiyordu.

"Ohhhhh." Ürperdi.

Neville onu duvara yaslamıştı ve elleri kızın ağrıyan vücudunda gezinmeye başlamıştı. Döndü, sırtını kamburlaştırdı ve ona boyun eğerek boğazını açtı.

"Aferin kızıma," dedi dudakları tenine değerken. Kadının içinde derinlerde bir şey bu sözler karşısında heyecanlandı.

Her şeyi yapardı. Ne isterse. Onu memnun edecek, o da ona bakacaktı.

Bilekleri ortak odanın duvarına sabitlenmişti, boynunu yalamaya ve emmeye başladığında adamın kirli sakalını teninde hissedebiliyordu. Tüm vücudu onun altında kasıldı.

"Bu da ne? Aman Tanrım!" Ginny'nin dehşete düşmüş sesi aniden ateşi ve sisi yarıp geçti. "*Stupefy!*"

OceanofPDF.com

Neye Sahip Olduğunuzu Elinizden Gidene Kadar Bilemezsiniz

Bölüm Notları

Güncelleme takvimi hakkında pek çok soru aldım. Planım haftada en az bir kez güncelleme yapmaya çalışmak. Belki daha fazla. Bu, bölümleri ne kadar çabuk tamamladığıma bağlı olacak. Bu bölümü erken yayınlamaya karar verdim çünkü Omegaverse konseptinin nasıl işlediği hakkında çok fazla soru alıyorum ve bu yüzden kendi versiyonumun özetini daha erken vermek istedim. Gelecek bölümlerde daha fazlası ortaya çıkacak, ancak bu bölüm, tasvir etmeye karar verdiğim genel konseptin temel bir taslağını veriyor.

Tüm HP serisini yeniden düzenlememi gerektirecek bir AU yazmak istemedim. Bu tür hikayeler pek hoşuma gitmiyor. Bu yüzden konsepti mümkün olduğunca kanona uydurmaya çalışıyorum.

Bu hikayenin ne kadar uzun olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Ana hatlarını belirlediğim bir olay örgüsü var ve bunu çok karmaşık hale getirmek niyetinde değilim. Ama bu biraz müstehcen bir eğlence olduğu için aceleyle de getirmek istemiyorum.

Umarım yolculuğu beğenirsiniz. Tüm eleştiriler için teşekkür ederim. Bu kurguya bu kadar olumlu bir yanıt beklemiyordum, bu yüzden birdenbire onu iyi hale getirmek için süper motive hissediyorum.

Daha fazla [not](#) için bölümün sonuna bakın

Neville aniden Hermione'nin üzerinden geriye doğru düştü.

Hermione duvardan aşağı kaydı ve şaşkınlık içindeki Baş Kız'a baktı.

Her şey öyleydi ki, sanki Neville'in dokunuşu onu dünyayı sarsacak bir şeyin kıyısına kadar getirmiş ve sonra orada bırakmış gibi, tüm vücudu çılgılık atıyormuş gibi hissediyordu.

Kendini askıya alınmış ve çaresizce sallanırken hissetti.

Kendini bir şeye bastırmak istiyordu. Ellerin, dudakların ve bir dilin hassas tenine dokunmasını ve onunla alay etmesini istiyordu. Sert, kaslı bir bedenin kendisini tutmasını ve ona doğru eğilmesini istiyordu.

Neville'in ona ne yapması gerektiğini söyleyen sesini duymak istiyordu. Onunla ilgileneceğini, çünkü her şeyin çok kafa karıştırıcı olduğunu. Neyin yanlış olduğunu bilmiyordu.

Artık ona dokunmadığı için her şey yanlış geliyordu. Hermione zorla, "Ginny, bana neler olduğunu bilmiyorum," dedi.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Ginny şok içinde başını hafifçe sallıyordu.

Ondan sonrası bulanıktı. Ginny, Neville'i odasına götürmek için küçük sınıflardan bazı çocukları havaya kaldırdı ve sonra Hermione'yi bizzat Madam Pomfrey'e götürdü.

Hermione olanları takip edemeyecek kadar bunalmış ve isteri sınırında hissediyordu. Ginny'nin ona dokunmasını istemiyordu. Ginny'nin elleri çok küçük ve sıkıydı. Ginny'nin sesi çok tizdi. Ginny ne zaman bir şey söylese Hermione sesi duymamak için kulaklarını tıkamak istiyordu.

Sonra Madam Pomfrey'in sesi Hermione'nin kulaklarına opera vibratosu gibi geldi. Herkes bunaltıcı derecede tatlı kokuyordu. Hermione'nin öğürme isteği uyandırdı.

Tüm vücudu sanki üzerinde karıncalar geziniyormuş gibi hissediyordu. Bu his onu kıvrandırıyor, kendini sakinleştirmeye ve götürüldüğünü hissettiği uçurumdan uzaklaşmaya çalışıyordu.

Ama oradan aşağı inmenin bir yolu yoktu. Orada sıkışıp kalmış, öylece bekliyordu. İnsanlar ona sorular sormaya devam ediyordu ve o onlara nasıl cevap vereceğini bir türlü bulamıyordu. Neler olduğunu nasıl açıklayacağını bilmiyordu.

Bacaklarının arasındaki ağrı keskinleşerek ezici bir zonklama hissine dönüşmüştü ve bunu hafifletmek için uyluklarını birbirine bastırmaya devam etti.

Kendini o kadar çaresiz, şaşkın ve kontrolsüz hissetti ki ağlamaya başladı.

Bundan sonra insanlar onunla konuşmaya çalışmayı bıraktı ve sadece birbirleriyle konuştular.

İmkânsız olan bir şey vardı. Ve belki de bir uzmanla ilgili bir şey.

Anne O'Megga.

Hermione duyup durduğu ismin bu olduğunu düşündü, ama bir şeyi doğru düzgün tutması çok zordu. Beyni düşünmemekte çok kararlıydı. Düşünebildiği tek tutarlı şey Neville'in vücudundaki elleri, tenine değen ağzı ve Ginny'den önce onu alıp kaçmış olmasını nasıl dilediğiydi.

karıştı.

Hayır,
yapmadı.

O yaptı.

Hayır.

Sızlanmaya ve onu istemeye devam etti.

Neville çok güzel kokuyordu. Çok rahatlatıcı. Ve elleri üzerindeydi. Hiçbir şeyi bu kadar çok istememişti. Ağzını boynunda hissetmek--

Bunun için hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu.

Ginny süt suratlı görünüyordu ve sürekli üzgün olduğunu ve hiçbir fikri olmadığını söylüyordu. Hermione Baş Kız'a o kadar sinirlendi ki hırladı ve onu ısırmaya çalıştı. Bu işe yaramayınca Hermione ona büyü yaptı.

Sonra da esasını aldılar!

Saatler sonra Poppy Pomfrey Hermione'nin boğazından zorla bir iksir geçirdi ve Hermione uykuya daldı.

Uyandığında kendini karantina koğuşlarıyla çevrili bir hastane yatağında, yanında Minerva McGonagall ile buldu.

Ateşinin düştüğünü hissetti. Askıda kalma hissi azalmış ve bacaklarının arasındaki zonklama donuk bir ağrıya dönüşmüştü. Bileklerindeki ve boynundaki gerginlik hafifçe gıdıklanmasına neden oluyordu. Oralara dokunduğunda tüm vücudu hafifçe karıncalanıyordu.

Hermione doğrulup oturdu.

"Neyim var?" diye sordu Müdire Hanım. "Hiçbir şeyim yok. Herhangi bir hastalığa yakalanmadınız."

"Oh..." Hermione şaşkınlıkla koğuşlara baktı. "Zehirlenmiş miydim?"

"Hayır." McGonagall rahatsız bir şekilde kıpırdanarak, "Hayır," dedi.

Hermione ona sabit bir şekilde baktı. "Neyim var benim?"

McGonagall, "Yetişkinliğe ulaşmışsın," dedi ve yaşadığı rahatsızlıktan dolayı İskoç çapağı ortaya çıktı.

"Ben zaten neredeyse iki yıldır yetişkinim. Yarın on dokuz yaşıma giriyorum," diye belirtti Hermione.

"Evet. Şey. Büyücülük gelişiminin bir yönü var ki, bu genellikle Hogwarts'ın müfredatında pek yer almaz. Özellikle de senin Muggle doğumlu olduğun düşünüldüğünde. Bu konunun seninle konuşulması gerektiği hiç aklıma gelmemişti."

"Muggle doğumlu olduğun anlaşılıyor mu?" Hermione soğuk bir ses tonuyla tekrarladi. Kökenleriyle büyük gurur duyardı. Kimsenin kendisini Muggle doğumlu

başarılarını sözde bir kan statüsüne atfederek çalmak.

McGonagall, "Görünüşe göre anne babanız ya da en azından büyükanne ve büyükbabanız fiyasko olabilir," dedi.

Hermione kucağındaki battaniyeyi kavradı ve gözlerini kısarak McGonagall'a baktı.

McGonagall bir süre sonra, "Sen Omega adı verilen çok nadir bir cadı türüsün," dedi. "Bu sadece eski büyücü kanında bulunan bir tezahür. Bu yüzden yakın bir akrabanızdan squib kanı almış olmanız gerektiğine inanmak için nedenlerimiz var."

"Bir Omega mı?" Hermione yankılandı, zihni hızlı bir zihinsel çapraz referans yapıyordu. "Onları daha önce hiç duymamıştım."

"Şey, çok nadir bulunurlar. Hayatım boyunca sadece bir avuç tanıdım. Ve bu konu toplum içinde konuşulacak kadar kibar bir konu değil."

"Bu-," diye başladı Hermione ve sonra duraksadı. "Bende bir sorun mu var?"

"Hayır! Hiç de değil. Sadece biraz hassas," dedi McGonagall hızla. Sonra derin bir nefes aldı. "Özür dilerim Bayan Granger, bu konuşmayı kimseyle yapmayı beklemiyordum. Bu beni biraz şaşkınlığa uğrattı. Bayan Weasley bu yıl erkek sınıf arkadaşlarınızdaki fiziksel değişiklikleri fark ettiğinizden bahsetti."

Hermione dikkatle başını salladı.

McGonagall, "Bu birbiriyle bağlantılı bir olgu," diye açıkladı. "Büyücülük toplumunda kan statüsünün dışında biyolojik bir hiyerarşi vardır. Birincil grup Betalar olarak adlandırılanlardan oluşur. Bay Potter, Bay Ronald Weasley, Bayan Weasley, sınıf arkadaşlarınızın çoğu ve ben, hepimiz Beta'yız. Büyücülük toplumunda daha az yaygın olanlara Alfa denir. Bay Longbottom, Bay Nott, Bay Malfoy ve Bay Goldstein alfadır. Charlie ve Bill Weasley de öyle. On sekiz yaşına geldiklerinde, hormonal ve fiziksel bir değişimin meydana gelmesine neden olan son bir büyüme atağı geçirirler. Bu onların

daha baskın ve çekici olduğunu söyleyebiliriz. Lucius Malfoy çok tipik bir Alfa erkeğiydi. Sirius Black ve James Potter da öyleydi. Alfalar, baskın özelliklerine ağırlık vermeyi seçtiklerinde istediklerini elde etmelerini kolaylaştıran bir yetenek ve özgüvene sahiptirler. Yine de çoğu iyi Alfa böyle bir şeyi kötüye kullanmamaya dikkat eder."

"Peki Omegalar tüm bunların tam olarak neresinde?" Hermione kuşkuyla sordu. McGonagall'ın söylediği hiçbir şey skandal ya da uygunsuz bir şey gibi gelmemişti. Ama bunların hiçbirisi Hermione'nin Alfalara verdiği tuhaf tepkiyi de kapsamıyordu.

"Omegalar," dedi McGonagall, tekrar gözle görülür bir şekilde rahatsız olarak, "üçü arasında en nadir olanıdır. Dediğim gibi, hayatım boyunca sadece birkaç tane tanıdım. Çok seyrek görülürler. Onlar-" McGonagall hafifçe tıkanıp ve pembeleşti. "Onlar Alfalara itaat ederler."

"Onlar ne?" Hermione, boğazının arkasında bir hırıltı olduğunu söyledi.

McGonagall taktik değiştirmiş gibi görünerek, "Büyücü ailelerinin doğum oranlarının son derece düşük olduğunu biliyorsunuz," diye sordu.

Hermione içten içe öfkelenmeye başlayarak başını salladı.

"Büyülü hamilelik bir cadının vücudu için son derece travmatik ve zordur. Çoğu cadı çocuğunu doğurmadan önce birden fazla düşük yapar. Bu yüzden ikiden fazla çocuğu olan bir büyücü ailesine nadiren rastlarsınız. Bu onlar için fiziksel ve sihirsel olarak çok zordur. Bazı cadılar hamilelik sırasında büyülerini tamamen kaybederler çünkü hamilelik onları çok yıpratır. Çoğu zaman bir doğum o kadar travmatik olabilir ki daha fazla çocuk sahibi olamazlar. Üreme cadılar için çok büyük bir risktir."

McGonagall doğruldu.

"Omegalar için durum böyle değil. Sihirli bir şekilde konuşursak, sihirli çocuklar doğurmak için benzersiz bir şekilde tasarlanmışlardır."

"Gerçekten mi?" Hermione'nin sesinden asit damlıyordu.

"Molly Weasley bir Omega," dedi McGonagall. "Weasley Ailesi'nin diğerlerine kıyasla ne kadar sıra dışı bir büyüklüğe sahip olduğunu fark etmişsinizdir."

Hermione isteksizce başını salladı. "Yani ben büyülü bir kısrağ mıyım?" dedi sahte bir sakinlikle. "Korkarım bunun beklemesi gerekecek. En az altı yıl boyunca çocuk sahibi olmakla ilgilenmiyorum."

"Korkarım durum bundan biraz daha karmaşık," dedi Minerva nazikçe.

"Neden?" Hermione sordu. İçini bir kırılmalı ve dehşet duygusu kapladı ve bunu yatıştırmak için dalgın dalgın bileklerini okşadı.

"Omegaların sadece büyücü ailelerde doğduğu bilinmektedir. Melez ya da safkan. Doğumda büyülü hastaneler rutin olarak tüm çocukları test eder ve soylarını öğrenir. Bu şekilde ebeveynler haberdar olur ve çocuklarını olacılara hazırlayabilirler. Erkekler on sekiz yaşında Alfa olarak ortaya çıkarlar, ancak dişiler biraz gecikmeli olarak on dokuzuncu doğum günlerinde ortaya çıkarlar. Çoğu aile bir Omega'nın on dokuz yaşına gelmeden önce bir Alfa ile evlenmiş olmasını sağlar. Ya da bir ile evlenmek istemiyorsa, Molly'nin yaptığı gibi, o noktadan önce hamile kalır."

Hermione, "Neden-," diye yutkundu.

"Dediğim gibi," dedi McGonagall, pembedin daha da derin bir tonunda kızarak, "Omegaların çocuk sahibi olma yetenekleri benzersizdir. On dokuz yaşına geldiklerinde," McGonagall'ın sözleri aniden anlaşılmalı bir hal aldı.

"Hmm?" Hermione'nin kaşları havaya kalktı. "Şimdi ne yapıyorlar?" "Omegalar kızışır," dedi McGonagall kalın bir sesle.

"Kızışmak mı? Bir köpek gibi mi?" Hermione'nin sesi tehlikeli bir hal almıştı. Zihni Neville ve Malfoy'la olan etkileşimlerine geri döndü ve oda hafifçe dönmeye başladığında kendini solgun hissetti.

Aman Tanrım, bu onun başına gelmiyordu.

"Gerçekten üzgünüm Bayan Granger, eğer bilseydim tüm bunları size daha önce açıklardım, böylece daha fazla seçeneğiniz olurdu."

"Ne demek istiyorsun?" Hermione sesini sabit tutmaya çalışarak sordu.

"Sunumu kolaylaştırmak için sana bir iksir bastırıcı verdik, böylece neler olduğunu açıklayabilecektim. Ama on dokuz yaşına girdiğinde kızışacaksın. Bir hafta kadar sürebilir. Tanıdığım tüm Omegalar, kızgınlık dönemini geçirmeleri için seçilmiş bir Alfa'ya sahip olmak amacıyla önceden evlendiler. Evliliği bir ruh bağıyla mühürlerler ve bu da Omega'nın başka Alfaları kendine çekmesini engeller. Omegalar o kadar nadirdir ki, yakınlardaki Alfalar kızışma sırasında onlara ulaşmaya çalışmaktan kendilerini alamazlar. Bu yüzden geleneksel olarak her şey Omega gelmeden önce ayarlanır. Böylece itaatkâr doğası ya da fiziksel ihtiyaçları tarafından manipüle edilemez. Bu dinamik nedeniyle güven duygusu önemlidir."

Hermione kendini hasta olacakmış gibi hissetti.

McGonagall kararlı bir şekilde, "Ateş, bir Omega'nın tek başına dayanabileceği bir şey değildir," dedi. "Onlar için korkunç derecede yıkıcıdır. Verdiği zarar çok ağırdır. Bağlanmana gerek yok ama bunu atlatman için bir Alfa'ya ihtiyacın olacak. Bay Longbottom'ı çağırmanı ister misiniz? Eminim size yardım etmekten mutluluk duyacaktır."

Hermione, Neville'in altında duvara yapışmış olma hissini ve Neville'in boynunda gezinen dudaklarını hatırladı. Karnının alt kısmında aniden bir ısı birikmeye başladı. Yatağın içinde kıpırdandı ve bacaklarını birbirine bastırarak doğru düşünmeye çalıştı.

"Yani bütün hafta sevişecek birini bulmam gerektiğini ve Neville'e evlenme teklif etmemi mi öneriyorsun?" Hermione, Müdiresinin ne önerdiğini anladığından emin olmaya çalışarak sordu.

McGonagall gözlerini kırptırdı. "Şey, evet. Alfalar Omegaları, Omegalar onları nasıl istiyorsa aynı şekilde istemek üzere yaratılmışlardır. Alfalar zaman zaman tehlikeli bir şekilde sahiplenici olabilirler ama ilgileri her zaman Omegaları korumak ve onlara bakmaktır. Çok az sayıda Omega doğar. Şansı olan çok fazla bile yoktur."

Hermione böyle bir seçeneğe kapıyı kesin olarak kapatmadan önce hafifçe tereddüt etti.

"Neville Hannah Abbott'la çıkıyor. Harry yüzük bakmaya başladığını bile söyledi," dedi Müdire Hanım.

"Bay Goldstein o zaman? Bölge savcılığında ."

Hermione yüzünü buruşturdu. Anthony Goldstein'la ilgili bir şey ona hep ters gelmişti. Bu hiç adil değildi çünkü Hogwarts Savaşı sırasında oldukça cesurca savaşırmıştı. Ama işte Anthony'den hoşlanmıyordu.

"Beni bir hafta boyunca bir odaya kilitleyemez misiniz? Komşularım köpeklerine hep böyle yapardı," dedi Hermione.

"Siz bir köpek değilsiniz Bayan Granger. Siz bir cadısiniz ve başınıza gelenler kontrolünüz dışında olsa da, böyle bir şeye tek başınıza katlanmaya çalışmanın sizi duygusal ve zihinsel olarak etkilemeyeceği anlamına gelmez. Bu basitçe yapılmaz."

Hermione sert bir sesle, "Hiç tanımadığım bir çocuğun, kızgın olduğum için benimle seks yapmasını istemiyorum," dedi. "Ben zaten Muggle doğumlu bir Omega'yım. 'Yapılmayan' ek bir şey yapmak uygun olacaktır. Beni acıyarak becermesi için en yakın Alfa'yı çağırmanla ilgilenmiyorum. Bu sadece seks olabilir ama benim için öyle bir tip değilim. Ve şirret bir bebek makinesine "dönüştüğüm" için tavrımı değiştirmekle de ilgilenmiyorum."

McGonagall teslimiyetle iç çekti.

"Sizi hiçbir şeye zorlamayacağım. Eğer gerçekten istediğin buysa bunu senin için ayarlayacağım. Poppy sana daha önce bir doğum kontrol hapı verdi, eğer fikrini değiştirirsen lütfen bir ev cini çağır da sana birini göndereyim."

Hermione kararlılıkla, "Yapmayacağım," dedi.

"Pekâlâ. Sizin için özel bir oda hazırlattım. Eğer Bayan Weasley Baş Kız olmasaydı sizi Gryffindor Kulesi'ndeki Baş Kız odasına yerleştirdim ama şatonun başka bir kanadında da aynı işi görecektir bazı misafir yatakhaneleri var. Gidip hazır olup olmadığına bakayım, sonra seni oraya naklederiz. İşte bir kitap. Sanırım benim yanıtladığımdan daha fazla sorunuz var."

Minerva ayağa kalktı ve karantina koğuşlarından geçti. Hermione'ye okuması için dar bir cilt bıraktı.

Hermione ona baktı. *Cornelius Erstwhile'dan Omegalar ve Üreme Alışkanlıkları.*

Ellerini yumruk yaptı ve yatağı defalarca yumrukladı.

"Bugger. Bugger. Kahretsin," diye mırıldandı kendi kendine, neredeyse histerik hissederek. Bu onun başına nasıl gelmişti? Ağlamak istiyordu ama başlarsa asla duramayacağından korkuyordu.

Dehşete kapılmış hayal kırıklığını yuttu ve kitabı açtı.

"Baskın Alfa'nın doğal cinsel itaatkârı olan Omegalar, üremenin yanı sıra bir Alfa'nın cinsel zevk alması için tasarlanmış küçük dişilerdir. Bağlanana kadar ahlaksız bir doğaya sahiptirler ve karşılaştıkları herhangi bir Alfa'ya karşı doğal bir boyun eğme eğilimleri vardır. Ruh bağından önce bu tür özellikler belirli iksirlerle bir şekilde bastırılabilir ve cadı doğurganlığının sonuna ulaştığında çözülür..."

Hermione'nin çenesi sıkıştı ve büyü parmak uçlarında öylesine öfkeyle dans etti ki neredeyse kitabı yakacaktı. Kendini okumaya devam etmeye zorladı.

Cornelius Erstwhile'ın sadece Omegaları küçümseyen cinsiyetçi bir domuz olduğuna inanmak istedi. Ancak "Alfa" erkeklerle olan kişisel etkileşimleri, kitapta yer alan bilgilerin ne yazık ki doğru olduğu konusunda onu dehşete düşürdü.

Kitaba göre, tüm niyet ve amaçlar için, kızgınlık dönemindeki bir orospuya dönüşmek üzereydi. Bir Alfa erkeğiyle çiftleşme arzusuyla neredeyse aklını yitirecekti. Görünüşe göre bu sahip olunması imkansız bir kaşıntıydı.

Kendisi ya da herhangi bir beta erkek tarafından tırmalanırdı. Bir Alfa isterdi ve sadece bir Alfa bunu yapabiliirdi. Anatomileri onun bariz ihtiyaçlarını karşılamak için benzersiz bir şekilde boyutlandırılmıştı.

Hamile kalana kadar her üç ayda bir kızgınlık dönemine giriyordu. Ve evlilik bağıyla bağı olmayan tüm Alfaları bir ıstakoz tuzağıymış gibi kendine çekerdi. Kokuyu kontrol altında tutacak karantina koğuşları olmadan onun kokusunu kilometrelerce öteden alabilirlerdi. Onu ele geçirmek için kelimenin tam anlamıyla duvarlara tırmanır ve birbirleriyle savaşırlardı. Bu içgüdüselidi. Bu konuda mantıklı davranamazlardı. Büyücülük toplumunda, Alfa'yı bir Omega tarafından kışkırtılan davranışlar nedeniyle kovuşturmaya uğramaktan koruyan eski yasalar vardı.

Görünüşe göre Omegaların kendilerini koruyan böyle bir yasaları yoktu. Tüm davranışlarından sorumlu bir Alfa'ları olduğu varsayılıyordu.

Hermione o kadar öfkeliydi ki elindeki su bardağı patladı.

O kadar hayvani bir şeydi ki, buna inanmakta güçlük çekiyordu. Sanki büyüculük dünyasının normal ve büyük ölçüde medeni bir toplum olduğuna dair inancı bir yanılsamadan ibaretti. Medenilik perdesinin ardında büyücüler sadece belli bir kokunun onları kurda dönüştürmesini bekliyordardı.

Cornelius, toplumu ahlaksız bir Omega'nın kışkırtmalarından korumanın geleneksel yolunun, onları sunumdan önceki yıl bir Alfa ile evlendirmek olduğunu görkemli bir dille açıkladı. Böylece tüm bu kızgınlık ve Alfa davranışları meselesi kapalı kapılar ardında özel ve sıhhi tutuluyordu.

Omegalar kolaylıkla yarım düzineden fazla çocuk sahibi olabilmelerine rağmen, ne olduklarını belli etmemek için genellikle üçten fazla çocuk sahibi olmaktan kaçınırlardı.

Weasley'lerin geniş ailesinin biraz skandal olarak görülmesinin nedeni muhtemelen buydu. Molly'nin Omega statüsünü herkesin gözüne sokuyordu. Büyücülük cinselliğinin ve üremenin çoğu insanın görmezden gelmeyi tercih edeceği bir yönünü akla getiriyordu.

Hermione Alfalar konusunu açmaya çalıştığında Ginny'nin neden savunmaya geçmiş gibi göründüğünü açıklıyordu.

Her şey şok ediciydi. Omegaların varlığı sivil toplum idealleriyle alay etmek gibi geliyordu. Bir dişi, kilometrelerce ötedeki her Alfa erkeğini, onu bir şiltenin üzerine yatırıp günlerce sevişme ihtiyacından başka bir şey düşünemeyen hormonlu bir canavara dönüştürebiliyordu.

O da bunu isterdi.

Hermione bir şeyi yumruklamak istedi. Tercihen bir Alfa'ya.

Kitabı fırlatmamak için kendini zorladı ve onun yerine Isıtıcılar hakkında bir şeyler okudu.

Bu süreler beş ila yedi gün arasında değişiyordu. Yine de bir Omega birden fazla Alfa'nın hormonuna maruz kalırsa zamanından önce de ortaya çık.

Bir Alfa için şehvet ve arzudan çılgına dönecekti.

İçindeki sıvı miktarını okumak bile utanç vericiydi. Müstehcendi. Sıcaklığın başlamasından sonraki birkaç saat içinde Hermione "kayganlık" denen şeyden gerçek bir çeşme haline gelecekti. Tahrikten sıvısalıkam olacaktı. Cornelius Erstwhile kaybedilen sıvının *büyük* miktarını telafi etmek için susuz kalmamak gerektiğinden defalarca bahsetmişti.

Hermione bunu okurken bile utançtan ölmeye hazır hissediyordu.

Görünüşe göre bir petrol sızıntısı kadar kaygan olana kadar uyarılma ile ıslanmanın yanı sıra, üzerinde "koku bezleri" olarak adlandırılan bir şey de geliştirmişti. Boynunda ve bileklerinde. Yaşadığı gerginlik ve kaşıntı bu bezlerin son gelişiminden kaynaklanıyordu. Alfalara sürekli maruz kalması nedeniyle süreç biraz hızlanmış olsa da koku, ilk kızgınlığı başlayana kadar kendini tam olarak belli etmeyecekti.

Bezler Alfaları baştan çıkarır ve kızgınlık döneminde olup olmadığını anlamalarını sağlardı. Hassaslardı ve dokunarak uyarılıyorlardı. Alfalar

takıntılı bir şekilde yalıyor ve okşuyor, böylece kendi kokularını ona bulaştırarak onu sahiplenmeye çalışıyorlardı.

Kitabın sayfaları belli belirsiz yanıyordu.

Cornelius, bir kıızışma sırasında bir Alfa ve bir Omega ile neler olduğunu anlatmaya başladı.

Bir Omega kızgınlık dönemindeyken, onun hormonlarına maruz kalan bir Alfa, kızgınlık dönemi olarak adlandırılan kendi kızgınlık dönemine girerek tepki verirdi. Görünüşe göre Alfa'nın Omega'nın ihtiyaçlarına ayak uydurabilmesi için bu gerekliydi. Alfa aslında Omega'yla tekrar tekrar çiftleşiyordu. Günlerce.

Seksin miktarı kulağa fiziksel olarak imkansız geliyordu.

Ve bu sıradan bir seks değildi. Alfa ve Omega seksi, düğümlleme adı verilen bir dölleme sürecini içeriyordu. Bir Alfa'nın cinsel organı, onu fiziksel olarak Omega'nın içine kilitleyecek şekilde şişer ve kabarırdı. Alfa dakikalarca boşalır ve sonra yarım saate kadar orada kalırdı.

Hermione kitabı fırlatmak istedi. Ayrıca kendini rahatsız edici bir şekilde tahrik olmuş buldu. Mantıklı tarafı bunu iğrenç buluyordu ama içinde başka bir yerde, akılsız ve anatomik olarak mantıksız bir erkeğin merhametine kalmış olma fikrini arzu edilir buluyordu. İsteddiği bir şey.

Duvardaki saate baktı. Çoktan akşam olmuştu. Onu bastıran iksirin incelmeye başladığını hissedebiliyordu. O sabahki zihin uyuşturan sınır, kırılmak için zorlamaya devam etti. Gittikçe büyüdüğünü hissediyordu. Sonunda onu yutacaktı.

Yatakta gergin bir şekilde kıpırdandı ve bileklerini ovuşturdu. Kitap kucağında unutulmuş bir şekilde yatıyordu.

Kendini çelikleştirdi. Kimseye ihtiyacı yoktu. Bir haftalık azgınlığa tek başına dayanabilirdi.

Sorun olmaz. Sadece bir hafta.

Endişeyle tekrar saate baktı.

Bölüm Sonu Notları

Yorumlar çok seviliyor. Alfa-Omega konseptini nasıl kullandığımla sorularınız varsa sormaktan çekinmeyin. Hikayenin teknik ayrıntılara boğulmasını istemiyorum ama aynı zamanda okuyuculara her şeyi tatmin edici bir şekilde açıkladığımdan da emin olmak istiyorum.

OceanofPDF.com

İhtiyacınız Olanı Alırsınız

Draco Malfoy, Hogwarts'ın terk edilmiş bir kanadında gizleniyordu.

Bunu rahatça itiraf etti. Biri ona rastlarsa değil; o zaman bunu yüksek sesle inkar ederdi. Ama kendi kendine, gizlendiğini rahatça itiraf etti.

Genel olarak konuşmak gerekirse, Malfoylar için saklanmak aşağılayıcı ve kabul edilemez bir şey olarak görülürdü. Ama Draco'ya göre, hayatında yaptığı talihsiz ve utanç verici şeylerin uzun listesi düşünüldüğünde, saklanmanın aşağılayıcı bir şey olduğu pek fark edilmiyordu.

Gizlenmek için birçok nedeni vardı.

Birincisi, Daphne Greengrass çok agresif bir şekilde onun peşindeydi ve kız kardeşini de yanında sürüklüyordu. Durup dururken ona bir mektup göndermiş ve kütüphanesini duyduğunu söylemişti. İngiltere'deki en büyük kütüphanelerden biri olarak kabul edildiğini ve Astoria'yla birlikte gelip görmeleri için davet edilmelerinin çok hoşlarına gideceğini yazmıştı. Bundan onur duyacaklarını.

En hafif tabiriyle beklenmedik bir şeydi.

Kütüphaneyi cinsel bir örtmece olarak kullanan birini hiç duymamıştı. Mektubu görmezden geldi. İkinci bir mektup gönderdi.

Theo'ya Yeşilçamlıların neden ona kütüphanesi hakkında yazdıklarına dair bir fikri olup olmadığını sordu ve Theo sırtarak onların da kendisine yazdıklarını söyledi. Theo onları yazın başlarında malikânesine davet ettiğini ve iki kızın da bir öğleden sonrayı malikâneyi keşfederek geçirdiğini söyledi. Theo ayrıca mektup yazdıklarını ve bir günlüğüne Blaise'in konağına davet edildiklerini de söyledi.

Gerçekten de Britanya'nın en büyük kütüphanesi. Draco mektupları görmezden geldi.

Ama Hogwarts Ekspresi'ne bindiğinde Daphne hemen onu bulmuş, mektuplarını alıp almadığını sormuş ve Noel Tatili'nde kütüphanesini görmesinin mümkün olup olmadığını sormuştu.

Draco genel bir kural olarak kütüphanesini görmek isteyen her cadiya göstermediğini açıkça söylemişti. Bunun üzerine Daphne sinirlenmiş, Pansy'nin istediği zaman kütüphaneyi gördüğünü bildiğini, kendisinin ve Astoria'nın en azından bir kez görmesine neden izin vermek istemediğini anlayamadığını söylemişti.

Draco beceriksizce kaçtı.

Yeşilçam'ın kötü gizlenmiş her neyse işte, sosyal bir dışlanmışlık statüsünün başlıca istisnası olması pek de teselli edici değildi. Blaise ve Theo hariç, sınıf arkadaşlarının geri kalanı Draco ve ailesini küçümsediklerini gizlemek için hiçbir çaba göstermiyordu. İki taraftan da lanetlenmişti. Malfoylar ya omurgasız hainler ya da omurgasız Ölüm Yiyenlerdi.

Koridorlarda yürürken sırtına isabet eden büyülerin nedeniyle, elini kolunu sallayarak kalkan yapma konusunda çok yetenekli hale gelmişti.

Yapmasına izin verilen tek şey büyüleri engellemek ve diğer öğrencilerden uzak durmaktı. Birkaç yedinci ve sekizinci sınıfın onu okuldan atılmasına neden olacak bir şey yapması için kışkırtmaya çalıştığından şüpheleniyordu. Onlar için çok kötüydü; kimseye bu zevki tattırmayacaktı.

Şartlı tahliye koşulları uyarınca Hogwarts'a geri dönmüştü ve bu yılı başı dik, notları Granger'inkilere rakip olacak şekilde ve çizgiyi en ufak bir şekilde aşmadan tamamlamaya kararlıydı. Çünkü söz konusu ayak parmağı okuldan atılmasına, şartlı tahliye koşullarını ihlal etmesine ve babasının yanına, Azkaban'a gönderilmesine neden olabilirdi.

Bu nedenle, kalenin terk edilmiş bir kanadında herkesten kaçmaya çalışıyordu.

Bu bir kendini koruma egzersiziydi. Malfoyların sahip olduğu konusunda herkesin hemfikir olduğu tek yetenek.

Çantasından bir ders kitabı çıkardı ve incelemeye koyuldu. O gün aritmetik dersi vardı. Granger gizemli bir şekilde ortalıkta yoktu. Bu çok açıktı çünkü Vector çiftler atıyordu ve Granger'in yokluğu

ve itiraz edemediği için, gelecek proje için onunla eşleştirilme talihsizliğine uğradı.

Onu bilgilendirmesi için talimat almıştı. Korktuğu bir konuşmaydı.

Granger onu Hogwarts Ekspresi'nde gördüğünden beri bulaşıcı bir hastalıkmiş gibi ondan uzak duruyordu.

Arkadaş olduklarından değil, hatta samimi tanıdık olduklarından bile değil, ama Üçlü Malfoy Ailesi'ne bağışlama teklifinde bulunmuştu. Hem onun hem de annesinin duruşmasında tanıklık etmişler ve Azkaban'da hapis yatmak yerine şartlı tahliye cezası almasını sağlamışlardı. Granger, hayatı boyunca ona bunu yapması için hiçbir neden vermemiş olmasına rağmen, duruşmasından sonra ona karşı düpedüz iyi davranmıştı.

Ancak Trio'nun bir üyesi olarak ona tanıdığı kolaylıkları özel yaşamına taşımaya istekli olmadığı açıktı.

Bu da anlaşılabilir bir şeydi. Evlerinde kendisine işkence yapılırken bunu izleyen biri adına tanıklık etmeyi hayal bile edemiyordu.

Onu bir dahaki sefere Büyük Salon'da gördüğünde yaklaşmak için aklına bir not aldı. Ödevi katlanmayı seçeceğini umuyordu. Aksi takdirde, Vector ile başarısız notu telafi etmek için ekstra kredi seçenekleri hakkında konuşacaktı.

Dürüst olmak gerekirse hangi senaryodan daha çok korktuğundan emin değildi. Onunla çalışmaktansa ilk başarısız ödevini almayı tercih edeceğinin söylenmesine katlanmamayı tercih ederdi. Ama öte yandan, ev ödevi üzerinde birlikte çalışmak potansiyel olarak sorunlu olabilirdi.

On sekizinci doğum gününün hemen ardından gelen ani büyüme atağının neden olduğu tüm değişikliklere hâlâ uyum sağlamaya çalışıyordu. Aniden artan duyularına henüz alışamamıştı.

Duyabildiği ve koklayabildiği şeyler, bir şeyleri ateşe vermek istemesine neden olacak kadar dikkat dağıtıcıydı.

Bir cadının doğurganlığını koklamayı hiç ama hiç istememişti ama şimdi onu algılamaktan kendini alıkoyamıyordu. En yoğun anında, olgun şeftali gibi kokuyordu. Bu da şeftaliyi onun için sonsuza dek mahvetmişti.

Kanadıklarında o kadar belliydi ki, neredeyse havadaki tadı alabiliyordu.

Büyücülük eğitiminin geleneksel olarak neden on yedi yaşında sona erdiği açıktı. Yüzlerce doğurgan dişiyle bir arada yaşamaya çalışmak o kadar bunaltıcıydı ki tahrik bile etmiyordu. Özellikle de söz konusu cadıların büyük çoğunluğu ondan daha gençken; bazıları daha ergenlik çağındayken. Bu da bilgiyi belirgin bir şekilde ahlaksız ve aşağılık bir duygu haline getiriyordu.

Draco kimin kiminle yattığını çok iyi biliyordu. Yasadışı olan ve olmayan her ilişki yüzüne bir tokat gibi çarpıyordu. Görünüşe göre Anthony Goldstein yeni keşfettiği kişiliğini kullanarak altıncı, yedinci ve sekizinci sınıftaki kız nüfusuyla yatmaya çalışıyordu.

Goldstein'in kokusunu başka bir cadıda hiç almasaydı çok erken olurdu.

Draco'nun genel dışlanmışlık statüsü ve Yeşilçam'ın ilgisi olmasaydı bile, yine de ortak kullanım alanlarından şiddetle kaçınırdı.

Alfa özelliklerine birkaç yıl önce kavuşmuş olsaydı, muhtemelen Goldstein'in yanı başında egemenliğini kötüye kullanıyor . Aslında, iki yıl önce bunu planlıyordu.

Ancak Voldemort'un bir yıldan uzun bir süre evinde yaşaması kişiliği üzerinde ciddi bir etki yaratmıştı. İnsanlar üzerinde içgüdüsel bir güç ve etki duygusuna sahip olmak onu rahatsız ediyordu. Ayrıca, bakanlık ensesinde soluyor ve mirasına el koymak ve onu Azkaban'da bir hayata mahkûm etmek için hata yapmasını bekliyordu.

Birdenbire içsel bir kontrol ihtiyacı duyan bir Alfa olmak ne yazık ki çok kötü bir zamanlamaydı.

Kimse onu çoğu genç büyücünün ne kadar kötü koktuğu konusunda uyarmamıştı, ne de vücut spreylерinin, parfümlerin ve şampuanların miktarları hakkında

Cadılar doğurgan şefaliliklerinin yanı sıra yıkanmayı da severler.

Gürültüden bahsetmiyorum bile. Koridorda bir toplu iğnenin düşüşünü bile duyabilirdi. Özellikle yüksek seslere uyumluydu. Özellikle de ağlayan dişilere. Yatağının etrafındaki susturucu tıslımlara rağmen, evini özleyen birinci sınıfların yataklarında burnunu çektiklerini duyabiliyordu.

Gürültü ve kokuların hepsi, bir av köpeği gibi yakalanması zor bir Omega'nın izini sürmesine yardımcı olmak amacıyla ona dayatılmıştı. Çünkü görünüşe göre Alfa biyolojisi biraz daha büyülü ve biraz daha az hayvani olamazdı. Alfalar için kehanet aynaları ya da kehanet rüyaları yoktu.

Ve bu hiç durmayacaktı. Evlendiğinde bile buna uyum sağlamaya devam edecekti. Yakın gelecekte bir Omega'nın ortaya çıkma ihtimalinin sonsuz derecede küçük olmasına rağmen, hayatının geri kalanında her lanet cadının doğurganlığını koklamaktan acı çekecekti.

Bildiği tek kişiler Molly Weasley ve büyükannesiydi. Hepsi can sıkıcı ve boş bir duyguydu. Ama idare edilebilirdi.

Daha doğrusu dört gün önce Granger'la konuşma hatasını yapana kadar idare edilebilirdi.

Okul yılının başından beri keyifsiz görünüyordu. Ürkek. Büyük Salon'a koşar ve tekrar kaçmadan önce yemeğini atıştırırdı. Hiç kütüphaneye gitmezdi. Derslerde sorulara cevap vermeyi bırakmıştı. İksir dersinde bir kazanı havaya uçurduğunda, sınıftaki birkaç çocuğun şaşkınlık içinde yüksek sesle küfretmesinden çok, tembel beyin sümüşü damladığı için üzölmüş gibi görünüyordu.

Her şey Draco'nun nedenini öğrenmek istemesine neden olacak kadar tuhaftı, sanki mahkemede tanıklık etmek Granger'ın hayatını kendi işi haline getirmişti.

Her nasılsa beyni, onu kontrol etmenin en iyi yolunun, ondan kaçmaya çalışırken geriye doğru tökezleyene kadar agresif bir şekilde ona yaklaşmak olduğunu düşünmüştü.

Onun ürkek ve iri gözlü olduğunu görmek, içindeki bir şeyin kafasını kaldırmasına neden olmuştu ve bu yüzden mantıklı olanı yapıp geri çekilmek ve ona alan tanımak yerine, yaklaşmaya karar verdi.

Bunu yaparken Granger'ın şeftali gibi kokmadığını keşfetti.

Öyle kokuyordu ki, tarif bile edemezdi. İlahi. Hemen onu yaladığında tadının bu kadar güzel olup olmayacağını merak etmişti.

Eğer onu öperse kızın korkmuş görünmekten vazgeçeceğine dair çok güçlü bir izlenimi vardı. Çünkü belli ki bir erkek bir kıza yıllarca zorbalık yaptıktan sonra onu öpmeye kalkarsa kız bundan hoşlanacak ve hemen koridorun ortasında onu hadım etmeye kalkışmayacaktı.

Draco, soyunun sonunu getirebilecek olağanüstü aptalca bir şey yapmamak için kuyruğunu kıştırıp odasına kaçtı.

Hâlâ anlayamadı.

Muggle doğumluların sadece farklı mı koktuğunu merak etti.

Kokunun Granger'lara mı yoksa Muggle'lara mı ait olduğunu araştırmak için elinde pek fazla araç yoktu. Muggle doğumluların çoğu savaş sırasında kaçmıştı. Granger dışında Hogwarts'taki tek Muggle doğumlu cadılar birinci sınıflardı. Eğer içlerinden biri ergenlik çağına girmişse, bunu gerçekten bilmek istemiyordu.

Öpüşme meselesine gelince, Granger'la ilgili olarak birdenbire aklına ne geldiğinden pek emin değildi. Açıklanamaz ve ezici bir şekilde ondan etkilenmek korkunç derecede kötü bir fikirdi. O kadar kötüydü ki, bunun çeşitli nedenlerini göstermek için kolayca bir çubuk grafik oluşturabilirdi. Yedi yıl boyunca ona zorbalık yaptığı, Ölüm Yiyen olduğu ve deli teyzesinin, kendisi durup izlerken, salonda ona bir saat boyunca işkence ettiği kısım en yüksek noktalar olabilirdi.

Ürperdi ve anıyı gözlerini kapatarak engellemeye çalıştı. Savaşın tüm anları arasında onu en çok bu anı rahatsız etmişti. O

sürekli kabuslar görüyordu. Ve bazen yalnızken onun ağladığını duyabildiğine yemin ediyordu.

Koridorda oturup anıyı engellemeye çalışırken, neredeyse onu duyabildiğini düşünüyordu. Çaresiz, acı dolu hıçkırıkları. Sanki kulak zarlarına işlemişlerdi ve onlardan kaçması mümkün değildi.

İnledi ve aritmetik ders kitabıyla alnına bir şaplak attı.

Savaş sonrası travmasına halüsinasyonları da ekleyin.

Neredeyse sesin gerçek olduğuna yemin edecekti. Koridorun duvarlarında yankılanan zayıf feryatlar.

Dişlerini sıktı ve kendini okumaya devam etmeye zorladı.

Yarım saat sonra aklını kaçırmanın eşiğine geldiğini hissetti. Hıçkırıklar neredeyse ayırt edilemiyordu ama gerçek gibiydiler. Hıçkırıklar kayboluyor ve sonra aniden yeniden başlıyordu. Her seferinde sanki içine bir bıçak saplanıyor ve sonra bükülüyormuş gibi hissediyordu. Onu kurtarmaya gitme dürtüsü onu tamamen bunaltıyordu.

Savaş bittikten sonra aniden bir şövalyelik duygusu geliştirmenin acı bir ironisi vardı.

Ne yazık ki Alfa içgüdüleri bunların gerçek çılgınlıklar olmadığına ikna olamıyordu. Kendisine seslerin halüsinasyon olduğunu ne kadar sıkı bir şekilde hatırlatırsa hatırlatsın, onlara yanıt vermek için hissettiği artan ihtiyacı rasyonalize edemedi.

Çenesini sıktı ve aritmetik ödevinin aynı sayfasını tekrar okumaya devam etti.

Sonunda daha fazla dayanamadı. Sanki oturup okumaya devam etme tercihi, doğasında var olan bir şeyi sürekli olarak bozuyordu. Sanki bu yüzden delirecekmiş gibi hissediyordu.

Kitabını öfkeyle çantasına tıktırdı ve Granger'ın Hogwarts'ın terk edilmiş bir kanadının herhangi bir yerinde gerçekten acı içinde ağlamadığını kendine kanıtlamak için yola koyuldu.

Sesin geldiği yöne doğru koridorda hızlı adımlarla ilerledi. Koridorun sonuna kadar yürüdüktan ve sola döndükten sonra sesin daha da yükseldiğini fark edince neredeyse .

Bir an tereddüt etti, gidip yardım getirmeli miydi diye düşündü. Kahramanlık pek ona göre değildi.

Ama ona inanıp gelecek bir profesör ya da kaymakam bulması bir saat sürebilirdi. Bunun için dönüp gitmesi, Granger'ın ağladığı yerin aksi istikametine yönelmesi gerekecekti. Ondan uzaklaşma fikri bile düşünölemeyecek kadar korkunçtu.

Koşmaya başladı.

Yaralıydı. Yalnız bir yerdeydi. Hemen ona ulaşması gerekiyordu.

Tek düşünöbildiği buydu.

Onu bulmak, ona ulaşmak için duyduğu umutsuz ihtiyaç başka bir şey düşünmesini çok zorlaştırıyordu.

Koridorda ilerledikçe kızın ağlaması daha da azalmaya başladı. Döndü ve geri gitti. Sonunda neredeyse ayırt edilemeyen sesin en yüksek olduğu yere odaklanana kadar ileri geri gitti.

Koğuşlar vardı. Gerçek dağ gibi. . Susturucu koğuşlar Göz kamaştırma ve hayal kırıklığı. Onlarca kez önünden geçtiği kapıyı nihayet bulana kadar irade gücüyle onların arasından geçmeye çalıştı. Kapı iki taraftan da kilitliydi.

Granger'ı her kim sakladıysa, bulunmasını engellemek için büyük çaba sarf etmişti.

Onu hapsedmişlerdi.

Ona işkence ediyorlardı.

Hogwarts'ta.

Draco öfkelenmekle bu kadar meşgul muhtemelen midesi bulanacaktı.

Onları öldürecekti. Her kim olurlarsa olsunlar, onları lime lime edecek ve sonra da yüzünde bir gülümsemeyle Azkaban'a gidecekti. Granger'la arkadaş olmamaları önemli değildi.

Adam durup bakarken evinde işkence görmüştü. Sonra da gönüllü olarak onun lehine tanıklık etmişti.

Ona borçluydu.

Onu bulmasının tek nedeni hıçkırıklarının nasıl bir ses olduğunu bilmesiydi. Hıçkırıkların tınısı beynine dövme gibi işlenmişti. Bir oda dolusu feryat figan içinde Granger'ı diğer cadılardan ayırabilirdi.

Kapıyı kırmayı denedi ve bir Bombarda Maxima'ya boyun eğmeyince taş duvarda bir delik açmaya başladı.

Duvarı aşar aşmaz, kadının ezici kokusuyla çarpıldı. Sanki biri onu bir parfüm şişesine koymuş ve sonra da tüm odayı bununla ıslatmıştı.

Neredeyse hiç dikkat etmedi.

Odayı inceledi. Yapılmamış bir yatak vardı. Bir kanepesi, bir masa vardı ama Granger yoktu. Devam eden hıçkırıkları takip ederek koridora çıktı ve bir banyo buldu.

Duшта, odanın öbür ucundan soğuk buğuyu hissedebileceği kadar soğuk bir spreyin altında büzülmüştü. Ağlıyor, yerde sallanıyor ve dizlerine sarılıyordu.

"Granger?" Sesi hırıltılıydı.

Ağlaması aniden kesildi ve başını kaldırdı. Kocaman gözleri hemen adamın yüzüne kilitlendi. Rahat bir nefes aldı ve ona doğru bir el uzattı.

Hemen ona doğru ilerledi ve dondurucu suya girdi. "Granger? Ne oldu sana?" diye sordu.

Okul cübbesini tuttu ve sonra kendini onun kollarına sürükleyerek yüzünü boynuna gömdü.

Bunu yaparken, suyun sonsuz akışının gizlediği bir ayrıntı aniden onun için netleşti.

Granger bir Omega'ydı. Ve kızgınlık döneminin zirvesindeydi.

Nasıl bildiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama bundan kendi adından daha çok emindi.

Kız çıplaktı. Az önce adamın kollarına tırmanmış ve umutsuzca boynundaki bezeleri yalamaya başlamıştı.

Şaşkınlığını fark edecek zamanı bulamadan, kör edici bir uyarılma dalgası üzerine çöktü ve tutarlı düşünme yeteneğini boğdu. İçgüdöleri ayağa kalktı ve onu yuttu.

Onu kollarına aldı ve soğuk suyun altından çıkardı, burnunu boynuna dayadı ve kokusunu içine çekti. Dilini teninde gezdirdi ve onun kokusuyla kendi kokusunun birleşimi kesinlikle, akıllara durgunluk verecek kadar mükemmeldi.

Adam onu öptü ve kadın titreyerek onu geri öptü.

Adam ellerini onun vücudunda gezdirdi.

Onun Omega'sı. Onun. Onu buldu. Tek başına ve acı içindeydi ve o onu buldu.

Ona ihtiyacı vardı. Onun da ona ihtiyacı vardı.

Onu ısıtmak için ellerini buz gibi teninde gezdirmeye başladı. O kadar soğuktu ki. Okul üniformasından yayıldığını hissedebiliyordu. Omzuna doğru nefes aldı ve kız kendini ona daha da yaklaştırdı. Titriyor ve sanki onun ortadan kaybolmasını bekliyormuş gibi cüppesine sarılıyordu.

Draco'nun aklına gerçekten bir Omega bulabileceği hiç gelmemişti. Bu tamamen bir hayaldi. Çok nadir bulunurlardı. Babası bile bir tane bulamamıştı. Savaştan önce kendini beğenmiş küçük bir sümüklü olarak bile Draco'nun böyle bir şeyi varsaymaya asla cesareti olmamıştı. Kendisi bile bu kadar hayalperest olmamıştı.

Ama işte buradaydı.

Onu öptü. Bacaklarını beline doladı ve onu daha yakına sürükledi. Dudakları çok yumuşak ve tatlıydı. Yüzü solgun ve soğuktu. Ellerini yukarı kaldırdı ve yanaklarını ısıtmaya çalışarak kucakladı.

Granger'ın elleri umutsuzca düğmelerini çekiştiriyordu. Uzanıp cüppesini ve gömleğini yırtarak açtı.

Kendisini takdim ettiğinden beri ateşi yükselmişti.

İç çekerek kendini ona doğru bastırdı. Dondurucu bir soğuk vardı. Ona bastırıldığı burnu bir buz küpü gibi hissediyordu. Göğüslerinin üzerinde hafifçe gezinen dili ateş gibiydi.

Saçlarına kurutucu bir tılsım yaptı ve ellerini sırtında ve omuzlarında gezdirerek ısıtıcı tılsımlar mırıldandı. Elleri bile onu cüceleştiriyordu. Teni ipeksi bir dokunuşa sahipti. Parmaklarını boynunda gezdirdi, ta ki kız keskin bir nefes verene ve ona daha iyi erişebilmek için boynunu eğene kadar.

Başını eğdi ve onu içine çekti. Harika kokuyordu. Daha önce olmayan hafif olgunlaşmış, baharatlı bir karmaşıklığa sahip tatlı, çiçeksi bir koku.

O gün koridorda tam olarak kendini göstermemişti. Bu yüzden onun neden farklı koktuğunu içgüdüsel olarak anlayamamıştı.

Dilinin ucunu boynunda gezdirdi ve sonra koku bezinin üzerinde yavaş, geniş bir yalama yaptı. Kadın gerildi ve adama doğru eğilirken içinden derin bir inilti yükseldi. Elleri tepkisel olarak adamın gövdesine yayıldı.

İhtiyaçtan titriyordu.

Vücudu durmaksızın ısınıyor, kendine uyguladığı soğukluğu hızla yok ediyordu. O yandıkça, kendisinin de onun sıcaklığını karşılamak için hızla yükseldiğini hissedebiliyordu.

Hormonlarla dolup taşıyordu. Ona ihtiyacı olduğu sürece onu becerebilirdi. İstekleri ne olursa olsun, onları mükemmel bir şekilde karşılayacaktı.

Onu kucağına aldı ve yatağa taşıdı. Onu yatırırken, büyüünün odanın üzerine kapandığını ve kendisini dışarıda tutmayı başaramayanların aksine, aşılma bir koruma yarattığını hissedebiliyordu.

Onun küçük Omega'sı. O bu kadar savunmasızken kimsenin ona yaklaşmasına izin vermezdi.

Granger onun kollarında kıvranıyor ve çaresizce ona karşı kendini kokluyordu. Kalan giysilerini yırtıp içine girme arzusu o kadar güçlüydü ki, sadece bu düşünce bile Granger'ın boğazına doğru hırlamaya başlamıştı.

"Lütfen..." diye inlemeye ve kulağına nefes nefese kalmaya devam etti. Parmakları kemerindeydi ve sonra pantolonunu açtı. Parmaklarını sikinin etrafına doladığını hissetti ve neredeyse dilini üzerinde gezdirdiği koku bezini ısıracaktı. Elini tabandan uca kaydırarak ve onu yanan çekirdeğine doğru yönlendirdi.

Dişlerinin arasından tısladı ve kadının elinde

sarsıldı. Onun elini.

Onu becerecekti.

Her santimini onun küçük bedenine sokmak ve onun bunu kabullenişini izlemek. Onun içinde düğümlenin ve sonra kemik kuruyana kadar kendini boşaltın.

Onun.

Onu becerecek ve tüm ateşi boyunca ona bakacaktı. Her dokunuşta istekli olacaktı. Britanya'daki her Alfa onun kendisine ait olduğunu, onu ele geçirdiğini anlayana kadar tenini koklayacaktı.

Onun Omega'sı.

Mükemmel, mükemmel Granger.

Ellerini hafifçe vücudundan aşağı kaydırды, teninin üzerinde gezdirerek onu içine çekmeye çalıştı. Göğüsleri sıkıydı, meme uçları gergin ve sivriydi. Bütün vücudu titriyordu.

Çok hassastı. Çok muhtaçtı.

Parmaklarını bacaklarının arasından geçirdi, kadın yumuşaktı, şişmişti ve uyarılma damlıyordu. Parmaklarını tadına bakmak için yukarı kaldırdı. Ona tekrar hafifçe dokunmak için uzandığında feryat etti ve eline doğru eğildi. Gözleri kocaman açılmış ve adamın yüzüne kilitlenmişti.

O kadar ıslaktı ki.

Kız o kadar hassas olmadığında, çığlık atana kadar amını yalayacaktı.

Pantolonunu iterek çıkardı ve yatağa tırmandı. Onun üzerinde diz çöktü. Onu ezberliyordu.

Eğildi ve kalçalarını hizalarken onu öptü. Kadın onun için umutsuzca açıldı, açık ve itaatkârdı. Adam onun çekirdeğinden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Adam onun içine batmaya başladığında topuğunu kalçalarına doladı.

Ona ihtiyacı vardı. Onu

istiyordu. Onu alacaktı.

Onun. Onun Omega'sı.

Ama değil.

Draco dondu kaldı ve aniden tereddüt etti.

Granger'dı. Mükemmel, muhtaç bir Omega'ydı ve ona göre değildi. Hem de hiç. O bir zehirdi. O bir Ölüm Yiyen'di. Onun evinde işkence görmüştü.

Onu ele geçirecek ya da ona hükmedecek biri değildi.

Kafasını toplar toplamaz, onu üzerinde bulduğunda paniğe kapılacak ve dehşete düşecekti. Onun içinde.

Dişlerini sıktı, inledi ve kendini geri çekti.

Elleri onu durdurmak için dışarı fırladı ve adam daha da geri çekildi.

Hıçkırarak ağladı ve doğrulup oturdu. "Beni istemiyor musun?" Yüz ifadesi harap olmuştu.

"Lanet olsun, Granger." Elini ağzının ve burnunun üzerine kapattı, böylece onu koklamayı bırakacaktı. Onu tatmayı bıraktı.

Pek yardımcı olmadı. Kadının sıcaklığının kokusu çoktan tenine sinmişti. "Bu değil. Başka birini çağırayım.

Yaptığı şey için bir anıtı hak ediyordu. Merlin,
onun nasıl hissettiğini bilmek istiyordu- Kendini
yeniden odaklanmaya zorladı.

"Longbottom'ı istiyor musun?" diye sordu.

Başını salladı, ağlamak üzereymiş gibi görünüyordu.

"Goldstein?" diye sordu, çenesini sıkarak ve onu tekrar altına çekmemek için yiğitçe mücadele ederek.

Goldstein gibi bir otuzbirci gibi kokmaya başlarsa ölebilirdi. Yüzünü buruşturdu ve başını salladı.

"Theo?"

Eğer en iyi arkadaşı Granger'ı kızgınlık döneminden geçirirse muhtemelen daha sonra onu öldürecekti. Bu katlanılamayacak kadar adaletsiz olurdu.

"Kim?" Granger şaşkın görünüyordu. Elleri ona doğru ilerlemeye devam ediyor, o da kendini daha da uzaklaştırıyordu.

Düzgün düşünmeye çalışarak başını salladı. Uyluklarının iç kısmındaki uyarılmayı fark etmemeye çalışıyordu. Ya da ne kadar şişmiş ve hazır olduğunu. Avucunu bacaklarının arasına bastırma ve ne kadar şişkin ve hassas hale geldiğini hissetme dürtüsüne karşı savaşıırken eli seğirdi. Onun kendisine sürtünmesini istiyordu.

"Theodore Nott?" Kadının göğüslerine bakmamaya çalışıyordu. Meme uçları kıpkırmızıydı ve tahrikten çakıl taşları gibi olmuşlardı. Başparmaklarının altında ya da ağzının içinde emildiklerinde nasıl hissederlerdi? Onlara dokunduğunda ne gibi sesler çıkarırdı?

, onu istiyordu.

"Hiç konuşmadık bile," dedi ve onun şaşkınlığından yararlanarak üzerine tırmandı ve sikini iki elinin arasına aldı. Parmaklarını onun uzunluğunda yukarı ve aşağı kaydırды ve bu görüntü beyninin kısa devre yapmasına neden oldu. "Lütfen. Bunu içimde istiyorum. Bana iyi bak."

Son sözleri içine işledi ve içgüdüsel bir şeyi harekete geçirdi. Yapamadı-

Yukarı fırladı ve onu altına aldı. ucu kaygan, şişmiş kıvrımlarına değene kadar kendini hizaladı. Sarsıldı, fazladan bir an için kendini tutmaya çalıştı. Nefes nefese kaldı ve aşağı doğru kıvrılarak kendini içine sokmaya çalışırken gözleri kısa bir süreliğine geri yuvarlandı. Adam inledi.

"Emin misin?" diye bağırdı.

"Evet. Evet. Lütfen beni al. Lütfen benimle ilgilen, Alfa. " Kadın inledi ve adamın daha derine batmasını sağlamak için kalçalarını salladı.

Onun.

İlgilenmesi gereken o.

"Sen benimsin. Benim Omega'm. Artık benimsin. Her . Başka hiç kimse sana dokunamayacak. Sen benimsin. Her ateşte, benim altımda olacaksın. İçindeki benim tohumum olacak. Benim düğümüm," homurdandı onu altına alırken.

Bilekleri adamın elinde kilitliydi. Kaygan, ahlaksız vücudu onun altında sıkışmıştı. Mükemmeldi. Onun Omega'sı. Onun.

"Sor bana. Seni almamı iste." Sesi kızın içinde titreşti ve kız titreyerek onun altına girdi.

"Lütfen. Lütfen," dedi.

Yavaşça içine battı. Nefes nefese kaldı, başını salladı ve daha derine inmesi için yalvardı.

O kadar küçüktü ki. Onu içine alması imkânsız olmalıydı ama adam her santimini içine aldı ve kadın zevkten inledi. Sonuna kadar girdiğinde ikisi de o hissi yaşarken donup kaldılar.

Mükemme

l.

Çok

mükemmel

.

Hiçbir şeyin bu kadar iyi hissettirebileceğini bilmezdi.

Enfesti.

İlahi.

Eğer bir büyücü olmasaydı, deneyimlediği mutlak mükemmelliği iddia edebilecek herhangi bir dine hemen iman edeceğini ilan ederdi. O çok iyiydi.

Sanki onun için yaratılmış gibiydi.

Kadife ve erimiş sıcaklık. Vücudunun altında sıvı kadar yumuşak ve çok küçük hissediyordu. Eğer dikkatli olmazsa onu kırabilirdi.

Çenesi sıkıştı ve içinde kabaran zevki kontrol altına almaya çalışırken tüm vücudu sarsıldı. Hiç bu kadar sertleşmemişti.

Granger şoka girecekmiş gibi görünüyordu. Gözleri kocaman açılmıştı ve ifadesi sersemlemişti. Elleri adamın omzunu kavıyor, saçlarına dolanıyor ve kalçalarını kavislendirip istediği sürtünmeyi elde etmeye çalışırken onu daha yakına sürüklüyordu.

Onu öptü, vücuduna o kadar sıkı bastırdı ki kalçalarını hareket ettirip içine girmeye başladığında ikisinin de nerede bittiğini ya da başladığını söylemek imkânsızdı.

"Benimsin. Artık benimsin."

Ağzının tadı bal gibiydi. Onu öpmeden, ona dokunmadan, parmaklarını göğüslerinde gezdirmeden duramıyordu.

Kadının içinde büyümeye başladığını hissettiğinde, başını aşağıya indirip yalamaya, emmeye ve dişlerini nazıkçe bezlerinin üzerinde kaydırmaya başladı. Bu, iç duvarlarının onun etrafında kenetlenmesine ve titremesine neden oldu.

Bu his gerçek dışıydı. Gittikçe daha da sıkılaştı ve yüzünde yücelik ifadesi belirdi. Tamamen içine kilitlendiğinde taşaklarının sıkılaştığını hissetti ve rahim ağzına doğru gelmeye başladığında sırtının alt kısmına bir gerilim yayıldı.

Ona sözler mırıldandı. Her şeyi, ona her şeyi verirdi. Ona her zaman bakacaktı. Ona ne kadar mükemmel olduğunu söyledi. Ona kendisinin olduğunu, her zaman kendisinin olacağını söyledi.

Granger'ın gözleri büyüdü ve sanki içine çöküyormuş gibi hissetti. Derin bir ürperti tüm vücudunu sarmıştı. Nefes alışları adamın tenindeki teri titretti. Onu o kadar sıkı kavradı ki nefes almak zorlaştı. Adam kadının içinde sarsılırken, kadının yanan, sıkışık amcığı adamın düğümünün etrafında bir mengene gibi kasıldı. Onu tohumuyla dolduruyordu.

Kadın çırpındı, o kadar sert bir şekilde geriye doğru eğildi ki kırılacağından korktu. Onu kendine yaklaştırdı, bir eliyle bileklerini tutarken diğer eliyle öptü ve okşadı, ona mükemmel olduğunu söyledi. Ona kendisinin olduğunu hatırlatmak istiyordu.

Draco dakikalarca onun içine boşalmaya devam etti. Teorik olarak bunun mümkün olduğunu biliyordu ama gerçek deneyim akıl almazdı. Bir evrenin yeniden doğuşunu hissetmek gibiydi. Tüm dünyası aynı anda patlamış ve kendini tek bir noktaya indirgemişti. Tüm beyni yanana ve hücresel düzeyde parçalanıyormuş gibi hissedene kadar devam etti ve devam etti.

Sonunda hafiflediğinde yere yığıldı ve onu öptü.

Mutluluktu. Bir şeyin bu kadar inanılmaz derecede yüce olmasının mümkün olduğunu bilmiyordu.

"İyi kız," diye mırıldandı onun ağzına karşı. "İyi kız. Sen çok iyi bir kızsın. Senden çok memnunum."

Kelimeler Granger üzerinde sihir gibiydi. Yüz ifadesi zevk ve rahatlamayla dolup taşı ve ona doğru sokuldu. Hâlâ birbirlerine bağlıydılar. Adam onun üzerinden kayarak ikisinin de yan yatmasını sağladı. Kız o kadar küçüktü ki onu istediği gibi hareket ettirebilirdi. Onu kollarının arasına aldı ve elini bacağına gezdirebilmek için bacağına kalçasının üzerine attı. Kızın vücudunun onun altına tam olarak nasıl oturduğunu asla unutamayacaktı.

Diğer elini kızın saçlarına doladı ve başparmağını kızın boynundaki beze değdirebilmek için bukleleri kenara itti. Kız boynunu büküp yüzünü adamın göğsüne gömdü ve adamın onu soluduğu gibi o da onu soluyor gibiydi. Hava onlar gibi kokuyordu. Ve seks. Ve ter. Hepsi o kadar karışıktı ki ayırt etmek imkânsızdı. Sadece tek bir kokuydu. Onların kokusu.

Onlar birdi.

Granger bitkin düşmüştü ve tüm vücudu onunkine karşı gevşemişti. Onu kendine daha da yaklaştırdı ve koklamaya ve hafifçe dokunmaya devam ederken kollarında uykuya daldığını hissetti.

Onun nefes alışını ve teninin hissini ezberledi ve ellerini tüm kıvrımlarında gezdirdi. Muhtemelen onu yalamayı bırakmalıydı ama kendine engel olamadı. Onu tatmak için doyumsuz bir ihtiyaç duyuyordu.

Onu ısırarak istedi. Onun üzerindeki hak iddiasını kalıcı kılmak istiyordu. Kimsenin onun yerini alamayacağından emin olmak istiyordu. O zaman sadece onu isteyecekti.

Ama en kızgın anında bile, bunun, yakınına bile yaklaşmaması gereken bir çizgiyi aştığının farkındaydı.

Ancak, şişlik nihayet içinden çıkabileceği kadar hafıflediğinde, elini aşağıya doğru uzattı ve menisinden bir miktar toplayarak boynundaki ve bileklerindeki bezlerin üzerine yaydı ve hafifçe masaj yaparak deriye yedirdi.

Kız onun kıızıydı. Eğer herhangi bir Alfa ona yaklaşırsa, önce Draco'nun orada olduğunu görmezden gelemezlerdi. Bu onları durdurmazdı. Britanya'daki ve potansiyel olarak Avrupa'nın çoğundaki tüm bekâr Alfa'lar, eğer biraz şans verilirse onu ele geçirmeye çalışacaklardır.

Ama hepsi önce onunla birlikte olduğunu bilirdi. Kızgınlık döneminde onunla ilgilenenin o olduğunu.

Bir saat sonra, nihayet Granger'ı yalayıp okşadıktan ve saf içgüdülerine dayanmayan düşünceler üretebileceği bir noktaya kadar ona sarıldıktan sonra, günün erken saatlerinde Granger'la ilgilenmenin berbat bir fikir olduğunu özellikle düşündüğü aklına geldi. Orada olmaması gerektiğini.

Bu düşünceyi kovdu.

Denedi. Denedi amina koyayım. Kelimenin tam anlamıyla, kızgınlığını atlatması için Goldstein'i bizzat getirmeyi teklif etti. Yapması gereken başka bir şey varsa

ne olduğunu anlayamamıştı.

Hiçbir yere gitmiyordu. Kız onun kızıydı. Ona ihtiyacı vardı.

Onu sıcak ve güvende tutmalı ve beslemeliydi. Kısa bir süreliğine bile olsa onu terk etmemesi gerektiğine dair karşı konulmaz bir his vardı içinde. Bu içgüdü sadece kendi sahiplenme duygusundan kaynaklanıyor olabilirdi ama bunu bilemiyordu.

Riske atmıyordu.

Yalnız kaldığında, teyzesi onu sakatladığında olduğu gibi ağlamıştı.

Onun boynuna sokuldu ve baş döndürücü kokusunu içine çekti. Kadın iç çekerek ona daha da yaklaştı.

OceanofPDF.com

Beni İstedğin Şekilde Hissediyorum

Bölüm Notları

Kayıtlara geçmesi için söylüyorum, bu fic %50 dramione smut, %25 ergenlik çağı endişesi, %20 iletişimsizlik ve sadece %5 Hermione'nin Draco olmayan erkeklerle neredeyse/bir şekilde fiziksel ilişkiye girmesi olacak. Ve %100 çöp.

["Granger...?"](#) Jaxx-in-a-Box'ın çizimi.

Isı Hermione'nin yorgunluğunu yakmaya ve alevden diller gibi bilincine ulaşmaya başladı. Giderek artan bir ihtiyaç rüyalarına girmeye başladı, ta ki sürtünme ve tatmin duygusu bulmaya çalışarak kıvranmakta olduğunu yavaş yavaş farkına varana kadar.

Sıcak, ıslak ve yatıştırıcı bir şey meme ucunu sardı ve sonra bacaklarının arasında tam istediği yerde sert bir baskı oldu. Sıcaktı ve pelvisini içine doğru çekebilmesi için ona doğru bastırıyordu.

Bu yeterli değildi.

İhtiyaç gittikçe büyüyordu ama bir türlü sınıra ulaşamıyordu. Sürekli onun ötesine geçiyordu.

Hayal kırıklığıyla paramparça olmaya hazır hissederek yukarı kalktı ve inledi.

Birden göğüslerindeki alaycı sıcaklık kayboldu ve bilekleri başının üzerinde tutularak yere yatırıldı. Sıcak ten onunkine bastırılmıştı. Ağırdı. Güvenli. Boynuna hafifçe dokunulduğunu hissetti ve inledi.

"Çok mükemmel."

Kelimelerin boğazına dayandığını duydu ve içinde bir şeylerin titremesine neden oldu. Bir dil boynundan yukarı kaydı ve kasıldı, kıvranmaya başladı ve bileklerini sıkıca kavradı.

Bacaklarının arasından bir şey kayarak onu yavaşça okşarken boynundaki bezelerden birinin üzerinde hafifçe oynayan dudaklar vardı. Bacaklarını daha da açtı ve kalçalarını kaldırdı.

Çok yaklaşmıştı.

Çok yaklaştın.

İstemekten zar zor nefes alabiliyordu.

Narin cildinin üzerinde hafif bir dokunuşun kaydığını hissetti. O kadar şişmiş ve aşırı hassastı ki sanki yanıyormuş, ölmek üzereymiş gibi hissediyordu. Sanki onu yiyormuş gibi hissettiği bir boşluk vardı.

Hıçkıra hıçkıra ağladı.

Uzun bir parmak yavaşça göbeğine battı ve geniş bir başparmak ona hafifçe bastırırken etrafında sıkıştı. Okşayarak. Alay ediyordu.

Parçalanmaya hazır hissediyordu. İkinci bir parmak içeri kaydı. Boynu boyunca alay eden ağız aniden bezlerinden birinin üzerine kapanıp sertçe emerken, iki parmağın aşırı hassas yumruğunu aralarında nazikçe yuvarladığını hissetti.

Sarsıldı ve patladı.

Doruk noktasına ulaşırken tüm vücudu kasıldı ve titredi. Artçı şoklarla titremesi durduğunda, parmaklar geri çekildi ve bileklerindeki tutuş kayboldu.

Gözlerini şaşkınlıkla açtı ve Draco Malfoy'a baktı.

İhtiyaç -onu harekete geçiren yakıcı ihtiyaç- bir anlığına körelmişti. Ona bakarken kendini bir nebze tutarlı hissediyordu.

O olduğunu zaten biliyordu. Omurgasındaki sinirler onun tınısının titreşimlerini çoktan ezberlemişti. Mükemmel, rahatlatıcı kokusu onu bir pelerin gibi sarmıştı.

Ama onu görmek hl gerçeküstü geliyordu. Sanki bir tür evrensel yasaya karşı geliyormu gibi.

Onun yüzünü inceledi. Adamın şu anda takındığı ifadeyi daha önce hiç görmemişti. Saygılı görünüyordu.

"Sen nasıl buradasın?" diye sordu, kaları atılmıtı. Onun bir illüzyon olmadığından emin olmak için uzanıp yanağına dokundu.

"Ağladığını duydum," dedi, onu dikkatle inceleyerek. "Yaralandığından korktum."

"Ah," dedi, kendini akn hissederek. Aklının bir köşesinde bu cevabın hiçbir anlamı yokmuş gibi bir his vardı ama büyük bir kısmı adamın orada olmasından dolayı akındı. Onunla birlikteydi. Baa çıkılamaz bir sefalet içinde tek baına kapana kısılmamıtı.

Yüzünde bir şey arıyor gibiydi.

"Sen-," diye başladı ve gözleri hafifçe kırptı. Sanki acı bir şey yutuyormu gibi çenesini sıktı. Yeniden balamak için ağzını açtığında Hermione uzanıp onu üzerine çekti.

Onun ağırlığını üzerinde hissetmek, memnuniyetle mırıldanmasına neden oldu. Onun tenini içine çekti. Adam onun gibi kokuyordu. Boynuna sokuldu ve dilini omzunun birleştiği yerde koku bezlerinden birinin olduğu noktaya kadar götürdü.

Nerede bulacağını çok iyi biliyordu.

Dilini üzerinde gezdirdiğinde, adam ürperdi ve onu altından sıkıca kavradı. Kadın da karşılık olarak i çekti.

"Sen benimsin," diye mırıldandı kulağına.

Bu bir hatırlatma; ona daha önce de söylediği bir şey. Bunu hissedebiliyordu. Sanki kelimeleri kalbine gmmti ve kelimeleri tekrarladığında altın bir snitch gibi kendini açıp kanat ırpıyordu.

Dudaklarını onun omzuna bastırđı ve bu hissin tadını çıkararak onun altına uzandı. Güvenli. Sıcak.

Ona yeterince yakın olmak mümkün görünmüyordu. İçine gömölmeıı dileyerek kendini onun göğsüne bastırđı. Kaburgalarının altında, kalbinin yanında bir yerde olsaydı, bu yeterince yakın olurdu.

Orada yatarken, adamın ağırlığı altında ezilirken, adamın elinin saçlarında gezindiğini ve nefesinin boynuna değdiğini hissediyordu-

Aidiyet.

Sanki kendisi için yaratılmış bir yer bulmuştu.

Bu his, zihninin gerisinde, sahip olduğunu bile bilmediğı bir gerilimi açığa çıkardı.

Tadını çıkarmaya vakit bulamadan, sanki bir parşömen parçasıymış ve birisi ona karşı yanan bir kibrit tutuyormuş gibi, bu his kaybolmaya başladı. Yavaş yavaş alev almaya başladı. Isı. Cildini karıncalandırmaya ve bulduğı huzuru ondan almaya başladı.

Görmezden çalışırken hafifçe kıpırdandı ve sarsıldı. Onu kontrol etmek için savaştı. Bastırmaya ve görmezden gelmeye.

Büyümeye
devam etti.

Bundan nefret
ederdi.

Çok ısınıyordu.

Boynu. Karnının alt kısmı. Bilekleri. Her şey zonklayarak aşırı hassaslaşıyordu.

Kıpırdamadan durmaya çalışmak ve buna

katlanmak üzücü geliyordu. Rahatlamaya ihtiyacı

vardı.

Soğuk bir duş. Eğer yeterince soğuk olursa, zihnindeki parçalar kendilerini yeniden düzenlemek için zaman bulabilirdi. Nasıl düşüneceğini hatırlayabilirdi. Gözden kaçırdığı şeyler vardı. Bundan emindi. Duş alırsa bir çözüm bulacaktı.

Ne olduğunu anlayamadığı bir şeyler vardı.

Malfoy'u itti ve tırmanmaya çalıştı. Malfoy geri çekildi ama gitmesine izin vermedi.

"Duş al," dedi, boğazı kuru ve hırıltılıydı. "Serinlemem lazım, çok sıcak. Ateşim var."

Güçlü bir kol beline dolandı ve onu geri çekti.

Zihninin bir köşesi bir şeyler söylüyordu ama anlayamıyordu.

Çok susamıştı. Sıcaktı. Her şey çok sıcaktı. Tüm vücudu bir şeye duyduğu acil ihtiyaçtan dolayı tedirgin oluyordu.

Biliyordu - bir noktada neler olup bittiğini biliyordu - ama ateşi onu yakıp yok etmişti.

"İhtiyacım var-" diye açıklamaya çalıştı ama sesi .

Bilmiyordu.

Hepsi kaybolmuştu.

Zihni yanmış bir bina gibi hissediyordu. Tanımlayamadığı şeylerin izleriyle doluydu.

Oturduğu yerde boş yere açıklama yapmaya çalışırken, kontrolünü kaybetmek onu histerik hissettirdi. Tüm dünya ateş gibi hissederken neye tutunması gerektiğini bilmiyordu.

Nefes nefese kaldı ve tekrar ayağa kalkmaya çalıştı.

Soğuk bir duş. Duşun faydası olur.

Malfoy onun yataktan kalkmasına izin vermedi. Bir kolunu daha ona doladı ve onu kucağına sürükledi.

"Seninle ilgileneceğim," dedi boynuna sokularak. Sesinin titreşimleri kadının içine işledi ve kadın bir an için durdu.

"Öyle-" Tekrar neler olduğunu anlatmaya çalıştı. Zar zor nefes alabiliyordu. Ciğerlerinin içi bile ateş gibiydi. Neden bu kadar sıcaktı?

Nefes almaya çalışarak hızla solumaya başladı.

İçgüdüleri ve aklı arasında sıkışıp kaldığını hissetti. İki tarafta da, kendisinde neyin yanlış olduğuna dair bir cevabı olduğunu hissediyordu. Ne gerektiğini biliyordu. Ama içgüdüğü ve aklı arasında sıkışıp kalmıştı. -Hatırlayamıyordu. Çaresiz hissediyordu.

Dudağını ısırdı ve ağlamaya başladı.

Birden kendini yatakta sırt üstü yatarken buldu. Malfoy üzerine diz çökmüştü, bilekleri Malfoy'un bir elinin altında sıkışmış, diğer eli ise yavaşça vücudunda geziniyordu. Uzaktan ikisinin de çıplak olduğunu fark etti. Adamın elinin göğüs kafesinin üzerinde ve karnında gezinmesi, giysilerinden daha acil bir his uyandırdı.

Kız yatıştırıcı dokunuşa doğru eğildi ve Malfoy onu öptü. Ah...

Dudakları onunkilere karşı nazikti, eli göğsünü kavradı ve kadın gergin bedeninin onun dokunuşu altında eridiğini hissetti. Ateş kıvrılıp teninden uzaklaştı ve karnının alt kısmında bir havuzda toplandı. Taştığını hissedebiliyordu. Bacaklarının arasından ılık bir sıvı kayıyordu.

Malfoy öpücüğü , dilini Hermione'nin dudakları boyunca kaydırđı ve sonra Hermione'nin dilini okşadı. Hermione onun dudaklarına karşı inledi ve kendini ona doğru bastırmak için vücudunu döndürdü.

Dudaklarından uzaklaştı.

"Seninle ilgileneceğim," dedi alçak bir sesle. Ona bakarken gözleri neredeyse oniks rengindeydi. Kadın inledi ve zonklamaya başlayan boynunu ortaya çıkarmak için başını geriye doğru kaldırdı. Eğer ona gösterirse, o da bunu düzeltecekti.

"Aferin kızıma," dedi.

Başını aşağı eğdi ve tenine doğru nefes aldı. Hassas noktadaki hava hissi onu gerdi ve içinde yeni bir sıvı ısı dalgası toplandı. Kadın inledi ve kendini ona doğru bastırdı.

Adamın elinin göğsünden ayrılıp bacaklarının arasına uzandığını hissetti. Parmaklarının sıvının, sıcaklığın ve dayanılmaz ihtiyacın içinde kaydığını hissetti. Sadece dokunmak bile görüşünün kaybolmasına neden oldu ve zevk sinirlerini titretti.

Kadından derin bir inilti koptu.

"Merlin, Granger, çok hazırsın," dedi Malfoy, sesi boğulmuş gibi boğuk çıkmıştı. "Çok mükemmelsin."

Hermione içgüdüye doğru kaydığını hissetti. Zihninin gerisinde anlamadığı bir ilahi daha da yükseldi.

Alfa. Alfa. Alfa. Alfa. Lütfen.

Bacaklarını açtı ve başını daha da geriye attı. Malfoy onun

bileklerini bıraktı ve bacaklarının arasına geçti.

Şaşkınlıkla ona baktı. Ona bakmak çok güven vericiydi. Kokusu, ağırlığı ve gücü...

Sanki onun için yaratılmış gibiydi. Sanki kız onun için yaratılmıştı.

Adam ona bakıyordu ve yüzü, kadının içindeki derin bir şeyi heyecanlandıracak şekilde yırtıcı ve sahiplenici bir hal almıştı.

Elini kadının karnında gezdirdi ve kalçasını okşadıktan sonra uyluğu boyunca kaydırıldı. Onu açıyordu. Gözleri sanki onu içine çekiyormuş gibi vücuduna sabitlenmişti.

"Sen benimsin. Hepiniz," dedi, sesi derin ve inatçıydı, sanki içindeki bir şeyi yakalamış gibiydi. İçindeki sıcaklığın beyazlaştığını hissedebiliyordu. Konuşurken bacaklarının arasını okşamaya başladı, parmaklarını içinden taşan kayganlığın içinde kaydırıldı, ta ki karnının alt kısmındaki çukurluk neredeyse acı verici bir şekilde keskinleşene kadar. Ama dokunuşu onu sakinleştirdi ve parmakları ona ihtiyaç duyduğu yere doğru kayd.

Cildi yeniden ateşe verilebilirdi ama adam ona dokunmaya ve onunla konuşmaya devam ederse kıpırdamadan durabilirdi.

"Sen her zaman benim olacaksın. Başka hiç kimse sana benim dokunduğum gibi dokunamayacak. Benim mükemmel Omega'm. Bir daha kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim."

Beklemeye çalışırken tüm vücudu titremeye başladı ve adam sıcak elini leğen kemiğinin üzerine koydu.

"Çok sabırlısın. Çok iyi bir kızsın."

Sonra öne doğru eğildi ve kadın bacaklarının arasında inanılmaz büyüklükte bir şeyin sıcaklığın içine doğru kaydığını hissetti.

Bacaklarını daha da açarak açılmaya çalıştı.

Adam içeri itti ve kadın vücudunun onunkine uyum sağlamak için değiştiğini hissedebiliyordu. Bastırmaya devam etti. Daha derine. Ve daha derine. Ve daha derine. Bu mümkün olmamalıydı. İnanılmaz derecede dolu hissediyordu; hiç yer kalmayana kadar onun etrafında şekillendi ama adam yine de daha derine kaymaya devam etti

İçeri itmeye devam ederken, göğsü onunkini ezene kadar üzerine eğildi. Onu kollarının arasına aldı ve derinden öptü.

"Çok mükemmelsin," dedi inleyerek. "Hiçbir fikrin yok-"

Sonunda kabzasına kadar içine gömülmüştü ve kadın onun altında gevşek bir şekilde yatıyordu.

Zihni sanki farklı bir düzleme yükselmiş gibi hissediyordu. Sadece doluluk vardı, en mükemmel doluluk hissi. Sesi ve kokusu her yerde sanki ruhunu onun içine yerleştirmiş gibi, sürekli iç içe geçmişlerdi.

"Bu çok iyi," dedi hareket etmeye başlarken. "Hiçbir fikrin yok- oh Merlin, Granger, sen çok mükemmelsin."

Hermione ona bir şeyler söylemek istiyordu. Karşılık vermesi gerektiğini düşündüğü şeyler vardı ama onları söylemeye zorlayamıyordu. Vücudu sanki saf büyü havuzuna düşmüş gibi hissediyordu. Sanki peri ışığı gibi parlıyordu. Bu his uhreviydi.

Her şey. Sanki Malfoy onu bir tür yükselişe doğru çekiyormuş gibi içinde her şey geliyordu. Onun altında, onunla dolu, onu bir yere götürüyordu - dönüştürücü bir yere.

Başını onun boynuna doğru eğdi ve hızını artırırken dudaklarını ağrıyan noktada gezdirdi. Sert ve derin darbelerle kızın içine giriyordu ve kız bacaklarını adamın kalçalarına doladı.

En lezzetli vuruş hissi onu hızla yukarı doğru itiyordu.

Ama sonra vuruşlar kısaldı. O kadar derin değildi. Birbirlerine bağlanana kadar adamın içinde genişlediğini hissedebiliyordu. Hayal kırıklığı içinde iki büküm oldu. Çok yaklaşmıştı -bir şeye çok yaklaşmıştı-

Onunla alay edilmesini istemiyordu. İhtiyacı vardı-

Adam kadının içinde nabız gibi atıyordu. Sıcak, sıvının içini yıkadığı hissi ve aniden tüm itici, inşa edici, yakıcı hisler içinde daraldı ve paramparça oldu.

Zevk dalgaları içinden geçti. Vücudu kamburlaşıyor ve titriyordu ve her şey, her şey kör edici bir şekilde beyazdı. Bunu tarif etmenin hiçbir yolu yoktu. Vücudunun kaldırabileceğinin ötesinde bir his.

Zonklama hissi, ölmek üzere olduğunu hissedene kadar devam etti. Tüm zihni bir patlamayla alev almıştı. Ölüyordu. Yeniden doğuyordu. Sanki büyü ve ruhu bir şok dalgası gibi dışarı fırlamak üzereymiş gibi bedeninin ötesine geçti. Hıçkırığa hıçkırığa ağladığını duydu.

"Sen çok mükemmelsin. Çok iyisin. Benim mükemmel, mükemmel kızım. Sana her zaman göz kulak olacağım," diyordu Malfoy, sanki sözcükler içinden sürüklenerek çıkıyormuş gibi. Malfoy'un göğsündeki ve kollarındaki tüm kasların gerildiğini ve Malfoy'un kendisini ona doğru bastırıldığını hissedebiliyordu. "Mükemmel küçük Omega. Sen benimsin."

Hermione'nin şimdiye kadar yaşadığı en inanılmaz şeydi. Doğaüstü. Sanki insan bedeninin sınırlarına meydan okuyordu. Hiçbir şeyin onu bu kadar bütünüyle etkileyebileceğini bilmezdi. Sanki sadece fiziksel bir deneyim değildi, aynı zamanda zihinsel, duygusal ve hatta ruhsaldı.

Kendisinin nerede bittiğini ve Malfoy'un nerede başladığını bilmiyordu. Aralarındaki her şey içgüdüsel olarak senkronize olmuştu. Sanki birbirlerinin içine geçmişlerdi.

Malfoy onun bedenine yaslandı ve başını ellerinin arasına alıp onu öperken ikisi de nefes nefese kalıp toparlanmaya çalıştı.

Sonra sırt üstü dönerek onu da yanında taşıdı ve üzerine yerleştirdi. Baş, kolayca koklayıp yalayabileceği şekilde adamın çenesinin altına yerleştirildi.

Kalp atışları yavaşlarken birkaç dakika boyunca onun üzerinde yattı ve hâlâ içinde kilitli olduğunu hissetti.

Yavaş yavaş kafası biraz rahatladı.

Artık ateş ya da yanma hissi yoktu, sadece hoş bir parıltı vardı. Malfoy'un göğsü kızın içine ısı yayıyordu.

Hermione, aklına bir türlü tam olarak gelmeyen bir düşüncenin nihayet zihninde ön plana çıkmasıyla durakladı.

Başını kaldırdı ve şaşkınlıkla onun yüzüne baktı.

"Nasıl geldin buraya?" diye sordu.

Bu soruyu daha önce sormuş muydu? Tanıdık geliyordu ama zihnindeki her şey büyük ölçüde bulanıktı. Uzun zamandır onunla birlikteydi. Bunu hissedebiliyordu. Koklayabiliyordu.

Onun dokunuşu çok yakından tanıdığı bir şeydi.

"Ağladığını duydum," dedi, onu dikkatle inceleyerek. "Yaralandığından korktum."

"Oh," dedi başını onun göğsüne yaslayarak ve parmaklarını hafifçe onun koku bezlerinin üzerinde gezdirerek. Dokunduğunda içinde hafifçe nabzının attığını hissedebiliyordu. "Sana bu soruyu daha önce sormuş muydum? Sanki sürekli soruyormuşum da sonra unutuyormuşum gibi geliyor."

Bir elini kürek kemiklerinin arasına koydu ve kadın hafifçe kamburlaştı.

"Her bana soruyorsun," dedi. "Bu kaç

kere oldu?"

"Saymayı unuttum." Sesi özür diler gibiydi.

"Ah," dedi ve kızarak yüzünü onun göğsüne gömdü.

Bir süre sonra, "Şimdi aklın daha başında," dedi. "Ateşin muhtemelen bitmek üzere. İlk ateşlenme her zaman en zordur çünkü vücudun henüz tüm hormonları nasıl düzenleyeceğini bilmiyor. Bir dahaki sefere daha bilinçli olacaksın."

"Oh," dedi tekrar. "Bilmiyordum. Sadece başlamadan biraz önce öğrendim. O yüzden okuma şansım olmadı."

Başka bir şey söylemesi gerektiğini hissetti. Malfoy'la konuşması gereken şeyler vardı. Sahip olduğu önemli zihinsel sıçramalar

mevcut durumla ilgili olarak şiddetle karşı çıkması gerektiğini düşündüğü bir karar almıştır.

Ama Malfoy'un ağzı büyüleyiciydi ve göğsünde titreşen sesi ezilmiş kadife bir yatak gibi hissettiriyordu. Ve onun hâlâ içinde olduğunu hissetmek, zihninin gerisinde bir şeyleri çılgınca mutlu hissettiriyordu.

Sanki ona aitmiş gibi ona bakıyordu.

Kadın bunları duymazdan gelip onu öptü ve adam da onu kendine çekip öptü.

Ellerinin altında tanıdık geliyordu. Ama bilinçli olarak sanki onu ilk kez öpüyormuş gibi hissediyordu. Ellerini göğsüne ve saçlarına doğru kaydırdı ve ciğerleri patlamanın eşğine gelene kadar onu öptü.

Ayrıldıklarında kadın nefes nefese ona baktı ve iç çekti.

"Benim gibi kokuyorsun," dedi. Söylemesi garip bir şey gibi gelmişti ama bu düşünce onu mutlu etmişti. Sanki zihninin arkasında sahiplenici bir memnuniyetle mırıldanan bir dizbağı vardı.

Adam ona bakarken gözleri belli belirsiz parlıyordu.

"Benim gibi kokuyorsun," dedi.

"Biliyorum," dedi, kendini beğenmiş hissederek ve mutlu bir şekilde iç çekerek ona karşı eridi.

Fiziksel olarak hiç bu kadar iyi hissettiğini sanmıyordu. Kendini bu kadar mutlu hissetmenin mümkün olduğunu bile bilmiyordu.

Zihni uyukluyordu. Ellerini üzerinde gezdirirken sadece uzandı ve onun sıcaklığının tadını çıkardı.

Sonunda onu yan yatırdı ve boğazını okşamaya ve yalamaya başladı. Bu, vücudundan ayak parmaklarına kadar zevk dalgaları gönderdi.

Vücutları nihayet birbirinden ayrıldığında ve kadın onun içinden kayarak çıktığını hissettiğinde hâlâ onun kokusunu alıyordu.

İçini bir özlem duygusu kapladı ama o bunun üzerinde duramadan adam onu altına kısırdı ve dilini bileklerinin iç kısmında gezdirmeye başladı.

"Oooh," diye ürperdi. "Bu çok iyi."

Birkaç dakika yalan söyledikten ve ondan bunaldığını hissettikten sonra geri çekildi.

"Bir şeyler içmen gerek," dedi ve uzanıp yakındaki bir masadan bir kadeh balkabağı suyu aldı. Onu kaldırıp kucağına çekti, böylece sanki tahtıymış gibi göğsüne yaslanmıştı. Sonra kadehi kızın sağ eline tutuşturdu ve kız suyu içerken parmaklarını hafifçe sol omzunda ve kolunda gezdirdi.

Ona dokunmadan duramadığını fark etti. Onu kendine olabildiğince yakın tutuyordu.

Bunda tuhaf bir şekilde gerçeküstü bir şey vardı ama Hermione bunun ne olduğunu düşünemiyordu. Sadece güzeldi.

Onun kendisine dokunmayı bırakmasını istemiyordu. Eğer durursa - bilmiyordu-

Sanki artık ona dokunmazsa başına korkunç bir şey gelecekmiş gibi hissediyordu.

İki kadeh balkabağı suyunu bitirdiğinde başını onun göğsüne yasladı ve ona karşı uyuklarken kalp atışlarını dinledi. Adam parmaklarını göğüs kafesi boyunca kaydırdı ve kadın parmakların sıcaklığının kemiklerine sızdığını hissetti.

Sonra yanma tekrar başladı.

Bu onu mutlu sersemliğinden uyandırdığında, sanki yoğunluğu azalmış gibi daha az kayıp hissetti. Yüzeye çıkmaya ve zihnine geri dönmeye yaklaşıyor gibi görünüyordu.

Malfoy onun yeniden yanmaya başladığını hissetmiş gibiydi çünkü kız başını kaldırıp ona baktığında Malfoy kapüşonlu gözlerle ona bakmaya başlamıştı bile. Kızın gözleri Malfoy'unkilerle buluştuğunda, Malfoy bir elini kızın boynunun dibindeki saçlarının arasına soktu ve onu aşağı itip içine girmeden önce uzun bir süre öptü.

Zihni sonunda farkına vardı. Şimdiki zaman bir bulanıklıktı ama sonunda ne olduğunu anlayacak kadar incelendiğini hissetti. Ateşi vardı. Onu yutmaya devam eden yanma hissi onun ateşiydi. Malfoy onu soğuttu. Sakinleştirdi. Onu tuttu ve parçalanana kadar içine girdi ve sonra onu cehennemde sabitledi.

Kaç kez seks yaptıklarının sayısını unutmuştu.

Her seferinde sıcaklık biraz daha azdı. Seks daha yavaştı. İkisi de neredeyse sona yaklaştıklarını anlayabiliyordu. Hermione'nin zihni her seferinde bulanıklıktan biraz daha kurtuluyordu.

Aralarında temel bir dil olduğunu keşfetti. Adam onun içine girdiğinde dudaklarından vaatler ve övgüler dökülüyordu. Her seferinde aynı şeyler.

Her şeyi, ona her şeyi verirdi. Onunla ilgilenmeyi asla bırakmazdı. Ona ne kadar mükemmel olduğunu söyledi. Ona kendisinin olduğunu, her zaman kendisinin olacağını söyledi.

Kelimelerin hepsi içinde kıvrıldı ve zihnini mutlu bir şekilde bulanıklaştırdı, kendi sözlerini çizdi. Onun olduğuna dair sözler. Ona mükemmel olduğunu, ona çok iyi baktığını söyledi. Ona kendisinin olduğunu söyledi. Onun Alfa'sı. Onun mükemmel Alfa'sı.

Son kez -son kez olduğunu anlayabiliyordu- gerçek, ateşin ve sisin arasından eskisinden daha net bir şekilde bastırıyordu. İkisi de nefes nefese ve birbirlerine sarılmış halde yatarken ona baktı ve aniden onun orada olmasının neden gerçeküstü bir his olduğunu anladı.

Çünkü gerçeküstüydü.

Çünkü o Draco Malfoy'du ve Hermione Granger da ondan hiç hoşlanmamıştı. Onu kendisiyle birlikte okula gitmeye bile layık görmemişti. Kanının onu bir asaya sahip olmaya ve bir cadı olmaya layık kılmadığını düşünmüştü.

Farkına vardığında, içinde derinlerde bir şeylerin kesildiğini hissetti. Ona bakarken yüzündeki kanın çekildiğini hissetti.

Onu dikkatle inceliyordu ve yüz ifadesindeki şoku hemen fark etmiş gibiydi. Yüzünde acı bir gülümseme belirdi.

Şaşkınlığını ifade etmenin bir yolunu arıyor, yakın geçmişi geçmişin geri kalanıyla uzlaştırmaya çalışıyordu.

Çok yorgundu. Yorgunluktan aklının uçup gittiğini hissedebiliyordu. Adam hâlâ içinde düğümlenmişti. Hangi soruyu sorması gerektiğini formüle etmeye çalıştı.

Ona sürekli sorduğu soru ve verdiği cevap ona en az mantıklı gelen şeydi. Sürekli soruyordu, o nasıl oradaydı? O da her seferinde ağladığını duyduğu ve yaralandığını düşündüğü için orada olduğunu söylüyordu.

"Yaralanmam neden umurunda olsun ki?" diye sormayı başardı sonunda.

Adam o kadar uzun süre ona baktı ki, kız gözlerinin dolmaya başladığını hissedebildi. Ona bakmaya devam etmeye çalıştı ama başı göğsüne düştü.

"Sana borçluydum," dediğini duydu sonunda. "Benim için tanıklık ettin."

Ağır ve kırılmış bir şeyin göğsüne yerleştiğini hissetti. Çenesini aşağı doğru eğdi ve gözlerini kapattı.

"Harry'yi korudun," dedi sessizce. "Korumamak için her türlü nedenin vardı ama onu teşhis etmeyi reddettin, tabii ki senin için tanıklık ettim."

"Seni ben korumadım," dedi.

"Senden bunu hiç beklemiyordum," dedi yorgunluktan neredeyse tutarsız hissederek, "Hem ne yapabilirdin ki? Beni korumak için yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

"Biliyorum," dedi ve sesi boş çıktı.

Başka bir şey söylediyse de Hermione duymadı. Onun göğsüne yaslanıp kokusunu içine çekerek derin bir uykuya daldı.

OceanofPDF.com

Sadece Merak

Hermione uyandığında Malfoy gitmişti. Daha gözlerini açmadan onun yokluğunu hissetmişti bile. Odadaki kokusu azalıyordu; saatler öncesine aitti.

Mantıken incinmemesi gerektiğini biliyordu ama incinmişti.

Gözlerini açmadan yuvarlandı ve kendini azarladı. Uyandığında onu hâlâ yanında bulmayı mı bekliyordu? Onunla birkaç gün seviştikten sonra kan durumunu umursamadığına karar vereceğini ve sonra seks çok harika olduğu için çıkacaklarını mı?

Homurdandı ve gözlerini açtı.

Doğrulup odayı gözden geçirirken, onun kendisinden uzaklaşmaya ve gitmeye çalıştığı kısa anları hatırlamaya başladı. Onun yerine başka birini bulmaya çalıştığını.

Yatağın ortasında otururken, adamın içgüdüleriyle savaşmaya ve ondan uzak durmaya çalıştığını giderek daha belirgin bir şekilde hatırladığında soğuk bir dehşet duygusu kapladı içini.

Hermione'nin üzerine tırmanmış ve ona mastürbasyon yapmaya başlamıştı.

Hermione bu anı hatırlayınca geriye çekildi ve yüzünü yastığına sakladı.

Ondan sonra, sadece kısmen hatırlayabildiği bir sürü tutarsız seks olmuştu. İkisi de içgüdüsel bir yerden kaynaklanan sözler ve vaatlerle dolu Alfa-Omega dinamiğine kapılmışlardı.

Kendini yumruk yemiş gibi hissetti. Malfoy muhtemelen kızın ateşi sona erdiğinde, kızın onda uyandırdığı hormonlar ve içgüdüler kafasını temizlediğinde kendini yeniden hatırlamıştı. Zihnindeki sis nihayet dağıldığında Malfoy'un yüzünde beliren acı gülümseme hafızasında net bir şekilde belirmişti.

Hermione hâlâ olanları aklından çıkaramıyordu.

Hormonlar ya da değil, utançtan ölmek istiyordu.

En kötüsü de, eğer bu olay tekrar yaşanırsa, farklı bir şey yapabileceğinden emin olmamasıydı. Başlangıçta sıcağı tek başına dayanma kararlılığına rağmen, bunu yapmaya karar vermenin bir şey olduğunu çabucak keşfetmişti. Aslında buna dayanmaya çalışmak tamamen başka bir meseleydi.

Korkunçtu.

Ve Bellatrix Lestrange tarafından defalarca çarmıha gerilmiş birinin otoritesiyle bunu böyle sınıflandırdı.

Vücudu yanıyormuş gibi hissediyordu. Her santimi, olmayan ve olamayacak bir şeyin beklentisiyle uyumlanmış ve aşırı hassaslaşmıştı. Her şey tenini acıtıyordu. Giysileri. Su. Çarşafklar bile. Uyarılma durumu ölçülemezdi. Onu rahatlatmak için yaptığı her şey, hayal kırıklığına uğramış, her şeyi tüketen ihtiyacını artırıyordu.

Fiziksel ıstırap bunun sadece bir parçasıydı. Onu neredeyse kıracak olan şey, işin zihinsel boyutuydu.

Yalnız olmaması gerekiyordu.

Bu yalnızlık onda içgüdüsel düzeyde ezici bir yanlışlık hissi uyandırdı. Yalnız olmamalıydı. Yalnız olmaması gerekiyordu. Ortada son derece yanlış giden bir şeyler vardı ve buna katlanması için tek başına bırakılmıştı.

Birinin orada olması gerekiyordu. Birinin onunla birlikte olması, ona yardım etmesi, onu yatıştırması gerekiyordu.

Ama kimse değildi.

Yapayalnızdı. Kimse onun için orada değildi.

Bu amansız farkındalık onu neredeyse histerik hale getirmişti.

İçten ve dıştan acı çekiyordu ve kimse onu iyileştirmeye gelmeyecekti.

Gittikçe kötüleşti. Saatler geçtikçe.

Ağlamadığı ve yaşadığı her şeyi kapsayan sefaleti dindirmenin bir yolunu bulmak için delicesine çabaladığı anlarda McGonagall'ı arayıp birilerini göndermesi için yalvarmak istemişti ama aklına gelen kimse yoktu. Neville'le bir hafta boyunca seks partisi yaparak Hannah'yla ilişkisini mahvetmeyecekti. Goldstein'ı bilmiyordu. Onu düşünmek bile yanlış geliyordu.

Bir yabancıнын gelip ona dokunmasını ve onu becermesini istememişti. Bu düşünce onu ürpertmişti.

Charlie Weasley günlerce uzakta bir ejderha rezervindeydi. Ron'un ağabeyiyle seks yapmanın uygunsuz görüldüğünden bahsetmiyorum bile.

Malfoy aklına bir seçenek olarak bile gelmemişti. Ta

ki o gelene kadar.

O zaman tek istediği oydu.

Ama o kaçmaya çalışmıştı.

Bu yüzden onun üstüne tırmanmıştı.

Aman Tanrım. İnledi ve yüzünü bir yastığa gömdü.

Hatırlayabildiği kadarıyla bundan hoşlanmış gibi görünüyordu. Elbette isteseydi daha erken ayrılabilirdi. Orada olmak istiyormuş gibi görünüyordu. Ona dokunmak. Onu tekrar tekrar koklamak. Ellerini ve ağzını ondan zorlukla uzak tutabilmişti.

Belki de tüm bunlar içgüdüler ve hormonlar yüzündendi. Bir Alfa olayı. Net bir şekilde hatırlayabildiği birkaç an içinde ondan daha akıllı başında görünüyordu, ama belki de bu sadece onun tamamen tutarsız halinin aksine bir durumdu.

Ne de olsa biter bitmez g tm  ti. Bir not ya da doğru d   nebildiği anda ka madığına dair bir işaret görmeyi umarak yarı umutla odaya baktı.

Hiçbir  ey.

Başını ellerinin arasına aldı ve birkaç dakika oturdu. O kadar yorgundu ki, yatağına yığılıp bir gün daha uyumak istiyordu. Bir daha asla yüzünü göstermek istemiyordu.

Tüm bu durum tahammül edilemeyecek kadar aşağılayıcı ve uygunsuzdu.

Yine de odadan çıkmak için yanıp tutu uyordu. Oda seks ve Malfoy'un kokusuyla doluydu. Ona  zlem duyuyormu  gibi hissetmesine neden oluyordu.

Bir sıcakın ardından yapayalnız kalmak korkunç derecede savunmasız hissettiriyordu, sanki içinde bir parça b z  yordu.

Bilinçaltında kendini rahatlatmaya çalışarak bileklerini ovu turdu. Sonra omuzlarını dikle tirdi ve banyoya gidip du  almak için ayağa kalktı. Sıcak bir du .

Malfoy ortaya çıkmadan önce rahatlamaya en yakın bulduğu şey, uyu turacak kadar soğuk suyun altında oturmaktı. Sıcaklığı azaltıyor ve onu farklı bir şekilde o kadar rahatsız ediyordu ki, ne kadar tahrik olduğunu ve umutsuzca arzuladığını daha az fark ediyordu. O zaman için psikolojik yönünü halletmesi gerekiyordu.

Kaynar suyun altına girdi ve Malfoy'un kokusunu teninden çıkarmaya çalışarak, cildi pembeleşene kadar ba ının üstünden ayak parmaklarına kadar kendini ovdu. Dışarı çıkıp havluyla kurulanmaya başladığında koku h l  oradaydı; sanki Malfoy onun içine i lemi ti.

Tekrar suyun altına girdi ve dört kez daha denedi, kendini sabunla kapladı. Koku biraz hafiflemi ti ama yine de kaçınılmazdı ve derisi neredeyse çiğ gibiydi. Her ne şekilde bitmiş olursa olsun

Orada sabunla çıkarılamazdı. Kendi üzerine tazeleyici ve kırbaçlayıcı tılsımlar yapmayı denedi. Kımıldamadı.

Sonunda pes etti ve giyindi. Sonra yatak odasına geri döndü. Oda yoğun bir Malfoy kokuyordu, sanki suratına bir tokat yemiş gibiydi.

Odanın ve yatağın üzerinde birkaç temizlik büyüsü yaptı. Çarşaflardaki leke miktarı utanç vericiydi.

Sonra aceleyle dışarı çıktı. Görünüşe göre Malfoy kaçmak için acele ederken McGonagall'ın kurduğu neredeyse tüm korumaları yıkmış ve duvara büyük zarar vermişti.

Gözlerini kaçırdı ve doğrudan Müdire Hanım'ın odasına doğru ilerlerken bunu düşünmemeye çalıştı.

"Bayan Granger," diye selamladı McGonagall onu, Hermione'ye dikkatle bakarak. "Kendinize daha çok benziyorsunuz."

Hermione kızardı. McGonagall kapıyı korurken odaya yerleştirildiğinde aşırı derecede tahrik olduğunu ve duygulandığını hayal meyal hatırlıyordu. Genel olarak konuşmak gerekirse, bu onun en iyi anı değildi.

Aslında bu, başına gelen en utanç verici şeylerden biriydi.

Hermione ellerine bakarak, "Evet, artık bitti," dedi. Uzun bir duraklama oldu.

"Bay Malfoy-" diye başladı McGonagall çekingen bir sesle, "birkaç gündür ortalıkta yoktunuz. Odanızdaki koşulların değiştirildiğini fark ettim. Onu ben göndermediğime göre, odaya kendi başına girdiğini varsayıyorum."

Hermione iri gözlerle başını kaldırdı ve McGonagall'ın yüzünün ifadesiz olduğunu gördü. Hermione temkinli bir şekilde başını salladı ve Müdire'nin ifadesi gerginleşti.

"Birlikte geçmişiniz göz önüne alındığında, onun arkadaşlığını talep ettiğinizi düşünemiyorum. Yasalar bir Alfa'nın etrafta yaptığı her şeyi görmezden gelmeye meyilli olsa da

bir Omega değil, ben değilim. Eğer rızası yoksa, bu onun kovulması için yeterli bir sebeptir."

Hermione başladı.

Hogwarts'a gitmek Malfoy'un şartlı tahliyesinin koşullarından biriydi. Okuldan atılması, bu şartları ihlal ettiği anlamına gelirdi. Bunun için Azkaban'a gnderilebilirdi.

"Hayır!" dedi Hermione, doğrururken, "Rızaya dayalı bir şeydi. Sanırım..." Gözleri yere düştü ve yanaklarının yandığını hissedebiliyordu.

Minerva kaşlarını çattı ve yüzünde endişeli bir ifade belirdi: "Umarım bir sebepten dolayı onu korumak zorunda hissetmiyorsundur," dedi.

"Hayır, yle bir şey değil," diye duraksadı Hermione. "Gidip başka birini getirmeyi teklif etti. Ben kalmasını istedim. Aslında-" sesi takıldı ve zayıf bir sesle boğazını temizledi, "-ben onun üzerine atlamayı tercih ettim. Emin değilim - yasal olarak Alfaların yaptıklarından sorumlu tutulmadıklarını biliyorum. Ama Omega'larda işler nasıl yürüyor emin değilim. Belki de-," diye hafifçe kekeledi ve aklına korkunç bir düşünce gelince neredeyse sandalyesinden düşüyordu. "Sanırım onu zorladım. Aman Tanrım!"

Minerva'nın kaşları hafifçe kalktı. "Buna inanmak bana oldukça zor geliyor," dedi.

Hermione titreyerek, "Hayır, sanırım hatırladım," dedi. "Her şeyi net olarak hatırlayamıyorum. Tam olarak aklım başımda değildi ama sanırım gitmeye çalışıyordu. Sonra zerine tırmandım ve onu pes edip kalmaya zorladım."

Koltuğuna bzlmeye devam etti ve giderek daha fazla dehşete kapıldı. "Gidip zr dilemeliyim. Hayır, muhtemelen benimle hiçbir şey yapmak istemeyecektir. Aman Tanrım, Malfoy'a cinsel saldırıda bulundum!"

Hermione elleriyle yüzünü kapattı ve birinin onu sersemletip bu ıstıraptan bir süreliğine kurtarmasını diledi.

Minerva bir süre sonra, "Belki de onunla görüşüp olayları onun ağzından dinlemem daha uygun olur," dedi. "Ancak Bayan Granger, kendi kendinize itiraf ettiğiniz cinsel saldırı yüzünden kendinizi tamamen kırbaçlamadan önce, lütfen odanızın etrafında son derece karmaşık bir dizi koruyucu muhafazayı bizzat tasarladığımı ve Bay Malfoy'un bunları aşmak için bir duvarı havaya uçurduğunu hatırlayın. Eğer sizinle kalmak istemeseydi, bundan kaçınmanın en bariz yolu okul malına zarar vermemek ve içeri girdikten sonra odayı yeniden korumaya almak olurdu."

Hermione, Malfoy'un ilk başta tahmin ettiği gibi dışarı çıkmak yerine içeri girmek için duvarı havaya uçurduğunun ortaya çıkmasıyla bir rahatlama seli hissetti.

"Bana haber verecek misin?" diye sordu temkinli bir şekilde. "Eğer yaparsam, bilmiyorum." Hermione yüzünü tekrar ellerinin arasına gömdü. "Ona saldırmışım gibi hissederse bunu telafi etmek için ne yapabileceğimi bilmiyorum."

Minerva hoşgörölü bir ses tonuyla, "Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim," dedi. "Ancak, kızgınlığınız geçtiğine göre konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Hermione başını salladı ve Malfoy'la ilgili düşünceleri zihninin gerisine itmeye çalışarak dikkatle doğruldu.

McGonagall ona bakarak, "Atamanızı gizleyemeyeceksiniz," dedi. "Betalar bunu tespit edemeyecek. Ama korkarım ki bastırıcı bir iksirle bile birkaç metre yakınına gelen herhangi bir Alfa bunu fark edecektir."

Hermione başını salladı. "Okuduklarıma dayanarak durumun böyle olabileceğini düşünmüştüm."

"Haberleri okul içinde tutmaya çalışabiliriz ama Hogwarts'taki Alfaların dikkatini çekmeye başlamanız kaçınılmaz. Haberin eninde sonunda halka ulaşacak kadar dikkat çekici olacağından şüpheleniyorum."

"Ama-," dedi Hermione yavaşça, kaşlarını çatarak. "Benim kızgınlığım geçti artık. Neden ilgilensinler ki?"

"Çünkü sizinle evlenmek isteyecekler, Bayan Granger," dedi Minerva sanki her şey apaçık ortadaymış gibi.

Hermione bakakaldı. "Neden? Daha fazla çocuk sahibi olmak için mi?" diye sordu, ortalama bir büyücünün genellikle soyunun miktarıyla ne kadar konusunda şüpheci hissediyordu. Sonra aklına korkunç bir düşünce geldi: "Beni köle olacağım için mi isteyecekler?"

Minerva'nın yüz ifadesi gözle görülür bir şekilde rahatsız oldu. "Bazılarının motivasyonu bu olabilir. Ancak Omegalar için boyun eğme ve üremeden daha fazlası var. Sana bıraktığım kitabı bitirdin mi?"

Hermione kızarak başını salladı. "Hayır. Özür dilerim. Odaklanmak zorlaştı."

Minerva'nın yüzü yumuşadı. "Elbette. Her şey çok ani oldu. Bu yüzden siz olanları kabullenirken sizi korumak için elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum. Size elimden geldiğince çok seçenek sunmayı umuyorum."

"Teşekkür ederim."

"Şimdi, bahsettiğim gibi, büyük olasılıkla çok fazla ilgi göreceksiniz. Bundan kaçınmak mümkünse okuldan ayrılmak istemeyeceğinizi varsayıyorum."

Hermione başını salladı.

"Gryffindor'un kızlar kulesi sizin için güvenli olmalı. Ancak ortak alanlarda ve koridorlarda herkes size yaklaşabilir, bazı hevesli Alfaların dikkatinizi çekmek için Omega özelliklerinizden yararlanabileceğinden endişe ediyorum."

Hermione üşüdüğünü hissetti. "Bastırıcı iksirler işe yarıyor, değil mi?"

"Öyle olduğuna inanıyorum. Horace'a bir parti hazırlattım. Her gün bir şişe almanız gerekecek. Ancak, özellikleri tamamen bastırmayacaktır. Ben

Bayan Weasley ile grtm; isterseniz Beta prefect'leri ders aralarında size eşlik etmeleri için grevlendirebiliriz."

Hermione bakakaldı. "Bu biraz fazla değil mi?"

"İtiraf etmeliyim ki, bilmiyorum. Bildiğim kadarıyla Hogwarts'a hiç Omega gelmedi. Alfalar ara sıra olur. Sekizinci sınıfta bir düzine kadar alfa olmasını bekliyordum. Ama siz Hogwarts'a gelen ilk Omega'sınız ve bağınız yok. Ne bekleyeceğimi bilmiyorum. Sana karşı dikkatsiz davranmak istemiyorum."

"Omegalar bu kadar nadir mi?"

McGonagall başıyla kısa bir selam verdi. "Hatırlayabildiğim kadarıyla son zamanlarda gelen tek bekâr Omega sensin. Bunun tesinde, Molly Weasley'den beri tanıdığım ilk Omega sensin."

Hermione tılandı. "Bu kadar sıra dışı olduklarını fark etmemiştim."

"Molly'den önce tanıdığım diğer Omegalar sadece Druella Rosier ve annemin bir arkadaşı olan Cassandra Ollivander'dı. Çoğu insanın hiyerarşinin varlığını görmezden gelmeyi tercih etmesinin bir nedeni var. Bu konu nadiren gündeme gelir. Tüm Avrupa'da muhtemelen iki yüzden az Omega vardır. Sizi duyan herhangi bir bekâr Alfa size kur yapmaya çalışabilir. Sonunda teklif yağmuruna tutulabilirsiniz."

"Benim hakkımda hiçbir Şey bilmeyecekler ama sırf Omega olduğum için benimle evlenmek mi isteyecekler? Kendimi koleksiyon parçası gibi hissediyorum," dedi Hermione sert bir ses tonuyla, dudağı kıvrılmıştı. "Molly'nin Alfalardan kaçınmak için yedi ocuk yapma kararı giderek daha mantıklı geliyor."

"Molly Arthur'u seti çünkü Arthur'a aşıkta," dedi Minerva alaycı bir tavırla. "Bir Alfa ile ama Hogwarts'ta birlikte Baş ğrenciyken Arthur'a aşık oldu. Aklınızdaki Beta onsuz yaşıyamayacağınız biri değilse onun seçimini yapmanızı tavsiye etmem."

Hermione gözlerini kaçırdı ve yere yığıldı. "Neden? Bütün bunların nasıl işlediğini anlamıyorum. Kendimi köle ruhlu bir soysuza dönüştürülmüş gibi hissediyorum ve bir Alfa üzerimde nefes aldığımda aklını kaybetme riski taşıyorum. Ama şimdi bu tür bir ilişki içinde olmaya çalışmam gerektiğini söylüyorsunuz."

Minerva iç çekti.

"Omegalar Alfalar için yaratılmıştır. Alfalar da Omegalar için yaratılmıştır. Aralarındaki baskınlık ve boyun eğme dinamiğine rağmen, ilişki simbiyotiktir. Bir Alfa'nın sizin üzerinizde etkisi olabilir ama aynı zamanda sizi korumak veya memnun etmek için dünyanın öbür ucuna gitme içgüdüsel arzusuna da sahiptir."

Hermione'nin ağzı seğirdi ve kendini korumak ve memnun etmek için özerkliğe sahip olmayı tercih edeceğini belirtmekten kaçındı.

Kelimeleri yuttu. McGonagall'ın Hermione'ye her şeyi açıklamak gibi talihsiz bir görevi olması, bunu müdirenin suçu yapmazdı. Görünüşe göre Hermione'nin atanmasının suçlusu genel olarak evren iken Hermione elçiye zeval vermezdi.

"Denklem sizi güçsüz bırakmaz," dedi McGonagall kararlı bir şekilde. "Diğer taraf olmadan, her zaman bir şeylerin eksik olduğu hissi olacaktır. Çoğu Alfa, ortaya çıktıklarında bu kadere boyun eğer. Bu yüzden sizi etkilemeye çalışmak için can atacaklardır. Siz çoğunun asla sahip olmayı beklemediği bir fırsatsınız. Üç ay içinde tekrar kızgınlığa gireceksiniz. O zamana kadar olan süreyi çevrenizdeki bazı Alfaları tanımak için kullanmalısınız."

Hermione başka bir sıcakla karşılaşacağı düşüncesiyle midyesinden bir şeylerin hızla düştüğünü hissetti.

Malfoy'la yaşadığım deneyim sınırlarımı germiştir. Samimi ve savunmasız. Bu sırada kendini mutlu hissetmişti. Sanki bir Omega olmak her şeye rağmen iyiymiş gibi.

Diğer tarafta uyandığında her şeyin hormonların neden olduğu bir yanılsama olduğunu görmek, içinde tanımlayamadığı bir şeyi incitti.

Sıradan seks yapacak bir tip değildi - Malfoy'la bir hafta süren "kaçamağı" onu bu konuda daha da ikna etmişti.

Arzulanır görünmek için gerekli hormonal kokteyle sahip olmadığı anda geride bırakılma ve bir kenara atılma deneyimini asla ama asla yaşamak istemiyordu.

Ancak, aynı zamanda, sadece ısınmaları sırasında bir arkadaşına sahip olmak için biriyle evlenmek, özellikle de onunla ruh bağı kurmak istemiyordu. Bu kulağa daha iyi gelmiyordu.

Yalnızca hiyerarşik bir bağa dayanan bir birliktelikle ilgilenmiyordu. Belki de çok gençti ama evlenirse bunun sadece biyolojik ihtiyaçlarını karşılayabilecek biriyle değil, aklını paylaşabileceği biriyle, eşsiz ve anlamlı bir birliktelikten doğacağını umuyordu.

Kendisini cehenneme doğru üç aylık bir geri sayımda kapana kısılmış gibi hissediyordu.

"Bunu gerçekten söylediğime inanamıyorum," dedi yavaşça. "Ama hamile kalabilir miyim? Molly'nin yaptığı gibi? Bu, ateşi ve semptomları bir süreliğine durdurur, değil mi?"

McGonagall bir dakika boyunca ifadesiz bir şekilde Hermione'ye baktı.

Müdire Hanım sonunda, "Sunumunuzu yaptığınıza göre, bir Beta erkeğinden hamile kalmanızın mümkün olduğunu sanmıyorum," dedi. "Doğurganlığınız ısınmalarınıza bağlı. Bir sonrakinde hamile kalabilirsin ama onlarla evlenmeyeceksen çoğu Alfanın buna razı olacağından şüpheliyim. Oldukça sahiplenicidirler. Özellikle de Omegalar hamile olduğunda. Bu onların içgüdülerini güçlendirir."

Hermione boyun eğmiş bir sesle, "Ah," dedi. Hamileliği ya da anneliği özellikle düşünmek istememişti ama bunun bir seçenek bile olmadığını duymak yine de haksızlık gibi geldi.

Sanki aklına gelen hiçbir seçeneği düşünmek istemiyormuş gibi hissediyordu. Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve başka bir çözüm bulmaya çalıştı.

"Bunun senin için çok ani ve zor olduğunun farkındayım," dedi McGonagall nazikçe, "Bence annelik gibi hayatını değiştirecek bir karar vermeden önce kendine uyum sağlaman için zaman tanımalısın. Dünyada kendilerine güvenmen için sana gereken zamanı tanıyacak çok iyi Alfalar var. Baskın bir kişiliğin iyi ya da kötü olması tamamen bireyin karakterine bağlıdır."

Hermione acı acı, "Başka seçeneğim yok ki," dedi.

"Sizi güvende tutmak ve ne yapmak istediğinize karar vermenize yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım," dedi Minerva. "En sıra dışı öğrencilerimden biri olmanızın yanı sıra sizi arkadaşım olarak görmeye başladım, Bayan Granger. Kararınız ne olursa olsun, Hogwarts personelinin geri kalanıyla birlikte benim de tam desteğime sahip olacaksınız."

Hermione gülümsedi ve kendini belli belirsiz rahatlamış hissetti.

"Belki de baskılayıcıların nasıl çalıştığını görebiliriz," dedi umutlu hissetmeye çalışarak. "Başkanların programlarına yeni bir rotasyon eklemekten önce."

"Pekâlâ. Portrelerin hepsine sizi yakından takip etmeleri talimatı verildi. DA üyesi olan profesörleri ve beta prefect'leri de bilgilendirdim, böylece nelere dikkat etmeleri gerektiğini bilecekler."

"Pekâlâ," dedi Hermione sessizce, birçok arkadaşının bir haftadır neden ortadan kaybolduğunu bildiğini fark edince yanaklarının kızardığını ve kulaklarının ucunun ısındığını hissetti.

"Geçen hafta senin için birkaç kitap sipariş ettim," dedi Minerva, masasının üzerinden küçük bir desteyi Hermione'ye doğru kaydırarak. "Hogwarts'ın bu konudaki seçkisi sınırlıydı."

"Teşekkür ederim."

"Bastırıcılarınızı almanız için size hastane kanadına kadar eşlik edeceğim. Sonra da Bay Malfoy'la sizin adınıza konuşacağım. Alfalardan bahsetmişken, eğer , Bay Longbottom'ın sizden özür dilemek istediğine inanıyorum. Davranışlarından dolayı dehşete düştü ve Başöğretmen rozetini teslim etmeye çalıştı."

Hermione hemen, "Neville'in suçu değildi," dedi. "Onu gördüğüme sevindim. Ama-" tereddüt etti. "Belki gözetim altında. Bastırıcıların nasıl çalıştığını görmek için."

"İyi fikir. Belki de burada beklemelisiniz, ben onu çağırıp baskılayıcıları getireceğim. Koridorlarda dolaşmanız tavsiye edilmeyebilir."

Hermione başıyla onayladı ve Minerva gitti.

Hermione masanın üstündeki kitap yığınına çaktı ve başlıklarına baktı. Alfalar üzerine bir kitap. Isılar ve Omega hamilelikleri üzerine başka bir kitap. Ve Ruh Bağlantısı adında bir kitap. Hermione kitabı yığından aldı ve boyun eğerek okumaya başladı.

Kitap cesaret kırıcı ve yararsızdı. Bir Omega'nın bağlanmadan dolaşması neredeyse hiç duyulmamış bir şeydi. Yazar, bir Omega bağlanmamışsa bağlanmak üzere olduğunu ve bir tür kaçınılmaz ayrılıkla karşı karşıya olduğunu varsayıyordu. Bir cadının kendisinden "sorumlu" bir Alfa olmadan dünyada nasıl yol alması gerektiği hakkında hiçbir şey yoktu. Bastırıcılar ayrılık sırasında ya da dul kalmış Omegalar içindi. Evlenmek için bir seçmeye çalışırken bunları almaktan hiç bahsedilmiyordu.

Evlen.

Hermione bu düşünce karşısında ağlayacak gibi oldu. Aslında hayatında ağlamak istemediği pek fazla şey yoktu. En çok da Malfoy için ağlamak istiyordu; onun yokluğunun hâlâ kendisini en çok etkileyen şey olması, genel mutsuzluk durumunu daha da artırıyordu.

Malfoy'dan hoşlanmıyordu! Kendisine bu gerçeği oldukça kararlı bir şekilde ve defalarca hatırlatmıştı.

Tarihi bir göttü. Okul kabadayısı. Beyni yıkanmış safkan elitist.

Diğer iki nokta konuyla ilgisiz olsa ya da artık geçerli olmasa bile, sonuncusu bir çıkmaz noktaydı. Onun bu inancının gerçekten değiştiğine inanmak için hiçbir nedeni yoktu.

Duruşması sırasında kan saflığıyla ilgili düşüncelerindeki hatayı fark ettiğine dair çok etkili bir konuşma yaptığı doğrudu ama bu bir konuşmaydı. Wizengamot'un önünde yapılan ve ertesi sabah gazetede yayınlanan bir konuşma.

Serbest bırakıldıktan sonra, halka açık etkinliklerde ona karşı sert ama samimi davranmıştı. Okul yılı başladığında ondan uzak durmak zorunda kalmıştı, bu yüzden beladan uzak durmak dışında ne yaptığını gerçekten bilmiyordu.

Bildiği kadarıyla, özel hayatında kan saflığı konusunda gerçek bir vahiy olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. Savaş sonrasında farklı bir şeye gerçekten inandığını gösteren hiçbir şey yoktu.

Elbette ağzını kapalı tutacak ve burnunu temizleyecekti ama sonunda, sadece bozulmamış soylara sahip olan bir kızla evlenecekti.

Hermione'nin umurunda değildi. Birinin bağınaz olması, Azkaban'da on yıl çürümeyi hak ettiği anlamına gelmezdi. Malfoylar, tüm kusurlarına rağmen, savaşı Harry'nin lehine çeviren şey olmuştu. Narcissa oğlu için endişelenerek hareket etmişti, ama Malfoy, iş ne zaman çizgiye gelse, kendi çıkarlarına karşı hareket etmişti. Harry'yi korumuş ve Dumbledore'u kolayca öldürebilecekken öldürmemişti. Bu Hermione için yeterliydi. Bir Barış Kadehi içti ve hem Narcissa hem de Draco için tanıklık etti.

Duruşmadan sonra onunla gerçekten etkileşime geçmeyi beklemiyordu. Sekizinci sınıfta onu fark etmeyi kesinlikle beklemiyordu. Ve bir haftasını onunla sevişerek geçireceğini ve sonra kendini bulacağını hiç düşünmemişti-

Kendini bul-

Ne yaptığından emin değildi.

Onu takıntı haline getirerek, istifa ettiği sonucuna vardı.

Bu bir aşk değildi, sadece onu şaşırtmıştı. O savunmasızken ortaya çıkmıştı ve o...

Mükemmel bir Alfa, diye düşündü beyni yardımcı olmadan.

Hiçbir şey değildi. Gerçek Malfoy bile değildi. Sadece çeşit Alfa durumundaydı. McGonagall'ın da söylediği gibi, Alfalar onu memnun etmek için içgüdüsel bir güdüye sahipti. Ona borçlu olduğunu hissettiği için gelmiş, sonra da üzerine atladığı için kalmıştı. Bilerek yaptığı bir şey değildi.

Ona bağlı hissetmesi muhtemelen sadece bir Omega şeyiydi. Hepsi içgüdü ve hormonlardan ibaretti.

Hiçbiri gerçek değildi.

OceanofPDF.com

Aşıklar Denizinde

Bölüm Notları

Bu bölüm Neville Longbottom'ın doğum günü şerefine hazırlanmıştır. Mutlu yıllar, Neville! Sen iyi bir adamsın, bir gün gerçek bir Nevmione hikayesi yazmalıyım.

Bastırıcı iksir gece mavisiydi ve tadı kül gibiydi. Kül gibi de yutuldu. Hermione iksiri içerken boğuldu ve kendini küçük bir ejderhaymış gibi duman bulutları çıkarırken buldu. Sanki boğuluyormuş gibi hissediyordu.

Sonunda tamamen birkaç dakikasını göğsünü yumruklayarak ve öksürük nöbeti sırasında gözlerinde biriken yaşları silerek geçirdi.

Boynunda ve bileklerinde hafif bir karıncalanma ve zihninin arkasında bir dakika sonra yavaş yavaş kaybolan bulanık bir tür uğultu hissetti.

"Şey," dedi . "Bunun en sevdiğim iksir olduğunu söyleyemem."

Minerva sempatik görünüyordu.

"Bay Longbottom'ı çağırayım mı, yoksa birkaç dakika daha ister misiniz?"

"Yukarı gelebilir," dedi Hermione hızlıca başını sallayarak. Bastırıcının nasıl işe yarayacağını görmek için oldukça sabırsızlanıyordu.

Neville bir dakika sonra McGonagall'ın arkasından beceriksizce içeri girdi. Tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi son derece pişman görünüyordu... son derece kaslı ve genel olarak çekici olması dışında.

Neville Hermione'nin gözleriyle karşılaştığı anda, "Hermione, çok üzgünüm," diye geveledi. "Kendimi çok kötü hissediyorum, bunu sana nasıl telafi edeceğimi bilmiyorum."

Neville ofiste Hermione'nin tam karşısında durmuş ondan özür diliyordu. Sesi hâlâ havayı dolduruyor ve Hermione'nin içinde titreşiyor gibiydi ama daha önce olduğu gibi fiziksel bir tepki uyandırmıyordu.

Yüzünü ovuşturdu ve o kadar perişan görünüyordu ki Hermione onun sinir krizi geçireceğinden korktu. Onun için kendini çok kötü hissediyordu. Hermione Malfoy'un beynini dağıtmakla meşgulken, o muhtemelen bütün hafta perişan olmuştu.

Hermione ona küçük bir gülümseme vererek, "Sorun yok Neville," dedi. "Kimsenin olanlara hazırlıklı olabileceğini sanmıyorum."

"değil. Sen hayır dedin ve ben dinlemedim bile," dedi, omuzları kederle çökmüştü. "Müdire McGonagall'a Başöğretmenlik görevimden alınmam gerektiğini söyledim ve büyükanne mektup yazarak Hogwarts'tan çekilmek istediğimi söyledim."

Hermione'nin nefesi kesildi.

"Kesinlikle olmaz!" Hermione öyle dedi. "Geri çekilemezsin. Davranışın, kızışmakta olan bir Omega'nın etrafındaki bir Alfa için pek de alışılmadık değildi. Hogwarts'ta bir düzine Alfa daha var, muhtemelen aynı şey onlardan herhangi birine de olurdu. Seni tanıyorum. Olanlar ikimizi de gafil avladı. Seni hiç sorumlu tutmuyorum."

Neville memnuniyetsiz görünüyordu ve Hermione ekledi, "Sadece bir daha beni izinsiz yalamayacağına söz ver."

"Yemin ederim, eğer sana izinsiz dokunursam okuldan çekilir ve DMLE'ye teslim olurum," dedi sert bir şekilde, çenesi dikleşmişti.

Hermione içten içe ürperdi ve Malfoy'a karşı kendi davranışlarını düşündü.

"Alfalar ve Omegalar söz konusu olduğunda tüm bu rıza meselesi gerçekten oldukça bulanık," diye kendi kendine mırıldandı ve oldukça pembeleşti. "Umarım artık yeni takdim edilmediğime göre daha fazla sorun yaşamayız."

Neville bu yorumu kendisine yneltlm olarak algıladı ve daha da perişan görünmeye başladı. Hermione konuyu değiştirdi.

"Dürüst olmak gerekirse, Müdire McGonagall'ın sizi ofisine ağırtmasının bir nedeni de ŗu anda kullandığım bastırıcı iksirin Alfalar üzerinde nasıl etki edeceğini görmek istememizdi," dedi Hermione, ayaklarını sürüyerek ve endiŗeyle ona bakarak. "Biraz daha yaklaŗabilir misiniz, böylece ikimiz için de nasıl gittiğini görebiliriz?"

Neville yutkundu ve gözleri büyüdü.

Neville geri çekilmeye başladığında McGonagall, "İiniz rahat olsun Bay Longbottom, Bayan Granger'a bir ŗey olmasına izin vermeyeceğim," dedi. "Ne kadar savunmasız olduğunu belirlemek için kontrollü bir ortama ihtiyaımız var ve siz onu diğer tüm Alfa'lardan daha iyi tanıyorsunuz."

Neville durakladı ve Hermione ona doğru bakarken yüz ifadesindeki i atıŗmayı görebiliyordu. Ona bakarken gözlerinde derin bir zlem vardı. Bir süre sonra baŗıyla kısa bir selam verdi ve yavaŗa Hermione'ye doğru adım attı.

Yaklaŗık bir metre kadar uzaklaŗmıŗtı ki aniden dondu ve ŗaŗkın bir ifadeyle havayı kokladı. Hermione'ye sertçe baktı ve yüzü yavaŗa kırmızıya dönerken birkaç kez gözlerini kırpıŗtırdı.

"Ne?" Hermione gergin bir sesle konuŗtı. "Ne oldu?"

"Hermione-um, ben-," dedi, rahatsız bir ŗekilde tavana doğru bakarken arkasına uzanıp ensesini ovuŗturdu. "Draco Malfoy gibi kokmanın bir nedeni var mı?"

Sesi sanki biri onu boęuyormuŗ gibi geliyordu.

Hermione yüzündeki kanın hafıfe çekildiğini hissetti. Diğer Alfaların onun zerindeki Malfoy kokusunu alabilecekleri gerçeğini dŗnmemiŗtı bile.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu tiz bir sesle. Sesi anlamlı bir ŗekilde titriyordu.

Neville kızardı.

"Alfalar ortaya çıktığında koku alma duyuları çok daha güçlenir. Bu yüzden çoğu insanın algılayamadığı pek çok şeyi algılayabiliyoruz. -," diye kendini tuttu ve suçlulukla McGonagall'a baktı. "Kim bu Kiminle *çıkıyorsun*? Şey gibi kokuyorsun, şey gibi kokuyorsun."

Neville ve Hermione birbirlerine baktılar ve her ikisi de giderek kıpkırmızı oldular.

Neville sonunda kalın bir sesle, "Daha önce hiç kimsenin kokusunu bu kadar güçlü aldığımı sanmıyorum," dedi. "Normalde çok daha yakın olmam gerekirdi."

Neville'gözleri aniden yuvarlaklaştı, çünkü sonunda farkına varmıştı.

"Malfoy kızgınlığın sırasında seninle miydi?" diye aniden hırladı. Ses Hermione'nin tenini karıncalandırdı.

Donup kaldı ve birkaç saniye boyunca Neville'e göz kırptı.

"Tüm Alfalar bunu mi?" diye sordu sonunda küçük bir sesle.

Neville, Hermione'nin dolaylı itirafı karşısında düşmeye hazır görünüyordu. Sertçe yutkundu, belli belirsiz başını salladı ve tekrar tavana bakmaya başladı.

Hermione inkar edilemez derecede tiz bir sesle, "Harika," dedi. Boğazı sanki küçük bir kurbağa gırtlığının içine hapsolmuş gibi hissediyordu. "Bu tek kelimeyle harika."

Hermione öfkeyle ayakkabılarına bakarken uzun bir duraklama oldu. Sonunda McGonagall boğazını temizledi.

"Bay Longbottom, Bayan Granger'a yaklaşabilir misiniz?" McGonagall keskin bir sesle konuştu. "Bastırıcının işe yarayıp yaramadığını henüz göremedik."

Neville başını salladı ve burnundan derin bir nefes verdi. "Doğru. Özür dilerim. Koku biraz rahatsız edici, yaklaşmak zor geliyor. İzinsiz girmek gibi."

Hermione kafasını duvara vurma isteğine koydu.

Neville Hermione'ye doğru yürümeye devam ederken, iki adımdan daha az bir mesafe kalana kadar yüzündeki ifade niyetli bir hal aldı. Hermione derin bir nefes aldı ve Neville'in güzel kokmasına rağmen artık onunla hemen seks yapma ihtiyacına kapılmadığını fark etmekten memnun oldu. Zihni ile içgüdüleri arasında bir tür filtre vardı ve bu sayede kontrolü elinde tutabiliyor ve dürtülerini bastırabiliyordu.

"Bay Longbottom, Bayan Granger?" McGonagall sordu.

Hermione aralarındaki havayı koklayarak, "Sorun yok," dedi. "Onun bir Alfa olduğunu söyleyebilirim ama eskisi gibi bunaltıcı değil."

"Bay Longbottom sizin için nasıl? İçgüdülerinizin aklınızın önüne geçtiğini hissediyor musunuz?"

Neville başını salladı.

"Onun bir Omega olduğunu söyleyebilirim. Aramızda bir çekim var ama bu konuda mantıksız değilim," dedi dikkatle.

McGonagall, "Bastırıcının işe yarıyor gibi görünmesi içimizi rahatlattı," dedi. "Ancak endişelerimizin bir kısmı da Bayan Granger'dan kasıtlı olarak faydalanmaya çalışabilecek Alfa'larla ilgili. Bay Longbottom, lütfen Bayan Granger'dan bir şey yapmasını isterken bir Alfa tonu kullanın. Belki de tek ayak üzerinde durmasını isteyin."

Neville'in yüzünde gözle görülür bir rahatsızlık hissi belirdi. Hafifçe geri adım attı.

"Sorun değil Neville," dedi Hermione çenesini yukarı kaldırarak, kendinden emin görünmeye çalışarak. "Müdire ne derse onu yap, koridorda tek başıma öğrenmektense şimdi öğrenmeyi tercih ederim."

Neville başını salladı ve derin bir nefes aldı. Kokusu Hermione'ye çarptı; beynini hafifçe buğulandırdı.

"Hazır mısın?" diye sordu, zaten endişeli bir ifadeyle ona bakıyordu.

Hermione hızlıca başını salladı ve ince bir gülümseme verdi. "Hazır."

"Hermione," dedi alçak bir hırıltıyla. Hermione'nin adı tüm vücudunu titretti ve sanki adam koku bezlerini okşuyormuş gibi boynu karıncalandı. "Tek ayağının üzerinde dur."

Hermione otomatik olarak bir ayağını yerden kaldırmak için ağırlığını ayarlamaya başladı. Sonra durakladı ve belli belirsiz başını salladı.

Neden? Bilmek istiyordu. Neden tek ayak üzerinde durması gerekiyordu?

Alfa'nız bunu yapmanızı istiyor, diye mırıldandı zihninin uzak bir köşesi.

Hermione yüzünü buruşturdu ve biraz daha düşündü. Neville onun Alfa'sı değil, arkadaşıydı. Ona emir veremezdi. Kimsenin ona patronluk taslamasını istemiyordu.

"Hayır," dedi ve ağırlığını daha da eşit dağıtmak için duruşunu genişletti.

"Tekrar deneyin Bay Longbottom, gerçekten direnebileceğinden emin olmalıyız." Hermione McGonagall'ın söylediklerini uzaktan duyabiliyordu.

Bir duraklama oldu.

"Hermione, tek ayağının üzerinde dur." Neville'in sesi daha da sert ve derinden geliyordu. Otoriter, güçlü ve seksiydi. Hermione'nin bir parçası onun boğazına doğru hırlamasını diledi.

Sis yoğunlaştı, Neville'in kokusuyla doldu. Kendini Neville denizinde sallanıyormuş gibi hissediyordu. Sadece , onun sesinin akıntısında akıyordu. Bu rahatlatıcıydı. Düşünmesine bile gerek yoktu. Sadece itaat edebilirdi.

İtaat etmek mi? . Onu itaat etmeye zorlamaya nasıl cüret ederdi? "Hayır!" dedi öfkeyle.

" Bay Longbottom, bu sefer bileğine dokunun."

Hermione sözleri ancak yarı yarıya duydu.

Bütün oda yüzüyor gibiydi ve sadece Neville onun önünde net bir şekilde duruyordu. Yüz ifadesi gergin ve çelişkiliydi.

Çok çekici ve güçlü görünüyordu.

Alfa. Alfa. Alfa. Zihninin bir köşesini zikretti.

Neville ona yaklaştı ve Neville onun iri elinin sol bileğinin etrafına dolandığını hissetti. Başparmağı oradaki koku bezesini sıyırdı ve kız dizlerinin hafifçe büküldüğünü hissetti.

" Hermione, tek ayak üzerinde dur." Ses tonu Hermione'nin omurgasını titretti.

Hermione etrafını saran sisin içinde güçlkle nefes alabiliyordu.

Alfa. Alfa. Alfa.

Başını arkaya eğmeliydi. Belki boynuna dokunurdu. Onu ısıtır. Mmmmm. Bu çok güzel olurdu. Dişlerini hissetmek. Vücudu çok sertti. Onu iyi becerirdi. Belki bir duvara karşı. Sert aletini düğümlenene kadar amının içinde kaydırırdı. Kız onun etrafında gerilene kadar. Onun boşalmasını içinde hissedecekti. Tek yapması gereken onu memnun etmektir. İyi bir kız olursa Alfa boşalmasına izin verecekti.

Neville onun Alfa'sı değildi! Sanki beyninin bir parçası aniden bunu haykırmıştı. Hermione içgüdüsel olarak saldırdı.

Bir an için her şey bulanıklaştı ama oda tekrar görüldüğünde Neville'i yerde kanlar içinde ve baygın yatarken buldu ve esasını elinde sıkıca tutuyordu.

"Aman Tanrım, Neville!" diye soluk soluğa koştı. "Ne yaptım ben?"

Minerva Neville'in yanında diz çökmüştü ve sessiz bir şekilde

mırıldandı.

"Onu sersemlettiniz," dedi Müdire, şaşkırtıcı derecede memnun görünerek, "ve aynı anda yumrukladınız."

Hermione sol elinin parmak eklemlerinin hafifçe zonkladığını fark etti ve Neville başını sallayıp doğruldu, nazikçe burnuna dokundu.

"Çok özür dilerim," dedi Hermione, onun yanında yere çökerek. "Ah Neville, çok çok özür dilerim."

"Sorun değil, Hermione," diye mırıldandı. "Sana yardım edebildiğime sevindim. Kimsenin seni bir şeye zorlamayacağını bilmek güzel."

Hermione düşüncesizce ona sarıldı.

"Sen çok iyi bir arkadaşsın," dedi. "Sana yumruk attığım için çok özür dilerim."

Neville onun kollarında hızla bir tahta gibi kaskatı kesildi. Hermione geri

çekildi. "Sen-" Adam kızarıırken kadın kararsızca ona baktı.

"Şey, içgüdüsel olarak her şey kontrol altında," diye kekeledi. "Ama sen hâlâ - sana bu kadar yakın olmak çok zor."

"Ah!" Hermione onu hemen serbest bıraktı. "Özür dilerim."

Neville hâlâ kızarak, "değil," dedi. "Sanki ben düşünmüşüm gibi değil. Sadece bilmen gerektiğini düşündüm."

"Evet," dedi Hermione, beceriksizce biraz daha geriye çekilerek. "Bunu öğrendiğim iyi oldu."

"Pekala, Bay Longbottom, yardımınız için teşekkür ederim. Derslerinize dönebilirsiniz," dedi McGonagall.

Neville dışarı çıkarken Hermione yeni kitaplarını topladı ve McGonagall'ın ona ödünç verdiğini bir el çantasına yerleştirdi, yanında da gece mavisi bastırıcı iksirlerden oluşan küçük bir kutu vardı.

Hermione'nin Müdürü'nin odasından çıktıktan sonraki ilk durağı koridorun sonundaki Profesör Vector'ün odası oldu. Profesör Vector, Minerva'nın yerine Gryffindor'un yeni başkanı olmuştu. Aritmetik profesörü McGonagall'ın çok daha genç bir versiyonuydu, selefinden bile daha katı ve işine bağılıydı.

Vector büyük masasından kalkmadan, "Bayan Granger, geçen haftaki ev ödevlerinizi getirdim," dedi. Bir ekmeceye uzandı ve Hermione'ye uzattığı harmanlanmış bir dosya çıkardı.

Heroine dosyayı açtı ve gözden kaçırdıklarını gözden geçirdi.

"Siz hapisteyken," diye söze başladı Vector, rahatsız görünüyordu, "İleri Aritmetik çalışmalarında ortaklar görevlendirildi. Proje, gerçek bir lanetli nesneyi analiz etmek ve ardından buna karşı bir lanet tasarlamak. Bu dönem notunuzun yarısını oluşturacak. Bu DADA sınıfıyla ortak bir ödev."

Hermione başını salladı. Lanet bozmanın her zaman heyecan verici olduğunu düşünmüştü. Bir laneti bozmak için aritmetiğı kullanmak ve ardından başarılı bir karşı lanet tasarlayıp tahmin etmek büyüünün büyüleyici bir kullanımıydı. Gerçek bir lanet bozucu olmak isteyeceğinden emin değildi ama Aritmetik Dergileri'nde lanet bozmanın analitik yönlerini okumaktan her zaman keyif almıştı.

"Bu ödev için ortağın Draco Malfoy'du," dedi Vector. Hermione

donmuş bir halde profesörüne baktı.

"Öyle miydi?" dedi sonunda.

"Evet. Bay Malfoy bu sabah ofisime uğradı ve yeniden görevlendirilmeyi ya da projeyi kendi başına tamamlamasına izin verilmesini istedi."

Hermione kendini solgun hissetti. Başı hafiflemişti, sanki bir teke böceği tarafından sokulmuş ve havada süzülüp çatı kirişlerinde sallanmaya başlayacakmış gibiydi.

"Oh," demeyi başardı.

"Eşler atandığında sizin-," Omega kelimesi Profesör Vector'ün boğazına takılmış gibiydi ve hafifçe öksürdü. "-ne olduğunuzu. Eğer sizinle ortak olmayı reddetmem bununla ilgiliyse, talebinizi değerlendirmeye hazırım. Ancak Müdür Hanım, evler arası herhangi bir düşmanlığa veya kana dayalı önyargıya müsamaha göstermeyeceğini çok açık bir şekilde ifade etti. Neden sorduğuna dair bir fikriniz var mı?"

Hermione keskin ve sakın bir nefes alarak, "Emin değilim," dedi. "Bir sonraki dersten önce öğrenmeye çalışacağım."

"Çok iyi. Öğrenciler için özel istisnalar yapmaktan hoşlanmıyorum; bu, öğrenmenin dikkatini dağıtıyor. Eğer bir istisna yapmak zorunda kalırsam, bunun nedenini sınıfa açıklamamız gerekebilir. Sınıf arkadaşlarınızın bazı öğrencilere ayrımcılık yapıldığını düşünmesi uygunsuz olur."

Hermione yutkundu ve endişeyle başını salladı. Profesör Vector şaşırtıcı bir Gryffindor'du, zira akademik konulara o kadar dalmıştı ki konu kişiler arası ilişkilere geldiğinde tamamen sağır kesiliyordu. Hermione mantığını anlayabilse de, bir sınıf ödevi yüzünden Hermione'nin adını çıkarma yönündeki üstü kapalı tehdidi son derece duyarsız görünüyordu.

"Bugün Malfoy'la konuşmaya çalışacağım," dedi Hermione, ev ödevlerinin olduğu dosyayı tutup hızla ayağa kalkarak.

"Teşekkür ederim," dedi Profesör Vector, masasının üzerine yayılmış rakamlardan oluşan parşömene bakarak. Sonra sanki aklına yeni gelmiş gibi kafasını kaldırdı. "Herhangi bir sorunuz olursa lütfen benimle konuşmaktan çekinmeyin-" uzun bir duraklama. "Ofisim acil durumlarda her zaman açıktır."

"Evet, teşekkür ," dedi Hermione, Omega'yla ilgili hiçbir konuda Ev Başkanı'yla asla ama asla konuşmamaya özel olarak karar vererek.

Koridora döndükten sonra Hermione saatine baktı ve öğle yemeği vakti olduğunu fark etti. Kendini aç hissettiğini fark etti.

En son ne zaman tam bir yemek yediğini hatırlamıyordu.

Hayal meyal Malfoy'un kollarında yatarken Malfoy'un ona meyve yedirdiğini hatırlıyordu. Çilekler, üzümler, armutlar, erikler ve nektarinler vardı. Malfoy'un ara sıra onu dişleriyle beslediğini ve şeftali yemesine asla izin vermeyeceğine dair bir şeyler söylediğini de hatırlıyordu. Çok fazla kabak suyu ve elma suyu içmişti.

Malfoy meyve parçalarını teninin üzerinde kaydırmış, meyve suyu izlerini yalamış ve ona mükemmel olduğunu söylemişti. Kızın içinde dalgalanan derin, sahiplenici bir sesle konuşmuştu. Onun kendisine ait olduğunu söyleyip durmuştu.

Hermione bunu düşünürken neredeyse bir zırhın içine girecekti.

Ugh. Bunu düşünmek istemiyordu. Malfoy'u hiç düşünmek istemiyordu.

Öfkeyle tepinerek Büyük Salon'a doğru yürüdü. Kapılar onun güçlü itişiyile açılırken, hareket bir esintiye neden oldu. Etrafındaki hava ondan uzaklaştı ve salonun içine doğru hızla ilerledi.

Salonun büyük bir kısmı sohbet eden ve yemek yiyen öğrencilerle doluydu ama Hermione kapıdan içeri girdiğinde tanıdığı her Alfa aniden dondu ve sanki transa geçmiş gibi dönüp ona bakmaya başladı.

Hermione'nin gözleri gergin bir şekilde bir çocuktan diğerine kaydı.

Masaların sonuna yakın bir Ravenclaw ve bir Hufflepuff vardı ve ona bakarken gözlerinin karardığını görebiliyordu. Yarı büyülenmiş yarı sersemlemiş görünüyorlardı.

Hermione Gryffindor masasına doğru koşarken bunu görmezden gelmeye çalıştı. Neville çoktan oradaydı ve diğer tüm çocuklar gibi, gelir gelmez otomatik olarak dönüp ona bakmıştı. Yavaşça yemeğine geri döndü.

"Hermione," dedi Ginny yer açmak için banktan aşağıya doğru eğilerek. "İyi misin? Çok özür dilerim. Çok çok özür dilerim. Bana geldin ve sana karşı çok kısaydım. Hiçbir fikrim yoktu, öyle sandım-"

"Sorun değil," dedi Hermione, kısık bir sesle onun sözünü keserek. "Kimsenin bunu tahmin edebileceğini sanmıyorum."

Ginny başıyla onaylarken, Hermione ulaşabildiği her şeyden kendine büyük bir porsiyon servis etti.

"Eğer konuşmak istersen, ben buradayım," dedi Ginny sessizce. "Annemin de herhangi bir sorunuz olursa ziyarete gelmekten ya da yazmaktan mutluluk duyacağını biliyorum. Henüz evde kimseye bahsetmedim, ama-," Ginny odanın dört bir yanından Hermione'ye tereddütsüz bakan çocuklara göz gezdirdi. "Haber yayılmadan önce onlara haber versen iyi olur."

Hermione başını sallayarak, "Öyle yapmalıyım," dedi.

"Geçen hafta Harry ve Ron'dan birkaç mektup ve doğum günü hediyesi aldın. Onlar odamda," diye ekledi Ginny bir dakika sonra.

Kendini tamamen yemeğine kaptırmak istemesine rağmen Hermione kendisine yöneltilen bakışları hissedebiliyordu. Onları kararlılıkla görmezden geldi ve tabağından başını kaldırıp bakmayı bile reddetti.

Büyük Salon'un kapılarının açıldığını duydu ve sonra aniden-

Hermione'nin kafası havaya kalktı ve dönüp baktı.

Malfoy içeri girdi.

Hermione ona bakarken, gözleri odanın içinde gezindi ve kısa bir süreliğine onun üzerinde durdu. Gözleri buluştuğunda kalbi bir an duracakmış gibi hissetti.

Sonra bakışlarını kaçırdı ve Slytherin masasına doğru ilerleyip Blaise Zabini ve Theodore Nott'un yanına oturdu.

Theodore Nott Hermione'ye bir Muggle'ın tek boynuzlu bir ata rastladığında yapacağı gibi bakıyordu. Yüzünde memnun bir hayranlık ifadesi vardı.

Zabini Nott'a dirsek attı ve Nott bunu fark etmedi bile. Malfoy bir elma yemeye başladı.

Hermione kendini tekrar tabağına bakmaya zorladı.

İkinci balkabağı pastasını bitirirken omurgasından aşağıya doğru yavaşça bir şeylerin sızladığını hissetti. Kafasını kaldırdığında, masanın karşısında duran ve ona bakan, alaca renkli saçları ve teni olan bir Ravenclaw gördü. Yüzü sanki yazını Akdeniz'de yelken yaparak geçirmiş gibi yıpranmış görünüyordu. Bakışları keskindi, neredeyse kedigil hissi veriyordu.

Hermione'nin etrafındaki tüm Gryffindor'lar da ona baktı.

Hermione onu hayal meyal tanıdı. Aynı sınıftaydılar ve Aritmetik ile Kadim Rünler derslerini paylaşmışlardı. Hermione'nin hatırlayabildiği kadarıyla birbirleriyle hiç etkileşime girmemişlerdi. Hermione onun eski bir safkan ailesine mensup olduğundan oldukça emindi. DA'ya katılmamış ya da Hogwarts Savaşı'nda savaşmamıştı. O bir Alfa'ydı. Yapısı onu ele veriyordu ve ne zaman soru sorsa sesi Hermione'nin Kadim Rünler'de neredeyse sinir krizi geçirmesine neden oluyordu.

"Evet?" Hermione onun nutkunun tutulduğu anlaşılnca, "Evet," dedi.

"Sen Hermione Granger'sın, değil mi?" diye sordu resmiyetle. İki eli de omzundan sarkan çantanın kayışına dolanmıştı.

Hermione'nin etrafındaki Gryffindor'lardan homurtular ve kahkahalar yükseldi.

"Son birkaç yıldır bir kayanın altında mı yaşıyorsun, dostum?" Seamus kıs kıs gülerek söyledi.

Ravenclaw kızardı. Dişleri belli belirsiz parladı ve çantasını tutuşu giderek sıkılaştı. Hermione'nin aklına, eğer çocuk

Bir animagus olsaydı puma olurdu.

"Hiç tanıştırlmadık. Bunu varsaymak kabalık olur."

"Şimdi de biri seni mi tanıştırıyor, Selwyn?" Neville homurdandı, sesi alçak ve dalgalıydı. Hava yavaş yavaş Hermione'nin dehşetle fark ettiği Alfa feromonlarıyla dolmaya başlamıştı. Neville ve Selwyn'in kokularını ayırt edebiliyordu.

Hermione hiçbirinin nedenini bilmediğinden şüphelense de feromonların masadaki herkes üzerinde bir etkisi vardı. Parvarti ve Ginny'nin gözleri hafifçe kamaşıyor, Seamus ise sanki bir şeye izinsiz girmiş gibi bakıyordu. Ginny kendisine neler olduğunu fark etmiş gibi başını sertçe salladı ve havayı tazeleyici bir tılsım mırıldandı.

Hermione kokuların esareti altında sürüklenmediğini fark etti. Aksine kendini alışılmadık derecede uyanık hissediyordu.

Selwyn'in dikkati Hermione'den biraz uzaklaşıp Neville'e yönelmiş gibiydi.

"Sen bir Hufflepuff'la evlenmiyor musun, Longbottom?" dedi.

"Hermione her zaman benim arkadaşım olmuştur," dedi Neville. Yüz ifadesi sakin ve telaşsızdı ama gözlerinde iddialı bir parıltı vardı. "Oysa ben senin Muggle doğumlularla konuşmama gibi bir kuralın olduğunu sanıyordum."

Selwyn'in çenesi sıkıştı ve sonra hafifçe yuvarlandı. Bu hareket boynundaki tendonların dalgalanmasına neden oldu. Hermione fark ettiği için kendini tokatlamak istedi.

"Tarafsız kalmam için kesin talimatlar aldım," dedi sert bir şekilde.

Ginny homurdandı ve başını salladı. "Senin için ne kadar da uygun."

"Her iki tarafta da ailem vardı, kimsenin ölümünden sorumlu olmak istemedim."

"Bu seni rahatsız mı ediyor, Granger?" Anthony Goldstein aniden Selwyn'in yanında belirmişti.

Hermione endişeyle yutkundu ve etrafına bakındı.

Büyük Salon biraz sessizleşti ve Hermione dehşet içinde insanların ona bakmaya başladığını fark etti. Birkaç Alfanın daha ona doğru göç etmekte olduğu görülüyordu.

"Ben de tam gidiyordum aslında," diye geveledi Hermione. Çantasını kaptığı gibi oturduğu yerden fırladı ve Büyük Salon'dan kaçmaya başladı.

OceanofPDF.com

Dünyası Dönmeye Devam Edecek

Hermione sonsuza dek Gryffindor kulesinde saklanabilseydi, her şey yolunda görünebilirdi. Ne yazık ki, yetişmesi gereken bir haftalık ödevi ve Malfoy'la yapması gereken bir konuşma vardı.

McGonagall öğle yemeğinden sonra Ginny'ye bir not göndererek Hermione'ye Malfoy'un kendisini saldırıya uğramış olarak görmediğini bildirdi. Şey-Hermione notta öyle yazdığını düşündü. McGonagall pek yardımcı olamayacak kadar muğlaktı.

"Bayan Granger,

Bay Malfoy'la konuştum ve onunla ilgili endişelenmenizi gerektirecek bir durum olmadığından emin oldum."

Hermione kelimeleri on kez okudu ve Müdire Hanım'ın biraz daha açıklayabileceğini düşündü.

Büyük Salon'daki diğer Alfaların aksine, Malfoy Hermione'yi görünce hiç de heyecanlanmamış gibi görünüyordu. McGonagall'ın güvence vermesine rağmen, Hermione'nin ona bir özür borçlu olduğundan şüpheleniyordu.

Göğsü sıkıştı ve nota tekrar baktı. Sonra çenesini çıkarıp omuzlarını dikleştirdi. Nasıl olsa onunla Aritmetik ortaklığı hakkında konuşması gerekiyordu, bundan kaçınmanın bir anlamı yoktu.

Kaçırıldığı derslerin ödevlerini gözden geçirmek için kendine bir saat verdi, sonra Harry'nin ona verdiği Çapulcu Haritası'nı kontrol etti ve kararlılıkla Gryffindor Kulesi'nden dışarı çıktı.

Portre kapısı açıldığı anda Alfa feromonlarından oluşan bir bulut yüzüne çarptı. Kapının dışında üç çocuk duruyordu. Anthony, Selwyn (haritaya göre ilk adı Peter'dı) ve Hermione'nin bir Slytherin olduğunu öğrendiğinde şaşırmadığı Phineas Borgin adında biri.

Hepsi koridorda garip bir şekilde poz vermiş, portreleri ve zırh takımlarını inceliyor ve genellikle orada bir işleri varmış gibi görünmeye çalışıyorlardı. Başlarını kaldırıp baktıklarında portre deliğinden geçenin Hermione olduğunu gördüklerinde bütün rolleri kayboldu. Hepsi dönüp birbirlerine kızgın kızgın baktılar.

Hermione sinirlenmiş bir halde onlara baktı. İkisi daha önce birlikte okudukları altı yıl boyunca ona hiç yüz vermemiş olan üç sınıf arkadaşı, portre deliğinin dışında onu bekliyordu.

Malfoy'un kokusunu üzerinde hissetmelerini engelleyeceğini umduğu temkinli bir mesafede durdu.

"Evet?" dedi bir dakika sonra.

Peter Selwyn, "Daha önce kendimi doğru dürüst tanıtamadım," dedi. "Ben Peter Selwyn, birlikte İleri Kadim Rünler dersi alıyoruz. Kaçırdığınız ders için notlarımı ödünç almak isteyebileceğinizi düşündüm. Profesör Gevezelik ders programında yer almayan epeyce konuyu ele aldı. Not tutma konusunda biraz takıntılıyım, bu yüzden eğer ilgilenirseniz, kendi kişisel notlarımın yanı sıra bir transkriptim de var."

Hermione başını iki yana eğdi ve onu yeniden değerlendirdi. Onu hâlâ genel olarak sinir bozucu buluyordu ama hazırlıklı geldiği ve onu iyi bir bahanesi olacak kadar iyi tanıdığı için ona hak vermeye hazırды.

Hermione, "Çok ," dedi. Anthony ve Phineas'ın ikisi de gözle görülür biçimde sinirlendi.

"Hiç de değil," dedi Peter, gözleri hafifçe parlayarak. "Biçim Değiştirme ve DADA için de notlarım var, gerçi onlarda ev arkadaşların olduğunu biliyorum, bu yüzden onlar için zaten not almış olabilirsin."

Hermione kaşlarını çatı. Gryffindor'dan alabileceği notlar neredeyse hiçbir işe yaramayacaktı. Derste anlatılanlar hakkında genel bir fikir şanslı sayılırdı. Peter'in gözlerindeki parıltı Hermione'ye bunu bildiğini söylüyordu.

"Komik, Selwyn, notlarını paylaşmama kuralın olduğunu sanıyordum," dedi Anthony anlamlı bir ses tonuyla.

Peter, "Dersi kaçıran biriyle notları paylaşmak, oradayken not alma zahmetine katlanmayan biriyle notları paylaşmaktan farklıdır," dedi.

"Gerçekten mi?" dedi Anthony ev arkadaşına dönerek. "Yani, bir hafta boyunca Kara Kedi Gribi'nden yattığımda ve sadece transkriptleri ödünç almak istediğimde ve sen 'hayır' dediğinde..."

"Ben Phineas Borgin," Phineas bu fırsatı kendini tanıtmak için bir fırsat olarak değerlendirdi. Phineas, uzun boylu, geniş omuzlu ve kaslı olmak gibi genel Alfa özelliklerine sahip olmanın yanı sıra, koyu renk saçlı ve hem vücudu hem de tavırları yağlı biriydi.

O konuşurken Hermione'ye doğru bir adım attı ve Hermione mesafeyi korumak için dikkatlice geri çekildi.

Ona baktı.

"Babanın Knockturn Alley'de bir dükkânı var mı?" diye sordu.

Phineas gözlerini kırıştırdı.

"Evet..." dedi yavaşça, "Biz antika satıcısıyız."

"Babanla tanışmıştım," dedi Hermione ince bir gülümsemeyle. "Sanırım Lucius Malfoy'un eski bir arkadaşı. Kaybolma dolabı hâlâ duruyor mu?"

Phineas gözle görülür bir şekilde rahatsız oldu.

"Söyleyemedim," dedi gergin bir sesle. "Lütfen beni bağışlayın. Yapmam gereken bir şey olduğunu hatırladım."

Phineas döndü ve aceleyle uzaklaştı.

Hermione dönüp hâlâ sidik yarışına dalmış olan Peter ve Anthony'ye baktı. Tartışma devam ediyordu ve Anthony

Hogwarts savaşındaki kahramanlığını sonuna kadar sağmanın tam ortasındağdı. Gözlerini devirdi.

Kitabında alfaların kızgınlık döneminde onun için kavga edeceği yazarken, bunun, kızgınlık döneminde olmasa bile garip tavus kuşu gösterilerine ve baskınlığa meyilli olacakları anlamına geldiği aklına gelmemişti. İki ocuk birbirleriyle didişmekle o kadar meşguldüler ki onu unutmuş gibiydiler.

Bu, ikisini de nasıl sallayacağı sorununu zmişti. Hermione gizlice uzaklaştı ve apulcu Haritası'nı tekrar kontrol etti.

Malfoy hl Hermione portre deliğinden çıktığında olduğu yerdeydi; Turris Magnus'taki terk edilmiş bir sınıfta tek başına. Hermione herkesten kaçmak için dolambaçlı bir yol izledi ve Malfoy'un hl orada olup olmadığını  kez kontrol ettikten sonra kapıyı sertçe vurup açtı.

"Theo, bir daha Granger hakkında konuşmak istemiyorum. Defol git," diye hırladı Malfoy bir yığın kitabın arkasından.

Gözlerini kırıpıştırdı. Malfoy'un başı aniden yukarı kalktı ve birbirlerine baktılar. Hermione midesinin takla attığını hissetti.

"Malfoy," dedi sert bir sesle.

"Granger," diye cevap verdi başını hafifçe sallayarak. Yüz ifadesi kapalıydı ve biraz kırıgın görünüyordu. Hermione kapıya doğru kıpırdandı.

"Seninle konuşmak istiyorum," diye kekeleydi endişeyle. "Belli ki," dedi adam.

Hermione sınıfa girdi ve kapıyı kapatmaya başladı.

"Yapma!" Malfoy aniden havladı.

Hermione başını kaldırıp ona sertçe baktı.

"Kapıyı kapatma," dedi sert bir sesle, kadının görebildiği eli sıkı bir yumruk haline gelmişti. "Lütfen."

Hermione kapı kolunu hızla bıraktı.

Muhtemelen onun feromonları etrafında kapalı bir alanda olmanın aralarındaki farklılıkları tekrar unutturacağından endişeleniyordu. Ya da belki de onun üzerine atlamaya niyetli olduğunu düşündü. Kızardı ve alt dudağını kemirdi.

"Özür dilerim," dedi.

" değil," dedi, giderek rahatlıyor gibi görünüyordu.

"Hayır, yani bu yüzden seninle konuşmaya geldim. Olanlar için özür dilerim," dedi aceleyle.

Merlin, Malfoy harika kokuyordu. Sınıftaki havadan onun kokusunu almaya başlamıştı. Düzgün düşünmesini zorlaştırıyordu.

Malfoy'un ifadesi daha da sertleşti.

"Aklım başımda değildi," diye ciyakladı ve bir ayağından diğerine kaydı. Yüz ifadesindeki kızgınlık giderek artıyor gibiydi.

Aslında duruşmadan sonra karşılaştıklarında ona karşı oldukça nazik davranmıştı. Hogwarts Ekspresi'nde de neredeyse arkadaşmışlar gibi davranmıştı.

Bütün bunların geçmişte kaldığı açıktı. Tanrım, muhtemelen McGonagall'a yalan söylemişti. Sanki hayatını mahvettiği için onu şahsen sorumlu tutuyormuş gibi ona bakıyordu.

Hermione daha fazla kıpırdandı ve içgüdüsel olarak yerde özür dileyen bir yığın haline gelme arzusuna karşı savaştı.

"Ne kadar pişman olduğumu kelimelere dökemiyorum bile-," kelimelerinde tökezledi. "eğer kızgın olmasaydım-asla-asla-," demeye kalmadan sesi kesildi, üstüne tırmandım

ve sen açıkça gitmeye çalışırken sana mastürbasyon yapmaya başladı'.

"Belli ki," dedi Malfoy, Granger sözünü bitiremeden. "Farkındayım Granger. Altı yıl boyunca okula birlikte gittik."

"Tamam. Güzel," dedi rahatlayarak. "McGonagall'ın seninle konuştuğunu biliyorum ama hâlâ-"

Malfoy soğuk ve güven vermeyen bir sesle, "Merak etmeyin," dedi, "Müdire Hanım her şeyi gayet açık bir şekilde anlattı. Konuşmaya geldiğiniz tek şey buysa, yetişmem gereken ev ödevlerim var. Bir kez daha tekrarlamak istemiyorum."

Sesinde alfa tonuna dair bir ipucu vardı. Hâlâ özür dilemesi gerektiğini düşünmesine rağmen Hermione kendini bir an önce onun istediği gibi onu rahat bırakmaya hevesli buldu.

Kendini yakalayıp başını sallamadan önce kapının yarısına kadar gelmişti. Hayır, hâlâ söylemesi gereken şeyler vardı.

Bu dürtüyü görmezden gelmek için kendini zorladı ve sınıfa geri döndü. Odaya tekrar girdiğinde Malfoy'un yüz ifadesi bir şehidin yüz ifadesine dönüştü.

"Bugün erken saatlerde Profesör Vector'un ofisine uğradım,"

dedi. Adamın çenesi sıkıştı.

Hermione, "Dönem projesi için ortak olduğumuzu söyledi," diye ekledi.

"Öyleydik," dedi Malfoy, zaman kipine net bir vurgu yaparak.

Hermione, "Ortak olmama isteğimizi yerine getirmeye hazır olduğunu söyledi," dedi. Malfoy kısa bir süre başını salladı ve yazmakta olduğu kompozisyona baktı. "Bunun benim bir Omega olmamla ilgili olduğu varsayımıyla. Ama bunu yaparsa, sınıfa benim hakkımda bilgi verecek. Çünkü hiçbir öğrencinin kan önyargısını kabul ettiğini düşünmesini istemiyor."

Malfoy seğirdi.

"Henüz Omega olduğumu kimseye söyleme fırsatım olmadı," dedi Hermione, yüzü kızarmış bir halde ayakkabılarına bakarak. "Tüm okul öğrenmeden önce arkadaşlarıma haberi vermek ve biraz denge kurmaya çalışmak için daha fazla zamanım olsun istiyorum. Yani, eğer sakıncası yoksa-"

Başını kaldırdı ve Malfoy'un ona baktığını gördü, görünüşe bakılırsa hiç etkilenmemişti. Hermione teklifi cazip hale getirmeye çalıştı. "Ayrı ayrı çalışabilir ve dersten sonra çalışmalarımızı değiş tokuş edebiliriz. Buluşmak zorunda değiliz. Ve senin yakınında bir yere oturmayacağım."

"Büyülü bir eşyanın üzerindeki laneti tespit edip kaldırmak için sayısal bir tahmin geliştireceğiz ve sen her birimizin bunu ayrı ayrı yapmasını ve notlarımızı değiş tokuş etmemizi mi istiyorsun?" Malfoy yavaş ve kesin bir tonda konuştu.

Hermione ona kararsızca baktı ve elmacık kemiklerinin kavisini ve çenesinin çizgisini fark etti. Bir erkeğin bu kadar çekici olması yasadışı olmalıydı. Eskiden onun çok sivri ve kaba görünüşlü olduğunu düşünürdü, ama bir Alfa olarak sunulması yüz hatlarını biraz düzeltmişti.

Ayrıca, adamın neredeyse müstehcen denecek kadar kaslı olduğunu da hatırlıyordu. İstemedi de olsa hatırlayabildiklerini gözünde canlandırmaya başladı; göğsündeki ve karnındaki belirginlik ve pelvik kaslarının genişliği...

Hermione hafifçe nefes almaya başladığını fark etti. Başını salladı ve ne söylediğini hatırlamaya çalıştı.

"Bunu tek başıma yapmamı ve üzerine senin adını yazmamı mı istiyorsun?" Hermione tiz bir sesle sordu, kendini onun başının arkasındaki duvara bakmaya zorluyordu.

"Bu ödev bu dönemki notumuzun yarısı, Granger," diye hırladı Malfoy. Hermione hayal görmüyordu, bu kesinlikle bir hırıltıydı. Hermione'nin dizleri hafifçe büküldü ve sessizce inleyerek dizlerini birbirine bastırdı.

"Yani-?" dedi gergin bir sesle. "Bu bir evet mi yoksa hayır mı?"

"Bu hayır demek Granger. Ödevimi benim için yapmana izin vermeyeceğim," dedi Malfoy soğuk bir sesle. Yumruğu yine sıkılmıştı ve eklemleri bembeyazdı.

"Oh. Pekala o zaman. Yani-," dedi Hermione.

"Ayrı ayrı çalışacağız ve sonra notları karşılaştıracacağız," dedi kesin bir ifadeyle, kompozisyonuna bakıyordu ve o kadar kızgın görünüyordu ki Hermione alev almadığına şaşırdı

Hermione, "Teşekkür ederim," dedi ve ona tekrar kısa bir süre baktı. "Ben gideyim o zaman."

Malfoy gözle görülür biçimde rahatlamış görünüyordu.

Sınıftan yengeç yürüyüşüyle çıktı ve Blaise Zabini'nin üzerine doğru yürümeye başladı.

"Granger," dedi Blaise.

"Zabini," diye karşılık verdi.

Onu düşünceli düşünceli süzüyor gibiydi. Hermione gözlerini ona dikti. O biliyor muydu?

Malfoy'un ona söylemiş olabileceğini düşündü.

"Malfoy ve ben de tam Aritmetik projemizi tartışıyorduk," dedi.

"Elbette," dedi, "geçen hafta hastaydın, değil mi?"

Hermione etrafına bakındı ve kaypak görünmemeye çalıştı.

"Evet, bütün hafta."

"On dokuzuncu doğum kötü şanstan bahsetmiştiniz, değil mi?"

Hermione ona sertçe baktı. "Doğum tarihim bildiğini fark etmemiştim."

"Postada bir sürü cafcaflı görünümlü paket var. Gözden kaçırmak zor," dedi Zabini sırtarak. "Drake de bir tür *hastalığa* yakalanmış gibi görünüyordu, sizden birkaç gün sonra ortadan kayboldu. "

Hermione dudaklarını birbirine bastırdı ve hiçbir şey söylemedi.

Zabini bir süre sonra, "Umarım etrafta dolaşarak onu mahvedecek bir şey değildir," diye ekledi.

Hermione'nin ağzı buruştu.

"Eminim onun hâlâ aynı Malfoy olduğunu göreceksiniz," dedi gergin bir sesle. Hızla uzaklaştı ve kendini ödevlerine gömdü.

Kitapların bahsetmeyi ihmal ettiği bir şeyin, etrafta bağlanmamış bir Omega varken Alfaların pek iyi geçinemediği olduğu ortaya çıktı. Hermione'nin Büyük Salon'a ilk girdiği günden itibaren puan kayıpları ve gözaltı cezalarında ani bir artış oldu. İhlaller koridorlarda düello yapmaktan öğrenci kıyafet kurallarını ihlal etmeye kadar uzanıyordu.

Anlaşılan Alfalar için ilk iş Hermione'ye kur yapmak değil, kendi aralarında bir sıralama düzeni kurmaktı. Turlardan döndüğünde giderek daha da tedirgin görünen Ginny'ye göre, Alfalar bunu birbirlerine yüksek sesle laf atarak yapıyorlardı, ta ki iş yumrukların havada uçuştığı ya da büyülerin havada uçuştığı bir tartışmaya dönüşene dek.

McGonagall ilk akşam tüm Alfaları "oryantasyon" için ofisine çağırdı ve Neville'e göre bu çoğunlukla hepsini tehdit etmeyi içeriyordu. Bu onları pek caydırmadı. Sanki kendilerine engel olamıyorlardı. Her yerde ve her konuda ağız dalaşına giriyorlardı. Derslerde, koridorlarda, yemek saatlerinde ve kütüphanede tartışıyorlardı. Tüm evlerin puanları birkaç gün boyunca hem hızlı hem de fark edilir bir şekilde düştü.

Kurnaz olmaya çalışmışlardı. Neville, McGonagall'ın çocuklara, davranışları kontrolden çıkarsa Hermione'nin okuldan çekilmeyi seçebileceğini özellikle hatırlattığından bahsetti. Bu yüzden çoğunlukla

Ona uzaktan hayranlık duymaya başladılar. Sınıflara ve Büyük Salon'a girdiğinde ona şaşkınlıkla bakıyorlardı.

Birkaçı kütüphanede Hermione'ye yaklaşmaya çalıştı ama Malfoy'un "kokusunun" onların şevkini gözle görülür bir şekilde azalttığı ortaya çıktı. Hermione'ye yaklaşmak için cesaretini toplayan birkaç erkek kısa kesmiş, tıkanmış ve sonra da dolaylı bir yol bulup Hermione'nin neden Draco Malfoy'la sevişmiş gibi koktuğunu öğrenmeye çalışmışlardı. Hermione soğuk bir şekilde gülümsedi ve onlara öyle olduğu için böyle olduğunu söyledi.

Bu açıklama iki çocuğun hemen geri çekilmesine yetti. Aslında, Malfoy'un Hermione'nin üzerindeki kokusu Alfaların çoğunu yaklaşık beş adımlık uygun bir mesafede tutuyordu. Bu, Hermione'nin neredeyse hiç solmamasını dilemesine yetmişti.

Neville dostça davranmaya devam etti. Anthony ve Peter, görünüşe göre birbirlerini teşvik ederek, "izinsiz girme" duygusunu aşılar ve ne zaman kütüphanede ders çalışsa hemen kendilerini ona katılmaya davet ettiler.

Hermione ateşten çıktıktan iki gün sonra Peter onu bir hafta önce teslim edemediği bir kompozisyonu bitirirken buldu. Bir önceki haftanın tüm ders notları çantasındaydı.

Peter Selwyn'in notlarının neredeyse ölmek üzere olduğu ortaya çıktı. Hermione onun Kadim Rünler'den aldığı parşömenleri ilk gördüğünde ağzının suyu akmamak için kendini zor tuttu; el yazısı, ayrıntılar, hatta çapraz referanslar bile vardı. Hermione bir transkripsiyon kalemını büyülemeyi hiç düşünmediği için biraz kıskançlık hissetti.

"Şey," dedi, kız yine de hafifçe fişkırmaya başlayınca hafifçe kızardı. "Taraf tutmak gibi görünen hiçbir şey yapmama izin verilmemesi sosyal hayatımı oldukça dikkat dağıtıcı hale getirdi. Yapacak tek şey okuldu."

Hermione ona dikkatle baktı. Bir Omega olmasaydı ondan etkilenip etkilenmeyeceğinden emin değildi ama nedense ne zaman ona yaklaşırsa, onunla bir Yunan adasında yaşadığına dair romantik hayaller kuruyordu.

Onları kovmak için defalarca gözlerini kırptırdı.

"Devam et," dedi teslimiyetçi bir gülümsemeyle, "sor."

Hermione bir süre onu inceledi, tanımak için çaba harcamaya değip değmeyeceğini merak ediyordu. Sonunda, "Neden tarafsızdın?" diye sordu.

"Baba tarafından büyükannem ve büyükbabam Küresel Büyücülük Savaşı sırasında öldü, babam kuzenleri Rosierler tarafından evlat edinildi."

"Oh," dedi Hermione.

Peter parmaklarını saçlarında gezdirirken Hermione onun güzel elleri ve kolları olduğunu hemen fark etti. Dudaklarını büzdü ve kararlılıkla Runes'ten aldığı notlara baktı.

"Evan Rosier babamın küçük kardeşi gibiydi. Alastor Moody onu öldürdüğünde, keder neredeyse Evan'ın ailesini öldürüyordu. Ama babam okuldan çıkar çıkmaz bir Bones'la evlenmişti. Bu durum ailemi iki taraf arasında oldukça kötü bir duruma soktu. Bir şekilde tamamen tarafsız kalarak ailenin her iki tarafıyla da ilişkilerini sürdürmeyi başardılar. Dördüncü sınıftan sonra, evde eğitim görmek istemiyorsam, beni savaşın içine çekecek herhangi bir ittifak yapmaktan kaçınmam gerektiği söylendi."

Garip bir şekilde çenesini ovuşturdu ve Hermione'den başka tarafa baktı.

Anthony, Hermione'nin diğer tarafındaki sandalyeye çöküp Peter'ın not tomarlarından birini alırken, alaycı bir hayranlık ifadesiyle, "Demek istediğim, aile yemeğini zorlaştırmak ya da evde eğitimin korkunç kaderine katlanmak yerine Muggle'ların ve Muggleborn'ların ölmesine izin vermeyi tercih eden bir korkak," dedi. "Ama Peter, okul notların gerçekten çok iyi."

Peter kıpkırmızı oldu ve Anthony'ye ters ters baktı. "Evet. Keşke ben de senin gibi bir kahraman olsaydım. O zaman ben de okulun kadın nüfusu arasında uyuyarak yolumu bulabilirdim."

Anthony sesli bir şekilde homurdandı ve hava aniden onun feromonlarıyla doldu. "Hangi yüzyıldan çıktığından emin değilim Selwyn, ama benim yaşadığım yüzyılda cadılar cinsel hayatları hakkında kendi kararlarını kendileri verirler. Bir kadının seçme hakkına çok saygılıyım. Onları kendilerinden korumama ihtiyaçları yok."

"Oh doğru, eminim hepsi seninle seks yapana kadar onları takip etmenden ve sonra bir sonraki kıza geçmenden büyük saygı duyuyorlardır." Peter gözlerini devirdi ve notlarını Anthony'nin incelemesinden kaçırdı.

"Sadece erkeklerin sıradan seksten zevk alabileceğini mi ima ediyorsun, Selwyn?" Anthony kaşlarını kaldırarak konuştu.

Peter yutkundu, Hermione ve Anthony arasında bir bakış attı ve sonra aniden ayağa kalkıp uzaklaştı.

Anthony, Peter'ın geri çekilen sırtına bakarken, "O serserinin neden senin etrafında dolaşıp durduğunu anlamıyorum," dedi. "Sonra tekrar: sen ve Malfoy. Hâlâ aklım almıyor."

Hermione, Peter'ın Kadim Rünler'den aldığı notları okumaya geri dönerken dudaklarını hafifçe büzdü.

"Peter çok tatlı biri. Ayrıca, Hogwarts Savaşı'nda savaşmayan sekizinci sınıflarla iletişim kurmayı reddetseydim, bu neredeyse yılımızın dörtte üçü demek olurdu. Sen, Padma ve Luna dışında Ravenclaw'ın neredeyse tamamı tarafsızdı."

"Yani affedici olmaya ve geçmişi geride bırakmaya mı çalışıyorsun?" Anthony parmaklarının arasında bir tüy kalem çevirerek sordu.

Feromonlarının kokusu havada hâlâ ağırdı. Sandalyesine yaslandı ve başını çapkınca arkaya eğdi. Kravat takmıyordu ve gömleğinin birkaç düğmesi açılmıştı, böylece koku bezlerinin bulunduğu boynunun alt kısmı ortaya çıkmıştı.

Hermione için kasıtlı olarak dikkat dağıtıcıydı, kıyafet kurallarını ihlal etmekten bahsetmiyorum bile. Kendini bakmamaya ya da adamın açıkça umduğu gibi onu daha iyi koklamak için öne doğru eğilmemeye zorladı.

"Deniyorum," dedi sertçe. "Bu yılın benim için tamamen okulla ilgili olması gerekiyordu. Ders yükümü oldukça dikkatli bir şekilde dengelemiştim, ama bu," dedi ve koku bezlerinin olduğu bölgeden boynunu işaret etti, "işleri oldukça dramatik bir şekilde rayından çıkardı. Peter bana notlarını ödünç vermek isterse 'hayır' demeyeceğim. Artık onunla ruh bağı kurmak zorunda değilim."

Anthony güldü. Hermione gözlerini devirdi ve gitmesini diledi. Anthony onu her zaman rahatsız etmişti. Hem açtığı konular hem de etkileşim biçimleriyle kızlara aşırı aşına davranıyordu. Her zaman *neredeyse* çizgiyi aşan ama tam olarak da aşmayan bir şekilde yakışıklı olma eğilimindeydi.

Eğer ona dokunursa, en küçük bir temasta bile... muhtemelen onu hex'leyecekti, diye kendi kendine karar verdi.

"Yani, Malfoy'la olan şey..." Anthony, sağ işaret parmağını yumruk yaptığı sol elinin ortasına gizlice birkaç kez kaydırarak söyledi. Kadın gözlerini devirdi. "Bu affedici olmak gibi bir şey miydi? Yoksa anlık bir şey mi...?"

Hermione kızardı.

"'Anın sıcaklığı' bunu açıklıyor," dedi alçak bir sesle. Sertçe yutkundu.

"Tamam. Ben de öyle düşünmüştüm. Çünkü Malfoy'u kastediyorum, yani belli ki sadece bir kızgınlık olmalı-" Anthony'nin sesi aniden kesildi ve gözleri sanki ani bir farkındalık yaşamış gibi yuvarlaklaştı. Gözlerini kırpıştırmadan önce birkaç saniye Hermione'ye baktı. "Bekle. Gerçek ateşini mi kastediyorsun?"

Hermione inanamayarak Anthony'ye baktı. Bazen onun nasıl olup da Ravenclaw'a seçildiğini merak ediyordu. Hafifçe başını salladı.

"Aman Tanrım. Bunu daha önce nasıl fark etmedim?" Anthony hâlâ şaşkınlıkla ona bakıyordu, çenesi biraz gevşemişti. "Sen ve Malfoy? Bir hafta boyunca? Vay canına. Bu kokuyu açıklıyor."

Hermione ona ince bir gülümseme verdi ve bir kez daha gitmesini diledi. Kompozisyonu üzerinde çalışmayı bitirmek için tüy kalemını eline aldı.

"Yani," dedi Anthony sandalyesinde biraz daha yaklaşarak. Hermione ona ters ters bakınca durakladı ve bir santim geri çekildi, "Bu senin için sorun değil miydi? Onun için tanıklık ettiğini biliyorum ama -senin ateşin- bu..." kaşlarını kaldırdı.

Hermione sorusunun nedenini anlamaya çalışarak ona baktı.

"Tüm bu Omega olayı bana oldukça tuhaf ve saldırgan geliyor. Alınma ama," dedi Anthony yarı özür diler bir ifadeyle. "Demek istediğim, eğer bir cadı biriyle seks yapmadığı sürece temelde acı içinde olduğu bir durumdaysa, bu nasıl bir rıza? Ve rastgele erkekler isterlerse onu itaatkâr bir kafa yapısına zorlama yeteneğine mi sahipler? Bu sadece..." Anthony'nin yüz ifadesi çatıldı ve hafifçe ürperdi.

Hermione'nin savunmacı tavrı biraz azaldı.

"Biliyorum," dedi, ne kadar acı bir şekilde kabul ettiği için göğsü ağrıyordu. "Bu konuda okudukça daha da dehşete düşüyorum. Korkunç bir evrimsel kaza gibi geliyor. Sanki beynimde beni boğmaya çalışan bir seks şeytanı varmış gibi. Ve anlayabildiğim kadarıyla, evlenmek istediğim birini bulana kadar bastırıcı ilaçları yutmaya devam etmekten başka yapabileceğim bir şey yok. Ama bu bile tüm sorunları çözmeye yetmiyor."

Anthony ona sempatik bir gülümsemeyle karşılık verdi. Belki de Anthony'yi yanlış değerlendirmişti. Onun bu konudaki duygularını herkesten daha iyi anlıyor gibiydi.

"Açıkçası Malfoy'u seçmezdim," diye ekledi. "Olanlar oldukça garip bir tesadüftü. Ama o her şeyin ortasında bu konuda gerçekten iyi davrandı."

"Peki ya sonra?" Anthony dürttü. Hermione'nin ifadesi gerginleşti. "Diğer tüm Alfaların yaptığı gibi hiç de kendine gelmiyor gibi göründüğünü fark ettim."

Sola doğru başını salladı ve Hermione, Theodore Nott'un bir koridorda gözden kaybolduğunu gördü. Bir an için dudağını ısırđı ve kompozisyonuna baktı.

"şey," dedi sessizce, "tüm hormonlar azaldığında kendini hatırladı. Ondan sonra çok çabuk ayrıldı."

"Oh... Bu çok garip olmalı. Özellikle de hepimiz seni bu konuda sorgularken." Anthony kulakları omuzlarıyla aynı hizaya gelene kadar başını eğdi ve bir eliyle ağzını kapattı.

Hermione hissetmediği bir soğukkanlılıkla omuz silkti. "Sorun değil. Kendime tüm bunların sadece biyolojik zorunluluklara dayandığını hatırlatıp duruyorum."

Saate bir göz attı. "İleri Aritmetik dersime gitmem gerekiyor."

Anthony hemen cesurca ayağa fırladı ama sonra utangaç bir ifadeyle, "Seninle yürüyeceğim," dedi. "Eğer istersen. Açıkçası sınıfa kadar kendi başına yürüyebilecek yeteneğe sahipsin. Muhtemelen benden bin tane daha fazla büyü biliyorsundur. Ama ben daha iyi kızabilirim. Ve puan toplayabilirim."

Arsızca gülümsedi.

Hermione de gülümsedi. Anthony daha fazla tanıştıktan sonra dramatik bir şekilde iyileşmişti. Onu zihinsel olarak "rktc "den sadece "tuhaf "a dönüştürdü.

Kolunu uzatmayı denemeyecek kadar akıllıydı ve saygılı bir mesafede durdu. Hermione onun kütüphaneden İleri Aritmetik sınıfına kadar kendisiyle birlikte yürümesine izin verdi. Kapiya kadar onunla birlikte gitti.

Hermione içeri girdiğinde aralarında Malfoy'un da bulunduğu birkaç ğrenci oturmuştu bile. Malfoy kısa bir süre başını kaldırıp baktı ve sonra bir an için durdu

Anthony'yi kapıda Hermione'nin yanında görünce. Anthony çenesini yukarı kaldırdı ve gitmek için dönmeden önce sırttı.

Hermione odayı gözden geçirdi. Oturma düzeni önceki haftalara göre değişmiş görünüyordu. Normalde yan yana oturmayan öğrenciler eşleşmiş görünüyordu; muhtemelen proje için ortaklarıyla birlikte oturuyorlardı. Hermione odanın arka tarafına gidip bir köşeye tek başına oturmadan önce sadece bir an tereddüt etti.

Malfoy o geçerken ona bile.

Baktığından değil, çünkü kesinlikle bakmıyordu.

OceanofPDF.com

Bırak Beni, Bırak Beni

Genel olarak konuşmak gerekirse, bir Omega olmak Hermione'nin başlangıçta tahmin ettiği kadar korkunç değildi.

Bastırcılar kuşkusuz rahatsız ediciydi, ancak donuk bakışlar ve birkaç aşırı dikkatli çocuk dışında hayat oldukça iyi bir şekilde devam etti.

Hermione Ron ve Harry'ye mektuplar gönderdi ve hemen yanıt alamayınca şaşırmadı. Harry'nin Omega'ların ne olduğunu bilip bilmediğini bile bilmiyordu. Ron içinse bu, olabilecek ilişkileri için oldukça belirsiz bir sondu.

Hermione'nin baskılayıcılarla geçirdiği ilk haftanın sonlarına doğru Phineas Borgin Alfa tonunu kullanmaya ve onu iksirlerden sonra bir oyuğa sürüklemeye çalıştı. Hermione onu iğrenç bir şekilde hexledi ve sersemletti. McGonagall'dan aldığı altı aylık cezaya ek olarak, Phineas'ın yüzüne ağlayan ve iyileşmesi mümkün olmayan çibanlar halinde LECHER kelimesi yazılmıştı. Hermione, Madam Pomfrey'in elinden geleni yapmadığından şüpheleniyordu.

Hermione, Marietta Edgecombe'dan sonra alnın kaküllerin arkasına çok kolay gizlenebileceğini öğrenmişti, bu yüzden Phineas'ın çibanları onun yerine yanaklarını ve burnunu kaplıyordu.

Bir hafta sonra Alfalar hâlâ kavga ediyordu. Sürekli olarak. Sanki ellerinde değildi. Genelde dar görüşlü ya da aşırı çatışmacı olmayan Neville bile ara sıra bir kavgaya sürükleniyordu. Phineas'ın Hermione'yi yakalamaya çalışmasından bir gün sonra koridorda Phineas'ı yumruklamıştı. Ve o ve Anthony Goldstein, bir çalışma döneminde Anthony'nin dört gün boyunca kocaman bir çift geyik boynuzuyla gezmesine neden olan bir düelloya girdiler.

Hepsi savaştı. Hermione'ye saldırdıktan sonraki üç gün içinde Phineas Borgin, Alfa hiyerarşisinin en alt basamağına kadar iyice ezildi. Okulda dayak yemiş bir melez gibi sürünüyordu.

En az Neville savaştı. Hemen ardından Theodore Nott geliyordu ki bu da, Neville'e karşı savaşan az sayıdaki Alfadan biri olduğu düşünüldüğünde ilgi çekici bir gelişmeydi.

henüz Hermione'ye yaklaşmamıştı.

Aslında, Theodore Nott genel anlamda denklemde bir tür Karanlık At'tı. Hermione onu tam olarak çözememişti. Mükemmel bir düellocu; sinsi ve yaratıcı ama kötü niyetli olmayan bir şekilde. DADA sırasında kendisi ve Neville arasında yapılan bir düello alıştırması, her iki çocuğun da berabere diyememesi nedeniyle bir akşam hastane koğuşuna gönderilmesiyle sonuçlanmıştı.

Ama Nott aslında ona yaklaşmadı. Onun etrafında bir yörüngede dolanıyordu. Göz göze geldiklerinde gülümsüyor ve onu selamlıyordu. Ara sıra el sallıyordu. Ama asla yakınlaşmaya çalışmıyor, Gryffindor Kulesi'nin portresinin etrafında ya da sınıfının dışında diğer çocuklar gibi dolaşmıyordu. Bunun onun üzerinde uygulamaya çalıştığı bir tür ters psikoloji olup olmadığını merak etti.

Anthony ve Peter Alfa hiyerarşisinin üst ortalarında bir yerdediler.

İki hafta sonra düzen sağlandıkça fiziksel çatışmalar başladı. Ancak didişme, birbirlerine laf atma ve hırlama devam etti. Bu yüzden ne kadar puan kaybederlerse kaybederler durmadılar.

Malfoy hariç.

Draco Malfoy bir şekilde her şeyi umursamıyormuş gibi devam etti. Kavga etmedi. Tartışmadı. Asla hırlamadı. Kesinlikle düelloya ya da yumruk yumruğa kavgaya girmedi. Aslında diğer Alfalar onu kışkırtmak için bitmek bilmeyen çabalarına rağmen onu herhangi bir çatışmaya çekmekten aciz görünüyorlardı. Malfoy sadece alay ediyor ve küçümseyerek hepsini görmezden geliyordu.

Hermione ilk başta bunun onun gözlerinin kapalı olmasından kaynaklandığını, bir şekilde her şeyi filtreleyebildiğini düşündü. Sonra aklına geldi: Malfoy en tepedeki kişiydi.

Onu becermişti.

Diğer tüm Alfalar onun arkasında sıraya girmişti. Onu "sahiplenmişti"; kız onun kokusunu alıyordu. Hogwarts'ta kanıtlayacak hiçbir şeyi olmayan tek Alfa oydu.

Böylece hepsini görmezden gelebilirdi. Ve onu.

Hermione'nin içini sızlattı.

Bu düpedüz aşağılayıcıydı. Onu görmezden gelmeye nasıl cüret eder? Onun ilgisini istediğinden değil-

Ama o yaptı.

Kendini sürekli ona bakarken buluyor ve çoğu zaman onu tanımak bile istemediği için incinmiş hissediyordu.

Aritmetik projelerinin Hermione'nin beklediğinden daha fazla birlikte çalışmalarını gerektirdiği ortaya çıktı. Kütüphanede buluştuklarında Hermione'nin dikkati dağınıktı, gergindi, öfkeliydi ve tüm bu süre boyunca gitmek için yanıp tutuşuyordu.

İşlerini bitirir bitirmez uzaklaştı ve Hermione'yi feromonlarının bulutu içinde neredeyse tutarsız bir halde bıraktı.

Hermione sabah akşam duşta koku bezlerini ovarak onun kokusunu teninden atmaya çalışıyordu. Adamın kokusunun üzerinde olmasının, bastırıcılara rağmen hala üzerinde bir etkisi olduğu anlamına geldiğini keşfetmişti.

Diğer Alfaların hiçbiri kıyaslanamazdı.

Neville dikkat dağıtıcıydı. Hermione onunla en yakın arkadaş olduğu için mi, yoksa aralarındaki kimya olağanüstü olduğu için mi emin değildi; ne zaman onun yanında on dakikadan fazla kalsa, etraflarındaki odanın solmaya başladığını ve giderek ona yaklaşma eğilimi gösterdiğini fark ediyordu. Neville'in de ona doğru yaklaşmaya başlaması hiç de yardımcı olmuyordu.

Zavallı Hannah.

Hermione ara sıra Hufflepuff kızının yüzündeki ihanete ifadeyi fark ederdi, Hermione odaya girdiğinde Neville hemen Hermione'ye döner ve özlemle ağzı açık bir şekilde ona bakardı. Neville her seferinde kendini tutar ve özür dileyerek kız arkadaşına dönerdi.

Peter ve Anthony Hermione için orta halli sayılırdı. Ara sıra kendini boyunlarına bakarken ya da seslerinden büyülenirken yakalıyordu ama aynı zamanda onlarla normal sohbetler yapabiliyordu ve bir kez bile onları becerme düşüncesiyle dikkati dağılmıyordu.

Hermione'nin zaman zaman etkileşime girdiği diğer Alfalar farklılık gösteriyordu.

Ama Malfoy başlı başına bir kategoriydi. Kokusu sürekli bir bulut gibi üzerinde asılı durduğundan, durmadan onu düşünme eğilimindeydi. Daha spesifik olarak, onunla yaptığı tüm seksleri; vücudunun onunkinin üstünde olduğunu hissetmeyi; dilinin onun koku bezleri üzerinde gezinmesini; ve onun içinde şişen düğümün, boşalmaya başladığında onları birleştirdiğini hissetmeyi; onu öperken, boynunu emerken ve ona bir şeyler mırıldanırken bileklerinin onun elleri altında sıkıştığını düşündü.

Malfoy'a gerçekten yaklaşır yaklaşmaz, uyarılmaktan neredeyse tutarsız hale gelme eğilimindeydi.

Kitaplara göre Omegalar temelde nemfomanlardı. Normalde ilk kızgınlıkları sırasında ruh bağıyla bağlanırlar ve sonrasında da bol bol seks yapmaya devam ederlerdi. Hermione'nin "Soulbound" adlı kitabına göre, ilk altı ay boyunca günlük seks asgari düzeyde kabul ediliyordu.

Hermione günlük seks yapmıyordu. Hiç seks yapmıyordu. Ruhu bağlı değildi. Ona bakan bir Alfa yoktu. Aslına bakılırsa, en çok ilgi duyduğu Alfa, sanki onu en başından beri hiç istemediğini vurgulamak istercesine, onu görmezden geliyordu.

Sadece azmıştı. Sürekli Malfoy'u düşünüyor ve onu her gördüğünde bir ağaca tırmanır gibi ona tırmanma isteğine yenik çalışıyordu.

Yani, genel olarak konuşmak gerekirse, Omega olmak Hermione'nin başlangıçta tahmin ettiği kadar korkunç değildi; başlangıçta korktuğu şekilde ne saldırıya uğruyor ne de takip ediliyordu. Ama giderek daha da mutsuzlaşıyor ve cinsel açıdan hayal kırıklığına uğruyordu.

İki hafta sonra, pes edip Profesör Vector'dan onları eşleştirmemesini isteyip istemeyeceğini merak etmeye başlamıştı.

Üçüncü haftanın sonuna doğru kokusu nihayet solmaya başladı. Hermione son derece rahatlamıştı ama bunun talihsiz bir dezavantajı vardı: Alfalardan birkaçı daha ona yaklaşmaya ve sonra gürültülü bir şekilde birbirleriyle didişmeye başladılar. Hermione zamanının çoğunu Gryffindor ortak salonunda ders çalışarak geçirmeye başladı ve kütüphaneye sadece ders saatleri dışında uğruyordu.

Bir Cuma gecesi, Kadim Rünler çevirisi için ek bir referans bulmak amacıyla, kapanmadan yarım saat önce gizlice kütüphaneye gitti. Kütüphanede Alfalar yoktu ve Hermione yalnızlığın tadını çıkarmak ve koridorlarda gezinmek için kendine bir şans tanıdı. Yanlış bölüme yerleştirilmiş lanet bozma üzerine büyük bir kitap buldu, kitabı aşağı indirdi, kütüphanenin terk edilmiş bir köşesine çekildi ve kendini tamamen kitaba kaptırdı.

Hermione nihayet kitabından başını kaldırdığında, kütüphanenin kapanış saatini geçmekle kalmadığını, aynı zamanda sokağa çıkma yasağı olduğunu dehşetle fark etti. Sessizce küfretti ve kütüphaneden aceleyle çıkmadan önce kitabı yerine koydu. Gryffindor kulesine giden yolu yarılamıştı ki Bayan Norris önünde belirdi.

Hermione bir laneti ısırdı ve dönüp yakındaki bir koridora doğru kaçtı. İsteyeceği son şey Filch tarafından şatonun içinde sürüklenmektir. Tüm derslerine daha yeni yetişmişti, cezalar için zamanı yoktu.

Kızgın kedi öfkeyle miyavlayarak Hermione'nin peşinden koştu. Hermione .

"Bayan Norris, tatlım, birini mi buldunuz?" Hermione köşeden Filch'in seslendiğini duydu.

Hermione bir köşeden daha fırladı ve birkaç kat merdiven indikten sonra bir dizi koridordan geçerek sonunda sevimsiz kediden kurtulmuş gibi göründü.

Duvara yaslandı ve kendi kendine sessizce kıkırdadı. Hogwarts'ta ve saklanmak ona Harry ve Ron'u düşündürüyordu. Bir haftalık sessizlikten sonra her ikisinden de, onun yanında olduklarını ve ne seçim yaparsa yapsın onu sonuna kadar destekleyeceklerini anlatan, şüphe uyandıracak kadar benzer paragraflar içeren mektuplar almıştı. Hermione bu paragrafın Molly tarafından yazdırıldığından oldukça emindi.

Hogsmeade hafta sonunda ziyarete geleceklerdi ve Hermione o zaman bazı dürüst konuşmalar olacağını umuyordu. Ron herhangi bir patlamaya meyilli hissediyorsa, bunun o zamana kadar yatışmış olacağını umuyordu.

Doğruldu ve nereye düştüğünü görmek için etrafına bakındı. Birinci kata kadar geri gitmiş ve kendini kalenin uzak bir köşesinde bulmuştu. Çapulcu haritasını yanında getirme zahmetine katlanmadığı için kendini azarlardı.

Köşeyi döndüğünde üçüncü kattaydı ve Neredeyse Başsız Nick'le karşılaştı.

"Merhaba Bayan Granger!" Nick gürültülü bir sevinçle konuştu.

Hermione bembeyaz kesildi ve parmağını dudaklarına götürerek onu

susturdu. "Sorun ne?" diye sordu sahne fısıltısıyla.

Hermione kızardı.

"Sokağa çıkma yasağı var. Dışarıda olmamam gerekiyor," diye itiraf etti koridorda aceleyle ilerlerken.

"Ne? Sen kaymakam değil misin? Nedense seni kaymakam sanmıştım," dedi Nick, sesi bir kez daha huysuzca yükselirken.

"Hayır," dedi Hermione sessizce, onu daha sessiz konuşmaya teşvik etmek için ellerini sallayarak. "Konuşmayacağım. Lütfen sesini alçalt. Filch'in beni bulmasını istemiyorum."

Nick kıkırdadı ve sesi duvarda yankılandı.

"Oldukça anlaşılabilir. Filch oldukça tatsız biri. Benim gibi bir dostuyla birkaç kelime konuşmaya asla vakti olmaz."

O konuşurken bir köşeyi döndüler ve Anthony Goldstein ile Pansy Parkinson'ı kaymakam devriyesinde buldular. Hermione teslimiyetle iç çekti. Belli ki bu gece onun gecesi değildi.

"Eh, Hermione, senin kural tanımaz biri olduğunu hiç düşünmemiştim," dedi Anthony neşeli bir ifadeyle. Hermione Gryffindor Ortak Odası'nda ders çalıştığından beri Anthony'yi pek görmemişti.

Pansy homurdandı. "Aynı kişiye mi bakıyoruz? Cinayetten kaçan üçlünün kadın olan üçüncüsüne mi?"

Hermione gözlerini devirdi.

"Ben bunu hep Harry ve Ron'un kötü etkisine bağlıyordum," dedi Anthony.

Hermione ona bir bakış attı.

"Seni rapor etmek zorunda kalacağım Granger," dedi Pansy, Hermione'ye kendini beğenmiş bir ifadeyle bakarak.

Hermione başını salladı. "Pekâlâ. O zaman ben yola çıkıyorum," dedi.

"Seninle yürüyeceğim!" Anthony hemen gönüllü oldu. "Böylece dönüş yolunda bir profesöre ya da Filch'e rastlarsan puan kaybını ikiye katlamak zorunda kalmazsın."

"değil," dedi Hermione. "Parkinson'ı vizitleri tek başına yapmak zorunda bırakmanı istemiyorum."

"Aslında az önce bitirdik," dedi Anthony hemen. "Pansy de bu gece vizite raporunu yazacağını söyledi. Ayrıca, bu gece senin

Borgin'in yaptığı o numaradan sonra koridorlarda tek başına yürüyemezsin." Hermione kibar bir gülümsemeyle, "İyi olacağıma eminim," dedi.

"ama Hermione," diye yalvardı Anthony. "Son birkaç gündür seni bulmaya çalışıyorum, seninle konuşmak istediğim bir şey var."

Artık Hermione kesinlikle Anthony ile yürümek istemiyordu. Anthony'nin kendisi için bir Alfa seçeneği olamayacağına karar vermişti; zaman zaman tüm çekiciliğine rağmen onda belirgin bir samimiyetsizlik vardı. Onun yanında kendini hiç rahat hissetmemişti. Muhtemelen ona Cormac McLaggan'ı çok fazla hatırlattığı için.

"Belki hafta sonu," dedi.

"Ah, hadi ama. *Seninle Gryffindor kulesine kadar yürüyeyim.* Biz eski DA dostlarıyız. *Bu konuda iyisin,* değil mi Parkinson?"

Hava hafifçe titreşiyor gibiydi. Anthony Hermione'nin hatırladığından daha güzel kokuyordu. Hermione ve Pansy gözlerini kırıştırdı.

"Evet, değil," dedi Pansy ve uzaklaşmaya başladı.

Hermione yavaşça, "Sanırım sorun yok," dedi.

Anthony sırtarak, "Harika," dedi ve onun yanına gitti.

Hermione etrafına bakındı ve Neredeyse Başsız Nick'in tek kelime etmeden ortadan kaybolmayı uygun gördüğünü fark etti.

Anthony konuşmaya başlamadan önce yaklaşık yirmi metre yürüdüler.

"Yani..." diye başladı. "Muhtemelen seninle neden konuşmak istediğimi biliyorsundur."

Hermione hafifçe başını salladı ve çok aceleci görünmeden hızlı adımlarla yürümeye odaklandı.

"Evet. Artık Malfoy üzerine işemiş gibi kokmadığına göre, ilgilenip ilgilenmeyeceğini soran ilk kişi olmak istedim.

dışarı çıkarken. Yani, belli ki bu Alfa-Omega olayı bazı şeyleri etkiliyor. Ama ben senin her zaman çok zeki ve dürüst olmak gerekirse biraz korkutucu olduğunu düşünmüşümdür - ama iyi anlamda. Ve biz eski arkadaşız."

Hermione boğazını temizledi ve onu nazikçe hayal kırıklığına uğratmanın bir yolunu bulmaya çalıştı. Çıkma teklifi almak pek de tecrübeli olduğu bir şey değildi.

"Çok naziksin Anthony," diye kekeledi, yanaklarının hafifçe kızardığını hissederek. "Ama dürüst olmak gerekirse, henüz bir ilişkiye girmeye hazır olduğumdan emin değilim. Bu benim için oldukça yeni bir şey. Herhangi bir karar vermeden ya da taahhütte bulunmadan önce yönümü bulmak ve seçeneklerimi değerlendirmek için daha fazla zamana sahip olmak istiyorum."

Anthony'nin dostane ifadeleri hafifçe soldu.

"Bunu gerçekten yapabileceğini düşünüyor

musun?" diye sordu. Hermione şaşkınlıkla ona

baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bekâr ol. Senin gibi birinin gerçekten bekâr olabileceğini düşünüyor musun?"

Hermione kısa düştü ve bir kaşını kaldırdı. "Benim gibi biri mi?"

"Bir Omega. Dürüst olmak gerekirse, bir Omega olarak bekar kalabileceğini düşünüyorsan kendini kandırıyorsun demektir."

"Şimdilik idare ediyor gibiyim," dedi Hermione sert bir ses tonuyla, gerginliğin omuzlarına yayıldığını hissederek. "İdeal olmayabilir ama bir şeye atlayacak değilim. İdare edebildiğim sürece bekâr kalmayı tercih ederim."

Anthony sinirli bir homurtu çıkardı.

"Ama sen bekâr değildin. Bunca zamandır Malfoy gibi kokuyordun. Şimdi kokmadığına göre, eğilip

Önümüzde donunu çıkarıyorsun. Sanki açık bir davetiyeymiş gibi seks diye bağıırıyorsun. İçinde bir Alfa'nın kokusuna ihtiyacın var."

Hermione gözlerini Anthony'ye dikti.

"Benim yanımda olmak böyle bir şey mi?" dedi, onunla koridorda tek başına dururken aniden gerginleştğini hissederek.

"İçgüdüsel olarak, evet. Yani, Omegalar seks içindir."

Hermione'nin gözleri öfkeyle kısıldı ve eli asasına doğru ilerledi. "Ben biyolojimden daha fazlasıyım," diye tersledi. "Öyle olmasaydım bile, cadıların cinsel hayatlarıyla ilgili kendi seçimlerini yapmaları hakkında güzel sözler söyleyen sen değil miydin? Omegalar bir şekilde bunun dışında mı tutuluyor?" Ses tonu kesinlikle yıpratıcıydı.

"Sakin ol Hermione," dedi gözlerini devirerek. "Bunun için beni suçlamaya kalkma. Durum böyle işte. Kişisel algılıyorsun."

Hermione birdenbire onun suratını yumruklamak istedi. Ne cüretle ona sakın olmasını söylerdi? O zaten sakindi. Ve bunu kişisel olarak almayacaktı? İngiltere'deki tek Omegalardan biriydi. Bunu başka nasıl karşılayabilirdi ki?

"Son birkaç gündür neredeyse hiç Malfoy gibi kokmuyorum ve Neville kendini tutmayı başardı," dedi buz gibi bir ses tonuyla. "Bastırıcı kullanıyorum ve ortak alanlarda bulunma sıklığımı sınırlandırıyorum. Herkes gibi eğitimimi bitirmeye çalışmaktan başka mantıksız bir şey yapmıyorum. Seni hayal kırıklığına uğrattıysam özür dilerim Anthony, ama sırf kokum yüzünden seninle bir ilişkiye gir. Şimdi lütfen izin verin, sokağa çıkma yasağını geçtim."

Öfkeyle uzaklaştı. Lanet olası Anthony Goldstein'in yakınında olmak istemiyordu. Adamın bıkkınlıkla iç çektiğini duydu.

"Bekle, Hermione," seslendi Anthony arkasından.

"Hayır," diye tükürdü omzunun üzerinden devam

ederken. "*Bekle* dedim."

Bu ses onu titretti ve neredeyse yerinde durmasına neden oluyordu.

Kendini fark edip hızlanmadan önce adımları bir an için durdu, öfkesi içinde bir ateş gibi parlıyordu. Ne cüretle onun üzerinde Alfa tonu kullanmaya çalışırdı?

"*Bekle!*" Anthony hırladı. Sanki sesi uzanmış ve kızın içindeki bir şeyi ele geçirmişti.

Bir elin bileğine yaklaştığını ve geriye doğru ittiğini hissetti, başparmağı koku bezini sıyrıyordu. Bu his ve komut bir elektrik şoku gibi onu sarstı. Kendini gevşemeye başladığını hissetti.

Hayır.

Eli bulanık bir şekilde esasına uzandı ama esasını kaldıramadan adam onu elinden düşürdü ve duvara doğru itildi. Başı taşlara sertçe çarptı ve bu onun yıldızları görmesine neden oldu. Bir portrenin bağırdığını duydu.

Görüşünü netleştirmek için birkaç kez gözlerini kırıştırdı. Anthony'nin kızgın yüzüne şaşkınlıkla bakıyordu.

"Anthony, dur," dedi titreyen bir sesle, başındaki acıyla gözlerini kırıştırmaya ve sesinin neden olduğu bulanıklıktan zihnini zorlamaya çalışarak. Adamın ellerini çekiştirerek bileklerini kurtarmaya çalıştı. "Bırak beni."

"Sana beklemeni söyledim, beni dinlemeliydin," diye hırladı. Sesindeki Alfa tonu ağırdı ve Hermione'nin zihninin etrafını sarmıştı.

Tehlike. Tehlike.

Bir başka parçası da ilahi söylemeye başlamıştı. *Alfa. Alfa. Alfa.*

Kendini hareket ettirmeye çalışırken seğirdi ama vücudu itaatkâr bir şekilde yerinde kaldı.

"*Burada kal,*" dedi Anthony daha da güçlü bir ses tonuyla. Başparmakları bileklerinin üzerinde kayıyor ve koku bezlerini okşuyordu.

Duygular vücudunu titretti ve omurgasına dolandı ve hafifçe inledi. Zihninde bir ikilik savaşıyordu.

Kal. Bekle. Alfa kalmanı istiyor. İtaat etme arzusu onu bir sis gibi yuttu.

Ama aynı zamanda başka bir parçası da mücadele ediyordu. Onu kalmaya zorluyordu. Ona sormamıştı. Ona bir seçenek sunmuyordu. O kalmak istemiyordu. Onu incitmişti. Güvende değildi. Onunla ilgilenmiyordu. O sadece
-Almak.

Anthony yaklaştığında hıçkırarak ağladı ve hafifçe geri çekildi.

"Merak etme. Sana zarar vermeyeceğim," dedi nazikçe. Sesi alçak ve kandırıcıydı ve Hermione ona boyun eğme arzusuna karşı savaştı. Adam Hermione'nin bileklerini birleştirdi ve iri bir eliyle ikisini de kavradı. "Artık senin Alfa'n ben olacağım. Malfoy'un pis kokusunun etrafınızda dolaşmasını istemezsiniz zaten. Senin için çok daha iyi olacağım."

Adam boştaki eliyle Hermione'nin başını geriye doğru eğdi ve Hermione ona daha da yaklaşırken nefes nefese kalmaya başladı. Boğazına doğru derin derin nefes alırken onu taş duvara doğru daha sert itti. Hermione bir hıçkırığı daha bastırdı.

"Şimdi çok güzel kokuyorsun," dedi. "Eminim benim olduğunda daha güzel kokacaksın."

"Yapma," diye boğuldu Hermione, adamın boynuna sokulduğunu ve vücudunun teslim olduğunu hissettiğinde. Onu itmeye çalıştı ama adamın ona karşı hatırı sayılır bir fiziksel üstünlüğü vardı.

Yüzü öfkeli ve sahiplenici bir hal aldı. Elleriyle bileklerini daha sıkı kavradı ve onu kendine daha sıkı çekmek için kullandı.

"*Sen benimsin,*" dedi zorla. "Benim Omega'm. Dişlerimi boynuna gömeceğim ve seni becereceğim ve sonra bir daha benimle asla dövüşmeyeceksin. Şimdi dediğimi yap ve *mücadele etmeyi bırak.*"

Hermione onun sesinin etkisiyle zihninin daha da uzaklaştığını hissederken hıçkırarak ağladı. Akılsız bir yere gidiyordu. İtaatkar.

Alfa her şeyi halledecekti. O sadece itaatkâr bir şekilde bekleyecekti. Başını geriye doğru eğdiğini ve boynunu ortaya çıkardığını hissetti.

" *Aferin kızıma.*"

Dişlerinin tenini sıyırdığını hissetti. Meme uçlarının sertleştiğini ve karnının alt kısmında ısı biriktiğini hissedince ürperdi. Onu bağlayacaktı. Onu koridorda ısıracaktı. Onu dolduracaktı.

Sormamıştı bile. O

istemedi-

"Lütfen yapma," diye yalvararak adamın dişlerinden uzaklaşmak için duvardan aşağı kaymaya çalıştı.

" Kıpırdama," diye emretti ve dilini koku bezinin üzerinde gezdirirken sesinin ağırlığı kızın içine işledi.

Hermione süzülüyordu. Zihni boğulmuştu.

Alfa. Alfa. Alfa.

Büyük eller onu kavıyordu. Sıcak nefesi teninde hissedebiliyordu. Vücudu yavaş yavaş ısınıyor ve ısınıyordu. Isı ondan yayılıyordu ve bir dilin sıcak, ıslak hissi boynuna sürtünmeye devam ederken bacaklarının arasında zonklama hissi vardı.

Eğildi ve sert bir bedenin ona sürtündüğünü hissetti. Onu duvara yapıştırdı.

"Seni ısıracağım. Sonra da seni becereceğim. Beklemek beni öldürüyor. Düğüm atmanın nasıl bir şey olduğunu duymuştum. Büyük Salon'a girdiğinden beri seni domaltmayı hayal ediyordum." Kelimeler tenine karşı mırıldandı.

"Hayır..." diye yalvardı Hermione, sisin ötesinde, derinlerde bir yerden.

" *Benimle savaşıma Omega,*" dedi öfkeyle ve içinde bir şeylerin büzüldüğünü hissetti. İtaatkâr bir şekilde eğildiğinin ve boynunu daha da açığa çıkardığının belli belirsiz farkındaydı, çünkü adam onun bezlerini sertçe emmeye başlamıştı, vücudu onunkine bastırıyor, leğen kemiğini karnına sürüyordu.

Birden ceset ortadan kayboldu. Hermione'nin takip edemeyecek kadar sersemlemiş olduğu bir çarpma sesi duyuldu.

"Goldstein, seni lime lime edeceğim."

Hermione'nin etrafındaki tüm alan, aniden havayı dolduran öfke hırıltısıyla titreşti.

Kendini duvardan aşağı kayarken hissetti. Vücudu gergin ve sinirli hissediyordu ama içinde başka bir yerde ağladığını hissediyordu.

Başını yukarı kaldırırken yüzünde bir el hissetti ve gri bir ışık gördüğünü sandı. O kadar sersemlemişti ki emin olamadı.

"Seni piç kurusu, onu bir alt-uzaya girmeye zorladın."

"Doğru, çünkü istediği için senin gibi kokuyordu. Onu kızginken sikmenin onu uyutmaktan farklı olduğunu mu iddia edeceksin?"

Hermione'nin ancak hayal meyal fark edebildiği bir sürü çarpışma ve etrafa saçılan parlak ışıklar vardı.

Sonunda flaşlar ve ışıklar durdu ve sadece iniltiler duyuldu.

Sonra yüzünde sıcak eller hissetti ve yine o grilik vardı. Yukarı çekildi ve birinin kollarına sarıldı ve taşındı mı?

Nefes . Oh... Bu kokuyu tanıyordu. Bu güzel bir kokuydu. Cennet gibi. Sıcak. Güvenli.

Yüzünü omzuna gömdü ve tatmak için dilini dışarı çıkardı. Tadı mükemmeldi. Tekrar nefes alırken gözleri hafifçe geriye kaydı. Dilini tekrar tene doğru kaydırды ve kıvrarak gömlek yakası boyunca gezdirdi.

İçinden hafif bir soluk geçti ve sanki içi bala dönüşüyormuş gibi hissetti. İçini çekti ve kollarını karşısındaki kişiye sımsıkı sarıp ona sıkıca sarıldı.

Kendini yere bırakılmış hissetti. Etrafındaki kollar geri çekildi ve onu hafifçe geriye itti. Yine gri.

"Granger, , geri gelmen gerek." bir ses duydu, belli belirsiz titriyordu.

O sesi tanıyordu... o gözleri. Ve her

zaman o kokuyu.

Malfoy.

Gözlerinin içine bakarken yüzünü parmaklarının arasında tutuyordu. Sesi alçak ve ikna ediciydi. Hermione ona gözlerini kırptırdı.

"Yukarı gel, Granger."

Zihni sıcak ve güven verici bir yerde kozalanmıştı. Eğer dediğini yaparsa-

Dışarı çıkmaması gerektiğini hissediyordu.

Kıpırdamadan dur. Sessiz ol.

Sessizce oturdu.

", Granger," diyordu Malfoy.

Kendini çok güvende hissediyordu. Malfoy güçlüydü. Vücudu onunkine çok yakındı. Çok çekiciydi. Nefes nefese kalmıştı ve kokusu neredeyse

onu. Hâlâ dilinde onun tadını alabiliyordu. Gözleri karanlık, sahiplenici ve öfkeliydi.

Ona bakarken yüzünde endişeli bir ifade vardı; gözlerini ondan ayıramıyordu.

Hâlâ onun gibi

kokuyordu. Onun gibi.

Uzanıp adamın kravatını kavradı ve boynunu ortaya çıkarmak için başını geriye eğdi.

İyi olmaya çalışmış ve diğer çocukların ona dokunmasına izin vermemişti. Hatta onun için güzel olmaya bile çalışmıştı ama o ona bakmamıştı bile. Onu memnun etmesi gerekiyordu.

İtaatkâr olsaydı memnun olurdu, değil mi? Belki de yeterince itaatkâr değildi.

Bacaklarını ayırdı ve hafifçe inledi.

OceanofPDF.com

Nefesimi Tutmaya Çalışıyorum

Malfoy'un gözleri o kadar karardı ki neredeyse siyahtı. Elini kızın yüzünden çekip boğazına götürdü ve sonra onu kendine doğru çekti; ona doğru eğildi ve boğazına doğru derin derin nefes aldı.

Hermione içini çekti ve başının daha da geriye düşmesine izin verdi.

"Siktir," diye mırıldandı. "Ne kadar mükemmel koktuğunu hayal ettiğimi sanmıştım."

Hermione sanki eriyip bir su birikintisine dönüşecekmiş gibi hissetti. Sanki Malfoyun nefesinin sıcaklığı içine sızıyordu. Adamın burnunun ucunun hafifçe boynunun yan tarafını sıyırdığını hissedebiliyordu ve kısık bir inilti çıkararak adamın cüppesine sarıldı.

Geri çekilmeye başladı ama Hermione ona bir midye gibi yapıştı, bırakmadı. Tüm giysilerini çıkarmak ve onun tenini kendi teninde hissetmek istiyordu. Onun boynuna sokuldu.

Onun gibiydi. Onun gibi kokuyordu.

Adamın onu tutuşu sıkılaşıyor, hafifçe titriyordu. Adam kızın tenine karşı hırladı ve kızın içinden ayak parmaklarına kadar ürperdi.

Durakladı ve sonra adamın çenesini avucunun içine aldı ve yüzünü omzundan yukarı çekerek onu inceledi. Yüz ifadesi sahiplenici ve öfkeliydi.

Ona kızgın değildi, onun için kızgındı. Biri ona zarar vermişti ve Malfoy bu yüzden neredeyse çılgına dönmüştü. Etrafında hâlâ patlamaya hazır hissi veren, elle tutulur bir öfke vardı.

Bunu biliyordu - içgüdüsel olarak biliyordu. Onun Alfa'sı. Şimdi onu yatıştırması ve rahatlatması gerekiyordu. O iyiydi. Ona göstermesi gerekiyordu.

Öne doğru eğildi ve adamın boynunun yan tarafını öptü. Küçük, şefkatli bir öpücük. Sonra bir öpücük daha, biraz daha yukarıdan. Adamın titremesi durdu. Parmakları aşağı doğru kayarak gömleğinin yakasını iterken ve boynunun her iki yanındaki koku bezlerini hafifçe okşarken çenesinin yanına bir öpücük daha kondurdu.

Gırtlaktan bir inilti çıkardı ve içindeki tüm öfkeli gerginlik aniden yok olurken, ona olan tüm dikkati koruyucu öfkeden arzuya dönüştü.

Birbirlerine bastırana kadar ona yaklaştı ve yavaşça boynundan çenesine doğru şefkatli öpücükler bırakmaya devam etti ve sonunda dudaklarını kendi dudaklarıyla yakaladı. Onun tadı... diye inledi. Adam hemen kollarını ona doladı, onu kaldırdı ve kucağına çekti. Bacaklarını adamın kalçalarına doladı ve ona doğru eğildi; merkezinin adamın sikine baskı yaptığını hissedebiliyordu ve ikisi de inledi.

Hermione ellerini Hermione'nin omuzlarından saçlarına doğru kaydırды ve öpüşmeyi derinleştirip dilini Hermione'nin dudaklarının arasından geçirerek Hermione'ninkiyle birleştirirken saçlarını çekiştirdi. Adam onaylarcasına homurdandı ve dili geri itilerek Hermione'nin ağzına girdi ve onu yağmaladı. Elleri kadının kıvrımları üzerinde kaymaya, onları okşamaya, kıyafetlerinin altından kaymaya ve onu sahiplenici bir şekilde kavramaya başladı. Bileklerini ona doğru sürükledi, hava feromonlarıyla yoğunlaşana kadar onun giysilerini kokladı.

Parmakları kızın teninde gezindi, alaycı bir şekilde, böylece kız kamburlaştı ve onları birbirine bastırdı. Onu kendine doğru bastırdı.

Oh. Oh... Bunu sevdi. Kesinliğini. Gücü. Onu tutarken giysisinin kumaşının altında dalgalanan kaslarını hissedebiliyordu. Aralarındaki fiziksel güç farkından korkmak yerine zihninin mırıldandığını fark etti.

Onu incitmek için kullanmayacaktı. Sadece onu memnun edecek ve koruyacaktı. Mükemmel bir Alfa. Onun.

Hermione kalbinin çarpmaya başladığını hissetti ve Hermione'yi öpmeye devam ederken Hermione onun dudaklarına doğru soluk soluğa kaldı. Adam onun dudaklarını ısırdı. Bir elini geri çekti ve

gömleğinin düğmelerini açmaya ve kumaşı ayırmaya başladı, onu kıyafetlerini çıkarması için cesaretlendirdi. Kendini altın gibi hissediyordu.

Haftalardır onu özliyordu. Onun kendisini tekrar almasını hayal ediyordu. Adamın ellerinden birini göğsüne doğru çekti ve elini sütyeninin altına kaydırıp parmakları ağrıyan meme ucuyla oynarken inledi.

Boğuk bir nefes verdi ve sırtını daha da dikleştirdi. "Alfa..."

diye nefes nefese kaldı. "Alfa, lütfen..."

Birden irkildi ve elini geri çekti. Kucağındaki kıza bakarken

öfkeyle, "Lanet olsun," diye küfretti. Hermione şaşkınlıkla

gözlerini kırptırdı.

"Merlin, Granger," dedi Malfoy boğuk bir sesle, bir elini saçlarında gezdirerek ve gözlerini kocaman açarak ona baktı.

Belki de onun için kıyafetlerini çıkarması gerekiyordu.

Gömleğini çıkarmaya başladı ve sütyenini açmak için arkasına uzandı. Malfoy, kız askıları omuzlarından çekmeye başlayana kadar yarı sersemlemiş bir halde onu izledi, sonra aniden canlandı ve onu durdurmak için ellerini tuttu.

"Yapma," dedi boğuk bir sesle. "Yapma bunu, Granger."

Hermione gözlerini kırptırarak ona baktı ve hayal kırıklığıyla

dolduğunu hissetti. "İyi bir kız değil miydim?" dedi yavaşça.

Ona baktı.

"İyi olmaya çalıştım," dedi. "Güzel görünmeye çalıştım. Kendime dokunmadım. Kimsenin bana dokunmasına izin vermemeye çalıştım - ama 'hayır' dediğimde bile beni yaladı. İyi olabilirim. Daha çok çabalayabilirim." Dudağının titrediğini hissedebiliyordu.

Malfoy kızın ellerini bırakıp onu kucaklamadan önce çaresizlik içinde, "Lanet olsun," dedi.

Hermione onun karşısında eridi, vücudunun sıcaklığının tadını çıkardı. Sonsuza kadar böyle kalabilirdi. Onun göğsüne doğru iç çekti ve çenesini başının üstüne yasladığını hissetti.

"Sen çok iyi bir kızsın Granger," dedi boğuk bir sesle. "Senden çok memnunum. Goldstein bir pislik ve onu hadım etmene daha sonra yardım edeceğim."

Sonra onu bıraktı ve göz göze gelebilmek için hafifçe geriye itti.

"Ama artık uyanman gerekiyor," dedi yüzünü endişeli bir ifadeyle inceleyerek. "Sen akılsız bir itaatkâr değilsin. Goldstein seni zorladı. Böyle olmak istemediğini biliyorum. O yüzden gömleğini tekrar giydirelim ve sonra seni nasıl ayağa kaldıracığımızı bulmaya çalışalım ki yatakhanene geri dönebilesin."

"Burada seninle olmaktan hoşlanıyorum," diye itiraz etti

Hermione huysuzca. İçini çekti ve gözlerini ondan kaçırdı.

"Bundan içtenlikle şüpheliyim. Ama işbirliği yapıp seni Goldstein'ın o kocaman beynini sokmayı başardığı yerden geri getirmeme izin verirsen ve hâlâ burada olmak istiyorsan," diye homurdandı, "o zaman seni kesinlikle durdurmayacağım."

Hermione sütyenini yeniden ilikledi ve gömleğini itaatkâr bir tavırla omuzlarına geri çekti. Malfoy gömleğinin düğmelerini neredeyse sonuna kadar ilikledi ama Hermione'ye düşünceli düşünceli bakarken koku bezlerini açığa çıkarmak için üstteki üç düğmeyi açık bıraktı.

Hâlâ onun kucağında oturuyor, ona hayranlıkla bakıyor ve güzel elmacık kemiklerinin üzerinde mırıldanmamaya çalışıyordu. Adam çok yakışıklıydı ve ona bakarken gözleri hâlâ karanlıktı. Uzandı ve ona göğüs dekoltesini daha fazla gösterebilmek için adamın iliklediği düğmelerden birini açtı.

Malfoy hemen, "Hayır, hayır, hayır," dedi ve düğmelerini yeniden ilikledi. "Bunların hiçbirisi değil, Granger. Düşünmeye çalışıyorum. Kıyafetlerin yerindeyken düşünmek zaten yeterince imkânsız. Bunu daha önce hiç yapmadım, açıkçası seni nasıl uyandıracağıma dair hiçbir fikrim yok."

Ellerini bir an için kızın omuzlarına koydu ve gözlerinin içine baktı.

"Granger, yukarı gel," dedi. Sesi alçaktı ve ses tonundaki emir Hermione'nin omurgasını karıncalandırdı ve beyninin uğuldamasına neden oldu. Nefes nefese iç geçirdi ve onu öpmek için öne doğru eğildi.

Adam kaçmaya çalıştı ama kadın adamın yakasından tuttu ve dudaklarını birbirine bastırdı.

Bir an sonra onu acımasızca öperken elleri saçlarına dolanmıştı. Ağzı onunkine karşı sıcak ve morarmıştı. İkisi de nefes nefese kalana kadar öpmeye devam ettiler.

Ayrıldıklarında adam kendini hatırlar gibi oldu ve geri çekilerek parmaklarını kızın saçlarından çözdü.

"Doğru. Belli ki işe yaramadı," dedi Malfoy, nefes nefese birbirlerine bakarlarken. Yanakları kızarmıştı ve Hermione onu tekrar öpmeye çalıştı ama ellerini omuzlarına koyup onu durdurdu.

Uzandı ve başparmaklarını yavaşça köprücük kemiklerinin üzerinden geçirip koku bezlerini okşadı. Hermione kısık bir çığlık attı ve tüm vücudu onun ellerinde gevşedi. Malfoy onu yakaladı ve göğsüne doğru çekti. Başını aşağı eğdi ve Hermione hareketsiz kalıp nefesini tuttu, onu yalayacağını umuyordu. Uyarılmış olduğu için boynu zonkluyordu; acı verici derecede hassastı. Ne zaman konuşsa ya da nefes alsın, koku bezlerinde neredeyse acı verici bir beklenti karıncalanması yaşıyordu. Onun yatıştırıcı dilini üzerlerinde hissetmek için can atıyordu.

Onu yalamadı. Derin bir nefes aldı ve başparmaklarıyla tekrar koku bezlerini okşarken tüm oda aniden kokusuyla doldu.

"Granger, hemen yukarı gel," dedi Malfoy ve sesi Hermione'nin zihnindeki sisi yarıp geçti.

Alçak sesle, hafif acılı bir istek iniltisi çıkardı ve hayal kırıklığı içinde oflayarak başını daha da geriye attı.

Onun kendisini neden yalamadığını

bilmiyordu. "Alfa..." dedi alçak ve yalvaran

bir sesle.

Gözlerinin içine baktı ve içini çekti, bir elini boynunun sütunu boyunca kaydırды onu kendine doğru çekip dudaklarını boynunun üzerinde gezdirdi. Nefesini bezlerinde hissedebiliyor ve beklentiyle inliyordu.

Dilinin ucunun bezesine değdiğini hissetti. Tüm vücudundan bir ürperti geçti ve sanki sihirle yıkanıyormuş gibi hissetti. Uzun ve geniş bir yalama yaptı ve his doğrudan vücuduna vurdu. Klitorisi zonklamaya başladı. İnledi ve ona karşı topraklandı. Pantolonunun içinde gerildiğini hissedebiliyordu ve parmaklarını saçlarına doladı ve ağzını boynuna dayadı.

Bu... bu... Bunun için yaşayabilirdi. Onu tekrar yaladığına göre kesinlikle onu becerecekti. Onu aşağı itecek ve sikini içine sokacaktı. Onu istemekten içi sızlıyordu.

Dili tenini okşarken ve boynunu emerken inledi ve onu daha sıkı kavradı. Hermione'nin nefesi kesildi ve tüm vücudunun titrediğini hissetti ve karnının alt kısmında sarmal bir sıcaklık ateşe dönüşmeye başladı.

Bir elini adamın gövdesinden aşağı kaydırды, pantolonu aradı ve elini içine sokmaya başladı. Adamın belini tutan eli çekildi ve bileğinin etrafına dolanarak onu durdurdu. Başparmağının bileğindeki koku bezini sıyırdığını hissetti ve bir bez bebek gibi gevşek bir şekilde ona doğru battığını hissetti. Duyguların içinde tamamen sersemlemişti.

"Alfa. Alfa. Alfa. Lütfen," diye fısıldadı, kalçalarını ona doğru kaydırmaya çalışarak.

Adam kızın boynunu bıraktı ve kız hayal kırıklığıyla nefesini tuttu. Ama adam geri çekilmedi, bunun yerine yüzünü onun omzuna gömdü ve derin bir nefes aldı.

Ağzının olduğu yerde havanın soğuk fısıldadığını hissedebiliyordu ve saçları kayarak tenini gıdıkladı. Gerildikçe alt omurgasında titreyen bir beklentinin filizlendiğini hissetti. Bekliyordu. Adamın dudaklarının boynuyla omzunun birleştiği yere hafifçe dokunduğunu hissetti ve başını öne doğru çevirip yanağını adamın omzuna yaslayarak aynı anda kokusunu içine çekebildi.

Ağzını boynuna bastırırken onu sıkıca tuttu. Kadın nefesini tuttu ve hareketsiz kaldı.

"Granger, iyi bir kız oldun ama artık geri dönmen gerek. Yukarı gel." Kızın boğazına doğru hırlamasının altında bir güç vardı.

Titreşim Hermione'nin zihnindeki sisi dümdüz etti.

Suyun derinliklerine daldıktan sonra yeniden yüzeye çıkmak gibiydi. Tepede parıldayan yüzeyi görmek; parıldayıp dalgalar halinde hareket ederken ona doğru tekmelemek; gittikçe yaklaşmak; değişen basıncı hissetmek ve sonunda bir nefesle ona ulaşmak.

Hermione'nin zihni aniden onu yeniden buldu. Olanları özümserken dünya ağır çekimdeymiş gibiydi.

Başını onun omzundan kaldırdı ve Malfoy'un ellerinin hemen üzerinden kaydığını hissetti.

Şaşkınlıkla ona baktı ve birbirlerine yoğun bir şekilde duygusal ve savunmasız hissetti.

"Aman Tanrım," dedi hıçkırığa hıçkırığa fısıldayarak.

"Granger?" dedi adam tereddütlü bir sesle.

Yavaşça başını salladı ve ona baktı.

"Ne hatırlıyor musun?" diye sordu, onu inceleyerek. Tekrar

başını salladı ve ağlama isteğine karşı savaştı.

"İyi misin?" diye sordu.

Başını salladı ve yönünü bulmaya çalışarak etrafına bakındı. Bir sınıfta yerde oturuyorlardı.

Dudağını ısırdı ve bileklerini birbirine sürterek olanları düşünürken kendini rahatlatmaya çalıştı.

Malfoy'un ona sarılması onu şaşırttı. Kız hemen ona sarıldı.

"Bu senin hatan değil," diye mırıldandı. "Goldstein biyolojini sana karşı bu şekilde kullanan bir piç."

"Bana çıkma teklif etti," dedi Hermione öfkeyle. "Sonra hayır dediğimde, aslında sevişmek için açık bir davetiye olduğumu söyledi ve gitmeye çalıştığımda beni kalmaya zorladı ve beni ısıracakını söyledi."

Malfoy'un kollarında titriyordu. Adam ona daha sıkı sarıldı. "Her şey yolunda. Artık iyisin," dedi. Sesi kızın içine işledi ve kızın titremesi durdu. "Kimse seni ısırmayacak ya da istemediğin başka bir şey yapmayacak."

"Ama yapacaklar," dedi ve sesi titredi. "Bu artık içimde, değiştiremeyeceğim temel bir yerde yazılı. Zar zor hayır diyebiliyorum. Ve görünüşe göre hayır desem bile, bunu görmezden gelip beni işbirliğine zorlayabilirler."

Yüzünü onun boynuna gömdü. Şu anda Draco Malfoy'un, yani son birkaç haftadır kendisine bakmayı bile reddeden kişinin kucağında oturduğunun farkındaydı ama ona sarılmayı bırakırsa hüngür hüngür ağlamaya başlayacakmış gibi hissediyordu.

Adam onu hemen üzerinden itmediği için, itene kadar kalmaya karar verdi.

"Bundan nefret ediyorum. Bu biyolojiden nefret ediyorum," dedi şiddetle.

Malfoy içini çekti ve ona daha da sıkı sarıldı.

Beyni, sonsuza kadar onunla kalabilseydi bunun ideal olacağını söylüyordu. Adamın elleri hafifçe sırtını okşuyordu ve adamın kokusu bir kez daha etrafını sarmıştı.

Malfoy, "Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim, Granger," diye hırladı. Ellerinden biri kalktı ve başının arkasındaki buklelere dolandı; onu sıkıca tuttu. Sahiplenici bir şekilde. Kızın başı adamın çenesinin altında sıkışmıştı ve kız adamın kalp atışlarının sabit temposunu duyabiliyordu.

Mutluluk vericiydi. Gözlerini kapadı ve ona karşı rahatladı.

Bir dakika sonra başını kaldırdı ve ona baktı. Gözleri hl karanlıktı ve tereddütle uzanıp elini onun yanağına koydu ve gözlerinin daha da kararmasını izledi.

"Teşekkür ederim," dedi. "Anthony'yi durdurduğunuz için teşekkür ederim. Beni ısırılmış olsaydı ne yapardım bilmiyorum."

rperdi.

Anthony onu ısırılmış olsaydı bu kalıcı bir bağ olmazdı ama uzun vadeli olurdu. Ruh bağı için kızgınlık döneminde olması gerekiyordu. Kızgınlık döneminde değilken Anthony tarafından ısırılmak, Malfoy'un kokusunun onun üzerindeki etkisine benzerdi ama bu etki on kat daha fazla olurdu, etkisinin geçmesi aylar sürerdi.

Bu onu muhtemelen bir sonraki kızgınlık döneminde kadar tutacaktı, o zaman bunu kalıcı hale getirmeye alışabilirdi.

"Teşekkür ederim Malfoy," dedi tekrar ve sesi hafifçe titredi. Onun gümüş gözlerine baktı ve onlarla karşılaşmak bile havayı elektrikli hissettirdi ve nefes almayı hatırlamayı bile zorlaştırdı. Kalbi patlayacakmış gibi hissediyordu. "Sen-sen-"

Kendini yüzünü onun yüzüne daha da yaklaştırırken buldu. Ya da belki o da kendi yüzünü ona yaklaştırmıştı, emin değildi.

Biriyle göz teması kurmanın kalbini quidditch sahasında koşuyormuş gibi hızlandırabileceğini hiç düşünmemişti. Adamın gözlerinin gümüş rengi sıvı gibiydi ve içinde boğulacakmış gibi hissediyordu.

Feromonların uyandırıcı sisi değildi, farklıydı. Bunu nasıl tarif edeceğini bilmiyordu.

Kesik kesik bir nefes aldı ve gözlerini onunkilerden ayırmaya çalıştı ama kendini onun ağzına bakarken buldu. Adamın eli hâlâ saçlarındaydı ve başparmağı hafifçe ensesini okşuyordu.

Ne söylediğini hatırlamaya çalıştı ama adamın ağzına bakmaktan kendini alamadı. Dudakları ayrılmıştı ve-

Anthony meselesi bir anda tuhaf bir şekilde silik ve önemsiz göründü; Hermione'nin Draco Malfoy'un kollarında olmanın ilk tam bilinçli deneyimini yaşıyor olmasından çok daha az önemliydi. Hava çatırdamaya ve etraflarında dönmeye başlayan gerilimden neredeyse uğuldamaya başlamıştı.

Daha yakına kaydı.

Elbette ondan nefret etseydi, onu güvende tutacağına söz verirken kucağına oturmasına izin vermezdi; onun iğrenç ve kirli kanlı olduğunu düşünmesi umurunda olmazdı. Belki de... bir yanlış anlaşılma olmuştu.

Yüzleri neredeyse birbirine değiyordu. Adamın dudaklarını neredeyse kendi dudaklarında hissedebiliyordu.

"Malfoy...?" diye fısıldadı ve konuşurken dudakları onunkilere değdi. Elektrik çarpmıştı. İkisi de ürperdi ve daha da yakınlaştılar. Kızın başparmağı adamın elmacık kemiğinin kavisini okşadı ve adamın saçlarındaki parmakları karşılık olarak sıkılaştı

Öp onu. Öp onu ve seni asla terk etmesin, diye fısıldadı zihni. *Seni her zaman güvende tutacak. Her zaman senin olacak.*

O istedi.

Ama bilmesi gerekiyordu.

"Malfoy, sen-?" Kız neredeyse soruyu adamın ağızına fısıldıyordu.

Sınıfın kapısı pat diye açıldı ve McGonagall birkaç profesörle birlikte hışımla içeri girdi. Müdire'nin asası hemen Malfoy'un üzerine doğrultuldu.

Minerva sert bir sesle, "Bay Malfoy, hemen ellerinizi Bayan Granger'dan çekin," dedi.

Diğerlerinin aniden ortaya çıkması, aralarındaki elektrik geriliminin bir yay telinin yankılanması gibi kopmasına neden oldu. Hermione ve Malfoy birbirlerinden ayrılarak ayağa fırladılar.

"Bayan Granger, iyi misiniz? Bir portre saldırıya uğradığınızı bildirdi."

Profesör Vector ve Profesör Dawlish Malfoy'a doğru ilerlerken, Minerva Hermione'yi kendine doğru çekti.

"Ben iyiyim Müdire Hanım," dedi Hermione, aceleyle odanın öbür ucuna götürülürken gysilerini beceriksizce düzelterek.

Minerva Malfoy'a ters ters baktı.

"Sizi uyarmıştım, Bay Malfoy. Altıncı yıldaki eylemlerinizi sonra bu okula dönmenize büyük bir isteksizlikle izin vermiştim. Ve şimdi koridorlarım öfkeli Alfalarla kaynıyor, hastane kanadında neredeyse dövülerek ve lanetlenerek öldürülen bir kaymakam var ve sizi bir kez daha Bayan Granger'i tehlikeye atarken buldum."

Malfoy'un rengi soldu ve Dawlish onu kolundan tutup asasını Malfoy'un şakağına dayayarak onu sınıftan çıkarmaya başladı. Hermione şaşkın şaşkın baktı ama Malfoy hiçbir şey söylemedi.

Hermione hemen, "Müdire Hanım," diye geveledi. "Bana saldıran Malfoy değildi. Anthony beni duvara itti ve ısırmaya çalıştı. Onu durduran Malfoy'du."

Profesörlerin hepsi durdu ve birbirlerine baktı. Bir

sessizlik oldu.

Minerva, Hermione ve Malfoy'a bakarken, "Anlıyorum, eğer durum buysa hemen ofisime gelip bildirmeniz gerekirdi," dedi.

"Sonrasında aklım pek başımda değildi," diye kekeledi Hermione. "Malfoy beni buraya, kendime gelmeme yardım etmek için getirdi."

Tüm Hogwarts personeli Hermione'ye şüpheli ifadelerle baktı ve Hermione geç de olsa, Malfoy'un şu anki buruşuk görüntüsü bir şey ifade ediyorsa, muhtemelen oldukça iyi öpüşmüş görüldüğünü fark etti. Kravatı yoktu. Gömleğinin düğmeleri yarı açıktı, saçları neredeyse diken diken olmuştu, yanaklarında ve göğsünde bir kızarıklık hissediyordu ve dudakları belirgin bir şekilde şişmişti.

"Benim başlatmadığım hiçbir şey yapmadı," diye ekledi Hermione ve yanaklarının ısındığını hissederek yüzünü bir yere, tercihen Malfoy'un göğsüne gömme isteğiyle mücadele etti. Bunun yerine bileğini gizlice kalçasına sürttü.

"Şey-," dedi McGonagall.

Malfoy aniden boğuk bir ses çıkararak Dawlish'ten uzaklaştı, ifadesi gergindi. Profesör Dawlish hemen asasını Malfoy'un çenesinin altına sertçe saplayarak onu sakinleştirdi

"Bay Malfoy, "diye tersledi McGonagall, "kendinize hâkim olun! Dawlish, lütfen Bay Malfoy'a ofisime kadar eşlik et. Ben de Bayan Granger'ı dışarıdaki durumu çözmesi için alıp hastane koğuşuna götüreceğim."

"Pekâlâ Minerva," dedi Profesör Dawlish başını sallayarak ve asasıyla Malfoy'un boğazına vurmaya devam etti, sonra da onu sınıftan dışarı sürüklemeye başladı. Hermione Malfoy'un arkasından baktı ve Malfoy köşede gözden kaybolup Hermione'yi McGonagall ve Profesör Vector'la baş başa bırakmadan önce gözleri son bir elektriklenme anı için buluştu.

Hermione tekrar, "Malfoy gerçekten bir şey yapmadı, Müdire Hanım," dedi. "Cezalandırılmamalı."

Minerva Hermione'ye baktı ve gözlerinde düşünceli bir ifade belirdi.

"Bayan Granger, Bay Malfoy'a bağlanıyor musunuz?"

Hermione midesinin hafifçe düştüğünü hissetti ve McGonagall ile Profesör Vector arasında gidip geldi. Profesör Vector sınıfta dururken yüzünde giderek daha da belirginleşen bir hoşnutsuzluk ifadesi vardı. Hermione, seks yapılmamış olmasına rağmen küçük sınıfın oldukça ağır seks koktuğunun farkına vardı.

Hermione gözlerini kırıştırdı ve bu konuda ne kadar sinirli ve acı hissettiğini fark etmemeye çalıştı.

"Hayır," dedi Hermione. "Sadece-" Hermione derin bir nefes aldı ve hızla konuşurken gözlerini kapattı. "Durumdan faydalanabilirdi ve -benim o halimle- bunu yapmasını isterdim. Ama yapmadı. Durdu."

'Durdu' derken sesi biraz küskün çıkıyordu.

Yanaklarının kızardığını hissetti ve gözlerini açtı, burnundan sertçe nefes aldı ve kararlı bir şekilde yere baktı. "Bana geldiği için ona son derece minnettar olduğumu bilmen gerektiğini düşünüyorum. Eğer o anda gelmeseydi, Anthony'nin bana ne yapacağından emin değilim. Eğer bir şey varsa Malfoy ödüllendirilmeli."

McGonagall kendini toparlamadan önce birkaç saniye boyunca düşünceli bir şekilde Hermione'ye bakmaya devam etti.

"Pekala, Bayan Granger. Poppy sizi gördükten sonra Bay Goldstein'la aranızda neler geçtiğini tam olarak anlatmanızı istiyorum. Sizi Hastane Koğu u'na götürelim ve boynunuz için biraz Murtlap  z  alalım." McGonagall Hermione'yi bir aşağı bir yukarı s zd  ve boğazını temizledi. "Belki de g mleğinizin düğmelerini iliklemelisiniz."

Hermione beceriksizce iki ya lı kadına arkasını döndü ve gömleğinin düğmelerini ilikleyip içine soktuktan sonra saçlarını düzeltmeye çalıştı. Arkasını döndüğünde Müdire'nin ona bir tazeleme büyüsü yaptığını hissetti. Hermione yine kızardı.

McGonagall kapıya doğru döndü ve sonra durakladı.

"Kendinizi hazırlayın, koridorda bir kargaşa var," dedi Müdire Hanım kapıdan içeri girmeden önce.

Koridordaki 'kargaşa', Hogwarts'taki diğer tüm Alfalar'dı, bazıları yarı giyinikti ve hepsi de onları uzaklaştırmak için asalarını sallayan profesörlerine öfkeyle bağırıyordu.

Hermione  a kınlıkla baktı ve gergin bir şekilde Müdire'nin arkasına geçti.

"Hepsi saldırıya uğradığım için mi geldi?" dedi tiz bir sesle, tartan giysili omzunun üzerinden bakarken.

McGonagall önlerindeki manzaraya bakarak, "Görünüşe göre," dedi. Neville'in üzerinde c ppesi ve gömleksiz, ayakkabısız bir pantolon vardı. Birkaç  ocuk çeşitli türlerde pijamalar giymişti. Theodore pantolon giymişti ve g mleksizdi. Peter'ın üzerinde bornoz vardı. Hepsi Flitwick, Slughorn, Hooch ve Sprout ile tartı ıyordu. Phineas bile bir duvarın dibine sinmi ti. "Profesörler gelmeden önce yarısı buradaydı."

"Hepsini aradığım aklıma gelmedi," dedi Hermione beceriksizce.

Bunu kitaplarında okumu tu. Omegalar aşırı derecede korktuklarında gerçek bir feromon bombası bırakırlar. Bu daha ziyade

Sıcak. Hermione'nin bağları çözüldüğü için yakınlardaki tüm Alfalar onu kurtarmak için hemen harekete geçti.

Malfoy'un nasıl olup da birdenbire ortaya çıkabildiğini açıklıyordu.

"Neyse ki çağrınız onları çılgına çevirmedi yoksa hepsini sersemletmek zorunda kalacaktık. Profesörlerin sizi aramasına izin vermeye razı oldular, çünkü sizi bir grup olarak aramanın muhtemelen iyi sonuçlanmayacağını anlayacak kadar akılları vardı. Sizi bulduğumuzda görmelerine izin vereceğimize söz verdik ama onlar da uslu duracaklarına söz verdiler."

"Hermione!"

Neville, Hermione'nin McGonagall'ın omzunun üzerinden baktığını fark etti ve diğer çocukların peşinden ona doğru fırladı. McGonagall'ı ve Profesör Vector'u neredeyse deviriyorlardı ve sonra Hermione'nin etrafında istekli bir köpek sürüsü gibi toplandılar.

Etrafını sardıkları anda Hermione dondu kaldı; onlar yaklaşırken ortasında kıpırdamadan duruyordu. McGonagall ve Hogwarts personelinin geri kalanının arka planda öfkeyle bağırmaya başladığını belli belirsiz duydu.

OceanofPDF.com

oluyor?

Bölüm Notları

Nadia Polyakova'nın bu çarpıcı [All You Want](#) eserine göz atın.

Neville'in yüzü aniden Hermione'ninkinden birkaç santim uzaktaydı ve Hermione'nin ilk fark ettiği şey Neville'in gözbebeklerinin kocaman açılmış olduğuydu.

Tüm dünya kayboldu ve tek fark ettiği, ona yaklaşmaya çalışırken birbirlerini itip kakan koca bir Alfa sürüsünün aşırı yakınlığıydı.

Korkunçtu.

Hepsi ondan bir karış daha uzundu, kasları dalgalanıyordu, ter ve feromon damlıyordu, zar zor giyinmişlerdi ve yüzlerindeki ifade kesinlikle vahşiydi. Hemen geri çekilip kaçma dürtüsü geldi ama Hermione'nin zihnini güçlü bir içgüdü kapladı. *Kaçma*.

Kıpırdamadan durdu ve onlar yaklaştıkça nefes almaya bile korkuyordu. Nefes alıp verdiklerini ve onu kokladıklarını duyabiliyordu ve bir köpek olmanın nasıl bir şey olduğunu bildiğinden oldukça emindi. Onlar kocaman, kendisi ise küçük ve hepsinin ortasında olmasaydı bu neredeyse komik olabilirdi.

Bir elin bileğine dokunduğunu hissetti ve irkilerek bileklerini içe doğru çevirmeye çalıştı.

"İyi misin?" Neville hırlayarak kızın yüzünü dikkatle inceledi. Yüz ifadesi Malfoy'unkini andırıyordu; öfkeli, yırtıcı, sahiplenici.

"Ben iyiyim," diye kekeledi. "Ben iyiyim. Anthony beni ısırmaya çalıştı ama Malfoy zamanında geldi. Ben iyiyim. Yaralanmadım."

Etrafında toplu bir homurtu vardı ve Hermione bunu tüm vücudunda ve kafa derisinde hissetti. Titredi ve bacaklarını birbirine bastırdı.

McGonagall sınıftan çıkmadan önce onu biraz daha açık bir şekilde uyarabilirdi. Hermione Malfoy'la öpüştüğü için hâlâ gergin ve tahrik olmuş hissediyordu ve etrafını saran tüm erkeklerin bunun kokusunu alabildiğini söyleyebilirdi; gözleri kararmıştı ve sayılarının çokluğu hepsini bir şey denemekten alıkoyuyordu.

Hava gergindi, gergindi ve biri aniden hareket ederse şiddete dönüşmeye hazırdı.

McGonagall bir şeyler haykırıyordu ama Hermione etrafını saran nefes nefese kalmış ve yer değiştiren bedenlerin arasından zar zor duyabiliyordu.

Onlara endişeyle baktı ve ne yapacağını bulmaya çalışırken nabzının hızlandığını hissetti.

"Ben iyiyim," dedi tekrar. Biri saçını mı kokluyordu? Evet, arkasındaki biri kesinlikle saçlarını kokluyordu.

Omuzlarını kamburlaştırdı ve uzaklaşmaya çalıştı ama gidecek hiçbir yeri yoktu.

"Ben iyiyim," diye tekrarladı. "Gidebilirsin. Seni aramak istememiştim."

Bir elin bileğine dolandığını hissetti ve bileklerini göğsüne doğru çekip kendine bastırarak sarsıldı. Başka bir el belini okşadı.

"Bana dokunmayı kes!" diye hırladı ve nefes almaya çalıştı. Hava feromonlarla o kadar yoğunlu ki boğulmak üzereydi. Asasını istiyordu. Koridorda bir yerdeydi, Anthony onu nereye düşürdüyse oradaydı.

Sonra sersemletici bir büyü patlaması oldu. Neville de dahil olmak üzere birkaç Alfa yere düştü. Koridor kaosa dönüştü. Birkaç büyük el Hermione'yi tuttu ve aynı anda birden fazla yöne çekmeye başladı.

Profesörler Alfaları sersemletmeye çalışıyor, Alfalar da içgüdüsel olarak Hermione'yi arkalarından sürüklemeye çalışıyordu. Farkında değillerdi

ve onlardan çok fazla vardı. Bir cadı aynı anda birden fazla yöne korumacı bir şekilde sürüklenemez, ama görünüşe göre Alfa içgüdüleri bunu anlayacak nüanstan yoksundu.

Onu çekiştirirken yanlışlıkla kollarını kıracaklarından korkuyordu.

"Sizi aptallar! Canımı yakıyorsunuz!" diye öfkeyle bağırdı ve kendini kurtarmaya çalışırken birkaç vahşice tekmeledi.

Sonra -Hermione emin değildi. Sihirli bir patlama gibiydi ve aniden ellerinden kurtuldu.

Ne olduğunu anlayacak kadar kendine gelmeyi başardığında, önünde duran ve tüm görüşünü engelleyen biriyle birlikte duvara yaslanmıştı.

"O benim."

Kelimeler öyle bir güçle hırladı ki, Hermione Hogwarts'ın duvarlarının titrediğine yemin edebilirdi.

Koridor, bir iğnenin düşüşünü duyabileceği kadar sessizleşti.

"M-Malfoy?" dedi şaşkınlıkla, etrafına bakmaya çalışırken. Hogwarts personeli ve sersemlememiş birkaç alfa onlara bakıyordu.

"Benim," diye tekrarladı Malfoy.

Yerde baygın yatmayan birkaç Alfadan biri olan Peter, gözle görülür bir şekilde korkmuş görünüyordu. Malfoy'un koridorda duran herkese ters ters bakarkenki ifadesi dehşet vericiydi.

Ve çok çekici, diye düşündü Hermione'nin zihni. Hemen bu yararsız ve alakasız düşünceyi titizlikle bastırmaya koyuldu.

McGonagall kendini ilk toparlayan kişi oldu. "Evet. Teşekkür ederim Bay Malfoy, durumu çözdüğünüze inanıyorum. Eğer , lütfen

şimdi geri çekil," dedi keskin bir sesle.

Malfoy hareket etmedi.

Bir nefes sesi ve koşan ayakların sesi duyuldu ve Profesör Dawlish köşeden kayarak geldi ve durdu, asasını hemen Malfoy'a doğrulttu.

"Özür dilerim Minerva," dedi Dawlish hemen. "Neredeyse ofisinize varmak üzereydik ki beni bir duvara fırlattı ve ortadan kayboldu. Buraya geri gelebileceğinden şüphelendim."

"Onu sersemletmeye gerek yok, John," dedi Minerva sertçe. "Burada Bay Malfoy'un çözüme kavuşturmak için benzersiz bir şekilde uygun olduğı bir sorun vardı."

Dawlish asasını indirmede ama Malfoy'u da lanetlemedi. Minerva dönüp hâlâ bilinçli olan Alfalara dik dik baktı ve ardından Ev başkanlarına hitap ederken içini çekti. "Hepinizi öğrencilerinizle için yalnız bırakıyorum. Bayan Granger'a hastane kanadına kadar eşlik edeceğim ve gecenin artık sessizce sona ermesini *umacağım*."

Sonra McGonagall biraz bitkin bir ifadeyle Hermione'nin Malfoy'un arkasından baktığı yere doğru baktı. Malfoy hâlâ durduğu yerden kıpırdamamıştı.

"İçtenlikle özür dilerim Bayan Granger, Alfaların sizi gördüklerinde bu kadar aşırı tepki vereceklerini hiç düşünmemiştim. Bu benim açımdan korkunç bir dikkatsizlikti. İyi misiniz?"

Hermione kendini Malfoy'a yaklaşırken buldu, cüppesine bastırıyor ve onu koklamanın cazibesine kapılmamaya çalışıyordu.

"Belki biraz morarmış olabilirler," dedi Hermione, "ama hiçbir şeyi kırmadılar."

"Belki siz ve Bay Malfoy benimle hastane koğuşuna gelebilirsiniz. Rolanda, John, bana eşlik eder misiniz?"

Malfoy Hermione'ye baktı ve yüz ifadesinin vahşı olmadığını görünce biraz şaşırdı. Tamamen akli başında görünüyordu. Ayrıca

son derece sinirli görünüyordu.

Gözleri sadece bir saniyeliğine buluştu, sonra başını çevirdi, ellerini yüzüne bastırdı ve duvara doğru dönüp alnını defalarca duvara vurmadan önce gereksiz yere dramatik bir iç çekti.

Hermione bakakaldı.

Sonunda Hermione'ye baktı.

McGonagall'a doğru eliyle işaret ederken, "Granger," dedi teslim olmuş bir ses tonuyla.

Hermione sert adımlarla Müdire'ye doğru yürüdü. Bu akşam ona duygusal bir kırbaç etkisi yapmaya başlamıştı. Kısa bir duraklama ve bir iç çekiş daha oldu ve sonra arkasında Malfoy'un ayak seslerini duydu.

Hermione yürürken gözlerini etrafta gezdiriyor, Anthony'nin onu koridorun tam olarak neresinde yakaladığını hatırlamaya çalışıyordu. Asasını geri istiyordu. Bir goblenin yanında yerde yatarken gözüne ilişti ve hafif bir rahatlamayla kaptığı gibi cebine attı. Ona sahip olmamak içini gıcıklayan bir endişe hissi veriyordu.

Döndü ve neredeyse tam arkasında duran Malfoy'a çarpıyordu. Kızardı ve McGonagall'a doğru atıldı.

Müdire kendisine yaklaşan Hermione ve Malfoy'a düşünceli bir ifadeyle bakıyordu. Hermione'nin gözleri kısıldı; McGonagall Hermione'nin Malfoy'la gizli bir ilişkisi olduğunu düşünmüyordu herhalde? Hermione bu düşünceye neredeyse yüksek sesle gülecekti.

"Bay Malfoy," dedi McGonagall, "Bay Goldstein'a konacak teşhisi hızlandıracağı için sizden hastane koğuşuna kadar bana eşlik etmenizi istemem gerektiğini geç de olsa fark ettim."

Malfoy hafifçe homurdandı ve McGonagall ona sert bir bakış attı.

"Elbette Müdire Hanım, ancak okula yardımcı olabilirim," dedi.

McGonagall döndü ve başka bir şey söylemeden hastane koğuşuna doğru ilerledi; Hermione, Malfoy ve profesörler de peşinden geliyordu.

Hastane koğuşuna girdikleri anda Madam Pomfrey üzerlerine çullandı.

"Minerva, Tanrı'ya şükür. Ben de tam haber göndermek üzereydim. Bay Goldstein'ı tam yatağına yatırmıştım ki," Madam Pomfrey bir kolunu çılgınca sallayarak odanın diğer ucunu işaret etti, "bu!"

İçinde kayık büyüklüğünde bir krizalit bulunan yatağı işaret etti. Hermione gözlerini kocaman açarak Malfoy'a baktı, odada bu manzara karşısında afallamayan tek kişi oydu.

"Bunu geri alamam!" Madam Pomfrey devam etti, "Bir tanı testi yaptım ve çözüldüğünü gösteriyor! Çözünüyor! Saldırıdan sorumlu öğrenciyi yakaladınız mı?"

McGonagall alaycı bir ses tonuyla, "Bu Bay Malfoy olmalı," dedi.

"Ona neyle büyü yaptın?" Madam Pomfrey kuşkuyla Malfoy'a dönerek, "Onu neyle büyüledin?" diye sordu.

"Emin değilim. O an biraz bulanıktı," dedi Malfoy ağırbaşlı bir tavırla ve cüppesini düzeltti.

Madam Pomfrey'in gözleri kısıldı. "Bu, kariyerim boyunca gördüğüm en karmaşık büyülerden biri. Bay Goldstein'ı kazara bir pupaya dönüştürmediniz."

"Eğer gerçekten bir kelebeğe dönüşme sürecindeyse, o zaman büyüünün ailemin kütüphanesindeki anlaşılmaz büyüler kitabından geldiğine inanıyorum. Korkarım bunun için herhangi bir karşı-tılsım hatırlamıyorum," dedi Malfoy, pişmanlık duymamış görünerek. "Olmayabilir de. Yanlış hatırlamıyorsam o kitaptaki büyüler kalıcı ve ölümcül değildi. Gerçi ne kadar kalıcı olduğunu tam olarak söyleyemem."

"!" Madam Pomfrey sertçe konuştu.

McGonagall kuru bir sesle, "Eminim bir ya da iki hafta yavrulayacak ve sonra bir dereceye kadar dönüşmüş olarak ortaya çıkacaktır," dedi. "Bu da bana, kaymakamlık statüsünü elinden almanın yanı sıra onu okuldan atıp atmayağıma karar vermem için zaman kazandıracak. Poppy, Bay Goldstein'in yakın gelecekte erimek dışında bir şey yapmayacağı anlaşıldığına göre, Bayan Granger'da yara olup olmadığını kontrol eder misin? Sanırım boynuna biraz Murtlap Özü sürmek gerekebilir ve kollarında da muhtemelen morluklar var."

Madam Pomfrey sorumsuz büyü hakkında bir şeyler mırıldandı ama kimsenin erimenin Anthony Goldstein için hak edilmemiş bir kader olduğunu düşünmemesinden memnun görünüyordu ve dikkatini Hermione'ye çevirdi.

Hermione dürtülürken McGonagall gözlerini Hermione'ye dikti. "Şimdi,

Bayan Granger, ne olduğunu açıklar mısınız?"

"Şey," dedi Hermione, kulaklarının ucunun ısındığını hissederek, "kütüphanede kitap okurken saatin kaç olduğunu unutmuşum. Saatin kaç olduğunu fark ettiğimde sokağa çıkma yasağı geçmişti, ben de Gryffindor Kulesi'ne doğru yöneldim." Hermione, Filch'ten kaçmakla ilgili kısmı atlamaya karar verdi. "Oraya giderken kaymakam devriyesindeki Anthony ve Pansy ile karşılaştım. Anthony, bir profesörle karşılaşırsam çifte puan kaybetme riskine girmeyeyim diye benimle yatakhaneye kadar yürümeye gönüllü oldu, ona bunun gereksiz olduğunu söyledim ama o, o-" Hermione'nin sesi kesildi. "Israr etti. Sanırım Pansy ve benim üzerimde bir tür Alfa tonu kullandı, çünkü bir süre bulanıklaştı, sonra Pansy uzaklaştı ve o ve ben birlikte yürüyorduk."

Hermione devam etmeye çalışırken omuzlarının gerildiğini ve midesinin bulandığını hissetti. Kendini korkunç derecede aptal, kızgın ve böyle bir şey olduğu için ihanete uğramış hissediyordu. Zamanı takip etmediği için. Anthony'nin sesine direnmediği için. Onu daha çabuk büyülediği için. Zihni onu terk etmiş ve Anthony'nin emirlerine boyun eğmişti...

Madam Pomfrey'in eli Hermione'nin koku bezine değdi ve Hermione bir çığlık attı.

"Özür dilerim. Üzgünüm canım," dedi Madam Pomfrey yatıştırıcı bir sesle. "Gömleğinin yakasını açabilir misin? İyileştirebileceğim bazı izlerin var."

hızlı bir tılsım ve biraz Murtlap Özü ile."

Hermione kızardı ve gömleğinin en üstteki üç düğmesini açarken ayakkabılarına baktı.

Madam Pomfrey öne doğru eğildi ve Hermione'nin saçlarını bir kenara taradıktan sonra iyileştirici büyüler yapmaya başladı. Hermione büyü'nün koku bezleriyle etkileşime girdiğini hissedince hafifçe tısladı ve titredi.

Fiziksel bir ihlal gibi hissetti. Fizyolojik olarak o kadar hassas ve iç içe geçmişlerdi ki, Pomfrey'nin gelişigüzel büyü yaptığını hissetmek, herkesin içinde okşanmak gibiydi. Hermione'nin tüylerini diken diken etti.

Hermione ağzındaki acı tadı yuttu ve yüzünü buruşturmamaya ya da rahatsızlığını belli etmemeye çalıştı. Bileklerini sıkıca birbirine bastırdı ve nefesini tuttu. Muhtemelen Malfoy dışında kimse anlayacak gibi değildi. Zoraki yakınlık hissini kendi kendine bile dile getirmekte zorlanıyordu.

Büyü durana kadar kendini sert bir şekilde tuttu.

"Burada biraz Murtlap Esansı var, uygulamamı ister misiniz yoksa kendiniz mi yaparsınız?"

Hermione hemen, "Kendim yaparım," dedi ve kavanozu neredeyse başhemşirenin elinden . Malfoy, McGonagall, Hooch ve Dawlish'in önünde birinin koku bezlerine bir şey sürmesi düşüncesi

Bu düşünce bile dayanılmazdı.

Hermione kavanozu cebine soktu ve gömleğinin düğmelerini yeniden ilikledi. Sonra çenesini tuttu ve McGonagall'a olanları anlatmaya devam etmek için kendini zorladı.

"Her neyse, Anthony bana çıkma teklif etti ve hayır dediğimde oldukça aşağılayıcı ve cinsiyetçi yorumlar yaptı, ben de gideceğimi söyledim ve yürümeye başladım ve o bir Alfa tonu kullandı ve nedense daha önce yaptığım gibi buna karşı koyamadım. Ve gerçekten çok sinirlendi.

Onunla kavga ediyordum ve beni ısıracağını söyledi. *Sonra* da beni sikeceğini söyledi. Çünkü ona göre, bağlanmamış bir omega olmak beni açık bir davet haline getiriyor."

Hermione'nin sesi öfkeden titriyordu. Anthony bir kozanın içinde kendini sıvılaştırmanın ortasında olmasaydı, Hermione muhtemelen yanına gidip onu bir lazımlıkla öldüresiye döverdi.

"Beni itaatkâr bir kafa yapısına zorladı, böylece sürekli 'hayır' diyemezdim," dedi Hermione sert bir sesle. "Sonra, ondan sonra, Malfoy ortaya çıktı. Pek aklım başımda değildi ama sanırım düello yaptılar. Daha sonra Malfoy beni o sınıfa götürdü ve alt-uzaydan çıkarmaya çalıştı ama ben biraz -biraz- kendimde degildim ve bunu nasıl yapacağını anlaması biraz zaman aldı."

Hermione başını kaldırıp ifadesiz duran Malfoy'a baktı. Tekrar ayakkabılarına baktı.

"Her neyse, sonunda beni uyandırdığında ilk başta duygusal bir enkaz gibiydim ve Malfoy bu konuda çok nazikti ve sonra profesörler geldi. İşte böyle oldu," dedi Hermione aceleyle.

"Bugün baskılayıcıları aldın mı?" McGonagall yavaşça sordu.

Hermione gergin bir sesle, "Evet, her sabah yaptığım ilk şey," dedi, McGonagall'ın bu kadar dikkatsiz olabileceğini düşünmesi bile kendisini aşağılanmış hissetmesine neden olmuştu.

Müdire düşünceli bir ifadeyle, "Belki de iksirler zamanla etkisini kaybediyordur," dedi. "Horace'a yeni bir parti hazırlatacağım ve onları şu anki tedarikinizle karşılaştırabiliriz."

McGonagall Malfoy'a baktı. "Söyler misiniz Bay Malfoy, Slytherin yatakhane si saldırıdan en uzakta olmasına rağmen nasıl oldu da Bayan Granger'a diğer tüm Alfalardan önce ulaşabildiniz?"

Malfoy'un ifadesi bir an için titredi, sonra suçluluk duygusu arttı. "Sınıfta tılsım çalışması yaparak sokağa çıkma yasağını ihlal ediyordum," diye mırıldandı.

Mcgonagall şüpheci bir ses tonuyla, "Gerçekten de," dedi, "ve sonra Bayan Granger'ın sıkıntısını hissettiniz?"

Malfoy başıyla kısa bir selam verdi.

Hermione onu inceledi. Bir konuda yalan söylüyordu ama ne olduğundan emin değildi.

"Peki vardığınızda neye tanık oldunuz?"

Malfoy'un çenesi sıkıştı. "Goldstein onu duvara yapıştırmıştı 'hayır' diyordu, o da ona karşı koymayı bırakmasını emretti."

McGonagall, "Yani ona büyü yaptın," diye sözünü bitirdi.

Malfoy'un ifadesi hafifçe gevşedi ve gözleri parladı. "Ben de ona birkaç kez yumruk atmış olabilirim."

"Ya da birkaç kereden fazla," diye mırıldandı Dawlish.

"Bay Malfoy, bu gece oldukça aydınlatıcı oldu. Korkarım ki sokağa çıkma yasağını geçip dışarı çıktığınız, şu anda geri dönüşü olmayan bir büyü yaptığınız ve bir profesöre saldırdığınız için Slytherin'den otuz puan düşmek zorundayım," dedi McGonagall.

Hermione kendini eski ev başkanına ters ters bakarken buldu. McGonagall devam etti, "Ancak Bayan Granger'ı kurtardığı ve anladığım kadarıyla olağanüstü bir kendine hakimiyet gösterdiği ve ardından koridordaki son derece talihsiz bir duruma hızlı bir çözüm getirmeye yardımcı olduğu için Slytherin'e seksen puan veriyorum. Lütfen şimdi yatakhanelenize dönün."

Dawlish belli belirsiz bir hoşnutsuzluk sesi çıkardı.

Malfoy'un gözleri kısa bir süre Hermione'ye kaydı ama göz teması kuramadan uzaklaştı. Kendini yukarı çekti ve başını hafifçe eğdi. "Müdire Hanım, Profesörler, Granger."

Topuklarının üzerinde döndü ve kapıya yöneldi, sadece Anthony'nin yattığı yatağa bakmak için kısa bir süre durakladı. Hermione onun hafifçe sırttığını gördüğünü sandı.

Onun kapı aralığından kayboluşunu izledi ve iç geçirmemeye çalıştı.

McGonagall şakağını hafifçe ovuşturdu. "Poppy, yarın Bay Goldstein için endişeleniyorsan onu St Mungos'a gönderebiliriz ya da büyü hasarı olan bir Şifacının gelip onu muayene etmesini isteyebiliriz."

Madam Pomfrey hastane koğuşundaki kozaya bakarken yüzünde daha önce olduğundan daha az endişeli bir ifade vardı. "Eminim bu yüzden ölmesi pek olası değil. Hayati değerlerini izleyeceğim ve tıp kütüphanemde bu tür büyülerle ilgili herhangi bir referans bulup bulamayacağıma bakacağım."

"Pekâlâ," diye başını salladı McGonagall, "yarın ailesine haber göndereceğim. Büyünün bir Omega'nın karıştığı bir durum nedeniyle meydana geldiği göz önüne alındığında, Bay Malfoy'a karşı herhangi bir yasal işlem yapılabileceğini sanmıyorum. Ancak, Bay Malfoy'un şartlı tahliye koşulları nedeniyle, Goldstein'ların Valilik Kurulu'nu Bay Malfoy'un okuldan atılmasını talep etmeye zorlama ihtimali var. Bay Goldstein'ı cinsel saldırı girişiminden dolayı okuldan atmak yerine eğitimi tamamlamasına izin vermek gibi bir uzlaşmayı kabul etmek zorunda kalabiliriz. Sizin için de *uygunsa*, Bayan Granger. Kendisi dikkatle izlenecektir."

Anthony'nin onunla birlikte okulda kalacağı düşüncesi Hermione'nin kanını dondurdu ama bunu belli etmemeye çalıştı.

Eğer Malfoy onu kurtardığı için okuldan atılır ve hapse gönderilirse bu korkunç, korkunç ve korkunç derecede adaletsiz olurdu. Kendini içten içe çelikleştirdi. Kendini daha iyi korumanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

Hermione Müdire'yle göz göze gelerek, "Sorun değil," dedi. "Malfoy'un bana yardım ettiği için cezalandırılmasını istemiyorum."

McGonagall Hermione'ye Gryffindor Kulesi'ne kadar eşlik etti ve Hermione sessizdi, derin düşüncelere dalmıştı. Şişman Kadın'ın Portresi'ne vardıklarında McGonagall döndü ve ciddi bir ifadeyle Hermione'yi inceledi.

"Bayan Granger, bu konuda özerkliğinize saygılı olmak istiyorum ama aynı zamanda sizi ve bu okuldaki diğer öğrencileri de korumam gerekiyor. Böyle bir şeyin bir daha yaşanmaması için ne gibi önleyici tedbirler alabileceğimiz konusunda bir fikriniz var mı?"

Hermione kolunun manşetini kıvrırarak, "Keşfetmek istediğim birkaç fikrim var," dedi. "Ama henüz kesinleşmiş bir şey yok."

McGonagall başıyla onayladı. "Pekâlâ. Bana haber verirsiniz, değil mi? Benim ya da personelin size yardımcı olabileceği herhangi bir yol varsa."

"Elbette, Müdire Hanım. Sokağa çıkma yasağını ihlal ederek neden olduğum tüm sorunlar için özür dilerim."

McGonagall umursamaz bir tavırla, "Bu gece her yerde kötü şans var," dedi. "İyi geceler Bayan Granger, şimdi yatakhanelenize gitmelisiniz."

Hermione, "İyi geceler," dedi ve başka bir şey söylemeden portre deliğine girdi.

Yatakhaneindeki odasına çıkıp banyoya girdi ve kapıyı arkasından kilitledi. Diğer kızlar yataktaydı. Hermione Murtlap Esansı kavanozunu tezgâhın üzerine bıraktı ve gömleğinin düğmelerini açmaya başlamadan önce derin bir nefes aldı.

Boynunda, köprücük kemiklerinin üzerinde, koku bezlerinin olduğu yerde koyu morluklar vardı. Anthony'nin onları emdiği tarafta daha koyu olanlar.

Hafiften hem Anthony hem de Malfoy kokuyordu, bu da burnundan her nefes alışında cildinin karıncalanmasına ve başının hafifçe ağırmasına neden oluyordu.

Tişörtünü çıkardı ve kollarında ve bileklerinde morluklar gördü.

Hepsinin üzerine Murtlap Özü sürmeye başladı ve yavaşça kaybolmalarını izledi, McGonagall'ın sorusunu düşünüp içten içe sızlandı.

" Bu konuda özerkliğinize saygılı olmak istiyorum ama aynı zamanda sizi ve bu okuldaki diğer öğrencileri de korumam gerekiyor. bir şeyin bir daha yaşanmaması için ne gibi önleyici tedbirler alabileceğimiz konusunda bir fikriniz var mı?"

Kasıtlı ya da değil, "okul yılını pek çok insan için zorlaştırıyorsunuz" alt metniyle.

Elbette, geriye dönüp baktığımızda, baskılayıcıların Omega olmak için bir çözüm olarak yeterli olacağını düşünmek aptallıktı. Eğer o kadar kolay olsaydı Büyücülük dünyası Omega'ları tanıtılmadan önce evlendirmeyi alışkanlık haline getirmezd.

Hermione gömleğini tekrar giydi ve yatağının yanına gidip yanındaki takvime baktı. 16 Ekim. Bir sonraki kızgınlığına iki aydan biraz daha fazla bir süre kalmıştı.

Güvendiği bir Alfa ya da başka bir çözüm bulmaya çalışmak için iki ay. Alt dudağını kemirdi ve biriktirdiği tüm kitapları çıkardı.

Anthony'nin saldırısından sonra Alfalar ve Omegalar ve baskılayıcıların nasıl işlediği hakkında yaptığı pek çok varsayımı yeniden değerlendiriyordu.

Bütün gece araştırma yaptı, diğer metinleriyle çapraz referanslar verdi ve notlar aldı.

Hermione parşömenlerini ve kitaplarını topladığında, birkaç mektubu zarflara yerleştirdiğinde, bir bastırıcı daha içtiğinde ve Baykuşhane'ye doğru yola çıktığında güneş ufuk çizgisini zar zor aşıyordu.

Okul baykuşlarının ufukta kayboluşunu izledi, yorgunluktan hafifçe başının döndüğünü hissetti ve ardından birkaç saat uyumaya çalışmak için yatakhane sine döndü.

Kahvaltıyı atladi ve tüm hafta sonunu sekizinci sınıf kızların yatakhanesinde geçirdi. Ev elfleri sandviç getirmişti. Diğer öğrencilerin çoğunun planları vardı ve odalarına sadece üstlerini değiştirmek ya da uyumak için dönüyorlardı.

Hermione kütüphaneyi özlemişti. Yatakta çalışmak kütüphane masasında çalışmaktan çok daha az verimliydi. Ama Omegas'la ilgili kitapların çoğunu zaten biriktirmişti ve kimsenin ona yaklaşması ya da rahatsız etmesiyle uğraşmak istemiyordu. Proje oldukça özeldi.

Yatağının tentesini kapalı tuttu ve geliştirdiği çeşitli teorileri görsel olarak takip edebilmek için her tarafa birkaç parşömen şeridi astı.

Ginny'nin sesini duyduğunda yatağının ortasında durmuş, Pazar akşamı yaptığı tüm işlere bakıyordu.

"Hermione, burada mısın?"

"Hey, Gin," dedi Hermione dalgınca, ellediği tüm seçenekleri gösteren kırmızı çizgileri inceleyerek.

Ginny'nin başı gölgelikten içeri girdi ve şaşkın bir ifadeyle etrafına bakındı.

"Burada ne yapıyorsun?" Ginny gözlerini kısarak Hermione'nin etrafında asılı duran parşömenlerden birini okumaya başladı. "Kendin hakkında bir araştırma projesi mi?"

Hermione uzanıp başka bir seçeneğin üzerini çizerken, "Mmhhmmm," dedi.

"Cuma gecesi olanları duydum," dedi Ginny nazıkçe. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," dedi Hermione çabucak. "Sadece bir çözüm bulmaya çalışıyorum. Ne de olsa bütün okul yılımı kız yurdunda saklanarak geçireceksem, NEWT'lerime bir yazışma kursu aracılığıyla da çalışabilirim."

"Charlie'yle temasa geçmek ister misin?" Ginny sordu. "Eminim -eğer ilgileniyorsan, o-"

Hermione içini çekti. "Hiç evlenmek istemediğini sanıyordum. Ejderhaya geri dönmeden önce annen de bundan bahsetmiyor muydu?"

rezerv?"

"Siz olsaydınız eminim farklı olurdu."

"Sırf o bir Alfa ve ben bir Omega olduğum için biriyle birlikte olmak istemiyorum. Hemen hamile kalmazsam, öngörülebilir bir gelecek için işini benim kızgınlık döngülerime göre planlamak zorunda kalacak. Bu da ejderha terbiyesinde pek işe yaramaz. Ve işini buna göre ayarlayabilse bile, bunu mevsimlik bir düzenleme olarak yapamayız; Omegalar yalnız kal-" Hermione duraksadı. "Psikolojik olarak kümülatif bir etkisi var. Yani çoğunlukla ortalıkta olmayan birine fiziksel olarak bağlanmak benim ilk tercihim olmaz," diye bitirdi sözlerini suratsızca. "Ayrıca ejderha terbiyecisi olmak ya da ondan kariyerinden vazgeçmesini istemek de istemiyorum."

Ginny etrafına bakındı ve gözleri parşömenlerden birine takıldı. Gözleri genişledi.

"Gerçekten düşünüyor musun-?"

"Bu sadece araştırdığım bir seçenek," dedi Hermione hızla. "Dün, peşinden gidebileceğim bir şey olup olmadığını görmek için birkaç soruşturma mektubu gönderdim."

Ginny gözle görülür biçimde rahatsız

görünüyordu. "Bu oldukça kesin olurdu,

değil mi?"

"Ruh bağı da öyle," dedi Hermione gergin bir sesle, asasını salladı ve Ginny daha fazla okuyamadan bütün parşömenleri sandığına attı. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Sadece senin için endişelendim. Olanları duyduktan sonra, özellikle de bütün hafta sonu yurttan çıkmadığın için. Gerçi-" Hermione'ye uzun uzun baktı. "-sanırım şimdi senin için daha çok endişeleniyorum."

"Sadece gerçekçi olmaya ve seçenekleri tartmaya çalışıyorum," dedi Hermione sert bir sesle. "Yarından önce yapmam gereken bazı ödevler var, muhtemelen

şimdi."

"Yemeğe gelmek istemediğine emin misin? Seninle yürüyeyim mi?" Ginny söyledi.

Hermione içini çekti ve başını salladı. "Sanırım kalıp çalışmayı tercih ederim. Sorun değil. Elfler sandviç gönderiyor."

"Pekala..." Ginny iç çekerek konuştu. "Şunu bil ki, teklifimiz her zaman açık. Ben ve DA'nın geri kalanı, nasıl istersen sana yardım mutluluk duyarız."

"Hayatımın geri kalanında böyle olacağım, Gin," dedi Hermione, "her zaman bir arkadaşımın bana eşlik etmesine ihtiyaç duymaktan daha iyi bir çözüm bulmalıyım."

"Hiçbirimizin buna aldırmayacağını

biliyorsun." Hermione kararlılıkla,

"Benim için sorun olmaz," dedi. "Bir şeye

ihtiyacın olursa bana haber ver yeter."

"Teşekkürler, Ginny."

Hermione kapının kapandığını ve Ginny'nin merdivenlerden inen ayak seslerini duyduğunda hâlâ ayakta, derin düşüncelere dalmıştı. Sonra iksir denemesini çıkardı. Bitmişti ama dersten önce tekrar gözden geçirecekti.

Ertesi sabah kahvaltıya inerken kendini beta sınıf arkadaşlarının arasına gömdü ve sonra Dean, Parvati ve Seamus'la birlikte İksir dersine gitti. Hermione içeri girdiğinde Theodore Nott ve Blaise Zabini çoktan oturmuşlardı ve Theodore onu görür görmez kızardı ve gözlerini kaçırdı.

Hermione ona aldırmadı ve o yıl alışkanlık haline getirdiği gibi uzak bir köşeye yerleşmeye gitti.

Malfoy dersten bir dakika önce içeri girdi, onu Pansy ve Daphne Greengrass izledi. Malfoy'un tek başına oturduğunu gören Daphne'nin gözleri parladı ve

hızla onun yanındaki koltuğa kaydı. Pansy, Parvati'nin yanına küçümseyerek oturmadan önce arkadaşına pis bir bakış fırlattı.

Hazırlamaya başlayacakları iksir veritaserum'du. Hermione, Profesör Slughorn'un Jabberknoll tüyleri hakkında söylediklerine dikkat etmek için çok uğraştı ama Daphne eğilip kulağına bir şeyler fısıldarken Malfoy'a bakmamak için kendini zor tuttu.

Tüy kalemmini sıkıca kavradı ve öyle bir bastırdı ki ucu parşömeni kesti ve kocaman bir leke bıraktı.

Ders bittiğinde Hermione notlarını ve ders kitaplarını toplarken sınıfın geri kalanı gidene kadar oyalandı ve sonra Profesör Slughorn'un masasına doğru ilerledi.

"Profesör," dedi, "Müdire McGonagall Cuma gecesi bu hafta sonu bastırıcı iksirleri yeniden demleyip karşılaştıracağınızı söyledi."

Slughorn cüppesini düzelterek, "Ah, Bayan Granger," dedi. "Gerçekten de öyle. Hafta sonu boyunca denemeniz için birkaç çeşit geliştirdim. Oldukça ince bir büyü, bastırıcılar, olağanüstü bir beceri gerektiriyor; eğer söylemem gerekirse." Komplocu bir tavırla burnunun kenarına dokundu ama sonra neşesi biraz azaldı. "Ne yazık ki, bunlardan herhangi birinin şu anki partinizden daha etkili olacağını düşünmek için hiçbir neden yok. Sorun tazelik değildi. Büyü, karşılaştırmalı olarak konuşursak, oldukça benzer; birincil fark yan etkilerde."

Masasından, içinde çeşitli renklerde iksirlerin sıralandığı küçük bir kutu çıkardı.

"Burada, ilk yaptığım ve içildiğinde öksürük krizine neden olan versiyon var. Bu versiyon ise hafif yeşil bir auraya neden oluyor. Bu, kızginken dişlerin büyümesine neden oluyor gibi görünüyor. Ve bu da zihin bulanıklığına neden oluyor."

Hermione gözlerini seçeneklere dikti.

"Bu hafta sonu biraz araştırma yaptım. Saldırının baskılayıcıların başarısızlığından kaynaklandığını düşünmüyordum," dedi Hermione, kutudaki şişelerle oynayarak. "Ama benim için bu kadar zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Çok minnettarım."

"Hiç düşünmeyin, sizin gibi istisnai bireylere yardım etmekten her zaman mutluluk duyarım. Bu arada, yeniden bir Slug Kulübü partisi düzenlemeye niyetliyim. Elbette davetlisiniz ve eğer Mr Weasley ve Mr Potter' iyi bir şeyler söylerseniz, hepinizi küçük suaremde ağırlamaktan büyük gurur duyarım."

Hermione, ne Ron'un ne de Harry'nin ilgilenmeyeceğinden çoktan emin, "Gelecek hafta onlara bahsedeceğim," diye söz verdi.

"Mükemmel. İkisine de en içten saygılarımı ilet," dedi Slughorn hafifçe eğilerek.

"Evet. Teşekkür ederim profesör."

Hermione bastırıcı kutusunu çantasına koydu ve iksir sınıfından çıkarak Çapulcu Haritası'nı kontrol etmek için yakındaki bir oyuğa doğru ilerledi. Oyuktan içeri girdi ve neredeyse Malfoy'la hararetli bir konuşma yapmakta olan Daphne Greengrass'a çarpıyordu.

"Kız kardeşim ya da benimle ilgili, bizi senin için tamamen kabul edilemez bir arkadaş yapan sakıncalı bir şey mi var?" Daphne kızgın bir sesle konuşuyordu. "Sadece bir kez! Tek istediğim bu. Davranışlarınıza bakılırsa, insan sizi evliliğe ikna etmeye çalıştığımı düşünebilir."

Hermione gözlerini dikti ve Malfoy onu gördü.

"Granger?"

Hermione kulaklarının ısındığını hissetti. "Özür dilerim, bölmek istememiştim-"

"Gitmiyorsun. Daphne de şimdi gidiyordu," dedi Malfoy hızla. Daphne gözlerini devirdi ve Hermione'nin yanından hızla geçti.

Malfoy gözlerini dikmiş ona bakıyordu. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

"Aslında, evet. Mümkünse sizinle özel olarak konuşabilir miyim?"

Malfoy düşünme ihtiyaı duymuş gibiydi ve birkaç saniye boyunca ona bakarken çenesini hafifçe yuvarladı. "Peki. Köşede kullanabileceğimiz bir sınıf var."

Hermione onu geçebilmesi için geri adım atarak, "Pekl, sen git," dedi.

Koridorda zindanların içine doğru ilerledi ve onu eski sıraların depolandığı bir sınıfa götürdü. En uzaktaki duvara kadar gitti ve sonra dönüp Hermione'ye baktı.

Hermione bir an tereddüt ettikten sonra kapıyı arkasından kapattı.

"Kapıyı kapatmamamı tercih ederdim," dedi gergin bir sesle, daha kadın elini kapı kolundan çekmeden.

Hermione kararlı bir ifadeyle, "Gerçekten de öyle yapmamızı tercih ederim," dedi ve bir gizlilik tılsımı ekledi.

Sonra dönüp ona baktı, derin bir nefes aldı ve kendini tamamen aptal durumuna düşürmek üzere olmadığını umdu.

Senin Yanında Biraz Sinirleniyorum

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

Hermione endişeyle ayaklarını sürüyerek, "Evet," dedi. "Cuma gecesi yaptığınız her şey için teşekkür ederek başlamak istiyorum. Geldiğiniz için ne kadar minnettar olduğumu anlatamam-"

"Her neyse Granger," dedi Malfoy küçümseyici bir ses tonuyla, "bu sadece içgüdüsel bir tepkiydi, herhangi bir Alfa da aynısını yapardı."

Hermione duraksadı. "Şey... bana yardım etme fikirleri neredeyse kollarımı kırıyordu, o yüzden bundan biraz şüphelendiğimi itiraf etmeliyim," dedi, kendini gergin hissederek.

"Hepsinin zeki olduğunu iddia etmedim, sadece gelebileceklerini söyledim," diye karşılık verdi.

Bir süre öylece baktı.

"Peki," dedi Hermione hayal kırıklığıyla ellerini havaya kaldırarak, "olağanüstü bir şey değildi ama bana iki kez yardım ettiğin için yine de teşekkür etmek istedim."

"Minnettarlığım kabul edildi, artık gidebilir miyim?" Malfoy kaşlarını kaldırarak konuştu.

Hermione hırlama isteğine karşı koydu. Tanrım, gerçekten de bir köpeğe dönüşüyordu. Ağlamak istedi.

"Hayır, seninle konuşmak istememin nedeni bu değildi," dedi Hermione, onun işleri bu kadar zorlaştırmasından duyduğu hayal kırıklığıyla oflayarak.

Gözlerini devirdi ve kollarını kavuşturdu. "Peki. Ama sırf aritmetik projemizi tartışmak için beni terk edilmiş bir sınıfa sürüklersen sana bir ders kitabı fırlatma hakkımı saklı tutarım."

Hermione ona ters ters baktı. Malfoy'un ağızını açtığı anda nasıl bir budalaya dönüştüğünü unutmuştu.

"Neden aritmetik projemizi özel olarak tartışmak isteyeyim ki? Seninle konuşmak istedim..." sesi kesildi ve yüzü kızardı. "Seninle konuşmak istediğim şey-şu-şu-"

Neden Draco Malfoy'la konuştuğu anda sesi kırıslara doğru yükselmeye başlıyordu? Her 'hakkında' bir öncekinden yarım oktav daha tiz çıkıyor gibiydi. Hafifçe öksürdü.

"Biri sana üçlü dil büyü mü yaptı?" diye söylendi. "Çıkar ağızındaki baklayı. Bazılarımızın yetişmesi gereken dersleri ve ödevleri var."

Belki de bunu yapamazdı. Muhtemelen düşünmediği başka bir seçenek vardı; Draco Malfoy gibi bir ahmağı içermeyen bir şey.

Yoktu.

En azından Hermione'nin aklına korumalara ihtiyaç duymayacağı bir seçenek gelmiyordu. Zaten okuldan birinin fark etmesi ve haberin basına sızması an meselesiymiş gibi hissediyordu. Tüm dünyanın bunu öğrenmesini ve cinsel yaşamına daha da kudurmuş bir hayranlık duymasını istemiyorsa, akademik yıla bir nebze olsun normal bir şekilde devam etmesini sağlayacak bir çözüm bulması şarttı.

Malfoy, kendini sürüklenirken bulduğu talihsizlik denizindeki en iyi seçimiydi.

En azından güzeldi.

"Cuma gecesi sınıfta olduğumuz zaman hakkında konuşmak istiyorum," dedi Hermione, kelimeleri sert ve alçak bir ses tonuyla söylemeye zorlayarak.

Malfoy'un ifadesi aniden kapandı, gözleri kısıldı. "Ne olmuş ona?" dedi, sesi sertti. Hermione titremeye karşı savaştı.

"İlk kez öpüştüğümüzde ve sonra durduğunda, çünkü ben hala bir alt uzayda sıkışıp kalmıştım. Eğer öyle olmasaydım benimle öpüşmeye itiraz etmeyeceğini söylemiştin."

Malfoy ona baktı ve sonra yavaşça gözlerini kırptırdı.

"Öyle bir şey söylemediğimden eminim," dedi, kolları hâlâ savunmacı bir şekilde kavuşturulmuştu.

Hermione ona bakıp sırtında bir ürperti hissederek, "Bu kelimelerle değil ama ima edildi," dedi.

İnkâr etmedi.

Devam etti, "Bilmek istedim. Ciddi miydin? Beni öpmek ister miydin?"

Malfoy'un ifadesi belirgin bir şekilde çekingenleşti ve Hermione bunu iyiye işaret olarak algıladı.

"Ben bir Alfa'yım," dedi sonunda. "Biyolojik olarak seninle öpüşmek istediğimi bildiğinden eminim."

"Evet, ama bundan bahsetmiyorum," dedi Hermione. "Yani, kişisel olarak, benimle öpüşmek ister miydin?"

Malfoy ona baktı. Bu hemen ve güçlü bir 'hayır' değildi. "Bunu neden tartışıyoruz?" diye sordu ağlamaklı bir sesle.

Hermione onun kederli ifadesini inceledi. Ona ihtiyatla bakarken gözleri kocaman olmuştu ve somurtuyordu. Malfoy'un gözleri hep böyle iri miydi? Ne kadar ayna gibi olduklarını hiç fark etmemişti. Sıvı gümüş havuzları gibiydiler; onunla her göz göze gelişinde teninin karıncalanmasına bakılırsa, elektriği ileten bir şeydi. Gümüş elektriği iletir miydi? Öyle olduğunu düşünüyordu.

Bir insan nasıl böyle elmacık kemiklerine sahip olabilir? Ve bu kadar düz, dar bir burun ve köşeli bir çene? Bu, vücudunun geri kalanını hesaba katmıyordu bile.

Geniş omuzları ve göğsü, sivrilen beli ve uzun parmaklı güzel elleri... Hermione ona saatlerce, hatta günlerce bakabileceğini hissetti.

Sadece bak ve bak.

Malfoy boğazını temizledi ve kızarmış ve rahatsız bir ifadeyle gözlerini Hermione'den kaçırdı. Hermione irkildi ve onu göz ucuyla süzdüğünü fark etti. Yüzünün saç çizgisine kadar kızardığını hissetti.

Ne hakkında konuşuyorlardı?

Öpüşme. Malfoy'un onu öpmek isteyip istemeyeceği.

Neredeyse inleyecekti ama sesini tuttu ve kararlılıkla omuzlarını dikleştirdi.

Bir tartışma yapıyorlardı. Gözlerini, çene hattını, ellerini, ağzını ya da durdukları küçük odanın nasıl da onun gibi kokmaya başladığını dikizlemeye ya da düşünmeye yer olmayan bir tartışma...

Bir tartışma. Neden öpüşmeyi tartıştıklarını bilmek istiyordu.

"Doğru," dedi Hermione yönetebildiği en ilkel, en alçak ses tonuyla. "Mesele şu ki, bildiğin gibi, Omegalar Alfalara karşı kölece eğilimlere sahipler ve cinsel açıdan da biraz abartılılar. Kızgınlığımdan sonra," Hermione kıpkırmızı kesildi, "bu özelliklerle başa çıkmama yardımcı olması için baskılayıcılar almaya başladım. Benim durumum çok özel olduğu için, Müdire McGonagall güvende olacağımdan ve bir Alfa benim eğilimlerimden faydalanmaya çalışırsa buna karşı koyabileceğimden emin olmak istedi."

Rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek hafifçe kendine sarıldı.

"Yani, McGonagall Neville'den gelip beni kontrol etmek için Alfa tonu kullanmasını istedi-"

Malfoy'un yüz ifadesi karardı.

"Ve yapabilirim!" Hermione hızla söyledi. "Bunu birkaç şekilde denedik ve ben ona karşı koyabildim ve içgüdüsel olarak teslim olmaya karşı koydum. Phineas beni yakalamaya çalıştığında da aynısı oldu. Kendimi bir alt-uzayda bulmadım, ona karşı koyabildim. Ama sonra Anthony'ye karşı koyamadım. Yapış yapıştım. Karşı koymaya çalışırken sanki ağır gibiydi. Slughorn, etkilerini kaybedip kaybetmediklerini görmek için bastırıcıları test etti ama kaybetmediler. Hâlâ eskisi kadar işe yarıyorlar. Bütün hafta sonunu araştırma yaparak geçirdim ve en başta direnebilmemin nedeninin bastırıcılar olmadığını fark ettim. Senmişsin."

Malfoy Hermione'ye hem şüphe hem de şaşkınlık dolu bir ifadeyle baktı.

"Beni kokuyla işaretlemiştin. Kızgınlık dönemimdeyken," dedi, sanki Neville onu günlerce becerdiği zamanı unutmuş gibi. "Bu yüzden Neville ve Phineas beni etkilemeye çalıştıklarında onlara karşı koyabildim çünkü doğru kokmuyorlardı, çünkü senin gibi kokuyordum. Bu da bilinçaltımda seni Alfa'm olarak tanımlamamı sağladı. Ama etkisi geçti. Bu yüzden Anthony beni ısırmayı deneyebildi. Çünkü artık bir Alfa'm yoktu."

Malfoy'un ifadesi rahatsız edici bir hal aldı.

"Temelde bastırıcıların yapabildiği tek şey cinsel dürtülerimi ve itaatkâr eğilimlerimi biraz azaltmak. Bu yüzden genellikle Alfa'larından ayrılmak zorunda kaldıkları durumlarda Omega'lar tarafından kullanılırlar. Bu aslında benim bağlanmamış bir Omega olmamla ilgili sorunları çözmiyor. Biyolojim beni yalnız olarak tanımladığı sürece, Anthony'nin yanında olduğum gibi diğer Alfaların yanında da her zaman savunmasız olacağım. Hatta daha da kötü olabilir. Çünkü Cuma gecesi hâlâ biraz senin gibi kokuyordum. Sadece çok fazla değil."

Bir duraklama oldu ve sonra Hermione asıl konuya döndü. Dikkatle Malfoy'un ayakkağılarına baktı.

"İşte... bu yüzden kişisel olarak beni öpmek isteyip istemeyeceğini bilmek istedim," dedi alçak bir sesle ve konuşmayı kafasında prova ederken olduğundan çok daha az kendinden emindi.

Yankılanan bir sessizlik oldu.

"Açıklığa kavuşturmak gerekirse, bunu bana seni kokuyla işaretlememi *istediğin* için mi soruyorsun?" Malfoy sert bir sesle sordu ve Hermione'nin bacaklarının arasının işe yaramaz bir şekilde karıncalanmasına neden oldu.

Kalçalarını birbirine bastırdı ve sertçe ayağa kalktı.

"Şey, evet," dedi kalın bir sesle. "Sadece geçici olarak, ben uzun vadeli bir çözüm bulmaya çalışırken."

Başını kaldırıp baktı, adam kollarını kavuşturmuş, sanki çantasını çalmaya çalışmasını bekliyormuş gibi iki eliyle çantasının askısını parmak eklemleri beyazlaşana kadar sıkıyordu.

"Seni geçici olarak kokuyla işaretlememi mi istiyorsun?" Malfoy yüzünde inanmaz bir ifade olduğunu söyledi. "Neden?"

Hermione, "Sana güveniyorum," dedi.

Malfoy'un kaşları belirgin bir şekilde havaya kalktı.

"Ben kızginken beni ısırabilirdin. Bunu yapmak içgüdüselidir. Özellikle de hormonların çok düzensiz olduğu ilk ateşlenme döneminde. Ve o zamandan beri, baskılayıcılar senin üzerinde hiç işe yaramadı, bu yüzden isteseydin bundan faydalanabilirdin ve ben-" Hermione kıpkırmızı kesildiğini hissetti, "Buna hiçbir itirazım olmazdı."

Malfoy sesli bir şekilde boğuldu ve geriye doğru düşecekmiş gibi baktı.

"Ve sonra," diye devam etti Hermione, her şeyi tek seferde anlatmaya kararlıydı, "Cuma gecesi öpüşürken durdun, çünkü o sırada davranışlarımı kontrol edemediğimi biliyordun."

"Bu temel bir terbiye, Granger," dedi sert ve neşesiz bir ses tonuyla. "Eski bir Ölüm Yiyen olarak her bakımdan dünyanın pisliği olduğumun farkındayım ama tecavüzcü değilim."

"Öyle demek istemedim," diye karşılık verdi Hermione. Malfoy'un minnettarlık ya da iltifat kabul etme konusundaki yetersizliğini hesaba katmamıştı. "Çoğu erkeğin kucasına kıyafetlerini çıkaran, tutarlı görünen bir kız koysan, çoğu alfayı geçtim, çoğu bunu sorgulamazdı. Sizi göklere çıkarmaya çalışmıyorum çünkü çoğu erkeğin kurbağa olduğunu düşünüyorum; konu yasal emsallere geldiğinde yasalar Alfalardan yana. Farkında olmamanız mümkün ama bir Omega olarak aslında herhangi bir yasal korumaya sahip değilim; bir Alfa'nın bana yaptığı herhangi bir şeye karşı değil. Anthony beni ısırp koridorun ortasında tecavüz etseydi, eylemleri mahkemede biyolojik bir zorunluluktan kaynaklandığı ve kişisel sorumluluğu olmadığı gerekçesiyle reddedilirdi-"

Hâlâ uğraşmakta olduğu aciz öfkeyle için için yanarken sesi kesildi. Sözcüklerin geri kalanı boğazına düğümlenmiş bir taş gibi takılıp kalmıştı. Hafta sonu boyunca araştırdıkça kendini daha da öfkeli hissediyordu.

"Her neyse," dedi sonunda gergin bir sesle. "Sana güveniyorum, kendimle ilgili artık kontrol edemediğim şeylerden faydalanmayacaksın. Bunu yapmayacak kadar kendini kontrol edebiliyorsun. Bu yüzden ilgilenip ilgilenmeyeceğini bilmek istedim."

Malfoy'un ifadesi daha da kapalılaştı ve Hermione'nin kalbi sıkıştı.

Anlaşılan öyle değilmiş. Muhtemelen o sırada tahrik olduğu için onun sınıfta kalmasına izin verdiğini söylemiştir.

Safkan.

Muggle
doğumlu.

Hermione dudaklarını birbirine bastırdı ve doğruldu.

"Belli ki ilgilenmiyorsun," dedi sonuç olarak. "Sorun değil. Sadece sorayım dedim. Başka bir şey bulurum."

Kapıdaki gizlilik tılsımını iptal etmek için asasını çıkardı.

"İlgileniyorum," dedi Malfoy aniden, o daha ağzını açıp tersine çevirme tılsımını söyleyemeden.

Hermione durakladı ve ona baktı. "Sen mi?"

"Evet," dedi gergin bir sesle.

Kadın ona baktı. Yüz ifadesi kesinlikle çelişkiliydi, sanki şimdiden söylediklerinden pişmanlık duyuyormuş gibiydi. Belki de mirastan mahrum bırakılmaktan endişe ediyordu. Lucius Azkaban'da olabilirdi ama teknik olarak Malfoy malikânesinin kontrolü hâlâ ondaydı, Malfoy'u mirastan mahrum edebilirdi ve oğlunun kendisini lekelediğini öğrenirse bunu yapabilirdi.

"Çıkmıyorum, bu bir flört olmaz," dedi.

"Doğru." Malfoy'un sesinde belirgin bir gerginlik vardı.

"Sadece-," diye rahatsızca yutkundu, "fiziksel, şey gibi, faydaları olan arkadaşlar-"

O ve Malfoy arkadaş mıydı? Emin değildi. Onunla arkadaş olmaya hiç niyeti varmış gibi görünmüyordu.

"Şey, illa arkadaş olmak zorunda değil-," diye açıkladı, "ama

sadece-" "Sıradan. Biraz eğlence."

Malfoy'un gözleri gittikçe daha da . Hermione

zayıf bir sesle, "Evet, eğlenceli," dedi.

Daha önce kimsenin kendisiyle ilgili herhangi bir konuda 'gündelik' ya da 'eğlenceli' terimlerini kullandığını sanmıyordu. Derin bir nefes aldı ve içinde bulundukları sınıftaki hava sirkülasyonunun çok zayıf olduğunu fark etti.

Oda Malfoy'un kokusuyla doluydu. Yenilebilir. Onu yalamak istedi. Kollarına atılmak ve dilini solgun teninde gezdirmek. Kirli sınıflar seks yapmayı hayal edebileceği türden bir yer değildi ama gerçekten, Draco Malfoy'la birlikte olsaydı çevrenin bir önemi olur muydu? Hiç de değil. Çünkü gözleri sanki...

Bilmiyordu. Şu anda aklına gelmeyen seksi ve gümüş rengi bir şey.

Ona doğru eğildiğini fark etti. Başını sertçe salladı. "Doğru. Yani," dedi beceriksizce. "Bunu planlayabiliriz, sanırım-"

"Şimdi."

"Salı olur mu-" gözlerini kırıştırdı ve Malfoy'un artık odanın karşısında olmadığını fark etti. "Şimdi mi?"

Tam önünde duruyordu. Gözleri kararmış, yüzü açlıktan ölmüş gibi görünüyordu ve sanki onu yemeye niyetliymiş gibi bakıyordu. Yavaşça.

"Şimdi," diye homurdandı, onu duvara yasladı ve bir elini saçlarına dolayarak ona doğru bastırdı ve yüzünü omzuna gömdü.

Hermione erimek istiyordu ama seks dürtüsü şu anki aşırı stres yükü yüzünden biraz sapmıştı. Malfoy'un ilgisinin, onun gerçekten, bilinçli olarak istekli olmasından değil, sadece şu anda bulundukları sınıfın havalandırma sorunlarından kaynaklanabileceği paranoyasına kapılmıştı.

Onu bir kez daha kendisiyle bir şeyler yapmaya ikna etmek için yanlışlıkla hormonlarını kullanmanın suçluluğuyla başa çıkabileceğini sanmıyordu.

Muhtemelen kuralları olmalı. Öyle değil mi? Kurallar ve bir program; her şeyin sıradan olduğundan emin olmak için. Eğlenceli. Bu durumda gündelik ve eğlenenin ne anlama geldiğinden pek emin değildi. Bir sözleşme hazırlayabilirlerdi; çizgilerin nerede olması gerektiğini netleştirebilirlerdi, böylece bu konuda endişelenmesine gerek kalmazdı.

Öpüşme ve koku işaretleme iki yönlü bir yol olmayabilir. Onun kendisini yalamasını istemeyebilir, bunu bilmek faydalı olacaktır. Her şeyi yaz-

Malfoy onun boynuna sıcak, ağzı açık bir öpücük konduruyor ve sanki ona elektrik vermiş gibi oluyor; Hermione içten içe inliyor ve dizlerinin bağı çözülmeden önce onun cüppesine tutunuyor.

Alfa. Alfa. Alfa.

Hermione'nin zihni zikrediyordu ama içgüdüsünü bastırıp odaklanmaya çalıştı. Daha önce ne düşünüyordu? Hatırlayamıyordu. Malfoy çok güzel kokuyordu. Ev, güvenlik, seks ve en sevdiği yemek gibi.

Belki ona uyuması için kendi gömleğini verebilirdi. Ateşlendiğinden beri uyumak zorlaşmıştı. Yalnızlık. Belki onun kokusunu alabilseydi her zaman bu kadar üşümezdi.

Yüzünü onun omzuna gömdü ve ona sarılırken nefes aldı.

Kendine bunun gerçek olmadığını hatırlattı. Onu sahiplenmiyordu. O bir aşı gibiydi. Sahte bir iddia. Ciddi değildi. Onu istemiyordu, gerçekten. Ve kız da içgüdüsel ve fiziksel olarak ona meyilli hissetse de onun olmak istemiyordu. Bu sadece biyolojidi.

Şu anki durum içgüdüleri için sadece bir oyundu.

Gerçek değildi. Gerçek değildi.

Araştırmasını zihinsel olarak gözden geçirmek için kendini zorladı. Sahipleniciliği ve ilgisi bilinçaltından kaynaklanan bir davranıştı. Biyolojik bir zorunluluk. Bir Alfa olayı. Bunun üzerinde herhangi bir kontrolü yoktu. Bunu kastetmemişti. Ergenlik çağındaki oğlanlar herkesle seks yapabilirdi; özellikle de Alfalarla. Hermione bir adamotu gibi görünebilirdi ve Malfoy, bağısız bir Omega gibi koktuğu sürece onu öpmek isterdi.

Tüm bunları kendine sıkıca hatırlatması, Hermione'nin onunla hemen o anda ve orada seks yapma isteğini durdurmadı.

Seks bir seçenek miydi? Muhtemelen hayır. Hatta ilk başta öpüşme fikrine pek de hevesli görünmemişti. Muhtemelen kıpırdamadan durmalıydı.

En azından ona dokunmak istiyordu ama yanlış anlaşılmaq istemiyordu. Adam sadece onun kokusunu almayı kabul etmişti. Bu anlaşmadan fazladan bir şey elde etmeye çalıştığını düşünmesini istemiyordu. Eğer ona saldırmaya başlarsa, suçlayabileceği ne bir ısı ne de bir alt-uzay olacaktı. Onun bir fahişe olduğunu düşünenecekti.

Kendini zihinsel olarak dengelemek için dudaklarını sert bir çizgi halinde birbirine bastırdı ve sonra boynunu daha fazla ortaya çıkarmak için başını geriye doğru eğdi. Kendini onun cübbesini bırakmaya zorladı.

Malfoy'un parmakları kızın saçlarında sıkılaşırken, onu duvara daha sıkı bastırdı ve kendine doğru ezdi.

Hermione kendini hazırladı. Kendini tutacaktı, dedi kendi kendine kararlılıkla, adam onu yaladığında sessiz kalacaktı. Ona yapışmayacaktı. İnlemeyecekti. Sadece sessiz kalacaktı.

Onu yalamadı.

Kadın beklemeye devam etti ama adam sadece boynunu öptü ve sanki bir uyuşturucuymuş gibi onu kokladı.

Burnu kızın boynuna, boğazının sol tarafındaki koku bezinin hemen üzerine gömülmüştü ve onu yalamıyordu. Ona karşı iç çekmeye devam etti, böylece o nefes alırken zindan havasının uzun, serin sürüklenmelerinin teninde kıvrıldığını ve sonra nefes verirken ciğerlerinin sıcaklığını hissedebiliyordu.

Hermione'nin omurgası beklentiyle karıncalanmaya başladı. Vücudundaki gerilim, boynuna ve omzuna değen her hava darbesiyle daha da sıkılaşıyordu. Klitorisi zonkluyordu. İçinde neredeyse acı verici bir boşluk hissediyordu.

Saçları hafifçe yanağını gıdıklıyordu ve elinin beline dolandığını ve onu sıkıca yerinde tutarken parmaklarının beli boyunca yayıldığını hissedebiliyordu.

Onun kendisini yalamasını bekledi.

Hiçbir şey yapmamak için mücadele ederken parmakları seğırene kadar boynu boyunca nefes almaya devam etti. Parmakları saçlarında sıkılaştı ve ağzını köprücük kemikleri boyunca boynunun diğer tarafına doğru sürüklerken ayak parmakları yere değene kadar onu yukarı çekti.

Hermione'nin nefesi kesildi ve hafifçe sarsıldı.

Hermione zihninin eridiğini hissedebiliyordu. Parmaklarını onun saçlarına dolama ve dudaklarını kendi dudaklarına çekme dürtüsü onu yutuyordu. Ciğerleri yanana kadar onu öpmek istiyordu. Ellerini vücudunda gezdirmek istiyordu. Cüppesinin yakasını açmak ve dilinin ucunu onun kokulu bezinde gezdirmek istiyordu, tıpkı kızıştığı zamanları hatırladığı gibi.

Yine de bunların hiçbirini kabul etmemişti, diye kendine sıkıca hatırlattı. Onunla ilgilenmiyordu. O aksini söyleyene kadar ona elini bile sürmeyecekti.

Avuçlarını sıkıca kalçalarına bastırdı ve sakinleştirici bir nefes aldı. Pek yardımcı olmadı, etrafındaki hava onun kokusuyla doluydu.

Sonunda boğuk bir sesle, "Beni yalamalısın," dedi. "Bunu daha fazla kaldıracabileceğimi sanmıyorum."

Malfoy dondu kaldı, sonra aniden geri çekildi ve odanın birkaç metre ötesine doğru geri geri giderken dehşete kapılmış görünüyordu.

Hermione dengesiz bir şekilde ayağa kalktı.

"Kazara çizgiyi aşacak bir şey yapmak istemiyorum," diye açıklık getirdi onun yüz ifadesini görünce. "Sana dokunmamak çok zor." Kızardı.

Malfoy kafasını temizlemeye çalışır gibi hafifçe salladı.

"Ne? değil," dedi kalın bir sesle "Bana dokunabilirsin."

"Yapabilir miyim?" Hermione bunu söyledi ve kelimelerin dudaklarından tam bir sevinç tonuyla döküldüğünü fark edince hafifçe yüzünü buruşturdu.

Burada durması gerekirdi ama Malfoy'un gözlerinin daha da karardığını görünce şansını zorlamaya karar verdi.

"Seni yalayabilir miyim?" diye sordu kısık bir

iniltiyle. "Evet," diye mırıldandı.

"Ne hakkında-," diye başladı.

"Bir şey hoşuma gitmezse sana söylerim Granger," dedi hırıltılı bir sesle ve onu tekrar kollarının arasına alıp dudaklarını onunkilerin üzerine kapattı.

Dudakları buluştuğunda Hermione'nin beyni kısa devre yaptı.

Onu öpmek hatırladığından daha iyiydi. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Dudakları onunkilere dokunduğunda sanki tüm dünya yok oluyordu. Ellerinden biri saçlarındaydı; bukleleri karıştırıyor, büküyor ve sertçe çekiştiriyordu. Diğer boynunu okşuyor, onu yerinde tutarken parmaklarını koku bezinin üzerinde gezdiriyordu.

İnledi ve ona sarıldı, cüppesini kavradı ve dudaklarına yapıştı.

Dili açgözlülükle kadının ağzına daldı ve onunkine doğru kayd. Onun tadıyla inledi.

Ellerini adamın göğsünden aşağı kayd. Dokunduğu her yer sertti; Alfa kasları gergindi ve onu kavrarken cüppesinin altında dalgalanıyordu. Birbirlerine çarpma kadar onu kendine çekti, sonra onu bir masaya yasladı ve üzerine kaldırdı, bacaklarını kalçalarının etrafına çekti, bacaklarının arasına bastırırken elleri uyluklarında kayıyordu.

Hermione onun dudaklarına karşı inledi ve ona sürtünmek için kalçalarını kaldırdı. Elleri cüppesinin yakasının altına kayd ve parmak uçlarının altında teninin fısıltısını hissetti. Teni, boyun eğmeyen kasların üzerinde ipek gibi yumuşaktı.

Ağzını onunkinden ayırıp ısırma dürtüsüyle savaşırken tırnaklarını onun boynunun birleştiği yerde gezdirdi. Daha önce hiçbir şeye karşı bu kadar sahiplenici hissetmemişti.

Onu işaretlemek istedi. Başka hiç kimsenin ona dokunmasını istemiyordu. Onlar birbirleri için yaratılmışlardı. Her santimi birbirine mükemmel bir şekilde uyuyordu ve başka birinin böyle olmasına imkân yoktu. Herhangi bir şeyin bu kadar mükemmel, özünde doğru hissettirmesi imkânsız görünüyordu. Onu şiddetle öperken bile bunun sadece Alfalar ve Omegalar arasındaki doğal biyoloji olduğunu bilse de -kendine sürekli hatırlatmaya çalışıyordu-. Onun sahipleniciliği sadece tipik bir Omega özelliği idi çünkü adam onun gibi kokuyordu. Biyoloji.

Parmaklarını boynunun her iki yanındaki koku bezlerinde gezdirdi, ta ki adam bir iniltiyle dudaklarını onunkilerden çekip çenesine hafif öpücükler kondurana kadar. Onu masaya geri itti ve üzerine eğilerek bluzunu keskin bir çekişle yırtarak açtı. Düğmelerin çözüldüğünü hissetti ve uzaktan onların masada takırdadığını ve sonra yere yuvarlandığını duydu. Adamın dilinin boynunun sağ tarafındaki koku bezinde gezindiğini hissetti ve adam orayı emmeye başlarken hırladı.

Hermione, adamın ağzından gelen his ve titreşimlerin karnının alt kısmında sıvı bir ısıya dönüşmesiyle tüm vücudunun kasıldığını hissetti. Hermione ona doğru ve külotunun içinden adamın pantolonuna doğru ıslandığını, adamın da ona sürtündüğünü hissetti.

Dilini boynundan aşağıya doğru gezdirdi ve koku bezlerinden birini geçici olarak emdi, dilini ona bastırdı ve yüzeyinde gezdirdi. Gözle neredeyse görünmüyorlardı ama içgüdüsel olarak nerede olduklarını biliyordu. Malfoy inledi ve onu kavradı.

Adamın eli kadının belinden aşağıya, sonra da kıcının kıvrımına doğru kayarak onu daha sıkı bir şekilde kendine doğru çekti ve kadın ona karşı kıvrıldı. Adam sertti ve ona doğru bastırıyordu. Adamın gömleğini yırtıp attığı gibi külotunu da yırtıp atmasını ve içine girmesini diledi.

İçinin bu kadar boş olması acı vericiydi. Sanki bu, ölebileceği bir hastalıkmiş gibi -ya da eğer bazıları

kitaplarına inanmak gerekirdi.

Onu kızgınlığı boyunca becerdiğinde çok mutlu, güvenli ve doğru hissetmişti. Kız onun kollarına saklanmıştı ve adam tüm dünyayı dışarıda tutmuştu ve kız ona güvenmişti. Bunu her düşündüğünde kalbi sıkışıyordu.

Seks yapabilirler miydi? Emin değildi. Seks sıradan ve eğlenceli olarak nitelendirilebilir miydi? Malfoy onun vücudunu öpüyordu ve Hermione inleyerek ellerini onun saçlarına doladı.

İnsanlar gündelik seks yapardı. Hermione deneyimli olmayabilirdi ama o bile bunu biliyordu. Onun ateşi de böyle olmuştu, değil mi? Sadece seks ve sonra o uyurken gitmişti ve daha sonra bunun hakkında konuşmak istememişti. Muhtemelen gündelik olan buydu; bunun hakkında konuşmamak, duyguları tartışmamak ya da-

Malfoy'un parmakları külotunun kumaşı üzerinde kayınca Hermione feryat ederek bacaklarını onun için ayırdı.

"Tanrım, lütfen-" diye yalvarmaya başladı ve sonra kendini tuttu, sertleşti ve kendini aniden masanın üzerine oturmaya zorladı ve adamın ellerini itti.

Birkaç kez nefes nefese kaldı ve nefesini tutmaya ve bu kadar tahrik olmanın fiziksel olarak ne kadar acı verici olduğunu düşünmemeye çalıştı.

"Konuşmamız gerek," diye mırıldandı. "İstemediğini biliyorum ama buna ihtiyacım var. Sadece şimdi bilmem gerekiyor, seks yapabilir miyiz?" Umutsuzca ona bakıyordu. "Böyle bir seçenek var mı?"

Bölüm Sonu Notları

Sanırım başlangıçta bunun orta uzunlukta bir kurgu olacağını düşündüğümü söylemiştim. Bu iddiamı geri çekiyorum. Sadece olay örgüsünü oluşturmak on bir bölüm sürdü, bu yüzden dürüst olmak gerekirse bu hikayenin ne kadar süreceğini bilmiyorum. Daha iyi bir fikre sahip olduğumda bundan bahsedeceğim.

Dudaklarımda Sen Varken Çok Yakın

Draco Granger'a baktı ve sorduğu soruyu gerçekten anlayıp anlamadığını merak etti. Umutsuzca ona bakarken gözleri kararmış, yanakları iyice kızarmıştı, konuşmaya devam ederken bacak bacak üstüne atmıştı.

"Hayır diyebilirsiniz. Belli ki bu-" sertçe yutkundu, "- koku işaretleme için gerekli değil. Kabul ettiğin şey bu değildi. Sadece sınırların nerede olduğunu bilirim benim için daha kolay olur yoksa sürekli sınırları zorladığımdan endişeleneceğim."

"Bana seninle seks yapmak isteyip istemediğimi mi soruyorsun?" Draco sersemlemiş bir sesle, onun konuşmasını duymazdan gelip kalan kıyafetlerini de çıkarmak için duyduğu yakıcı arzuyu görmezden gelmeye çalışarak konuştu. Geri adım attı.

Granger kıpkırmızı kesildi ve gözlerini kaçırdı. "Evet..." dedi

kısık bir sesle.

"Bunun apaçık ortada olduğunu sanırdım," dedi

şaşkınlıkla. Granger aniden kırmızıdan beyaza döndü.

"Doğru," dedi sessizce. Sonra gömleğini çekerek kapattı ve gözlerini ondan kaçırdı. "Bildiğim iyi oldu. Muhtemelen neyin kabul edilebilir olup olmadığını yazmalıyız. Her şeyi vaktinden önce halletmeliyiz. Eğer sakıncası yoksa. Bu benim için yararlı olur. Sanırım şimdi gideceğim, çünkü dersin var."

Draco yavaşça gözlerini kırptırdı. Tutarlı düşünceler üretmesi oldukça zordu ama bir şekilde büyük bir yanlış anlaşılma yaşandığından emindi.

"Bekle," diye homurdandı ve sonra yanaklarının kızardığını hissetti. Sesinin gizemli bir alışkanlığı vardı, en ufak bir şey yakaladığı anda gürültüye dönüşüyordu.

Hermione'nin kokusunu aldı. Ses tonunu normal bir aralıkta tutmaya çalışmak için bilinçli bir çaba sarf etmek zorunda kaldı, böylece sürekli olarak ona bir yırtıcı hayvan gibi hırlıyormuş gibi görünmüyordu.

Granger ona sertçe baktı ve Granger onun hafifçe titrediğini fark etti.

"Bekle," dedi tekrar daha normal bir tonda. "Bariz derken, evet demek istedim. Hayır dediğimi mi sandın?"

Granger ona şüpheyle baktı.

"Evet?" dedi, sesi umutluydu ve gözleri onu incelerken kocaman açılmıştı. Bu, göğsünde acı verici bir çekilme hissinin oluşmasına neden oldu.

"Evet," diye zorladı. "Bir şeyi beğenmezsem sana söyleyeceğimi zaten söylemişim."

"Biliyorum," dedi kısık bir sesle ve sonra omuzlarını boynunun etrafında kamburlaştırarak yere çöktü. "Sadece bir şeyi kabul etmeni ve sonra fikrini değiştirmeni istemiyorum. Eğer istemiyorsan, bunu hemen bilmeyi tercih ederim."

Draco şaşkınlıkla Granger'a bakarken Granger çenesini tutup masadan kalktı ve kıyafetlerini düzelterip yırtık gömleğini hızla onarmaya başladı.

"Aslında," dedi hızlıca, yüksek ve gergin bir sesle, "buna biraz zaman vermeliyiz. Böylece sen de düşünebilirsin."

"Ne?" Draco inanamayarak, "Ne?" dedi.

"Evet," Granger saçlarını düzeltirken ve ona bakmaktan kaçınırken kendi kendine başını sallıyordu, "zaman... muhtemelen iyi bir fikir olurdu - belki bir ya da iki gün. Bana baykuş gönderebilirsin."

O devam ederken Draco'nun nutku tutulmuştu.

"Evet. Baykuşla beni. Sonra şartları tartışabiliriz -belki kütüphane gibi daha iyi havalandırılan bir yerde. Sadece bana haber ver; evet ya da hayır. Hayır diyebilirsin. Eğer

Yaparsan, değil. Bunun için zorlamaya devam ."

Draco bir yanıt veremededen Granger sınıfın öbür ucuna fırladı ve onu tam bir şaşkınlık ve sefil bir uyarılmışlık içinde bırakarak kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Bir elini masaya dayadı ve Granger'la pşmekten, Granger'ın seks yapmalarını istiyorsa bir iki gün içinde ona Baykuş'la seslenmesini istemesine kadar durumun tam olarak nasıl geliştiğini çözmeye çalışırken masaya ağır ağır yaslandı.

Omegaları anladığını sanmıyordu. Ya da Granger çok kafa karıştırıcıydı. Her iki durumda da acı verici bir şekilde sertleşmişti ve onun uyarılma kokusuyla dolu bir sınıfta duruyordu. Havada tadını alabiliyordu ve bu onu hayal kırıklığıyla inletiyordu. Odanın öbür ucundaki bir sandalyeyi tekmeledi.

Neden onun sekse hayır diyeceğini düşünmüştü ki?

Bir yanı onu avlamak, en yakın oyuğa sürüklemek ve ne kadar istekli olduğunu göstermek için ırzına geçmek istiyordu.

Ama görünüşe göre o gün seks bir seçenek değildi. Granger bir süre düşünmeleri gerektiğine karar vermişti. Sanki geçen ayı onunla tekrar sevişmek için nasıl can atacağını düşünerek geçirmemiş gibi.

Lanet olsun. Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve tekrar inledi.

Sonunda, kafasını toparlamak için kendine birkaç dakika daha verdikten sonra, çantasını aldı ve sert adımlarla Slytherin ortak salonuna doğru ilerledi. Granger'la yaptığı tüm konuşmayı dikkatle gözden geçirirken uzun ve buz gibi bir duş aldı.

Kapıyı kapattığı andan kaçtığı ana her şey gerekstyd.

Onunla tekrar yalnız kaldığında kendini son derece gergin hissetmişti. Kadının, kendisinden koku almasını istemek için onu yalnız bırakmaya çalıştığı hiç aklına gelmezdi

Kapıyı kapatıp onunla yüzleştğinde, gözle görülür bir şekilde huzursuz görünüyordu; bu moral bozucu ama şaşırtıcı değildi.

Onun yanında neredeyse her zaman rahatsız görünüyordu, sanki kendini bir şeye hazırlıyor gibiydi. Ona bakmak bile acı vericiydi. Ateşten çıktığı anı izlemek sürekli tekrarlanıyordu; yüz ifadesi mutlu, açık ve güven dolu bir ifadeden aniden sersemlemiş, dehşete düşmüş ve ihanete uğramış bir ifadeye dönüşmüştü.

Kendini bu olasılığa hazırlamıştı ama o an yine de içinde bir şeyler kırılmıştı.

Son kez seks yapmışlardı, adam hâlâ kadının içinde düğümlenmişti ve kadın adamın kollarında kıvrılmış, mutlu, rahatlamış ve huzurlu görünüyordu. Sonra birden gözleri açılmış ve korkudan neredeyse griye dönmüştü.

Öylece dondu kaldı ve tam bir dakika boyunca suskun bir şekilde ona baktı. Sonra ilk söylediği şey, onun yaralanmasını neden umursadığını sormak oldu.

Draco ne diyeceğini bilememişti. Soru onu o kadar hazırlıksız yakalamıştı ki, söyleyecek kelime bile bulamamıştı.

Bağırsakları deşilmiş gibiydi.

O zaman fark etmişti ki, kız onu hâlâ evinde işkence görmesine seyirci kalan kişi olarak görüyordu; kız çılgılık atıp ağlarken dönüp başka tarafa bakan ve hiçbir şey yapmayan biri.

Onun için böyle bir insandı.

Onun için tanıklık etmemişti çünkü onun farklı bir şey yapacağını ya da yapabileceğini düşünmüştü. Bunu Potter için yapmıştı, Draco'nun bunu takdir etme nezaketini göstermesini bile beklemeden. Onun incinmesini umursamasını hiç beklemeden. Onu koruma nezaketini göstermesini hiç beklemeden.

Sonra, o cevap verecek bir yol bulamadan gözlerini kaçırdı. Fiziksel olarak birbirlerinden ayrılamıyorlardı, bu yüzden yüzünü

Koluna sarılmış ve konuşmalarının geri kalanında ona bakmaya bile istekli olmamıştı. Adam tekrar tekrar özür dilediğinde, kadın bunu kabul etmemişti. Sanki onun varlığının yok olmasını istiyormuş gibi. Kadın yüzünü gömdü ve sonunda adam onun uyuyakaldığını fark etti.

İçten içe kıvranan kadının altında yatıyordu. Kendini ondan ayırabildiği anda kaçmıştı. Gitmek içgüdülerine aykırı bir hareketti. Her adımda canı yanıyordu ama kalıp onun uyanmasını beklerse zihinsel ya da duygusal olarak bu konuşmayı tekrar yapabilecek durumda olduğunu düşünmüyordu.

Yaşadığı yıkımın biyolojik bir tepki mi yoksa kişisel bir tepki mi olduğundan emin değildi. İkisini birbirinden ayırmak zordu. Her iki durumda da reddedilmek içini yakıyordu.

Slytherin yatakhanelerine geri dönmüş, duş almış ve beyni ve hormonları normale dönerken her şeyi sindirmeye çalışmıştı.

Tabii ki. Tabii ki. Granger onu başka nasıl görebilirdi ki? Onu teyzesine teşhis etmiş, sonra da işkence edilmesini izlemişti. Crabbe ve Goyle'u İhtiyaç Odası'na kadar takip etmiş ve Potter'ı yakalamaya çalışmıştı. Ve sonra, onlar hayatını kurtardıktan sonra, gidip bir Ölüm Yiyen'e doğru koşmuş ve Potter, Weasley ve Granger ortaya çıkıp onu tekrar kurtarana kadar Ölüm Yiyen davasına olan bağlılığını yinelemişti.

Omurgasızdı, kendini koruyordu ve Granger ile Üçlü'nün olmadığı diğer tüm karakter kusurlarına sahipti. Ondandır dürüstlük beklemesi için ona ne gibi bir sebep vermişti ki?

Şimdi, ona yanıldığını kanıtlamaya çalışsa, muhtemelen bunun bir Omega olduğu için olduğunu varsayacaktı. Ona değiştiğini gösterme umudu varsa bile, artık bu umudunu tamamen yitirmişti. Gösterdiği her türlü nezaketin biyolojik bir zorunluluktan kaynaklandığını varsayacaktı.

Onu bir şekilde bulmuş ve kızgınlığı boyunca sikmiş olmasında ikinci bir ironi vardı. Dünyada bir Omega olarak sunulacak onca kadın varken, bu o olabilirdi.

Yasak bir meyvenin tadına bakın ve sonra sonsuza dek onu arzulamak için lanetlenin.

Daha sonra onu bulmaya, tekrar özür dilemeye ve sonra da olabildiğince uzak durmaya karar verdi. Profesör Vector'a gitti ve Granger'la eşleştirilmemesini rica etti.

Özür dilemeye fırsat bulamadan Slughorn onu bulmuş ve Draco'ya Müdire'nin odasına gitmesi gerektiğini söylemişti. Draco damarlarındaki kanın donduğunu hissetti; Granger'ı düşünmekle o kadar meşguldü ki okuldan atılma riskiyle karşı karşıya kalabileceği gerçeğini aklına bile getirmemişti.

McGonagall onu ofisine götürdüğünde buz gibi soğuk davranmış ve birkaç dakika boyunca ona bakmıştı.

Sonra nihayet konuştu, "Bu okulda şartlı olarak bulunuyorsunuz, Bay

Malfoy." "Biliyorum."

"Bayan Granger son birkaç yılda çok acı çekti ve şimdi kendini kontrolü dışındaki dinamiklerle kişisel bir ikilemin içinde buldu. Onun adına sizinle konuşuyorum çünkü kişisel bir etkileşimin travmatik olabileceğinden korkuyor."

McGonagall devam ederken Draco solgunlaştığını hissetti ve sandalyesinin kollarını kavradı, "Her ne olmuş olursa olsun, bunların hiçbirisi için sorumluluk taşımıyor. *Son derece* pişmanlık duyuyor."

"Biliyorum," dedi, gözlerini kaçırarak ve göğsünün bir kayanın altında ezildiğini hissederek.

"Bu konudaki niyetinizin veya motivasyonunuzun ne olduğunu bilmiyorum, ancak onun doğasını veya o dönemdeki davranışlarını herhangi bir şekilde ona karşı kullandığınızı tespit edersem, hoşgörülü olmayacağım. Derhal okuldan atılacaksınız."

"Anlıyorum."

"Bunu okuldaki diğer Alfalara daha sonra söyleyeceğim ama size şimdi söyleyeceğim. Omegaları bir metadan biraz daha fazlası olarak gören çevreler olduğunun farkındayım. Umarım bu görüş hiçbir Alfa'ya ait değildir.

Bu okulda. Bayan Granger bir oyuncak değil. Kimsenin malı değildir. Herhangi birinin ilgisini kabul etmeyi seçerse, bu kendi takdirine bağlıdır ve kendisinden başka kimseyi ilgilendirmez. Biyolojinizin, geçen haftanın size onun üzerinde herhangi bir hak verdiğini dūřunerek sizi kandırmasına izin vermeyin. Eęer istenmeyen ilgiden rahatsız olur ve çekilmeyi dūřunurse, hangi öğrencinin katılımını tercih edeceğimi söylemeye gerek yok sanırım."

"Elbette Mūdire Hanım," dedi Draco sessizce. "Deneme sūresi için serbest bırakılmamı Granger'a borçluyum; onu ūzecek bir řey yapmak asla niyetim deęildi."

McGonagall bir dakika boyunca sessizce onu inceledi.

"Sormak zorundayım; onu bulmayı nasıl bařardınız? Fakūlte ve ben onun sunumunu gizli tutmak için būyūk çaba sarf ettik. Siz bunu nasıl fark ettiniz?"

Draco başını kaldırıp Mūdire Hanım'a baktı. "Odaya girene kadar onun bir Omega olduğunu fark etmemiştim. Ağladığını duydum ve birinin ona zarar verdiğini dūřundum. Benim için yaptıklarından sonra bunu gōrmezden gelemezdim."

McGonagall'ın ifadesi açıkça řūpheciydi. "Gerçekten mi? Bayan Granger'ın ağladığında nasıl ses çıkardığını bildiğinizi mi iddia ediyorsunuz?"

Draco'nun gōzleri yere dūřtū ve ūnūndeki masaya baktı. "Benim evimde iřkence gōrdū, Mūdire Hanım. Kulaęa nasıl geldięini asla unutacaęımı sanmıyorum."

Bir sessizlik oldu.

"Yani ona zarar verildięini dūřundūęūn için içeri girdin." Draco

kayıtsızca başını salladı.

"Anlıyorum. Pekala, Bay Malfoy, gidebilirsiniz. Sanırım gle yemeği servis ediliyor. Zaman ayırdığınız için teřekkūrler."

Draco ayağa kalktı ve mekanik bir şekilde ofisten ıktı.

Mesaj alındı.

Granger'dan uzak dur. Ona bakma. Ona yaklaşmayın. Onunla konuşma.

Özür dilemeni istemiyor.

Bunu yapabilir.

Öğle yemeği için Büyük Salon'a geldiğinde, bir Veela kadar görmezden gelinmesi kolay olmasına rağmen, ona zar zor baktı. Alfaları bir av yemi gibi peşinden sürüklüyordu. Tüm dünya ona olan yakınlığıyla -ya da yakın olmayışıyla- tanımlanır ve renklenirdi, tabii büyüünü dikkat dağınıklığını bir nebze olsun azaltan bir oklüzyon duvarı yapmaya harcamadığı sürece.

Koridorlarda yürürken onun gibi kokuyordu ve kalbi "Benim" diye fısıldadı.

Kadın yaklaştıkça, içgüdüleri onu daha da saldırgan bir şekilde ona doğru itiyordu.

Granger'ı görmezden gelmek neredeyse katlanılabilir bir şeydi, ancak Vector, yani sürtük, aritmetik projesini birlikte yapmazlarsa Granger'ın adını çıkarmakla tehdit etmişti. Bu yüzden Granger onun saklanmayı sevdiği sınıfta ortaya çıkmış ve aklı başında olsa onunla asla seks yapmayacağını ve ona dokunmaktansa yedi gün boyunca acı içinde ağlamayı tercih edeceğini belirttikten sonra, ödevi birlikte yapıyormuş gibi davranıp davranamayacaklarını sormuştu.

İşe yaramadı. Aritmetik projesi işbirlikçi bir kabustu. Kütüphanede Granger'ın yanında otururken Granger giderek daha da rahatsız oluyordu ve onun isteksiz uyarılmasının kokusunu alabiliyordu. Granger notlarına bakar, ona bakmamaya özen gösterir ve dakikada yaklaşık yedi bin kelime sayısal tahminlerden bahsedirdi; yıkıcı hissedene kadar giderek daha fazla üzüldü.

Ona tepki vermek, onu sakinleştirmek, onu memnun etmeye çalışmak için içgüdüsel bir arzu duyuyordu. Kuşatıcıydı.

Alfalar Omegalarla ilgilenmek için yaratılmışlardı. Bu, onları sahiplenme arzusunun yanı sıra, temel bir düzeyde içlerine yazılmıştı. Onu memnun edemeyeceğini bilmek -onun sıkıntısının kaynağı olduğunu bilmek- saf bir sefaletti.

Çalışma seanslarını olabildiğince çabuk bitirmeye çalışacak ve ardından Hogwarts'ın terk edilmiş bölümlerinde kaybolup Alfa olma şansına lanet edecekti.

Granger'ın yakınında ne zaman başka bir Alfa görse kanı kulaklarında kükrüyor ve kalbi hırlamaya başlıyordu "Benim. Benim. Benim" diye hırlarken, bir yandan da o kişiyi öldüresiye dövme dürtüsüyle mücadele ediyordu.

Alfa biyolojisi tek kelimeyle en kötüsüydü.

Ondan gerçekten hoşlandığı söylenemezdi. Omega sunumundan önce, en fazla yaz boyunca ona karşı geçici bir hoşlanma duymuştu, çoğunlukla da minnettarlıktan.

Theo'ya söylediği gibi, o iyiydi.

Özel olarak onun iyiden biraz daha fazlası olduğunu düşünüyordu. Yine de çok fazla değil.

Güzel. Belki güzelden biraz daha fazlası. İnkâr edemeyeceği kadar zeki. Şimdiye kadar karşılaştığı en çekici kişilik değildi ama dünyanın geri kalanını utandıracak kadar sadıktı. Ama ondan *hoşlanmamıştı*.

Onun incindiğini duyduğunu sandığı için kontrolünü tamamen kaybettiğinde, bunun nedeni sadece -çünkü-

İyi. Ondan biraz hoşlanmıştı.

Yine de ciddi değildi. Onu takip etmek gibi bir niyeti ya da hayali yoktu. Onun niteliklerini gerçekten ilgilenmeden de takdir edebilirdi.

Tanıdığı çoğu kızın akademik açıdan daha az ilgi çekici olması onun suçu değildi.

Sunum sonrası, ısı sonrası, bunların hiçbirisi önemli değildi.

Onu bir uyuşturucu gibi arzuluyordu. Bej renkli bir duvarın zihnine, kişiliğine ve görünümüne sahip olsa bile yine de ona çekilirdi. O da bunu biliyordu.

Önceki altı yıl boyunca ona hiç zaman ayırmamış olan bir Alfa aniden onunla bir çalışma grubuna katılmak istediğinde, gözlerindeki yaralı ve güvensiz ifadeyi görebiliyordu.

Draco'nun onlardan bile daha az dayanağı vardı.

Onun biyolojisi dışında herhangi bir nedenle kendisiyle ilgilendiğine inanmasına imkân yoktu.

Sonra Goldstein oldu.

Draco o gece Granger'ı tam olarak takip etmiyordu. Sadece onun kütüphanede olduğunu fark ve yakındaki bir sınıfta ders çalışmaya karar vermişti.

Onun yanında olmak ne kadar sefilse, yanında olmamak o kadar kötüydü. Stresliydi. Dersleri olmadığı zamanlarda Gryffindor Kulesi'nde saklanmaya alışmıştı, bu yüzden onun yakınlarda olduğunu fark ettiğinde sadece oyalanmıştı. O zaman sadece kuleye sağ salım döndüğünden emin olmak istemişti, ama Filch ortaya çıktığında kaleye doğru kaçmaya başlamıştı ve Draco fark edilmekten zor kurtulmuştu.

Kadının nerede olduğunu bulmayı başardığında, dehşete kapılmış hormon bombası tarafından alt edildiğinde temkinli bir şekilde yaklaşıyordu. Goldstein onu hırpalarken onu ağlarken ve duvara yapışmış halde bulana kadar koridorda ilerledi.

Hayatında hiç bu kadar kızgın olduğunu sanmıyordu. Bütün dünya kan kırmızısına dönmüştü ve muhtemelen Goldstein'ı öldürebilirdi ama Granger yerde oturmuş sessizce ağlıyordu ve o çok daha önemliydi. Goldstein bir tehdit olarak etkisiz hale getirildikten sonra Draco, aklına gelen en zayıflatıcı, ölümcül olmayan büyüyle piçi büyüleyerek kendini tatmin etti.

Granger'la öpüşmek istememişti.

İçgüdüsel olarak onu bulundukları yerden uzaklaştırması gerektiğini hissetmişti. Bu yüzden Goldstein'in ona ne yaptığını anlamaya çalışmak için onu bir sınıfa götürmüştü. Kızın kollarını ve bacaklarını ona dolamasını, onu yalamaya ve öpmeye başlamasını beklemiyordu.

Sonra bir süre mantıklı düşünmek mümkün olmadı. O kadar mükemmeldi ki. Bunun tipik bir Alfa-Omega biyolojisi olabileceğine inanmak neredeyse imkânsızdı çünkü ona dokunduğunda kendini onun için yaratılmış hissediyordu. Dudaklarının onunkilere her dokunuşu bir kurtuluş gibiydi. Ta ki inlemeye başlayana kadar, "Alfa. Alfa, lütfen."

Sonra onu donduran, büzüştüren, içini kemiren bir dehşetle sarsıldı; onu değil, bir Alfa'yı öpüyordu. Herhangi bir Alfa'yı öpebilirdi. Granger bile değildi. O sadece bir Omega'ydı çünkü lanet Goldstein Granger'ı boğmuştu.

Buna kanmıştı. Cazibesinin sadece biyolojik bir zorunluluk olabileceğinden şüphe duyarken bile, ikisi arasındaki farkı ayırt edememişti.

Granger kucağında oturmuş, ona özlemle bakıyor ve onu kendisiyle yatması için ikna etmeye çalışıyordu ve görünüşe göre hayalperest olduğu için, neredeyse kendini onun bunu kastettiğine inandıracaktı.

Sonunda onu alt uzaydan çıkarmayı başardığında kaçmasını bekliyordu. Sanki ateşi çıkmış gibiydi; güven dolu, rahatlamış ve kollarında kıvrılmış bir haldeyken birdenbire travma geçirmeye başlamıştı.

Ama hemen ayağa fırlayıp kaçmamıştı. Onun yerine kucağına oturmuş, belirsizce etrafına bakınıyor ve yürek burkacak kadar savunmasız görünüyordu. Adam hiç düşünmeden ona sarılmaya başladı; bu garipti çünkü - genel bir kural olarak- sarılan bir tip değildi. Ama kız onu itmek yerine ona sarıldı ve Draco onun gerçekten de sarılmayı seven bir tip olduğunu keşfetti. Eğer onun içinse.

Kollarını ona doladığında bırakmaya kıyamadı. O Granger'dı; gerçek, tutarlı Granger ve yüzünü Granger'ın yüzüne gömmüştü.

ve onun kendisini rahatlatmasına izin veriyordu.

Sonra ona baktı ve dehşete düşmemiş ya da afallamamıştı. Gözleri açık bir şekilde ona baktı ve ondan sonra bir şey söyleyip söylemediğinden bile emin değildi çünkü onun gözleriyle karşılaşmak, sihrine kendi sihriyle dokunmak gibiydi; tüm vücudunda yükselen bir arzu dalgası.

Maden. Maden. Mayın.

Öne doğru eğildi ve neredeyse onun da kendisine doğru eğildiğini düşündü. Profesörler hışımla sınıfa girdiğinde onu öpmesine bir saniyeden az kalmıştı.

Sonra Granger onu korudu. Kendinde bile değilken onu gerçekten öptüğünü ve neredeyse düzdüğünü söylemek yerine, sanki her şey onun suçuymuş gibi davranmıştı. Belki de gerçekten öyle olduğunu düşünüyordu; açıkça mutsuz görünüyordu ve Draco neredeyse Dawlish'in elinden kurtulup onu teselli etmeye çalışacaktı.

Sürüklenerek götürülmüştü. Dawlish onu Müdire'nin odasına doğru iterken, Draco'nun aklına pekâlâ okuldan atılabileceği geldi ve Azkaban'a gönderilirse annesinin ne yapacağı konusunda endişelenmeye başladı. Sonra aniden Granger'ın tehlikede olduğuna dair bir kesinlik hissettiği için bu düşünce kayboldu. Draco bu hissin nereden geldiğinden emin değildi ama emindi. Daha düşünmek için duraklamadan aniden döndü, Dawlish'i kaldırdı, duvara fırlattı ve geldiği yöne doğru fırladı.

Profesörler bağırıp büyü yaparken, Granger'ı birden fazla Alfa tarafından hırpalanırken tekmeleyip debelenirken bulmuştu. Kendini kaybetti. Onu yakaladı ve sürükleyerek götürürken içinde kazara oluşan bir büyü patlaması hissetti. Sonra onu arkasına itti ve oradaki herkese "O benim," diye bağırdı.

Draco'nun kafası ne yaptığını anlayacak kadar netleştğinde Dawlish'in köşeden gelip onu hemen sersemletmesini diledi.

Granger'ın öfkeyle onu sersemletmesini bekliyordu.

Siktiğimin Alfa biyolojisi. O akşam onu birkaç dakikalığına öptü ve sonra onun üzerinde sahiplik ilan etmeye başladı. Muhtemelen onu öldürecekti ya da öldürmezse muhtemelen McGonagall ya da Potter öldürecekti.

Granger ondan uzaklaşırken fark edilir derecede huysuzdu ama bu yine de onun bir köpek yavrusu gibi peşinden gitmesini engellemedi.

Akşam ilerledikçe ve Granger'ın, açıklanamaz bir nedenle, öpüşme seansındaki suçunu örtbas ettiği ortaya çıktı, keskin kendini koruma duygusu, Granger'ın onun için kendi planları olabileceği korkusuyla karıncalanmaya başladı.

Granger'ı çekici ve genel olarak erdemli bulmak Draco'nun onun daha Slytherin özelliklerini de gözlemlemesini engellemedi.

Cadı çok korkutucuydu.

Draco yıllar boyunca Altın Üçlü'yü oldukça dikkatli bir şekilde takip etmiş ve onların en iyi saklanan sırlarından bazılarını vakıf olduğunu düşünmüştü. Örneğin, Rita Skeeter Üçbüyücü turnuvasının ardından sessizliğe gömüldüğünde onun izini sürmüş ve Skeeter'a Granger tarafından şantaj yapıldığını keşfetmişti. Granger, Skeeter'ı böcek şeklinde tuzağa düşürmüş ve bir hafta boyunca bir kavanozda tuttuktan sonra, meraklı muhabir Potter, Hagrid ya da Granger'ın kendisi hakkında en ufak bir şey fısıldarsa Azkaban'a hapsedileceği tehdidiyle serbest bırakmıştı. Potter'ın Quibbler röportajının tüm sebebinin Granger'ın şantajı olduğundan oldukça emindi.

Beşinci yılda Granger, Marietta Edgecombe'un yüzünün şeklini kalıcı olarak bozmanın yanı sıra, Umbridge'i Yasak Orman'a çekmiş ve Yüksek Engizisyoncu'nun bir Sentor sürüsü tarafından yakalanmasını sağlamıştı. Draco, Granger'ın bunu Umbridge'in sentorlardan çok korktuğunu bilerek yaptığından oldukça emindi.

Dumbledore'un ölümünün ardından Granger eve gitmiş ve onları Avustralya'ya göndermeden önce tüm varlığını kendi anne babasının zihninden silmişti. Şifacılar hâlâ bunu nasıl tersine çevireceklerini bulmaya çalışıyorlardı.

Draco, Weasley'lerin Draco'nun cezasından sonra muhtemelen düşük tonlarda bu konuyu tartıştıklarını duymuştu.

Ve belki de en korkuncu, Bellatrix tarafından işkence gördükten sonra Granger'ın bir şekilde teyzesinin asasını ele geçirmiş olmasıydı. Onu sadece son savaş boyunca başarıyla kullanmakla kalmamıştı; Granger devam eden asa kıtlığı nedeniyle lanet olası şeyi hâlâ kullanıyordu.

Draco ne zaman Granger'ın ders sırasında onu çıkardığını görse kanı donuyordu.

Bu yüzden Granger, İksir'den sonra Daphne Greengrass'la 'kütüphanesi' hakkında tartışırken onu bulup "özel olarak" konuşmak istediğinde, Draco kendini zihinsel olarak yaklaşan ölümüne hazırlamaya başladı.

Granger kapıyı kapatıp kilitlediğinde ve büyülediğinde, kaderinin mühürlendiğinden emindi. Eğer önceden planladığı bir son değilse, o zaman gerçekleşecekti çünkü onunla kapalı bir alanda olmak, sonunda onu öpmeye çalışmasıyla sonuçlanma olasılığı çok yüksekti.

Adam kendini hazırladı ve kadın gergin bir şekilde ona teşekkür ederek söze başladı. En hafif tabirle beklenmedik bir şeydi bu.

Draco kendini kayıtsız kalmaya zorlarken, kızın ona kendi malı olmadığını hatırlattığı kocaman "ama "yı bekledi ve eğer bir daha ona sahip olduğunu iddia eder ya da öpüşürse, teyzesinin asasıyla onu öldürecek, organlarını mama haline getirip dizine yedirecekti.

Eğer onun içini boşaltacaksa, bunu yapmasını tercih ederdi.

Bunun yerine konuşma beklenmedik bir hal aldı ve kızarmaya ve "şahsen" onunla öpüşmek isteyip istemeyeceğini sormaya başladı. Sonra da ona güvendiğini söyleyerek üzerine koku işareti koymasını teklif etti.

Draco aklını yitirip yitirmediğini ve halüsinasyon görüp görmediğini merak etmeye başlamıştı ki kız bir Omega olarak nasıl yasal korumaya sahip olmadığını anlatmaya başladı.

Sonra bir kova buzlu su gibi çarptı. O

Granger'ın yeni Rita Skeeter'ıydı.

Kendini imkânsız bir durumun içinde bulmuş ve ona en çok zarar veren kişiyi kullanarak bir çözüm üretmişti. Kendisi için kişisel bir koruma tasarlayamazdı ama Draco'yu diğer Alfalara karşı bir kalkan olarak kullanabilirdi; haddini aşarsa Azkaban'ı bir örs gibi üzerine indirebileceğinden emindi. Draco'nun biyolojisine ve kendini koruma duygusuna güvenerek, sınırı aşmadan ona istediğini verebileceğine dair bahse girmişti.

Tabii ki ona 'güveniyordu'.

Bunu kabullenmesi birkaç dakika sürdü; Granger'ın cevabının hayır olduğu sonucuna varmasına yetecek kadar uzun bir süre. Ve neredeyse öyleydi.

Ama onu istiyordu. Bunun tamamen biyolojik olup olmadığını bilse lanet ederdi.

Yine de, kelimeler ağzından çıktığı anda kabul ettiği için yarı pişmanlık duydu. Bir Omega tarafından 'geçici olarak' sırf kendi çıkarını banko bir nitelik olarak gördüğü için seçilmiş olmak son derece moral bozucuydu.

Granger, onun herhangi bir yanılısaması olması ihtimaline karşı, bunun bir ilişki *olmadığını* açıklamakta *gecikmedi*. Arkadaşlık bile değildi. "Sıradan. Biraz eğlence," dediğinde, hâlâ heyecansız görünüyordu.

Ama o noktada pek de umurunda değildi. İçinde bulundukları oda onun gibi kokuyordu; feromonları küçük alanı dolduruyordu ve ağzını her açtığında havadaki tahrik edici tadı neredeyse alabiliyordu. Kapıyı kapattığı andan itibaren gittikçe daha da ıslanıyordu. Karşısında durdu ve kibar olmaya çalıştı ama gözleriyle onu soymaya devam etti.

Ondan kişisel olarak hoşlanmıyor olabilirdi ama fiziksel olarak ona karşı bir itirazı olmadığı açıktı.

Eğer bu onu öpebileceği, yalayabileceği ve kokusunu alabileceği anlamına geliyorsa, moral bozukluğunu atlatabilir ve onu gönlünce kullanmasına izin verebilirdi.

El çantasını bırakıp odayı geçtiğini bile hatırlamıyordu. Onu kollarının arasına almış, duvara yaslamış ve boynundan aşağı öpmeye başlamıştı.

O cennetin vücut bulmuş haliydi. Muhtemelen tüm hayatını onun kollarına sarılmış ve yüzü omzuna gömülmüş olarak geçirebilirdi. Alfaların ve Omegaların biyolojisi karşı konulmaz derecede güçlüydü. Ona yakın olmak tüm varlığını ateşe veriyordu. Ona dokunmak güneşin içine düşmek gibiydi. Herhangi bir şeyi bu kadar yoğun hissetmenin mümkün olduğunu bilmiyordu.

Granger onunla fiziksel olarak etkileşime girme konusunda kararsız görünüyordu; muhtemelen sinir bozucu olması gereken bir şekilde aynı anda hem gergin hem de hevesliydi, ama bir şekilde sevimli ve inanılmaz derecede baştan çıkarıcı hissettiriyordu.

Onunla öpüşmek o kadar harikaydı ki neredeyse gerçek dışıydı.

Kız öpüşme seanslarını beklenmedik bir şekilde durdurup kaçtığında, Omegalar hakkında gerçekten yeterince şey bilmediği sonucuna vardı. Granger kendini neredeyse anlaşılmaz hissediyordu.

Baykuşlamak mı?

Draco yumruğunu duşun duvarına çarptı ve hayal kırıklığıyla küfretti.

Ereksiyonu nihayet o gün Granger'la seks yapılmayacağını anladığında ayak parmaklarındaki hissi neredeyse tamamen kaybetmişti.

Titreyerek duştan çıktı ve havluyla kurulanmaya başladı. Ereksiyonu hallettikten sonraki iş gidip Granger'a, evet, onunla istediği zaman, istediği şekilde ve istediği sıklıkta sevişmekten mutluluk duyacağına dair bir not göndermekti.

Ayrıca Omegalar hakkında var olan her kitabı ele geçirmesi gerekiyordu. Theo'nun gidip her bir metni, incelemeyi sipariş ettiğinden oldukça emindi,

Granger sunum sonrası Büyük Salon'a girdikten hemen sonra konuyla ilgili bilimsel bir dergi çıkardı.

Draco giyindikten sonra arkadaşının sandığına gitti. Tüm güvenlik tılsımlarını kaldırması ve içine tıktırılmış düzgün yığılara el atması sadece birkaç dakikasını aldı.

Draco hepsini çantasına tıktırırken Malfoy Malikânesi'nin kütüphanesinde konuyla ilgili başka, daha düzenli metinler olup olmadığını merak etti. Belirsiz bilimsel eserleri toplamak uzun süredir devam eden bir aile geleneğiydi. Belki de annesine haber verip bakmasını isterdi.

Granger'ı baykuşlamak için dışarı çıktı.

OceanofPDF.com

Sen Olmanın Nasıl Bir Şey Olduğunu Bilmiyorum

Bölüm Notları

Nadia Polyakova'dan [All You Want Draco](#).

Hermione zindanın koridorlarında hızla ilerledi, merdivenleri çıktı ve birkaç koridor daha geçtikten sonra kendini boş bir sınıfa attı ve bir denizyıldızı gibi yere yığıldı.

Aman Tanrım. Cinsel hayal kırıklığından ölmek mümkün müydü? Öyle olduğundan şüpheleniyordu.

Eğer Malfoy onunla seks yapmayı reddederse muhtemelen ağlayacaktı.

Ama doğru olanı yapmıştı, değil mi? O sınıfta düzgün düşünmek oldukça zordu. Bu koşullarda verilen herhangi bir rızanın istekli olarak nitelendirilebileceğinden oldukça şüpheliydi. Her şey yeniden kızışmış gibi olurdu.

Sırt üstü yuvarlandı ve gözlerini tavana dikti. Vücudu zonkluyordu. Sanki karnının alt kısmında onu parçalayan bir boşluk varmış gibi hissediyordu. Orada öylece yatarken klitorisi uyarılmaktan acıyordu. Boynundaki ve bileğindeki bezeler o kadar hassastı ki acı veriyorlardı.

Hermione sağ kolunu kaldırdı ve sol avucunu hafifçe bileğine bastırdı. Ağrıyı hafifletmeye çalışırken belli belirsiz tısladı.

Eğer Malfoy hayır derse, diye düşündü ağır ağır, eğer sadece koku işaretini kabul eder ama seks yapmak istemezse... ne yapacağını bilmiyordu. Onunla defalarca öpüşüp sonra da sevişebileceğini sanmıyordu-

Bunu düşünmekten bile korkuyordu. Bileklerini göğsüne bastırdı ve kalbinin hâlâ hızla çarptığını hissetti.

Bununla kendi başına başa çıkmayı tekrar deneyebileceğini düşündü. Ama şimdiye kadar bunu başaramamıştı. Kendine dokunmayı düşünmek bile

Kendini son derece mahcup hissediyordu, sanki uygunsuz davranıyormuş gibi. Yine de hafta sonu boyunca inatla denemişti ama işe yaramamıştı. Yaralanana ve hayal kırıklığından çığlık atmaya hazır olana kadar denemiş ve denemişti. Görünüşe göre bu bir Omega olmanın ek bir özelliği; orgazm olmak bir partnere derinden bağlıydı. Mastürbasyon yapmaya çalışmak, başının üzerinde "Yapayalnızsın!" yazan kocaman, yanıp sönen bir neon tabela asmak gibiydi.

Her şeyi mahvetti. Hissettiklerine odaklanamıyordu.

Bu hiç adil değildi.

Sadece öfkelenendirici. Cinsel özerkliğini elinden alan biyolojik bıçağın fazladan bir kıvrımı.

Sessizce yere uzandı, için için kaynıyordu ve kendini akılsızca yakın hissettiği sınırın sonunda kaybolmasını bekledi.

Ne zaman o hafifletilmiş Biraz, o sat yukarı ve döküm a tazeleme ve kendi üzerinde bir kırbaçlama tılsımı.

Kütüphanede üzerinde çalışması gereken birkaç ödevi vardı. Çantasından Çapulcu haritasını çıkardı ve tüm Alfaların nerede olduğunu dikkatlice not alarak haritaya göz attı

Umarım teorisi doğruysa, Malfoy'la yaptığı öpüşme seansı Alfaları uzakta tutar. Yine oldukça ağır bir Malfoy kokusu aldığı kesindi.

Kızların tuvaletine uğradı ve görünüşünü dikkatlice kontrol etti, üniformasını düzeltti ve arı sokmuş görünümünü azaltmak için boynuna ve hatta dudaklarına Murtlap esansı sürdü.

Kendine çeki düzen verdikten sonra kütüphaneye yöneldi, her ihtimale karşı yol boyunca esasını elinden bırakmadı. Neredeyse tek başına gidip oturacaktı ama sonra tereddüt etti. Belki de başka biriyle oturmalıydı.

Ron ve Harry dışında genelde başkalarıyla ders çalışmamıştı. Onlarla da gerçekten ders çalışmamıştı; birlikte ders çalışmak öncelikle onları azarlamak ve ödevlerine yardım etmekten ibaretti. Kendi çalışmaları da ya kütüphanede tek başına ya da diğer insanlar quidditch veya aynı derecede anlamsız bir şey hakkında konuşarak sosyalleşirken tek başına olma eğilimindeydi. Hiç başkalarıyla *birlikte* ders çalışmamıştı.

Ama belki de yapmalı. Ya da en azından öyleymiş gibi yapmalı. Eğer yalnız değilse, bu Alfaları yaklaştırmaktan caydırabilirdi. Tanıdık bir yüz bulmak için kitap raflarının bulunduğu koridorda yürüdü. Padma ve Parvati Patil'i Charms bölümünde otururken buldu ve garip bir şekilde durakladı.

"Buraya oturabilir miyim?" Hermione yüzünün hafifçe ısındığını hissederek, "Buraya oturabilir miyim?" dedi. Patil kardeşlerin ikisi de şaşırılmış görünüyordu.

"Elbette," dedi Parvati, yer açmak için birkaç kitabı yana kaydırarak.

Hermione oturdu ve ders kitaplarını, parşömenlerini ve tüy kalemelerini çıkarmaya koyuldu.

"Hangi makale üzerinde çalışıyorsun?" Padma birkaç dakika sonra kibarca sordu.

Hermione başını kaldırdı, "Öncelikle Charms, ona henüz başlamadım. Sonra gelecek haftaki Kadim Rünler çevirisinin yarısını tamamlamam gerekiyor. Sonra da animagi tarihi üzerine bir Biçim Değiştirme kompozisyonu, kehanet kısmı bana biraz sorun çıkarıyor, nasıl çalıştığına dair pek kesin bir araştırma bulamıyorum."

"Şey, Kehanet gerçekten de kesin araştırma gerektiren bir konu değil. Çok duygusal bir büyü, bilirsiniz," dedi Parvati.

Hermione'nin ağzı hafifçe seğirdi. Kehanetten nefret ederdi, tüm bu konuyu saçma ve genel olarak yararsız bulurdu. Bazı insanlar Harry'nin kehanetinin onu ikna edebileceğini düşünüyordu, ama Hermione şahsen Trelawney'nin kehanetinin savaşta bir araçtan çok dikkat dağıtıcı olduğunu düşünüyordu.

Hermione sonunda, "Evet, sanırım öyle," dedi.

"Kehanetten bahsetmişken, onu kullanmayı düşünüyor musun?" Parvati merakla Hermione'yi inceleyerek sordu.

"Kullanmak mı?" Hermione öyle dedi.

Parvati sanki çok açılmış gibi, "Alfa'nı bulmak için," dedi.

Hermione çenesinin hafifçe gerildiğini hissetti. Kitaplarında Alfa'yı bulmak için Kehanet'ten bahsediliyordu. "Ruh eşinin" kimliğini görebilmek için bir sürü rüya gezintisi, kendi sıvılarıyla karıştırılmış su havuzlarında kehanette bulunma ve kafayı bulup kristal kürelere bakma gibi şeyler yapıyordu. Her ne kadar kitaplarda bazı insanların ruh eşlerinin olmadığı ve birini görseler bile Kader'in sancılarının bağlanmayı engelleyebileceği gibi ağır uyarılar yer alsada. Bunların hepsi bir sürü saçmalıktan ibaretti.

Hermione kitaplarının o bölümlerine neredeyse hiç dikkat etmemişti.

Hermione sonunda Parvati'ye, "Seçeneklerimi açık tutmaya

çalışıyorum," dedi.

"Eğer yardım istersen -kehanetin senin konun olmadığını biliyorum- eğer ilgilenirsen birkaç kitap tavsiye edebilirim."

Hermione dudaklarının alaycı bir şekilde kıvrılmasına izin vermemek için mücadele etti. İşte bu yüzden yalnız çalışıyordu.

"Dinamiğin Kehanet'te bu kadar odak noktası olduğunu bilmiyordum," dedi Hermione, inanmaz bir şekilde küçümsemek yerine kibarca meraklı görünmeye çalışarak.

Parvati başını salladı ve insanların bir şey hakkında uzun süre konuşmak üzere olduklarında yaptıkları gibi, rahatsız edici derecede görünüyordu. "Aslında Romantik Kehanet'te yoğun bir şekilde ele alınıyor. Çoğu büyücü bilmez ama bir kişi ne kadar temelde büyülü ise, Kader'in aşk hayatında bir güç olma olasılığı o kadar yüksektir. İşte bu yüzden çoğu Büyülü Varlığın eşi bile vardır. Bilirsin, Veela'nın yaptığı gibi. Onların durumunda

Büyü, yaşam güçleriyle ve her şeyleriyle iç içe geçer. Genetik olarak konuşursak, Alfalar ve Omegalar, Büyülü Varlık kanı olmadan büyücülük halkının olabileceği kadar temelde büyüdür. Bu yüzden kaderlerinde olan birine sahip olma olasılıkları çok daha yüksektir. Hepsi değil. Ama daha iyi bir ihtimal, bilirsiniz."

Hermione ilgisizce başını salladı ve az önce yazdığı Charms kompozisyonunun paragrafına baktı. Bir virgül eklemesi vardı ve "kesin olarak" kelimesi üç cümlede birden kullanılmıştı.

"Bildiğim iyi oldu. Aklımda tutarım," diye yalan söyledi Hermione, noktalama işaretlerini düzelterip ortadaki 'kesinlikle' kelimesinin üzerini çizirken.

Neyse ki Parvati bundan sonra yatıştı ve Hermione İleri Kadim Rünler dersine gitme vakti gelene kadar kendini tamamen ödevlerine verebildi.

Akademisyenliğin en güzel yanı fiziksel ve duygusal olmamasıydı. Bir insan Charms hakkında düşünebilir ve bu nedenle en iyi arkadaşlarını özlediğini ya genetik bir anomalinin hayatını nasıl mahvettiğini ya da alt karnının nasıl boş ve cildinin soğuk hissettiğini ya da birinin ona saldırmasından ne kadar korktuğunu ya da Draco Malfoy ile tutkulu bir seks yapmayı ne kadar çok istediğini düşünemezdi.

Çünkü Hermione bunların hiçbirini düşünmüyordu. Sadece Charms kompozisyonunu düşünüyordu. Kesinlikle başka bir şey düşünmüyordu. Harry ve Ron'un birlikte büyücü olmak için nasıl çalıştıklarını da. Ya da Harry'nin ukalalığını veya Ron'un şakalarını ne kadar özlediğini. Ya da koridorlarda tek başına olmaktansa onlarla birlikte yürümek için her şeyini .

Hermione, Ginny'nin savcının koruması için yaptığı teklifi düşündü.

Ama o bunu istemedi. İnsanların korumak için koridorlarda onunla birlikte yürümesini istemiyordu. Eğer biriyle koridorda yürüyecekse, bunun arkadaşlarıyla olmasını istiyordu. Ama hiç arkadaş istemiyordu; sekizinci sınıfa daha fazla arkadaş edinmek için gelmemiştir. Okul için gelmiştir.

Çok sinir bozucuydu!

Hermione öfkeyle duvarı tekmeledi ve ardından ayak parmaklarındaki keskin acı nedeniyle inleyerek tek ayağının üzerinde zıpladı.

Ugh. Öfkeyle topallayarak Kadim Rünler sınıfına gitti ve odanın arka tarafına oturdu.

Tanrım, Malfoy'un fikrini değiştirmemesini umuyordu. Ertesi sabahki görevden şimdiden korkmaya başlamıştı. Ya koku işaretleme konusunda bile fikrini değiştirirse? Belki de kabul ettiği her şey hormonların etkisiyle olmuştu. Belki yazmayacaktı bile. Onu yine görmezden gelebilir ve merak içinde bırakabilirdi.

Bunu düşünmek bile istemedi.

Bunu hiç düşünmedi. Kadim Rünleri dikkatle dinledi ve Peter Selwyn'i görmezden geldi. Koridorda yürürken Malfoy'la sevişmeyi ve onu öpmeyi düşünmedi. Ya da Gryffindor ortak salonunda. Ya da Molly Weasley'nin hafta sonu gönderdiği bir mektuba cevap yazarken.

Büyük Salon'da yemek yerken Malfoy'u düşünmeden edemiyordu. Daphne Greengrass'ın onun oturduğunu bile fark etmemişti. Malfoy'un titiz sofrada adabına sahip olmasına ya da bir ısırık almak için çatalını kaldırırken ağzının nasıl görüldüğüne hiç dikkat etmedi.

Adamın gözleri onunkilerle buluştuğunda fark etmedi ve gözlerini ayırmadan önce kalbinin bir an durduğunu hissetti.

Biçim Değiştirme kompozisyonunu yazarken Malfoy'la öpüşmeyi ya da Malfoy'la sevişmeyi düşünmemişti. Hayvanların şekil değiştirmesinin tarihiyle ilgili bir paragrafın ortasına yanlışlıkla "deri, vetiver ve papirüs sazının alt tonuyla vanilya ve... sandal ağacı gibi kokuyor?" yazmadığı kesindi.

Belli ki böyle bir şey yazmamış. On beş dakikasını dikkatlice silmeye de harcamamış.

Bunların hiçbirisi olmadı. Eğer biri onu böyle şeylerle suçlasaydı, Hermione her şeyi inkâr ettiği için öfkelenirdi.

Zar zor uyudu. Yalnız uyumak çok soğuktu. Hatta Ginny'nin odasına gidip onunla yatağa girip giremeyeceğini sormayı bile düşündü. Ama Hermione daha önce Ginny'yle aynı yatağı paylaşmıştı ve Ginny'nin dirsekleri son derece sivriydi.

Hermione kendine ısıtıcı büyüler yapmaya devam etti, ama her seferinde etkisi geçince aniden uyandı ve sonra yine Malfoy için endişelenerek yatağına uzandı. Ertesi sabah kahvaltı için Büyük Salon'a indiğinde kendini uykusuz bir kurbağa gibi hissediyordu; uykusuz, soğuk ve kasvetli. İsteksizce yumurtalarını karıştırıyor ve kanat çırpışlarını andıran bir ses duyduğunda irkilmemeye çalışıyordu.

Kahverengi bir okul baykuşu aniden tabağının kenarına kondu ve açgözlülükle Hermione'nin tüm çiroz ve sosislerini mideye indirmeye başladı. Hermione şaşkınlıkla zarfa baktı, ta ki zarfın sol üst köşesinde zarif bir M harfi görene kadar ve aklına bunun Malfoy'dan gelmiş olabileceği geldi.

Tabii ki kartal baykuşunu göndermeyecekti. Hermione, Malfoy koridorun tam karşısında otururken ondan mektup almasını nasıl açıklayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Büyük zarfı endişeyle çekip çıkardı. Sanki Malfoy, mantıklı bir safkan olan kendisinin neden pis, ahlaksız bir Çamurkan olan onunla seks yapmakla ilgilenmediğini açıklayan bir makale yazmış gibi şaşırtıcı derecede kalındı.

Neredeyse açacaktı ama sonra tereddüt etti. Kafasını kaldırdı ve Malfoy'un salonun öbür ucundan ona baktığını gördü. Kaşlarını çatı ve hafifçe sırttı; Hermione bunun iyi ya da kötü şeylerin habercisi olup olmadığı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Mektubu çantasına tıktırdı ve salondan hızla çıktı, doğruca en yakındaki kızlar tuvaletine gitti ve mührü kırıp birkaç yaprak parşömen çıkarırken bir tuvalete oturdu.

Granger,

Dün konuştuğumuz işbirliği projesiyle ilgili olarak cevabım aynı: Bu projede sizinle birlikte çalışmakla çok ilgileniyorum. Umarım alternatif ortaklar ya da seçenekler peşinde koşmazsınız.

Mevcut ve gelecek dönem için tüm programımı içeren zaman çizelgemi ekte sunuyorum. Ayrıca kale içinde işbirliğimizin kesintiye uğrama olasılığının en düşük olduğu çeşitli yerlerin bir listesini de ekledim.

Eğer terimleri daha dolaşımly bir ortamda tartışmak isterseniz, bu akşam saat altıdan sekize kadar kütüphanede su bitkileri koridorundaki masada çalışıyor olacağım.

M

Hermione mektubu bir düzine kez sonra diğer parşömenleri çıkardı ve gerçekten de Malfoy'un ders programlarını ve şatodaki çeşitli sınıfların ve boş odaların bir listesini içerdiklerini fark etti.

Bu kesinlikle güçlü bir olumlama gibi görünüyordu.

Geriye dönüp baktığında, Malfoy'un "Evet Granger, hadi sevişelim" diye bir mektup yazmasını gerçekten bekliyor muydu?

Ya açtıysa ve Ginny Büyük Salon'un ortasında açtıysa? Parvati ve Ginny alışkanlıkla onun omuzlarının üzerinden okuyorlardı. Hermione bunu düşününce bile kızardı.

Boş yere bu kadar endişelendiği için kendini son derece rahatlamış hissediyordu. Ve şükürler olsun ki, her şeyi önceden gözden geçirmek için kütüphanede buluşmak istemişti. Yine de çok ama çok garip olacaktı. Söylemek istediği şeylerin zihninde bir listesini yapmaya başladı.

Malfoy'un ders programını kendisinininkiyle karşılaştırdı ve birkaç boş zamanlarının çakıştığını gördü. Malfoy dokuz NEWT sınavına çalışıyordu, Hermione'nin aldığı sınavların aynısı.

Gryffindor bu dersleri Slytherin'le paylaştığı için onun İksir, DADA ve Aritmetik derslerine girdiğini biliyordu ama aynı ders yüküne sahip olduğunu fark etmemişti. Gerçi bunun o kadar da şaşırtıcı olmadığını düşünüyordu; altıncı yıl hariç, sınıf sıralamasında hep onun hemen arkasındaydı. Sihirli Yaratıkların Bakımı, Kehanet ya da Muggle Çalışmaları okuyacak değildi ya.

Bir tüy kalem çıkardı ve paylaştıkları tüm boş zamanları işaretledi. Bir sürü vardı.

Bunun, derslerin hepsinde, hatta çoğunda sevişecekleri ya da sevişecekleri anlamına gelmediğini kendine sıkıca hatırlattı. Ne de olsa ikisinin de çok yoğun bir ders yükü vardı.

Ama yine de... sadece onlara bakmak bile koku bezlerinin umutla karıncalanmasına neden oldu.

Sonra her şeyi dikkatle çantasına yerleştirdi ve banyodan çıktı. Hermione'nin Salı günleri tek dersi vardı; öğle yemeğinden sonra Hufflepuff'la Herboloji. Günün geri kalanında ev ödevleriyle meşgul olmak için Gryffindor'un ortak salonuna gitti.

O akşam hafif ve gergin bir akşam yemeğinden sonra kütüphaneye gitti. Malfoy, Bitki Bilimi bölümünün en arkasına sıkışmış bir masada oturuyordu. Hermione koridoru fark edene kadar iki kez ıskaladı. Koridor loştu ve sonunda keskin bir dönüşle küçük bir çalışma masasını ortaya çıkarıyordu.

Hermione köşede durdu.

"Malfoy," dedi.

Hermione onun kütüphaneye girdiği andan itibaren orada olduğunu bildiğinden emindi. Okuduklarına bakılırsa, artık onun kokusunu aldığına göre, muhtemelen kalenin herhangi bir yerinde onu avlayabilirdi. Ama Malfoy o konuşana kadar makalesinden başını kaldırmadı.

Adını söylediğinde eli dondu, sonra döndü ve kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Granger," dedi yavaş ve alçak bir .

Hermione ürperdi ve bacaklarının arasının ısındığını ve zonkladığını hissetti. Dudaklarını birbirine bastırdı ve ona doğru yürüdü.

"Yani," dedi, sesi birkaç oktav yukarı sıçramak için çok çaba sarf ederken. "Sen -Burada konuşmak istiyorum.

"Yeni ortak projemiz mi?" diye mürekkep şişesinin kapağını kapatırken sırtarak mırıldandı.

"Evet," diye ciyakladı onun yanına otururken.

Bir duraklama oldu ve adam onun başlamasını bekliyor gibiydi. Kız endişeyle ona baktı ve yüz ifadesini dikkatle inceledi. Dudaklarında hâlâ bir gülümseme olmasına rağmen, gözleri kapalı ve savunmacı görünüyordu.

Nasıl başlayacağını düşünürken içten içe irkildi. Konuşmalarının provasını yaptığı tüm versiyonları uygunsuz görünüyordu.

Hermione sonunda ağzını açtı ama adamın omuzlarındaki ve çenesindeki belli belirsiz gerginliği fark edince kapattı. Sinirle yutkundu. Kendisine karşı bu kadar heyecansız ve küskün görüldüğü halde neden ona zaman ayırdığını anlayamıyordu.

Aklına korkunç bir düşünce geldi.

Sana borçluydum. Benim için tanıklık ettin.

"Malfoy-," dedi aniden, "bunu yapmak zorunda değilsin. Eğer bu -Bana... tanıklık ettiğim için..."

Gözlerini kocaman açarak ona

baktı.

"Sana bu yüzden sormadım," dedi.

Yüzündeki kanın çekildiğini hissedene kadar ifadesiz bir şekilde ona baktı. Sandalyesini geriye itti.

"Boş ," dedi zayıf bir sesle. "Her unutun. Çok özür dilerim."

" *Otur* Granger," dedi Malfoy sert bir sesle. Hermione hemen yerine oturdu ve endişeyle ona baktı. Gözlerini devirdi ve hafifçe dudak büktü.

"Aman Tanrım, kendi fikrinden kaç kez caymaya çalıştığının sayısını unutacağım."

Yüzünün kızardığını hissetti ve gözlerini kucağına dikti.

"Yazma konusunda ilgimi çektin," dedi. "Biraz belirsiz olduğunun farkındayım, çünkü Gryffindor masasını açmak gibi bir şey yapıp yapmayacağından emin değildim, ama hâlâ şüphelerin varsa şimdi daha açık konuşabilirim."

Hermione kalbinin paniğe kapılmış bir tavşan gibi hızla çarpmaya başladığını hissetti. "Gerçekten mi...?"

"Gerçekten mi?" dedi ve ağzı kulağına yaklaşıncaya kadar ona doğru eğildi. "Granger, seni istediğin zaman ve istediğin yerde memnuniyetle beceririm."

Hermione bir ürperti sırtından aşağı doğru inerken neredeyse inliyordu. Adamın nefesinin sıcaklığını kulağında ve boynunda hissettiğinde ensesindeki tüyler diken diken oldu. Adam devam ederken hafifçe titredi, "Aslında, senin seks yapmak isteyip benim istememe ihtimalim yok denecek kadar az. Eğer sorarsan cevabım evet olacaktır. Eğer akla hayale gelmeyecek bir nedenden ötürü cevabın 'hayır' olursa, bunu sana söyleyebilecek kapasiteye fazlasıyla sahibim. Asıl soru, bunun sizin yapabileceğiniz bir şey olup olmadığıdır."

Arkasına yaslandı ve ona baktı. Hermione nefes nefese kaldı ve nefesini tutmaya çalıştı, sızlanmamak ya da koltuğunda gözle görülür bir şekilde kıpırdanmamak için mücadele etti.

"Ne?" dedi.

"Eğer senin kokunu alan bensem ve sana seks teklif edersem, 'hayır' diyebilir misin?" dedi, ciddi bir ifadeyle ona bakarak, ama Hermione onun gözlerinin kararmaya başladığını fark etmekten kendini alamadı.

Gözlerini kırıştırdı.

"Hayır mı?" dedi.

"Hayal etmesi zor, eminim, ama benimle seks yapmak istemeyeceğin bir gün gelebilir. Eğer öyle bir şey olursa, bunu söyleyip söyleyemeyeceğini bilmek isterim" dedi.

"Hayır diyebilirim," dedi Hermione.

Malfoy ona küçümseyerek baktı. Kız sinirlendi.

"Yapabilirim. Kızıışmanın eşiğindeyken Neville'e 'hayır' dedim. Anthony'ye de defalarca 'hayır' dedim, beni bırakmasını ve durmasını istedim. Hatta durması için ona *yalvardım*."

Yumruklarını sıktı ve burnundan birkaç kez sertçe nefes aldı.

"Alt uzaydayken hala farkındaydım. Sanki tüm parçalar orada değildi. Ama Anthony'nin ne yaptığını biliyordum, bunu yapmak istemiyordum. Ve sonra, o sen olduğunda, senin güvende olduğunu biliyordum."

Malfoy biraz düz bir sesle, "Doğru," dedi, yüz ifadesi titriyor ve kısa bir süre depresif görünüyordu, sonra tekrar düzeldi ve ifadesi niyetli bir hal aldı. Yırtıcı. Adam aniden tekrar ona doğru eğildiğinde Hermione ürperdi.

"Eminim bunu doğrulamak istemem sizi

gücendirmeyecektir." "Ne?" Hermione, adam onun kişisel

alanını işgal ederken, "Ne?" dedi.

"Granger," dedi sırtarak, "seni bu gece bu kütüphanede becermeyeceğim. Ama seni ikna etmeye çalışacağım ve 'hayır' demek senin görevin. Eğer üç kez 'hayır' diyebilirsen, seni bu masanın üzerine çıkaracağım."

"Ne yapacaksın?" diye boğuldu.

Daha fazla açıklama yapma zahmetine girmede, sanki kendisi açlıktan ölmek üzere olan bir hipogrif, o da tumbul bir çam sansarıymış gibi ona baktı.

"Kütüphanedeyiz!" dedi.

Hınzırca sırtıttı. "Zekice bir gözlem. Gryffindor'a beş puan."

Şaşkınlıkla ona baktı ve ıslanmış olduğunu hissetti. Onunla konuşması gereken şeyler yok muydu? Şartlar?

"Yapamayız, burası kütüphane," dedi çaresizce.

"Gerçekten mi, Granger? Kütüphaneye düşkün biri varsa o da sensindir diye düşünmüştüm."

Hermione yüzünün kızardığını hissetti.

"Diğer Alfalar kokusunu alacak," dedi.

"Nerede yaparsak yapalım hepsi bunu bilecek," dedi sertçe. "Bu, burada çalışırken onlara siktir olup gitmelerini söylemek için iyi bir yol olacak."

Titredi.

"O zaman bu bir hayır mı?" dedi alçak bir sesle, kadın onun yanında sersemlemiş bir şekilde oturmaya devam ettikten sonra. "Seni buradan çıkarmamı istemiyor musun?"

Hermione kıpkırmızı kesildi ve suçlulukla ona baktı.

Malfoy'un ağzı onunkine çarparken dudaklarında muzaffer bir sırıtış belirdi.

Hermione dudakları birbirine değdiği anda inledi. Bir saniyeden kısa bir süre içinde bir eli saçlarına dolanmış, bir kolu da beline dolanmıştı. Dili Hermione'nin ağzına girip damağını okşarken, onu sandalyesinden sürükleyerek kaldırdı ve masanın üzerine oturttu. Kadın bacaklarını ayırdı ve adam bacaklarının arasına girerek onu kitap raflarına yasladı ve geçmeye devam etti.

Sıradan. Eğlence; cübbesini şiddetle kavrarken ve umutsuzca onun ağzına doğru inlerken kendine hatırlattı.

"Unutma Granger," dedi, Granger soluk kaldığında dudaklarını onunkilerden çekerek, "bu bir test. Bu gece seni burada becermeye çalışırsam bana 'hayır' diyebileceğini göstermen gerekiyor."

Adam Hermione'nin başını geriye çekip dilinin ucunu çenesinde gezdirdikten sonra boğazından koku bezlerine doğru kısırmaya başlayınca Hermione başıyla onayladı. Gömleğinin düğmelerini açmaya başlayan adamın parmaklarını boynunda hissetti.

Kumaş ayrılırken başını aşağı eğdi ve hafifçe boynunu emdi. Bu his son derece rahatlatıcı ve aynı anda tahrik ediciydi.

Hermione ona sarılırken sessizce omzuna doğru, "Ah," diye soludu. "Oh Tanrım."

Parmakları tişörtünü açmaya devam etti, teninde hafifçe kayarken bezlerini yalamaya başladı, hava sahiplenici işaretiyle kalınlaşana kadar diliyle onlara bastırdı. Kız titreyene ve kollarında neredeyse kemiksiz kalana kadar boynunu yalamaya devam etti.

Alfa. Alfa. Alfa. Alfa. Lütfen.

Hermione kalçalarını masanın kenarına doğru kaydırarak ona doğru bastırmaya çalıştı. Külotunun ıslandığını hissedebiliyordu. Kaygan ve çaresiz bir istek içindeydi. Onu içinde istiyordu.

"Granger," diye hırladı Malfoy usulca. "Seni bu masanın üzerinde

becereceğim." Tanrım, evet. Neredeyse başını sallayacaktı ama sonra-

Bu bir test. Bu bir test. Hayır diyip diyemeyeceğini görmek istiyor. Eğer 'evet' dersen durabilir.

Hermione dudağını sertçe ısırıp ve kaskatı

kesildi. "Hayır," diye zorladı.

Malfoy bir an durdu. Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir saniye.

" *Aferin kızıma,*" diye hırladı Hermione'nin boğazına doğru. Hermione'nin tüm beyni sıvı altına dönüştü.

Başını kaldırdı ve onun dudaklarını tekrar yakaladı. Kızın yüzünü avuçlarının arasına alarak onu acımasızca öptü. Etraflarındaki hava gümbür gümbür ve elektrikliydi. Dudakları onunkileri okşarken içinde erimiş bir sıcaklık birikti, vücudunu kendi vücuduna bastırırken dişleri dudaklarını hafifçe sıyırdı.

Sıradan. Bu sadece fiziksel. Biyolojik. Bir anlamı yok. Seksin bir anlamı olması gerekmez. Sadece eğlenceli olabilir. Elini adamın boynunda gezdirirken, derinin altındaki tendonları ve dalgalanan kasları hissederken, başparmağıyla adamın koku bezlerinden birini okşarken bile bu düşünceyle kendini sakinleştirdi.

Onun tepkisi içinde bir şeyleri harekete geçirdi. İstiyordu. Güçlü. Fiziksel olarak onu, onun kendisini etkileyebildiği kadar derinden etkileyebilirdi.

Parmaklarını adamın solgun ipeksi saçlarında gezdirdi ve dişleriyle ağzını ısırdı. Adam alçak bir onay hırıltısıyla karşılık verdi. Vücudunun uzunluğunu ona doğru bastırdı ve cüppesinin içinden yayılan sıcaklığın tadını çıkardı.

Bir topuğunu bacağına dolayarak onu kendine yakın tuttu ve ateşli bir şekilde öptü. Adamın bir eli kadının belindeydi. Sıcak. Okşuyordu. Parmakları onu göğsünün geniş düzlemlerine daha sıkı çekerken başparmağı en alt kaburgası boyunca kayıyordu.

Sonra eli yavaşça belinden yukarı ve sütyeninin altına kaydı, başparmağı göğsünün alt tarafındaki hassas deriyi hafifçe sıyırdı. Hermione boğuk bir çığlık attı ve adamın eline doğru eğildi.

"Lütfen," dedi neredeyse hiçkırarak adamın dudaklarına doğru.

Meme uçlarının sertleştiğini ve ağrımaya başladığını hissederken parmakları tüy gibi hafif dokunuşlarla yavaşça deride gezinirken onun sırtıttığını hissetti. Klitorisi zonkluyordu ve ona karşı baskı hissetmek için çaresizdi. Herhangi bir şey. Çok yaklaşmıştı. Şimdiden. Sadece ona dokunuyordu. Kokusunu içine çekiyordu. Ona karşı hissetmek.

Adam ağzını onunkinden çekerken vücudu hafifçe titriyordu. Yanağındaki eli yavaşça boynundan aşağı kaydı, koku bezlerine süründü, böylece devam etmeden önce hafifçe ürperdi. Parmaklarını sütyeninin üst kısmının altından geçirdi ve kuplarını aşağı çekerek onu ortaya çıkardı. Kadının teni karıncalandı ve adam hafifçe geri çekilerek büyülenmiş bir şekilde ona baktı. Kadının her santimini görmüş olmasına rağmen yüz ifadesi neredeyse sersemlemişti.

Adamın yüz ifadesini inceledi, zalim bir soru aniden aklına geldiğinde içini bir endişe kapladı: Birini hem arzulandır hem de temelde sizden aşağı görebilir misiniz?

Sonra daha acımasız bir düşünce: Onu arzulanabilir olarak bile görmeyebilir. Bu tamamen biyolojisinden kaynaklanıyor olabilir. Kadının nasıl görüldüğü önemli değildi. Onun için kadın işlevsel ve özünde bacaklarının arasında bir delik ve baş döndürücü bir kimyasal kokteylden ibaretti.

Bu düşünce sanki bıçaklanmış gibi canını yaktı. Gözlerini sıkarak kapattı. *Bunu düşünme. Hiçbirini düşünme.*

Onun kendisine dokunmadan önce bile bir adım daha yaklaştığını hissetti. Dudaklarını birbirine bastırdı ve gözyaşlarına boğulmamaya çalıştı. Adam tekrar yaklaştığında vücudunun sıcaklığını ve gücünü hissedebiliyordu.

Elleri göğüslerini nazikçe kavrarken kulağının dibinde "Mükemmelsin," diye mırıldandı.

Hermione'nin ağzının kenarı acıyla seğirdi.

Bunu düşünme, diye hatırlattı kendine. Sıradan. Eğlenceli. Hepsi bu. Bu sadece biyolojik bir süreç. Sadece mantıklı ol. Hislerine odaklan. Senin hakkında ne düşündüğü önemli değil.

Sertçe yutkundu ve sonra Malfoy'un başparmakları meme uçlarında gezindikten sonra areolalarının etrafında hafifçe kayarken hırıltılı bir nefes verdi. Kız ona doğru eğildi ve inledi.

"Şşşt. Hogwarts kütüphanesindeyiz Granger," hatırlattı Malfoy, konuşurken dudakları kulağının hemen altında boynuna hafifçe değiyordu.

Hermione dudağını ısırdı ve başını salladı. Adam çenesine, yanağına ve şakağına hafif öpücükler kondururken Hermione'den sadece sessiz bir inilti çıkmasına izin verdi. Ona karşı ürperdi, yüzünü onun göğsüne gömdü ve bunun gerçek olmasını ne kadar çok dilediği için kendini özel olarak kınadı.

Bu sadece biyolojinin seni kandırması, diye hatırlattı kendine, kitaplığa yaslanıp sırtını dikleştirirken ve Malfoy'a sözsüz bir yakarıyla göğüslerini yukarı kaldırırken bile. Malfoy eğilip yakıcı ağzını göğüs ucuna doladı ve Hermione neredeyse boşalacaktı.

Adamın dilinin ağrıyan etinin etrafında kıvrıldığını hissettiğinde sessizce "Oh fuck-" diye nefes aldı. Ellerinden biri diğer göğsünü kızdırmaya devam etti, sonunda parmak uçları arasında ucunu okşayıp yuvarlamadan önce birkaç kez çevresinde dolaştı. Diğer eli kolundan aşağıya, bileğine ve koku bezine doğru kaydı ve parmakları kasılmaya başlayana kadar bölgenin üzerinde durgun daireler çizmeye başladı.

Ağzını geri çekti ve Hermione hafifçe hıçkırdı.

" *Seni sikmem için bana yalvar,* " diye hırladı ona bakarken. Hafif bir Alfa tonu kullanıyordu.

Ağzını açmaya başladı ve sonra kapatıp derin bir nefes aldı. "Bu adil bile değil," diye mırıldandı sonunda. "Hayır."

Gözleri daha da karardı. "Aferin kızıma."

Başını aşağı eğdi ve masanın üzerinde kıvranana kadar birkaç dakika boyunca diğer göğsüne şefkatle saldırmaya başladı. Sonra bacaklarının arasına diz çökene kadar vücudunun daha da aşağısına kaydı.

Aman Tanrım. Ona baktı ve damarlarındaki kanın ateşe dönüşmüş olabileceğini hissetti. Elleri kalçalarından yukarı kayarken gözleriyle buluştu ve

bacaklarını açıyordu. Hermione'nin kalbi o kadar hızlı atıyordu ki neredeyse canı yanacaktı. Kütüphanedeki bir masanın kenarında dengede duruyordu, tamamen açıktaydı.

Nefesini tuttu, donakaldı. Alfa. Alfa, lütfen. Onu o kadar çok istiyordu ki canı yanıyordu.

Malfoy derin bir nefes aldı ve gözleri o kadar karardı ki, kız gözlerindeki gümüşü . Yüzünde açgözlü bir ifade vardı.

"Cennet gibi kokuyorsun," dedi boğuk bir sesle. "Bunun hayalini kuruyorum. Senin ateşinden beri. Seni tekrar tatmak için can atıyordum."

Hermione ürperdi ve masanın kenarına tutundu. Sonra adamın parmaklarının sıırsıklam olmuş külotunun kumaşına dokunduğunu hissetti ve içinden hırıltılı, gırtlaktan gelen bir nefes koptu. Sessiz kalmaya çalışarak dudağını ısırды ve gözlerini kapadı.

Yavaş. Alaycı. Hermione titreyene kadar parmak uçlarını kumaşın üzerinde en hafif baskıyla gezdirmeye devam etti. Sonra parmaklarının kumaşı yakaladığını ve külotunu bir tarafa çektiğini hissetti.

Cinsiyeti şişmişti. Kanla kızarmıştı. Klitorisi zonkluyor, dokunulmak için can atıyordu. Kütüphanenin serin havası ve Malfoy'un açgözlü bakışları onu paramparça olmaya hazır hissettiriyordu.

"Çok güzel bir amın var Granger."

Hafifçe homurdandı ama adam parmaklarını kullanarak onu aralayınca homurdanması kesildi. Uyarılmışlık ve utancın birleşimiyle sarsıldı. Parmakları alaycı bir şekilde göbeğine yaklaştı ve hafifçe kayarken kendini sıkıldığını hissetti.

"Lütfen," dedi hıçkıra hıçkıra fısıldayarak.

"Masaya damlatıyorsun," dedi adam.

Kız utançtan yüzü kızarmıştı ama Malfoy onun bacaklarını kapatmasına engel oldu. Ona sırtarak baktı.

"Kütüphanenin bütün bu bölümü senin gibi kokacak," dedi alçak bir sesle. "Buraya her geldiğimde seni böyle düşüneceğim. Seni burada becermek istiyorum. Bir gün, düğümlenene kadar seni bu masanın üzerinde tutacağım. Senin içinde olmak, kıyaslanacak bir şey değil. Beni kavrayıp içine alışın. Her gece bunu hayal ediyorum. Seni henüz beceremediğim o kadar çok yol var ki."

Adamın parmakları onu kızdırmaya devam ederken

Hermione dudağını ısırıldı. "Seni burada becermeme izin

verecek misin Granger?"

Hermione sefilce yutkundu.

Kalın bir sesle, "Bu gece olmaz," dedi.

Arsızca sırttı. Hermione kadar, hatta belki daha da fazla, akılsızca tahrik olmalıydı. Ama görünüşe göre Draco Malfoy çoğu Alfanın tabi olduğu biyolojik kuralları esnetebiliyordu.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı iç uyluğuna doğru. "Senden memnunum."

Zihni onun övgüsü karşısında kendini beğenmiş bir diz çökmüş gibi mırıldanıyordu, ama uzak bir yanı tüm bu durumu, içindeyken bile son derece mantıksız buluyordu. Genel bir kural olarak, erkekler kızlara "Hayır, benimle seks yapamazsın" dedikleri için sırtmaz ve onları övmezlerdi.

Bir çeşit Slytherin olmalı-

Hermione'nin beyni durdu ve Malfoy ona uzun, geniş bir yalama verirken tüm kütüphane görüş alanından kayboldu. Dili sıcak ve ıslaktı ve Hermione onun altında tüm vücudu kasılırken neredeyse çığlığa dönüşen boğuk bir nefes verdi.

Saldırısını sürdürürken elleri bir mengene gibi bileklerini kavrayıp onu yerinde tuttu; dilini kıvrımları boyunca kaydırıldı ve sonra içine bastırdı. Hermione sarsıldı. Dudakları onun hassas teninde oynuyor, öpüyor, ısıtıyor ve sonra dili onun içinde daha derinlere kayıyor ve

inledi. Titreşimler Hermione'nin içinde dalgalandı ve başını geriye atıp sertçe kitaplığa vurdu.

"Oooh, tanrım," diye sessizce hıçkırdı. Sonra ağzı klitorisine geldi ve dili hafifçe üzerinde gezindi. Hermione çok fazla ses çıkarmamaya çalışırken boğulur gibi bir ses çıkardı. Deneme yapıyor gibiydi; diliyle birkaç kez daireler çiziyor, sonra yavaşça yalıyor, sonra daha geniş yalıyordu. Tüy gibi hafif, nazik, yumuşak.

Hermione'nin tüm vücudu hareketsiz kaldı ve sanki ölecekmiş gibi hissetti. O kadar çok titriyordu ki neredeyse titriyordu ve Malfoy klitorisini aynı şekilde hafifçe yalamaya devam etti. Tekrar ve tekrar ve tekrar. Daha da yaklaştı.

Parmaklarını adamın bileklerine doladı ve onu olabildiğince sert kavradı. Başparmakları yer değiştirdi ve koku bezlerini buldu. Klitorisine bakmaya devam ederken onlara hafifçe dokundu. Hermione sarsıldı ve boğuk bir çığlıkla boşaldı; Malfoy'un tutuşuna karşı sarsıldı. Kız boşaldıktan sonra, Malfoy'un dili sanki onu içiyormuş gibi kızın merkezine doğru ilerledi.

Hermione rafa gevşekçe yığıldı ve sonunda ağzını çektiğinde yarı kapalı gözlerle ona baktı. Ayağa kalkıp onu derinden öperken çenesi parlıyordu ve yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı. Adam onun ağzını keşfederken ve klitorisini okşadığı gibi dilini de okşarken, dudaklarında ve dilinde kendi tadını alabiliyordu.

Adam sırtıtmak için öpüşmelerine ara verirken ellerinden biri kadının kalçasını kavırıyor, diğeri ise tembelce bacaklarının arasından aşağı kayıyordu.

"Bahse girerim seni parmaklarımla tekrar boşaltabilirim," dedi.

Hermione ona baktı, orgazmının etkisiyle donuk ve sözsüzdü. Bir elini göğsüne götürdü ve parmaklarının altında sert bir tepe haline gelen meme ucunu nazikçe okşadı.

"Her şeye rağmen," dedi alçak bir sesle, parmakları monsunu okşayıp hafifçe kavrarken boynu boyunca öpmeye başladı. "Söylemeyi başardın

Hayır, üç kez."

OceanofPDF.com

Sana Benim Diyebilir miyim?

Bölüm Notları

Uyarı: Bu bölümün %95'i müstehcen, %5'i olay örgüsünden oluşuyor. Eğer olay örgüsünün ilerlemesi için buradaysanız hayal kırıklığına uğrayacaksınız. Bu hikaye için var olan sınırlı miktardaki olay örgüsü önümüzdeki hafta devam edecek. Sabrınız için teşekkür ederim.

Malfoy onun boynunu ve omuzlarının üst kısmını hafifçe öptü. Yumuşak öpücükler, ara sıra bir ısırıkla serpiştirilmişti; dişlerini kız titreyene kadar boynunun kıvrımında gezdirdi. Göğüslerini okşayan eli yavaşça geri çekildi ve onun yerine ensesindeki saçlara dolandı, boğazını teslimiyetle açana kadar başını geriye çekti.

Hermione'yi incelemek için geri çekildi, gümüş gözleri parlıyordu, sonra başını eğdi ve tekrar bezlerini yalamaya başladı. Hermione kıvrandı ve soluk soluğa adamın gömleğinin kumaşını kavrarken onun tutuşuyla büküldü.

Beyni aşırı yüklenme noktasındaydı. Adamın parmaklarının merkezinin yakınında oynadığını hissettiğinde tam bir düşünceyi zar zor oluşturabiliyordu. *Alfa. Alfa. Alfa. Lütfen. Evet, lütfen. Lütfen.*

Başparmağı kadının uyarılmışlığı boyunca kayarak, hassas, şişmiş ete sürtünürken, kadının cinsel organının dikişi boyunca ilerledi. Tekrar. Ve tekrar. Kadın teması arttırmak için kalçalarını kaldırdı ama adam parmaklarını geri çekti. Kadın hayal kırıklığı içinde inledi ve adam onun boğazına doğru kıkırdadı.

"En mükemmel amcığa sahipsin," dedi boğuk bir sesle, parmakları kadının içine dalarken.

Hermione'nin boğazından çıkan ses neredeyse hayvani bir sestti; iç duvarları onu kavrarken ve eline karşı sertçe bükülürken gırtlaktan gelen bir feryat. Adamın Hermione'nin saçları üzerindeki tutuşu sıkılaştı ve başını boğazından kaldırdı, parmakları hafifçe geri çekilip tekrar içine gömülürken gözlerinin içine baktı.

Gözleri siyahtı. Yüz ifadesi vahşi ve sahipleniciydi. Adamın sikinin kalçasına bastırıldığını ve masaya süründüğünü hissedebiliyordu, onu parmaklamaya devam ederken kendi uyarılmışlığını hafifletmeye çalışıyordu. Hermione adamın gözleriyle buluşup onu incelerken nefes nefese kalmıştı. Ateşle yıkanmak gibiydi. Adamın bakışlarındaki sıcaklık, alevlerin tenini ısırması gibiydi.

Kadının bedeni adamın parmaklarını kavrarken, adam dişlerinin arasından tısladı. Kadının dili dürtüsel olarak yukarı fırladı ve adamın dudaklarına değdi. Onu sertçe öptü ve parmaklarını daha derine pompaladı.

Bu yeterli değildi. O değildi ve onu istiyordu.

Yalvarmak istedi. Zihninde vahşi bir yerde, yalvarma dürtüsü hissediyordu. Ona Alfa demek ve kendini daha itaatkâr bir şekilde sunmak için. Bacaklarını olabildiğince açıp geriye doğru çeker ve onu ne kadar ıslatıp tahrik ettiğini gösterirse, onu becerecekti.

Başparmağı klitorisini sıyırdı ve ondan kısık bir hıçkırık koptu. İçindeki parmakları, belirli bir noktayı ararken pelvisine doğru bastırdı. Onu bulduğunda, üzerine bastırdı ve tüm vücudu kasılırken dudaklarına karşı inledi. Boğuk bir çığlıkla boşalmadan önce onu sadece birkaç kez kızdırmak zorunda kaldı.

Dudaklarıyla boğdu.

Kadın ona doğru çöktü ve adam parmaklarını geri çekip ağzına götürdü. Sonra başını aşağı eğerek boynunun diğer tarafına birkaç öpücük kondurdu ve ardından ellerini kadının her santiminde sahiplenici bir şekilde gezdirmekle meşgul oldu.

Etrafındaki adamın kokusu kesinlikle uyuşturucu etkisi yaratıyordu. Kendini onun içinde kaybolmaya bıraktı ve yüzünü onun göğsüne yasladı. Onun hızlı kalp atışlarını ve içinden geçen gerilimi hissedebiliyordu.

Birkaç dakika sonra başını kaldırdı ve adamın yüzüne baktı.

Alfa, lütfen.

Ona Alfa demesini isteyip istemediğinden emin değildi. 'Malfoy' güvenli görünüyordu. "Malfoy," diye çekingen bir şekilde başladı.

"Mhmm?"

Dudağını ısırды ve eli aşağı kaydđ. Pantolonunun kumaşını zorlayan sikini buldu. Parmaklarını dış hatları boyunca gezdirdi ve giysisinin içinden kavradı.

Kadın ona dokunduğı anda, adam kısık bir nefes aldı ve sanki kadın onu taşlaştırmış gibi tüm vücudu hareketsiz kaldı. Elini uzunluğuna gezdirdi.

Adam çok büyüktü. Öyle olduğunu biliyordu ama bunu hissetmek gerçekten şaşırtıcıydı. Ona dokunmak, büyüklüğünü keşfetmek ve kendini kontrol etmeye çalışırken donup kaldığını hissetmek göğsünde sahiplenici ve hak iddia eden bir şeyi harekete geçirdi.

Kendini açgözlü hissetti. *Daha fazla. Benim. Benim Alfa'm.*

Onu okşamaya devam ederken sağlıklı düşünmekte zorlanıyordu. Kelimelerini dikkatle seçmesi gerekiyordu.

"Benimle burada sevişmeyeceğini söylediğini biliyorum ama ben üç kez hayır dedim. Yani, yapabileceğimi kabul ettik. Yani hâlâ yapamaman için bir neden yok."

Hermione'nin sesi ona yabancı geliyordu. Uysal. Yalvaran. Bir yanı bundan rahatsız olmuştu. Ama bilinçaltında onu dizginleyemediğı bir düzeyde harekete geçiren bir ihtiyaç vardı. Yalvarmasa bile en azından ikna edebilirdi.

Onu istiyordu. Onun sikinin içine gömülmesini istiyordu. Onu boşaltması yeterli değildi. İçgüdüleri ona istediğı şeyin bu olmadığını söylüyordu; ihtiyacı olan şey bu değildi.

Onun ilgisinden daha fazlasını istiyordu. Onu istiyordu.

"Açık olmak gerekirse, şimdi benden seni becermemi mi istiyorsun?" dedi kalın, gergin bir sesle. Kadın parmaklarını adamın sikinin başında gezdirirken adamın kalçaları istemsizce sarsıldı.

Gözlerini ağırbaşlı bir indirdi. "Evet."

"Ben-"

Onu sıkıca kavradı ve başını kaldırıp ona baktı. "Seni istiyorum," dedi. İkna edici bir şekilde. Kullanması gereken kelimeler gibi hissettiren belirli kelimeleri arıyordu. "Benimle ilgilenmene ihtiyacım var. Bu- bu-" hafifçe kızardı ve gözlerini tekrar yere indirdi, "sen olmadığında- bu aslında seks olmadığında aynı şey değil."

Açıklaması zordu. Onun sadece anlayabileceğini umuyordu.

"Çok ikna edici bir argüman sunuyorsun," dedi alçak bir sesle. Kadın onun bedenine karşı ürperdi.

"Lütfen," dedi. Elinin içinde kıpırdandı.

Adamın bir eli tekrar kadının saçlarına dolandı ve boğazı tamamen ortaya çıkana kadar başını geriye yatırdı. Onu derinden öptü, ta ki kız dudaklarını tekrar soluyana kadar.

"Lütfen," diye inledi adam öpüşmeyi kestiğinde.

"Sadece çok nazıkçe sorduğun için," dedi, sanki bir şey arıyormuş gibi gözlerinin derinliklerine bakarak. Sonra adamın vücutlarının arasına uzanıp pantolonunu açtığını hissetti. Bir an sonra adamın sikinin satenimsi teni kadının kalçasına değdi.

Beklentiyle teninin karıncalandığını hissetti ve aşağı bakmak için saçlarını adamın elinden kurtardı. Elini sikine dolamıştı ve sıkıca okşuyordu. İri, sert ve dolgundu; döl akıtıyordu.

"Emin misin, Granger?"

Hermione yalvarmak istedi. Kendini yere atıp ona yalvarmak. İçgüdülerini bunu istiyordu ve onunla seks yapmak için o kadar çaresizdi ki, teslim olmak istiyordu. Kendini dikkatli düşünmeye zorladı.

Başka bir test olabilir.

Bu düşünce onu hafifçe sinirlendirdi.

"Kararlarımın tamamen bilincindeyim, Malfoy," dedi keskin bir sesle.

Rahatlamış bir iç çekti. Sınav geçti.

Sonra inledi.

"Buraya gelmeden hemen önce boşaldım ve sen kütüphaneye girdiğin anda çoktan sertleşmişim," dedi eli yavaşça uzunluğunu aşağı yukarı pompalamaya devam ederken.

Titredi.

"Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok," diye homurdandı kulağına karşı.

Hermione onun cüppesini kavradı ve bacaklarını daha geniş açarak onu kendine doğru çekti, böylece sikinin başı seksini sıyrıp geçti. İnledi. "Alfa -Malfoy, sik beni," diye fısıldadı.

"Evet."

Kadın zaten masanın en ucunda dengede duruyordu. Adam hafifçe kayarak bacaklarının tepe noktasında hizalandı. Sonra ikisi de aşağıya baktı ve adamın sikinin ucuyla onu dürtmesini, kıvrımlarını ayırmasını izledi. Sikini onun seksi boyunca yukarı kaydırды, klitorisine sürtündü ve geri çekip yavaşça içeri itmeden önce uzunluğunu onun uyarılmasıyla kapladı. Elleri kalçalarını tuttu ve içine girerken pelvisini eğdi.

Hermione onun içinde kayboluşunu izlerken nefesi kesildi ve sonra nefes almayı unuttu. Bu his mükemmeldi.

Evet. Alfa. Alfa. Lütfen.

İzledikçe gözlerinin büyüdüğünü hissediyordu ve adam daha da bastırmaya devam etti. Sonra düzensiz bir inilti çıkardı ve başını geriye attı. Kendini masanın üzerinde zar zor tutuyordu. Onun kendisini gerdiğini, duvarlarının onu kavradığını, etrafında hafifçe çırpındığını hissedebiliyordu.

"Siktir-" diye inledi.

Gittikçe daha derine batıyordu. O kadar büyüktü ki. Onu içine alabilmesi neredeyse anatomik olarak imkânsız görünüyordu; ama bunu yapabileceğini biliyordu; yapmıştı da. Vücudunun rahatlamasını isterken nefes nefese kaldı; onu kabul etmek için sırtını derinden kavislendirdi.

Başını aşağı eğdi ve göğüslerine öpücükler kondurdu; kadın nefesini tuttu ve adamın sikinin etrafında kenetlendi.

Sanki onun tüm varlığını doldurmuş gibiydi. Sanki evrenin merkezinde oturuyorlardı ve onun içindeki adam dışında her şey sadece çevreseldi.

Rasyonel olarak Draco Malfoy'un sikinin evrenin merkezi olmadığını, aslında evrenin merkezi diye bir şey olmadığını biliyordu. Ama bu ayrıntı şu anda nasıl hissettiğiyle alakasız görünüyordu.

Hiçbir şeyin bu kadar iyi hissettirmemesi gerekiyordu. Bu konuda nasıl tutarlı düşünceğini bile bilmiyordu, tek düşünebildiği "Evet. Evet. Daha fazla... bunun gibi."

Hermione kelimeleri bir mantra gibi tekrar tekrar mırıldandı.

Adam kızın içine gömüldüğünde bir solukla durdu ve başını kızın omzuna bıraktı. Kalçalarındaki elleri onu öyle sıkı kavıyordu ki, çürükler oluşacağından şüpheleniyordu. Tüm vücudu, sanki aşırıya kaçacak kadar uyguladığı kontrolün en uç sınırlarındaymış gibi hafifçe titriyordu.

Dişlerinin arasından birkaç keskin nefes çekti.

Hermione'nin mantıklı tarafı kıpırdamadan durmasını ve onun kendini dengelemesini beklemesini öneriyordu. Ama içgüdüsel yanı -zihninin yüzeyine daha yakın olan yanı- sınırdaki heyecanlandı.

Onun sakin olmasını istemiyordu. Sahiplenici olmasını istiyordu. Sahiplenmesini. Bunun yakıcılığını hissetmek istiyordu.

Kalçalarını döndürdü, dilini adamın koku bezinin üzerinde gezdirdi ve sonra oradaki deriyi sertçe ısırđı.

Adam hırıltılı bir ses çıkardı elleri kadını daha sıkı kavrayarak geri çekildi.

" *Benimsin. Sen*

benimsin." Evet.

Evet. böyle.

Tekrar içine girerken elleri sahiplenici bir şekilde vücudunda yukarı doğru kaydı. Kollarını onun etrafına doladı, ta ki kadın onu sarmaladığını hissedene kadar. Onu vücuduna bastırdı ve o da bundan zevk aldı.

" *Benim,*" dedi, kıza her sokuluşunda.

"Sen benimsin. Benim Omega'msın. Söyle," diye hırladı ona doğru ilerlerken. Sertçe.

Ateş gibiydi. Onun sıcaklığı tüm dünyayı yakıp kül ediyordu. Onun odak noktasıydı. Etrafında kendini kaybedebileceğı bir cehennemdi.

"Seninim. Ben seninim," diye söz verdi. Elini adamın saçlarına doladı ve yüz ifadesini açgözlülükle inceleyebilmek için yüzünü yukarı çekti.

Ona bakma şekli, *kendisini* evrenin merkeziymiş gibi hissetmesine neden oldu. Bakışlarının sahiplenici yoğunluğu, sanki ona sahipmiş gibi. Sanki ona tapıyormuş gibi.

Gözleri buluştuğunda, sihirleri birbirine değmiş gibiydi. Nefes nefese kaldı ve onu öptü, adam içine girerken kendini onun etrafına sardı.

"Çok mükemmelsin," diye dudaklarına yapıştı. "Sana göz kulak olacağım. Sana her zaman göz kulak olacağım. Benimsin. Benim Omega'm."

Hermione'nin ilk tepkisi kelimeler karşısında heyecanlanmak oldu. Onlara inanmak ve kendini onların içinde kaybetmek.

Sonra kendini hatırladı. Alfa sözleri. Her Alfa ona benzer bir şey söylerdi. Bu onların dürtülerinin, içgüdülerinin temeliydi. Omegaları memnun etmek ve onlarla ilgilenmek zorundaydılar. Bu sözlerde kişisel olarak samimi hiçbir şey yoktu. Biyoloji.

Malfoy'la aralarındaki dinamiğin ötesinde, bir erkeğin seks sırasında söylediği hiçbir şeye inanmamak kızlar için bir tür temel kuraldı. Hermione bile bunu biliyordu.

Ama o anda onları kastediyordu. Draco Malfoy yapmazdı. Ama onun Alfa'sı yapardı. Onun 'sı olduğunda ciddiye.

Kendini buna biraz inandırdı.

"Alfa. Alfa," diye mırıldandı ve onun içinde eridi. Adam sıcak ve terliydi; ham güç ve sahiplenme; kocaman ve sert. Mükemmel bir Alfa. Onun Alfa'sı. Onun Alfa'sı.

Adamın hamleleri giderek kısalıyordu ve kadın içinde şiştiğini hissediyordu, ta ki adam boşalırken içinde sarsılmaya başladığını hissedene kadar. Sıcak. Zaten onunla doluyken onu daha da dolduruyordu. Bu his içinde bir şeyleri harekete geçirdi ve orgazmı onu bir gelgit dalgası gibi vurdu. Kollarında parçalanırken kaslarının onu kavradığını hissetti, onu öpmeye devam ederken ağzı her sesi yakaladı.

Çok .

Çok duygusal. Fazla fiziksel. Sanki her parçası parçalanıyormuş ve bundan kurtulacaktı gibi. Önceki iki orgazm, bir tayfunla karşılaştırıldığında bahar yağmuru gibiydi.

Her şey ona çarptı. Tüm duyguları: son üç haftadır yaşadığı keder, hayal kırıklığı, stres, öfke ve belirsizlik. Malfoy'a duyduğu çaresiz özlem ve onun haftalardır kendisini açıkça reddetmesi karşısında duyduğu içgüdüsel çaresizlik.

Gidecek hiçbir yer yoktu. Kollarında kıvranarak kaçmaya çalıştı. Ama yapamadı. Adam onun içindeydi. Nefes nefese kalıp ona dünyadaki her şeyi vaat ederken onu kendine doğru bastırıyordu.

Olanlardan kaçamıyordu. Orgazmı ruhunun derinliklerini yırtıyordu. Hisler ve duygular gittikçe daha büyük bir dalgaya dönüşüp büyümeye devam ediyordu. Durmak bilmiyordu.

Kendini tutamadı.

Gözyaşlarına boğuldu.

Ağlamasını durduramadı. Vücudu onun etrafında paramparça olurken bile ağladı ve ağladı.

"Her şey yolunda. Sen iyisin. İyi kızsın. Çok mükemmelsin," diyordu Malfoy ona, içinde sarsılmaya devam ederken bile onu sıkıca kendine doğru tutuyordu. Dilini kızın boynundaki bezelerin üzerinde gezdiriyor ve ona övgü ve vaatlerini homurdanarak söylüyordu. "Aferin kızıma. Çok mükemmelsin."

İniltiyle sakinleştiğinde, kendini toparlayıp ellerini üzerinde gezdirmeye ve hâlâ ağlamakta olan gözyaşlarını silmeye başlamadan önce sadece bir an için yere yığıldı.

"İyi kız. Aferin kızıma. Senden çok memnunum," dedi ve hıçkırıkları biraz yatışıp sakinleşene kadar başparmaklarıyla koku bezlerini hafifçe okşadı.

Orgazmın ortasında hüngür hüngür ağlamanın ne kadar utanç verici olduğunu anlamaya başladığında yüzünün kıpkırmızı olduğunu hissetti. Malfoy bir daha asla onun karar verme yeteneğine güvenmeyecek ya da onunla seks yapmayacaktı.

"Özür dilerim," dedi Hermione, gözyaşlarını olabildiğince hızlı bir şekilde silmeye çalışırken içten içe kıvranıyordu. Eğer adamın siki tam anlamıyla vücudunun içinde sıkışıp kalmasaydı, muhtemelen kaçırdı. "Tanrım, çok özür dilerim. Neden ağlamaya başladığımı bilmiyorum."

Gözleri büyüdü.

"Oh, lanet olsun. Özür dilerim. Bildiğini sanıyordum," dedi ve onu masadan kaldırıp bir sandalyeye oturttu. "Omegalar için seks yapmayalı uzun zaman olmuşsa bu normaldir."

Hermione şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ve adam onu kucağına oturtup saçlarını okşayıp alnından öperken ve genel olarak ona kızgın olduğu ve bir daha asla onunla yatmak istemediği izlenimini vermeyi başaramayınca dehşeti azaldı.

"Bunu bilmiyordum," dedi, elleri sırtında aşağı yukarı kaymaya ve boynunu nazikçe okşamaya başladığında, böylece göğsüne doğru gevşekçe çöktü. Adam çok sıcaktı. Orgazm ve ağlama sonrası, onun üzerinde yatarken güneş ışığındaki bir kedi kadar uykulu hissediyordu; onun sıcaklığı içine yayılıyordu. Keşke daha az kıyafet giyselerdi, tercihen hiç giymeselerdi diye düşündü. "Kitaplarımın hiçbirinde ağlamaktan bahsedilmiyor. Şey... Sanırım bunun yoğun duygusal ve katartik olduğunu söylediler, ama hiçbiri bunun boşaldığımda hüngür hüngür ağlamak anlamına geldiğini belirtmedi."

Son derece sinirli hissetti.

"Bekle, öncelikle ders kitapların var, değil mi?" Elleri bileklerine doğru gitti ve parmaklarını oradaki bezlere doğru oynatmaya başladı. Bu his kadının iç duvarlarının onun etrafında çırpınmasına neden oldu ve adam bir inilti çıkardı ve hafifçe sarsıldı.

Yorgun bir şekilde yüzünü adamın omzuna dayadı ve parmaklarını adamın bezleri üzerinde gezdirmeye başladı. Kaşlarını çattı. "Omegalar hakkında basılı olan hemen hemen tüm kitaplar bende var. Yayınlanmış araştırma makalelerinin yanı sıra. Bulabildiğim pek bir şey yok. Çoğu ya muğlak ya da saçma."

"Doğru. Kişisel günlüklere ihtiyacınız var. Eminim farkındasınızdır, Omegalar oldukça özeldir, araştırmacılara pek bir şey açıklamayacaklardır. Muhtemelen bazen yalan da söylerler."

Hermione hayal kırıklığına uğramış bir halde yüzünü ona gömdü.

"Özel günlüklere nasıl ulaşacağımı bile bilmiyorum," dedi acı bir şekilde. "Şu ana kadar tek kaynağım Molly Weasley, ama o hiç sunum yapmadığı için deneyimleri tamamen farklı. Sosyal yönleri ve safkan geleneklerini biliyor ama anlamadığı pek çok biyolojik yön var."

"Malfoy kütüphanesinde birkaç özel günlük var," dedi Malfoy yavaşça. "Yüzyıllar boyunca ailemize birkaç Omega gelin geldi ve kitap istiflemek bir aile geleneğidir. Annem dün bana birkaç tane gönderdi. İçlerinden biri seks sırasında ağlamaktan bahsediyordu, çünkü bu bir tür -bağlanma-yeniden bağlanma süreci. Günlükleri sana ödünç verebilirim."

Kalbi yerinden fırladı. "Verir misin?"

"Elbette."

"Teşekkür ederim," dedi. "Bu- bu olurdu-" koku bezlerini okşuyordu, bunun farkında olup olmadığından ya da bilinçaltından gelen bir içgüdü olup olmadığından emin değildi. Onun üzerinde uyuyakalmamak için mücadele ederken kafasını bulandırıyorordu.

Güvendesiniz. Burada her zaman güvendesin.

"Güzel..." diyebilirdi sonunda. Parmakları hâlâ Malfoy'un boynunda duruyordu ve gözleri düşerken yüzünü onun boynuna gömdü. "Bu kadar nazik olduğun için teşekkürler Malfoy."

Onun kıkırdadığını hissetti. Vücudunda titreşti. "Senin için her şeyi yaparım." Yorgun bir şekilde tekrar ona sokulurken ağzı seğirdi.

Uykuya dalma, dedi kendi kendine. Uykuya dalma...

Uyandığında Malfoy da uyuyordu. Başı onunkine yaslanmış, kolları ona sarılmıştı. Çok güzeldi. Ölene kadar orada kalmaktan mutluluk duyacaktı. Aletin dibindeki düğüm hafiflemiş olmasına rağmen onu hâlâ içinde hissedebiliyordu. Birbirlerinden ayrılacak kadar hareket etmemişlerdi.

Başını hafifçe yana kaydırđı ve yanlarındaki masada oturan parlak tekir kediye gördü.

Hermione küçük, dehşet dolu bir çığlık attı ve Malfoy hemen irkilerek uyandı, onu sıkıca kavradı ve ayağı fırlarken onu koruyucu bir şekilde arkasına itti.

Işıltılı kedi kuyruğunu salladı ve ayağı kalktı, onlara bakmadan önce gerindi ve esnedi. Hermione ve Malfoy uygunsuz ve gelişigüzel giyinmişlerdi.

Minerva McGonagall'ın sesindeki kedi patronus, "Bay Malfoy, Bayan Granger, kütüphanede işiniz bittiğinde ikinizi de ofisimde görmek isterim," dedi.

Konuşması bittiğinde havada kayboldu. Dehşet

verici bir sessizlik oldu.

Malfoy sonunda, "Siktir," dedi.

"Aman Tanrım," diye inledi Hermione onun arkasında, utançtan bayılacakmış gibi hissediyordu. "Aman Tanrım."

Arkasında dururken, onun boşalmasının kalçalarından aşağı gerçek bir şelale gibi kaydığını hissedebiliyordu. Asasını çantasından çıkarıp yasakladı ve aceleyle kıyafetlerini düzeltmeye başladı; sütyenini göğüslerinin üzerine geri çekti, külotunu düzeltti ve gömleğinin düğmelerini yeniden ilikledi.

Sözlerini bitirdiğinde Malfoy'a baktı, o da kıyafetini düzeltmişti ve anlaşılmaz bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Ona bunun benim fikrim olduğunu söylerim," dedi endişeyle. "Endişelenmene gerek yok." Adam belli belirsiz başını salladı.

"Nereden biliyordu ki?" Hermione konuşmadan duramayacağını hissederek yüksek sesle merak etti. "Demek istediğim, koridoru büyük ölçüde hayal kırıklığına uğratmıştın.

Buraya kimsenin gelmesine imkan yok. Diğer Alfaların da ona gideceğini sanmıyorum. Ya da belki giderlerdi. Bilemiyorum. Kafamı çok karıştırıyorlar."

"Sanırım ben yapmış olabilirim," dedi Malfoy, birkaç kitabı çantasına tıktırırken yüzü hafifçe kızarmıştı.

Hermione şaşkınlıkla ona baktı.

"Alfalar diğer Alfaları uzak tutmak için bilinçaltılarında koğuşlar oluştururlar," dedi. Hermione, Alfa büyücülüğünün ayrıntılarını hatırlayınca başını salladı. "Kontrolüm altında olduğunu sanıyordum ama kontrolü kaybettim ve unuttum."

Adam kıpkırmızı olmuştu ve Hermione göğsünde bir sıcaklık hissetti. Malfoy'un kızardığını daha önce hiç görmemişti.

Çok sevimli görünüyordu.

İçgüdüleri *onu öpmesini* tavsiye etti. Onları görmezden gelmeye çalıştı.

"Bu senin hatan değil," dedi, yüzü hafifçe kızarak. "Kontrolünü kaybetmeni istedim."

O anı düşünmek bile içini ısıtıyordu.

O an. Eğer hayatının geri kalanında her gün tekrarlayabilseydi, tekrarlardı. Kesinlikle yapardı.

Kirpiklerinin arasından Malfoy'a baktı ve karşı karşıya durduklarında onun da gözlerinin karardığını gördü. Kısık bir inilti çıkardı.

Tekrar gerçekliğe dönmek zorunda kalmadan önce onu tekrar öpmek istedi.

Bunun için zamanları vardı, değil mi?

Ne de olsa McGonagall mesajı alır almaz gelmeleri gerektiğini söylememişi, sadece kütüphanede işleri bittiğinde gelmelerini istemişti...

Henüz bitmiş olmaları gerekmiyordu.

Hermione, Malfoy'a bakıp seçenekleri tartarken dudağını kemirdi.

Sonra Hermione Granger'ın, bir oğlanla öpüşmek uğruna Hogwarts Müdiresi'nin mesajını görmezden gelmeyi ciddi ciddi düşündüğü aklına geldi.

"Muhtemelen gitmeliyiz," dedi hüznle; hayatında ilk kez daha az sorumlu bir insan olmayı diliyordu. Yaklaşan konuşmadan son derece korkuyordu.

Malfoy kıpırdamadan, "Yapmalıyız," dedi. Gözlerini kızın ağzına dikmişti. Kız ona bakarken dili dışarı fırladı ve dudaklarını ıslattı.

Hermione'nin zihni hafifçe bulanıklaştı.

"McGonagall işimiz biter bitmez gelmemiz gerektiğini söyledi," dedi kalın bir sesle, kendi gözlerini onun dudaklarına kilitlenmiş buldu, dudaklarını tekrar yalayıp yalamayacağını merak ediyordu.

"O yaptı."

"Yani..." Neden sesi yine yükseliyordu?

Malfoy ona doğru bir adım attı. "İşimiz bitince gideriz," dedi boğuk bir sesle, onu bir kitaplığa doğru iterken.

Adamın başı aşağı eğilirken nefes nefese bir sesle "Doğru," dedi.

Gözleri erimiş gümüş gibiydi; sanki yüzü onunkine yaklaştıkça gözlerindeki sıcaklığı hissedebiliyordu.

Dudakları birbirine değerken, Draco Malfoy'un onda ömür boyu sürecektir bir iz bırakacağını acı tatlı bir acıyla fark etti. Sekizinci yılından itibaren nereye giderse gitsin, onun bir parçası olacaktı. Temel bir duygusal düzeyde, kendini onun etrafında, tıpkı

bir Gordion Dügümü. İçgüdülerini onu Ondan daha az bir şey olarak görmeyi bilmiyordu.

Adamın dudakları dudaklarını okşarken ürperdi ve adamın dizi bacaklarının arasına bastırırken ağzının hafif bir sırtıyla kıvrıldığını hissetti. Onu öperken sırtı kavislendi ve adamın ellerinden biri yukarı çıkıp boğazının dibinde durarak boynunun her iki yanındaki bezelere sürtündü.

Kadın inledi ve adam öpücüğü derinleştirdi. Diğer eli kadının sırtının alt kısmına kaydı ve onu kendine doğru bastırdı.

Orada ne kadar süre öpüştükleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Uzun bir süre olduğundan şüpheleniyordu. Hayatı boyunca kimseyle öpüşmediği kadar uzun bir süre. Bir ara adamın onunla tekrar sevişeceğinden şüphelendi ama adam, hava feromonlarıyla dolana kadar öncelikle onun kokusunu meşgul görünüyordu.

Onun tarafından tam anlamıyla ıslatıldığını hissetti.

Ellerini başının üzerinde birleştirdi ve bileklerinin iç kısımlarını ve boynunun her iki yanını tutarsız ve titreyene kadar yaladı. Sonra giysilerini çıkarmadan ulaşabildiği her açıkta kalan deri parçasını yaladı. Dilinin ucunu saç çizgisinden, gözlerinin arasından ve burnunun ucundan aşağıya doğru sürükledi. Yüzünü boydan boya öptü ve her öpüşte dilinin dışarı fırlayıp teninde gezindiğini hissetti.

Dilini uzun, yavaş darbelerle kadının boğazından aşağı doğru sürükledi, ta ki kadın yüksek sesle inleyip bileklerini çekiştirene kadar.

Adam işini bitirdiğinde, kendini yüksek hissetti.

Alfa. Alfa. Benim Alfa'm. Benim Alfa'm. Zihni neredeyse sayıklıyordu.

Koku alma duyusunun Alfalar'inkine kıyasla çok az geliştiği düşünülürse, koridorlarda yürürken suratına yediği bir smaç darbesinin inceliğiyle onlara "Malfoy'un" diyeceğinden oldukça emindi.

Malfoy onu son bir kez öptü ve sonra bileklerini bırakıp geri çekildi. Gözleri karanlık, yüzü yırtıcı ve kendini beğenmiş.

"Bu en az bir gün dayanır," dedi sırtarak.

"Bir gün mü?" dedi şaşkınlıkla, bacakları tutmadığı kitaplıktan aşağı kayarken.

"Olmazsa, dersler arasında tekrar yapmak için zaman bulabileceğime eminim," dedi alçak bir sesle.

Becer beni, lütfen, diye inledi zihni ve neredeyse yere yığılıyordu.

Neden okuldaydı? Malfoy'la bir otele gidip sonsuza dek seks yapamazlar mıydı?

Malfoy onun zar zor kendine geldiğini fark etmiş gibiydi. Kız daha yere düşmeden onu elinden yakaladı ve kollarına çekti.

"İyi misin, Granger?"

"Mhhmmmm," dedi yüzünü onun göğsüne gömerek.

"Şimdi gidip Müdire Hanım'ı görmeliyiz," dedi ciddi bir sesle.

Hermione aniden çağrıldıklarını, McGonagall'ın Malfoy'la az önce kütüphanede seks yaptıklarını çok ama çok büyük olasılıkla bildiğini hatırlayınca başladı. Eski Ev Başkanı'yla yapacağı konuşmanın yaklaştığını şimdiden duyabiliyordu. *"Görüyorsunuz ya Müdire Hanım, kendimi korumak için herhangi bir önleyici tedbir hakkında bir fikrim olup olmadığını sormuştunuz ve ben de en emin yolun, en az on beş farklı okul yönetmeliğini ihlal etmesine rağmen Malfoy'la düzenli seks yapmak olduğu sonucuna vardım."*

Küçük bir çaresizlik sesi çıkardı ve Malfoy'un kolları onu sardı. Bir dakika sonra ona, "Hadi ama Granger," dedi.

Ne zamandan beri sorumluluk sahibi olan Malfoy'du? İsteksizce başını salladı ve o akşam ikinci kez kıyafetlerini düzelterek ondan uzaklaştı.

Boş kütüphaneden gizlice çıktılar ve Müdire'nin ofisine doğru ilerlemeden önce ilk tuvalet setinde durdular. Gargoyle içeri girerken kıs kıs güldü ve Hermione'nin yüzü, Malfoy arkasındayken merdivenleri çıkarken kendiliğinden yanmanın eşiğindeymiş gibi hissetti.

Merdivenlerin tepesine ulaştığında Malfoy'un yüz ifadesi anda soğuk ve maskemsi bir hal aldı.

Onlar ofise girdiğinde McGonagall masasında oturmuş, evrak işleriyle uğraşıyordu. Kalemni hemen yere bıraktı ve gözlüklerinin üzerinden ikisine de baktı.

"Bayan Granger, Bay Malfoy, lütfen ."

Hermione endişeyle sandalyesinin kenarına çöktü.

"Bu akşam, saat yediyi birkaç dakika geçe, bir itici koğuş tüm öğrencileri ve öğretim üyelerini aniden kütüphaneden dışarı çıkardı," dedi McGonagall sivri bir ifadeyle.

Hermione gizlice Malfoy'a baktı. Yüz ifadesi dikkatle nötrdü ama yanakları kırmızıya boyanmıştı.

"Etkisiz hale getirmek için birkaç nafile girişim oldu. Ne yazık ki büyü oldukça aşılmazdı, tıpkı geçen ayın sonunda karşılaştığım bazı koğuşlar gibi."

Hem Hermione hem de Malfoy, Müdire'nin amansız bakışları karşısında rahatsız bir şekilde kıpırdandılar.

"Hepsi benim-," diye başladı Hermione.

"O benimdi," diye açıkladı Malfoy. Hermione sert bir ifadeyle ona baktı.

McGonagall, "Bunun kimin büyüü olduğunun farkındayım," dedi ve ağzının kenarı seğirdi.

"Yine de benim hatamdı," diye ağzından kaçırdı Hermione. "Bunu sadece ben istediğim için yaptı."

"Bunun ben de farkındayım," dedi McGonagall ve ağzının kenarı bir kez daha seğirdi. Hermione gözlerini kırptırdı ve bunu hayal edip etmediğini merak etti. "Aslına bakarsanız, tüm zindan sınıflarında küçük portreler var."

Hermione dehşetle baktı.

"İkinizle de daha önce konuşmak niyetindeydim. Ne yazık ki okul içinde acilen ilgilenmem gereken başka meseleler vardı. Ancak kütüphanedeki durum bunun bir dikkatsizlik olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Eminim ki eski kaymakamlar olarak ikiniz de okul sınırları içerisinde cinsel ilişkinin kesinlikle yasak olduğunu ve okuldan atılma sebebi olabileceğini biliyorsunuzdur
."

Hermione yüzündeki kanın çekildiğini hissetti ve kendini Malfoy'un elini mengene gibi kavrarken buldu.

"Hepsi benim hatam," dedi titreyen bir sesle. "Tüm sorumluluk bana ait. Malfoy'u suçlamamalısın."

McGonagall alaycı bir ifadeyle, "İkinizi de okuldan atmaya niyetim yok," dedi. "Ne de olsa bu okulda birbirinizle ilk kez seks yapmıyorsunuz. Söylediğim gibi, genel bir kural olarak cinsel ilişki yasaktır. Ancak, Müdire olarak Hogwarts'ın kurallarına istisnalar getirme yetkisine sahip olduğum bazı durumlar var. Bayan Granger, bir Omega olarak hem özerkliğinizi hem de akıl sağlığınızı korumak için bir Alfa'ya sahip olmanız tavsiye edilir. Aslında tıbbi olarak tavsiye edilir. Bunu doğrulamak için bir şifacıdan mektup aldım. Ayrıca okuldaki diğer Alfaların davranışları üzerinde de dengeleyici bir etkisi olacaktır. Bu nedenle, siz ve Bay Malfoy, her ikinizin de son derece sağduyulu davranmanız ve gelecekte başka öğrencilerin akademik uğraşlarına müdahale etmemeniz koşuluyla, ilişkinize devam edebilirsiniz."

Hermione halüsinasyon görüyor olabileceğini düşündü, ama yine de kuvvetle başını salladı.

"Takdir yetkisine duyulan ihtiyaç göz önünde bulundurularak, özellikle de -biyolojik faktörler ve ilgili Evleriniz, size özel bir oda sağlayacağım. İkiniz de zaten orada birkaç gün geçirdiğiniz için orayı bulabileceğinize inanıyorum. Şifre 'kısmet'tir."

Bundan sonra şaşkın bir sessizlik oldu. Hermione hâlâ Malfoy'un elini tutuyordu ve ağzı bir karış açık, McGonagall'a bakıyordu. Malfoy da benzer şekilde şaşkın görünüyordu.

McGonagall dudaklarında kendini beğenmiş bir kedi gülümsemesiyle onlara baktı.

"Bunun ikiniz için de uygun olduğunu varsayarak, sizi gönderiyorum. Sokağa çıkma yasağına on dakika var. Lütfen yatakhanelerinize dönün."

Hermione ayağı kalkarken titrek bir sesle, "Evet, Müdür Hanım," dedi. "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim."

Malfoy ayağı kalktı ve McGonagall'a bakarken yüz ifadesi hesaplanmış gibiydi. "Teşekkür ederim Müdür Hanım. İlginize minnettarım," dedi.

McGonagall onun bakışlarına karşılık verdi. "Bayan Granger böyle şeyleri hak ediyor, sizce de öyle değil mi?"

"Kesinlikle," dedi

soğukkanlılıkla. "O iyi geceler,

Bay Malfoy."

Hermione ve Malfoy merdivenlerden sessizce indikten sonra ikisi de koridorda bir dakika boyunca sersemlemiş bir şekilde durdular.

Hermione Malfoy'a baktı. Yüz ifadesi hâlâ kapalı ve hesaplıydı; duruşu gergindi. Belki de 'ilişkilerinin' ortaya çıkmasından endişe .

"McGonagall'ın kimseye söylemeyeceğinden eminim," dedi endişeyle.

"Öyle bir şey yapsaydı çok şaşırdım," dedi. "Aslan yavrularına karşı her zaman oldukça korumacıdır."

Hermione kızardı belli belirsiz. Bu değildi. sadece
kayırmacılık oldu Öyle mi? McGonagall'ın
benzer bir durumda olan herhangi bir Hogwarts öğrencisine yardım edeceği
kesindi.

Yine de McGonagall'ın Slytherin'ler hakkında en kötüsünü düşünme gibi bir eğilimi vardı.

Hermione ne diyeceğini bilemedi.

"İyi geceler Malfoy," dedi sonunda ve Gryffindor Kulesi'ne doğru gitmeye hazırlanırken oradan uzaklaştı.

Hesapçı, cıvıl cıvıl gözleriyle ona baktı ve sırıttı. "Görüşürüz Granger."

OceanofPDF.com

Belki de Parçalanmanın Yeni Yollarını Bulabiliriz

Hermione kendini Hogwarts'tayken ateşli, gizli, evler arası bir aşk ilişkisi yaşayacak biri olarak hiç hayal etmemişti. Öncül, Flourish & Blotts'un edebiyat bölümündeki gülünç derecede müstehcen büyücü aşk romanlarından biri gibiydi.

Hogwarts Aşk İlişkileri, birden fazla rafı işgal eden, oldukça popüler bir alt bölümdü. Kitaplar Filch tarafından kesinlikle yasaklanmıştı. Parvati ve Lavender onları yine de içeri sokmuş ve doymak bilmeden okumuşlardı, Hermione'nin onlardan haberdar olmasının nedeni de buydu.

Aslında hiç okumamıştı - belki sadece entelektüel meraktan dolayı birkaç tanesine göz atmış olabilirdi.

Slytherin ve Gryffindor klasik gizli ilişki eşleşmesiydi; nihai yıldız aşıklar. Evler arası rekabet her zaman iki karakteri karşı karşıya getirse de aralarındaki cinsel gerilim yadsınamaz hale gelirdi. Sonunda bir olay örgüsü onları bir araya getirmeye zorlardı: bir iksir olayı, kütüphanede kapana kısılma, zorunlu sınıf ortaklığı veya özel bir ortak odayı paylaşmak zorunda kaldıkları mantıksız bir durum. Filizlenen arzu karşı konulmaz hale gelirdi. Öpüşeceklerdi. Dehşete kapılırlar. Bunun bir daha asla olmayacağını ilan ederlerdi. Sonra iki karakter şatodaki her düz yüzeyde birbirleriyle sevişmeye başlardı.

Aynı kinayenin yinelenme sayısı büyücü yaratıcılığının bir kanıtıdır.

Hermione her zaman kitapların oldukça komik olduğunu düşünmüştü. Aşk romanları yazarları gerçekten de Hogwarts fakültesinin iki gencin özel bir odaya sahip olmasına izin vereceğini düşünüyor muydu? Ya da kaymakamların şatodaki her oyuğu ve süpürge dolabını bilmediğini? Hangi namuslu öğrenci başkanların banyosunda seks yapmaya cesaret edebilir ki? Kulağa tehlikeli derecede kaygan geliyordu. Birini fark edilmeden ortak bir odadan kaçırmak neredeyse imkânsızdı.

Hermione, Parvati'nin kitaplarını raflarına geri koyarken, hikayelerle ilgili neredeyse her şey Hermione'nin alaycı bir şekilde homurdanmasına neden olmuştı.

Geriye dönüp baktığımda, belki de hikayelerdeki her şey mantıksız değildi. Bir kere, Kaymakamlar sokağına çıkma yasağına kadar devriye gezmezlerdi.

Malfoy onu ertesi sabah kahvaltıdan sonra koridorda yürürken buldu ve bir goblenin arkasına gizlenmiş bir oyuğa sürükledi.

Onu öpmeden önce selamlamak için söylediği tek şey "Granger," oldu. Adamın dudakları Granger'ın dudaklarına değdiğinde aralarında bir büyü titreşimi oldu ve Granger usulca inledi.

"Düşündüm ki-," diye başladı adam çenesini öpmeye başladığında.
"Yapmamamız gerektiğini sanıyordum-"

Adam bir elini gömleğinin üstünden sütyeninin altına doğru kaydırırken kadının sesi kayboldu. Adam çoktan boynundan aşağı, koku bezlerine doğru öpmeye başlamıştı. Ağzının sıcaklığının onlara yaklaştığını hissettiğinde tüm vücudunun beklentiyle gevşediğini hissetti.

"Nghhh..." dedi ve dizlerinin bağı çözüldü.

Malfoy, sol koku bezini uzun ve sert bir şekilde yalarken onu duvara yapıştırdı.

"Aman Tanrım!" diye boğuldu.

Birkaç dakika boyunca onun koku bezlerini yaladı ve bir elini bacaklarının arasına sokup elinin topuğunu klitorisine bastırmadan önce onu yokladı. Kadın kıpırdandı ve ona karşı direndi.

"Bu gece seni becereceğim Granger," diye boğazına doğru hırladı ve parmakları külotunun kumaşı arasından klitorisini büktü ve kız hafifçe hıçkırdı. "Her santimini yalayacağım. Ve seni en az iki kez becereceğim."

Evet. Evet. Lütfen Alpha.

"Ayrıca, senin zaman çizelgene ihtiyacım var. Benimki sende," dedi parmakları bacakları titreyene kadar bacaklarının arasında kalırken. "Programını bilirim bunu sana ne zaman yapabileceğimi bilmek daha kolay olacak."

Hermione zirveye ulaşana kadar birkaç saniye daha onun klitorisyle oynadı. Orgazmının şok dalgaları birkaç saniye boyunca her şeyi yok etti ve Hermione ona doğru yığıldı. Sonra titreyerek adamın cüppesini kavradı ve başını arkaya eğerek nefes almaya çalıştı.

"Odamızı kullanmamız gerektiğini sanıyordum," dedi sonunda.

Sırıttı. "Seninle sevişmiyorum. Bu sadece tedbir amaçlı bir koku işaretlemeydi."

"Ahh," dedi, hâlâ uyarılmışlığın sisi içinde kaybolmuş hissediyordu. McGonagall'ın Malfoy'un Hermione'yi melerde boşaltmasını istemediğinden oldukça emindi, ama orgazm sonrası durumunda konuyu zorlayacak bir ruh hali içinde değildi. "Zaman çizelgemin bir kopyası var. Dün gece sana vermek istiyordum. Ama sen dikkatimi dağıttın."

Goblenin arkasındaki loş ışıktaki ona bakarken gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Kuledaki çantamda. Aritmetik dersinde ya da bu gece sana verebilirim."

"Bu gece. Saat kaçta?"

"Yemekten sonra mı? Oraya ilk kim gelirse ders çalışabilir? Tabii, akşam için başka bir planın var mı? Etrafta olmazsan insanlar fark eder mi?"

"Hayır, ben müsaitim," dedi kısık bir sesle.

"Pekâlâ. O zaman görüşürüz sanırım," dedi ve kıyafetlerini düzeltmeye başladı.

"Pekâlâ. Sonra görüşürüz Granger."

Goblenin içinde kayboldu.

Hermione öğle yemeğinden sonra Aritmetik dersine kadar Malfoy'u bir daha görmedi. Her zamanki gibi, Hermione sınıfa girdiğinde Malfoy çoktan sınıfa girmişti ve ona zar zor baktı.

Theodore Nott sınıfa girdiğinde donakaldı, burnunu çekti ve sonra neredeyse bir sıraya takılıp düşecekti. Kitaplarını Malfoy'un yanına çarpıp oturmadan önce bir dakika boyunca şaşkın şaşkın Hermione'ye baktı.

Hermione, Nott'un Malfoy'a bir şeyler mırıldandığını gördü. Malfoy onu duymazdan geldi.

Nott'un Hermione ve Malfoy'un yeniden sevişmeye başladığını fark ettiğinde verdiği tepki, en ince tepkilerden biriydi. O gün küfür ettiği için birkaç puan kesintisi yapıldı. Peter Selwyn ve diğer Alfa'nın ileriye dönük samimiyeti bir kez daha aniden kayboldu.

Hermione şaşırmamıştı ama içlerinden herhangi birinin ona ilgi göstermesinin tek bir nedeni olduğunun bu kadar açık bir şekilde hatırlatılması biraz canını yakmıştı. Düşünce zincirini görmezden geldi ve sonunda kütüphanede tekrar çalışmak için yalnız kalmayı dört gözle bekledi.

Biçim Değiştirme bölümünde boş bir masa buldu ve Pansy Parkinson ortaya çıktığında kitaplarını çıkarıyordu.

Hermione kızı görmezden gelerek hokkasını açmaya ve şekil değiştirme kompozisyonu için parşömen tomarlarını karıştırmaya koyuldu.

Hafif bir gıcırdama sesi vardı.

Hermione başını kaldırıp baktığında Pansy'nin bir törpü getirdiğini ve düşünceli bir ifadeyle tırnaklarını şekillendirdiğini gördü. Hermione kızgınlıkla Pansy'ye baktı. Pansy'nin saçları o kadar düzgün kesilmişti ki Hermione uçlarına jöle mi sürdüğünü merak etti. Yüz hatları incelmış ve keskinleşmişti, gözleri tırnaklarını tembelce törpülerken bile parıldamayı başarıyor, havayı alfa-keratin tozuyla dolduruyordu.

Sonunda Pansy durdu ve törpüyü bir kenara bırakıp Hermione'ye zihinsel bir katalog çıkarır gibi yukarıdan aşağıya baktı.

"Peki," dedi Pansy, Hermione'yi ikinci kez kişisel olmayan bir şekilde inceledikten sonra, "bu senin safkan olduğun anlamına mı geliyor?"

"Ne?"

Pansy'nin ağzı seğirdi. "Bir kadın için en değerli şeylerden biri nedir biliyor musun?"

Pansy kendi sorusunu yanıtlamadan önce sadece bir saniye bekledi. "Bilgi. Bu bizim para birimimiz. Aptal kitaplarınızdan değil, tüm o küçük ayrıntılardan. Dikkatsiz bakışlar. Olağandışı devamsızlıklar. Kim ve neden savaşıyor. Tüm bu küçük şeyler bir araya gelince yangın çıkarıcı bir şey oluyor."

Pansy dikkatle Hermione'ye baktı ve çenesinin sivri uçları hafifçe titredi.

Hermione yutkundu.

"Aptal olmadığım için okulda bir Omega olması gerektiğini fark ettim. Alfalara dikkat eden herkes bunu fark etmek zorundaydı. Ama itiraf etmeliyim ki, Cuma gününe kadar bunun sen olabileceğin aklıma gelmemişti."

"Ne istiyorsun Parkinson?" Hermione'nin sesi gergindi ve kalemini o kadar sıkı tutuyordu ki kalem bükülmeye başladı.

Pansy burnunu çekti ve keskin bir gülümseme takındı. "Hemen sinirlenme Granger, sana bir iyilik yapmak için buradayım."

Hermione gözlerini kırptırdı. "Ne?"

Pansy'nin ağzı tekrar seğirdi ve Hermione masaya rahatça yaslanmasına rağmen Pansy'nin parmak eklemlerinin bembeyaz olduğunu ve omuzlarının neredeyse gerginlikten titrediğini fark etti.

"Bu yıl pek popüler değilim," dedi Pansy omuzlarını hızlı ve kayıtsız bir şekilde silkerek. "Kimse devriye için benimle eşleşmeyi kabul etmiyor."

Bir duraklama oldu ve Hermione, Pansy devam etmeden önce bile ürpertici bir farkındalık yaşadı.

"Goldstein gönüllü oldu. İlk gece beni bir sınıfa itene kadar bu beni oldukça etkilemişti. Düelloda hızlı değilimdir."

Pansy yere baktı ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"İşi bittikten sonra kimsenin bana inanmayacağını söyledi. Çünkü o bir savaş kahramanıydı ve ben de Harry Potter'ı Vold'a teslim etmeye çalışan kızdım. -Adını vermemem gereken kişi. Eğer bunu rapor edersem, insanlar kurban olmak ve dikkat çekmek için uydurduğumu düşünecekler. Slytherinlere kim inanır ki zaten?"

Pansy'nin elleri masayı kavırıyor ve hafifçe sallanmasına neden oluyordu.

"Eğer kaymakamlık rozetimi teslim etseydim, onun yerine Tracy ya da Daphne olacaktı. Onlar da düelloda iyi değiller. Geçen Cuma seni yurduna götürmek istediğinde çok rahatlamıştım. Kendime senin iyi bir düellolocu olduğunu, bu yüzden seninle düello yapmaya cesaret edemeyeceğini söyledim. Ama kendimi suçlu hissettim ve geri döndüm. O sırada tüm Alfalar oradaydı, panik içinde sana ne olduğunu soruyorlardı ve profesörler de seni bulmaya çalışıyordu. Ben de senin ne olduğunu anladım. Bunun için özür dilerim."

Hermione donup kaldı. "Çok üzgünüm Parkinson. Rapor etmene yardım etmemi ister misin?"

Pansy alay etti. "Buraya senin merhametin için gelmedim Granger. Ya da küçük, üzgün bir kurban olmak istediğim için değil. Ben iyiyim."

Hermione, Pansy'nin iyi olduğunu düşünmüyordu. Hermione, Anthony Goldstein olayından sonra "iyi "nin nasıl bir şey olduğu hakkında az da olsa bir fikre sahipti.

"Sayenizde herkes Goldstein'ın nasıl biri olduğunu biliyor. Kaymakamlık statüsü elinden alındı. Onunla bir daha asla vizite yapmak zorunda kalmayacağım. Longbottom okuldan atılmadığı için küplere bindi. Bu yüzden sana borçluyum."

"Borçlu değilsin. Borçlanacak bir şey yok," dedi Hermione.

Pansy bir kaşını kaldırıp Hermione'ye sertçe döndü. "Slytherin'ler bile borçlarını öder Granger. Eminim hepimizin ahlaksız olduğunu düşünüyordursunuz, ama ara sıra az da olsa temel ahlak kurallarına uyabiliyoruz."

"Ben-" demek istemedim.

"Yani, riski bilerek kendimi bırakıp gitmem sorun değil mi?"

"Hayır, ben de öyle demiyorum," dedi Hermione. "Demek istediğim, bilmiyordun. Ve kimseye borçlu olmak zorunda değilsin. Bu senin başına asla gelmemeliydi. Bunu yaptığı için çok üzgünüm. Bana borçlu olmanı ya da borcunu ödemeni gerektirecek hiçbir şey yok."

Pansy burnunu çekti ve omuz silkti. "Borç kavramını anladığınızı sanmıyorum. Bu bir onur meselesi; az miktarda temel ahlak anlayışımın yanında sahip olduğum bir şey."

Hermione başını sallayarak, "Senin onurunu sorgulamıyorum, Pansy," dedi. "Sadece bana borçlu olduğun bir şey olmadığını söylüyorum."

Pansy gözlerini devirdi ve alay etti. "Açıkçası, Gryffindor'lar bu kavramla bile baş etmekte zorlandıklarına göre, onu nasıl boşaltacağımı kendim bulmam gerekecek."

Hermione kırılgan bir cevap veremeden Pansy doğruldu ve adımlarını hızlandırarak uzaklaşmaya başladı; ayakkabıları kütüphanenin zemininde sertçe tıkırdıyordu.

Hermione birkaç dakika düşüncelere daldı, ne yapacağını bilemez haldeydi. Pansy Parkinson hakkında, kızın Malfoy'la olan geçmiş ilişkisi dışında hiçbir şey bilmiyordu. Bir şeyler yapması gerektiğini hissediyordu ama neyin yardımcı olabileceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Sonunda Hermione iç çekerek Biçim Değiştirme kompozisyonuna geri döndü. Ginny hışımla yanındaki sandalyeye çöktüğünde daha yedi santim yazmıştı.

"Yine kütüphanedesin."

Hermione hafifçe kızardığını hissetti. "Evet. O benim. Kütüphanedeki kız."

Ginny dikkatle Hermione'ye baktı, Hermione de dikkatle Biçim Değiştirme denemesine.

"Hermione..." Ginny uyarıcı bir tonda konuştu. "Son iki haftadır etrafın sarılmadan kütüphaneye zar zor girdin. Hafta sonu boyunca odandan bile çıkmadın. Ve şimdi buradasın ve okuldaki Alfaların yarısı, sanki biri evcil hayvanları Cüce Pufu çalmış gibi üç koridor ötede somurtuyor."

"Biliyorsun, hafta sonu boyunca araştırma yaptım. Bir çözüm buldum," dedi Hermione belli belirsiz.

"Bulduğunuz çözümün dün gece alınıp kütüphaneden dışarı atılmamla ilgisi var mı?"

Hermione dehşet içinde Ginny'ye baktı. "Sen de mi

oradaydın?" Ginny'nin yüzünde muzaffer bir

gülümseme belirdi.

"Biliyordum!" Ginny haykırdı. "Bunun Alfa büyüğü olduğunu biliyordum. McGonagall söylemeyi reddetti ama Neville yanmaya hazır görünüyordu. Alfa koşullarının nasıl çalıştığını biliyorum."

Hermione tekrar kompozisyonuna baktı.

"Peki kiminle yatıyorsun? Belli ki Neville değil. Ya da Selwyn. Dün gece ikisi de oradaydı. Hufflepuff'tan şu çocuk mu? Adı neydi, stringbean'e benzeyen. Meyers? Melvin?"

"Hayır."

"Bekle... McGonagall, Goldstein'in sizden tam olarak nasıl çekildiğini söylemeyi de reddetti ama Cumartesi sabahı Slytherin'in elli yeni puanı vardı. Bu bir Slytherin değil mi? O-Nott mu?"

Hermione çok kısık bir sesle, "Hayır," dedi.

Uzun ve hamile bir sessizlik oldu.

"Borgin'le yatmadığına eminim," dedi Ginny sonunda. "geriye sadece bir Slytherin Alfa kalıyor."

Hermione makalesinden başını kaldırmadan, "Ron ya da Harry'ye söyleyemezsin," dedi. "Eğer öğrenirlerse seni de Neville'i de öldürürüm."

"Aman Tanrım, gerçekten de Malfoy'la birlikte misin? Ve bunu dün gece kütüphanede mi yaptın?"

Hermione masanın altına saklanarak Ginny'den kaçıp kaçamayacağını merak etti. "Nasıl olur da-?" Ginny'nin sesi kuşkuyla hafifçe çatallaştı.

Hermione alçak sesle, "Garip bir tesadüf eseri, kızgınlığım sırasında benimle birlikteydi," dedi. "Bu yüzden, ilk başta diğer Alfalar mesafelerini koruyorlardı - onun kokusu yüzünden. Ama sonra etkisi geçti, bu yüzden Goldstein denedi-" sesi kısa bir süre kesildi. "Yani Malfoy ve ben yeniden birlikteyiz."

"Bu nasıl oldu - yani, okuldaki tüm Alfalar arasında sana dokunmasına izin vereceğin son kişi o olurdu gibi geliyor."

"Aslında bu konuda oldukça nazık," dedi Hermione sessizce. "Bu -biz değiliz- sadece sıradan bir şey. Bir sınır var. İşe yaramasının bir nedeni de bu. Çünkü bana karşı herhangi bir ilgisi yok. Soyunu mahvedecek bir şey yapmayacaktır. Yani sadece seks. Biyoloji yüzünden."

"Gerçekten mi?" Ginny kuşkulu bir ses tonuyla, "Gerçekten mi?" dedi. "Bu şekilde mi çalışıyor?"

"Gerçekten. Sadece sıradan ve geçici bir durum. Birlikte yaşayabileceğim uzun vadeli bir çözüm bulana kadar. Sakın Harry ya da Ron'a söylemeye kalkma."

"Tamam, yapmayacağım. Ama ikinize de göz kulak olacağım."

"Teşekkürler anne," diye mırıldandı Hermione nefesinin altından.

Konuşmada bir durgunluk oldu.

"Peki... yatakta iyi mi?" Ginny dürttü.

Hermione'nin tüy kalemı bir paragrafın ortasına kocaman bir mürekkep lekesi bıraktı. Küfredip lekeyi çıkarmaya çalıştı, sonra da Ginny'ye ters ters baktı. "Seninle seks hayatımı tartışmayacağım," diye tısladı.

Ginny hiç utanmadan baktı ve sırtıttı. "Çok iyi o zaman? Daphne Greengrass'ın bütün yıl peşini bırakmadığını duydum, yani belli ki bir ünü . Senden çok O mu aldı Hermione?" Ginny olabildiğince müstehcen bir şekilde

Hermione daha fazla kızarabileceğini düşünmemişti ama soruya cevap vermeyi reddederken sıcaklığın göğsüne doğru yayıldığını hissetti.

Ginny kıs kıs güldü ve arkasına yaslandı. "Alfaların yatakta son derece özenli olduklarını söylerler. Kontrolün onlarda olmasından adeta zevk alırlar. Elllerinde değil."

Hermione kesin bir tavırla, "Bu konuda konuşmayacağım," dedi. "Bir sonraki dersten önce bu makaleyi bitirmem gerekiyor."

Ginny dramatik bir iç çekiş yaptı, bir kitap çıkardı ve Hermione Sihir Tarihi için ayrılmak zorunda kalana kadar onu yalnız bıraktı.

O akşam Hermione yemeğe gitmeden önce yatağının etrafındaki perdeleri çekip kapattı ve üzerlerine bir gizlilik tılsımı yaptı. Malfoy Büyük Salon'da değildi ama Theodore Nott oradaydı ve yemek boyunca Hermione'ye düşünceli düşünceli baktı, ta ki Hermione bu bakışlar altında kızarmak isteyene kadar. Slytherinli çocuk hakkında ne düşündüğüne karar veremiyordu; davranışları neredeyse Malfoy'un ki kadar şaşırtıcıydı.

Hermione yemek yerken dikkati dağılmıştı. Beklentiyle gülünç bir şekilde ıslanıyordu. Dehşet vericiydi; Alfaların muhtemelen kokusunu alabileceklerini biliyordu. Yemeğini olabildiğince çabuk yedi ve sonra Büyük Salon'dan Hogwarts'ın terk edilmiş kanadına doğru koştu.

"Kısmet," dedi usulca ve kapı açılırken kelime seçimini merak etti.

Bunu düşünmek için fazla zamanı olmadı. Kapı arkasından çarparak kapanmadan ve Malfoy onu öperken duvara yaslamadan önce kapıdan içeri adımını bile atmamıştı.

Sanki tüm dünya yok olmuş gibiydi.

Birbirlerinin kıyafetlerini yırtıp attılar. Onun tenine karşı çaresiz hissediyordu. Ona dokunmak için. Gömleğinin düğmelerini çekiştirirken parmakları adeta kaşınıyordu.

Hermione zihninin geri çekilmesine ve içgüdülerinin kontrolü ele geçirmesine izin vererek dilini onun boynundan aşağı sürükledi ve onu öperken neredeyse kollarına tırmandı.

Onun dudaklarına karşı güldü. Hermione, Malfoy'un biriyle dalga geçmediği zamanlarda güldüğünü hiç duymamıştı. Ama kahkahası alaycı değildi, içtendi ve memnuniyet vericiydi.

"Beni özledin mi?" diye sordu bacaklarını beline dolayıp onu öpmeye devam ederek yerde sürüklerken.

Kulağını hafifçe ısırmadan önce "Mhm," diye itiraf etti. Sonra gömleğini omuzlarından itti ve dudaklarıyla takip etmeden önce parmaklarını kasları boyunca gezdirdi

Onu yatağa yatırdı ve kıyafetlerinin geri kalanını çıkardı.

Onun altında kendini ahlaksız hissediyordu. Bütün günü akşamı bekleyerek geçirdiği için kayganlaşmış, sırlıslam olmuştu. Adam onun külotunu çıkardı ve sonra bacaklarını iki yana açarak ona baktı. Zihni kendisinden memnun olması için ona yalvarırken öylece açıkta yatıyordu.

Ona sormak istediği binlerce şey vardı. Orada uyuyabilirler miydi? Sorun olur muydu? Eğer yapamazlarsa, onun gömleklerinden birini alabilir miydi? Gündelik ve eğlenceli olan tam olarak neydi? Bir şeyleri mahvetme endişesi duymaması için açıklayabilir miydi? Neden kızıştıktan sonra çekip gitti? Hiç konuşabilecekler miydi? Ondan hiç hoşlanabilir miydi? Muggle doğumlu olduğu için miydi, yoksa kızın kızgınlığından sonra herkesin içinde ona bakmamasının başka bir nedeni mi vardı?

sunmuştu? Onunla daha önce konuşmuştu. Kızgınlığı sırasında gitmesine izin vermediği için miydi? Yoksa hatırlayamadığı başka bir şey mi yapmıştı? Neden gitmişti? Neden ona bakmadı?

Yapışkan olma, Hermione, diye hatırlattı kendine.

Dudağını ısırdı ve seksini açmadan ve kendi kendine sırtımdan önce elini uyarılmasında sürüklemesine izin verdi.

"Alfa-Malfoy, lütfen..." diye inledi.

Adam, içinde nasıl ifade edeceğini bilemediği bir şeyi çözüyordu; sanki tüm dünyayı onun altından inşa edebilir ya da söküp alabilirdi. Bu his onu dehşete düşürüyordu ama onu o kadar çok istiyordu ki kendisini içine çekmesine karşı koyamıyordu.

Sınıfta onu tekrar öptüğü andan itibaren, onu koruması için kokusuyla işaretlemesini istemek, onu neden istediğinin sadece bir yönü haline gelmişti. Sadece onu istiyordu.

Onun övgüsünü kazanmak için yapmasına izin verebileceği şey onu korkutuyordu. Dokunuşu ve bakışları elektrikliydi.

"Aferin kızıma," diye homurdandı dilini kızın cinsel organında gezdirmeden önce.

Buna ihtiyacı yoktu. Sadece tenindeki kokusu bile onun için hazır ve istekli olması için yeterliydi. Konuyla ilgili kitaplar hormonların dalgalanmasını ayrıntılı olarak anlatıyordu. En azından önümüzdeki on yıl boyunca genç bir çocuktan daha azgın olacaktı. Büyücülerin yaşam süreleri göz önüne alındığında, doğurganlık Muggle'lara kıyasla birkaç on yıl daha uzun sürüyordu.

Adam kıvrımlarına saldırmaya devam ettikçe kadın onun altında kıpırdandı ve duyuşal aşırı yüklenmeden kendini kurtarmaya çalışana kadar hıçkırdı.

"Lütfen-" diye yalvardı.

Lütfen, ne olursa. Ne isterse, iyi davranıp ona verecekti.

Bu çok fazlaydı ama eğer ona öyle yapmasını söylerse kıpırdamadan duracaktı. Alfa'sının istediği her şeyi o da isterdi.

Malfoy onun sisin içinde çok uzaklara gittiğini fark etmiş gibiydi. Sürünerek kızın vücuduna girdi ve kız sakinleşene kadar dilini bezlerinde gezdirdi.

"İhtiyacım var-," dedi şaşkınlıkla.

"Seninle ilgileneceğim," diye söz verdi boğazına karşı. "Benim için aç, Omega."

Bacaklarını onun için ayırdı, adam içine gömülürken dizlerinin altından tuttu. Sonra kollarını ve bacaklarını onun etrafına doladı ve omuzlarına yapıştı; vücutları birbirine bastırdıkça kalp atışlarını hissediyordu.

Boşaldığında, kadının içinde düğümlenmedi. Bunun yerine hafifçe dışarı çekti, böylece düğümü vücudunun dışında kaldı. O boşaldığında hâlâ boşalıyordu ama bu yoğunluğu azaltıyordu. Sonra adam nefes nefese kalıp içinden çekildi ve kadın bunun adamın gideceği anlamına geldiğini düşünerek içini bir korkunun kapladığını hissetti.

Gitmedi.

Onu yatağa çekti ve her yerine dokunmaya başladı; kokluyor ve her santimini yalama sözünü yerine getiriyordu. Ona ne kadar iyi bir kız olduğunu, onu ne kadar mükemmel bulduğunu mırıldandı. Parmaklarının her birini tükürüğüyle kaplanana kadar ağzına aldı ve avuçlarını, kollarını ve dirseklerinin kıvrımlarını yaladı. İri ve sahiplenici bir kedi tarafından tımar ediliyormuş gibi hissetti.

Şaşırtıcı ve hoştu ve Hermione kendini yatağın üzerinde bir su birikintisi içinde eriyormuş gibi hissediyordu. Adamın ona gösterdiği her ilgiyi istiyordu. Kendini uyandırmaya ve ona dokunmaya çalıştığında, adam bir hırıltıyla onu yere yapıştırdı.

Ginny'nin dediği gibi, kontrolcüydü.

Sonra bacaklarının arasına uzandı ve onu hayrete düşürerek parmaklarını içine daldırdı ve tohumunu çıkarıp boynundaki ve bileklerindeki bezlere sürdü. Bunu yaparken Hermione'nin itiraz edip etmeyeceğini görmek istercesine ona baktı. Hermione onun kendisine istediği her şeyi yapmasına izin vereceğinden oldukça emindi. Eğer onu ısırmak isteseydi, Hermione boynunu onun için geriye atardı.

Bu kadar istekli olması onu korkutuyordu. Bir gün ona yalvarabileceğinden korkuyordu.

"Şimdi seni tekrar becereceğim," dedi ve başını salladı, her ne kadar sikiinin dibinde hâlâ bir düğüm olsa ve bunu nasıl yapacağından emin olmasa da.

Onu karnına doğru yuvarladı ve ardından sırtı keskin bir şekilde kavislenene kadar kalçalarını havaya kaldırdı. Kendini pozun içine gömülürken hissetti, ona sunulana kadar bacaklarını daha da ayırdı. Lordoz davranışı, diye belli belirsiz kaydetti.

Ellerini kışının kıvrımlarında gezdirdi ve omurgası boyunca yavaşça iz sürdü. Sonra uzun parmaklarını kalça kemiklerinin etrafına sararak onu yerinde tuttu ve tek bir hamleyle içine girdi.

Hermione'den derin, düzensiz bir inilti yükseldi. Adamın sikiinin dibinde hâlâ bir düğüm olmasına rağmen, açısı ve cüssesiyle Hermione kendini hâlâ adamın etrafında gerilmiş hissediyordu. Açık akıl almaz derecede zevkliydi. Adam onun üzerine eğildi ve onu bileklerinden kavrayarak hızla orgazma doğru sürükledi. Adam boşalmadan önce bile çarşafıya doğru çılgınlık atıyordu ve adamın sıcak tohumunun rahim ağzına karşı hissi -onu dolduruyordu- sadece zevk dalgaları üzerine dalgalar ekledi.

Çekildiğinde, yanağını öperken boşalmasının uyluklarından aşağı kaydığını hissetti ve sonra yatağa düştü ve bir kez daha her yerini yalamaya başladı.

Hermione kitaplarında bu kadar saplantılı bir koku işaretleme seviyesinden bahsedildiğini sanmıyordu ama tüm zihni kendini ona vermişti.

Sonra düğümü nihayet yatıştığında onu yuvarladı ve tekrar becerdi. Bu sefer onun içinde düğümlendi ve tüm vaatleri dudaklarından döküldü.

"Seni mükemmel, mükemmel kız," diye soluk soluğa söylenirken, kız onun üzerine uzanacak şekilde yerlerini değiştirdi.

"Burada uyuyabilir miyiz Malfoy?" diye sordu kararsızca, adamın göğsüne yaslanıp yanağını göğüslerine sürterek.

"Şu anda hiçbir yere gitmiyorum," dedi kuru bir sesle.

Bileğini tuttu ve oradaki bezesini yaladı. Adam hafifçe inledi ve kadın bileğini daha sıkı kavradı ve içinde seğirdiğini hissedene kadar onu daha sert yaladı. Sonra dilini yavaşça elinin üzerinde gezdirdi ve aniden çekip koparana kadar her bir parmağını emdi.

"Bu kadar yeter," diye gürledi kalın bir sesle, kapüşonlu gözlerle ona bakarak. "Böyle devam edersen senden asla kurtulamayacağım."

Hermione bir kahkaha patlattı ve Hermione ona gülümsemeden önce bir an şaşırmış gibi baktı.

"Oh! Çantamda senin için zaman çizelgem var," dedi ve gözleri parladı.

"Günlükleri getirdim. Senden bağımsız hareket edebildiğim zaman onları çıkaracağım," dedi sırtarak.

Bir kahkaha atarak yüzünü onun göğsüne gömdü. Ter ve feromon gibi kokuyordu; o kadar yenilebilirdi ki, onu yalamak için nasıl bu kadar çok zaman harcayabildiği bir anda çok mantıklı gelmişti. Eğer onun yarısı kadar bile bağımlılık yaratan bir kokusu olsaydı, durması çok zor olurdu. Dilini onun teninde gezdirdi ve sonra parmaklarını onunkilere dolayarak onu kokladı. Onun sıcak tenine sokuldu ve yaydığı ısıyı içine çekti. Burası eviydi.

Adam uykuya daldığında, kadın da onu takip etti.

Ertesi sabah, Malfoy'un elini onun elinden kurtarıp altından çekilmesiyle uyandığında güneş ufku henüz aydınlatıyordu. Neredeyse konuşacaktı ama bir şey onu durdurdu. Onlar söz konusu olduğunda onunla nasıl konuşacağını bilmiyordu.

Gitme. Hoşça kal de. Seni bugün tekrar göreceğ miyim? Lütfen beni bırakma, Alfa.

Gevşek kaldı ve kirpiklerinin arasından onu izledi.

Hermione'ye bakarken yüzünde bir ifade vardı. Ona doğru uzandı ve Hermione'nin kalp atışları hızlandı. Ama ona dokunmadan önce aniden dondu ve ifadesi sertleşti. Elini çekti, sonra ayağa kalktı, giysilerini topladı ve yeniden giyindi. Gitmeden önce çantasından birkaç kitap çıkardı ve bunları kızın yanındaki komodinin üzerine koydu. Sonra çantasını çevirerek açtı ve üzerinde adının yazılı olduğu parşömen tomarını çıkardı.

Topuklarının üzerinde dönüp sessizce ayrılmadan önce bir süre daha ona baktı.

Birbirleriyle bir tür ritim bulmaları uzun sürmedi. Ancak Malfoy'la aralarındaki şeyler garipti. Hermione aralarındaki etkileşimi nasıl yorumlayacağından pek emin değildi.

Sanki iki ayrı insanmış gibi hissediyordu.

Onun Alfa'sı olarak sıcak ve ilgiliydi. Ama sanki bir düğme vardı ve aniden artık öyle değildi. Soğuk, havalı ve sanki o yokmuş gibi davranabilen biri haline geliyordu.

Gün boyunca Hermione'nin nasıl olacağını bilmediği bir şekilde mesafeliydi. Büyük Salon'da, koridorlarda ya da derslerde ona bakmaktan kendini alamıyordu. Sanki onun yakınında olduğunu fark ettiği anda tüm dünya yok oluyordu. Sınıfta sorulara doğru yanıt verdiğinde, bir şekilde ondan etkileneceği umuduyla hemen ona bakıyordu.

Başlangıçta, düzenli olarak seviştiklerinde adamın üzerindeki etkisinin yoğunluğunun azalacağını düşünmüştü. Ama tam tersi oldu. Onunla her seviştiğinde daha yoğun, daha duygusal hissediyordu. Her seferinde ona daha çok uyum sağlıyordu. Sanki adam kendini onunla bütünleştiriyordu.

Birkaç gün içinde kendini diğer Alfalara karşı giderek daha kayıtsız buldu. Sesleri, kokuları ve ona olan çekicilikleri kayboldu çünkü onlar onun değildi ve onları istemiyordu.

Sadece Malfoy'u istiyordu. Gittikçe daha fazla. Her gün.

Malfoy onu günde birkaç kez takip edip öpüşüyor, kokluyor ve akşamları beynini dağıtmadan önce onu boşaltıyordu.

Çapulcu Haritası'na sahip olan Hermione olmasına rağmen, Malfoy onu bulmakta Hermione'den çok daha başarılıydı. Hermione haritasını güvenle çıkarabileceği ve üzerinde çalışabileceği bir yer bulmalıydı. Malfoy onu bir taziye gibi takip edebiliyordu. Bunu düzenli olarak, şaşırtıcı, neredeyse korkutucu bir hızla yapıyordu. Öyle günler oluyordu ki Draco Malfoy'un tüm hayatı, onu kuytulara ve zırhların ardında baştan çıkarmak için fırsat kollamaktan ibaretmiş gibi geliyordu.

Hermione şikâyet etmeyecekti ama Malfoy'un en azından bir gün yetecek kadar kokusunu aldığını düşünüyordu. Ancak Malfoy on iki saatin en üst sınır olduğu konusunda kararlı görünüyordu. O ise beş saatin ideal olduğu görüşündeydi. Eğer Hermione ders çalışıyorsa, onu oyalayabilirdi ama Hermione Hogwarts koridorlarına çıktığı anda, Malfoy'un ortaya çıkması an meselesiydi.

Hermione'nin Harry ve Ron'la onca yıl gizlice dolaşmasına rağmen hiç fark etmediği şaşırtıcı sayıda saklanma noktası biliyordu. Görünüşe bakılırsa, elinde görünmezlik pelerini olması onu Malfoy'dan biraz daha az yaratıcı yapmıştı.

Kaymakam devriyesi sırasında bakmayı hiç düşünmediği bir sürü yer vardı. Neredeyse her birinde onu boşaltmıştı. Koridorlar birleşik feromonlarının kokusunu taşıyordu.

Bakışlar öldürebilseydi, Malfoy Alfaların ona yönelttiği öldürücü ifadeler yüzünden binlerce kez ölmüş olurdu.

Hermione, McGonagall'ın neyi serbest bıraktığı hakkında bir fikri olup olmadığını merak etti.

OceanofPDF.com

Keşke Biraz Daha Sevilseydim

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

Malfoy'la seks yapmak hoş, bağımlılık yapıcı ve gerçeküstü olmanın sınırındaydı.

Her şey başladığında Hermione'nin kendini kaptırması ve çatlakları görmezden gelmeye çalışması kolay oldu. Kendine bunun geçici olduğunu, dolayısıyla işlevsiz yönlerinin önemli olmadığını hatırlattı.

Ama acımasız zihni onu didiklemekten kendini alamıyordu. Sürekli bir cinsel hayal kırıklığı içinde olmadığında, görmezden gelmeyi tercih edeceği şeyleri fark etmek için daha fazla alan vardı.

Malfoy'un seks yaparken onunla göz teması kurmaktan kaçınması gibi. Yapıyordu ama sadece Hermione başlattığında ve bir süre sonra bakışlarını kaçırıyor ya da yüzünü Hermione'nin omzuna gömüyordu.

Konuşmadılar. Pek konuşmadılar. Aritmetik hakkında, seks yaparken yapılan övgülerden ve verilen sözlerden bahsetmeye gerek bile yok. Ama gerçek anlamda konuştukları pek söylenemezdi. Hermione zaman zaman deniyordu ama ne zaman kişisel bir konuyu açmaya ya da birlikte ne yaptıklarını tartışmaya kalksa, Malfoy'un ifadesi aniden soğuyor ve Hermione'nin ona sormak istediği sorular boğazında düğümleniyordu.

Bunu mahvetme, dedi kendi kendine, sahip olduğun şeyi mahvetme.

Söylemek istediği şeyleri yuttu ve gün boyunca Malfoy'u ciddiyetle izledi.

Fark ettiğinden daha yalnızdı. Daphne Greengrass ve Blaise Zabini, Ev'den etkileşimde bulunduğu tek kişiler gibi görünüyordu. Theodore Nott ile olan ilişkisi aniden değişmiş gibi görünüyordu.

Hermione ve Malfoy seks yapmaya başladıktan sonra huysuzlaştı. Hermione bunun Nott'un onaylamamasından mı yoksa kıskançlığından mı kaynaklandığından emin değildi.

Kütüphanede yeniden huzur içinde çalışabilmek çok keyifliydi. Hermione sınıfta olmadığı ya da Malfoy'la öpüşüp sevişmediği zamanlarda Hogwarts'ın kütüphanesinde yaşıyordu. Dokuz NEWT'in ev ödevleri ona neredeyse hiç boş zaman bırakmıyordu ama akıl sağlığını korumak için Alfa ve Omega biyolojisini yarı bilimsel bir şekilde anlamaya çalışıyordu. Hemen çözemesse bile en azından anlamak istiyordu.

Draco'nun ona verdiği günlükler bir dönüm noktası olmuş, okuduğu diğer kitaplarda son derece belirsiz ya da tutarsız olan davranışlarının pek çok yönünü nihayet açıklığa kavuşturmuştu. Ama günlüklerle bile Hermione'nin toplayabildiği bilgiler sinir bozucu derecede belirsizdi. Araştırmacılar düzenli olarak açıklamayı reddettikleri şeylere anlaşılmaz atıflarda bulunuyorlardı.

Öte yandan Alfa biyolojisi cömertçe açıklanmıştır. Alfalar konusunda düzinelerce kitap vardı, ancak bunlar öncelikle Omegaların hormonal etkisinden arınmış Alfa davranışına odaklanıyordu. Biyoloji de kapsamlı bir şekilde incelenmişti. Hermione genotip olasılığını açıklayan bir Punnett Karesi çizebilirdi.

Ancak Omegalar hakkında böyle bir bilgi mevcut değildi. Omegaların hangi genotip sayesinde ortaya çıktığını öğrenmek bile Hermione için neredeyse imkânsızdı. Muggle doğumlu birinin nasıl olup da var olan en çekinik büyülü genotipin fenotipine sahip olabileceğine dair hiçbir açıklama mevcut değildi. Hermione cevapları bulmak için büyülü genetik üzerine çalışan çeşitli büyücü laboratuvarlarından düzinelerce araştırma makalesi sipariş etmişti. Elindeki tek şey daha fazla soruydu.

Ginny, Hermione'yi şaşırtacak şekilde, son derece destekleyici bir araştırma ortağı oldu. Kütüphanede bir masayı devralır, etrafı muflatio ile kaplar ve araştırma makalelerini birlikte okurlardı. Hermione hiçbir zaman Ginny'nin nasıl bir öğrenci olduğunu düşünmek için fazla zaman harcamamıştı. Ginny'yi hep sportif ve savunma büyülerinde iyi biri olarak düşünmüştü.

Hermione, Ginny'nin büyü teorisi ve genetik hakkında şaşırtıcı miktarda bilgi sahibi olduğunu keşfettiğinde oldukça utandı.

"Şey, annemle, bilirsin işte." Ginny hafifçe omuz silkti ve bir tutam saçını parmaklarının arasında döndürdü. "Ben daha küçükken, herkes annemin bir Omega olduğunu bildiği için birçok insan benim de bir Omega olacağımı sanırdı. İnsanlar nasıl bu kadar çok çocuğum olacağı hakkında bir şeyler söylerlerdi. Her zaman insanların araya sıkıştırdığı küçük yorumlar ve iğneler olurdu. Küçükken anlamazdım; sadece onlara anlattığımda annemle babamın üzüldüğünü bilirdim. Büyüdüğümde ve nihayet hiyerarşiyi açıkladıklarında, gerçekten belirsizdiler ve sorularımın çoğunu geçıştirdiler. Ben de kendi başıma çalıştım. Annem bu konuya neden bu kadar takıntılı olduğumu anlayamıyordu. Sanırım bu konuyu rahat bırakamamam onu rahatsız ediyordu. Bu yüzden her zaman kendime saklamam gereken bir şeymiş gibi hissettim."

"Bu yüzden mi ben-"

Ginny kızardı. "Evet. Şey, biraz. Daha çok, hiyerarşinin arkadaşlığımızın bir parçası olmadığı bir arkadaşına sahip olmak güzeldi. Sen ve Harry, ikiniz de bir şey söylersiniz ya da bu konuda şaka yaparsınız diye hiç tetikte olmak zorunda kalmıyordunuz. Senin için normal olmamız çok güzeldi. Gelip sorduğunda, dedikodu falan duyduğun için her şeyi açıklamak zorunda kalacağımdan ve bunun beni ve ailemi nasıl gördüğünü değıştireceğinden korktum. Bunun için gerçekten özür dilerim. Muhtemelen ölene kadar bu konuda özür dilemeye devam edeceğim."

Hermione başını salladı ve birlikte okudukları fenotipler hakkındaki makaleye baktı. "Lütfen yapma, o zamana kadar çok eskiyecek. Cadıların ortalama yüz kırk beş yıl yaşadığını düşünürsek, bu yüz yirmi sekiz yıl özür dilemek demek. Muhtemelen patlar ve seni öldürürüm."

"O zaman gerçekten de ölene kadar senden özür dilemek zorunda

kalacağım." Hermione homurdandı ve Ginny gülmeye başladı.

Sonra Hermione tereddütle Ginny'ye baktı. "Bu-? İnsanlar Omegalar hakkında gerçekten mi düşünüyor?"

Ginny'nin gözleri uzaklara kaydı. "Hepsi değil. Hatta çoğu değil. Sadece biraz tuhaf. Öğrendikleri zaman, sanki tek düşünebildikleri şey bu oluyor. Sanki her şeyi tanımlamasını bekliyorlar. Meraklı oldukları için de sanki bilmeye hakları varmış gibi gerçekten kişisel ve saldırgan sorular sormaya başlıyorlar. Hiç doğum yapmamış olmasına rağmen insanlar sürekli annemin ateşini soruyor. Çünkü onların zihninde Omega'ların yaptığı şey budur; kızgınlık dönemine girerler. Ya da bir Alfa'nın ona söylediği her şeyi yapıp yapmayacağını bilmek istiyorlar. Sanki onun bir Omega olduğunu bilmek onlara onunla ilgili kişisel ayrıntıları bilme hakkı veriyormuş gibi davranma eğilimindedirler. Ama senin için öyle olmayabilir. Eğer haberlerin sızmasını engelleyebilirsek. McGonagall'ın bunu bilen tüm Alfa'lara, personele ve kaymakamlara büyüğü gizlilik anlaşmaları imzalattırdığını biliyorum."

Hermione kaşlarının kalktığını ve göğsünde kızgınlık çiçeklerinin açtığını hissetti. "Öyle mi? Kimse bana bundan bahsetmedi."

"Pek çok şeyle uğraşıyorsun-"

"Bilmem gereken başka şeyler de var mı?" Hermione gözlerini kısarak Ginny'ye baktı.

Ginny biraz gergin görünüyordu. "Pek çok portre ekledik. Sanırım gönderi izleniyor."

"McGonagall postaları mı kontrol ediyor?" Hermione dehşete kapılmıştı.

Ginny parmaklarının arasında bir tüy kalem çevirdi ve sandalyesinde kaydı. "Hermione... Senin bir Omega olman büyük bir olay. Kişisel yaşamında uyum sağlamaya çalıştığın şeylerin de ötesinde, birçok insan için bağısız bir Omega, Harry'den bile daha önemli bir şeydir. Özellikle de Muggle doğumlu olduğun için. Eğer ortaya çıkarsa uluslararası bir haber olur. Ve-" Ginny duraksadı, "Omegalar için bağlanma şekli böyle olunca, sen gerçekten savunmasızsın. McGonagall sana elinden geldiğince çok seçenek sunmaya çalışıyor ama eğer haber duyulursa, seni ele geçirmek için bir servet harcayacak Alfalar var."

Hermione üşümeye başladığını hissetti. "McGonagall bana bundan hiç bahsetmedi." Kendini öfkeli hissediyordu.

"Şey, biraz fazla, değil mi?" Ginny ciddi bir ifadeyle Hermione'ye baktı. "Geçen ay oldukça bunalmış görünüyordun zaten. Hepsi öyle değil ki. Çoğu size sadece evlilik teklifleri göndermeye ve kur yapmaya çalışacaktır. Ama Alfa'nın içgüdüsünün seni memnun etmek olması, seni memnun etmeyecekleri anlamına gelmez."

"Önce beni kaçırıp tecavüz edin," diye bitirdi

Hermione. Ginny gözlerini kaçırdı.

Hermione uzun bir süre sessiz kaldı, oturup olanları sindirmeye çalıştı.

"Başta bilmiyordum." Ginny birkaç dakika sonra ekledi. "Büyük bir olay olacağını biliyordum ama Harry bana bir mektup yazana kadar her şeyi iyice düşünmemiştim."

"Yani herkes mı bahsediyor?" Hermione'nin ses tonu soğuktu.

"O ve Ron eski dava dosyalarına bakıp Omegalarla ilgili bir şey var mı diye araştırdılar. Bana pek bir şey söylemediler ama insanların bu konuda bu kadar ketum davranmalarının bir nedeni var. Bağlı olmayan Omegalar için güvenli değil."

Hermione bir dakika sessiz kaldı. "Ne zaman bunun ne kadar korkunç bir şey olduğunu anladığımı düşünsem, sanki bir şekilde daha da kötüleşiyor gibi geliyor."

"Özür dilerim. Sana hiyerarşiden daha önce bahsetmiş olmayı ne kadar isterdim bilemezsin, böylece Ron'u takdim etmeden ve -ne bileyim- onunla evlenmeden önce daha fazla zamanın olurdu ya da en azından önceden bir Alfa seçmek için zamanın olurdu."

Hermione dudağının içini kemirdi. "Trende ne olduğumu fark etseydim bile ne yapardım emin değilim. Bir sonraki kızgınlığıma bir ay var ve bunu biriyle geçirmeyi düşünmek bile çok zor."

Ginny merakla Hermione'ye baktı. "Malfoy'la tekrar yapmaz mıydın?"

Hermione'nin nefesi hafifçe kesildi. "Açıkçası bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Benim açımdan çok duygusal bir durum. Ve onun için değil. O gerçek hayatla biyoloji arasındaki çizgiyi benden daha net çiziyor. Bunu yapmak ve sonrasında onun böyle olmasını sağlamak zor olurdu. Tekrar."

Ginny başını salladı. "Sana karşı gerçekten soğuk davranıyor. Sana nasıl davrandığına bakarak, seninle yatanın o olduğunu asla tahmin edemezdim. Acaba bir nedeni var mı? Yani diğerleri isteseler bile seni görmezden gelemezler. Ve çoğunlukla hepsi de Safkan."

Hermione alçak ve acı bir ses tonuyla, "Sanırım Malfoylar kan saflığını herkesten daha fazla ciddiye alıyorlar," dedi. "Sanırım her şey benim için iyi gidiyor, çünkü onun çizgiyi aşan bir şey yapacağından endişelenmeme gerek yok. Kafam çok karıştığında, muhtemelen istediği her şeyi yapabilir ve ben de ona izin veririm."

Ginny Hermione'ye spekülatif bir bakış attı. "Bu çok şaşırtıcı. Yani, kızgınlığın sırasında seni ısırmadığına hâlâ inanamıyorum. Genelde ısırırlar. Tabii ağız falan kapatılmadıysa."

"Genelde onlar da öylece çekip gitmezler." Hermione gözlerini kaçırdı. "Anthony'nin orada olmasını kabul etmediğim için memnunum. McGonagall bana sadece beni idare edecek bir Alfa seçmemi söyledi ama muhtemelen ömür boyu onlara bağlı kalacağım gerçeğinden bahsetmedi bile."

"Belki de ağızlarını büyüleyerek kapatmayı planlıyordu."

"Şimdiye kadar katlandığı mesafeyi düşünürsek... aslında planladığı şey bu olabilir." Hermione düşünceli düşünceli konuştu. "Bu çok tuhaf olurdu."

Ginny homurdandı. "Malfoy ile seks yapmaktan daha mı tuhaf?"

Hermione kızardı. "O zaman çok doğal gelmişti. Sadece sonunda onun orada olmasının mantıklı olmadığını fark ettim."

"Yani sana iyi davranıyor mu?"

Hermione başını salladı. "Asla kötü biri değildir. Benimle yalnız kaldığında, Omega olmakla ilgili baş etmekte zorlandığım her şeye karşı mükemmel bir denge unsuru gibi. Mükemmel bir dengemiz var. Ama konu koku-işaretleme ve seks olmadığında, ördüğü bir duvar var ve beni bu duvarın yakınında istemediğini çok belli ediyor çünkü bir kirpi kadar yaklaşılabılır biri."

Ginny şeker kalemını kemirmeye devam ederken tek söylediğı, "Hmmm," oldu.

Bir kıpırtı duyuldu ve Hermione başını çevirip bakınca Neville'in geçip gittiğini gördü. Sersemlemiş ve hafif gri görünüyordu; sanki biri ölmüş gibiydi.

Hermione onun geçişini izledi ve sonra Ginny'yi dürttü. "Gin, Neville'e bir şey mi oldu?"

Ginny elindeki şekerden kaldırdı ve Neville'in çökmüş omuzlarını görünce suçlu bir ifadeyle baktı. "Duymadın mı, Hannah birkaç gün önce ondan ayrıldı."

Hermione bakakaldı. "Ne? Neredeyse nişanlandılar sanıyordum."

"Evet, onlar..." Ginny, Hermione'nin bakışlarından özenle kaçınıyordu. "Ama son zamanlarda bazı sorunlarla uğraşıyorlar."

Hermione Neville'in gittiğı yöne doğru baktı. "Benim yüzümden mi?"

"Hayır! Hayır. Gerçekten senin hatan değildi-"

"Ginny..."

"Değildi."

Hermione Ginny'ye keskin bir bakış fırlattı ve Ginny hafifçe eğildi. "Şey -Sizinle biraz ilgisi olabilir. Ben bunu sadece Susan'dan ikinci elden duydum. Ama anladığım kadarıyla Anthony'nin size saldırdığı gece Neville, Hannah'nın yanındaymış."

Hermione'nin çenesi düştü. "Gibi-?"

Ginny başını salladı ve hafifçe ürperdi. "Evet. Onlar-ama sonra- Anthony. Ve görünüşe göre Neville tam ortasında atlamış. Senin adını söyledi ve onu orada bıraktı. Ve geri dönmemiş."

"Aman Tanrım."

"Hemen ayrılmadı. Sanırım aralarını düzeltmeye çalıştılar. Ama ayrıldıklarında ona, eğer birlikte kalırlarsa her zaman onunla sadece çıktıkları için mi kaldığını merak edeceğini, çünkü odaya her girdiğinizde sanki onu unutuyormuş gibi olduğunu söyledi."

Hermione birkaç dakika boyunca yüzünü kollarına gömdü. "Zavallı Hannah. Zavallı Neville. Bu korkunç."

"Biliyorum. Harry'nin başına böyle bir şey gelse ne yapacağımı hayal bile edemiyorum."

"Muhtemelen Bat-Bogey bana büyü yapmıştır." Hermione başını kaldırıp Ginny'ye baktı.

"Muhtemelen." Ginny bir şeker kalem çıkardı ve onu kemirmeye başladı. "Ama Hannah'yı anlıyorum. Gerçekten birlikte olmaları gerekiyorsa, gitmesine izin vermesinin bunu kanıtlamak için olduğunu düşünebiliyorum."

Hermione başını masadan kaldırdı. "Onu test mi ediyor?"

"Hayır... Demek istediğim, Neville'le gerçekten çıkmayı deneseydiniz, dinamik bir yana, sence birlikte olabilir miydiniz?"

Hermione tereddüt etti. "Bilmiyorum. Bunu gerçekten hiç düşünmedim. Savaşı. Sonra Hannah. Ve şimdi de Hannah'yla birlikteydi, yani sınırların dışındaydı."

Ginny ciddiyle başını salladı. "Sanırım Hannah'nın bilmek istediğı de bu. Eğer o yasak olmasaydı, ikiniz birlikte olur muydunuz? Bence kendini mecbur hissettiğı için birlikte olmuşlar gibi hissetmektense onun gitmesine izin vermeyi tercih ederdi."

Hermione oturup düşündü ve inanamayarak başını salladı. "Kendimi çok kötü hissediyorum. Bir yüzüğü vardı, değil mi? İlişkilerini mahvettim."

Ginny onun omzunu yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Bu senin hatan değil. Kaderi ya da başka bir şeyi suçla. Gerçekten. Bir şekilde Omega olma ihtimalin çok düşük. Padma onları hesaplamaya çalışıyordu. Ondalık noktadan sonra o kadar çok sıfır vardı ki, takip edemedim."

"Bu beni çok daha iyi hissettirdi." Hermione gözlerini devirdi ve sonra genotiplerle ilgili tüm notlarını kaldırmaya başladı. "Kader Neville'in Hannah'yla ilişkisini mahvetmeme neden oldu. Çay yaprakları bunu önceden haber vermişti, eminim."

"Hermione, yine Kehanet hakkında atıp tutmaya başlama."

"Laf kalabalığı yapmıyorum." Hermione araştırma kâğıtlarını yerleştirmeyi bitirirken sertçe konuştu. "Diğer insanlar Kehanet gibi aptalca bir şeye inanmak istiyorlarsa, kendi dinsizliklerinde özgürler. Ama bunu bana dayatmaya kalkmayın."

"Padma hâlâ ruh eşini bulman için seni ikna etmeye mi çalışıyor?" Ginny yüzünde belli belirsiz bir sırıtışla Hermione'yi izliyordu. Hermione başıyla kısa bir selam verdi ve çantasını omzuna attı.

"Ee, nereye gidiyorsun?" Ginny'nin ses tonu nazlıydı.

Hermione hafifçe durdu ve yanaklarının ısındığını hissetti. "Sadece ." Sesi kısmi bir oktav yükseldi.

"Tabii ki." Ginny yavaşça başını salladı, gözleri parlıyordu.

Hermione arkasını dönmeye başlayınca Ginny, "Malfoy'a benden selam söyle," diye ekledi. Hermione dondu kaldı ve suçlulukla arkasına baktı. "Ben-"

"Doğru..." Ginny sırttı. "Köşeden bakacak olursam, kütüphaneden çıkarken her zaman yaptığı gibi seni koridorun sonundaki süpürge dolabına çektiğini görmeyeceğime eminim."

"Nasıl-?"

"Portreler, Hermione. Sana söyledim, McGonagall bir sürü portre ekledi. Bazı şeyler hakkında Başkanlara rapor veriyorlar."

Hermione kıpkırmızı kesildi ve Ginny boğuk bir kahkaha attı.

"Git." Ginny Hermione'ye el salladı, hâlâ elinin içine gülüyordu. "Sorun yok. Sanırım McGonagall bunu atlattı."

Hermione kütüphaneden kaçtı.

Durup bir duvara yaslanmadan önce dört koridor geçmeyi başarmıştı. Avuçlarını yanaklarına bastırdı. Sanki alev alacaklarmış gibi hissediyordu. Hayatında hiç bu kadar utanmamıştı.

Sonra birden soğuk parmaklar ellerini tutup yüzünden uzaklaştırdı.

"İyi misin Granger? Bir şey mi oldu?"

Hermione erimeye başladığını hissetti ama kendini içten içe çelikleştirdi. Malfoy, aralarındaki anlaşmanın Hogwarts personeli ve Ginny tarafından bilindiğini duymaktan muhtemelen memnun olmayacaktı. "İddiasını" Alfaların yüzüne vurmak biyolojik bir dürtüydü. Ama profesörler muhtemelen gerçek dünyaya çok yakındı.

"Önemli bir şey değil. Sadece Hannah ve Neville'in benim yüzümden ayrıldığını öğrendim."

Malfoy sustu. "Longbottom ve Abbott artık çıkmıyor mu?" "Görünüşe göre

çıkmıyorlar. Bu konuda kendimi oldukça kötü hissediyorum."

"Bu senin hatan değil." Adam kızın alına bir öpücük kondurdu ve kız ona karşı titredi.

"Biliyorum. Ama hala biraz öyle hissettiriyor."

"Öyle değil. Başkalarının yaptıklarından sen sorumlu değilsin."

Hermione hafifçe başını salladı ve adam onu bileğinden yakalayıp boş bir sınıfa çekti. Hermione'yi bir sıranın üzerine yatırıp öpmeden önce kapı ancak kapanmıştı.

Ateş gibiydi ve bunu anlayamıyordu. Çizgiyi nasıl bu kadar net çizebilmişti? Nasıl bu kadar önemseyip sonra önemsemez?

Dudaklarını ondan çekti ve ona baktı. Adam durakladı ve ona baktı. Ağzının kenarı belli belirsiz seğirdi ve gözleri temkinli bakmaya başladı. "Ne?"

"Bu-? Bunu doğru yapıyor muyum?" Soruyu kaçırdı. Adam kaşlarını çatı ve ona baktı. "Neyi doğru yapıyorsun?"

"Sanki yanlış yaptığım bir şey varmış gibi hissediyorum." *Çünkü çok soğuksun*, demedi.

"Yanlış bir şey yapmıyorsun. Sadece-," doğru kelimeyi arıyormuş durakladı, "-geleneksel değilsin." *Safkan*.

" Bu her şeyi etkiler," diye ekledi süre sonra.

"Elbette." Hermione kendini mekanik hissetti. "Elbette. Öyle olduğunu anlamalıydım."

Bakışlarını ondan kaçırdı ve geri çekildi, ortam aniden bozuldu. Kadın masanın kenarında oturmaya devam etti. Ona uzanmak istedi. Yüzünü onun göğsüne gömmek ve geleneksel olmadığı için özür dilemek; hayatında ilk kez öyle olmayı dilediğini ona itiraf etmek istedi.

Ama o yapmadı. Çünkü Muggle doğumlu olmaktan gurur duyuyordu. Bundan her zaman gurur duymuştu. Ve ona böyle bir şey diletmiş olsa bile, fark etmezdi; o her zaman bir Muggle doğumlu olacaktı.

Bir dakika sonra, "Yine de bunu yaptığın için teşekkür , Malfoy," dedi.

Draco Malfoy'a kendisiyle seks yapmaya istekli olduğu için teŖekkür ettiği gerçeği gözünden kaçmamıŖtı. Ama söyleyecek başka ne vardı ki? O öyleydi ve kız bunun aŖađılanmasını isteyerek sineye çekiyordu.

Adam belli belirsiz homurdandı ve kızın gözlerinden kaçtı.

Masadan kaydı ve kararsızca durdu, acaba gitsem mi diye düşündü. Ona ulaşmak istiyordu. Her zaman ona dokunmak istemiŖti.

Orada dururlarken gözleri onunkilerle buluŖtu ve-

Öpüşüyorlardı. Hangisinin hareket ettiğini ya da ikisinin de hareket edip etmediğini bile bilmiyordu.

Onu duvara yaslamıŖtı, öyle derinden öpüyordu ki nefesi kesiliyordu. Bileklerini başının üzerine, ellerinin altına sıkıŖtırmıŖtı ve sanki onu tüketmeye çalışıyormuş gibi hissediyordu.

Hayatı boyunca Draco'yla birlikte olmanın nasıl bir his olduğuyla kıyaslanabilecek hiçbir deneyim yoktu; sanki birlikte olmaları onlardan daha büyük bir şeydi. Sanki evren yıldızları, gezegenleri ve tarihin her anını dudaklarının birbirine değdiği o milisaniyeye kadar sıralamıŖtı ve bu gerçekleŖtiđinde-

Zaman durdu.

Adam kızın çenesini öptü ve vücudundan aŖađı doğru kaymaya başladı ama kız adamın cüppesini tutarak onu durdurdu. Adam ona baktı.

"Ŗu anda istemiyorum. Sadece seni öpmek istiyorum," dedi, gözlerini ona dikerek.

Bir an için ŖaŖırmıŖ göründü, sonra sırtarak doğruldu. Bir an birbirlerine baktılar ve Hermione kalbinin göğsünde çarptığını duyabiliyordu, çünkü adam onun ağızını morartıcı bir öpücükle yakalamıŖtı.

Dilleri birbirine dolandı; ellerini saçlarında dolaŖtırırken kolları onun boynuna dolandı. Her zaman onun saçlarına dokunurdu; bukleleri kavrar ve ezer, parmaklarını kafa derisi boyunca kaydırır ve parmaklarını

Kilitler, böylece onu daha yakına çekebilir ya da başını geriye eğip dudaklarını istediği gibi açabilirdi.

Gömleğinin yakasındaki düğmeleri çözülene kadar çekiştirdi ve sonra gövdesine doğru ilerleyerek kumaşı ayırdı ve parmaklarını teninde gezdirdi. Kör olsaydı bile onu yine de tanırdı. Adamın her santimini ezberlemişti; vücudunun iniş ve çıkışlarını, teninin dokusunu ve dokunduğunda titreyip soluduğu yerleri, göğsünü ikiye bölen sectumsempra yara izinin kenarlarını; terinin tadını ve giysilerine ve tenine sinen vanilya ve sandal ağacı tonlu deri, vetiver ve papirüs sazının kokusunu.

Dudaklarını adamın boğazında gezdirdi ve koku bezlerine doğru derin bir nefes aldı.

Bir süreliğine düşünmeden bir yerde olmak güzeldi.

Düşünmek son zamanlarda o kadar stresli ve iç karartıcıydı ki, fiziksel olarak acı çekmesine neden oluyordu. Hayatını bir arada tutmaya çalışırken tek yapabildiği düşünmek ve biyolojisinin aniden parçaladığı tüm parçaları toplamaktı. Hayatta karşılaştığı sorunları çözmek için her zaman bilgiye, kararlılığa ve zekâyâ güvenebilmişti.

Ama kendi zihninin en derin yerlerine yerleştirilmiş ve DNA'sının her hücresine yazılmış bir şeyi alt etmeye çalışmak farklıydı.

Kendini beyhude ve yorucu hissediyordu ve bazen sadece pes edip bunu kabul etmek, böyle biri olduğunu kabul etmek istiyordu. Her zaman böyle olacaktı ve bunu düzeltemezdi. Draco'yla birlikteyken düşünmeyi bırakıyordu. Bir süreliğine düşünmemek güzeldi; hayatın acı vermeyi bıraktığı aralar olması güzeldi.

Ta ki her şey bitene ve her şeyin hormonların neden olduğu bir yanılsamadan ibaret olduğunu bir kez daha hatırlayana kadar.

Ama yine de onu öptü.

Gömleğinin düğmelerini açtı, sütyenini itti ve parmaklarını teninde gezdirdi; beline kadar uzandı ve omurgası boyunca iz sürdü. Adamın onu ezberleyip ezberlemediğini merak etti.

Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında giysileri tamamen dağılmıştı. Draco'nun gömleğinin düğmeleri çözülmüş ve yarısı açılmıştı, saçları kararmış gözlerinin üzerine dökülüyordu, dudakları kızarmış ve yanakları hafifçe kızarmıştı. Çapkın ve seksi görünüyordu ve gözlerini ayıramıyormuş gibi ona kilitlenmişti. Hermione, onun kendisine bu şekilde baktığını kanıtlamak için bir fotoğrafını çekebilmeyi diledi. Çünkü koridorlarda yürürken gözleri ona doğru hiç kaymadığında, tüm bunları bir şekilde hayal edip etmediğini merak etti.

"Eh, yarım saat sonra DADA dersi için mükemmel bir durumda olacağım," dedi, sonunda ondan uzaklaşıp çadırılı pantolonuna bakarak.

"Ah, pardon. Yardımcı olabilir miyim?"

"Pek sayılmaz. Senin yanımdayken boşalırsam düğümleneceğim ve eğer düğümlenirsem önümüzdeki yarım saat boyunca kesinlikle fark edilecek."

"Oh, doğru..." Alfa biyolojisi Omega biyolojisiyle karıştığında bir şekilde simbiyotik oluyordu. Hermione kendi başına boşalamazdı; onu duygusal olarak doğru noktaya getirecek bir Alfa'ya ihtiyacı vardı. Malfoy'a gelince, o da ama bir Omega olmadan bu duygusu sönük ve sessiz kalıyordu. Bir Omega'yla birlikteyken ise şaşırtıcı derecede bunaltıcıydı ama aynı zamanda sikiinin dibinde bir düğüm oluşuyordu ve bu düğümün tamamen geçmesi otuz dakika ile bir saat arasında sürüyor, bu arada da ereksiyon halinde kalıyordu.

Adamın pantolonuna baktı ve dudağını ısırıldı. Keşke dersi asabilselerdi diye düşündü. Elini uzatıp pantolonunu açmanın ve sikini çıkarmanın cazibesi aklını başından alıyordu. Parmakları kıpırdadı ve yaklaştı.

Sadece biraz dokunurdu.

Malfoy geri adım attı. "Şu anda yüzünde beliren ifade beni son derece gururlandırır da, şimdi sırası değil Granger."

"Alfa..." sesi uzun, alçak bir iniltiyle çıktı ve dudaklarını ısırarak bir adım daha yaklaştı.

"Oh lanet olsun..." Bir duvara yaslanana kadar ondan uzaklaştı. "Dışarı, Granger. Kıyafetlerini düzelt ve dışarı çık. Sen ona öyle bakarken sikimin daha az sertleşme ihtimali yok."

Hermione isteksizce sütyenini yerine taktı ve gözlerini Malfoy'un pantolonundan ayırmadan gömleğinin düğmelerini ilikledi.

"Ben sadece-"

"Dışarı, Granger. Kendimi kontrol etme sınırlarımı gerçekten zorluyorsun." Sesi kalındı. Hermione hafifçe inledi ve yavaşça kapıya doğru ilerledi.

"Emin misin?" Kapı tokmağıyla oynarken sesi yalvarır gibiydi.

"Git, Granger. Ve o devasa beynin dizginleri tekrar eline aldığında senden büyük bir teşekkür bekleyeceğim. İşte bu yüzden genelde seni öylece bırakıyorum." Yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Tutarsız ," diye itiraz etti, uzun uzun arkasına bakarak.

Başını kaldırdı ve bir kaşını kaldırdı. "Tabii ki, olağanüstü zeki Hermione Granger, Aritmetik projemizle ilgili bir sunum yapacağı DADA'yı atlayıp, üçüncü sınıfların dersinin başlayacağı Charms sınıfında seks yapmak istediğinde -" saatine baktı, "- on beş dakika." Malfoy etkilenmemiş bir ifadeyle ona bakıyordu.

Hermione kızardı. O böyle söyleyince kulağa kötü bir fikir gibi gelmişti.

"Git buradan, Granger. Seni sonra becereceğim. *Git.*" Son kelimedede hafif bir Alfa tonu kullandı ve Hermione'nin içi yapış yapış oldu ve kapıya doğru hafifçe çöktü.

"Evet, Alfa," dedi iniltili bir sesle, kaymadan önce son bir kez adamın açık tişörtüne ve bariz ereksiyonuna özlemle bakarken

Kapıya.

Hermione banyoya doğru ilerledi ve yüzüne su çarptı. Hafifçe sakinleştğinde, Malfoy'u Charms sınıfında seks yapmak için DADA'dan kaytarmaya ikna etmeye çalıştığını fark etti.

Boğulur gibi bir ses çıkardı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü. Akılsızdı. Kesinlikle akılsız bir fahişeydi.

Tanrıya şükür, Draco'nun belli bir seviyede aklı vardı, çünkü aksi takdirde muhtemelen sonsuz seks yapmak uğruna derslerinden kalır ve sonra da tamamen aşağılanmış bir şekilde ölmeye devam ederdi.

Banyoda kalıp üniformasını düzelttikten sonra dersin başlamasına on dakika kalana kadar notlarına baktı.

Kapıdan içeri girdiğinde, Seamus, Dean ve Malfoy oturmuş olan tek öğrencilerdi. Hermione odanın arka tarafındaki yerine doğru yöneldi. Malfoy'un yanından geçerken, Malfoy'un gözleri kısa bir süre için yukarı kayd ve onunkilerle buluştu. Hermione neredeyse sendeleyecekti. Malfoy ona son derece sert bir "Sana söylemiştim," bakışı attı ve sonra gözlerini tekrar kitabına indirdi.

Hermione kızardı ve aceleyle sırasına doğru ilerledi. Oturur oturmaz sinirli bir şekilde tırnağını kemirdi ve sınıfın geri kalanının içeri süzülüşünü izledi; Parvati, Daphne, Neville, Blaise Zabini, Hermione'nin tanımadığı birkaç Slytherin daha.

Sonra Theodore Nott içeri girdi. Blaise'in yanındaki normal yerine doğru yöneldi ama sonra durdu ve düşünüyor gibiydi.

Önce Draco'ya, sonra da Hermione'ye baktı. Sonra dönüp sınıfın arka tarafına doğru ilerlerken ağzının kenarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Hermione'ninkinin yanındaki sandalyeyi çekip oturdu.

Hermione şaşkınlıkla ona baktı.

Nott bir an ellerine baktı, ağızından derin bir nefes aldı ve sonra kararlı bir şekilde Hermione'ye baktı.

"Merhaba, ben Theo." Elini ona doğru uzattı. Bölüm Sonu

Notları

Yorumlarınız için hepinize teşekkür etmek için bir not. Yanıt veremedim çünkü hayatımda zaman yönetimi konusunda bazı sorunlar yaşıyorum ve yazmaya devam etmeye çalışıyorum. Ancak cesaretlendirici sözleriniz son derece motive edici. Bu yüzden teşekkür ederim, hepinizi seviyorum.

Ayrıca, All You Want, Draco/Hermione etiketleri altındaki övgülerde ilk onda yer alıyor. Buna inanamıyorum.

OceanofPDF.com

Kalbim ve Ben Anlaşamıyoruz

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

Hermione Theodore Nott'un uzattığı ele baktı ve Malfoy'a doğru hızlı bir bakış fırlattı. Malfoy sanki biri onu taşlaştırmış gibi oturduğu yerde donup kalmıştı. Hermione tekrar Nott'a baktı ve onca hafta sonra neden birdenbire ona yaklaşmaya karar verdiğini anlamaya çalıştı.

Theodore Nott'un yıllar içindeki halini tam olarak hatırlamıyordu ama eskiden son derece zayıf ve çekingen bir kişiliği olduğundan emindi. Güneşte bırakılmış kesilmiş bir çiçek gibi soluk ve solgun görünüyordu. Neville'le düello yaptığı zamanlar dışında onu hiç konuşurken duyduğunu sanmıyordu.

Sunuculuk onun için son derece iyi gitmiş görünüyordu. Koyu renk saçları, koyu renk gözleri, yüz hatları belirginleşmiş ve son derece unutulabilir olmaktan çıkıp oldukça çekici bir şekilde akılda kalıcı hale gelmişti. Daha önce belirgin bir şekilde olmayan arsız bir özgüvene sahipti.

"Merhaba, Theo. Ben Hermione." Elini sıktı ve ona sert bir bakış attı. "Altı yıldır okula birlikte gidiyoruz."

Theo, el sıkışmayı kabul ettiği için rahatlamış görünüyordu ve onun siteminden hiç de utanmışa benzemiyordu.

Elini sıcak bir şekilde sıkarken sırttı. "Biliyorum. Yaklaşık dört yıldır senden hoşlanıyorum. Sürekli değil, ama daha çok tekrarlayan bir şekilde."

Hermione şaşkınlıkla baktı ve Theo'nun gülümsemesi hafifçe çarpıldı. "Ne yazık ki babam bir Ölüm Yiyen olduğu için hiçbir şey yapmak için uygun bir zaman yok gibi görünüyordu."

Hermione, beyni hafifçe kısa devre yaparken onun elini aşağı yukarı sallamaya devam etti.

"Şaka ," dedi sonunda.

"Hayır. O gerçekten bir Ölüm Yiyen'di." Theo sahte bir ciddiyet ifadesiyle başını salladı ve Hermione'nin hâlâ onun elini tutuyor olmasından heyecanlanmış görünüyordu.

Hermione yüzünün kızardığını hissetti ve elini çekti. "Biliyorum, baban hakkında. Kendimi kastetmemiştim."

"O kısmı da doğru. Hayatımın en utanç verici anlarından birinden bilmeden siz sorumlusunuz. Bir keresinde o kadar sinirlenmişim ki Viktor Krum'u düelloya davet ettim ama çok gergindim ve ne dediğimi anlayamadı. O zamanlar çok kısaydım ve korkunç bir kekemeliğim vardı ve seni Büyük Göl'ün altına koydurduğu için onunla düello yapmak istediğimi açıklamayı başardığımda güldü ve Hermy-own'un onun birinci sınıflarla düello yapmasını onaylamayacağını söyledi." Theo'nun yüzü aniden kızardı ve ellerini ağzının üzerine kapattı. "Bunu itiraf etmek niyetinde değildim. Oh Tanrım."

Derin bir iç çekti.

"Doğru. Bir şekilde fark etmediyseniz, gergin bir konuşmacı olduğumu söylemeliyim. Bu konuşma üzerinde aylardır düşünüyorum ve şimdiden raydan çıkardım. Lütfen, istediğiniz zaman bana büyü yapmaktan çekinmeyin."

Theo başını ellerinin arasına aldı ve adeta titreşmekte olan sinirsel enerjisini kontrol altına almaya çalışırcasına birkaç derin nefes aldı.

Hermione Malfoy'a doğru baktı ve onun başını, göz ucuyla kendisini ve Theo'yu izleyebilecek kadar çevirdiğini fark etti.

İlginç.

Tekrar Theo'ya baktı. "Bu konuşmayı aylardır mı düşünüyordun?"

Başını ellerinin arasından kaldırdı ve ona baktı. "Weasley ile ayrıldığınızı duyduğum. Babam meselesi de nihayet halloldu, yani -seni uzaktan hayranlıkla izlemek yerine kendimi tanıtmanın tam zamanı gibi görünüyordu, ama okul yılının başında alışılmadık bir şekilde uçarı davrandın. Sonra bir haftalığına ortadan kayboldun ve Büyük Salon'a -" bu kelimeyi sınıfta yüksek sesle söylememeyi akıl etti ve sadece Hermione'ye baktı, "- ve bu benim kendimi tanıtmak için yaptığım ayrıntılı planımı mahvetti çünkü aniden herkes bunu yapıyordu."

Theo son derece üzgün görünüyordu. "Draco'yla aranızda bir şeyler olması da yardımcı olmadı. O benim en eski arkadaşlarımdan biri ve ben arkadaşımın kız arkadaşıyla bir şeyler deneyen biri değilim."

Hermione telaşla, "Biz çıkmıyoruz," diye açıkladı. "Öyle bir şey değil."

Theo başını salladı. "Bundan bahsetmişti. Onu birkaç kez sorgulamaya çalıştım ve tek söylediği bunun bir ilişki olmadığı, sadece bir tür anlaşmanız olduğu. Dürüst olmak gerekirse, kulağa şantaj gibi geliyor. Eğer sana şantaj yapıyorsa, onu öldürmeye seve seve gönüllü olurum. Ve eğer sen ona şantaj yapıyorsan, gerçekten neden?"

Blaise Zabini'nin omuzları gülmekten titriyor gibiydi. Hermione inanamayarak Theo'ya baktı. "Kimse kimseye şantaj yapmıyor," diye tersledi kısık bir sesle. "Ve eğer ikimizden biri şantaj yapıyor olsaydı, bir metre ötede otururken bunu sana itiraf eder miydin sanıyorsun?"

"Hayır. Ama bu onu gerçekten ." Theo'nun gözleri yine parlıyordu.

Hermione Malfoy'a doğru baktı. Okuyor gibi görünüyordu.

"Öyle mi?"

"İnanması zor, biliyorum. Eminim eskiden ne kadar dramatik olduğunu hatırlıyorsunuzdur. Hipogrifin koluna attığı çizdiği altı ay boyunca sağlamıştı. Şimdi biri onu bıçaklasa muhtemelen oturur ve hastane koğuşuna gitmeden önce yaptığı işi bitirirdi. Savaştan bir ay sonra mahkemeye çıkması çok kötü bir zamanlama oldu."

Hermione Draco'yu inceledi. Alfalar için sunum yapmanın özelliği, kişiliklerinin farklı yönlerini ortaya çıkarma eğiliminde olmasıydı. Kitaplar bundan bahsediyordu; mevcut stresler ve gerçek olmasını istedikleri şeyler baskın özellikler olarak ortaya çıkma eğilimindeydi.

Malfoy'un duruşması o sıralarda yeni bitmişti. Hüküm verilip verilmediğinden emin değildi. Azkaban'da on yıl hapis cezasıyla karşı karşıyaydı. Bu durum onun davranışlarını derinden etkilemiş olmalıydı. Bu onun neredeyse doğaüstü düzeydeki özdenetimini açıklıyordu.

"Yani Malfoy gerçekten kızgın mı?" Malfoy'un kayıtsız görünen sırtına şüpheyile baktı.

"Birbirimizi bebekliğimizden beri tanıyoruz. Bana söylendiğine göre on yedi yılını bej bir duvarın sosyal kişiliğıyle geçirmiş ve bu nedenle herkesi izleme alışkanlığı edinmiş birinin otoritesiyle konuşuyorum; muhtemelen daha sonra beni yumruklayacak."

"Neden?"

"Şey, seni 'ona yaklaşırsan seni öldürürüm' tarzında bir kokuyla işaretlemiş. Yani genel yakınlığım bir sebep. Ayrıca, sana şantaj yapıp yapmadığını sormak. Onun hakkında sinir bozucu bir bilgi kaynağı olduğumdan bahsetmiyorum bile. Muhtemelen onun hakkında bilmek istediğiniz her şeyi size söylemem için beni kolayca ikna edebilirsiniz ve o da bunun tamamen farkında."

Hermione tekrar Draco'ya doğru baktı, gözleri kısılmış ve hesaplanmıştı.

"Bilmek istediğim bir şey var mı?"

"Muhtemelen. Sana söyleyemeyeceğim bazı şeyler var, kardeşlik bağları falan. Ama evet, biyolojik nedenlerden dolayı sana karşı özellikle cömert olacağım. Ama aynı zamanda son bir aydır tam bir pislik olduğu için ve en azından benim aşkımdan şüphelendiğinden oldukça eminim, ama seninle sıradan bir ilişkiye gireceğinden bana bahsetmeyi bile uygun görmedi. Ve son olarak, o serseri bagajıma girip kitaplarımı çaldığı için."

Theo'nun ses tonu hafif kalmıştı ama Malfoy'un platin kafasının arkasına bakarken yüzeye çıkan belli belirsiz bir kızgınlık vardı.

Hermione kendini tam olarak ne tür bir kavganın ortasında bulunduğunu merak etti.

Theo ona baktı ve hafifçe güldü. "Merak etme. Her ne yapıyorsan sabote etmeyeceğim. Ama ben bir Slytherin'im, karşıma çıkan fırsatları değerlendiririm. Bekleyecektim ama onunla aranızdaki şey her neyse devam ettiği için bir hamle yapma zamanının geldiğine karar verdim."

Profesör Dawlish içeri ders başladığında, bundan sonra söylenebilecekler kayboldu. Theo kitaplarını açtı, bir çift okuma gözlüğü çıkardı ve Hermione'yi bir daha rahatsız etmedi.

Dawlish ders verirken Hermione dalgın dalgın notlar alıyor, bir yandan da Theo ve Draco'yu zihninde evirip çeviriyordu.

Theo ona aşık mıydı? Bu iddia biraz şüpheli görünüyordu.

Aklının bir köşesinde her şeyin bir oyun olduğuna dair sürekli bir şüphe varken herhangi bir Alfaya güvenmek zordu; bekleyen bir kurdu saklayan koyun postu gibi bir cazibe.

Theo kurnazdı. Gözlemci bir tip.

Krum'dan bahsetmesinin tamamen kasıtlı olduğundan oldukça emindi. Ona bir referans veriyordu, güvendiği eski bir arkadaşı. Krum'a yazabilir ve kekeme bir Slytherin'in onun yüzünden düelloya kalkışıp kalkışmadığını sorabilirdi.

Göz ucuyla Theo'ya baktı ve onun "arkadaşlık" teklifini kabul etmenin risk-ödül oranını hesapladı.

Ders bittiğinde Draco sertçe ayağa kalktı ve sonra donakaldı, Hermione onun feromonlarından etkilendi ve zihni hafifçe bulanıklaştı. Theo onun yanında hafifçe kıkırdadı ama Hermione bunu fark etmedi bile.

Draco ayağa kalktı ve parmakları sanki düşüncelere dalmış gibi masaya yavaşça vurdu. Sonra notlarını ve kitaplarını çantasına tıktırdı ve arkasına bile bakmadan dışarı çıktı.

Hermione anlık incinme hissini görmezden gelmeye çalıştı ve notlarını ve Aritmetik sunumunu toplayıp çantasına yerleştirmek için hızla yere baktı. Aritmetik projesinden bahsederken Malfoy ona bakmamıştı bile. Dawlish, Malfoy'la birlikte henüz lanet kırıcı bir formül bulamadıkları için onu küçümsemişti; o ana kadar oluşturdukları denklemin karmaşıklığı ya da ayrıntılarıyla pek ilgilenmemişti. Ne eski auror ile kendisi arasında ne de iyi bir savunma profesörü olmasına rağmen Malfoy arasında bir sevgi bağı vardı.

Hermione çantasını omzuna atıp gitmek için döndüğünde gözleri, okuma gözlüğünün üstünden düşünceli bir ifadeyle ona bakan Theo'ya takıldı. Hermione kısa bir süre durdu ve gözlerini ona dikti.

"Senin hakkında ne düşündüğüme karar vermedim, Nott," dedi. "Tüm Alfaların son yedi yıldır neden varlığını kabul edecek kadar bile zamanları olmadığına dair bir tür bahaneleri var. Sen de az önce kendini bu listeye ekledin. Bu yıl çok şeyle uğraştım ve bir fırsat çıkana kadar etrafta dolanıp sevimli görünmeye çalışan çocuklarla uğraşacak vaktim yok. Senin diğerlerinden farklı olduğunu düşünmek için hiçbir nedenim yok."

Theo gözlüklerini çıkardı ve Hermione'ye baktı. Hermione onun ayağa kalkıp boy farkından ve biyolojik dürtüsünden yararlanmadığını fark etti. Ayrıca tüm sınıf boyunca feromonlarını dikkatle kontrol altında tuttuğunu ve konuşurken Alfa tonunun izini bile kullanmadığını fark etti.

Övgüyü hak ediyordu ama bir yanı da bunun bir taktik olup olmadığını merak ediyordu.

"Biliyorum," dedi Theo ciddi bir ifadeyle. "Cesaretimi toplayıp seninle en azından doğum gününden önce bir kez konuşmuş olmayı dileyerek çok zaman geçirdim. Ya da geçmişte başka bir noktada. Bunun için hiçbir mazeretim yok ve

Öyle olsa bile, buna inanmak için bir nedeniniz olmadığının farkındayım. Hiçbir zaman cesur ya da risk almaya eğilimli olmadım. Yine de hep arkadaşın olmayı diledim. Babam hoş olmayan biriydi ve beni varisi olarak başarısız biri olarak görüyordu. Sen benim olmak istediğim her şeye sahiptin; cesur, ilginç ve sadece zorunluluktan doğmamıştın. Senden hoşlanmak gizli bir isyan yöntemi olarak başladı ve sonra giderek kontrolümden çıktı." Hafifçe güldü. "Demek istediğim, seninle hiç şansım olmasa bile arkadaşın olmayı gerçekten isterim Hermione Granger. Bunu sana eninde sonunda kanıtlayacağım, çünkü başka biriyle ruhbağı kurman durumunda, yine de arkadaşın olmak isteyeceğim."

Sırıttı ve kaşlarını çatı. "Draco'yla on altı yıldır arkadaşız; ben sabırlı ve uzun süre acı çeken biriyim."

Hermione'nin ağzının kenarı seğirdi ve gülümsememek için kendini zor tuttu. "Bunu dikkate alacağım."

Theo gözlüklerini çıkarıp cüppesinin içine yerleştirdi ve sonra ayağa kalkıp çantasını toplamaya başladı.

Hermione onun etrafından dolaştı ve sınıftan dışarı çıktı. Theo şaşırtıcı derecede çekiciydi. Ondan hoşlanıp hoşlanmadığına karar veremiyordu.

Koridorun yarısına gelmişti ki, kapıldığı gibi süpürge dolabına çekildi.

"Mal-mmmph," adamın ağzı onunkine inmeden önce adını bile söyleyememişti. Onu o kadar sert öptü ki, sanki sihirleri çarpışırken bir patlama oldu.

Dili dişlerinin arasından kayarak ağzını alenen sikmeye başladı.

Kızgın. Sahiplenici. .

Dili açgözlülükle ağzının içinde gezinmeye devam ederken, elleri onu vücuduna sıkıca kavradı; kıyafetlerini çekiştirdi. Ellerinden biri geldi

yukarı kaldırdı ve saçlarını zorla kavrayarak boğazını ortaya çıkarmak için başını geriye çekti.

O da onu şiddetle öptü. Ciğerleri oksijen için yanmaya başlayana ve tüm dünya etrafında vızıldamaya başlayana kadar ateşin tadını çıkarıyordu.

Draco ağzını onunkinden çekip başını aşağı eğdi. Draco'nun nefesini bir an için omzunda hissetti, ardından uzun ve sert bir yalamayla koku bezlerinin üzerinden geçti.

Hermione nefesini tuttu ve parmaklarını onun saçlarına sıkıca doladı.

Dudakları kızın hassas teninde gezinmeye devam ederken Draco nefesinin altından, "Siktiğimin otuzbircisi," diye hırladı. "Sana yaklaştığına inanamıyorum."

Hermione'nin beyni bir feromon ve his denizinde kaybolmuştu. Draco'nun bir elinin belinde, diğerinin saçlarına dolanmış olduğunu ve ağzının boğazına dayandığını hissedebiliyordu. Güzel, sahiplenici sesi onu heyecanlandırıyor, klitorisinin zonklamasına ve anında ıslanmasına neden oluyordu. İnledi ve ona sürtünmeye çalıştı.

Belindeki eli bacaklarının arasından aşağıya, külotunun içine kayd ve cinsel organını avuçladı. Adam parmaklarını kızın hassas tenine bastırıp başparmağını klitorisine yaklaştırdığında Hermione hırıltılı bir nefes verdi.

Alfa. Alfa. Alfa. Alfa. Lütfen.

Hermione onun omzuna doğru inledi ve o da bir taraftaki bezleri sertçe emdi. Hermione'nin gözleri bembeyaz oldu ve vücudu adamın kollarında gevşedi. Adam bezlerini emmeye devam ederken onu dolabın duvarına doğru itti.

"Lütfen... lütfen... lütfen..." diye yalvardı ona.

Ağzını kızın bir tarafındaki bezlerden çekti ve boynunun diğer tarafını yalamaya ve emmeye başladı.

"*Sen benimsin.*" Elinin topuğunu kızın klitorisine bastırırken kelimeleri kızın boğazına doğru hırladı. "*Beni istediğini söyle.*"

"Evet... *lütfen*-, " diye nefes nefese kaldı. "Seni istiyorum."

Adam elini çekti ve kadın dehşete düşmüş bir feryat kopardı ve adamı zorla kendine doğru sürükledi, bağların çözüldüğünü hissedene kadar cüppesini sertçe çekti.

Bu. İsteddiği şey buydu. Onunla ilgilenmesini. Olaylara tepki vermesi ve onu sadece azgın ya da kontrolcü hissettiğinde çıkarmak için küçük bir kutuda tutmaması.

Adamın yüzünü kavradı ve ağzını tekrar kendi ağzına çekti. Hiç düşünmeden onu dudağından sertçe ısırıldı.

Kanın tadını aldığında gözleri açıldı ve kendini bırakıp geri çekildi. Adam, kendisinininkini yansıtan bir şaşkınlık ifadesiyle ona bakıyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Özür dilerim. Ben-"

Kız daha fazla özür dileyemeden onu tekrar öptü. Kollarını adamın boynuna dolayıp bileklerini adamın omuzlarına sürterek koku bezlerini onunkilere sürttüğünde, hava feromonlarıyla boğulacak kadar yoğunlaşana kadar kelimeler aklından uçup gitti. Öpücüklerinin tadı bakırımsıydı ve Hermione içgüdülerinin kendini beğenmiş bir şekilde haklı çıktığını hissetse de kendine kızdı. Onu görmezden geldi. Onu görmezden gelmemesi gerekiyordu. Biraz kanamayı hak etmişti.

O onundu.

Bacaklarını beline doladı ve onu yerine sabitlerken kalenin kaba yontulmuş taşlarının dokusunu sırtında hissedebiliyordu.

Dudaklarını kendi dudaklarına değdirirken elmacık kemiklerinin kıvrımlarını parmaklarının altında izledi. Dişlerinin kestiği alt dudağına yumuşak, özür dileyen öpücükler kondurdu.

Adamın bir eli kışını sıktı ve yoğurdu. Uzun parmaklarının etinin üzerinde gezindiğini ve sonra kayıp hissedebiliyordu. Adam hafifçe kaydı ve

Ne yaptığından emin değildi. Dudaklarına karşı nefes nefese kalmıştı ve solgun saçları alnına sürtünürken onu tekrar tekrar öpmeye ve burunlarını birbirine yaklaştırmaya devam etti. Dudakları ve dilleri birbirine bastırırken aynı havayı soluyor ve dilini onun dişleri arasında gezdiriyordu.

Sonra adamın külotunu kabaca yana çektiğini hissetti ve adam içine gömülmeden önce bunu fark edecek zamanı bile olmadı.

"Tanrım, evet..." diye inledi kadın adamın ağzına karşı, adam ellerini dizlerinin altından geçirip kalçalarını kavradığı gibi yukarı çekti ve içine girdi. Ona uyum sağlamaya çalışarak kalçalarını oynattı. Onu nasıl kaldırabildiği konusunda kendinden memnun hissediyordu.

O anda seks yapmamaları için bir sebep var ? Vardı.

-Bir şey. Hermione hatırlayamıyordu. Sadece Draco'nun siki içine gömülmüştü ve o kadar iyi hissettiriyordu ki ölüyor olması gerektiğini düşündü çünkü beynindeki her nöron aynı anda harekete geçmiş, sanki zihninde bir elektrik dalgası oluşmuştu. Onun dokunuşu onu öldürebilirdi.

Onu daha önce hiç duvara karşı sikkemişti. Çok çaresizdi. Kendini kötü ve yükselmiş hissediyordu; sanki dünyanın huysuz bağlarından kurtulmuşlardı. Elini uzattı ve onu sertçe öperken yüzüne dokundu.

"Sen benimsin," diye hırladı dişlerine karşı. "Benim Omega'm."

"Evet, Alfa..." Boynuna erişebilmesi için başını itaatkâr bir şekilde geriye yatırdı.

Dişlerini bezelerinin üzerinde gezdirdi.

Patlayıcıydı. Her şey karardı ve tüm vücudu kasıldı. Adamı bir mengene gibi sıkıca kavradı ve vücudundaki her siniri parçalayan bu his yüzünden neredeyse çılgılık atacaktı. Tırnakları adamın omuzlarına battı.

Boğuk bir nefes verdi ve hızı hafifçe kesildi. Sonra duvarın desteğini kullanarak ellerini kalçalarına doğru kaydırды, böylece

daha da hızlandı. Hermione'nin dizleri daha da yukarı çekildi, böylece adamın siki daha da derine . Kollarını adamın boynuna doladı ve ona sarıldı.

Aleti o kadar büyüktü ki, açısı kabzasına kadar girmesine izin vermiyordu. Şişmeye başladığında, düğümünü vücudunun dışında hissedebiliyordu, açıklığına doğru bastırıyor ama boşalmaya başladığında onu germiyordu.

Dişlerini tekrar Hermione'nin bezlerinin üzerinde gezdirdi ve orgazmı hızlanan bir lokomotifin gücüyle onu vurdu. Hiçbir şey. Her şey. Düşüyordu. Tüm evren paramparça olmuştu ve yoğunluğundan bayılabileceğini düşündü. Yüzü adamın boynunun birleştiği yere gömülmüş halde hıçkırarak orgazmını haykırdı. İç duvarları onu o kadar sıkı kavıyordu ki kopacakmış gibi hissediyordu.

"Aferin kızıma, benim aferin kızıma..." kalçaları sertçe ona doğru sarsılırken sözcükleri geveledi. "Benim kızım. Sana göz kulak olacağım. Her zaman, her zaman seninle ilgileneceğim..."

Onu duvardan çekip dolabın kapısına dayadı ve kucağına oturana kadar yere doğru kaymaya devam etti. Adam hâlâ onun içine gömülmüştü.

Kollarını dizlerinin altından çekti ve yüzünü ellerinin arasına alarak alnından, yanaklarından ve burnundan aşağıya doğru öptü. Cildi hafif dokunuştan karıncalanırken ona karşı titredi

"Sen çok iyi bir kızsın," dedi ve başparmaklarıyla yanaklarını okşarken alnına bir öpücük daha kondurdu. "Çok iyisin."

Hermione şaşkınlıkla gülümsedi ve başını onun çenesinin altına soktu. Onun çarpan kalbini hissedebiliyordu. Elini kalbinin üzerine bastırdı, böylece parmaklarının altında hissedebiliyordu.

Kafası yavaş yavaş toparlanırken, Theo DADA dersinde yanında oturduğu için Malfoy'un az önce onu bir süpürge dolabında becerdiği aklına geldi.

Kadın başını kaldırıp şaşkınlıkla ona baktı. Sanki bu düşünce onun da aklına yeni gelmiş gibi görünüyordu.

Ağızları bir karış açık, birbirlerine bakakaldılar. Hermione imaları özümsemeye çalıştı ama o kadar şaşırmıştı ki ne olabileceklerinden bile emin değildi.

Malfoy durmadan kızardı. "Ben- ben-" ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi ağzı birkaç kez açılıp kapandı.

"Umursuyor musun?" Hermione endişeyle ona baktı ve yüzünde bir cevap ararken kalp atışlarının hızla artmaya başladığını hissetti.

Cevap vermek için ağzını açtı ama hiç ses çıkmadı. Sonra gözleri sertleşti ve Hermione kalbinin sıkıştığını hissetti. Dudaklarını düz bir çizgi halinde bastırdı, Hermione'yi kucağından kaldırdı ve ayağa kalktı. Aleti dışarı fırlamış, sertleşmiş ve şişmişti, dibindeki düğüm inatçıydı. Belli belirsiz bir tıslama ve mırıldandığı bir lanetle pantolonunu kapadı ve sonra onu gizlemek için cüppesini düzeltti.

"Hayır," dedi sonunda sert bir sesle, gözlerini onun üzerinden ayırmadan. "Biyoloji beni hazırlıksız yakaladı sanırım."

Hermione belli belirsiz başını salladı. Adamın boşalmasının uyluklarının iç kısmına doğru kaydığını hissedebiliyordu. "Oh."

Sadece biyolojydi. Tekrar

söylüyorum. Tabii ki öyle

olacaktı.

O başka bir şey söyleyemedi Malfoy gitmişti.

Malfoy'un feromonlarının kokusu yavaş yavaş kaybolana ve temizlik iksirlerinin aşındırıcı kokusu fark edilene kadar uzun bir süre süpürge dolabında durdu. Sonra yere düşen çantasını aldı ve içinden küçük bir ayna . Boynuna murtlap özü sürerken ve artık alışkanlık haline gelmiş etkili bir ritüelde saçlarını düzeltirken yansımasına baktı. Sonra bacaklarındaki sıvıları temizledi ve Gryffindor Kulesi'ne gitti.

Kullanmadığı yatağına tırmandı ve gölgelikten yukarı baktı. Üzerinde çalışması gereken bir Rün Çevirisi vardı. Tamamlaması gereken bir yıldız haritası vardı. Gelecek ay vermesi gereken iksir ödevini henüz bitirmemişti. Biçim Değiştirme için okuması gereken dört bölüm vardı. Malfoy'la birlikte Aritmetik projesi üzerinde çalışması gerekiyordu.

Yazdığı uzmanların çoğundan hâlâ yanıt .

Akşam yemeğinden sonraya kadar başka dersi yoktu. Hufflepuff ile astronomi.

Astronomi dersi sıkıcıydı. Bulutlu bir geceydi, bu da tüm saatin okuma tekrarına ayrıldığı anlamına geliyordu. Hermione ders kitabını yıllar önce okumuştı ve beyni eriyormuş gibi hissediyordu. Kimsenin bilmediği soruları yanıtlamak için elini kaldırmaya bile hevesli değildi.

Ders bittiğinde yorgun bir şekilde saatine baktı ve o gün çoktan sevişmiş oldukları için Malfoy'un odalarında olup olmadığını merak etti. Bir ara uğrayıp kontrol edebileceğini düşündü.

Merdivenlerin dibine vardığında, Susan'ın yanında duran Hannah'yı gördü. Hermione hemen gözlerini kaçırdı ve hızlı adımlarla uzaklaşmaya başladı.

"Hermione."

Hermione donakaldı, irkildi ve isteksizce Hannah'ya döndü.

"Seninle bir dakika konuşabilir miyim?" Hannah, Susan'dan uzaklaşıp Hermione'ye doğru yürürken biraz solgun görünüyordu.

"Tabii... Ne oldu?"

Hannah, Hermione'den birkaç santim ötede durdu. Birkaç saniye boyunca sessizce birbirlerine baktılar.

"Neville'den geçen hafta ayrıldım." Hannah başını hafifçe sallayarak söyledi.

Hermione yavaşça başını salladı. "Duydum. Özür dilerim."

Hannah'nın gözleri hafifçe parladı ama ifadesi değişmedi. "Bu senin hatan değil. Seni hiç suçlamıyorum."

Hermione'nin gözleri uzaklara kaydı. "Yine de kendimi kötü hissediyorum. Birlikte gerçekten iyiydiniz, sanıyordum."

"Bence Neville'le çıkmalısın," dedi Hannah aniden. Hermione'nin başı

hızla yukarı kalktı, şaşkınlıkla Hannah'ya baktı.

Hannah sabit bir şekilde ona baktı. "Eskiden senden hoşlanırdı, biliyorsun. Sahip olduğu ilk arkadaşın sen olduğunu söylerdi."

Bölüm Sonu Notları

John Gillespie Magee, Jr. tarafından yazılan High Flight şiirine çok rastgele bir gönderme.

Ayrıca, bana güçlü Theo hisleri veren bir gif görmek isteyen varsa.

Buraya gidin:

https://66.media.tumblr.com/477fb9bcffb27c488d12d1630f0fae41/tumblr_pgjx1agLOH1qfei2p_500.gif

OceanofPDF.com

Ve sen, sen nasıl öylece çekip gidebiliyorsun?

"Umurunda mı?"

Draco dondu kaldı ve Granger'a baktı. Kucağına kıvrılmış, siki içine gömülmüştü ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle inceliyordu.

Evet. Evet, önemsiyordu.

Kız onun kızıydı. Kokusu onun gözeneklerindeydi. Parmaklarının ve dilinin altında vücudunun her santimini ezberlemişti. Onu heveslendirmek ve parçalara ayırmak için ona nasıl dokunacağını tam olarak biliyordu. Her gece onun kollarında uyurdu. Rüya gördüğünde, kulağında onun sesini duyuyordu: "Seninim. Ben seninim."

Tüm hayatı sanki güneşmiş gibi onun etrafında dönüyordu. Evet.

Umursuyordu.

Onu her becerdiğinde ısırmanın ne kadar zor olduğunu bildiğinden şüpheliydi. Ara sıra bunu yapmaya ne kadar çok yaklaşıyordu.

Çünkü onu sonsuza dek istiyordu.

Ağzını açtı. Tam konuşacakken, kadının gözlerinin sanki kendini hazırlıyormuş gibi temkinli gördü. Kelimeler dudaklarında can verdi.

"Sadece geçici olarak, ben uzun vadeli bir çözüm bulmaya çalışırken."

"Çıkmak olmaz."

"Sadece fiziksel bir şey olacaktı, yani, menfaatleri olan arkadaşlar gibi... Yani, illa arkadaş olmak zorunda değil..."

Bir ilişki değil.

Arkadaş bile değil.

Sıradan.

Geçici bir çözüm olarak ona dokunmasına izin veriyordu. Daha iyisini bulana kadar.

Longbottom yine bekârdı. Ve görünüşe göre Theo da kendini gösterme zamanının geldiğine karar vermişti.

Eğer onun yatırım yaparak işleri zorlaştıracığını düşünseydi, muhtemelen hemen bitirirdi. Çünkü artık daha iyi seçenekleri vardı.

Onunla ilişkisini keserse ne yapacağını bilmiyordu. Eğer başka birine dönerse ve onun üzerinde onların kokusunu almak zorunda kalırsa. Ona dokunduklarını ve onu aldıklarını bilmek; onlar için ne tür sesler çıkaracağını bilmek.

Eğer Theo'nun yanında oturması onu bir süpürge dolabına sürükleyecek kadar tetikleyici olduysa, başka biriyle birlikte olmasıyla başa çıkmaya çalışmak muhtemelen onu sinirlendirecek ve kazara ısırmasına ya da birini öldürmesine neden olacaktır.

Kız ondan ilk kez kokusunu almasını istediğinde hayır demeliydi. Onun gitmesine nasıl izin vereceği ya da hayatına nasıl devam edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Hiçbir cadı Granger'ın yanında olmanın verdiği heyecanla kıyaslanamazdı . Granger'ın gözlerine baktı ve sanki Granger onun kalbini ellerinde tutuyormuş gibi hissetti.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve onu üzerinden çekti. Aleti hâlâ sertti ve pantolonunun içine sokmak çok acıtıyordu ama bu rahatsızlık Granger'ın yanında dururken kendini hafifçe yere bırakmasına yardımcı oldu. Granger'ın giysileri açılmıştı ve boynundaki bezleri emdiği yerdeki izleri görebiliyordu. Tohumları bacaklarından aşağı kayıyordu. Dölünü tekrar içine akıtmak, amcığına yeniden gömülmek ve Granger'ın yüzünü, boynunu, omuzlarını ve kollarından bileklerine kadar her yerini öperken kendini orada tutmak istiyordu.

"Hayır," dedi ve bunu söylerken sol kulağına baktı, çünkü o anda gözlerinin içine bakarsa yalan söyleyebileceğinden emin değildi. "Biyoloji beni hazırlıksız yakaladı sanırım."

Tek söylediği "Oh," oldu.

Oh.

Snape'in puan kırdığı zamanlarda bile ders kitaplarını ezbere okumayı bırakamayan Hermione Granger 'oh' dedi, başka bir şey demedi. Draco bunun ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikre sahip değildi. 'Oh' ona inanmadığı anlamına mı geliyordu? Yoksa inandığını mı? Ya da rahatladığı mı? Hayal kırıklığına mı uğramıştı?

Hiçbir fikri yoktu. Onu nasıl okuyacağını bilmiyordu. Ona dokunmak, onu öpmek ve ona tüm dünyayı vaat etmek istemeden nasıl bakacağını bile bilmiyordu.

Kendini uzaktan da olsa kontrol altında hissettiği tek an, kızın neredeyse parçalanmak üzere olduğu zamandı. Kendini Omega içgüdülerine kaptırdığında ya da duygusallaştığında, sakinleşiyordu. Geri kalan zamanlarda onun için sürünmek istiyordu. Günün büyük bir bölümünde ondan uzak durmak için inanılmaz bir çaba harcadı.

Bana ihtiyaç duymaktan vazgeçme, diye yalvarmak istedi. Çünkü hayatın idare edilebilir olduğu tek zaman buydu.

Zihninin eksenini onun etrafında dönüyordu; ona göz kulak olmak; onu memnun etmek istemek; onun kendisine ihtiyaç duymasını beklemek.

Onu memnun etmekten daha iyi bir şey yoktu. Onun için geldiğini hissetmek; onu istediğini hissetmek. Yüzünü izlemek ve nefesinin ne zaman sıkıştığını, nerede titrediğini dinlemek. Tüm hayatını onu kollarında tutarak geçirmek istiyordu.

Onunla Aritmetik hakkında konuşmak bile bir zevkti; üstelik Aritmetik'ten pek hoşlanmazdı. Ders için otuzdan fazla ek ders kitabı okuduğunu itiraf ettiğinde, hangileri olduğunu sormuş ve notlarını karşılaştırmışlardı. İkisinin de yeni çevrilen Nagnok'un Goblin Aritmantığı Kılavuzu'nu okudukları ortaya çıktığında neredeyse koltuğunda zıplıyordu. Kavramlar hakkında konuşacak birine sahip olduğu için o kadar heyecanlanmıştı ki Draco onunla bir kitap kulübü kurmak isteyip istemediğini sormamak için dilini ısırarak zorunda kalmıştı.

Onunla birlikte olmadığı zamanlarda, günün büyük bir kısmını koridorlarda onun peşinden gitmemeye çalışarak geçiriyordu. Onun ders çalışmak için bu kadar çok zaman harcaması rahatlatıcıydı. Eğer Granger daha sosyal olsaydı, muhtemelen bütün derslerinden kalırdı.

Şimdiye kadar duyduğu en alışılmadık Omega'ydı. Omega olmayı bir tür likantropi gibi ele alıyordu; iksirler ve çılgınca seksle yönetilmesi gereken çoğunlukla gizli bir yönü vardı, böylece geri kalan zamanlarda onu tamamen ayırmak ve görmezden gelmek için elinden geleni yapabiliirdi. Bunu nasıl yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Okuduğu kitapların hiçbirinde Omegaların böyle olduğuna dair bir bilgi yoktu.

Onunla birlikteyken, sanki içindeki bir şey harekete geçiyor ve tamamen farklı bir insana dönüşüyordu. Çoğu zaman onu boşaltana kadar yutuyordu. Orgazm olana kadar, farklı bir ses tonuna sahip ayrı bir varlıktı. Ona Alfa diyordu ve onu dersi asıp tılsım sınıfında seks yapmaları gerektiğine ikna etmeye çalışmak gibi şeyler yapıyordu. Orgazm olduktan sonra daha Granger gibiydi, daha kontrollüydü. Bunalmıyor ve kolayca dağılmıyordu.

Bir kez uykuya daldı mı, her şey biterdi. Sabahları o gidene kadar uyuyormuş gibi yapardı.

Granger bir Omega değildi, daha çok içinde dikkatlice kafese koyduğu ve düzenli seksle sakinleşmesi için rüşvet *verdiği* bir Omega *vardı*.

Düzensizdi. Ve Draco için iç karartıcıydı.

Kendisinin yaptığı açıklama - bir Alfa olarak sunum yapmanın nasıl bir şey olduğunu temel alarak - kadının her şeyi sunmaya o kadar karşı olduğuydu ki bunu bastırmaya çalışmış ve bu da onun bu şekilde ortaya çıkmasına neden olmuştu. Her şeyi, tetiklenene kadar çoğunlukla ayırabileceği bir şey haline getirmişti.

Bir Alfa olarak sunulmak onun ve tanıdığı herkesin kişiliğiyle uyuşmamıştı. Draco bir Alfa'ydı. Her gün, her dakika bir Alfa'ydı. Bu onun tüm davranışlarının özünde vardı ve bunu sergilemediğinde, bunun nedeni onu kasıtlı olarak bastırıyor olmasıydı. Kontrolünü kaybetmesi ve içgüdülerine teslim olması bunu kastettiğini göstermezdi.

Ona bakacağına söz verdiğinde ve mükemmel olduğunu söylediğinde ciddiye.

Granger'a duyduğu çekimin bir kısmının biyolojik bir zorunluluk olduğu gerçeğiyle uzlaşmak zordu. Öncelikle içgüdüsel bir dürtü yüzünden yaptığı bir şey gibi gelmiyordu.

Başka biri olduğunu hayal etmeye çalıştı. Susan Bones Granger gibi koksaydı, o da aynı şekilde hisseder miydi? Arzu orada olurdu. İçgüdüler. Ama bunu önemseydiğini hayal bile edemiyordu. Eğer Susan Bones ona şahsen onunla öpüşmek isteyip istemediğini sorsaydı, cevabı hayır olurdu. Ona her zaman bakacağına söz vermeyecek ya da onu istediğini ve ona ait olduğunu söylemesi için yalvarmayacaktı. Eğer Susan başka biriyle birlikte olursa, bir Alfa olarak kıskanabilirdi ama duygusal olarak yıkılacağını sanmıyordu.

Diğer Alfalardan hiçbiri, yaptıkları tüm gösterişlere rağmen Granger'a duygusal bir yatırım yapmış gibi görünmüyordu.

Ama Granger, Draco'yla birlikteyken yaptığı hiçbir şeyin farkında değilmiş gibi görünüyordu. Sanki o bile değilmiş gibi. Beyni gitmiş ve Omega'sını geride bırakıp sızlanmaya, heveslenmeye ve kendisini becermesi için yalvarmaya başlamıştı. Söylediği şeylerde ciddi değildi. Böyle olmak bile istemiyordu.

En azından Draco'ya öyle görünüyordu.

Bunların hepsi varsayımsaldı çünkü Omegaların nasıl ortaya çıktığı konusunda neredeyse hiç araştırma yoktu. Omegalar için süreç çok daha ani ve içseldi, oysa bir Alfa için bu süreç doğum günlerinden sonraki ay boyunca, fiziksel olarak büyüdükçe ortaya çıkıyordu.

Omega sunumunun fiziksel yönleri hakkında bilgiler vardı; salgı bezleri, hormon dalgalanmaları, ısılar ve yüksek büyü seviyeleri. Ama kişilik değişiklikleri ya da Alfalara benzeyip benzemedikleri hakkında hiçbir şey bulamamıştı. Bildiği tek şey, seksin Omegalar için son derece duygusal hale geldiği ve doruğa ulaşmak için duygusal bir bağa ihtiyaç duyduklarıydı.

Kitaplar ayrıca duygularının onu ne kadar sert vuracağından ve içgüdüsel olarak duygularını nasıl akıtacağından bahsetmiyordu. O düşünmüştü

Aslında bu yoğunluk onun ateşinden kaynaklanıyordu. Ama onu kütüphanede becerdikten sonra, bunun sadece onunla olduğu gibi olduğunu keşfetti. Onunla seks yapmak ruhlarının birbirine dolanması gibiydi ve daha sonra uzaklaşmak onları tekrar ayırmak gibiydi.

En azından bir kitabın bundan bahsetme zahmetine gireceğini düşünürdü.

Granger'ın tarafında bunun nasıl bir şey olduğundan emin değildi. Granger'ın bunu gerçekten nasıl yaşadığını bilmiyordu çünkü neredeyse hiç konuşmuyorlardı. Yapışkan biri gibi görünme riski olmadan onunla nasıl konuşacağını bilmiyordu. Ne zaman yaptıkları şeyden bahsetse, bundan "anlaşmaları" olarak söz ediyordu.

Sanki onun tarafından tutuluyormuş gibi.

Eğer o böyle görüyorsa, çoğu zaman bunu düşünmeye bile cesaret edemiyordu.

Eğer bağlılığı kabul ederek işleri karmaşık hale getirirse ya da kontrolünü kaybedip kazara onu ısıtırса, her şey bitecekti. İşleri biterdi ve bir daha asla şansı olmazdı.

Ayrıca Azkaban'a da düşebilirdi, ki bu daha büyük bir sorun olmalıydı, ama her nasılsa ondan herhangi bir bağlamda ayrı kalmanın yarattığı kronik stresin yanında sönük kalmaya başlamıştı.

Draco süpürge dolabından aniden çıktı.

Sonrasında kafası dağılıp gözleri temkinli ve kuşkulu bir hal aldığında onunla birlikte olmak her zaman başa çıkılamayacak kadar zordu.

Boş bir sınıf buldu ve siki nihayet yumuşayana kadar orada kaldı.

Hogwarts giderek daha tehlikeli hale geliyordu.

Okulun Ölüm Yiyen kum torbası olmasının yanı sıra, Charity Burbage'ın Hufflepuff'ta Draco'yu okuldan attırmayı kişisel hırsı haline getirmiş bir yeğeni vardı. Cornelius Burbage yedinci sınıf öğrencisiydi.

Çeşitli evlerden gelen ve ellerinden geldiğince yardım etmeye hevesli bir grup arkadaş.

Draco'yu köşeye sıkıştırıp ona küçük büyüler yaparak ve kendisi, babası ve annesiyle ilgili mümkün olan her türlü hakareti savurarak onu kendilerine saldırması için kışkırtmaya çalışıyorlardı.

Cornelius Draco'nun kolay kolay köşeye sıkıştırılamayacağını anladığından beri saldırılarını artırmıştı. Draco, Granger'la birlikte olmadığı zamanlarda zamanının çoğunu boş sınıflarda ya da hayal kırıklığı içinde geçiriyordu.

Takip edilmekten ya da herhangi bir yerde köşeye sıkıştırılmaktan kaçınmak için defalarca geri dönerek, bulabildiği en dolaylı yoldan Slytherin'e doğru ilerledi.

Slytherin Ortak Salonu'nun girişinden içeri girdiğinde, odanın içinde sinsice ilerledi, Theo'yu cüppesinin önünden yakaladı ve merdivenlerden yukarı, yatakhanelerine sürükledi.

"Sanırım bana yumruk atacağını çoktan tahmin ettiğimi belirtmeliyim. O yüzden eğer yaparsan, korkunç derecede yaratıcı olmamış olursun," dedi Theo, Draco'nun arkasından merdivenleri çıkarken.

"Kapa çeneni," diye hırladı Draco kapıyı tekmeleyerek açıp Theo'yu içeri fırlatırken. Theo fırlatılma konusunda ustaydı -bu konuda ömür boyu edindiği deneyim sayesinde. Güçle yuvarlandı, takla attı, döndü ve odanın öbür ucunda tekrar ayaklarının üzerine sıçradı.

Blaise bir şehit edasıyla Simya kitabından başını kaldırdı. "Bunu burada yapmak zorunda mısın?"

"Kapa çeneni, Blaise!" Draco tersledi.

Blaise içini çekti ve kitabını kapadı. "Yemin ederim, Alfalar genç kızlardan daha dramatik. İkinizle de ilgilenmeyen bir Omega için kavga ettiğinizin farkında mısınız?"

"Kapa çeneni!" Draco ve Theo hep bir ağızdan.

Blaise gözlerini devirdi ve oturdu. "Longbottom'la çıkmaya başladığında seni uyarmadığımı söyleme."

Draco'nun midesi sıkıştı. "Siktir git, Blaise."

"Sadece söylüyorum-"

"Blaise," dedi Draco buz gibi bir ses tonuyla, "zaten berbat bir gün geçiriyorum. Burbage'ın haydutları bugün üzerimde yeni bir büyü denediler ve neredeyse kafatasımı kırıyorlardı. Longbottom'ı Granger'dan zaten duydum. Ve şimdi de Theo benim karmaşık hayatıma kendini eklemeye karar verdi."

"Aslında Hermione'nin hayatına kendimi ben ekledim. Sen çoğunlukla rastlantısalsın," dedi Theo, saçlarını gözlerinden uzaklaştırıp Draco'ya ters ters bakarak.

"O benim."

"Gerçekten mi...?" Theo kollarını kavuşturdu ve Draco'ya şüpheli bir ifadeyle baktı. "Bunu biliyor mu? Çünkü biz konuşurken ikinizin herhangi bir ilişkisi içinde olmadığınızı hemen açıkladı."

Draco ellerini yumruk yapıp öfkeli öfkeli bakarken Theo devam etti, "Eğer gerçekten onunla çıkıyorsan geri çekilirim ama çıkmadığın belli olduğuna göre denemem için bir neden yok. Belli ki onu mutlu etmiyorsun. Sana baktığında çoğu zaman depresyonda ya da travma geçirmiş gibi görünüyor."

Draco sertçe yutkundu. "İyi," dedi. Sesinin içi boştu. "Ama ona zarar verirsen seni krizalize etmem, öldürürüm amina koyayım."

Theo gözlerini kırıştırdı ve hayretle baktı. "Ciddi misin? İtiraf etmeliyim ki senden biraz daha güçlü bir tepki bekliyordum." Havayı kokladı ve sonra yüzünü buruşturdu. "Gerçi belli ki buraya gelmeden önce onunla birlikteydin, bu yüzden sarsma konusundaki cüretkâr kararına duyduğun öfkenin çoğuyla çoktan başa çıktığını varsayıyorum-"

Draco bir saniye içinde odayı geçti. Theo geriye sıçradı ve kaçmaya çalıştı ama Draco'nun arayıcı refleksleri vardı. Draco, Theo'nun kravatını havada yakaladı,

ve Draco dizini yukarı kaldırıp Theo'nun diyaframına saplarken Theo'yu öne doğru sarsmak için kullandı.

Theo yere düşerken Draco onu bıraktı. "Onun hakkında böyle konuşma," diye hırladı.

Theo konuşmayı başaramadan önce birkaç saniye boyunca soluk soluğa yattı. "Ne gibi? Ona gerçekte nasıl davrandığın hakkında yorum yapmak mı? Bir yerlerde yatakta yavaş ve tatlı olduğunu mu iddia ediyorsun? Kokusunu alabiliyorum. Dersten sonra onu süpürge dolabına götürdün." Theo kendini yerden kaldırıp nefesini toplamaya çalışırken Draco'ya ters ters baktı. "Ona karşı hiçbir şey söylemedim. Onun ölmesini ve Karanlık İşaret'i almasını nasıl dilediğini anlatıp duran sendin. Sana onu rahat bırakmanı söyleyen bendim. Onu kullanıyorsun ve onun yanında nefes almayı bile hak etmiyorsun."

"Onu kullanmıyorum," dedi Draco'nun sesi öfkeyle titreyerek. "İkimizin de sana bir açıklama borcu yok. Siktir git."

"olduğunu anlamıyorum," diye gönüllü oldu Blaise yatağından kalkarken.

Theo elini diyaframına bastırarak, "Bu ikimiz için de geçerli," dedi. "Anlıyorum Draco, hayatın artık zor. Popüler değilsin. Zorbalığa uğramanın nasıl bir şey olduğu konusunda hızlandırılmış bir kurs alıyorsun. Popüler olmayanlar kulübüne katıl. Üzgünüm, teselli ödülü olarak Hermione Granger'ı alamayacaksın. O senden daha iyi."

Draco keskin bir nefes aldı. "Öyle değilim, biliyorum. Onu öyle görmüyorum."

"Elbette. Eminim tüm o "Çamurkan" hakaretleri yıllar boyunca Imperius laneti altında olduğun için yanlışlıkla ağzından kaçmıştır." Theo'nun gözleri parlıyordu ve Draco arkadaşının öfkesinin yeni keşfedilmiş bir kıskançlıktan daha derin olduğunu fark etti.

"Ondan ne zamandır hoşlanıyorsun, Theo?"

Theo'nun parmakları kıpırdadı. "Ona söylediğim gibi, dördüncü sınıfta başladı."

Draco elini gözlerine götürdü ve başını geriye eğdi. "Özür dilerim. Fark etmemiştim..."

"Nasıl bilmezsin? Bütün evin bildiğini sanıyordum." Blaise'in sesi kuşkulu geliyordu.

Draco yutkundu. Kendisini tam bir piç olarak göstermeyecek hiçbir açıklaması yoktu. Bu çok yerindeydi, çünkü nedeni buydu. Yere baktı. "Bunun bir şaka olduğunu sanmıştım."

"Senin hakkında çok şey söylüyor, değil mi?" Theo'nun sesi gergindi.

Draco belli belirsiz başını salladı ve birden kendini yorgun hissetti. "Bir ilişki istemiyor. Bu yılki hedefleri akademik." Ses tonu odun gibiydi.

Theo, Draco'ya ihtiyatla baktı. "Ona aşık mı oluyorsun?"

Draco göğsünde derin, dondurucu bir his hissetti. Başını iki yana salladı. "Ona karşı ne hissettiğimi bilmiyorum. Onun etrafında olmak, bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse-" diye içini çekti, "-zamanımın yarısında onun tarafından mahvedilmiş hissediyorum."

"O kadar iyi, ha?" Blaise dudak büktü.

Draco ona öyle sert bir büyü yaptı ki Blaise yatağından fırlayıp duvara çarptı.

"Onun hakkında konuşma. Kastettiğim bu değildi."

Blaise kendini yerden kaldırdı ve nefes almak için göğsünü . "Seni o kadar etkilemiş ki farkında bile değilsin."

Draco, Blaise'e tekrar büyü yapma isteğine karşı koydu. "Önemli değil." Sesi gergindi. "Dediğim gibi, o bir ilişki istemiyor."

"Bekle. *Seni* seks için mi kullanıyor?" Theo inanamaz görünüyordu.

Draco bir elini saçlarında gezdirdi. "Hayır. Dişi Omegalar bağları çözüldüğünde yasal olarak korunmazlar. Ona olan herhangi bir şey mahkemede biyolojik bir zorunluluk olarak reddedilir." Sertçe yutkundu. "Goldstein hakkında hiçbir şey yapamaz, üstelik Goldstein ona

koridorda ona tecavüz etmek için. Eğer kokuyla işaretlenmişse, bu onu diğerlerinize karşı aşilar. O etkilenmez. Ve de mantıklı bir seçimim çünkü eğer haddimi aşarsam-McGonagall beni okuldan atmaktan ne kadar mutlu olacağını açıkça belirtti."

Blaise ve Theo şaşkınlıkla ona baktılar.

"Seni kalın kafalı orospu çocuğu," diye mırıldandı Blaise sonunda, inanamayarak başını sallayarak.

"Bu yüzden mi onunla yatıyorsun?" Theo kuşkuyla sordu. "Kabul ettin mi?"

Draco sertçe başını kaldırıp Theo'ya baktı. "Sen benim yerimde olsaydın ve o gelip sorsaydı, hayır der miydin?"

Theo kızardı ve başka tarafa baktı. "Touché."

"Siz Alfalar çok aptalsınız." Blaise cüppesini düzeltti ve kapıya doğru döndü. "Buna daha fazla katlanamayacağım. Gidip Daphne'yle öpüşeceğim."

Draco şaşkınlıkla Blaise'e baktı ve bir an Granger'ı unuttu. "Sen ve Daphne mi?"

Blaise omuz silkti. "Sadece öylesine. Ama evet. Yaz boyunca görüşmeye başladık. Benim-" kaşları hafifçe çatıldı, "- Astoria'yla *kütüphanemi* görmek istediğini yazdı. İyi vakit geçirdik, ben de onu tekrar davet ettim."

"Doğru..." Draco şaşkınlıkla başını salladı. "O zaman neden hâlâ benim peşimde?"

Blaise şaşırmış ya da kırılmış görünmüyordu. Sadece omuz silkti. "Birbirlerinin tıpatıp aynısı değiller ki. Muhtemelen merak ediyordur. Bence daha çok Astoria adına soruyor zaten."

Draco rahatsız bir şekilde yutkundu. Bu sadece durumu daha tuhaf ve kötü hale getirmişti. "Astoria kaç yaşında?"

Blaise düşünceli düşünceli tavana baktı. "On altı," dedi yavaşça, "sanırım. Ama doğum günü bu ay."

Draco beşinci sınıftan beri ara sıra Pansy'yle yatıyordu. On altı yaşının o kadar da genç olmadığını düşünüyordu ama yine de. "Neden ben? Neden altıncı ya da yedinci sınıftan biri değil?"

Blaise homurdandı. "Muhtemelen seninki ünlü olduğu içindir." Ne? Draco inanamayarak Blaise'e baktı.

Pansy...

Pansy ve onun her ayrıntıyı birbiriyle paylaşmak zorunda olan küçük arkadaş grubu. Eğer Pansy etrafta dolaşp geçmişteki seks hayatlarıyla ilgili hikâyeler anlatıyorsa, hatta övgü dolu hikâyeler bile anlatıyorsa, ona çok sert sözler söyleyecekti.

"Benim de oldukça iyi bir tane var," dedi Theo kızgın bir ses tonuyla. "Draco'nunki 'ünlü' olmasa bile. Öğle saatlerinde onlara gösterdim ve onlar bitirene kadar neredeyse gece yarısı oldu."

Draco şu anki konuşmayı yapmak istemiyordu. Şu anki konuşmayı duymak da istemiyordu. Eğer Blaise ve Theo, Daphne ve Astoria Greengrass'ın kimin sikini daha çok sevdiği konusunda tartışmaya girerlerse, Draco'nun beynini kırbaçlaması gerekecekti.

Draco yataktan çıkarken alaycı bir ifadeyle, "Görünüşe göre Yeşilçam'ı kütüphanemin yakınında istemeyen tek kişi ben olduğuma göre tartışmayı size bırakıyorum," dedi.

Hogwarts Kütüphanesi'ne yöneldi.

Ona ve Granger'a verilen lanetli nesne hafif bir kâbusla sonuçlanıyordu. Son denklem için bir formül bulmaya çalışırken geçen hafta boyunca takılıp kalmışlardı.

Draco kütüphaneye varana kadar hayal kırıklığı içinde koridorlarda yürüdü ve sonra terk edilmiş bir koridorda yeniden ortaya çıktı. Granger yakınlarda bir yerde değildi, bu da muhtemelen Gryffindor yatakhaneğinde olduğu anlamına geliyordu.

Tılsımlar reyonuna gitti ve işe yarar bir şeyler ararken parmağını başlıkların üzerinde gezdirmeye başladı. Konu aritmetik olduğunda Granger onu fena halde alt etmişti. Sayıları kafasında çalıştırma konusunda tam bir hız canavarı gibiydi ve beyni bir tür dizin dosyası işlevi görüyormuş gibi denklemleri hafızasından çıkarabiliyor ya da aklına uygun bir denklem gelmediğinde hemen icat edebiliyordu. Herhangi birinin sayılarla bu kadar akıcı bir şekilde etkileşime girebilmesi neredeyse haksızlıktı.

Ancak Draco onun Büyüler'de daha iyi olduğundan şüpheleniyordu. Büyüye karşı her zaman doğal bir ilgisi vardı ama bütün bir yılını bir Kaybolma Dolabı'nı tamir ederek geçirdiği için bilgisi çarpıcı bir şekilde artmıştı. Büyü işi o kadar karmaşıktı ki düşünmek bile Draco'nun başını ağrıtıyordu. Borgin'in tamir konusundaki tavsiyeleri çoğunlukla işe yaramamıştı. Draco onarımların nasıl çalışması gerektiğini nihayet anlayabilmek için lanet olası şeylerin nasıl yapılacağını kendi kendine öğretmek zorunda kalmıştı. Büyü teorisi yakından bildiği bir konuydu.

Granger Büyüler konusunda hiç de kötü değildi ama büyülenmiş nesneler söz konusu olduğunda çeşitliliğe ve çeşitli unsurların birbiriyle nasıl etkileştiğine o kadar aşına değildi. Bazen hesaplama yaparken bu unsurları tam olarak hesaba katmıyordu ve bu da bazen onun rakamlarının Draco'nunkilerden çıkmasına neden oluyordu, bu da onları her zaman sayfalarca denklemi tarayıp aradaki farkları bulmaya ve sonra da kimin haklı olduğunu belirlemeye zorluyordu. Bu da birlikte yaptıkları çalışma seanslarının keyifli bir şekilde uzun sürmesine neden oluyordu.

Ancak Dawlish sınıftaki sunumu sırasında Granger'a karşı küçümseyici ve aşağılayıcı bir tavır takınmıştı ve Draco bunun onu üzdüğünü anlayabilmişti. Draco, Dawlish ve Theo'nun hastane koğuşunda Goldstein'a katılma fantezileriyle eğlenmediği zamanlarda, ödev için bir tür atılım bulmaya karar vermişti.

Aradığı bölüme ulaştı ve göz atmaya başladı. "Draco."

Draco içini çekti ve acı bir şekilde kendini hayal kırıklığına uğratmayı diledi ama artık çok geçti. Hastalıklı bir gülümsemeyle Daphne'ye baktı.

"Draco, Noel tatiliyle ilgili fikrini değiştirmiş olma ihtimalin var mı diye merak ediyordum." Sesi hafifçe titreyerek koridorda ona doğru ilerledi

"Korkarım hayır," dedi sert bir sesle.

Daphne'nin ağzı seğıirdi, gözleri kısıldı ve hafifçe dudak büktü. "Neden olmasın?"

Draco sinirlenerek çenesini yuvarladı. "İlgilenmediğime inanmak senin için bu kadar zor mu?"

"Bunu bir iyilik olarak düşün o zaman." Daphne omuz silkti ve Draco'ya . Elini onun kolunda gezdirdi. "Gerçekten Draco, Malfoy Ailesi bu yıl herhangi bir popülerlik yarışmasını kazanacak gibi değil. Tatillerde ziyaret etmek isteyen başka biri varmış gibi davranmaya çalışma. Bunu Tori ve benim için yap, ben de sosyal hayatta senin için iyi şeyler söylemeye başlayayım."

Draco elini yumruk yaparak sıktı ve ona doğru baktı. "Gerçekten mi? Gözden düşmüş Malfoy Ailesi'yle paylaşacak sosyal sermayeniz var mı? Sen ve kız kardeşinin istediğini almanıza izin mi vereyim?"

Daphne ona baktı ve soğuk yeşil gözlerini yavaşça kırıştırdı. "Eğer bu kadar karşıysan, bunu bir uzlaşma olarak düşün. Malfoy Ailesi böyle şeylerle *ünlüdür*. Hayatının geri kalanında dışlanmayı mı planlıyordun? Eskiden çok hırslıydın. Neden bu fırsatın üzerine atlamadığını anlamıyorum. Senden bir şey istemiyorum bile."

"Cevabım hâlâ hayır."

Daphne'nin gözleri kızgınlıkla parlıyordu. "Neden olmasın?" diye sızlandı ve yaklaştı.

Draco ondan uzaklaştı. "Bir kere annem de orada olacak. Tatil için dönmemin tek nedeni onunla birlikte olmak. Blaise ve Theo'nun genelde tatillerin bir kısmını orada geçirdiklerinden bahsetmiyorum bile. Bence bu biraz garip olur, sence de öyle değil mi?"

Daphne şaşkın görünüyordu. "Neden? Astoria ve benim de sizinkini görmek istememizi kişisel olarak algılayacaklarını sanmıyorum. İstersen bize katılabilirler bile."

Draco saç diplerine kadar kızardığını hissetti. "Ne?"

"Bana ya da kız kardeşime karşı özel bir itirazınız mı var? Çünkü Pansy, Blaise ve Theo söz konusu olduğunda her şey serbest gibi görünüyor.

-" Daphne sinirlenmeye başlamıştı ve bu onun sesinin yükselmesine neden

oluyordu. "Bunu sana kim söyledi?" Draco kuşkulu bir ses tonuyla sordu.

"Blaise. Ona neden bu kadar dirençli olduğunu sordum. Hiçbir fikri olmadığını söyledi. Tek istediğim bir öğleden sonra ve sen sanki bekaretini istiyormuşum gibi davranıyorsun. Başkaları söz konusu olduğunda hiç itirazın olmadığını farkındayım. Blaise geçen yazın çoğunu onunla ve Theo'yla geçirdiğini söyledi ve artık Pansy'yle birlikte olmadığını için zamanının çoğunu üçünüz geçirmişsiniz-"

"Affedersin Greengrass, aniden birini öldürmem gerekti."

Draco Charms bölümünden hızla çıktı ve köşeyi dönerken neredeyse Ginny Weasley'ye çarpıyordu.

"Pardon, Weasley," diye mırıldandı kütüphaneden hışımla çıkıp Blaise'i bulmaya .

Çok Düşünüyorum, Yardım Edin

Hermione şaşkınlıkla Hannah'ya bakakaldı. Hannah devam etti, "Bence sen muhtemelen Ron ve Harry'yle -ve savaşıla- o kadar meşguldün ki bunu fark edemedin. Ama o fark etti. Senden uzun süre çok hoşlandı. O yüzden denemelisiniz. Gerçekten denemelisiniz."

"Hannah..." Neville'e özel bir ilgi duymadığını söylemek için uygunsuz bir zaman olabilirdi.

Hannah gergin bir ifadeyle, "Bu onun ya da sizin için bir tür test değil," diye ekledi. "Eğer denerseniz biyolojik olarak birlikte olma şansınızın oldukça yüksek olduğunun farkındasınız. Bunu bir şeyi kanıtlamak ya da onunla destansı bir aşk hikâyesi yaşayacağımızı ima etmek için yapmıyorum. Ben bir Hufflepuff'ım, destansı hiçbir zaman hayalim olmadı." Hannah durakladı ve derin bir nefes aldı. "Neville'i seviyorum. Ona aşığım ama önce onu seviyorum. Onun mutlu olmasını benimle olmasından daha çok istiyorum. Eğer seninle daha mutlu olacaksa, tüm hayatımı bunu merak ederek geçirmektense bunu bilmeyi tercih ederim. Bu hiçbirimiz için adil olmaz."

Hermione ne diyeceğini bilemedi.

Hannah yere bakarak, "Hogwarts' çekileceğim," diye ekledi. "St Mungo'daki şifa stajı için bekleme listesindeydim ama beklenmedik bir şekilde bir yer açıldı. Mektubu birkaç gün önce aldım. Bu yüzden NEWT'lerim için yazışarak çalışacağım. Bu hafta sonu gidiyorum. Bu yüzden -Nev'e bir şans ver. Gerçek bir şans. Eğer bir şans olduğunu düşünüyorsanız, siz de denemelisiniz."

Hannah döndü ve hızla, ayakta bekleyen Susan'a doğru yürüdü. Hermione, Susan'ın bir kolunu Hannah'nın omuzlarına doladığını ve iki kızın Hermione'ye bir kez daha bakmadan uzaklaştıklarını izledi.

Hermione koridorda duraksıyor, özel hayatının bir şekilde içine düştüğü karmaşayı toparlamaya çalışıyordu. İlişkiler onun için hiçbir zaman güçlü bir özellik olmamıştı. "Parlak ama yıpratıcı bir kişilik,"

Anaokulundayken öğretmeni ailesine bir not yazmıştı. İlkokuldaki notta "Kişiler arası ilişkilerde zorluk yaşıyor" yazıyordu.

Hermione denedi - gerçekten denedi - ama özellikle konu kızlara geldiğinde, kendini her zaman yanlış adım atmanın eşiğinde hissediyordu. Erkeklerden oluşan bir aileden gelen Ginny'yi saymazsak, Hermione'nin kız arkadaşlıkları geleneksel olarak ya püskürmeye ya da yüzünde patlamaya meyilliydi. Hermione'nin Hogwarts'ta geçirdiği altı yıl boyunca en fazla başardığı şey, oda arkadaşlarıyla biraz tedirgin ama kibar bir tanışıklığı sürdürmek olmuştu.

Yavaşça Hogwarts'ın terk edilmiş kanadına doğru yürüdü ve parolayı mırıldandıktan sonra içeri baktı.

Malfoy kanepede oturmuş, parşömen rulolarıyla çevrelenmişti. Başını kaldırdı ve gözleri hafifçe karardı ama sonra tekrar hızla gözden geçiriyor gibi görüldüğü kitaba baktı.

Hermione kanepeye doğru yürüdü. Daha önce bu odada hiç ödev çalışmamışlardı. Kâğıtlardan birini aldı ve açtı.

"Şuna bakma. Yarisını bitirdim ve yanlış olduğunu fark ettim." Konuşurken başını kaldırıp bakmadı. Sesi alçak, sinirli bir homurtuydu ve Hermione'nin omurgasında, omuzlarının arasında belli belirsiz bir karıncalanma hissediliyordu.

Hermione yine de rakamları inceledi. Draco'nun el yazısı haksız yere mükemmeldi. Draco'nun zihinsel aritmetikte pek iyi olmadığını bilerek kendini teselli etti. Kâğıt üzerinde hızlı hesap yapabiliyordu ama denklemleri Hermione kadar hızlı çıkaramıyordu.

Aritmetik projeleri için onlara üzerinde Gemino laneti olan bir tılsım verilmişti. Bozulması kolay bir lanet olmalıydı, ancak tılsımın koruyucu özellikleri nedeniyle büyüler birbiriyle etkileşime girdi.

Hermione ve Draco, lanet kırma teorisindeki çeşitli düşünce alanlarından yararlanarak düzinelerce farklı denklem geliştirmişlerdi, ama ikisi de %67'den fazla başarı şansı olan bir karşı lanet bulamamıştı. Ödev en az %70 gerektiriyordu.

Hermione çok yakın olmamaya çalışarak onun yanına oturdu. "Neyiniz var?"

Sinirli bir iç çekişle kitabı kapattı ve düzinelerce parşömenden birini aldı.

"Baştan sona çalışıyor ama sonunda ihtiyacımız olacak başka bir formül var. Bir düzine kitap karıştırdım ama parametrelere uyan bir tane bile bulamadım," dedi Hermione'ye uzatırken sinirli bir yüz ifadesiyle. Parmakları hafifçe birbirine değdi ve Hermione irkildi ama kendini onun hazırladığı uzun denklemler dizisine bakmaya odaklanmaya zorladı; hataları kontrol etmek için zihinsel olarak hesaplıyordu. Mükemmeldi. Her şey. Çerçevenmeyi hak ediyordu. Herhangi birinin sayı dizilerini bu kadar güzel yazabilmesi kesinlikle haksızlıktı.

Sonuna ulaşmıştı. Çalışabilir bir şeye, buldukları diğer her şeyden daha fazla yaklaşmıştı. Tahmini sayılardan oluşan son diziye baktı, onları kafasında evirip çevirdi ve gitmeleri gereken yere gitmelerini sağlayacak bir yol düşünmeye çalıştı. Bir formül daha bulurlarsa altın değerinde olacaktı.

Dudağını kemirdi ve sonra parladı. Ona doğru uzandı, kalemini kaptı ve en üste bir denklem ekledi, sonra da ortaya çıkan tahmini sayıları kullanarak sonuna son bir formül ekledi. Draco'ya muzaffer bir edayla baktı.

Göz göze geldiler ve bir an için nefesi kesilmiş gibi oldu. Zihni bulanıklaştı ve ona doğru eğilmeye başladı - sonra Aritmacılık'ı hatırladı.

Parşömeni ona doğru itti ve gözlerini onunkilerden ayırdı.

Adam kağıda göz gezdirdi, gözleri kısılmıştı ve kadın onun kağıdı okurken hesap yaptığını görebiliyordu.

Dudakları hafifçe kıpırdadı. "Bu tam olarak nedir?"

Parmağını rakamların üzerinde gezdirmek için eğildi. Omuzları birbirine değdi ve bir an için dudaklarını birbirine bastırdı. "Fark ettim ki koruma büyülerini Gemino Laneti ile etkileşime giriyor ama Gemino laneti koruma büyülerini etkileşime girmiyor. Eğer korumalara karşı büyüler geliştirecek onları sorunsuzca kaldırabiliriz ve Gemino'yu tersine çevirmek de kolay olur."

Onun tepkisini inceledi. Bir kaşını kaldırdı. "Sanırım bu teknik olarak görevin gerekliliklerini karşılayacaktır. Yine de niyetin tılsımı işe yaramaz hale getirmek olduğunu sanmıyorum."

"Evet... ama eğer korumalara karşı koyabilirsek, daha sonra onları yeniden uygulayabilmeliyiz."

"Zekice."

Hermione parlamaya başlayacakmış gibi hissetti ama ona bakmak yerine omuz silkmek için kendini zorladı.

Bir süre sonra, "Koruma büyülerini kaldırmak hakkında bir şey biliyor musun?" diye sordu.

"Tam olarak değil," diye itiraf etti, koltukta hafifçe kayarak. "Bunu araştırmam gerekecek. Ama eğer koşulları kaldırmak gibi bir şeyse, sayılar çoğunlukla bu denklemlerle uyumlu olmalı." En üste eklediği sayıları işaret etti. "Kütüphanede koruyucu muskaların nasıl yapıldığına dair birkaç kitap olmalı. O zaman büyü analizini kullanarak büyüyü nasıl tersine çevirebileceğimizi bulabiliriz."

Draco sırttı ve kendini beğenmiş bir ifadeyle baktı. "Bunun gibi bir şey mi?" El çantasına uzandı ve Metalurjik Büyü Yaratma üzerine kalın bir kitap çıkardı.

"Nasıl...?"

Sırttı. "Ben de aynı şeyi düşündüm ama denklemi çözemedim." Yüzünü buruşturdu. "Boffin."

"Eninde sonunda anlayabilirdin. Belki otuz parşömen tomarı falan sonra," dedi ve ona alaycı bir sırıtış fırlattı.

Draco gözlerini devirip denklemi tekrar eline aldı ve arkasına yaslanıp ayaklarını sehpaye koyarak inceledi. "Dürüst olmak gerekirse, bunun benim aklıma geleceğini hiç sanmıyorum. Nereden buldun bunu?"

"Oh," diye parladı Hermione, "yaz okuması. Viktor Krum ve ben yıllardır yazıyoruz. Aritmetik onun en sevdiği konudur. Bulgar üzerine bir kitabı İngilizceye çevirdi. Bir editöre göndermeden önce incelemem için bana bir kopyasını gönderdi."

Kaşlarını çattı ve yavaşça ona baktı. "*Krum* sana bu tür denklemleri mi öğretti?"

Sesinde belli belirsiz bir gerginlik vardı. Hermione gözlerini devirmek istedi. Tanıdığı her erkeğin Viktor'la arkadaşlığına itiraz etmesi garip bir evrensel kural gibi görünüyordu.

"Eğer 'öğretti' derken, bana bu konuyu ele alan bir çeviri el yazması gönderdi ve ben de okudum demek istiyorsanız, evet."

"Profesyonel Quidditch arayıcılarının Aritmetik gibi hobileri olduğunu bilmiyordum." Draco oturduğu yerden kalkarken ses tonu alaycı ve küçümseyiciydi.

Hermione homurdandı. "Nasıl arkadaş olduk sanıyorsun? Quidditch hakkında konuşarak mı? Kütüphanedeki Aritmetik koridorunda tanıştık. İlk başta birbirimizi böyle tanıdık. Her yıl Noel'de bana akademik Aritmetik dergilerine abonelik gönderir."

Malfoy'un suratı asıldı ve parşömeni sanki onu gücendirmiş gibi yere bıraktı. Bütün notlarını toplayıp çantasına tıktırmaya başladı. Hermione kanepeye uzandı ve metalurji kitabını kaptı. Draco notlarını yerleştirmeyi bitirirken Hermione yüzüstü uzanıp içindekiler sayfasını çevirdi.

Bölüm başlıkları arasında ilerlerken eteğinin yavaşça yukarı doğru çekildiğini hissetti. Hafifçe durdu, ama sonra kendini tutmaya çalışmak için zorladı

Okuyorum.

Kumaşın kışından yukarı kaydığını ve sonra sırtının küçük kısmında biriktiğini hissetti. Hafifçe seğirdi. Parmaklar külotunun kenarı boyunca kayıyordu ve sonra Draco avuçlayıp kışının sağ yanağını sıkıca kavradı. Kız kısık bir çığlık attı. Parmaklarını hafifçe kışının üzerinde kaydırды.

"Nefis bir kışın var Granger."

"Teşekkür ederim," dedi kırılmaya zorlanan ilkel bir sesle.

Sonra dişlerinin etinin üzerinde sürüklendiğini hissetti. O kadar şaşırmıştı ki kafası metalurji kitabına çarptı.

"Ah!" Burnunu kucakladı ve bir kahkaha patlattı. "İyi misin?"

"Evet." Burnunu tutmaya ve gülmekten titremeye devam ederken çok genizden gelen bir ses tonuyla cevap verdi.

"Emin misiniz? Dur bir bakayım. Eğer seni kırarsam McGonagall beni zincire vurur."

Alfa'nın yaygara koparması büyük olasılıkla Hermione'nin karşılaştığı en saçma ama en sevimli şeylerden biriydi. Malfoy son derece endişeli görünüyordu ve onu koltuktan kaldırıp kucağına aldı. Ellerini yüzünden çekti, çenesini tuttu ve burnunu dikkatle inceledi; sanki her an düşebileceğinden korkuyormuş gibiydi.

"Belki de gidip Madam Pomfrey'i görmelisin." Her açıdan inceledikten sonra söyledi.

Hermione şaşkınlıkla ona baktı. "Ben iyiyim, Malfoy. Sadece çarptım." "Sesi çok yüksekti." Yüzünde inatçı bir ifade vardı.

"Burnumu bir kitaba diye başhemşireden burnuma bakmasını istemeyeceğim. Kendi başıma çok daha kötülerinden kurtulmayı başardım."

Draco'nun yüzü aniden beyazladı ve ifadesi dondu. Hermione zihinsel olarak kendini tekmeledi.

"Madam Pince'e yeniden raflara yerleştirme işinde yardım ederken birkaç kitap çığından kurtuldum," diye açıkladı. "Burnum kırılmadı, kırılıyaydı bile episkey çok basit bir iyileştirme tılsımıdır."

Malfoy sertçe başını salladı ama hâlâ solgun görünüyordu. Hermione uzanıp onun yanağına dokundu. "Malfoy, ikimiz de iyiyiz."

Yüz ifadesi rahatlamadı. Birden kırılabilir gibi göründü. Sanki kızın bir sözü onu paramparça edebilirmiş gibi.

Öne eğildi ve onu öptü. İçgüdüsel olarak mı? Rasyonel olarak mı? Bunu söylemek zordu. Adam yıkılmış görünüyordu ve kadın bundan nefret ediyordu.

Dudakları buluştuğunda, onun yanındayken normalde olduğundan daha akli başında hissetti. Normalde odaya girdiğinde uyarılmışlık ve hormon karmaşası içinde olurdu. Bunun nedeni muhtemelen o gün zaten seks yapmış olmalarıydı. Daha çok kendisi gibi hissediyordu.

Dudakları birbirine değerken, eli kızın beline doğru kayd ve sırtını okşadı. Onu şiddetle öptü ama sanki onu öperken bir şeyleri dizginlemeye çalışıyormuş gibi elleri gergindi. Dudaklarını bir süre daha onunkilere bastır ve sonra geri çekilip alnını onunkilere bastır.

Gözleri sıkıca kapanmıştı. Elini geriye kaydır ve onun ellerinden birini yakaladı, öne doğru çekti ve parmaklarını birbirine geçirdi.

"Ne oldu?" diye sordu.

Gözlerini açtı ve ona baktı. Gümüş gözleri bir şimşek fırtınası gibiydi.

"Özür dilerim," dedi aniden. "Muhtemelen senin için anlamsız olduğunu biliyorum. Ama söylemem gerekiyor. Her şey için çok üzgünüm. Çok, çok üzgünüm."

Hermione ona bakakaldı. Ondan özür dilediğini duyunca hem sevinmiş hem de afallamıştı. Ama aynı zamanda kararsızdı. Bu gerçekten istediği bir şey miydi yoksa sadece söylemek zorunda hissettiği bir şey mi? Malfoy'dan gerçek bir özür mü yoksa sadece bir Alfa olarak, çünkü onun Alfa'sı olarak kendini kötü hissetmek zorunda mıydı?

Bilmiyordu.

Adam ona baktı ve yüzündeki ifade giderek kapandı ve gözlerini ondan kaçırdı. "Boş ver. Önemli bir şey değil. Sadece söylemem gerekiyordu."

"Ben-," diye kekeledi ve gözlerini ondan kaçırdı. Keskin bir nefes aldı. "Artık neyin gerçek olduğunu bilmiyorum. Nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum." Yutkunmaya çalışırken boğazına bir şey kaçmış gibi hissetti.

Ağzı seğirdi. "Fark etmez."

Elini tutuşu daha da sıkılaştı. "Hayır. Önemli. Bu benim için gerçekten önemli. Neden üzgünsün?"

Ona baktı ve kalbi, cevabını duyup duyamayacağını merak edene kadar daha yüksek ve daha yüksek sesle attı.

"Çünkü hatalıydım. Çünkü zalim ve korkaktım. Okulda ve savaş sırasında sana nasıl davrandığımı için özür dilerim."

"Gerçekten mi?" Sesi belli belirsiz titriyordu.

Acı acı gülümsedi. "Gördün mü? İşte bu yüzden önemli değil. Çünkü nasıl olsa inanmayacaksın."

Hermione hayal kırıklığı içinde inledi. "Ama istiyorum. Sadece bir şeyin ne zaman gerçek ne zaman sadece biyoloji olduğunu nasıl anlayacağımı bilmiyorum."

Draco arkasına yaslandı ve gözlerini kısarak ona baktı. "Senin için nasıl bir şey?"

Hermione'nin omuzları çöktü ve kendine sarıldı. "Belli değil mi?"

"Öyle olmadığını varsayalım."

Hermione omuz silkti ve boş yere eliyle işaret etti. "Bu kafa karıştırıcı. Sanki kişiliğimin kontrol edemediğim yeni yönleri varmış gibi. Ne zaman -" yüzü kızardı, "azgınım, aklım başımdan gidiyor ve kontrolü elimde tutmak için savaşırsam bu içgüdüler beni ele geçiriyor. Mesela biz *ilişkimize* başlayana kadar," *ilişki değil*, "düzenleme, sanki zihnimin arkasında, yaklaşan herhangi bir Alfa tarafından agresif bir şekilde becerilmekten başka hiçbir şeyi umursamayan bir succubus varmış gibiydi. Şimdi idare edilebilir. Kontrol altında. Sana odaklanmış durumda. Ancak-" gözlerini onun gözlerinden kaçırdı, "duygusal olarak her şey oldukça sabit."

"Nasıl sabit?" Yüz ifadesi buz gibiydi.

Hermione ona kararsızca baktı. "*Ruh eşim olduğunu hissediyorum ki bu şaşırtıcı çünkü ruh eşlerine inanmam ve senden bir birey olarak hoşlanıp hoşlanmadığımı bile bilmiyorum; özellikle de aramızdaki biyolojik zorunluluk olmasa bana isteyerek dokunup dokunmayacağını bilmediğim için.*" gibi bir şey söylemek tavsiye edilemez görünüyordu.

"Şey-," dedi birkaç saniye tereddüt ettikten sonra. "Sanırım içinde bulunduğum durum alışılmadık olduğu için beni duygusal olarak etkileyen, bağlanmak istememe neden olan içgüdülerim var. Mantıksız bir davranış olduğunu bilsem de gerçekmiş gibi geliyor. Bana özgü olmadığını bildiğim şekillerde davranma eğiliminde olduğumda bunun sadece biyolojik bir zorunluluk olduğunu söylemek kolay. Ancak biyoloji beni duygusal olarak etkilediğinde bunun sadece biyoloji olduğunu ayırt etmekte zorlanıyorum. Sanki gerçekmiş gibi meşru hissettiriyor," gözlerini kaçırdı, "öyle olmadığını bilsem bile."

Derin bir nefes aldı. "İşte bu yüzden özür dilediğinde sana inanıp inanmayacağımı bilemiyorum. Çünkü sadece biyolojin sana üzgün olman gerektiğini söylediği için mi üzgün hissediyorsun bilmiyorum. Yoksa gerçekten düşündün ve öyle olduğuna mı karar verdin. Ve beyin rasyonelleştirdiği için - birincisi olabilir ama siz ikincisi olduğunu düşünürsünüz."

Draco sanki onu bir şekilde ölçüp biçiyormuş gibi ona baktı. "Alfalar için böyle olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bütün kitaplar böyle söylüyor. Alfalar Omegaların yanındayken, yaptıkları hiçbir şeyi kontrol edemezler."

Draco yutkundu ve birkaç saniye boyunca acı acı baktı. "Doğru..."

Hermione boyun eğerek iç çekti ve gözlerini ondan kaçırdı. Biyoloji dersinden nefret ediyordu. Kesinlikle nefret ediyordu. Hayatı boyunca peşini bırakmayacak, kendini ve birlikte olmayı umduğu tüm Alfa'ları sorgulamasına neden olacaktı.

Malfoy aniden, "Sen sunmadan önce özür dilemiştim," dedi. Hermione başını kaldırıp ona baktı, Malfoy ona dikkatle bakıyordu. "Daha önce özür dilemek istedim, ama yetersiz göründü ve o zaman da inanacağını düşünmedim. Ben de inanmadım. Muhtemelen seni yalnız bırakmamı tercih edeceğini düşündüm." Ellerine baktı. "Ama bu olaydaki rolüm için üzgün olduğumu söylemek istedim. Üzgün olmadığımı düşünmeni istemiyorum. Burada olacağımı ve pişman olmayacağımı."

Hermione birkaç saniye boyunca nefes almadan ona baktı, elini öyle sıkı tutuyordu ki titriyordu.

"Teşekkür ederim," dedi. "Bunu senden duymanın ne kadar anlamlı olduğunu bilemezsin-"

Devam edecekti, bunun çok anlamlı olduğunu söyleyecekti. Ona inandığını, onu affettiğini ve savaş sırasında yapmak zorunda kaldığı şeyler için onu suçlamadığını söyleyecekti. Sonra da ona, özrünün şemsiyesi altına safkan bağnazlığını da dahil edip etmediğini soracaktı.

Ama bunun yerine, tam anlamıyla dehşete kapılan Hermione gözyaşlarına boğuldu.

Hermione ağlayacak türden bir kız değildi. Genel bir kural olarak, neredeyse hiç ağlamazdı. Ama Draco Malfoy'un varlığında, ağlamak talihsiz bir şekilde yeniden ortaya çıkmaya başlamıştı ve bundan kesinlikle utanç duyuyordu.

Üç lanet Omega hormonu.

Kendini açıklamaya ve Malfoy'a aslında o kadar da duygusal olmadığını söylemeye çalıştı ama gözyaşları arasında bunu yapmak zordu.

"Özür dilerim," diye hıçkırdı. "Aslında neden ağladığımdan emin değilim-" yüzünü temizlemeye çalıştı. "Bu aptal hormonlar hayatımı mahvediyor!" Nefes alarak gözyaşlarını uzaklaştırmaya çalıştı ama gözyaşları akmaya devam etti.

"Aman Tanrım! Konuşmaya çalışıyorum-" diye gözyaşları içinde sızlanıyordu. "Anlamıyorum, bunu nasıl durdurabilirim?"

Draco ellerini kızın yüzünde gezdirerek gözyaşlarını sildi ve alnından öptü. Sonra ona sarıldı ve o da sinirle Draco'nun cüppesine sarılıp hüngür hüngür ağlamaya devam etti. Bu çok korkunçtu.

Bir şeyi tekmelemek istedi. Draco'yu değil. Anthony Goldstein'ı ideal olarak. Hermione son zamanlarda ne zaman sinirlense, hastane koğuşuna gidip onun krizalitini tekmeleme dürtüsünü bastırmak zorunda kalıyordu.

"Özür dilerim. Özür dilerim. Çok özür dilerim."

Hermione, Malfoy'un ona sarılıp alnına ve başının tepesine öpücükler kondururken nefesinin altından konuştuğunu fark etti.

"Ne kadar mükemmel olduğun hakkında hiçbir fikrin yok. Sen çok mükemmelsin. Çok özür dilerim." Sesi boğuktu ve onu rahatlatırken feromonları havayı dolduruyordu.

Hermione zihninin tepki olarak geri kaydığını hissedebiliyordu. Buna karşı savaştı. Hayır, Malfoy'la konuşmak istiyordu. Gerçek bir konuşmanın eşiğindeydiler. İletişim eksikliği onu ülser ediyordu.

"Malfoy," dedi burnunu çekerek. "Malfoy, sana bir şey sorabilir miyim..."

Geri çekildi ve ona bakarken gözyaşlarını sildi. "Ne zaman- sen..." sesi ona bakarken kesildi.

Bir insanın bu kadar güzel gözlere sahip olması haksızlıktı. Değişken derinlikler onda boğulma isteği uyandırdı. Ağzını açmaya çalıştı.

Sorusunu bitirdi ama sonra durdu.

Ya hayır derse? O zaman ne yapardı? Kanından dolayı onu hâlâ kendisinden aşağı görseydi ve bunu yüzüne karşı söyleseydi? Ne yapardı? Yine de devam mı ederdi? Yoksa çaresizlikten Neville ve Hannah için her şeyi mahvetmeye mi giderdi?

Soruyu acı bir şekilde yuttu ve derin bir iç çekti.

Sadece işleri biraz daha idare etmesi gerekiyordu ve o zaman uzun vadeli seçeneklerinin ne olduğunu bilecekti. Dudaklarını birbirine bastırdı ve eninde sonunda ona soracağına dair kendine söz verdi. Çünkü aralarında olanları nasıl kategorize edeceğini bulabilmesi için bilmesi gerekiyordu. Bir gün, yanlış cevap onu öldürecekmiş gibi hissetmediğinde, ona soracaktı. Ama henüz değil.

"Boş ," dedi. "Ne oldu?"

"Önemli bir şey değil," dedi kaçamak bir ifadeyle.

"Sorabilirsin. Konuşabiliriz," dedi ama ifadesi gergindi.

Hermione başını salladı. "Hayır. Önemli değil. İstiyor olmam bile -muhtemelen sadece biyoloji zaten."

Gözleri çakmak çakmak oldu. "Sen ," diye mırıldandı.

Hermione hafifçe kıpırdandı. Hâlâ onun kucağında oturuyordu ve adam birden kızgın ve kırgın göründü. Bir şeyleri kaçırıp kaçırmadığını merak etti.

Dudağını kemirdi. "Bu gece yapmak ister misin? Yoksa ben mi gideyim?"

Daha önce hiç bu kadar çok konuşmamışlardı ve aralarındaki durumun garipliği aniden kendini hissettirdi.

"Geldiğimde burada olup olmayacağından emin değildim. Daha önce seks yaptığımızdan beri," diye ekledi.

Adam aniden kadının kalçalarını kavradı. "Kal. Daha önce bunu senin için iyi yapamadım."

Hermione kızarak, "İyiydi," dedi. "Aslında hoşuma gitti."

Biraz kuşkulu görünüyordu ama gözleri karardı ve Hermione nefesinin kesildiğini hissetti.

"Senin bu kadar yoğun olman hoşuma gitti-" sesi hafifçe titredi. Bunu düşünürken bile içinin ısındığını hissedebiliyordu. "Kendini tutmaman hoşuma gitti."

Malfoy'un yüz ifadesi giderek vahşileşiyordu. Hermione beklentiyle kıpırdandı ve zihninin kaydığını hissetti. Muhtemelen birazdan onu yalayacak ve sonra da serbest düşüşe geçecekti.

"Gerçekten mi?" diye hırladı.

"Gerçekten mi?" dedi soluk soluğa bir iniltiyle.

Isının kendisinden yayılmaya başladığını hissedebiliyordu; alt karnında birikiyor, çenesi boyunca ve boynundan aşağıya doğru ilerliyordu. Klitorisi karıncalandı ve yüzündeki sahiplenici ifadeyi inceleyen meme uçları sertleşti.

Titrek bir nefes aldı.

Draco ona baktı ve yüz ifadesi okunamaz haldeydi. Hesaplıyordu. Sanki onu değerlendirirken bir şeyi tartıyormuş gibiydi. Sonra elini kaldırdı ve bir an için kızın boynuna koydu. Adamın teni sıcak ve rahatlatıcıydı ve başparmağını boğazından aşağı kaydırırken kadın ona doğru eğildi. Sonra elini yavaşça gömleğinin en üst düğmesine götürdü ve fiskeyle açtı. Sonra bir sonraki düğmeyi. Ve bir sonrakini.

Kütüphaneden beri hiçbir şeyi yavaş yapmamışlardı. Hermione odaya girdiğinde her zaman telaşlıydı. Normalde ilk seferinde hızlı ve agresif olurdu. Birbirlerinin giysilerini yırtıp atarlardı ve adam onu yatağın içinde becerirdi.

Gömleğinin düğmelerini açmayı bitirdi ve Hermione külotunun çoktan sırlıklam olduğunu hissedebiliyordu.

Kumaşı ayırdı, böylece gömleği omuzlarından ve kollarından aşağı kaymaya başladı. Sonra elini arkasına attı ve sütyenini ustaca bir hareketle çözdü, çekip çıkardı ve onu üstsüz bıraktı. Meme uçları serin havada acıyla sertleşti. Adamın yoğun bakışları altında titredi.

Uzun bir süre ona baktı. Hermione onun giysilerini çıkardıktan sonra takındığı şaşkın ifadeye alışmıştı ama bu bakışlar hâlâ Hermione'nin hafifçe kızarmasına neden oluyordu.

Bunun sadece Alfa biyolojisi olmadığını düşündü. Onun görünüşünden gerçekten hoşlanıyor olmalıydı, yoksa bu kadar çok zaman harcamazdı.

Bazen gündelik ilişkilerle ilgili daha fazla deneyimi olmasını diliyordu, böylece neyin normal olduğunu daha net anlayabilirdi. Bu ona çok sıradan gelmiyordu ama belki de sıradanlığın nasıl işlediğini anlamıyordu.

Draco öne uzandı ve parmaklarını hafifçe kızın göğsünün alt tarafına dokundurdu. Teni karıncalandı ve hareketsiz durmaya çalışırken dudağını ısırdı. Sonra parmaklarını göğüslerinin arasından boğazının dibine kadar sürükledi.

Onun koku bezlerine dokunmadı. Aslında, onlardan kasıtlı olarak kaçınıyor gibiydi. Adam boğazını çenesine kadar okşadıktan sonra başparmağını ağzına soktuğunda Hermione ürperdi. Hermione tuzun tadını alarak emdi. Adam parmağını çekip dudaklarında gezdirirken dişleri hafifçe derisini sıyırdı. Sonra iki parmağını ağzına soktu, dişlerinin üzerinde gezdirdi ve diline bastırdı, sonra parmaklarını çekip çenesinden boynuna doğru sürükledi. Soğuk tükürük izlerini teninde hissedebiliyordu.

Onu öne doğru çekti. Bir nefes arayla durakladığında dudakları neredeyse birbirine değmek üzereydi. Burunları birbirine değdi ve Hermione hafifçe soludu, sonra adam onun ağzını kendi ağzına doğru sürükledi. Onu o kadar derinden öptü ki ayak parmakları kıvrıldı ve gömleğinin kumaşını kavradı.

Onu çevirdi ve altındaki kanepeye yatırdı. Boylu boyunca uzanıp onu baygın baygın öperken parmakları birbirine dolandı.

Hermione sırlıklam aşık olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal etmeye çalışsa, Draco'nun onu nefessiz bırakan öpüşünün altında yatmaktan daha iyi bir his olabileceğini düşünmüyordu. Kalbi patlamak üzereymiş gibi hissediyordu.

Dudaklarını onunkilerden çekip çenesine öpücükler kondurdu, kulaklarını ısırdı ve anlaşılmaz bir şekilde burnunu saçlarına gömmekten zevk alıyor gibiydi.

Onun sevgilisi gibi hissetti. Onu

seviyormuş gibi. Bunu nasıl

hazmedeceğini bilmiyordu.

Hep böyle miydi? Sadece fark edemeyecek kadar azgın ve bunalmış mıydı? Emin değildi.

Başını aşağı eğdi ve göğüslerinin kabarıklığı boyunca öptü. Onu öperken, eli göğüslerinin alt kısımları boyunca tüy gibi hafif dokunuşlarla kaydı, parmak uçlarını çevrelerinde gezdirdi ama ağrımaya ve zonklamaya başlayana kadar meme uçlarına dokunmadı.

Dudağını ısırdı ve eğildi. Sözsüzce yalvarıyordu. Onun göğüslerini sıkmasını, parmaklarını morartacak kadar sertçe bastırmasını istiyordu. Dilini kıvrımlarının üzerinde gezdirmesini, yanan ağzını meme uçlarına dolmasını ve altında çılgılık atacak kadar sert emmesini istiyordu.

Bunun yerine onunla alay etmeye devam etti. Onu hiç yalamadan yavaşça keşfediyordu. En yoğun tepki verdiği dokunuşları not ediyordu. Sanki çalmayı öğrendiği bir telli çalgıymış gibi.

Sanki öyle olması gerekiyormuş gibi hissediyordu. Onun dikkatli bakışları altında kendini o kadar gergin hissediyordu ki neredeyse titriyordu.

Çok yoğundu. Aklını kaçırmadan ve onu feromon kaynaklı ahlaksız bir durumda bırakmadan bu kadar yoğun olmasının mümkün olduğunu bilmiyordu.

Ama bezlerine hiç dokunmadı.

Normalde olduğu gibi onun gibi kokuyordu ama kendini canlı bir şekilde berrak hissediyordu.

Tüm bunların sadece hormonlardan kaynaklanmadığı aklına gelmemişti. Malfoy'la seks yapmanın yoğun ve inanılmaz olduğunu, çünkü hormonların bunu akıl almaz gösterdiğini varsaymıştı. Basitçe yle olduğunu ve hormonların sadece- sadece- olduğunu düşünmemişti.

Artık emin bile değildi.

Vücudu giderek daha fazla gerginleşirken onun altında kıvranıyordu. Klitorisi ve salgı bezleri, adamın amansız saldırısıyla içinde uyandırdığı yoğun uyarılma nedeniyle zonklamaya başlamıştı. Ona karşı koymaya çalıştı.

Geri çekildi ve ona baktı. "Kıpırdama."

Hermione sanki ona uğursuzluk getirmiş gibi donakaldı. Ona emir vermemişti. En ufak bir Alfa tonu bile kullanmamıştı ama Hermione hemen sustu.

"Seninle ilgileneceğim," dedi. "Sadece sabırlı olmalısın."

Hermione başını salladı ve o da hafifçe sırttı.

"Aferin kızıma."

Hermione içinde altın sarısı bir sıcaklık hissetti. Göğsünde mırlayan bir kedi hissi gibi.

Eğildi ve Hermione'nin karnına bir öpücük kondurduktan sonra yavaşça kaburgalarından göğüslerine doğru öptü. Meme uçlarını bir kez daha sert tepeler halinde okşadı, ta ki Hermione kıpırdamadan durmaya çalışırken neredeyse nefesi kesilene kadar. Hermione kasılmamaya ve kıvranmamaya çalışırken, onun her dokunuşunda seğiriyor ve titriyordu.

Sonra, kadın hıçkırarak ağlamanın eşiğine geldiğinde, sonunda dişlerinin arasında nazikçe göğüs ucunu yakaladı ve dilini zonklayan uca srttı.

Hermione neredeyse ılık atıyordu.

Adam meme ucunu emmeye devam ederken parmaklarını kanepenin kumaşına geçirdi. Dilinin her dokunuşu ve ağızından çıkan her sıcaklık, bacaklarının arasından aşağıya doğru fırlıyor gibiydi. Arzudan iyice kayganlaşmaya başlamıştı. Adamın ağızı göğüslerinin üzerindeyken bile boşalabilecekmiş gibi hissediyordu.

Sonunda ağızını meme ucundan çekti ve sonra diğer meme ucunu ağızına almak için eğildi.

Hermione tüm vücudunun katılaştığını hissetti.

Bu çok fazlaydı. Normal seksin böyle olması mümkün değildi. Sanki bir nöbetin eşiğindeymiş gibi hissediyordu. Uzuvarları aynı anda hem sıvıdan yapılmış hem de parçalanmanın eşiğindeymiş gibi hissediyordu. Kalbi güm güm atıyor, altındaki kumaşı kavırıyor ve sanki koltuktan düşüp tavana çarpacakmış gibi hissediyordu.

Draco dilini kızın hassas bedeninde gezdirmeye devam ederken bir eliyle de diğer göğsünü avuçladı ve parmaklarının altındaki meme ucunu yuvarlayıp okşadı.

Sonunda göğüslerinden çekildi ve onu tekrar öpmek için öne doğru eğildi.

Yoğunluk. Sahip olduğu kontrol. Ona baktığında sanki evreninin merkezi oymuş gibi hissediyordu.

Kontrol. Saplantı. Kontrol. Saplantı.

Dudakları buluştuğunda, sanki bir ışık çarpmış gibiydi. İkisinin de içinden bir şeyler geçiyordu ve adam dilini onunkine doğru kaydırırken kadın adamın ağızına karşı ürperdi.

Tehlikeli hissediyordu. Sanki kendisi ve Draco hakkında bilmeye hazır olduğundan emin olmadığı bir şey keşfediyordu.

Her şeyin hormonlardan ibaret olması gerekiyordu.

Şimdi-

Artık neye inanacağını bilmiyordu.

OceanofPDF.com

Beynimin İçine Girin

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

Draco Hermione'den uzaklaşıp ayağı kalktı, onu koltuktan çekip yarı taşıyarak yatağı götürdü. Neredeyse kemiksiz kalmıştı. Bunu tek başına yapabileceğinden şüpheliydi. Ve o bunu anlayabiliyordu. Onun hakkında her zaman bir şeyler söyleyebiliyordu, ama bunu nasıl yaptığından hiçbir zaman tam olarak emin olamamıştı.

Yatağı vardıklarında, adam onu şiltenin üzerine yüzüstü yatırdı. Üstsüzdü ama eteğı, külotu, çorapları ve ayakkabıları hâlâ ayağındaydı. Pratik, hiç de seksi olmayan, topuksuz Mary Janeler.

Adamın ayakkabılarını çıkardığını hissetti.

Hareket etmemesi yönündeki talimatların hâlâ yerinde olup olmadığından emin değildi. Yine de kıpırdamadan yattı.

Aslında kontrolün bende olmaması güzeldi.

Bu Hermione'nin sahip olduğunu hiç hayal etmediğı bir duyguydu.

Omega içgüdüleri yüzünden kontrolünü kaybettiğinde, kendini acımasızca savunmasız hissediyordu. Korkunçtu. İhanet tam bir kâbustu; zihninin ve bedeninin onu kontrol etmek isteyen herhangi bir Alfa'ya terk etmesi.

Geçmişte Draco'yla yattığında içgüdülerine boyun eğmişti. Kendini kontrol duygusundan vazgeçmek zorunda hissetmiş ve bundan nefret etmişti.

Kontrolü elinde tutmak bir zorunluluktu. Güvenle vazgeçebileceğı bir şey değildi. Hermione kontrolün nasıl elinde olmayacağını bilmiyordu. Yedi yıl boyunca Harry ve Ron'u hayatta tutmuş, okuldan atılmamış ve Hogwarts'taki derslerini geçmelerini sağlamıştı.

Gönüllü olarak kontrolde olmamak, NEWT'lerinde kasıtlı olarak başarısız olmak kadar yabancı bir kavramdı.

Kontrolde olmamak çok kötü, hayatını değiştiren, potansiyel olarak ölümcül sonuçlar doğurabilirdi. Eğer kontrol onda olmasaydı, içinde Harry'nin görünmezlik pelerini, kitapları, giysileri, parası, Dittany'nin Özü ve tüm kamp malzemeleri olan boncuklu bir çantası olmayabilirdi.

Kontrol sahibi olmamak, Anthony Goldstein'ın ona istediği her şeyi yapabilmesi için zihnini ulaşamayacağı bir yere sokması demekti.

Kontrol duygusunu kaybettiğini düşünmek bile Hermione'nin göğsünün sıkışmasına ve nefes almakta zorlanmasına neden oldu.

Ama Draco'nun ona "sakin ol" demesi ve sonra bunu yapmaya karar vermesi farklı hissettirdi. Bu bir seçimdi.

Draco'ya güveniyordu. Onun kendisine zarar vermeyeceğini zaten biliyordu. Bu yüzden, çaresizlikten değil de istediği için kontrolü ona bırakmayı seçmek yoğun bir rahatlama gibi geldi.

Alfalar kontrolü ellerinde tutmayı severlerdi. Buna ihtiyaçları vardı. İhtiyaç duyulmaya ve ilgilenecek birine sahip olmaya. Bir Omega olmasa bile, Alfalar yatak odasında çok özel tercihlere yönelirlerdi. Hermione birinin onu bağlamasına ve şaplak atmasına izin vermeyi isteyeceğinden emin değildi. Ancak Draco'nun ona kıpırdamamasını söylemesine, onu taşımaya ve yatağa yatırmaya izin vermek ve sırf buna karar verdiği için ona güvenmek...

Çok güzeldi. Sanki zihninin arkasında, hayatı boyunca ilk kez aniden yok olan bir endişe düğümü gibi.

Draco'nun elinin bacağından yukarı

kaydığını hissetti. Hafifçe inledi.

"Benim için kalçalarını kaldır," dedi. Sesi boğuktu ve onu istediği şekilde yönlendirirken parmakları kalça kemiklerini okşadı.

Hermione sırtını dikleştirip dizlerini açana kadar kıpırdandı.

Bu pozisyonu seviyordu. Neredeyse her gece onunla bu pozisyonda sevişiyordu. Ama Hermione o sırada genellikle hormon sisinin içinde kayboluyordu. Bu olduğunda hiçbir zaman kendini tam olarak tutarlı hissetmemişti. Adam onun içindeyken aının verdiği his son derece tatmin ediciydi. Ama o pozu verirken, ilk kez bunun çok açık ve utanç verici derecede uygunsuz olduğunu fark etti.

Draco'nun eteğinin fermuarını açıp hem eteğini hem de külotunu kcının kıvrımları üzerinden çıkardığını hissettiğinde kızarak yatağa gömüldü. Islaktı ve şişmişti, serin hava üzerine çarptığında tenindeki uyarılmayı hissedebiliyordu. Draco'nun külotunu dizlerine kadar indirdiğini hissettiğinde daha da kızardı ve bir bacağını kaydırarak külotunu çıkarıp odanın içinde bir yere fırlatmasını sağladı.

Kadının giysilerini odanın içinde sağa sola savurmak gibi bir huyu var gibiydi. Birkaç kez sutyenlerini ve klotlarını apliklerden aşağıya indirmek zorunda kalmıştı.

Dudağını ısırdı ve adamın kendisiyle sadece sevişmesini ve alışkanlık haline getirdiği gibi cinsel organına bakmamasını umdu. Neredeyse ne kadar akılsız olursa olsun, bu her seferinde biraz utanç vericiydi.

Bunun pek de alışılmadık bir durum olmadığını biliyordu, özellikle de Alfalar için, ama yine de hayranlık duyulacak daha iyi açıları olduğu kesindi. Herhangi bir açıdan.

Ellerini kızın kcının her iki yanağına dayayıp kıvrım boyunca kaydıldı ve kız inledi. Adam onun poposunu yoğurdu ve sahiplenici bir şekilde sıktı.

Sonra adamın parmaklarının kalçalarında hafifçe gezindiğini hissetti ve sonra adam geri çekildi. Kadın rperdi. Onun ne yaptığını görebilmeyi diledi, emin değildi ama bu düşünce onu dehşete düşürdü. Adamın onun uyarılmışlığına bakması yeterince utanç verici değilmiş gibi, bunu yaparken onu izleme düşüncesi bile neredeyse dşnlemeyecek kadar utanç vericiydi.

Hafifçe seğirdi.

Çok ama çok uzun bir duraklama oldu.

Neye bakıyordu öyle? Bakması bu kadar ilginç olamazdı. Endişeyle yutkundu ve yine de hareketsiz durmaya çalıştı.

Biraz daha zaman geçti.

Sonra havanın değiştiğini hissetti.

Başparmağı kızın ıslak merkezi boyunca kaydı ve kız sessizce soludu.

Sonra diğer başparmağı onun üzerindeydi, onu ayırıyor, açıyordu ve nefesini teninde hissedebiliyordu ve çok yakın olduğunu biliyordu. Sanki tüm vücudu kızarıyormuş gibi hissediyordu. Sıcaklık ondan yayılıyordu. Uyarılmışlığının iç bacaklarından aşağıya indiğini hissedebiliyordu. Utançtan ölmek istiyordu.

Draco'nun kontrolünden daha önce aldığı zevki geri verdi. Bu sıcak değildi.

Islak. Tanrım...

Draco'nun dili yavaşça Hermione'nin üzerinde gezindi. Hermione donakaldı ve ağzından daha önce hiç çıkarmadığı bir ses zorla çıktı.

Miyavladı ve neredeyse yatağa yığılıyordu.

Elini sırtının küçük kısmına bastırdı, onu yalamaya devam ederken yerinde tuttu; şişmiş etine küçük öpücükler bastırdı ve sonra klitorisini nazikçe ağzına emdi ve diliyle hafifçe vurdu.

Hermione içgüdüsel olarak inledi ve sırtı daha da keskin bir şekilde kamburlaştı. Adam, Hermione'nin tüm vücudu atom altı düzeyde parçalanacakmış gibi titreşene kadar ona hafifçe vurmaya devam etti.

Çok yaklaşmıştı. Eğer klitorisini biraz daha yalayabilseydi.

Ama tam olarak değil...

Tam eşikteydi ve adam aniden geri çekildi. İlk seferinde bunun bir kaza olduğunu dūřündü. Sonra adam tekrar yaptı. Ve tekrar. Kız çaresizlikten ağlamaya hazır hissedene kadar. Dudakları, dili ve parmakları onu en uç noktaya götürmeye devam etti ve sonra geri çekildi ve solana kadar başka bir yere gitti. Kıcının kıvrımı boyunca nazikçe öpüyor ya da sırtının kavislendiği omurganın tabanındaki gerginliğe yatıştırıcı bir şekilde masaj yapıyordu.

Sonra tekrar klitorisine yakın bir yerden öptü ve dilini iç uyluklarına doğru sürükleyip uyarılmışlığının her damlasını toplarken tekrar acı verici bir şekilde yakınlaştı.

Kendini o kadar gergin hissediyordu ki, adam üzerine nefes alsa boşalacakmış gibi hissediyordu. Ama o bunu bile yapmadı. Hermione parmaklarını çaresizce çarşafıara doladı ve sinirden nefesi kesildi.

Buna dayanamadı. Onu içinde istiyordu. Kollarını ona dolamasını ve onu sonuna kadar doldururken etrafına gerilene kadar sikinin içine gömüldüğünü hissetmek istiyordu.

"Lütfen-," diye hıckırdı sonunda, Malfoy'un dili bir kez daha klitorisine ve göbeğine hafifçe vururken. "Tanrım, Malfoy, lütfen!"

Dili tekrar durdu ve kalçasının üst kısmındaki hassas noktaya, kıcının kıvrımının hemen altına bir öpücük konduracak kadar uzaklaştı. Kendini o kadar yakın hissediyordu ki, adam bir parmağını içine soksa anında parçalanacağından emindi.

"Lütfen ne?" diye sordu alçak bir sesle. Adamın kalçasına hafifçe sırtıttığını hissedebiliyordu. Prat. İnanılmaz biriydi.

Hermione sertçe yutkundu. "Lütfen, lütfen sik beni," dedi kısık bir sesle.

Tek kelime bile etmeden uzaklaştı. Hermione nefesini tuttu ve kayan kumaşın sesini duydu. Rahatlamaktan neredeyse ağlayacaktı.

Sonra onu arkasında hissetti, sağ eli hafifçe kalçasını kavradı ve onu yerinde tutarken sol eli bir an için omurgası boyunca ilerledi.

Sonra adamın sikinin başını merkezinde hissetti ve adam içine girerken ona doğru bastırdı. Adam onu doldururken uzun ve alçak bir inilti çıkardı. Onun her santimini sertçe sıktı. Adam leğen kemiğine doğru sertçe bastırdı ve kadın eğilip adamın etrafında gerildiğini hissederken hırıltılı bir şekilde soludu.

Seks her zaman bu kadar gerçek miydi?

Geri çekildi ve tekrar tekrar içine girdi. Sert ve hızlı. Kız onun etrafında her kenetlendiğinde boğazının arkasından alçak sesle inledi, kız bunu her duyduğunda sanki bu ses omurgasındaki sinirleri ateşe veriyordu. Onunla buluşmak için kalçalarını geri itti ve onun altında inledi ve nefes aldı.

Göğsü ona yaslanana kadar sırtına doğru eğildi. Adamın sıcaklığı kızın içine yayılıyordu. Parmaklarının kafa derisinin saçlarına girdiğini hissetti ve başını yukarı çekip çevirdi, içine girmeye devam ederken dudaklarını morartıcı bir öpücükle yakaladı.

Onun içinde tamamen kaybolduğunu hissetti. Adam onun içinde ve üzerindeydi, parmakları saçlarını çekiyor ve dudakları nefesini kesiyordu.

Dudaklarını onunkilerden ayırdı ve bir elini vücudunun altına kaydırarak sağ göğsünü kavradı ve acımasız hızını sürdürdü. İçindeki açığı çok fazlaydı-

"Sen çok mükemmelsin. Sen benimsin. Her zaman benimsin," diye mırıldandı Hermione'nin omzuna doğru, içindeki düğüm şişmeye başladıkça hamleleri kısaldı. Onu daha önce hiç bu pozisyonda düğümlememişti, Hermione adamın bir şekilde daha derin ve daha büyük olduğunu hissetti, bu hem imkansız hem de rahatsız edici olmalıydı ama bir şekilde tamamen inanılmaz hissettirdi.

Adamın aleti vücudunun içinde kilitli kaldığında ve adam kaslı kollarını onun etrafına sardığında fiziksel olarak kapana kısılmıştı. Hayatında hiç bu kadar güvende hissetmemişti.

Bir anlık bir durgunluk oldu. Sonra boşalmaya başlarken kalçaları spazmodik bir şekilde sarsıldı.

Hermione içinde bir bomba patlamış gibi hissetti. Orgazm olma hissi bile yoktu, sadece beyazlık vardı, sanki doruk noktasının yoğunluğu onu vururken dünya bir anlığına var olmaktan vazgeçmişti. Kendini toparladığında hala orgazm oluyordu. Devam ediyordu. Vücudu onun etrafında kenetlenirken çığlık attı.

Draco onun içinde sarsılırken kulağına, "Aferin kızıma," diye inledi. "Sen çok iyi bir kızsın. Çok mükemmel. Benimsin. Tanrım. Lütfen. Daima benimsin."

Doruk noktası hafiflediğinde derin bir nefes aldı ve Hermione'nin omuzlarını öpmeden önce başını onunkine yasladı. Kollarını çekmeye başladı, Hermione onun elini yakaladı ve kavradı.

"Kal-," dedi nefes nefese, bacaklarını aşağı kaydırıp şiltenin üzerinde yayılırken. "Seni böyle hissetmek hoşuma gidiyor."

Onu takip etti ve yatağın üzerine sıkıştırdı. Göğsünü Hermione'nin sırtına bastırıyor, kollarını Hermione'nin kollarına doluyor ve bacaklarını Hermione'nin bacaklarının üzerine koyuyordu. Hermione içini çekti ve eridi. Kalbi hâlâ orgazmın etkisiyle çarpıyordu. Başı adamın çenesinin altına sığıdı ama adam başını aşağı eğdi ve dudaklarını yanağına değdirdi.

Gözlerinin kapanmasına izin verdi ve bunun tadını çıkardı. O kadar bunalmıştı ki uyuyakalabilirdi. Ama beyni az önce olanları anlamaya çalışıyordu.

Birkaç dakika onun altında yattıktan ve güneş ışığındaki bir kedi gibi ısını emdikten sonra, "Bunun sadece feromonlardan kaynaklandığını düşünmüştüm," dedi.

"Ne?" Adamın sesi göğsünde gümbürdüyordu ve kadın sırtındaki titreşimleri hissedebiliyordu.

"Yoğunluk. Feromonlarımızın beyinde kimyasal bir reaksiyona neden olduğunu sanıyordum. Uyuşturucu gibi. Seksin gerçekten böyle olduğunu fark etmemiştim. Sadece seninle kafamın iyi olduğunu sanıyordum."

Bir dakika boyunca sessiz kaldı. Sonunda kuru bir sesle "Teşekkürler," dedi.

Hermione kızarıırken gözlerini sıkıca kapattı. "Bu işte kötü olduğunu düşündüğümü kastetmedim. Sadece-normalde kendimi çok kaybederim. Her zaman tam olarak ne olduğunu bile hatırlayamıyorum çünkü çok gerçeküstü. Bu yüzden -" nefesi kesildi, "- hala seks yapabileceğimi ve kendim gibi hissedebileceğimi fark etmemiştim. Bunun artık sadece bir Omega olarak deneyimleyebileceğim bir şey olduğunu sanıyordum."

Draco çok uzun bir süre sessiz kaldı. Neredeyse endişe verici derecede

uzun bir süre. "Granger, sen bir Omega'sın," dedi yavaşça.

Hermione gözlerini devirdi. "Evet, ama-,"

"Ama" diye bir şey yok. Sen bir Omega'sın. Tüm hayatın boyunca öyleydin. Sen bir kurt adam değilsin, bu sana yakın zamanda bulaşmış ve şimdi ara sıra tedavi etmek zorunda kaldığın bir şey değil. Sen bir Omega'sın. Nokta. Bundan sonra ama yok."

"Ama-"

Hafifçe inledi. Hermione onun altında sertleşti. Belli belirsiz bir iç geçirdi. "Devam et, dinliyorum," dedi teslim olmuş bir ses tonuyla.

Ellerini kızın kollarında gezdirdikten sonra yavaşça aşağı indirdi, sonra parmaklarını kızın kilere doladı ve burnuyla kulağını okşadı.

Hermione onun altında titredi ve ne söylediğini hatırlamaya çalıştı. "Ama ben değilim. Bu ben değilim. Yani, daha önce birbirimizi çok iyi tanıdığımızdan değil ama ben olmadığımı anlayamıyor musun? Kontrol edebilseydim böyle olmazdım. Feromonlar devreye girdiğinde, neredeyse tüm öz kararlılığımı kaybediyorum. Bildiğim zaman bile - sanki bilen parçamın kendimi buna uymaktan alıkoyacak hiçbir gücü yokmuş gibi. Bu bir çeşit ayrışma gibi. Birinin bunu nasıl olup da kesinlikle dehşet verici bir şey olarak gördüğünü anlamıyorum."

Malfoy sustu ve Hermione hafifçe ofladı. "Yani, Anthony Goldstein'a karşı isteyerek savunmasız kalacağımı düşünmüyorsun, değil mi?"

Draco hemen cevap vermedi. Sadece dudaklarını onun şakağına değdirdi. Kızın sağ elini bıraktı ve saçlarını yüzünden taradı.

"Bence normal bir şekilde ortaya çıkmamış olman mümkün," dedi parmağını saç çizgisinde gezdirerek. "Okuduğum kitapların hiçbirisi bazen gösterdiği ikiliğe atıfta bulunmuyor. Bunun Omegalar için tipik bir durum olduğunu sanmıyorum."

Hermione onun söylediklerini düşünürken donakaldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Sen okuldayken etrafın Alfalarla çevriliydi. Doğum gününden önce bile bir şeylerin farklı olduğunu fark etmiştin, değil mi? Seni her gördüğümde oldukça alışılmadık davranıyordun."

Hermione başıyla küçük bir selam verdi.

"Muhtemelen erken ateşlenmeliydin. Kitaplar Omega'lar Alfa'lara maruz kaldığında bunun olabileceğini söylüyor. Ama yine de doğum gününe kadar sunum yapmadın. Benim teorim, muhtemelen irade gücünle sunumunu bastırdığın yönünde. Ve seni bulduğumda içinde bulunduğun durum göz önüne alındığında, kızıştığında bile hala bununla savaşıyordun. Eğer Alfa sunumu gibi bir şeyse, bunun sunumunun ortaya çıkışını etkilediğini düşünüyorum."

Hermione kaskatı kesildi ve sersemlemiş bir halde dehşet içinde yattı. "Aman Tanrım. Bunu kendime ben mi yaptım yani?"

"İsteyerek değil."

"Ama mücadele etmemiş olsaydım, her şeyin farklı olacağını mı düşünüyorsun?"

"Bu mümkün."

"Aman Tanrım," dedi Hermione sessizce. Ağlamak istediğini hissetti.

"Büyükanneme yazabiliriz. Kendisi oldukça münzevi biridir ama Omega olduğunuzu söylersek sizinle konuşmak isteyebilir. Yaşadığınız şeyin tipik olup olmadığını size söyleyebilir."

Hermione, kızının duruşmasına bile gelmemiş olan Druella Black'in Muggle doğumlu bir Omega ile görüşmeyi kabul edeceğini hayal etmekte zorlanıyordu.

"Senin için değişebilir," diye ekledi Draco bir dakika sonra. Ses tonu aniden değişmişti. Daha önce sesinde bir yumuşaklık, bir güven duygusu vardı. Şimdi sesi gergindi, biraz da sertti. "Sonunda seni ısıracak kadar güvendiğin birini bulduğunda. Kabullenmesi senin için bu kadar zor olmaktan çıkarsa, ikili eğilimlerin azalabilir."

Hermione bir an dondu kaldı. Sonra dudağının iç kısmını ısırdı ve gözlerini kapadı. O değildi - ona başka bir Alfa bulmasını söylerken içinde düğümleniyor olamazdı. Onu yanlış anlıyor olmalıydı.

"Yapmam gerektiğini düşündüğün şey bu mu? Başka birini mi bulayım?" diye dikkatle sordu.

Draco hareketsiz kaldı. "Yapmaya niyetlendiğin şey bu değil mi?" dedi. "Bunun geçici olduğunu söylediğinde?"

Hermione birden, kaçmak için hiçbir yolu olmadan onun vücudunun altında sıkışmış bir halde yattığı için pişman oldu. Sanki karnına yumruk yemiş gibi hissetti. Dudaklarını birbirine bastırdı ve sertçe yutkundu.

Bir dakika sonra kendini "Hayır," demeye zorladı. "Ben-aslında tıbbi seçenekleri araştırıyorum."

"Tıbbi seçenekler mi?" Draco tamamen kaybolmuş bir sesle yankılandı.

Hermione kızardı. Draco'nun altında zaten hafifçe terliyordu, ama birden kendini saunaya hapsolmuş gibi hissetti. Bunların hiçbirini Malfoy'la tartışmayı düşünmemiştir.

Sesini rahat tutmaya çalışarak, "Evet," dedi. "Sıcakları durdurmak için yumurtalıklarımı alıyorum. Ve bezlerimi de. Artık bununla uğraşmak zorunda kalmamak için tüm sorundan kurtuluyorum."

Draco sessizdi. Sağır edici bir sessizlikti bu. "Sen-," diye başladı bir dakikadan fazla bir süre sonra. Sonra durdu ve tekrar sessizliğe gömüldü.

Hermione seğıirdi. "Her neyse, bu araştırdığım uzun vadeli bir seçenek. Henüz bir cevap almadım. Sırf bekâr olduğu ve onu daha iyi tanıdığım için tüm hayatımdan vazgeçip Charlie Weasley ile evlenmekten daha mantıklı görünüyor. Ya da güvendiğim bir sonraki Alfa'nın başka bir Anthony Goldstein olup olmayacağıyla kumar oynamaktan. Bu iki durumda da ikiliğin ortadan kalkma ihtimali olduğunu pek sanmıyorum. Bu yüzden Omega olmaktan vazgeçmek daha mantıklı."

Draco'nun hâlâ onunkine dolanmış olan eli belli belirsiz irkildi ve elini daha sıkı tuttu. "Yapmak istediğin şey bu mu?" Sesi hafifçe titriyor gibiydi.

Hermione çenesini omzuna yasladı. "Yapılacak en mantıklı şey bu gibi görünüyor."

"Ruh bağı kurmak istemiyor musun? Ya da çocuk sahibi olmak?"

Hermione yüzünü yatağa gömdü. "Ruh bağı kurmak istemek biyolojik bir zorunluluk, o yüzden hormonların hepsi gittiğinde eminim bu arzu da kaybolacaktır. Muhtemelen sadece bir içgüdüdür. Çocuk konusuna gelince, evlat edinebilirim."

Draco başka bir şey söylemedi. Başını onun omzuna yasladı ve yanağını omzuna bastırdı. Birkaç dakika daha geçtikten sonra aleti kızın içinden çıkabilecek kadar yumuşadı.

Geri çekildi ve yatağın kenarına oturdu. Hermione omzunun üzerinden geriye baktı ve onu inceledi. Sırtı ona dönüktü, ne yaptığından emin değildi. Yüzünü göremiyordu.

Onun tepkisinden ne anlam çıkaracağından emin değildi.

"Sanırım gitmem gerekiyor," dedi aniden. Ayağa kalktı ve giysilerini toplamaya başladı.

Hermione doğrulup onu izledi. Üşüdüğünü hissetti ve yatak örtüsünü sıkıca üzerine çekti. Üstünü değiştirirken ona bakmadı, sonra kanepeden çantasını aldı.

Her zaman gece kalırdı.

"Malfoy," dedi Hermione, "bana kızgın mısın?"

Dondu kaldı ve sonra dönüp ona baktı. "Hiç de değil, Granger. Sadece yatakhanelerde ara sıra görünmem gereken bir yatağım var."

Hermione kuşkuyla ona baktı.

"İyi geceler, Granger," dedi omzunun üzerinden.

Hermione birdenbire soğuk, geniş ve korkunç derecede boş hissettiren odaya göz gezdirdi.

O odada yalnız olmaktan nefret ederdi. Nedense odada hep *o* kalırdı. Malfoy her zaman önce giderdi.

Kalktı ve yeniden giyindi. Eteğini ve külotunu asılı oldukları aplikten indirdi.

Gryffindor yatakhanelesindeki yatağı soğuktu. Sonunda uykuya dalması saatler sürdü. Kendini yeterince sıcak hissetmesi için yirmiden fazla yorgan getirmesi gerekmişti. Geç saatlere kadar uyudu. Çalar saatinin ısrarlı uğultusu bilincine girmeyi başardığında kahvaltı çoktan geçmişti.

Ev-elflerinden bir sandviç aldı ve kütüphaneye gitti.

Arkasında birinin boğazını temizlediğini duyduğunda Biçim Değiştirme okumasını derinlemesine gözden geçiriyordu. Kafasını kaldırdı ve Neville'in ona garip garip baktığını gördü.

İhtiyatla onu inceledi. "Bir sorun mu var Neville?"

"Um-" ona bakarken çenesini ovuşturdu. "Bugün yanlışlıkla senin postanı açtım. Çok özür dilerim. St Mungos'tan gelen bir paket olduğunu gördüm ve ailemle ilgili olduğunu düşündüm, bu yüzden isme bakmadım."

Kitap çantasından büyük, açık bir zarf çıkardı ve ona doğru uzattı.

Hermione kızardı ve kâğıdı onun elinden kaptı. Bir tomar kâğıdı çekip çıkardı ve içindekilere hızla göz gezdirdi.

Yüzü düştü ve içeriğin özeti karşısında hayal kırıklığına uğrayarak yutkundu.

"Şey," dedi birkaç dakika okuduktan sonra. "Bu umduğum kadar basit değil."

Neville beceriksizce kıpırdandı. "Bu gerçekten de planladığın bir şey mi?"

Hermione gözlerini kısarak ona baktı. "Sanırım hepsini okudun?"

Neville kıpkırmızı oldu. "İlk başta sadece kafam karışmıştı, sonra fark ettim ki -Merak ettim. Gerçekten özür dilerim. Eğer biri ailemin dosyalarını okusaydı, muhtemelen onları döverdim. Bana yumruk atabilir, büyü yapabilir ya da ne istersen yapabilirsin. Yemin ederim senin için olduğunu fark etseydim açmazdım."

Hermione ağır ağır, "Sorun değil," dedi, sayfaları yeniden çevirerek. "Sonunda bunu yaparsam bilmeyecek değilsin ya."

"Daha iyi seçenekler yok mu? Yani -bu çok hoş- geri dönemezsin. Bu her şeyi değiştirir." Neville endişeyle ona bakıyordu.

Hermione'nin ağzının kenarı seğirdi. "Ben sadece çocuk yapmayacağımızı sanıyordum. Diğer tüm risklerin ve olası yan etkilerin farkında değildim. Umduğum kadar basit değilmiş." İçini çekti ve paketi tekrar karıştırıp başka bir sayfada durdu. "Tabii ki St Mungo's etik kurulunun, tüm önkoşul sınavlarını ve psikolojik testleri geçtikten sonra böyle bir 'Büyücülük türüne zarar verme' işlemini onaylayacağını varsayıyorum."

Görüşmeler. Biyolojik çocuk istememem akıl sağlığımı sorgulanır hale getiriyor. Ünvanım bir yana, benim gibi 'akıllı kızlar' Büyücülük dünyasının gerçekten çocuk sahibi olmaya ihtiyaç duyduğu kişilerdir." Paketin içindeki çok sayıdaki mektuptan birine dudak büktü. "Akli dengemin yerinde olmadığını, kendi bedenim hakkında karar vermekten aciz olduğumu ve kapsamlı bir danışmanlığa ihtiyaç duyduğumu kaç kez ima etmeyi başardıkları düşünüldüğünde, anneliği bana dayatmaya bu kadar hevesli olmaları dikkat çekici."

Neville ensesini ovuşturdu ve ne yapacağını şaşırılmış gibiydi. "Yani... sen ve Malfoy çıkmıyorsunuz, ben sadece ikinizin çıktığını sanıyordum."

Hermione gözlerini kaçırarak, "Hayır," dedi. "Sadece öylesine bir şey, ben bu konuda cevap beklerken diğer çocuklar beni taciz etmesin diye." Paketi işaret etti.

Neville şaşkın bir sesle, "Huh," dedi. Ona endişe verici bir şekilde düşünceli düşünceli bakıyor gibiydi. Harry'nin asil ve aptalca bir şey planlarken takındığı bir ifadeydi bu. Hermione irkildi.

"Neville, sen ve Hannah için gerçekten çok üzgünüm. Dün gece konuştuk. Bilmeni isterim ki, ilişkinize müdahale etmekle ilgilenmiyorum. Tıbbi seçenekleri araştırıyor olmamın tek nedeni, bir tür zorunlu, yarı anlaşmalı evliliğe son verme fikrine hiç ilgi duymuyor olmam. Zaten tüm Weasley Ailesi beni Charlie'yle evlenmeye teşvik etmek için defalarca mektup yazdı." Hafifçe homurdandı.

Neville hâlâ düşünceli düşünceli ona bakıyordu.

Hermione içten içe inledi. "O yüzden lütfen bir şey yapma. Yazımı yarı tesadüfi bir şekilde okuman, hayatımla ilgili ne yapmaya karar verdiğime karışman için bir davet değildi."

Yüzü kızardı.

Onu inceledi. Neville gerçekten çekiciydi. Sıcaklık duygusunu kaybetmeden güçlü. Hannah-Hermione ile birlikte olmasaydı

Ona aşık olduğunu hayal etti. Adamda onu pervane gibi kendine çeken bir kararlılık vardı.

Gözlerini kaçırıldı ve dudağını ısırıldı. "Her neyse, ödevim var. Eminim senin de vardır. Postamı getirdiğin için teşekkürler."

Neville kitap çantasının yerini değiştirdi ve Neville onun tereddüt etmeye devam ettiğini görebiliyordu. Neville nihayet gidene kadar kararlılıkla Biçim Değiştirme ders kitabına baktı.

Hafif bir oh çekti ve gerçekten okumaya başladı.

Daha beş paragraf okuyabilmişti ki, sandalyenin ayaklarının gıcırtısı duyuldu ve biri Hermione'nin solundaki koltuğa düştü.

Hermione gözlerini kapadı ve dönmeden önce içten içe inledi.

Pansy bir şekilde sandalyeyi iki ayağı üzerinde dengeliyor, imkansız bir açıyla arkasına yaslanıyor ve kısık gözlerle Hermione'ye bakıyordu. Dudakları kızılın tehlikeli bir tonundaydı ve sırtarak hafifçe yukarı kıvrılmıştı.

"Kararımı verdim," dedi Pansy bir dakika sonra. "Biyolojik olarak sana bahsedilen mutlak altın madeniyle hiçbir şey yapmıyor gibi görüldüğün için, bunu senin yerine ben yapmak zorundayım. Sana bir koca bulacağım."

Bölüm Sonu Notları

Hermione'nin kadın üremesine ilişkin görüş ve fikirlerinden rahatsız olan varsa diye belirtmek isterim ki benim de çok sevdiğim iki çocuğum var. Anneliği çok tatmin edici buluyorum, ancak kadınların bu deneyim olmadan eksik kaldığını ya da çocuk istemeyenlerin çocuk sahibi olması gerektiğini düşünmüyorum.

Tüm Bu Kötü Kan Burada

Hermione birkaç saniye sessizce baktı. Sonra kaşlarını çattı ve Pansy'ye Hermione'nin sakın ve güven verici olduğunu umduğu bir ifade verdi.

"Teklifin çok hoş, Pansy," dedi Hermione, ses tonundaki alaycılığı ya da kuşkuculuğu saklamaya çalışarak. "Ama ben aslında bir koca aramıyorum."

Pansy biraz daha sırtıttı ve kaşlarını kaldırdı. "Hayır, tabii ki hayır, senin gibi Muggle doğumlu zeki bir cadı, avantajlı bir eşleşme yapmak için okula gitmek kadar boş bir şey yapmaz. Bir erkeğe ihtiyacın yok. Dünyayı tek başına değiştirebilirsin."

Hermione öylece baktı.

Pansy'nin sırtışı acımasızlaştı. "Doğum gününe kadar yapabiliirdin. Artık durumun o kadar da tekil bir güç değil, değil mi?"

Hermione'nin gözleri kısıldı.

"Olamaz, Hermione Granger bana ters ters bakıyor," dedi Pansy mükemmel manikürlü ellerini sahte bir dehşetle havaya kaldırarak. "Savaş kahramanı statünü kullanıp bana satır mı yazdıracaksın? Otuz sekiz santim boyunca 'Ataerkilliğe izin vermeyeceğim' mi?"

Pansy suratını astı ve asasını salladı. Havada bir düzine parşömen ve hızlı nota kalemleri belirdi ve kelimeleri tekrar tekrar karalamaya başladı.

"Aslında çok faydalı bir büyü," dedi Pansy işaret parmağındaki ojeyi incelerken. Arkasında giderek büyüyen ve üzerinde 'Ataerkilliğe izin vermeyeceğim' yazan bir parşömen duvarı vardı.

"Bir sosyete olmak üzere yetiştirildiğinizde, anneniz size aynı anda yüz menünün nasıl basılacağı gibi şeyleri öğretir. Elbette, bir galaya ev sahipliği yapamayacak kadar zeki ve aydınlanmışsınız. Çok önemli biri olacaksınız,

Yasa tasarısı yazmak ve Wizengamot'a House-elf haklarıyla ilgili beş bin sayfalık yasa tasarınızı okutmaya çalışmak; muhtemelen zorunlu olmadıkça bir etkinliğe bile katılmazsınız. Demek istediğim, ne tür bir zavallı küçük sürtük sırf etrafta dolanıp sezonun ayakkabıları ve quidditch biletleri hakkında konuşmak için bir elbiseye yüzlerce galleon harcar?"

Hermione endişeyle Pansy'ye baktı. Kızın durumunun iyi olmadığı açıktı; danışmanlık alması ve belki de Viola Klein'ın Kadınsı Karakter kitabını okuması önerilebilirdi.

"Aman Tanrım, Granger, benim için aydınlatıcı bir kitap listesi hazırladığını görür gibiyim." Pansy sesli bir şekilde kıs kıs güldü. Tüy kalemler hâlâ "Ataerkilliğe izin vermeyeceğim," diye karalıyordu.

Hermione nazik olmaya çalışmaktan vazgeçti. "Parkinson, birazdan dersim var, söyleyecek ciddi bir şeyin yoksa lütfen çek git."

"Bence bu oldukça ciddi," dedi Pansy omuz silkerek. "Sana borcumu ödemenin bir yolunu bulacağımı söylemiştim. Bu aslında benim oldukça iyi olduğum bir şey ve eğer istediğin Alfa'yla evlenebileceğin gerçeği olmasaydı senin doğuştan kötü olacağın bir şey. Dünya senin istiridyendir. Sana borçlu olmasaydım, muhtemelen bu konuda senden ne kadar nefret ederdim bilemezsin. Dürüst olmak gerekirse senden hâlâ nefret ediyorum ama daha az ediyorum."

"Bekle. Benim bir Omega olmamı mı kıskanıyorsun?" Hermione inanmadığını hissetti.

Pansy'nin ciddi bir danışmana ihtiyacı vardı.

Pansy burnunu çekti. "Senin aksine, bana bir sonraki Muggle Bakanı olacağım söylenerek büyütülmedim -ya da Muggle'ların hükümetlerine verdikleri isim her neyse. Annem beni evlenmem için yetiştirdi. Mümkün olan en avantajlı eşleşmeyi yapmam için. Parkinsonlar zengin değil ama köklü bir aileyiz. Ben bir Slytherin'im, senden daha hırslıyım Granger, aramızdaki fark bana avantajlı bir evlilikle bunu elde edeceğim öğretilerek büyütülmüş olmam." Pansy hafifçe içini çekti. "Elbette, artık benim için her şey mahvoldu. Annemin bütün yaz bana yardımsever bir şekilde hatırlattığı gibi 'bütün şansımı paramparça ettim'. Ne diyebilirim ki? Kumar oynadım ve kaybettim."

Hermione çenesinin sıkıştığını hissetti ve başını hafifçe salladı. "Kumar oynadım ve kaybettim derken, Harry'yi Voldemort'a teslim etme girişiminden mi bahsediyorsun? Bu da benim ve benim gibi herkesin öldürülmesine ya da hapsedilmesine yol açacaktı?" Sesi biraz hırçındı.

Pansy başını çevirdi ve Hermione "Voldemort" deyince şık, alaycı yüzü hafifçe kırıldı.

"Benim yerimde olsaydın ne yapardın? Kişisel bir şey değildi." Pansy'nin sesi hafifçe titriyordu. "O kazanacaktı. Potter'ın kendini diriltme ve Öldüren Lanetler'i bumerang gibi fırlatma yeteneğine sahip olduğunu bilmeyen yoktu."

Hermione ona ters ters baktı. "Köleleştirilmemin ve muhtemel ölümümün kişisel olmamasına çok sevindim. Seçme şansın vardı. Harry'nin Voldemort'a karşı hayatta kalma konusunda oldukça iyi bir sicili var," Pansy bu isimle irkildi, "eğer durup düşünseydin bunu bilirdin," dedi Hermione. "Ama sanırım o 'kumarın' sana nasıl yaradığını görünce artık bunun farkına ."

Pansy'nin beti benzi attı ve ağzı açık kaldı. Sonra dudaklarını sert bir çizgi halinde birbirine bastırdı ve gözleri parladı. Aniden ayağa kalktı, "Tanrım -Goldstein'in *neredeyse* sana yapacakları için kendimi çok kötü hissettim," dedi titreyen bir sesle. "Ama sen benden daha kaltaksın."

Hermione gözlerini kırptırdı ve Pansy'nin sözlerini nasıl anladığını fark edince bembeyaz kesildi. Ayağa fırladı ve Pansy kaçamadan onu bileğinden yakaladı. "Aman Tanrım, Pansy, Anthony'yi kastetmemiştim. Çok özür dilerim. Asla ama asla öyle bir şey demek istemedim. Ben sadece politik evliliklerden bahsediyordum. Asla yapmam, çok özür dilerim."

Pansy'nin ifadesi hafifçe dalgalandı. Hermione öne doğru eğilip Pansy'nin elini tuttu. "Çok özür dilerim."

Sonunda Pansy elini geri çekti. "Siz Gryffindor'lar gerçekten de çok aptalsınız." Hermione ellerini ovuşturarak Pansy'nin yanında dururken Pansy bir an için yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Elbette-" diye homurdandı Pansy ve sonra gözlerinin altını silerken sessizce burnunu çekti. "-Birinin bana söylediği en iğrenç şey

kaza."

Hermione yüzünü buruşturdu ve ayakkabılarına baktı. "Çok çok özür dilerim. Yemin , asla-"

"Tabii ki hayır Granger," dedi Pansy sert bir ses tonuyla, hâlâ dimdik duruyordu. "Gryffindor'lar gerçekten de böyle anlamlı bir şey bulacak kadar zeki değiller."

"Çok özür dilerim," diye tekrarladı Hermione ve Pansy'yi kucakladı.

Pansy'nin bütün vücudu taş kesilmiş gibi gerildi. "Felaket saçların beni boğarak öldürmeden önce ellerini üzerimden çek."

Hermione hemen geri adım attı, elleri birbirini kavradı.

Pansy masaya bakmadan önce birkaç saniye daha kıpırdamadan durdu. "Sanırım sen yanlışlıkla beni aşağılamak için yeni bir yol bulmadan önce işimize dönmeliyiz."

Pansy'nin ağzı seğirdi ve Hermione kafasını duvara vurmak istedi.

"Pansy, bana gerçekten hiçbir şey borçlu değilsin. Bu senin başına asla gelmemeliydi. Ben gerçekten-," Hermione eliyle işaret etti. "Çok özür dilerim. Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Parvati zaten Kehanet'in mistik güçleri aracılığıyla benim için ruh eşimi bulmaya çalışıyor. Yani buna ihtiyacın yok-"

Pansy yüksek sesle homurdandı ve gücenmiş görünüyordu. "Buraya sana ruh eşi gibi işe yaramaz bir şey bulmaya gelmedim. Aşk, evcil hayvanlar ve çocuklar içindir. Aptallığın bir yana, borcum hâlâ geçerli. Sana siyasi bir ittifak bulmayı teklif ediyorum." Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı ve oturdu. "Önce hedeflerini belirleyelim, sonra da seçeneklere bakalım. Otur." Pansy'nin sesi keskindi.

Hermione sessizce işbirliği yapmazsa yanlışlıkla Pansy'nin duygularını tekrar inciteceğinden korkarak sandalyesine geri çöktü.

Pansy asasını salladı ve renklerle kodlanmış parşömenlerden oluşan bir dağ oturdukları masayı kapladı.

Hermione bakakaldı. "Bunlar da ne?"

"Britanya'daki uygun Alfaların profilleri," dedi Pansy omuz silkerek. "Annem yıllardır profilleri bir araya getirir; Alfalar çok başarılıdır. Sana söyledim, bu işte iyiyim. Bu kapsamlı bir proje."

Hermione büyülenmiş bir dehşet duygusuyla tanıdık bir armayla süslenmiş parşömenlerden birine uzandı. Pansy Hermione'nin eline sertçe vurdu. "Parşömenleri amaçsızca karıştırmaya başlama. Aramamızı bir eleme süreciyle daraltmalıyız."

Hermione elini geri çekerken eli acıyordu. Pansy korkunç derecede iyi bir tokatçıydı.

"Şimdi. Ne istiyorsun? Sadece para değil; övgü dolu bir şey söylemekten nefret ediyorum ama ben bile o kadar avam olmadığınızı kabul ediyorum. Yani politik güç ve zekâ mı? Karizmatik birini mi tercih edersin? Sihir Bakanı mı olmak istersiniz yoksa sadece onları kontrol etmek mi? Uluslararası meseleler mi yoksa ulusal mı? Yoksa daha çok sihirli endüstrilerle mi ilgileniyorsunuz? Doğru türden bir iş anlayışı, parmaklarınızı siyasi bir kariyerden daha fazla turtaya sokabilir. Ya da araştırma? Gizemler Departmanı ile ortak projeler ve çılgır açan araştırmalar. Bu gibi tercihler potansiyel seçenekler üzerinde büyük bir etkiye sahiptir."

Hermione gözlerini kırıştırdı ve Pansy'ye uymaya karar verdi, çünkü onu nasıl durduracağına dair en ufak bir fikri yoktu. "Henüz karar vermedim. Büyücülük dünyasını daha iyi bir yer haline getirmek istiyorum. Bunu en iyi nasıl yapacağıma karar vermedim. Okul yılını cevabı bulmakla geçirmeyi planlıyordum."

Pansy gözlerini devirdi ve burnunu kırıştırdı. "Gerçekten de korkunç derecede yardımseversin. Ayrıca sen muhtemelen Ron Weasley'le evlenip yine de Sihir Bakanı olabileceğini düşünecek bir tipsin. Sanki en yakın arkadaşının Üçbüyücü Şampiyonu olmasını kaldıramayan bir çocuk Hermione Granger'ın kocası olarak tanınmaktan mutlu olabilirmiş gibi." Pansy alaycı bir şekilde kıs kıs güldü.

Hermione gözlerini devirerek, "Sihir Bakanı olmayı planlamıyorum, Pansy," dedi.

"Sonunda senden somut bir şey geldi. Bunu söylediğin için çok rahatladım. Senden berbat bir Sihir Bakanı olurdu. Sihir Bakanı olan bir eş ister miydin?"

Hermione düşündü. Gazeteciler dışında hiç kimse Hermione'ye böylesine saçma bir dizi soru sormamıştı. Hiç değilse ilginç bir düşünce deneyiydi bu.

"Hayır. Bu çok aleni. Olayları daha az açıktan etkilemeyi tercih ederim."

Pansy ona baktı. "Sen biraz Slytherin'sin. Böyle berbat saçları olan biri için bunu söyleyebileceğimi hiç düşünmezdim."

Hermione homurdandı.

"Pekala. Etkili ama fazla göz önünde değil. Özellikle tutkulu olduğunuz bir etki alanınız var mı? Büyülü yaratıklar? Büyülü hukuk? Reform? Kamu sektöründe mi yoksa özel sektörde mi yer almak istiyorsunuz?"

Eğer biri Hermione'ye çöpçatanlık işinin böyle bir şey olduğunu söyleseydi, daha çok ilgisini çekebilirdi. Bunu düşünürken parmaklarındaki bir kıvrımı büktü.

"Büyü yasası, sanırım. Çünkü büyülü yaratıkları ve reformu kapsayabilir ama tam tersini yapamaz."

Pansy başıyla onayladı. "Eh, havuz daraldı."

Pansy parşömenleri karıştırmaya başladı. Armaları kontrol edip ya bir kenara koydu ya da Hermione'ye verdi.

Hermione, Pansy'nin bunlardan herhangi birini alıp almadığını görmek için tanıdık gelen aile armalarına bakmaktan kendini alamadı.

Pansy düşünceli bir tavırla üzerinde Longbottom arması olan bir parşömeni eline aldı. "Sanırım bu sen zaten onu sahiplenmediğine göre, bu

Longbottom bir seçenek olarak görülüyor."

"Onu sahiplenmek mi?" Hermione belli belirsiz alay ederek, "Onu sahiplendin mi?" diye sordu. ", hayır. Neville bir seçenek değil. İkincisi, bence bütün bu işlerin nasıl yürüdüğünü tersinden anlıyorsun. Beni 'sahipleniyorlar'."

Pansy donakaldı ve Hermione'ye hayret dolu bir ifadeyle baktı. "Aman Tanrım, Granger. Bir torba smağör kadar zekisin. Böyle mi düşünüyorsun?"

Hermione kaşlarını kaldırıp Pansy'ye baktı. Pansy bariz bir inançsızlıkla başını salladı. "Her birini parmağında oynattığını nasıl fark etmedin? Seni etkilemeye çalışmaktan kendilerini alamıyorlar bile."

Hermione homurdandı. "Doğru. Bu koridordaki Anthony'yi açıklıyor. Beni etkilemeye çalışıyordu," dedi sert bir sesle. Sonra sesinin nasıl çıktığına hafifçe hayıflandı ve tonunu yumuşatmaya çalıştı. "Pansy, Omega olmanın nasıl bir şey olduğunu anladığını sanmıyorum. Alfaları ben kontrol etmiyorum. Onlar beni kontrol etmeye çalışıyor. Onlar baskındır. Ben . Bu tam bir kabus."

Pansy başını arkaya yatırdı ve gülmeye başladı.

Pansy'nin sadece zalimce olarak tanımlanabilecek bir kahkahası vardı. İnsanın kendine olan güvensizliğini doğrudan doğruya kesen sinsî bir yanı vardı. Okul yılları boyunca hakaret eden hep Malfoy olmuştu, ama Pansy'nin kahkahası her şeyi açıkça ortaya koyuyordu.

Hermione kızardı ve kendini toparladı. Pansy ile arkadaş olmaya, hatta kibarca tanışmaya çalışmak, Patlamaya Son Veren bir Skrewt'a sarılmak kadar katlanılabilir bir şeydi.

Pansy kahkahasını bastırarak, "Hiddetlenme Granger," dedi. "Gülmeyi keseceğim. Gryffindor'ların ne kadar saf ve masum olduklarını unutmuşum, Hufflepufflar gibi ama dürtü kontrolü yok."

Hermione Pansy'yi tokatlamak istedi ama sırf Pansy'nin haklılığını kanıtlamamak için kendini tuttu.

"Bunu kendi başına çözemeyeceğini anlamalıydım." Pansy başını salladı ve ince bir omuz silkti. "Cinsel olarak itaatkâr olabilirsiniz ama duygusal olarak baskın olan sensin. Uzun vadede neredeyse tüm güç sende. Goldstein gibi canavarlar bir yana, Alfaların tek derdi sizi etkilemek ve sizinle birlikte olmalarına izin vermenizi sağlayacak kadar memnun etmek. Gözlemci için bu oldukça açıktır. Alfaların bu kadar hırslı ve azimli olmalarının nedeni, enerjilerini harcayacakları bir Omega'ları olmadığına yapacakları bir şey olmasıdır."

Hermione kuşkuyla başını salladı. "Bu değil-"

Pansy yüzünde meydan okuyan bir ifadeyle öne doğru eğildi. "Alfaların bir Alfa tonu vardır, bunu herkes bilir. Omegaları "kontrol etmek" için. Omegalar yapmaz, nedenini bulabildin mi?"

"Doğa Ana bir sürtük olduğu için mi?" Hermione kuru bir sesle söyledi.

Pansy arkasına yaslandı ve ona küçümseyen bir ifadeyle baktı. "Çünkü ihtiyacın yok. Eğer Peter Selwyn'e o kocaman aptal gözlerinle bakıp, 'benim için bir banka soyarsan beni çok mutlu edersin' dersen, bunu ciddi ciddi düşünme ihtimali var. En sevdiğim ayakkabılarım üzerine bahse girerim ki Alfaların, Omegalar söz konusu olduğunda eylemlerinden yasal olarak sorumlu tutulamamalarının gerçek nedeni budur. Erkekler aşık olduklarında zaten aptal oluyorlar. Biyolojiniz de işin içine girince ne oluyor sanıyorsunuz? Goldstein'dan sonra hepsini koridorda gördüm. Neville Longbottom ve diğer çocuklar seni bulmak için profesörlere saldırıp kaleyi yerle bir etmenin eşiğine gelmişlerdi."

Hermione kesin bir ifadeyle, "Kitaplarda hiç de öyle anlatılmıyor," dedi.

"Tabii ki hayır. Kendi kariyeri için planları olan ve aşk için evlenip sonsuza dek mutlu yaşamayı bekleyen bir cadı için," Pansy kelimeleri küçümsemeden söylemeye çalışıyor gibi görünüyordu ama yüzünün küçümsemeyle hafifçe bükülmesine engel olamadı, "sen asla farkına bile varmayacak bir tipsin."

o. Ancak, mümkün en avantajlı eşleşmeyi yapmaya çalışarak büyümüş biri olarak konuşursam - benim gibi istediğini elde etmek için kadınsı nüfuzunu kullanmak üzere yetiştirilmiş bir cadı için - uzun vadede Omega'nın galip gelmesi neredeyse garantidir. Bir Alfa'ya karşı bir Omega söz konusuysa, Alfalar savaşları kazanabilir ama savaşı her zaman bir Omega kazanacaktır."

Pansy sanki bu düşünce bile içinin yapış yapış olmasına neden oluyormuş gibi küçük bir iç geçirdi.

"Sizin 'mutluluğunuz' onların dünyasının üzerinde döndüğü eksendir. Sizi bir şeyler yapmaya zorlayacak fiziksel yetenekleri var, ama tek yapmanız gereken üzgün olmak ve sizin için gönüllü olarak yeri göğü oynatacaklar. İnan bana Granger, Omegaların bu denklemde kaybeden olduğunu düşünen herkes matematikten anlamıyor demektir. Dediğim gibi, bu yüzden senden nefret etme isteği gerçekten çok yoğun ve borcumu ödedikten sonra tam da bunu yapmaya geri dönmek niyetindeyim." Pansy içini çekti ve elini dramatik bir şekilde kaldırdı. "Sahip olduğun fırsatın değerini bile bilmiyorsun, bu hiç adil değil."

Hermione ona kuşkuyla bakarken Pansy bir an için yığıldı, sonra doğruldu ve parşömenleri yeniden karıştırmaya başladı.

"Pekâlâ," dedi Pansy Hermione'nin önüne sekiz parşömen daha iterek. "Şunlara bir göz at. Benzer hırslara sahip olduğunu düşündüğünüz biri var mı bakın."

Hermione parşömenlerin üzerindeki armalara baktı. Sorduğu soruyu dolaylı yoldan sormanın bir yolunu bulamadı, bu yüzden sorusunu açıkça sormaya karar verdi.

"Theo ya da Malfoy değil mi?"

Pansy donakaldı ve sonra dönüp Hermione'ye kısık gözlerle baktı. "Neden?"

Hermione hafifçe kızardı. "Sadece merak ettim."

Tam o anda "Ataerkilliğe izin vermeyeceğim" yazılı parşömen duvarı uğuldu ve ardından düzgün bir yığını halinde masanın üzerine çöktü.

Pansy'nin yanında.

Pansy esasının bir hareketiyle onları kovdu ve dönüp Hermione'ye delici gözlerle baktı. "Hayır..." dedi yavaşça. "Sen değilsin. Sen-" yüzü hafifçe seğirdi, "onlardan biriyle ilgileniyor musun?"

Hermione masumca göz kırpmaya çalıştı. "Hayır. Geçen gün Theo kendini tanıttı. Ve benden hoşlandığını söyledi. Ben de onun parşömenini neden dışarıda bıraktığını merak ediyordum."

Pansy üzerinde Nott arması olan parşömeni yavaşça eline aldı. "Babası bir Ölüm Yiyen olduğu için onu dışladım. Nottlar daha çok büyülü eserler konusunda tanınırlar. Theo pek sosyal biri değil, politikaya atılsa bile bu sadece seni memnun etmek için olurdu."

Parşömeni Hermione'ye doğru tuttu. Hermione parşömeni almaya başlayınca Pansy'nin tutuşu sıkılaştı. "Neden Draco'yu sordun?"

Hermione yutkundu. "Ah. Biliyorsun. Onu bu yığındaki herkesten daha iyi tanıyorum."

Pansy'nin gözleri hâlâ tehlikeli bir şekilde kısıktı. "Draco son derece zor bir yıl geçiriyor. Birdenbire servet avcısı olmadığın sürece Malfoylar'ın sana sağlayabileceği hiçbir avantaj yok. Uzak dur." Nott parşömenini tutuşu daha da sıkılaştı ve yüz ifadesi gerildi ve aniden sinirlendi. "Az önce bir Alfa'nın hayatını cehenneme çevirme potansiyeline sahip olduğunu açıkladığımı farkındayım ama Draco'ya zarar verirken seni yerle bir etmek için elimden gelen her şeyi yaparım."

Hermione başladı ve parşömeni bıraktı. "Ne-ne demek zor bir yıl geçiriyor?"

Pansy'nin gözleri büyüdü, sonra alaycı bir küçümseme ve keskin bir kahkaha atarken daraldı. "Bilmiyorum Granger, belki bu yılın başındaki savaşıyla ilgili bir şeydir. Ya da babasının Azkaban'da on yıl hapis cezasına çarptırılmasıyla. Ya da gerçek bir Ölüm Yiyen'den birazcık kişisel intikam almak isteyen birine karşı kendini savunamayacağı kadar katı şartlarla şartlı tahliye olmasıyla."

Pansy'nin yanakları öfkeyle kızardı. "Malfoy Ailesi'nin şu anda her yerde çok popüler olduğunu mu sanıyorsun? Ev arkadaşlarımın çoğu savaşı kaybettiği için annesini suçluyor. Wizengamot onu ev hapsine alabilirdi ama bunun yerine son savaştan dört ay sonra okulun şamar oğlanı gibi davranması için onu buraya dönmeye zorladılar. Başarısız olması için daha fazlasını yapamazlardı. Ona aptalca bir umut sunarak, gerçekte yaptıkları buydu."

Pansy birdenbire gözyaşlarının eşiğine gelmiş gibi göründü.

Hermione şu anda oturuyor olmasaydı muhtemelen yere yığılacakmış gibi hissediyordu. "Fark etmemiştim. Omega işleriyle uğraşıyordum. Pek dışarı çıkmadım. Onu gördüğümde iyi görünüyordu."

Pansy alay etti. "Karanlık Lord'u neredeyse iki yıl boyunca malikânesinde yaşattı. Oldukça iyi bir aktör olduğunu duymak sizi şaşırtabilir."

Hermione gözlerini kaçırdı ve sersemlemiş bir halde oturdu. Pansy kendini dengeliyormuş gibi keskin bir nefes aldı ve Hermione'ye Anthony konusunda yaklaştığında olduğundan daha gergin görünüyordu.

"Granger," Pansy kucağına baktı ve elini bir an için yumruk yaptı. Sesi gerginlikten neredeyse titriyordu. "Ne Draco'nun ne de benim sana hiç iyi davranmadığımızın farkındayım. Her şey göz önüne alındığında, intikam almak için muhtemelen diğer öğrencilerden daha fazla gerekçen var. Ama onun lehine tanıklık ettiniz, bu yüzden umarım onu rahat bırakırsınız. Bu yıl daha fazlasını kaldırabileceğinden şüpheliyim. Onu ne kadar incitebileceğinizi kaldırabileceğini sanmıyorum." Derin bir nefes aldı. "Ben pek yalvaran bir tip değilimdir ama bunu çok içtenlikle istiyorum."

Hermione sertçe ayağa kalktı. "Ben-ben yapmazdım. Ben asla - o - ben -" sesi kesildi. "Birinin onu okuldan attırmaya çalıştığından haberim yoktu. Sanırım gitmem gerek."

Hermione topukladı ve kitaplarını ve diğer her şeyi geride bırakarak kütüphaneden kaçtı.

Ginny'yi bulmak ve muhtemelen onu boğmak istiyordu. Ama Draco'yu bulmak için daha çaresizdi.

O gün onu henüz görmemişti. Bu onun için garipti. Her zaman gelir ve onu bulurdu. Bunun önceki gece yaptıkları konuşma yüzünden olabileceğini düşünmüştü. Ama şimdi her şeyi yeniden değerlendiriyordu.

" Cinsel olarak itaatkarsınız ama duygusal olarak baskınsınız..."

"Sizin mutluluğunuz onların dünyasının döndüğü eksendir."

Hermione her şeyin Pansy'nin iddia ettiği gibi işlediğinden şüpheliydi. Ama aynı zamanda, güç dengesi hakkındaki bazı örtük varsayımlarını da aniden sorgulamaya başlamıştı.

"Omegalar Alfalar için yaratılmıştır. Alfalar da Omegalar için yaratılmıştır. Aralarındaki baskınlık ve boyun eğme dinamiğine rağmen, ilişki simbiyotiktir. Bir Alfa'nın sizin üzerinizde etkisi olabilir ama aynı zamanda sizi korumak veya memnun etmek için dünyanın öbür ucuna gitme içgüdüsel arzusuna da sahiptir."

Bir eğildi ve Çapulcu Haritası'nı çıkardı.

Onu bulmak biraz zaman aldı. Genelde yalnız olurdu, ama onun yerine adı daha az kalabalık koridorlardan birinde, bir grup insanın ortasında gömülüydü. O kadar çok insan vardı ki Hermione isimlerin seçemiyordu.

Koşmaya başladı.

Yaklaştıkça alay seslerini duyabiliyordu.

"Annen o koca evde yapayalnız," diye alay ediyordu bir ses. "Bütün o Ölüm Yiyenler orada yaşadıktan sonra yalnızlık çekiyor olmalı. Belki birkaçımız önümüzdeki Hogsmeade Hafta Sonu onu ziyaret ederiz. Eminim onun gibi bir fahişe, amına gerçek bir erkeğin girmesine bayılır."

Malfoy kalabalığın içinden bir yerden, "Siktir git," diye hırladı. İtişme ve kakışma sesleri duyuldu.

"Yap beni. Tabii devam etmemi tercih etmezsen. Belki bunu duymak hoşuna gidiyordur. Senin gibi bir çocuk, eminim seni azdırıyordur. Bahse girerim, sikimi onun boğazına soksam durup izlersin. Söylemeliyim ki, annenin güzel bir ağzı var. Belki de onu götten almamı izledikten sonra beni yalayabilirsin. Senin gibi bir amcık, duruşmana bakılırsa, tek bildiğin şey durup izlemek gibi görünüyor."

Hermione'nin asası öne doğru savruldu ve mavi bir büyü dalgası fırlayarak yarım düzine çocuğu yere devirdi. Kendilerini toparlayıp saldırının nereden geldiğini görmek için döndüklerinde, Hermione hepsini düzgünce etkisiz hale getirmişti ve elinde on beşten fazla asa vardı.

Hermione Bellatrix'in asasından zamanın yaklaşık %99'unda nefret ederdi. Tılsımlarda tam bir felaketti ve Biçim Değiştirme'de işbirliği yapmak için kesinlikle kıpır kıpırdı. Ama onu düello yapmak ya da birine büyü yapmak için kullandığında neredeyse onun sevincini hissedebiliyordu.

"Burada neler oluyor çocuklar?" diye sordu ölümcül bir ses tonuyla.

Draco'ya git. Draco'ya git. Draco'ya ulaş. Hermione zihninin gerisindeki panik dolu ilahiyi duymazdan gelmeye çalıştı.

"Gerçek bir Ölüm Yiyen'den birazcık kişisel intikam almak isteyen herhangi birinden kendini savunamayacağı kadar katı şartlarla şartlı tahliye edildi."

Çocuklar hem Hermione'yi hem de Draco'yu görüş alanında tutmaya çalışarak ayrıldılar. Hermione Draco'yu gördü. Çenesine yumruk yemiş gibi yüzü hafifçe morarmış, omzu da yaralanmış gibi hafifçe kamburlaşmıştı.

Hermione'nin eli birine büyü yapmak için kaşınıyordu.

Çocuklar beceriksizce ayaklarını sürüyerek yürüdüler. Hufflepuff'lar. Ravenclaw. Gryffindorlar. Hatta birkaç Slytherin. Draco'ya doğru ilerleyen Hermione'yi fiziksel olarak savuşturmak istercesine ellerini savunma amaçlı uzatmışlardı. Hermione'nin sol elinde tuttuğu bir avuç dolusu asaya bakıp duruyorlardı.

Draco'ya git. Draco'ya git. Draco'ya git.

Ona ulaşmadan önce Cornelius Burbage öne çıktı ve yolunu kesti.

Hermione donakaldı. Cornelius'u geçen yaza kadar tanımıyordu. Onunla duruşmalar sırasında tanışmıştı. Her Ölüm Yiyen duruşmasına katılmıştı. Teyzesinin ölümüyle ilgili ayrıntılar ortaya çıktığında mahkemede ağladığını görmüştü.

"Sorun yok Granger. Sadece biraz eğleniyoruz," dedi Cornelius.

O konuşurken Hermione irkildi. Sesi, yaklaştığı sırada Draco'yla alay ederken duyduğu sestti.

Asasını tutuşu sıkılaştı. "Koridordan aşağı inerken kulağa oldukça kaba geliyordu."

Cornelius umursamaz bir tavırla omuz silkti. "Erkeklerin nasıl olduğunu bilirsin. Sadece biraz yaramazlık."

Hermione'nin gözleri Cornelius'un omzuna kaydđ ve Draco'nun solgun, morarmış yüzünü tekrar gördü.

Alfa'ya zarar veriyorlar.

"İtiraf etmeliyim ki," sesi hafifçe titriyordu. "Daha önce kimsenin böyle konuştuğunu duyduğumu sanmıyorum. Fenrir Greyback bile, beni yamyamlaştırmayı umarken."

Alfa'nızı incittiler. Alfa'nızı incittiler. Alfa'nızı incittiler. Alfa'nızı incittiler.

Artan öfkesini gizleyemedi ve asa eli hafifçe seğırdi.

Birkaç çocuk gergin görünüyordu. Cornelius gözle görülür bir şekilde yutkundu ama kendini tuttu.

Hermione, "Neden birine böyle şeyler söylediğini anlayamıyorum," diye ekledi.

Cornelius'un yüz ifadesi kuşkuluydu. "O bir Ölüm Yiyen. Teyzemin öldürölüp yenmesini izledi. *Sana* işkence edilmesini izledi. Azkaban'da çürüyor olmalı."

"Peki, ne yapmaya çalışıyorsun? Onu okuldan atılması için kışkırtmaya mı?" Hermione'nin sesinde gergin bir ton vardı.

Cornelius'un kafası sarsıldı. "Neden olmasın? Ait olduğu yer orası."

"Draco yargılandı," dedi Hermione kararlılıkla. "Mahkemede yargılandı ve ben onun için tanıklık ettim. Reşit değildi ve tehdit altında işareti aldı. Tüm Ölüm Yiyenlerin günahları için onu cezalandıramazsınız. *İlerlemek* zorundayız. Okula ikinci bir şans için gönderildi, hepiniz sırayla intikam diye değil. Onu rahat bırakın." Son sözleri hırıltılıydı.

"İlerlemek mi? Nasıl?" Cornelius'un yüzü öfkeden hafifçe kızarmıştı. "Onu koridorda ve her yemekte görmek zorundayım. Bu koridorlarda yürüyen Charity Teyzem olmalı, o değil. O sümöklü bir korkak. Hayatta kalmak için Kim Olduğunu Bilirsin'in sikini bile emerdi."

" *Son savaştan dört ay sonra okulun şamar oğları olması için onu buraya dönmeye zorladılar. Başarısız olması için daha fazlasını yapamazlardı. Ona aptalca bir umut sunarak, gerçekte yaptıkları buydu.*"

Hermione çenesini yukarı kaldırdı. "Draco son savaştaydı, seni orada gördüğümü hatırlamıyorum, Cornelius."

Cornelius öfkeyle kızardı. "*Yanlış taraf için* son savaşta. Tüm aileni seve seve öldürebilirdi Granger."

"Hayır, yapmazdı. Draco benim A'm," diye kendini tuttu. "O benim arkadaşım. Yaptıkları için defalarca özür diledi. Senin eğlenmen ya da cezalandırılman için burada değil. Kışkırtmaya çalışman için burada değil. Ya onu rahat bırakırsın ya da ben seni rahat bırakırım."

Cornelius omuz silkti ve geri çekildi. Gözleri öfkeyle parlıyordu. "Savaş kahramanlarının herkes için kural koyması gerektiğini bilmiyordum. Malfoy, annesi etrafta olmadığı için arkasına saklanabileceği başka bir eteğe sahip olduğu için şanslı

artık onu kurtarmak için. Yine de sanırım her şeyin arkasına saklanabilir, hatta bir Mudblood amcığının bile."

Cornelius Narcissa'ya hakaret ederken olağanüstü bir itidal gösteren Draco, elini uzatıp Cornelius'u boğazından yakaladı ve yumruğunu Cornelius'un burnuna indirmeye başladı. Yüksek bir çatlama sesi duyuldu.

"Ona öyle deme," diye öfkeyle hırladı Draco Cornelius'un karnına yumruk atmadan önce.

Draco'nun Cornelius'u eşek sudan gelinceye kadar dövmeye niyetli olduğu anlaşılıyordu. Hermione hızla öne çıktı ve onu bileğinden yakaladı. "Draco!"

Dondu kaldı ve Cornelius'u iterek uzaklaştırdı.

Cornelius tökezleyerek geri çekilirken burnu kanıyordu. Kanın içinden sııttı. "Şimdi seni okuldan attıracağım."

Hermione Draco'nun bileğini daha sert kavradı. "Koridorlarda yumruklaşmak okuldan atılmayı gerektirmez," dedi gergin bir sesle, göğsü hafifçe kabarmıştı. "En fazla bir akşam cezasını hak edebilir. Ama bana Mudblood amcığı dediğin için sana yumruk attığını düşünürsek, McGonagall bunun için ona puan verirse şaşımam."

Draco'yu bırakıp onun önüne geçti, Cornelius'a ters ters bakarak asasını parmaklarının arasında döndürdü.

"Biliyor musun, bu eskiden Bellatrix Lestrage'in asasıydı," dedi, elindeki eğri tahta parçasına kısa bir süre bakarak. "Savaş sırasında bu asayla çarmıha gerildim; altı kereden fazla. Eğer asa bilimi okuduysanız bilirsiniz, bir asanın sadakatini kazanmak çok zordur, özellikle de bu kadar uzun bir geçmişi olan bir asanın. Ama ben çok acımasızımdır."

Birkaç çocuk geri çekildi ve kaçtı.

Hermione asasını Cornelius'a doğrulttu, nabızı gümbür gümbür atıyordu. "Eğer Draco'nun başına bir şey gelirse, bundan senin sorumlu olduğunu varsayacağım. Teyzene olanlar için üzgünüm. Cesur bir kadındı. Ama eğer

Onun intikamını almak için Hogwarts Savaşı'nda savaşmalıydın. Draco'ya saldırmak ve onu Azkaban'a attırmaya çalışmak için annesine tecavüz etmekle tehdit etmek adalet değil, intikamdır. Bir korkağın intikamı. Karşılık veremeyen ya da vermeyecek olan birine saldırmak ve zarar vermek Ölüm Yiyenlerin yaptığı şeydir. Bir dahaki sefere teyzene olanlar için kızgın hissettiğinde bunu düşün. Şimdi çocuklarını al ve başka bir yerde oyalan." Sesi hırçındı ve karşısındaki herkese ters ters bakarken kalbi hızla çarpıyordu.

Cornelius isyankâr bir ifadeyle ayrılmak için döndü. Çocukların çoğu kaçtı, ancak birkaçı daha yavaş geri çekildi.

"Asamı geri alabilir miyim?" diye sordu bir çocuk tereddütle.

Hermione ince bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Hepsini Müdire Hanım'a teslim edeceğim. Ondan alabilirsin. Böylece kime göz kulak olması gerektiğini tam olarak bilecek."

Çocuk yutkundu ve arkasını döndü.

Hermione, Draco'nun yanında durmuş, elinde hâlâ bir avuç asayla grubun uzaklaşmasını izlerken hafifçe nefes alıyordu.

Bana Kafanın İçinde Ne Olduğunu Söyle

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

Koridor boşaldığında Hermione kendini Draco'ya bakmaya bıraktı. O kadar duygu yüklüydü ki zar zor nefes alabiliyordu. Öfkeden sıcak, dehşetten soğuktu.

Ne kadar dikkatsiz olduğuna inanamıyordu. Ne kadar çok şeyi hafife almış ya da sorgulamamıştı. Her zaman ders çalışıyor gibi görüldüğü boş sınıflar. Kalede var olabileceğini düşündüğünden çok daha fazla saklanma noktası biliyordu. Onunla konuşmak istediğinde ve sınıfın kapısını kilitlediğinde ne kadar gergin ve biraz da korkmuş görünüyordu.

Bunun feromonlar yüzünden olduğunu düşünmüştü ama belki de-

Bunu düşünmek bile istemiyordu.

Bütün sömestr boyunca zorbalığa maruz kalmıştı ve o bunu fark etmemişti. Bunun yerine, tüm zamanını ona bakarak geçirmediği için içerlemiş, onu meşgul edecek kendisinden daha acil bir şey olamayacağını varsaymıştı.

Tüm asaları cebine doldurdu ve ona doğru uzandı.

"Draco, çok özür dilerim. Hiçbir fikrim yoktu. Ve sana zarar verdiler-," yanağına dokunduğunda sesi kesildi. "Çok özür dilerim. İnanamıyorum-"

Onun cüppesini tuttu. "Fark etmeliydim."

Kollarını Granger'ın omuzlarına doladı ve onu kendine doğru çekti. "Sorun yok

Granger." Adamın başını onunkinin üzerine koyduğunu hissetti.

"Değil," dedi kalın bir sesle, geri çekilerek. "Bir bakayım. Sana ne oldu? Murtlap özüm var, hayır, kütüphanede. Draco, çok üzgünüm. Ne yapabilirim ki? Bunu düzeltmek için ne yapabilirim? Ne yapmamı istiyorsun?"

Boğazı daralmış gibi hissetti ve parmaklarını adamın yüzünde morarmış yerlerde gezdirmeye devam etti. Şimdi daha yakın olduğu için yüzünün de çizik içinde olduğunu fark etti. İnceledikçe morlukların yumruktan kaynaklanmadığını fark etti. Bir duvara ya da belki de yere fırlatılmış ve ardından yüzü kalenin kaba yontulmuş taşlarına çarpmıştı.

"Başın iyi mi? Sana bir iksir vermeliyiz. Omzun da ağrıyor. Ne yapmalıyım?"

"Sadece bir sıyrık Granger," dedi Draco, yüzünü onun dokunuşundan çekerek. "Bunun için endişelenme."

"Sadece yüzünüzden bahsetmiyorum. Seni kışkırtamayacaklarını anladıklarında ne yapmış olabilirler?" Sesi hafifçe titriyordu.

Onun gözlerinden kaçtı.

Hermione'nin çenesi gerildi. Elini sert bir yumruk haline getirdi. "Bu kaç kere oldu?"

O da bu soruya cevap vermedi.

Hermione burnundan keskin bir nefes verdi. "Fark etmeliydim
-Düşünmem gerekirdi. Düşünmediğim için çok üzgünüm. Gidip senin için murtlap özümü getireceğim ve sonra her şeyi düzelteceğim."

Gitmek için döndü ve yapması gereken her şeyin hızlı bir zihinsel listesini yaptı. Elmacık kemikleri ağrıyordu ve sanki midesinin içinde bir yerde dipsiz bir kuyu varmış gibi hissediyordu.

Ağlamayacaktı. Her lanet şey için ağlamaktan o kadar yorulmuştu ki.

"Granger, yapma." Draco onu belinden yakaladı ve geri çekti.

"Hayır! Bırak beni. Bunu düzeltmem gerek," dedi ve adamın ellerini üzerinden çekmeye çalıştı.

Adam bir elini göğsünden yukarı kaydırıp boğazının dibine bastırana ve parmaklarıyla koku bezlerini sıyrana kadar kurtulmaya çalıştı. Hermione durdu ve gözyaşlarına boğularak hafifçe onun üzerine çöktü.

"Çok çok özür dilerim. Bana söylemeliydin. Başkanlar neredeydi? Neden kimse seninle ilgilenmiyor?"

"Sorun ," dedi. Ama sesi yorgun geliyordu.

"Öyle değil. Kendimi daha iyi hissedeyim diye iyiymiş gibi davranma!" dedi sertçe. Doğruldu ve gözyaşlarını öfkeyle sildi. Döndü ve ona baktı.

Draco onun gözlerini kaçırdı. "Sorun değil Granger. Ben-" diye hafifçe alay etti, "- artık buna alıştım. Beni okuldan attırmalarına izin vermeyeceğim. Benim için endişelenmene gerek yok."

Hermione kollarını isyan edercesine kavuşturarak, "Bu yeterince iyi değil," dedi. "Bu olmamalıydı. Senin şartlı tahliyenden faydalandıklarına inanamıyorum."

Draco ona sertçe baktı ve aniden kestiği hafif bir kahkaha attı.

Hermione onun gözleriyle karşılaştı ve Hermione tekrar başka

tarafa baktı. "Ne oldu?" "Bir şey yok," dedi Hermione başını

sallayarak.

Bir duraklama oldu ve elinin topuğunu nazikçe çenesine bastırdı, "Ben iyiyim. Gitmelisin, birkaç dakika içinde Biçim Değiştirme dersin var. Seni sonra bulurum."

Ona hafif, imalı bir sırıtış attı ama omuzları gergin görünüyordu. Pansy haklıydı, iyi bir oyuncuydu.

Hermione . "Hayır. Söyle bana. Bunu söylediğimde neden güldün?"

İfadesi giderek kapandı ve gözlerinde zaman zaman beliren acılık ortaya çıktı. "Önemli bir şey değildi. Sadece bunu söylemenin komik olduğunu düşündüm."

"Komik olan ne?" Hermione kendini şaşkın hissediyordu.

Omuz silkti. "Peki, 'anlaşmamız' için bana güvenmenin nedeni şartlı tahliyam değil mi?" Bakışlarını başka yöne çevirdi. "McGonagall'ın beni okuldan atması için senin tek bir sözün yeterli olduğu için mi?"

Hermione üşüdüğünü hissetti. "Sen neden bahsediyorsun? Seni kovmak mı?"

"Biliyorsun, senin kızgınlığından sonra McGonagall beni ofisine çağırdı ve orada seninle birlikte olmamın senin isteğine aykırı olduğunu ve eğer seni bir daha rahatsız edersem derhal okuldan atılacağımı söyledi. Bu adil. Şikayet etmiyorum. Sadece durumumuz göz önüne alındığında bunun komik olduğunu düşündüm."

Şaşkın bir sessizlik oldu.

"Ne dedi?" Hermione soruyu haykırdı. Draco şaşkınlıkla

ona baktı.

Hermione titremeye başladı ve ondan uzaklaştı.

"Seninle konuşmasını istedim çünkü sana cinsel saldırıda bulunduğumdan endişe ediyordum. Seni orada istemediğimi asla söylemedim." Nefes alamıyormuş gibi hissetti. İki büklüm olmak istedi. Sanki biri karnına yumruk atmış gibiydi. "Yapamam - o zamanki anılarım yok - sadece bazı parçalarını hatırlayabiliyorum. Gitmeye çalışmıştın. Gitmeye çalışıyordun ve ben üzerine tırmanıp seni bir rutine soktum. Ben uyanmadan önce gitmenin sebebinin bu olduğunu düşündüm. Ben de McGonagall'dan seninle konuşmasını istedim çünkü benimle konuşmak isteyip istemeyeceğinden emin değildim. İşte bu -Bu yüzden geldim ve özür diledim."

Draco ona baktı, gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuştu. "Ne-? Bekle, ne zaman?"

-?"

"Ateşim çıktıktan sonra seni Magnus Turis'teki sınıfta bulduğumda," Hermione'nin elleri titriyordu. "Aritmetik projesi hakkında konuştuğumuzda. Önce ben özür diledim. Tam olarak ne dediğimi hatırlamıyorum ama özür diledim."

Draco başını hafifçe salladı, yüz ifadesi aniden gerilmişti. "Hayır, ne kadar pişman olduğunu kelimelere dökemediğini söyledin. Aklının başında olmadığını ve eğer ateşin olmasaydı benimle *asla* seks yapmayacağını söyledin. McGonagall'la konuştuğumu bildiğin halde, bunu bildiğimden emin olmak istedin." Bu sözleri sanki kendi kendine sık sık tekrarladığı bir şeymiş gibi tekrarlardı.

Hermione giderek artan bir dehşet duygusuyla, "Çünkü seni zorladım," diye kekeleydi. "Çünkü sen gitmek istedin ve ben sana izin vermedim. Pişman olduğum şey buydu. Seni tırmandırdığım ve gitmek istediğinde gitmene izin vermediğim için."

"Gitmek istemedim," dedi Draco yavaşça ve başını sallayarak. "Başka birini isteyeceğini düşünmüştüm. Bu yüzden sana başka bir Alfa bulmayı teklif ettim. Bu yüzden emin olup olmadığını sordum."

Hermione keskin bir nefes aldı, gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Bunu hatırlamıyorum. Neredeyse hiçbir şey hatırlamıyorum." Ellерinin topuklarını gözlerine bastırarak zihnindeki sisi dağıtmaya çalıştı. "Sadece hatırlıyorum - seks yapmak üzereydik ve sonra aniden geri çekildin ve sana dokunmaya çalıştığım da, daha da uzaklaştın ta ki -" kızardı, "- ta ki üstüne tırmanıp sana mastürbasyon yapmaya başlayana kadar. Ama -O zaman neden gittin?"

Ellerinin arasından ona baktı. Kalbi o kadar sert atıyordu ki, sanki birinin yumruğu kaburgalarına saplanıyormuş gibi hissediyordu.

Draco'nun yüz ifadesi okunamayan bir duygu karışımıydı. Duruşu sertti. Tavrı kırılıyordu. Pansy'ninki gibi bir yüz ifadesi. "Ateşin çıktığında yanında benim olduğumu fark edince korkudan kelimenin tam anlamıyla griye döndün. Gitmemi istediğini düşündüm." Sesinde çığ bir acı vardı.

"Kafam karışmıştı. Sen sensin." Ona doğru beceriksizce bir işaret yaptı. "O ana kadar birbirimizle hiç konuşmamıştık bile. Daha birkaç gün önce kokum bile seni hasta ediyormuş gibi davranmıştın. Kafamın karışmasından başka ne bekliyordun ki? O sırada neyin gerçek olduğundan bile emin değildim. Sonra da tanıklık ettiğim için bana borçlu olduğun için orada olduğunu söyledin. Sonra da gittin!" Sesi kısa bir süre kesildi ve boğazındaki sert yumruyu yuttu. "Bunun Muggle doğumlu olduğum için olduğunu sanmıştım. Başta bu yüzden gitmeye çalıştın ve sonunda da bu yüzden kalmadın. Diğer tüm Alfalar benimle ilgileniyordu ve sen bana doğru bakmıyordun bile. Benimle hiçbir şey yapmak istemediğini düşündüm."

Kollarını kendi etrafında sıkıca kavuşturdu.

"Aman Tanrım!" Draco'nun yüz ifadesi şaşkınlık ve dehşetin bir karışımıydı. "O zaman neden benimle yatıyorsun? Madem bir Muggle doğumluya asla isteyerek dokunmayacağımdan bu kadar eminsin?"

Hermione kızardı ve gözlerini ayakkabılarına dikti. Kulaklarının ucundaki sıcaklığı hissedebiliyordu. Konuşmaya çalıştığında boğazı o kadar daralmıştı ki sözcükleri zorlukla çıkarabiliyordu.

"Anthony'nin Alfa davranışı nedeniyle okuldan atılması için baskı yapsaydım, Goldstein'ların bunu sizinkine de neden olmak için kullanma şansı vardı. Ve sen beni kurtardın. Bu yüzden kalabileceğini söyledim." Asasını elinde evirip çevirdi.

"Sen-" Draco kelimeyi boğuk bir şekilde söyledi ama Hermione devam etti.

"McGonagall bir şeyin bir daha yaşanmaması için bir yol bulmam gerektiğini söyledi. O noktada zaten zar zor dışarı çıkıyordum. Hogwarts -" sesi acılaştı, "- bağısız olduğum sürece umabileceğim kadar büyük bir kafes. Önce ruhum bağlanmadan başka bir yere güvenle gidebileceğimi sanmıyorum. Eğer hemen geri çekilseydim, bu hayatımın geri kalanını bir Ejderha Rezervinde geçirmem anlamına gelecekti. Ovariectomiye araştırmaya başlamamın bir nedeni de buydu. Ama cevap beklerken geçici bir önlem almam gerekiyordu. Bu yüzden beni koklayarak işaretler misin diye sordum. Sınıfta ben alt uzaydayken yaptığın davranışlardan sonra, benden hoşlanmasan bile, belki

Kimse bilmediği ve ben de bir şey ifade ediyormuş gibi davranmadığım sürece."

"Hayır," dedi Malfoy.

Hermione kafası karışmış bir halde ona baktı. "Hayır mı?"

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde. "Bu-," döndü ve doğruca duvara doğru yürümeye ve birkaç saniye boyunca yüzüstü duvara yaslanmaya devam etti. "Hayır. Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır."

Hermione şaşkınlık içinde duraksadı. "Dur bakalım. Senden beni kokuyla işaretlemeni istediğimi, çünkü bunu yapmazsan seni Azkaban'a attıracağımı mı sandın?" Dizleri aniden çözüldü ve koridorun ortasında yere oturdu. "Bu yüzden mi benimle yatmayı kabul ettin?"

Ellerini ağzının üzerine kapattı, sanki aşırı nefes almanın eşiğindeymiş gibi hissediyordu. Kalbi kadar çok çarpıyordu ki, duyabiliyordu ve nefes almaya çalıştıkça göğsü sarsılıyordu.

Draco sertçe başını çevirdi. "Ne dedin? Hayır. Bana güvendiğini söylemiştin. Goldstein konusunda bir şey yapamayacağını söylemiştin." Yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Bana güvenmenin nedeninin, çizgiyi aşır istemediğin bir şey yaparsam bir güvenlik önlemin olması olduğunu sanıyordum."

"Ama sana neden güvendiğimi söyledim," dedi Hermione, ellerini kuşkuyla havaya kaldırarak ve aniden ona kızdığını hissederek. "Çünkü durdun. Kızgınlığım sırasında beni ısırmadın, bu tamamen karşı konulmaz bir biyolojik zorunluluk olarak görülmesine rağmen. Ben alt uzaydayken, kendimi sana doğru atarken bile durdun. Bu yüzden sana güveniyorum. Bunun Azkaban'la hiçbir ilgisi yok."

Draco döndü ve alnını defalarca duvara vurdu.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım!" Hermione yerin ortasında oturup her şeyi anlamaya çalışıyordu. "McGonagall seninle konuşacağını ve olayları bir de senden dinleyeceğini söyledi. İyi olduğundan emin olması gerekiyordu, seni okuldan atmakla tehdit etmesi değil. Bu nasıl oldu?"

Gözyaşlarının eşiğine geldiğini hissetti; korkudan mı yoksa öfkeden mi emin değildi. Bileklerini birbirine bastırdı.

"Granger, bu senin suçun değil," Draco aniden onun yanında yere çökmüş, onu kollarının arasına almıştı. "Yapma, bana cinsel saldırıda bulunmadın ya da şantaj yapmadın. Ağlama."

Hermione ona doğru sokuldu, bir midye gibi yapıştı. Burnunu onun koku bezlerine gömdü ve sakinleşmeye çalıştı.

"McGonagall'a bağıracağım," diye mırıldandı onun omzuna. "Hayatının sonuna kadar her gün ona uluyucular göndereceğim. Sonra da onları mezarına göndereceğim."

Draco'nun kızın omuzlarındaki tutuşu sıkılaştı.

"Yani Muggle doğumlu olmama rağmen yanımda olmaktan rahatsız değil misin?" Hermione sonunda sordu.

"Hayır," dedi Draco'nun sesi biraz kırıgındı.

Hermione küçük bir rahatlama hıçkırığı attı.

"Tanrı aşkına Granger, neden sadece sormadın?"

"Çünkü yaparsam ve sen de evet dersen ne yapacağımı bilmiyordum." Kızardı ve yüzünü onun boynuna daha sıkı bastırdı. "Tanrım, tahmin bile edemezsin, her şey için çok üzgünüm. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

Bir duraklama oldu ve kadın ona sarılarak oturdu. Sonunda, "Artık koridorlarda yalnız yürümüyorsun," dedi.

Alay etti. "Granger, korumaya ihtiyacım yok. Zaten genelde beni bulamazlar."

"Bu yeterince iyi değil. Sen benim korumamsın. Senin için de aynısını yapmamam için hiçbir sebep yok. Buradaki yüzlerce öğrenciden hiçbirinin sana rastlamamasını umarak bütün yıl boş sınıflarda saklanamazsın."

"Beni son hayırseverlik davanız ihtiyacım yok."

Hermione onun yüzünü inceleyebilmek için doğrulup oturdu. "Senin için ben bu muyum? Hayırsever bir amaç mı? Zorunlu bir şey mi?"

"Hayır. Ama benimle ilişkilendirilerek itibarını riske atacaksın. Burbage ile hesaplaşmanız muhtemelen size yeterince zarar verecektir."

Hermione inanmayarak homurdandı. "Bunu umursadığımı mı sanıyorsun? Ron da dahil olmak üzere bütün dünya Harry'nin Üçbüyücü Turnuvası'na hile yaparak katıldığını düşünürken ben onun yanında oldum. Voldemort'un geri döndüğünü söylediği için deli olmakla suçlandığında da. Ve bir numaralı istenmeyen kişi olduğunda. Tam olarak ne zaman itibarımı önemsemişimi düşünüyorsunuz? Birinin beni gizli Ölüm Yiyen sempatzanı olmakla suçlamasını görmek isterdim!"

Her şeyin gülünçlüğü aniden gözüne çarptı ve gülmeye başladı. Her şey çok fazlaydı. Bütün gün. Tüm okul yılı. Sonra aniden aklına bir düşünce geldi. "Bekle, Draco; birlikte olmadığımız zamanlarda bana hiç bakmamanın ya da beni hiç tanımamanın nedeni bu mu?"

Yüz ifadesi gergindi. "Bu fikri önerdiğinde söylediklerine bakarak senin de böyle istediğini düşünmüştüm."

Hermione ona bakarken inanamayan bir nefes verdi. Sonra yüzünü ellerinin arasına gömdü ve inledi. "Bu nasıl oldu? Anlamıyorum."

"Arkadaş değiliz' dedin, bunlar senin sözlerindi," dedi Draco sert bir sesle.

"Çünkü 'ilgileniyorum' dedin ama sonra yatağa adamotu götürmeyi kabul etmiş gibi heyecanlanmış göründün. Derneğin seni mirastan mahrum bırakacağını falan düşünmüştüm."

Malfoy gözlerini kırıştırdı ve boş gözlerle ona baktı. Hermione savunmaya geçercesine çenesini içeri çekti. "Sirius ve Andromeda'nın ikisi de Muggle-doğumlularla olan çeşitli ilişkileri yüzünden evlatlıktan reddedildi."

Draco başını arkaya yatırdı ve birkaç saniye boyunca tavana baktı. "Her şeyden önce," dedi sert bir sesle, "bunu umursuyor olsaydım seninle yarı gizli bir ilişki yaşıyor olmazdım. İkincisi, Malfoyların yaklaşık sekiz yüz yıllık bir geleneği var ve her nesilde sadece bir erkek çocuk sahibi oluyorlar. Ataların büyüğü malikanenin benden başkasına geçmesine izin vermez. Babam beni öldürtmek zorunda kalacak. Eğer beni mirastan mahrum bırakırsa ve miras hakkını çiğnerse, malikaneyi bırakacak kimse kalmaz. Kraliyete gider. Babam, Corgis'inin onu ısırmasına izin verdiğinden beri İkinci Elizabeth'ten nefret ediyor."

Bir elini yüzünde gezdirdi. "O sırada sevinçten havalara uçmamamın nedeni, McGonagall'ın tehdidi yüzünden beni çağırdığını düşünmemdi."

Birkaç dakika boyunca sersemlemiş bir şekilde oturdular ve aralarındaki iletişimsizliğin boyutlarını anlamaya çalıştılar.

Hermione, Draco'nun kucağına oturup cüppesini kavrarken ve her şeyi kendine göre yeniden yapılandırmaya çalışırken ağzından kısa, kuşkulu nefesler çıkarmaya devam etti. Baş hafiflemişti ve her şeyi zihninde toparlamaya çalışırken zonklamaya başlamıştı.

Birkaç dakika sonra, "Bu inanılır gibi değil," dedi. "İşlerin bu kadar karışması mümkün bile olmamalı."

Çenesi öfkeden o kadar gergindi ki bir şeyleri ısırarak istiyordu. Birden ayağa kalktı. "Müdire Hanım'ın ofisine gidiyoruz. Bunu neden yaptığını bilmek istiyorum."

"Granger-," diye başladı Draco, Granger onu bileğinden kavrayıp ayağa kaldırırken. "Gerek yok. Bu-"

"Ondan istediğimin tam tersini yaptı. Bana göz kulak olmak için kalenin her yerine yeni portreler ekletti. Bu yüzden sana neler olduğunu bildiğinden ve bunu görmezden geldiğinden eminim. Ben bunu görmezden gelmeyeceğim. Ayrıca, seni yalnız bırakmayacağım; teslim etmem gereken bir sürü asa var; ve ikimizden birinin onunla baş başa bir konuşma daha yapmasından yarı korkuyorum, işler yine karışacak."

Kadın onu koridorlara doğru çekti. Tam olarak kavga etmedi ya da direnmedi, ancak ne kadar teslimiyetle işbirliği yaptığının sürekli farkında olmasını sağlayacak kadar yavaş yürüdü.

Gargoyle heykeline vardığında ona ters ters baktı. "Eminim beni bekliyordur."

Heykel döndü ve merdiveni ortaya çıkardı.

Hermione merdivenlerin tepesine ulaştığında sert bir sesle, "Müdire Hanım, görüşmek istiyorum," dedi.

Minerva McGonagall bir parşömenden başını kaldırdı ve tüy kalemmini hokkaya yerleştirdi. "Bayan Granger, Bay Malfoy, lütfen oturun."

Draco oturdu. Hermione oturmadı; derin hayranlık duyduğu eski ev başkanına bakakaldı. Hermione'nin elleri öfkeyle kalçalarını kavıyordu.

"Buraya beni azarlamaya mı geldiniz, Bayan Granger?" McGonagall alaycı bir sesle konuştu.

"Draco'ya neden benim ısım sırasında orada bulunmasının benim isteğim dışında olduğunu söyledin?"

McGonagall gözlüklerini düzeltti ve Hermione'ye baktı. "Öyleydi, değil mi? Bana özellikle bir Alfa'nın hazır bulunmasını istemediğini söylemiştin. Nasıl içeri girdiğini ya da sana zorla ruh bağı kurup kurmadığını bilmeden, koğuşları ihlal edilmiş halde bulduktan sonra altı gün boyunca yeniden ortaya çıkmanı bekledim." McGonagall'ın sesi gerginleşti, sonra ifadesi titredi.

"Ancak Bay Malfoy'la konuştuğumda, bunun sizin isteğiniz dışında olduğuna dair hiçbir şey söylemedim. Sizin de istediğiniz gibi, ona son derece pişman olduğunuzu söyledim. Sonra da o dönemde yaptıklarınızın sizin sorumluluğunuzda olmadığını hatırlattım; sizi bir şekilde suçlu tutmaya hakkı olduğunu düşünmemesini sağlamak için. Kırk yıldır Slytherin öğrencilerine öğretmenlik yapıyorum; kendilerini koruma konusunda çok güvenilir bir içgüdüleri var ve genellikle başkalarının iyi doğasından faydalanıyorlar. Verilen

Bay Malfoy'u korkularınızdan haberdar edersem, bunu sizi bir şeylere inandırmak için kullanabileceğinden endişelendim. Hafife alınmasını hoş göreceğim biri olmadığınızı açıkça belirtmek istedim. Görüşmemiz sırasında söylediklerine dayanarak, onun rızasıyla ilgili endişelerinizin yersiz olduğu açıktı. Ben de seni bu konuda bilgilendirdim."

Hermione öfkeyle, "O öyle anlamadı," dedi. "Bunca zamandır -İkimiz de düşündük ki..." diye sözünü kesti. McGonagall'la her şeyi konuşmaya hazır hissetmiyordu.

"Ve ona zorbalık ediliyor!" Hermione cebindeki bütün asaları çıkarıp Müdire'nin masasının üstüne vurdu. "Onu terk edilmiş koridorlardan birinde köşeye sıkıştıran on beşten fazla öğrenci vardı. Onların asalarını alma cüretini gösterdim. Onlara gelip sizden alabileceklerini söyledim."

McGonagall asaları toplayıp bir çekmeceye koyarken kuru bir ses tonuyla, "Teşekkür ederim," dedi.

"Ginny bana tüm yeni portrelerden bahsetti. Yani ona ne tür şeyler yaptıklarını ve söylediklerini bildiğini biliyorum. Neden bu konuda bir şey yapmıyorsun? Neden kimse bu konuda bir şey yapmıyor?"

Hermione'nin göğsü öfkeyle kabarıyordu. Draco tamamen sessizdi ve yere bakıyordu.

McGonagall bir kaşını kaldırdı. "Bir savaştan dört ay sonra sekiz yüzden fazla kederli ve travma geçirmiş öğrencinin olduğu bir okulu yönetmenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Hayır, bilmiyorsun. Bay Malfoy'un bu okula dönmesine son derece karşıydım. Diğer evlerle Slytherin arasındaki düşmanlık, Karanlık İşaret'i taşıyan ve bütün bir yılını Albus Dumbledore'a suikast düzenlemeye çalışarak geçiren birinin varlığı olmadan da yeterince gergin." McGonagall Draco'ya soğuk ve sivri bir bakış attı. "Sorumlu olduğum öğrenciler yas tutuyor; yakın zamanda ölen arkadaşları ve sevdikleri yüzünden suçluluk duyuyorlar. Bay Malfoy'u Hogwarts Savaşı'ndan bu kadar kısa bir süre sonra buraya yerleştirmek barut fıçısının üzerine kibrit çakmak gibiydi. Baş Büyücü, Wizengamot'un onu burada gözetim altına alma niyetini bildirdiğinde, onu kabul etmeyi reddettim. söyledimde, ben

Bu durumda Bay Malfoy'un derhal Azkaban'da beş yıl hapis cezasına çarptırılacağı bildirildi."

Hermione hafifçe irkildi. McGonagall sert bir ifadeyle Hermione'ye baktı.

"Kabul ettim. Ben bir canavar değilim, Müdire olarak sorumluluklarımı ihmal eden ya da farkında olmayan biri de değilim. Ancak, ben tek bir kadını, yeterince hazır olmadıkları pozisyonları doldurmaları için çok sayıda yeni profesörü eğitiyorum, sorumluluktan bıkmış kaymakamlarla uğraşıyorum ve on bir Alfa arasında bir Omega'yım. Yapabileceklerimin bir sınırı var. Bazı konulara öncelik vermekten başka seçeneğim yok. Cornelius Burbage ve arkadaşlarının Bay Malfoy'un okuldan atılmasını kışkırtmak gibi özel bir amaçları var. Bunun, onu taciz etmek için yapabilecekleri şeyleri kısıtladığını biliyorlar. Bay Malfoy'un şartlı tahliye koşullarının gayet iyi farkındayım. Herhangi bir ciddi saldırıdan haberdar olduğumda, derhal ilgilenilmesini sağlarım. Ama kaynaklarım sınırlı ve güvenilir kaymakamlarım da. Bay Malfoy'un sağlığına her şeyden daha fazla öncelik veremem."

Hermione bir an sessiz kaldı ve gözleri ayakkabılarına kayd.

"Artık bir kaymakamınız daha olabilir." Başını kaldırıp McGonagall'a baktı. "Eğer bir itiraz yoksa, kaymakamlık rozetimi geri istiyorum."

Bölüm Sonu Notları

All You Want, Beyond The Book FanFiction Nook ödülleriinde Dramione kategorisinde En İyi Smut ödölünü kazandı. Oy veren herkese çok teşekkür ederim.

Ve yorum yapan herkese çok teşekkür ederim. Son bölüme gelen tepkiler beni çok şaşırttı. Hepiniz çok tatlısınız.

Umarım Büyük İletişimsizlik Bariyeri Resifi'nin yavaş yavaş çökmeye başladığını görmek sizi rahatlatmıştır.

Ayrıca, tatil nedeniyle güncellemelerde gecikmeler olabilir. Umarım bunu . Ama büyük ihtimalle bir bölümüm olmayacak.

bu hafta içinde tamamlanacak.

OceanofPDF.com

Her Şey Doğru Hissettiriyor

Granger McGonagall'la tartışıyordu ve Draco - hiç dikkat etmiyordu.

Hâlâ Granger'ın, kızgınlığının ardından kendisini uyarmasını istemediğinin ortaya çıkmasının etkisindeydi. Ondan kendisini kokuyla işaretlemesini istemişti çünkü ona gerçekten güveniyordu.

Sanki yer ayaklarının altından kayıp gitmiş ve serbest düşüşe geçmiş gibi hissediyordu.

Belki de Burbage ve arkadaşları onu koridorda yakaladıklarında kafasını sandığından daha sert çarpmıştı. O sırada dikkati dağınıktı.

Hermione'nin yüzünü yatağa dönüp sessizce, "Aslında tıbbi seçenekleri araştırıyorum," dediği andan beri şaşkın şaşkın dolaşıyordu. . . Ateşimi durdurmak için yumurtalıklarımı aldırıyorum. Ve salgı bezlerimi de. Artık bununla uğraşmak zorunda kalmamak için tüm bu sorundan kurtulmak istiyorum."

Kız bunu söylediğinde kadar şaşırmıştı ki nefes almayı unutmuştu.

"Hayır. Yapma. Sen benimsin." Kelimeler hemen dilinin ucuna geldi ve onları ısırmak zorunda kaldı.

Kendisine bunun geçici olduğunu ne kadar hatırlatırsa hatırlatsın, bir şekilde onu aksi yönde ikna etmenin bir yolunu bulabileceğini ummaktan kendini alıkoyamıyordu.

Sanki onun kanında gibiydi; kafasının içinde nabzından düzenli atıyordu. Sanki yer ona doğru eğilmiş ve sonunda her şey onun ayaklarında son bulmuştu.

Bunun ne zaman olduğundan emin değildi. Tüm düşünceleri onunla bitmeye başladığında.

Ama "Omega olmaktan vazgeçmek daha mantıklı" dediğinde, ona vazgeçmemesi için yalvaramadı.

Çünkü Omega olmaktan nefret ediyordu ve o da bunu biliyordu.

Geriye dönüp baktığında onun böyle bir şey yapacağını anlamalıydı. Onun için bu çözülmesi gereken bir sorundu. Eğer bunu ortadan kaldıramazsa, neşteri yaklaştırabildiği her fiziksel unsuru kesip atacaktı. Nadiren vazgeçmeye razı olduğu kontrol duygusunu tekrar ele geçirecekti. Fiziksel olarak kendini ondan kurtaracaktı.

Tabii ki yapardı.

Onu bir şekilde elinde tutabileceğini hiç düşünmemişti ama kadının çaresizliği onu biraz şaşırtmıştı.

Ne yapması ya da söylemesi gerektiğinden emin değildi. O ana kadar, bir şekilde bir yol bulma olduğunu düşünmüştü. Farkında bile olmadan onunla yapmayı hayal ettiği şeyler vardı.

Ruh bağı.

Ondan çocuk sahibi olmak.

Bu da tuhaftı, çünkü on sekiz yaşındaydı. Okul yılının başında, önümüzdeki on yıl içinde evlenmeyi düşünmüştü. Bir noktada sahip olacağı zorunlu varis dışında ebeveynlik aklının ucundan bile geçmemişti.

Bir bebeği bile kucağına almamıştı.

Ama kadın "yumurtalıklarımı alın" dediğinde, adam birdenbire onunla çocuk sahibi olmak istediğini fark etti. Çocuk. Birden fazla. Neye benzeyeceklerine dair fikirleri vardı.

Bu fikre bağlıydı.

Gitmek zorundaydı çünkü kalsaydı ne söyleyeceğinden ya da ne yapacağından emin değildi. Bir şey söyleyebilirdi ve bu da

Granger tarafından taşaklarına büyü yapıldı ve tamamen farklı bir nedenden dolayı varsayımsal çocuk şansını ortadan kaldırdı.

"Malfoy, bana kızgın mısın?"

Donup kalmıştı ve sonra dönüp ona baktı. "Hiç de değil, Granger. Sadece yatakhaneimde ara sıra görünmem gereken bir yatağım var."

Ona şüpheyile bakmıştı ama başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. *"Oh, bilirsin işte, sadece ruh bağı kurmak ve benden birden fazla çocuk sahibi olmak istemediğini duyunca içten içe ezilmiş hissediyorum."*

Yatakhanesine geri dönmüş ve yatağına uzanıp bunu kabullenmeye çalışmıştı.

Sadece onun olmaması daha mı iyiydi yoksa daha mı kötüydü? Tüm Alfaları reddetmesi mi? Ne Longbottom'ı, ne Weasley'lerin büyük oğlunu, ne Theo'yu, ne de başka birini istiyordu. Muhtemelen bunu herhangi birini kişisel olarak reddetmek olarak görmüyordu.

Bir Alfa istemiyordu. Herhangi bir Alfa istemiyordu. Sadece o değildi. İçi

boş bir güvence hissiydi.

Bütün gece uyuyamadı. Onunla aynı yatağı paylaşmaya alışkındı. Yalnız uyumak soğuk ve boş geliyordu. Theo horladı.

Bunu düşünmeden edemiyordu. Bir gün aralarındaki her şeyin biteceğini. Sadece o olmaya geri dönecekti. Çok geç olana kadar soru sormadan takip eden kişi. Duvarın yanında durup hiçbir şey yapmadan, hatta bir şey yapma fikrini aklına bile getirmeden onun çılgınlıklarını izleyen kişi.

Artık ona ihtiyacı olmayacaktı. Onunla ilgilenen başka biri olduğu için değil. Birlikte daha mutlu olduğu birini bulduğu için değil. Ama sadece artık bir Omega olmayacağı için.

Bunu nasıl düşüneceğinden bile emin değildi. Hangisi sadece içgüdüsel ve hangisi gerçektir? Hissettiği şeyler var mıydı?

kendini kısırlaştırdı mı?

"Ruh bağı kurmak istemek biyolojik bir zorunluluktur, bu yüzden hormonların hepsi gittiğinde, arzunun kaybolacağından eminim. Muhtemelen sadece bir içgüdüdür."

Gerçekten bu şekilde işe yarar mıydı? Eğer bir Omega olmasaydı her şey yok olup gider miydi?

Bazı yönlerinin öyle olduğunu tahmin ediyordu.

Feromonlar olmadan, seks aynı olmazdı. Adam düğüm atmazdı. Kadın aynı kokmazdı. Kız, kızın nasıl kokacağından emin değildi.

Şeftali değil.

Ama artık bir Omega olmadığında her şeyin yok olup gideceğini düşünemiyordu. Ondan hoşlanmaya sadece onu takdim ettiği zaman başlamamıştı.

Bu uygun olurdu. Eğer onun tarafındaki her şey zamanla kaybolur ya da yok olursa.

Bunun daha çok onun bir parçasının ölmesi gibi olacağından emindi. Tanıdığı tüm parçalarının. Onun hayatına uyum sağlama şekli. Sadece gitti.

Bu fikir bile içinde bir yerlerde yerini bulamadığı bir yara açmış gibi hissettiriyordu.

Ama aynı zamanda, Granger bir Omega olduğu için Kader'e lanet okumuştı; değiştiğini göstermeye fırsat bulamadan Granger'ı sunmuştu.

Eğer artık bir Omega olmasaydı, ona her şeyi kastettiğini kanıtlamak için gerçekten bir şansı olurdu. Onu istemenin ve ona karşı iyi olmanın bir neşterin altında yok olacak biyolojik bir zorunluluk olmadığını. Ondan af dilediğinde ciddiydi. Ona ne kadar mükemmel olduğunu söylediğinde ve bir daha kimsenin incitmesine izin vermeyeceğine yemin ettiğinde ciddiydi. Asla sadece

yine orada duracaktı. Kendi canını kurtarmak için izleyen biri olmayacaktı.

Ona bunları vaat etmesi için bir Omega olmasına gerek olmadığını kanıtlayabilirdi. Sadece o olması bile yeterliydi.

Ona biyolojiden daha fazlası olduklarını göstermeye çalışmıştı ve bu biraz işe yaramış gibi görünüyordu. Önceki akşama kadar onunla koku almadan seks yapmak aklına gelmemişti. Geçmişte onu yalamak için sahiplenme içgüdüğü onu ele geçirmişti ve her zaman bundan hoşlanıyor gibi görünüyordu. Ancak konuşmalarından sonra, onun seks yapmayı kişisel olarak dahil olduğu bir şey olarak değil, yalnızca fiziksel bir katılımcı olduğu bir şey olarak gördüğünü fark etti; sanki vücudunu geçici kullanım için Omega'sına ödünç veriyormuş gibi.

Bu yüzden kasıtlı olarak onun bezlerinden kaçınmasının farklı olup olmadığını görmeye karar vermişti. Bunun onun üzerinde derin bir etkisi olmuş gibi görünüyordu.

Bunu tekrar başarabilirse, Omega olmanın ne anlama geldiğine dair algısını yavaş yavaş değiştirmeye başlayabilirdi.

Gün içinde iki ayrı noktada onunla seks yapmış olmak, onu kuytu köşelerde ve boş sınıflarda boşaltmanın yapamadığı bir şekilde rahatlatmış gibi görünüyordu. Normalde kız kapıdan içeri dalıp adamın üzerine atlar ve neredeyse hiç konuşmazlardı.

Astronomi dersinden sonra geldiğinde, aslında aritmetik hakkında bütün bir konuşma yapmışlar ve her neyseler onu tartışmışlardı.

Gün içinde iki ayrı noktada seks yapmayı nasıl başaracağını düşünmeye çalışıyordu - kendi akademik programları göz önüne alındığında - sırada büyüünün sırtına çarptığını hissetti. Taşlara o kadar sert vurdu ki kısa bir süre bayıldı.

Bilinci yerine geldiğinde etrafı sarılmıştı.

Burbage monologuna başlarken, Draco zamanını kollayarak kendine şunu hatırlattı: "Eğer atılırsan, Granger burada yalnız kalacak; o zaman gerçekten gidecek.

kendini sterilize et."

Hermione'nin öfkeli sesini duyduğunda ve yarım düzine yedinci sınıf öğrencisinin havada uçuşmasını izlediğinde, hissettiği duygu tarif edilemezdi. Öfkeden çatlayacak gibiydi, sanki parmak uçlarından, saçlarının uçlarından ve gözlerinden .

O anda ondan hoşlandığını söylemenin gerçekten de yetersiz bir ifade olduğunu fark etti. Hayatında gördüğü en korkunç güzellikteki yaratıktı ve bunun ne kokusuyla ne de onunla seks yapmanın nasıl bir şey olduğuyla hiçbir ilgisi yoktu.

Cornelius'la tartışırken gözleri sürekli ona kayıyordu. Neredeyse ona Alfa diyecekti ama sonra bunu "Draco benim arkadaşım," diye değiştirdiğinde, onu koridorun ortasında öpmek istemişti.

Burbage ona Mudblood amcığı dediğinde Draco onu öldürmek istemişti. Kendini kontrol etmenin canı cehenneme. Granger onu bileğinden yakalamasaydı Draco onu kaldırım taşlarına yapıştıracaktı.

Burbage ve diğer herkes gittikten sonra her şey çok karıştı. Başı hafifçe zonkluyordu ve sonra Granger birdenbire ona nasıl cinsel saldırıda bulunduğunu ve kızgınlık döneminde onunla kalmaya zorladığını; daha sonra Muggle doğumlu olduğu için onu nasıl terk ettiğini; ve ona bakmayı nasıl reddettiğini anlatırken neredeyse ağlamaklı hale geldi; ve Goldstein hakkında bir şey yapamamasının nedeninin Draco'nun okuldan atılma riskini göze alması olduğunu söyledi.

Görünüşe göre Granger onun rızası, okuldan atılma riski, mirası ve birileri onunla yattığını öğrenirse safkan itibarına nasıl bir leke süreceği konusunda endişelenmek için çok daha fazla zaman harcamıştı.

Draco o kadar afallamıştı ki zar zor konuşabiliyordu. Kendisine bir şeyle vurmak istiyordu.

Yaşadığı şok duygusu o kadar şiddetliydi ki, her şeyi yeniden değerlendirmeye nereden başlayacağını bile bilmiyordu. Görünüşe göre yanlışlıkla ulaştığı sonuçların ve varsayımların sayısı-

Eğer onun için bu kadar endişeleniyorsa, bu, ondan tahmin ettiğinden daha çok hoşlandığını gösteriyordu. Ona olan ilgisi sakıncalı olmayabilirdi.

Bu fırsatı kaçırmaya hiç niyeti yoktu. Yapışkan olmamaya, asil olmaya ve hak etmediği bir şeyi elde ettiğini düşünmemeye çalışmak için çok fazla enerji harcamıştı ve görünüşe göre bu, Granger'ın onu herkesin önünde ilişkilendirilmekten utandığı biri olarak düşünmesiyle .

Elinde bir fırsat vardı ve bunu elinden geldiğince değerlendirmek niyetindeydi.

Koridorun ortasında ona sarılarak oturmuştu, görünüşe göre Biçim Değiştirme dersine gitmeye hiç niyeti yoktu ve onu odalarına götürebileceği ve tercihen öpüşme ve seksle noktalanan uzun bir açıklayıcı konuşma yapabileceği konusunda umutlanmaya başladı.

Ne yazık ki Hermione'nin öfkesini biraz yanlış hesaplamıştı. Açıklamayı kutlamak için öpüşmek yerine, Müdire ile bir toplantı yapmak istemişti. Ki bu da odalarının tam tersi yöndeydi. Hermione onu fiziksel olarak şatonun içinde sürükledi, görünüşe göre geçtiklerini fark eden insanların sayısından habersizdi.

Eğer onun için sorun değilse, şikayet etmeyecekti.

Aslında, her şey umduğu ve istediği gibi sonuçlanırsa, Burbage'a bir teşekkür notu gönderecekti. Bu kesinlikle o piçi kızdıracaktı.

Granger, McGonagall'la okuldaki zorbalık sorunları hakkında öfkeyle konuşuyordu ve McGonagall'ın sesi pek de etkilenmişe benzemiyordu. Draco'nun pek de umurunda değildi çünkü kafası Müdire'nin ofisi *dışındaki* yerlerde Granger'ın da dahil olduğu entrikalar ve ayrıntılı planlarla meşguldü.

Pekala. Bu akşam Ginny ile konuşacağım. Teşekkürler Müdire Hanım," diyordu Hermione Draco'ya dönüp bakarken.

Bunun kovuldukları anlamına geldiğini varsaydı. Hafifçe başını sallayarak onayladı ve Granger'ı koridora kadar takip etti. Sonunda onunla öpüşebilecekti.

Kadın dönüp endişeyle ona baktı ve adam onu içine çekerken şunu fark etti

-

"Yine mi kaymakam oldun?" diye sordu, göğsüne bakarak ve dehşetini gizlemeye çalışarak. Devriyeler kesinlikle akşamlarını bölüyordu. Bu ne zaman olmuştu?

Kaşlarını çattı. "Evet. Müdire Hanım'la son yarım saattir konuştuğumuz şey buydu. Sersemlemiş görünüyorsun. Sanırım beyin sarsıntısı geçiriyor olabilirsin. Madam Pomfrey'i görmeye gitmeliyiz."

Hayır, hayır.

"Ben iyiyim Granger. Başıma aldığım en kötü darbe sayılmazdı," diyerek kendini topladı ve gözlerini devirdi.

Granger daha da dehşete düşmüş görünüyordu. "Yani tekrarlanan kafa travmalarıyla mı uğraşıyorsun? Bu ciddi hasara yol açabilir! Bundan bahsetmen gerekirdi. Seni önce hastane koğuşuna götürmeliydim. Çok özür dilerim."

Sonra onu tekrar sürüklemeye başladı ve Draco içten içe kendini tekmeliyordu. Oldukça sevdiği bir oyuğu gözüne kestirdi ve Granger'ı aniden geri çekip içine sürükledi.

"Draco, gerçekten ihtiyacımız var-"

Onu bir öpücükle kesti ve kız hafifçe onun içinde erimeden önce sadece bir an için kaskatı kesildi. En ilahi kıvrımlara sahipti. Vücudunun onunkiyle birleşmesi mükemmeldi.

Bir kolunu beline doladı ve dudaklarını hafifçe ısırırken parmaklarını saçlarına doladı. Muhtemelen onunla orada sevişemezdi ama onu yeterince sersemletebilirse, kendisini hastane koğuşuna sürüklemesini engelleyebilirdi.

Başını geriye çekip boğazını öptü ve dudaklarını bezelerinin üzerinde gezdirdi. Kesik kesik bir nefes verdi ve sonra aniden sertleşti. "Yapma-"

Kadının ellerini göğsünde hissetti, onu uzaklaştırmaya çalışıyordu. Draco taş kesilmiş gibi dondu ve sonra kendini geri çekti.

Hermione nefes nefese kalmış ve duvara yaslanmıştı. "Seni hastane koğuşuna götürmeliyiz," dedi gergin bir sesle. "Eğer beyin sarsıntısı geçirdiysen tedavi edilmen gerek. Bırakırsak beyninde hasar oluşabilir."

Lanet olsun. Kendi beyni tarafından engellenecekti.

Omuzları çöktü ve gözlerini göğe doğru yuvarladı. "Ben iyiyim Granger."

Yalvarırcasına ona baktı.

Doğruldu ve ellerini kalçalarına koyarak, adamın bir şekilde rahatsız edici derecede çekici bulduğu bir ifade takındı.

"Dün gece burnumu çarptığım için beni başhemşireye göndermeye çalıştın," dedi öfkeyle, "Morarmışsın, derinde sıyrıklar ve birkaç yerde kırıklar var ve az önce omzunu da incinmiş gibi tutuyordun. Eğer ben böyle görünseydim, iyi olduğumu söylesem bana inanır mıydınız?"

Bu çok alçakçaydı.

"Peki," dedi, ağzı acı acı buruşarak.

Granger onu oyuktan dışarı çekmeye başladı ama Granger

durdurdu. "Malfoy-," dedi Granger, sertleşerek ve ona ters ters

bakarak.

"Sadece bekle." Hafif bir iç geçirdi. "Eğer beyin sarsıntısı geçirirsem, muhtemelen geceyi burada geçirmemi isteyecektir. Dün gece kokunu almamıştım, şimdi almalıyım. Böylece iyi olacağından emin olabilirim. Ve dün gecedan beri seni hiç çıkarmadım."

"Ah." Birkaç dakika boyunca sessiz kaldı.

Normalde bir gece önce onunla birkaç kez seks yapardı ve genellikle onu ilk dersinden önce bulmaya çalışırdı. Öğlen olmuştu ve onu daha yeni öpmüştü. Eğer henüz hissetmiyorsa, muhtemelen yakında hissetmeye başlayacaktı. Muhtemelen öfkesini dindirmek için bir dakikası olur olmaz.

"Eminim iyi olacağım," dedi sonunda. Sesi biraz yüksek ve hızlıydı, gergin olduğunda olduğu gibi. "O kadar çabuk geçmez. Gerçekten Pomfrey'i görmelisin. Ve eğer başlarsan -ve sonra geceyi hastane koğuşunda geçirirsen- iyileşmen çok daha zor olur. Ve artık kaymakamlık görevlerim var. Yani Gryffindor yatakhanelerinde saklanamam."

Draco sinirle tısladı ve duvarı yumruklamak istedi. Onu kokuyla işaretlememişse koridorlarda dolaşiyor olması fikri bile onu sahiplenici bir öfkeye sürüklemeye yetmişti.

"Neden yine kaymakam oldun? Bu yıl herhangi bir liderlik pozisyonu istemediğini sanıyordum."

"Konuşulanları hiç mi dinlemiyordun?" Granger kaşlarını kaldırdı ve ellerini havaya kaldırdı. "McGonagall savaştan bu kadar kısa bir süre sonra okulu idare etmekten, öğrencilerin savaş sonrası yaşadığı sorunlarla ilgilenmeye vakit bulamıyor. Profesörlerin çoğu yeni ve daha fazla sorumluluk almak isteyen çok fazla prefect yok. Okulda dolaşp sizi okuldan attırmaya çalışan herkese büyü fırlatamam. Sanki tek sen değilsin, baba-birinin onlara göz kulak olmasına ihtiyaç duyan başka savunmasız öğrenciler de var. Bu yüzden rozetimi geri almak istedim."

Draco birkaç saniye ona baktıktan sonra omuzlarından kavradı ve alnını başının üstüne indirdi. Gryffindorlar ve onların lanet olası kahraman kompleksleri.

"Granger-sen-argggggghhh," dedi. İçini çekti, başını eğdi ve onu öptü.

Dudakları ipek gibiydi. Onu günlerce bıkmadan öpebilirdi. Dudakları buluştuğunda her zaman küçük bir şaşkınlık nefesi verir ve sonra onu öpmeye başladığında boğazının arkasında küçük bir inilti duyardı.

Elini kadının çenesi boyunca kaydırdı ve parmak uçlarının altında nabzını hissetti. Nabız elinde bir cadı gibi çırpınıyordu.

Dilini dışarı çıkardı ve kadın titreyerek dudaklarını ayırdı. Onu duvara yasladı ve elleri vücudunda gezinirken açgözlülükle ağzının içine daldı. Kadının kıvrımları son birkaç ayda iyice belirginleşmişti. Bunun Omega'ya özgü bir şey mi yoksa savaşın stresinin onu zayıflatmış olmasından mı kaynaklandığından emin değildi. Beli küçülmüş ve göğüsleri büyümüştü. Çok güzeldi. Onu hissetmek bile onu tamamen ateşlemeye yetiyordu.

Dikkatle bezlerinden kaçındı ve göğüslerini avuçladı, üstlerini öpmek için gömleğinin üst düğmelerini açtı. Kadın parmaklarını adamın saçlarına doladı ve inledi.

"Draco-hayır," dedi kalın bir sesle, kıvrılarak uzaklaştı ve adamın saçını tutuşu sıkılaştı. "Hayır diyorum."

Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkardı, bu da onun titremesine ve çekilirken ona karşı inlemesine neden oldu.

"Lanet olası Burbage," dedi dişlerini sıkarak ve ellerini çekerek. "Tamam. Duracağım. Benden bu kadar."

Hayal kırıklığıyla ellerini yüzüne bastırdı.

"İstemediğimden değil," dedi gömleğinin düğmelerini hızla yeniden ilikleyerek. "Ama bütün bu süre boyunca endişeleneceğim. Bunun için daha sonra zamanımız var. İyi olduğundan emin olmak istiyorum."

Boyun eğerek iç geçirdi ve gözlerini 'daha sonra'ya dikti. "Peki."

"Gerçekten acilen hastane koğuşuna gitmeliyiz."

Kadın onu tekrar bileğinden yakaladı. Avuç içi oradaki bezeye bastırdı ve adam bir kez daha onu çekmesine izin verirken sessiz, sinirli bir inilti çıkardı

Tekrar.

Revire girdikleri anda Madam Pomfrey onları fark etti.

"Bu sefer ne oldu Bay Malfoy? Eğilip başka bir kapı tokmağına mı çarptınız? Yoksa yine merdivenlerde kaybolan basamak mı?" Pomfrey bir teşhis büyüü yaparken sivri bir ifadeyle onu inceledi.

"Peeves," diye yalan söyledi Draco hemen. Granger'ın yüz ifadesi öfkeyle değişti ve yumuşak bir şekilde devam etti, "Sınıfa üzerime bir zırh giydirdi. Miğfer kafamın yan tarafına çarptı."

"Gerçekten mi?" Pomfrey arasındaki değerleri incelerken, "Gerçekten mi?" dedi.

"Benden hoşlandığını sanmıyorum," dedi Draco kayıtsızca. "Bunu Kanlı Baron'a söyleyeceğim ve bakalım bu konuda bir şey yapabilecek mi? Ama kötü ruhların nasıl olduğunu bilirsin."

Pomfrey kuşkuyla karışık bir ses tonuyla, "Eminim olacak," dedi ve kolunu hafifçe çekince adam irkildi. "Beyin sarsıntın var. Ve morarmış. Önümüzdeki yirmi dört saat boyunca okumak ya da ev ödevi yapmak yok. Seni bu gece burada gözetim altında tutacağım."

"Okumak yok mu?" dedi Draco, kitap çantasını savunmaya geçercesine kavrarken gözleri dehşetle irileşmişti.

Pomfrey asasını ona doğru uzatarak, "Beynin iyileşirken dinlenmesi çok önemli," dedi.

"Daha önce hiç okuma ya da ödev yok dememiştin," dedi Draco kollarını kavuşturup kavgacı bir tavırla doğrulurken. "O kadar da kötü değil."

Madam Pomfrey sert bir ifadeyle ayağa kalkarak, "Teşhislere göre çarpmanın etkisiyle bilincini kaybetmişsin," dedi. Granger hafif bir soluk verdi ve hava aniden onun feromonlarıyla doldu, bu da Draco'nun tüm vücudunu gerginleştirdi. "Git hastane pijamalarını giy ve yatağa gir ki ben de morluklarınla ilgilenebileyim. Ben gidip iksirleri getireyim. Ona eşlik ettiğiniz için teşekkürler Bayan Granger, derslerinize dönebilirsiniz."

Pomfrey telaşla uzaklaştı ve Draco dönüp dehşet dolu bir ifadeyle Granger'a baktı.

"Bilincini mi kaybettin?" Hermione sordu. Gözleri dehşetle yuvarlanmıştı.

"Çok kısa," dedi Draco omuz silkerek ve hiç düşünmeden ona doğru ilerledi. "En fazla birkaç saniye."

Küçük bir adım geri çekildi, öfkeden beti benzi atmıştı. "Bu bir daha asla olmayacak. Gözümün önünden ayrılmana asla izin vermeyeceğim."

Draco onu rahatlatmak için ağzını açmaya başladı ama sonra vazgeçip çenesini kapattı. Eğer onu gözünün önünden ayırmak istemiyorsa, hiç itiraz etmeyecekti. Aslında, ağır yaralı olsaydı, neredeyse yirmi dört saattir kokusunu almadığı halde kalenin etrafında tek başına koşturmayabilirdi. Bunun yerine etrafta kalıp onu sağlığına kavuşturmaya karar verebilirdi.

Onun gibi koktuğunu düşünüyor olabilirdi ama Draco öyle düşünmüyordu. Kırk sekiz saat ise tamamen başka bir hikâyeydi. O kadar uzun süre kalacağından emin değildi.

"Burada iyi olacaksın, değil mi?" dedi. "Kaymakam kadrosuna katılmak için Ginny ve Neville'le görüşmem gerekiyor." Saatine baktı ve Draco onun burada kalmasını nasıl sağlayacağını hesaplamaya başlarken gözleri kısıldı. "Belki akşam yemeği sırasında gelip sana kitap okuyabilirim - sınıflarımız aynı, yani ödevler de aynı olmalı. Tılsımı bulmak için metalurji kitabına başlayabiliriz. Eğer istersen. Sonra da konuşuruz... hakkında..." hafifçe kızardı ve aralarında garip bir hareket yaptı.

"Elbette. Gitmelisin," dedi ve Pomfrey'nin onun için bıraktığı pijamaları almak için döndü. "Eminim revirde tek başıma iyi olacağım."

Birden suçlu görünen Granger'a gizlice baktı.

"Pomfrey burada ama..." başhemşireyi ararken sesi kesildi. Pomfrey henüz Draco için iksirlerle dönmemişti.

"Elbette," dedi Draco ve başını salladı, ama sonra dikkatle odaya göz gezdirdi. "Burbage revirde bana saldıracak kadar alçakça bir şey yapacak değil ya. Eminim yapsaydı ve ben bağırsaydım Pomfrey hemen geri gelirdi."

"Belki kalıp sana eşlik edebilirim. Ginny'yi hemen görmek zorunda değilim," dedi Granger yavaşça, ona doğru yaklaşarak ve tepkisini ölçmek için yüzünü inceleyerek.

"Benim için endişelenmene gerek yok, Granger," dedi Draco, neşesini dikkatle gizleyerek. "Bu sadece bir beyin hasarı."

"Seni bırakıp gitmek içime sinmiyor," dedi çenesini yukarı doğru sallayarak. "Eğer başını tekrar çarparsan çok ciddi olabilir. Böyle bir risk almak istemiyorum. Eğer ben burada olmadığım için başına bir şey gelirse-" bir an için sözünü kesti.

"Kalacağım," diye açıkladı, ellerini kalçalarına koydu ve meydan okuyan bir kaşını kaldırdı, sanki bu konuda onunla kavga etmeyi bekliyormuş gibi.

"Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse," dedi ve sırtışını gizleyerek perdenin arkasına geçip gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. "Kendini mecbur hissetmeni istemiyorum."

Omzunun acıdığını unuttu ve tişörtünü çıkarmak için omzunu bükte. Hafif bir tıslama duydu ve Hermione aniden yanında belirdi, görünüşe göre perdeleri ayırma nedenini ve onu yarı çıplak görmenin normalde herkesin içinde yaptığı bir şey olmadığını unutmuştu.

"İyi misin? Tanrım, berbat görünüyor. Yardım edeyim." Cüppesini ve gömleğini yatağın üzerine fırlattı, hastane pijama gömleğini omuzlarından yukarı çekti ve onun için dikkatlice ilikledi. En üstteki düğmeyi düzeltirken birden kıpkırmızı oldu, anlaşılan onun mahremiyetine tecavüz ettiğini fark etmişti. "Bir şeye ihtiyacın olursa diğer tarafta olacağım."

Draco onu yakalayıp pantolonunu giymesine de yardım etmesi için ikna etmeye çalışmadan perdelerin arasından kayboldu.

Madam Pomfrey elinde birkaç iksirle geri döndüğünde Draco üstünü değiştirmeyi henüz bitirmişti.

Pomfrey'nin perdenin arkasından, "Bayan Granger, hâlâ buradasınız," dediğini duydu.

"Draco'ya ona eşlik edeceğimi söyledim. Birlikte bir Aritmetik projesi yapıyoruz, bu yüzden ona yüksek sesle bir metalurji kitabı okuyacaktım, eğer sorun olmazsa."

"*Okunmak* iyidir. Ben onu tedavi ederken lütfen burada bekleyin."

Pomfrey perdelerin arasından geldi ve Draco'ya quidditch'in onu fazlasıyla yakından tanıştırdığı, tadı kötü birkaç iksir verdi. Sonra onu yatağa yatırdı ve omzuna bitki kokulu bir şey sürmek için kısa bir süreliğine gömleğini çıkardı. Draco, kızın parmakları bezlerine çok yaklaştığında hırıltısını bastırmak zorunda kaldı. Sonra da yüzüne Murtlap Esansı sürdü.

"Şimdi unutma, sessiz aktiviteler. Okumak yok," Madam Pomfrey perdeyi geri çekip Hermione'yi içeri davet etmeden önce ona sert bir bakış attı. "Bayan Granger, kurallara uyacağınız konusunda size güveniyorum."

Madam Pomfrey başka bir şey söylemeden tekrar koşarak uzaklaştı. Draco ve Hermione birkaç dakika boyunca sessizce birbirlerine baktılar.

"Peki, metalurji. Çantanda mı?"

"Hayır."

"Oh. Sende değil mi? Yurtta mı?"

Draco sırtını yastıklara yasladı. "Bende var. Sadece şu anda okumak istemiyorum."

Granger başını salladı. "Dinlenmeye ihtiyacın var mı? Sana eşlik edebilirim ve bir kompozisyon üzerinde çalışabilirim-," iç çekerek alnını sıvazladı, "Çantam yanımda değil. Pansy'yle birlikte kütüphanede bıraktım."

Draco ne planladığını unutarak gözlerini kırptırdı. "Çantanı Pansy'ye mi bıraktın?"

"Şey, evet. Nedense bana bir iyilik borcu olduğunu düşünüyor. Ona öyle olmadığını söylemeye çalıştım ama dinlemedi. Bu yüzden bana borcunu ödemenin en uygun yolunun beni kütüphanede köşeye sıkıştırmak ve başarılı bir siyasi evlilik yapmak olduğuna karar verdi."

Draco'nun kaşları havaya kalktı ve çenesinin gerildiğini hissetti. "Pansy neden politik bir evlilik istediğini düşünüyor?"

"Ah," diye hafifçe kızardı Granger, yatağının dibinde kaykıldı. "O gece Anthony ile birlikteydi ve benim bir Omega olduğumu fark etti. Bana bir iyilik borcu olduğunu düşündüğü için, bugün kütüphanede, mezun olmadan önce seçmem için uygun Alfaların profillerini içeren tüm bu parşömenlerle ortaya çıktı. Ona göre istediğim Alfa'yla evlenebilirim ve benim için banka soymak da dahil olmak üzere istediğim her şeyi yaptırabilirim." Gözlerini devirdi ve inançsız bir ifadeyle başını salladı. "Bir banka soydum. Gerçekten de sandığınız kadar eğlenceli değil."

Hafifçe ürperdi.

Draco sersemlemiş bir halde ona bakıyor, ciddi bir beyin sarsıntısı geçirip geçirmediğini merak ediyordu. Hangi kısmın en az mantıklı olduğundan bile emin değildi.

"Her neyse," diye devam etti Hermione, giysilerini toplayıp hızla katlayarak düzgün bir yığın haline getirdi, görünüşe göre az önce üzerine boca ettiği bilgi karmaşasından habersizdi. "Hayattaki hedeflerimi ve kiminle evlenmem gerektiğini tartışırken sen ortaya çıktın-"

"Öyle mi?" Draco yankılandı ve içini sıcak bir sevinç duygusu kaplarken ağzının kenarı yukarı doğru kıvrıldı. Tanrı Pansy'yi korusun.

"-ve senden uzak durmamı söyledi. Seninle hiçbir şey yapmamam gerektiğini çünkü bu yıl çok şeyle uğraştığını söyledi. Çünkü bir Omega olarak muhtemelen seni gerçekten inciteceğimi ve zaten zorbalığa maruz kaldığını, bu yüzden seni yalnız bırakmam gerektiğini söyledi-"

Pansy'yi sikeyim.

"-Bu yılın senin için nasıl geçtiğini fark etmemiştim bile -kendime o kadar dalmıştım ki düşünemedim- bunu söylediğinde biraz panikledim ve tüm kitaplarımı ona bırakıp seni bulmaya koştum. Şimdi düşünüyorum da, muhtemelen istediği şey bu değildi," diye bitirdi Granger, giysilerini düzeltirken yatağın ayak battaniyesiyle oynuyordu.

"Anlıyorum."

"Gerçekten mi?" Gözlerini kocaman açarak ona baktı.

Draco ona bakarken yüzünü buruşturarak, "Hayır, bunların hiçbirini anladığımı sanmıyorum," dedi. "Buraya gel. Sana o kadar uzaktan bakmak başımı ağrıtıyor."

Öyle değildi ama Hermione'nin gözleri daha da büyüyüp endişeli bir ifadeyle aceleyle yaklaşırken Draco sırtmasını bastırdı. Draco Hermione'nin elini tuttu ve onu yatağa çekti. Hermione onun kollarına yığılırken küçük bir çığlık attı.

"Bu iyi bir mesafe," dedi, kollarını onun beline dolayıp yüzünü omzuna gömerken zafer kazanmış gibi hissediyordu.

"Burası pek de uzak sayılmaz," dedi hafif titrek bir sesle, adamın üstünde kıpırdanıp ağırlığını kaydırarak dengesini yeniden kazanmaya çalışırken.

"Hmmmm," dedi, bezlerine karşı nefes alarak.

"Konuşmamız gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu bir dakika sonra.

"Yapmalıyız," dedi Draco kızın belindeki tutuşunu gevşetmeden. "Ama ben hâlâ iyileşme sürecindeyim. Belki beni öpersen kendimi yeterince iyi hissederim." Ona sinsî bir gülümseme vermek için başını yeterince geriye çekti.

Hermione'nin gözleri kısıldı. "Başın gerçekten ağrıyor mu yoksa seninle ilgilenmem için numara mı yapıyorsun?"

OceanofPDF.com

İkimizin Arasında

Draco'nun gözleri masumca açıldı. "Ben mi?"

"Evet," Hermione ona bakarken dudaklarını büzdü. "Bu üçüncü sınıftaki çizik gibi bir şey mi?"

Draco bir an sessiz kaldı. Hermione'nin yüz ifadesi kızgınlaştı ve yataktan kalkmaya çalışarak kıvranmaya başladı.

"İnanılmazsın," dedi öfkelenerek.

"Ne? Beni nasıl rol yapmakla suçlarsın? Buraya gelmek bile istemedim," dedi Draco, onun kaçmasına izin vermeyi reddederek. "Seni odamıza götürüp öpüşmek istedim. Beni Müdire'nin sürükleyen ve sonra da buraya gelmeye zorlayan sendin."

Kaçmaya çalışmayı bıraktı ama ona şüpheyile bakmaya devam etti.

"Senden kalmanı bile istemedim. Kalmaya karar veren sensin," diye ekledi ellerini kaldırarak. Gözleri iri ve sitemkârdı. "İstersen gidebilirsin."

Hermione içini çekti. Draco Malfoy gibi iri yarı ve köşeli birinin üzgünken bu kadar yavru bir köpeğe benzeyebileceğini asla düşünemezdi.

"Gitmeyeceğim." Gözlerini devirdi ve uzun, kısık bir nefes verdi. "Ama aşırı dramatik olmakla ünlüsün. Senin etrafında olup da senden nasıl şüphelenmeyeceğimi bilemiyorum."

Draco'nun yüzü belirgin bir şekilde düştü.

Hermione bir suçluluk duygusu hissetti. Gözlerini saklamak için ellerini onun gözlerinin üzerine koymak istedi. Ona öyle baktığında, öne doğru eğilip yüzündeki ifadeyi öpme isteğini bastırmak zorundaydı.

Gözleri devasa gümüş duygu havuzları gibiydi. Yavru bir tek boynuzlu ata bakmak gibiydi.

"Sana güvenmiyorum demek istemedim." Başını yukarı çevirdi ve tavanı inceledi. "Sadece çok fazla geçmişimiz var. Bu her şeyi çok karmaşık hale getiriyor. Yani, daha yeni çözmeye başladığımız şu karmaşaya bak. Sanki birbirimizi yanlış anlamak için tasarlanmışız. Son birkaç ayımı, benimle hiçbir şey yapmak istemediğin halde seninle yattığım gerçeğiyle başa çıkmaya çalışarak geçirdim. Seni aniden farklı görmeye çalıştım.

-Birdenbire anlamını kavrayamadığım bir sürü konuşma oldu. Birçok kez bir şeyler söyledin ve ben bunun benim Muggle doğumlu olmama bir gönderme olduğunu düşündüm. Şimdi ise konuştuğumuz zamanların çoğunda ne hakkında konuştuğumuzu bile bilmiyorum." Sesi hafifçe kesildi.

"Sorabilirdin," dedi sessizce. "Eğer sorsaydın sana söyledim."

"Biliyorum." Hermione'nin başı öne eğildi. "Bazı şeyleri varsaydım çünkü sormaktan daha güvenli geliyordu. Savunmasız olmayı pek beceremem." Hermione ona bakarken sertçe yutkundu. Omuzları gerginleşmişti. "Bunun başıma gelmesi -sunum yapmak- dürüst olmak gerekirse şimdiye kadar karşılaştığım her şeyden daha korkunç geldi. En azından savaş sırasında dış güçler vardı. Ama bu benim içimde. Bu benim bedenim ve zihnim ve sanki bana ihanet ediyorlarmış gibi hissediyorum. Ne yapacağımı bilemiyorum. Aklıma her zaman güvenilebilirdim. Sihirden bile daha fazla. Zihnim benim. Ama artık öyle değilmiş gibi hissediyorum. Tam olarak değil." Bakışları bileklerine kaydı. "Tüm bunlar hakkında cesur olmanın doğru yolunun ne olduğunu bilmiyorum. Bu yüzden, yüzleşmek ve her şeyi olduğundan daha kötü hale getirme riskini almak yerine, seninle olan durum hakkında mutsuz olmaya karar verdim. Gerçekten çok üzgünüm."

Draco'nun elleri onun beline dolandı. "Bu senin hatan değil. Seni kokuyla işaretlemem için beni seçmenin nedeninin şartlı tahliyem olduğunu hiç söylemedin. Sadece başka nedenler söylediğinde inanamadım. Onların beni daha iyi hissettirmek için olduğunu düşündüm."

Hermione yüzünü buruşturdu. "Tam bir karmaşa. Dün gece neredeyse soracaktım. Özür diledikten sonra neden gittiğini sormak dilimin ucundaydı. Ama

sonra cesaretimi kaybettim."

Draco ellerini kaldırıp bir an için Hermione'nin omuzlarına koydu, sonra aşağı kaydırarak bileklerine doladı. Bu his karşısında Hermione'nin omuzları anında gevşedi. Derin bir nefes aldı.

"Sanırım ikimiz de dengeyi riske atmak konusunda isteksizdik."

Hermione başını salladı ve alt dudağını kemirerek onun gözlerinin içine baktı. "Peki- şimdi ikimizin de pek çok konuda yanıldığımız ortaya çıktığına göre- bu bizi tam olarak nerede bırakıyor?"

Draco'nun dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Burası iyi. İkimiz de, tam burada. Burası kalmamız için oldukça iyi bir yer."

Hermione'nin ağzının kenarı yukarı doğru kıvrıldı ve uzanıp onun iyileşmiş yanağını okşadı. "Kafanı gerçekten çok sert çarpmışsın. Şu anda hastane koğuşunda sana sarılmış durumdayım."

"Ama mahremiyet perdeleri var," dedi Draco alçak bir mırıltıyla, bileklerindeki bezlere bastırarak onu sıkıca tutarken.

Hermione küçük bir inilti çıkardı ve Draco öne doğru eğildi.

"Burada öpüşemeyiz," dedi hafifçe soluyarak ve eğilerek. "Pomfrey kurallara uymam gerektiğini söyledi."

"Kitap okumak yok. Sessiz aktiviteler. Öpüşmek sessiz bir faaliyettir," dedi Draco boğuk bir sesle, yaklaşırken.

Hermione dudaklarını Draco'nunkilerden uzak tutmak için başını geriye eğdi. Draco ağzını Hermione'nin boğazında gezdirdi. Hermione bir iniltiyi bastırdı. "Sanırım burada öpüşmeye karşı kurallar var."

"Hayır." Draco başını salladı ve dudakları onun çenesinde gezindi. Kız ürperdi ve sıcaklığın giderek içine yayıldığını hissetti. "Revirde öpüşmeye karşı bir kural yok." Draco onu kendine doğru çekti.

Hermione başını salladı ve bir kaşını kaldırdı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Draco durdu ve hafifçe geri çekilerek mahcup bir ifadeyle baktı. "Üçüncü sınıfta araştırmıştım. Bilmek için yararlı bir şey gibi görünüyordu."

Hermione kuşkuyla homurdandı ve Hermione omuz silkti. "Ben yaptım. Ben bir Slytherin'im. Kuralları incelemezsen boşluklar bulamazsın. Şatonun ve Hogwarts'ın tüm kural kitaplarını okudum: Hogwarts: Bir Tarih, sadece olayların içeriğini bildiğimden emin olmak için."

Hermione Draco'ya bakabilmek için doğruldu. "Hogwarts'ı okudun mu? Bir Tarih mi?" Sesi hafifçe gıcırdadı.

Draco aniden ketum göründü. "Sadece birkaç kez. Şato hakkında pratik bir bilgi kaynağı gibi görünüyordu."

Hermione gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Ama kimse Hogwarts'ı okumuyor: Bir Tarih. Ravenclaw'ların çoğu bile sadece göz gezdirmiş."

Draco asık suratıyla çenesini öne doğru uzattı. "İyi yazılmış. Asla Sihir Tarihi gibi bir klasik olamayacak ama Bathilda Bagshot olağanüstü bir tarihçiydi. Bütün kitapları okunmaya değer. Muhtemelen beğenirsiniz."

Hermione neredeyse gülecekti. Göğsüne yayılan bir sıcaklık vardı. "Draco, bu benim en sevdiğim kitap."

Draco gözlerini kırptırdı.

"Oh." Kızardı.

Hermione durup düşünmedi, sadece öne eğildi ve onu öptü. Dudakları

Hermione'ninkilerle buluştuğunda Hermione hafif bir nefes verdi.

Daha fazla konuşmalılar-

Ama belki sonra.

Kollarını onun boynuna doladı. Adam kadının bedenini sertçe kendine doğru çekti ve dili kadının ağzının içine girdi. Onun tadı. Onun tadını seviyordu.

Adamın ellerinden kadının omurgasından yukarı kayarak saçlarına dolandı.

Bezleri zonklamaya başlamıştı ve pijama gömleğinin kumaşını kavradı ve onu yırtmak istedi. Bir yanı hâlâ sessizce "*Alfa'na zarar veriyorlar*" diye hırıliyordu. Kendini sahiplenici hissediyordu.

sırılsıklam olana kadar yalamak istiyordu. Hastane kanadında

değil-

Birazdan onu öpmeyi bırakacaktı. Çünkü hastane kanadındaydı. Buna karşı açık bir kural olmasa bile, Pomfrey'nin Hermione'nin Draco'yu hastane yatağında baştan çıkarmasını sessiz aktivitelerle ilgili talimatların ruhunu ihlal etmek olarak göreceğini hayal etti.

Yani Draco'yu öpmeyi bırakacaktı. Sadece bir dakika içinde.

Onu yastıklara doğru itti ve dilini boğazında gezdirdi. Adam homurdandı ve bu onun tüm vücudunu titretti. Dilini onun bezleri üzerinde gezdirirken ellerinin gömleğinin altından kaydığını hissedebiliyordu. Adam boğuk bir inilti çıkardı.

"Granger-," diye inledi, "konuşmamız gerekmiyor muydu- muhtemelen-"

Hermione konuşmak istemiyordu. Onu yalamak istiyordu. Dilini onun bezleri üzerinde sertçe gezdirdi ve onun kendisini daha sıkı kavradığını hissetti.

"Granger-"

"Sen benimsin," dedi onun boğazına karşı.

Eli kızın saçlarını sıkıca kavradı ve başını tekrar yukarı kaldırdı.

"Siktir-evet," dedi dudaklarına karşı, sonra da onu morartan bir öpücük verdi.

Ona doğru eğildi, kalçalarını onunkilere bastırırken parmaklarını onun saçlarına doladı. Adam onun ağzına karşı inledi ve eli onun belini kavradı.

Arkasından hafif bir ses geldi ama Draco onun alt dudağını ısırıp saçlarını sıkıca tutarken Hermione bunu zar zor duydu.

"Sadece bir öneri, eğer birbirinizle gizli bir ilişkiniz yoksa, belki de revirde öpüşmeyin," dedi bir ses.

Hermione küçük bir çığlık atarak Draco'nun üzerinden atlamaya çalıştı ama Draco onu bırakmayı reddetti. Başını çevirip omzunun üzerinden baktığında Blaise Zabini'nin Draco'nun yatağının yanındaki sandalyede oturmuş, kayıtsız bir ifadeyle onları incelediğini gördü.

"Siktir git, Blaise," diye hırladı Draco. "Granger ve ben meşgulüz."

Hermione hastane koğuşunda Draco'yla agresif bir şekilde öpüştüğünü fark edince yüzünün kızardığını hissetti, bir yandan da kendi kendine kesinlikle onunla öpüşmeyeceğini söylüyordu. Aman Tanrım. Gerçekten de bir nemfomanmış.

"Bir cadının bademciklerini yaladıktan sonra hâlâ soyadlarını mı kullanıyorsun?" Blaise başını düşünceli bir şekilde eğerek sordu. "Görgü kuralları kitapçıklarının hiçbirinde bundan bahsedildiğini hatırlamıyorum."

Hermione ondan kurtulmaya çalışırken, "Draco, lütfen bırak," dedi. Draco kollarını daha inatçı bir şekilde Hermione'ye doladı.

"Hayır. Blaise gidiyor," dedi soğukkanlılıkla. "Seninle işim bitmedi."

Hermione yüzünün ve kulaklarının ısındığını hissetti.

"Bırak beni, seni ahmak," dedi, Draco'nun parmaklarını teker teker koparmaya çalışırken kıvrılıp bükülüyordu.

Perde bir kez daha açıldı. Hermione Draco'nun ellerini çözme çabasını bırakıp Pansy ve Theo'nun perdeden içeri girmesiyle dehşet içinde başını kaldırdı.

"Theo ve Pansy'nin hemen arkamda olduğunu söylememiş miydim?" dedi Blaise. "Oops."

Pansy, Hermione'nin suçluluk duygusuyla Draco'ya hastane yatağında sarıldığını, Draco'nun da Hermione'nin kollarını sahiplenici bir şekilde beline doladığını görünce adımlarının ortasında dondu kaldı.

Theo'nun yüz ifadesi bir an için titreyerek manzarayı inceledi.

"Draco, bırak beni," dedi Hermione, onun ellerini tekrar koparmaya çalışarak. Draco elini bıraktı ve Hermione telaşıyla neredeyse yataktan düşüyordu. Gömleğini tekrar eteğinin içine soktu ve garip bir şekilde arkasını döndüğünde, öpüşme seansının bir noktasında Draco'nun gömleğinin düğmelerini tamamen açmış olduğunu gördü. Görünüşe göre kapatmak için acelesi yoktu.

Yatağında oturmuş, ziyarete gelen ev arkadaşlarına bakıyordu.

Draco kollarını kavuşturdu ve yatak başlığına yaslandı. "Siz ne istiyorsunuz?"

Blaise sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Burada olduğunuzu duyduk ve arkadaş isteyebileceğinizi düşündük," dedi.

Pansy apoplectic görünüyordu.

"var. Hepiniz . Tercihen şimdi." Draco onları tembelce başından savdı.

Hermione perdeye doğru ilerledi. "Hayır, hayır. Onlar kalabilir, ben şimdi gidip Ginny ve Neville'le görüşmeliyim."

. Sadece stratejik bir geri çekilme yapıyordu.

Draco'yla konuşmaları henüz bitmemişti - Draco kendini kaybedip onu öpmeye karar verdiğinden beri. Arkadaşlarıyla daha sonra, onlarla hangi bağlamda yüzleşeceğini bildiğinde cesurca yüzleşecekti.

"Bunu bilmeyen tek kişi ben miyim?" Pansy'nin sesi çatırdadı.

Hermione donakaldı. Pansy çıkışı bir şekilde kapatıyordu.

"Sana söylemeyi unuttuk mu?" Theo dönüp ona baktı ve elini saçlarında gezdirdi. "Bunun için üzgünüm. Aklımdan çıkmış. Kesinlikle söylemek istedik."

Pansy, Draco'ya ters ters bakarken yüzünde zehirli bir ifade vardı. "Ne kadar ?"

"Draco'nun Eylül sonunda bir hafta boyunca nasıl hasta olduğunu hatırlıyor musun? Aslında değildi," dedi Blaise.

"Ve sen bana söylemedin mi?" Pansy, Theo ve Blaise'e doğru döndü.

Draco Pansy'nin dikkatinin dağılmasını fırsat bilerek öne doğru eğildi ve Hermione'nin cüppesini yakaladı. Yavaşça, sanki bir balıkçıymış gibi minimum güç kullanarak Hermione'yi geriye doğru çekti, ta ki kollarını tekrar sahiplenici bir şekilde beline dolayana kadar. Hermione'yi yatağın kenarına, onun yanına oturacak şekilde aşağı çekti.

Hermione uzaklaşmaya çalıştı. "Draco," dedi sessizce, "durumu daha da kötüleştireceksin."

Başını iki yana salladı. "Pansy'yi tanımıyorsun, burası senin için çok daha güvenli bir yer."

Hermione homurdandı. "Pansy Parkinson'dan korkmuyorum."

"Umurumda değil." Draco'nun tutuşu daha da sıkılaştı. "Pansy çok ahlaksız ve korumacı bir tip. Senin Gryffindor ahlakından faydalanır ve bunu seni sırtından bıçaklamak için kullanır."

"Şey," diyordu Theo ensesini tutarken. "Sen onun eski kız arkadaşısın."

"Ben de onun arkadaşayım." Pansy saldırmaya hazırlanan bir engerek yılanı gibi kıvrılmıştı. "Granger'ı takdim ettiği andan beri onunla gizlice yattığını söylemeye değer bulmadın mı?"

"Ben bir Alfa'yım, bu yüzden gizlilik anlaşması imzaladım ve McGonagall'ın onu neyle lanetlediğini öğrenmeye hevesli değilim. Ancak Blaise fark etti çünkü o bizim oda arkadaşımız ve Draco bir ayı aşkın süredir odamızda uyumuyor. Yani size söyleyebilecek tek kişi o. Hepsi Blaise'in suçu." Theo suçlayıcı bir tavırla Blaise'in uzandığı yeri işaret etti.

"Yani hepiniz bunun Draco'nun gizli bir ilişki yaşaması için iyi bir zaman olduğunu mu düşündünüz? Bu yıl mı? Ve sen," Pansy dönüp Draco'ya baktı, "Seninle nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Annenin ne yaptığın hakkında bir fikri var mı? Senin için zaten çok endişeleniyor ve sen Granger'la bir ilişkiye girmenin iyi bir fikir olacağını düşündün. Hangi olası koşullar altında bunun bir şekilde senin için iyi sonuçlanacağını düşünüyorsun?"

Draco'nun Hermione'yi tutuşu daha da sıkılaştı ve Pansy bakışlarını Hermione'ye yöneltti. "Bir de sen varsın Granger." Pansy neredeyse asit tükürüyordu.

"Pansy-," diye hırladı Draco uyarırcasına.

"Aslında sana karşı nazik olmaya çalıştım." Pansy konuşurken dişlerini gösteriyordu. "Kötü bir zaman geçirdiğini anlayabiliyordum ve sana borçlu olduğum için yardım edebileceğimi düşündüm. Okulda neredeyse bir düzine alfa var ve sen gidip geçirebildiğin en savunmasız olanından faydalandın. Sanırım beşinci yıldan sonra herkes intikam alma konusunda ne kadar acımasız bir sürük olduğunu anlamış olmalı. I-"

"Pansy, kapa çeneni!" Draco hırladı. "Sen benim annem değilsin. Olsaydın bile neyle başa çıkıp çıkamayacağıma sen karar veremezdin. İlişkilerimi sen belirleyemezsin. Granger'la ne yaptığım seni ilgilendirmez."

Pansy sırtlan gibi bir kahkaha attı. Ses bir şekilde Hermione'nin kemiklerinin içinde titreşiyormuş gibi hissetti. "Gerçekten mi? Eminim hepsi senin fikrindi. Sanki onun istediği hiçbir şeyi yapmayacakmışsın gibi. Sana çok mantıklı davrandım. Onun peşinden nefes nefese koşmayan tek kişi sen olduğun için, bunun senin özdenetiminin bir işareti olduğunu düşünmüştüm. Ama tabii ki değil. Aslında seni bir seks oyuncağı olarak kullanmasına izin veren sendin."

Hermione irkildi ve tokat yemiş gibi hissetti. Gözlerini kocaman açarak Pansy'ye baktı.

"ÇIKARIN ONU!!" Draco kükredi.

Pansy birden sustu, Theo onu susturup bir adım öne çıkararak Pansy'yi yerden kaldırıp omzuna atarken ağzı sessiz bir öfkeyle hareket etmeye devam etti.

"Sakinleştiğinde onu tekrar ziyarete getiririz," dedi Theo, Hermione'ye özür dileyen bir bakış atarak. Pansy Theo'nun bir şaplak attı ama Theo gözlerini kırpmadı bile. Sadece Pansy Parkinson birinin omzuna asılmışken biraz dengeli görünebilirdi.

"Bilgin olsun, Pans," dedi Blaise ayağa kalkarak. "Bir dahaki sefere sana bir şeyler anlatmadığımızdan şikâyet edersen, sebebi bu olacak."

Madam Pomfrey aniden içeri dalınca Pansy tekme atarak Theo'nun omzundan düşmeden inmeye çalıştı.

"Burada neler oluyor?" Pomfrey, gördüğü manzara karşısında hayretler içinde kalmıştı.

"Sevgili yaşlı Pansy eski sevgilisiyle ilgili bir an yaşıyor," dedi Blaise, sesi sinsiydi. "Küçük bir kıskançlık krizi geçirdi."

Pansy çılgılık atar gibi oldu ve sonra kaba bir şekilde Blaise'e eliyle işaret etti.

"Uslu duracağına söz vermezse geri gelmesine izin vermeyeceğiz. Draco'yu ve diğer hastaları rahatsız ettiğimiz için özür dileriz. Hadi Theo, başka bir olay çıkarmadan önce gitmeliyiz."

Theo ve Blaise uzaklaşırken Pansy kıvranmaya ve perde inip onu gözden saklayana kadar Hermione'ye öfkeyle bakmaya devam etti.

Madam Pomfrey Hermione'ye şüpheyle baktı. Draco onu belinden ölümcül bir şekilde kavıyordu.

"Bay Malfoy'un dinleniyor olması gerekiyor," dedi Pomfrey.

Hermione'nin gözleri düştü.

"Hermione hiçbir şey yapmadı. Bana eşlik ediyordu ve Pansy gelip olay çıkardı." Draco'nun tutuşu bir şekilde daha da sıkılaştı. Hermione sanki ezilmenin eşiğindeymiş gibi hissediyordu.

Pomfrey birkaç saniye boyunca Hermione'yi ve Draco'nun onu nasıl tuttuğunu inceledi. "Başka bir olay olursa Bay Malfoy'u yarın serbest bırakana kadar tüm ziyaretçilerden men edeceğim."

Hermione kısık bir sesle, "Evet, hanımefendi," dedi.

"Sessiz faaliyetler," dedi Pomfrey, dönüp aceleyle uzaklaşmadan önce ağzı hafifçe büzüldü.

Hermione, Pomfrey'nin ayakkabılarının sesi kesildikten sonra, "Bu oldukça kötü gitti," dedi.

Malfoy çenesini onun omzuna dayadı. "Özür dilerim. Pansy sürprizlerle pek başa çıkamaz. Aşırı tepki vermeye ve hırçınlaşmaya meyillidir. Söylediği şeylere kulak asmamalısın."

Hermione başını salladı ama sonra bir dakika sessiz kaldı. Yere bakıp bir parmak ucuyla Draco'nun bileğini ve hâlâ belinde olan ellerini yokladı. "Ama- istediğim her şeyi yapmanla ilgili söyledikleri- bu konuda endişeliyim."

Omzunun üzerinden Draco'ya bakmak için döndü. "Alfaların neden böyle şeyler yaptığını ya da söyledikleri ve yaptıkları şeylerde gerçekten ciddi olup olmadıklarını nasıl anlayacağımı bilmiyorum. Dün süpürge dolabında -" ağzı hafifçe seğirdi, "- beni oraya çekmenin tek sebebinin biyolojinin seni hazırlıksız yakalaması olduğunu söylemiştin."

Draco onun arkasına geçti.

Hermione kararlılıkla devam etti. "Ve şimdi farklı davranıyorsun. Farklı davranıyorsun. Bilmiyorum, sadece istediğimi düşündüğün şeyi mi yapıyorsun?" Sertçe yutkundu. "Bilmiyorum, eğer içgüdülerin sana bir şeyi istediğini düşündürüyorsa, kez benim düşündün mü. Bilmiyorum."

Bu fikir beni hasta ediyor. Biyolojik olarak bana uymak için kendini değiştirmen gerektiği için senin bir şekilde olmanı istemiyorum."

Draco sessizdi ve onun iç çektiğini hissetti.

"Öyle değil," dedi yavaşça. "Dün yalan söyledim. Önemseyip önemsemediğimi sorduğunda. Yalan söyledim çünkü Longbottom'ı ve hatta belki Theo'yu alternatif Alfalar olarak sıraya dizdiğini düşündüm. En başta benden seni koklayarak işaretleme istemene dayanarak, eğer ilgilenerek işleri karmaşıklaştırırsam kurallarına daha iyi uyacak biriyle devam edeceğini düşündüm."

Hermione kendini elektrik çarpmış gibi hissetti.

Draco keskin, sinirli bir nefes aldı. "En başta "ilişki değil, arkadaş değil," demiştin. Senin koyduğun çizgileri aşmamaya çalışıyordum çünkü başka bir yere gitmeni istemiyordum. şimdi farklı davranıyorum çünkü bazı şeyleri ne kadar yanlış anladığımı yeni öğrendim ve sırf başka seçeneğin yokmuş gibi hissettiğin için arkana yaslanıp kendini kısırlaştırmanı izlemek istemiyorum."

Hermione onu sadece yarım yamalak duydu. Taş kesildiğini hissetti. "Benimle mi ilgileniyorsun?"

Draco başını hafifçe çevirdi ve gözleri buluştu. "Evet."

Hermione gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Gerçekten mi?"

Draco yavaşça başını salladı.

"Emin misiniz? Bu- bu-" Hermione cümleleri nasıl tamamlayacağını hatırlayamıyordu. Birden beyninde yaklaşık beş yüz elli yedi bin soru dolaşmaya başladı. "Biyoloji-hormonlar. Ve sarsıntı. Muhtemelen-olmaz. Yani, muhtemelen metalürji yapmamalıyız. Metalürji yapmamız gerekiyor."

Yataktan fırladı ve Draco'nun kitap çantasını karıştırdı. Kitabı çıkardı, giriş bölümünü çevirdi ve yüksek sesle okumaya başladı

Draco bir şey söyleyemedi.

"Metalurji; büyü metalurji bilimi, Büyücülüğün bir dalıdır. Büyücülük biliminin en eski dallarından biri olan bu bilim dalının amacı, metalin özelliklerini büyü çalışmalarıyla aşılayarak kullanmaktır. Bu, Tılsım Ustalarının aksi takdirde yaratılması imkansız olan karmaşık tılsım çalışmalarını büyötmelerini ve sürdürmelerini sağlar. Metalürji hassas bir iştir, pek çok açıdan bilim kadar sanattır. Güçler arasında tamamlayıcı bir denge bulmak için hem büyü hem de metal hakkında derin bir anlayış gerektirir. Tılsım işlerinde kullanılan metal görünüşe göre seçilemez, büyüü tamamlayan temel niteliklere sahip bir metal seçilerek belirlenmelidir..."

Hermione giriş bölümünü okudu ve yüzü morarana kadar nefes almak için durmadı. Soluk soluğa bir nefes aldı ve sonra devam etti. Gözleri sayfaya yapışmıştı. Draco'ya bakmadı. Draco'yu düşünmüyordu. Metalurji'yi olabildiğince hızlı okuyordu ve kırk iki sayfalık giriş bölümünün sonuna gelene kadar durmadı.

Gözlerinin kısa bir süreliğine yukarı fırlamasına izin verdi. Draco acı çekiyormuş gibi ellerini yüzüne götürmüştü.

"İyi misin?" Kitabı kapatıp aceleyle yanına geldi. "Başın yine mi ağrıyor? Pomfrey'i çağırabilirim."

"Hayır. Öyle değil." Sesi ellerinin arkasında boğuklaşmıştı.

"Sorun ne?"

"Oh, bilmiyorum-," sesi hala boğuktu, "-belki de seninle ilgilendiğimi söyledim ve sonra yataktan fırlayıp dakikada beş bin kelime hızında bir kitap okumaya başladın."

Hermione'nin yüzü ısındı ve elleriyle oynamaya başladı. "Zaten bir sürü şeyle uğraşıyoruz. Hormonlar... biyoloji... Şu anda beyninde bir hasar var. Bence bu konuşmayı şimdi yapmamalıyız. Biz

Zaten anlamakta yeterince sorun yaşıyoruz. Bunun iyi bir zaman olduğunu sanmıyorum."

Draco ellerini çekti ve ona baktı. Gözleri hafifçe kısılmıştı ve ağzı tanıdık bir alaycılıkla kıvrılmıştı. "Beyin sarsıntısı geçiriyorum diye iki gün boyunca beni hayal kırıklığına istemiyorum. İlgimi çekmek istemiyorsan şimdi söyle, çenemi kaparım ve bu konuda tek kelime daha duymazsın."

"Ne? Hayır. Hayır. Kastettiğim bu değildi!"

Draco'nun gözleri parladı. "O bu bir evet mi?"

Hermione birkaç saniye boyunca sözsüzce ona baktı. Sonra yavaş bir nefes aldı.

"Şu anda bu konu hakkında konuşmak istemiyorum," dedi kararlı bir şekilde. "Yarın beyin sarsıntısını atlattığında ."

Draco tartışmaya hazır görünüyordu ama yutkundu ve derin bir iç çekti. "Peki."

Hermione metalurji kitabını göğsüne bastırarak, "Okuyabiliriz," dedi. Deri kapağın ve güverte kenarlı sayfaların verdiği his parmaklarının altında çok güven vericiydi. Metalurji. Büyüler. Somut ve ayrık kurallar. Her şeyi bulandıracak tahminler, duygular ya da hormonlar yok. Sadece basit bilgiler.

"Peki," dedi Draco. Ses tonu hiç de hevesli değildi. " değil. Eğer istediğin buysa."

Hermione kıpırdandı. "Sadece Pomfrey' sana halüsinasyon görmene neden olan bir iksir verdiği ortaya çıktığı için işlerin yine karışmasını istemiyorum. Birbirimizi bir şekilde yeniden yanlış anlarsak bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum."

Draco gözlerini devirdi. "Anlıyorum. Okumak güzel. Yine de belki daha yavaş okumayı deneyebilir ve biraz daha yakın oturabilirsiniz." Yüz ifadesi değişmemişti.

Hiç değişmedi ama son kelimede gözleri hafifçe parladı.

Hermione kısık gözlerle onu inceledi. "Beni tekrar kucağına çekmene izin vermeyeceğim."

Draco küçük bir iç geçirdi ve yatağı doğru kaydđ. Yanındaki boşluğı okşadı. "Al o zaman."

Hermione irkilmeye devam edince ellerini kalbinin üzerine koydu. "Uslu duracağıma söz veriyorum."

Hermione usulca onun yanındaki yatağı oturdu ve sonra sert bir ifadeyle ona baktđ. "Omzumun üzerinden okumak yok."

"Buna cesaret edemem."

Hermione kitabđ açarken, "Pekâlâ o zaman," dedi kibarca. "Birinci bölüm, iletken metaller."

Draco kımıldadı ve kolu Hermione'nin omzuna dolandı. Hermione sertçe yukarı baktđ. Başı arkaya eğikti ve gözleri kapalıydı.

Boğazını temizledi ve okumaya başladı. Okudukça adamın omzundaki kolunun ağırlığı giderek arttı. Alüminyumun kullanım alanlarının anlatıldığı bölümü bitirdiğinde adamın başı hafifçe onunkine doğru düştü.

Yukarı baktđ ve onu uyurken buldu.

Metalurji kitabını bitirene kadar kendi kendine sessizce okudu ve sonra ayak parmağını kullanarak kitap çantasının askısını yakaladı ve çekti.

Rahatsız edici bir şekilde tahrik olmaya başlamıştı. Orgazm olmadan bu kadar uzun süre geçirdiğinden beri bir aydan fazla olmuştu ve bacaklarının arasında zonklayan, karışık bir gerilim topu gibi hissetmeye başlamıştı. Okuyacak yeni bir şeyler bulmaya odaklanmaya çalışırken dizlerini birbirine bastırdı.

Bu konuda yapılabilecek bir şey yoktu. Sadece başa çıkmak zorundaydı.

Ama bir yanı sızlanıyordu ve artan hayal kırıklığıyla başa çıkmak için Draco'nun üzerine yuvarlanıp ona sürtünmek istiyordu. Tam oradaydı ve yenilebilir gibi kokuyordu. Dilini çıkarıp o uyanana kadar bileklerinde gezdirmek istiyordu. Onu aşağı itmesini ve giysilerini yırtmasını istiyordu. Aletinin kıvrımlarının arasından kaydığını hissetmek ve sonra yavaşça içine gömülürken onu germek.

Meme uçları sertleşti ve hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkardı ve beynini yavaşça tekeline alan fanteziden kurtulmaya çalıştı.

Kadim Rünler üzerine birkaç kitap çıkardı ve okumaya başladı.

Madam Pomfrey birkaç saat sonra perdelerin arasından başını uzattı. "Hâlâ buradasın."

"Onu uyandırmak istemedim."

"Yemek neredeyse bitti. Bırakın onu taşıyayım." Pomfrey asasını salladı ve Hermione'nin başındaki ve omuzlarındaki baskı hafifledi. Başhemşire geldi ve Draco'yu yavaşça sırt üstü yatağa yatırdı. Zar zor kıpırdandı. Hermione ayağa kalkarken boynunu yuvarladı ve boynu birkaç kez çatladı.

"Gitmelisin canım. Muhtemelen bütün gece uyuyacaktır."

Hermione ona baktı. "Ona göz kulak olacak mısın? Onun burada olmasından hoşlanmayan pek çok öğrenci var. İyi olduğundan emin olmak için burada olmazsam onun için biraz endişelenirim."

"Sizi rahatlatacaksa, rahatsız edilmemesini sağlamak için üzerine fazladan izleme tılsımları koyacağım. Hastane koğuşumda kimse onu rahatsız edemez. Burada hastaları güvende tutmak için epeyce büyü var. Yemeğe gidin. Bay Malfoy sabah ziyarete gelecek."

Hermione isteksizce kapıyı açıp dışarı çıkarken, Theo hastane koğuşuna bakan sandalyesinden başını kaldırdı.

"Hiç dışarı çıkıp çıkmayacağını merak ediyordum."

Hermione onu inceledi ve parmakları içgüdüsel olarak اساسına doğru gitti. Theo ayağa kalkmadı. Oturduğu yerde kaldı ve Hermione'ye baktı.

"Bir şeye ihtiyacın var mı, Theo?" Başını eğdi ve onu inceledi.

"Seninle konuşmak istedim. Ama şu anda benimle konuşurken pek rahat değilmişsin gibi görünüyorsun." Ellerini kavuşturdu ve ona alaycı bir gülümseme verdi.

Hermione hiç utanmamıştı. "Alfalara pek güvenmem."

"Draco hariç," dedi Theo kaşlarını kaldırarak. "Ona güveniyor gibi görünüyorsun." Hafif bir kahkaha attı ve dikkatle kızın eline baktı. "İstersen asanı çekip çıkarabilirsin. Bunu istediğini anlayabiliyorum. Alınmam ve sen de kendini daha iyi hissedersin."

Bu güvenmek için bir fırsattı. Ama Hermione güvenmeye meyilli değildi. Henüz değil. Theo Nott ne kadar çekici olursa olsun.

Asasını çekti ve bir kaşını kaldırarak yanında tuttu. "Ne istiyorsun, Theo?"

Daha Mutlu Olmanı İstiyorum

"Seninle Draco hakkında konuşmak istiyordum," dedi Theo, ona bakarken başını yana eğerek. "Dün aranızdaki şeyin bir ilişki olmadığını söylemiştin ama görünüşe göre hafif bir değişim geçirmiş. Hastane kanadındaki sahne de bunu gösteriyorsa tabii."

Hermione bir kaşını kaldırdı.

Theo hızlı bir nefes aldı ve onu incelerken doğruldu. Yüz ifadesinde DADA sınıfında olmayan bir şey vardı. Bir tür ihtiyat ya da çekingenlik; Hermione hangisi olduğundan emin değildi.

"Draco'yla arkadaş sayılmayacağınızı biliyorum, ama o okuldaki son yıllarında olduğu kişi değil." Theo hafifçe tereddüt eder gibiydi. "Zor durumda olduğunu biliyorum ama umarım onun kolay bir çözüm olması, bunun onun için kişisel olmadığı anlamına gelmediğinin farkındasıdır."

Hermione omurgasından bir soğukluk hissinin geçtiğini hissetti. "Öyle mi-," hafifçe duraksadı ve bir an için dudaklarını ısırды. "Draco sana onunla şartlı tahliye yüzünden yattığımı mı söyledi?"

Theo yavaşça başını salladı. Hermione dudaklarını birbirine bastırdı ve koridorda uzaklara baktı.

"Anlıyorum." Ağzının kenarı seğirdi. "İnsanlara bu şekilde görüldüğümü fark etmemiştim. Birine benimle seks yapması için şantaj yapacak biri gibi görüldüğümü." Asasını tutuşu hafifçe sıkılaştı.

"Ona şantaj yaptığınızı söylemedi," dedi Theo hızla, gözleri irileşerek. "Öyle ifade etmedi. Sadece bu yüzden başkası yerine onun olduğunu söyledi. Çünkü o senin için daha güvenli. Hiçbirimiz hayır diyecek değiliz." Omuz silkti. "Belki Longbottom. Birlikte olduğun kişinin Draco olmasının oldukça tuhaf olduğunu kabul etmelisin."

Hermione çenesini sıktı. "Bu durumla ilgili her şey tuhaf, var olduğu gerçeği de dahil. Elimden geldiğince idare etmeye çalışıyorum. Malfoy'la ilişkimizin bu kadar uzun süreceğini tahmin etmemiştim. Şartlı tahliyesi yüzünden sorduğumu düşündüğünü söylemedi. Bilseydim, ona öyle olmadığını söylerdim. Ama bunu bana bugüne kadar söylemedi. Söylediğinde de bunu tamamen makul ve benim için şaşırtıcı olmayan bir şey olarak çerçeveledi-" Sesi kesildi.

"Sizin 'mutluluğunuz' onların dünyasının üzerinde döndüğü eksendir."

Draco onun için her şeyi yapardı. Onun kendisinden istediğini düşündüğü her şeyi mantıklı bir yolunu bulurdu; bunu istemesinin adil olduğunu düşünürdü. Onun tarafından kullanılmak. Onunla ilgilenmek.

Hepsi aynıydı.

Karnında bir düğüm vardı ve gün ilerledikçe daha da sıkılaşıyordu.

"Neden ona sordunuz? Sormamın sakıncası yoksa." Theo'nun sesi düşüncelerini .

Gözlerini kırpıştırarak Theo'ya baktı ve gidip saklanacak bir delik bulmak istedi.

"Ona güvenebileceğimi hissettim," dedi omzunu seğirterek. "Aslında istemediğim bir şeyi istediğimi anlayabiliyor. Ve hayır dediğimde durur. Diğer herkes görmezden geliyor. Neville bile, gerçi daha sonra kendini o kadar kötü hissetti ki okuldan ayrılmak istedi."

Theo yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Hiç özür dilemedim ama McGonagall seni dışarı çıkardıktan sonra hepimiz öyle davrandığımız için kendimi çok kötü hissettim. Daha önce özür dilemeliydim. Ya da en azından dün konuştuğumuzda."

Hermione yine omuz silkti ve acı duyduğunu hissetti. "Alfalar . Kitaplar bu konuda yapılacak bir şey olmadığını açıkça belirtiyor."

"İşte bu yüzden Draco'ya güveniyorsun," dedi Theo, "çünkü o biri değil."

Hermione başını salladı. "Sanırım öyle."

Theo'nun yüz ifadesi kısa bir süre boyun eğdikten sonra düzeldi. "Şey, bu mantıklı. Peki, siz ikiniz şimdi ne yapıyorsunuz? Pansy'nin işine karışıp karışmadığımı bilmek yardımcı olur."

Hermione ayaklarını sürüyerek revirin kapısına kederle baktı. "Emin değilim. Birbirimizle konuşmakta pek iyi değiliz. Birbirimizi çoğunlukla yanlış anlıyor gibiyiz."

Theo'nun kaşları hafifçe yukarı kalktı. Hermione ona baktı ve istemeyerek de olsa onun çok yakışıklı olduğunu fark etti. Kolları dirseklerine kadar kıvrılmış bir kazak giymişti; soluk kaslı ön kollarını gösteriyordu. Hem zeki hem de gözlemci olduğu her halinden belli olan koyu renk gözleri vardı. Theo Nott, başkalarıyla nadiren paylaştığı bilgilerle dolu birine benziyordu.

Ona güvenebileceği bir dünyada, Theo Nott arkadaş olmak için ilginç bir insan olabilirdi.

Kendini hafifçe salladı.

"Draco şu anda her şeyin dünkünden farklı olduğunu düşünüyor gibi görünüyor." Theo ona dikkatle bakıyordu.

Hermione derin bir nefes aldı. "Evet. ." "Sen

seviyor musun?"

"Bilmiyorum." Başka tarafa baktı. "Biyoloji her şeyi bulandırıyor. Çoğu zaman sohbet etmek bile zor oluyor. Neyin gerçek neyin sadece hormon olduğunu bilmiyorum. Onunla aramızdaki bu şeyin gerçekten

-"Bütün bunlar beni hazırlıksız

yakaladı." Theo'nun yüz ifadesi

temkinli bir hal aldı.

Hermione sinirlendi ve dudağı öfkeyle kıvrıldı. "Onu incitmeye çalışmıyorum. Dikkatli olmaya çalışıyorum." Boş elini yumruk yaptı ve keskin bir nefes aldı. "Bugüne kadar sadece, gerçekten etkileşime girmek zorunda kalmadığı sürece faydalanmaktan mutlu olduğu bir beleşçi olduğumu düşündüm.

Benimle. Bana bakmazdı. Çoğu zaman benimle zar zor konuşurdu. Tek kelime etmeden çekip giderdi. Bu bariz bir sonuç gibi görünüyordu. Şimdi anlıyorum ki bunca zamandır şartlı tahliyesi yüzünden onu kullandığımı düşünmüş ve hatta buna rağmen benimle ilgilenmeye başlamış."

Omuzları düştü. "Bunların hiçbiri hakkında nasıl düşüneceğimi bilmiyorum. Onu çok iyi tanımıyorum. Ne kadarının kendi seçimi olduğunu, ne kadarının biyolojik bir zorunluluğun onun rasyonalize ettiği davranışları yarattığını bilmiyorum. Çoğu zaman kendi içimdeki farkı nasıl anlayacağımı bile bilmiyorum. Ona nasıl söyleyeceğimi kesinlikle bilmiyorum. Tüm bunların korkunç bir şekilde sona ermesine izin vermemeye çalışıyorum, ancak dürüst olmak gerekirse bunu nasıl yapacağımdan tam olarak emin değilim."

Hermione keskin bir nefes aldı ve omuzlarını dikleştirdi.

Yapması gereken şeyler vardı. Yapması gereken somut eylemlerden oluşan bir yapılacaklar listesi. Çözmesi gereken sorunlar ve düzeltebileceği şeyler. Kendisinin aksine.

Bir an için gözlerini kapattı ve iç çekti. "Gitmem gerek," dedi gergin bir sesle. "Ginny ve Neville ile kaymakam kadrosuna katılma konusunda görüşmem gerekiyor." Gitmek için döndü.

Theo başını salladı, ona bakarken kaşları çatılmıştı. Sanki bir şeyi hesaplamaya çalışıyordu. "Doğru, yine kaymakam oldun. Neden?"

Hermione durakladı ve Theo'nun gözlerine bakarak çenesini yukarı kaldırdı. "Bir zorbalık sorunu var. Kaymakam olmak bu sorunu çözmeye yardımcı olacak en iyi yol gibi görünüyor."

Theo'nun ağzı bir gülümsemeye dönüştü.

"Gryffindor." Hermione küçük bir baş hareketiyle

onayladı. "Evet."

Arkasına bile bakmadan uzaklaştı. Yalnız kaldığında durdu ve başını duvara yaslayarak birkaç dakika boyunca kafasını boşaltmaya çalıştı. Ne yazık ki oklüzyonu bilmiyordu. Her şey

dayanılmaz derecede kalabalıktı: birbiriyle çelişen tüm sorunlar ve bilgiler, kendi duyguları ve karnının alt kısmında çözüm bulamadığı bir sıcaklık.

Kendini o kadar rahatsız edici derecede azgın hissediyordu ki, Büyük Salon'u atlayıp doğrudan Kaymakamlık Ofisi'ne gitmeye karar verdi. Akşam yemeğini yiyen tüm Alfaların kokusunu alarak oturmak fikri hoşuna gitmemiştir.

Çantasının Madam Pince'de olduğunu umarak kütüphaneye uğradı ve Pansy'nin onu teslim etmediğini öğrenince dehşete kapıldı. Hermione çantayı geri almak için Pansy'nin izini sürmek zorunda kalacağı düşüncesinden korkuyordu; özellikle de Pansy'nin hepsini gözden geçirecek türden biri olduğundan emin olduğu için.

St Mungo'dan aldığı paket çantasındaydı. Hermione, Pansy'nin hepsini okuduğunu düşünerek umutsuzluktan boğuk bir inilti çıkardı.

Kaymakamlık Ofisi'nin kapısını sertçe çaldı. "İçeri gel,"

diye seslendi Ginny.

Hermione başını içeri uzattı ve Ginny'yi Müdür'ün masasının arkasında buldu.

"Hermione, ödevin için yardım almaya mı geldin?" Kim olduğunu görünce Ginny'nin gözleri parladı.

Hermione kapıyı kapatırken zoraki bir kahkaha attı. "Hayır. Aslında buraya kaymakamlık görevi için rapor vermeye geldim." Parmakları havaya kalktı ve üniformasının iğnesini düzeltti.

"Ohh! Yine başöğretmen olmuşsun. Bunu beklemiyordum."

Hermione'nin ağzı bir karış açıldı ve bir kaşını kaldırdı. "Bunu planlamıyordum. Ama okulun bu yıl uğraştığı zorbalık sorunundan haberdar oldum."

Ginny'nin gözleri suçlulukla irileşti ve omuzları aniden kulaklarına doğru yükseldi.

Hermione kollarını kavuşturdu, "McGonagall'a bu konuda rapor vermeye gittiğimde, güvenilir prefect sıkıntısı çektiğinizi söyledi. Ben de gönüllü oldum."

Ginny önündeki masanın üzerinde duran parşömene baktı. "Bunu yapmana gerek yoktu. Nev ve ben bunun üzerinde çalışıyoruz. Bu yıl zaten çok yoğunsun; bir de Malfoy'dan sorumlu olmana gerek yok." Ginny belli belirsiz gözlerini devirdi. "Malfoylar her şeye dayanabilir."

Hermione'nin kaşları havaya kalktı ve çenesi aşağı doğru sarsıldı. "Onu duvara öyle bir fırlatmışlar ki bayılmış, Ginny!"

Ginny hafifçe irkildi.

"Yüzü kanıyordu ve her tarafı morluklarla kaplıydı. Hastane koğuşunda. Oraya gittiğimde Cornelius Burbage durmadan Draco'nun malikânesine gidip Narcissa Malfoy'a tecavüz etmek istediğini anlatıyordu. Draco'yu köşeye sıkıştıran bir düzineden fazla çocuk vardı, o yüzden kaçmaya bile çalışamadı." Hermione'nin sesi öfkeyle çatlıyordu. "Dün sana birlikte olmadığımız zamanlarda bu kadar soğuk davranmasının beni ne kadar üzdüğünden bahsettim ve sen yalnızken insanların onun peşine düştüğünü, ona saldırdığını ve onu Azkaban'a attırmaya çalıştığını söylemeyi düşünmedin."

Ginny derin bir iç çekti ve masasına yaslandı. "Ona bu kadar ciddi bir şey olduğunu bilmiyordum. Normalde sadece tipik büyüler ya da birkaç çürük olur. Standart zorbalık. İdare etmeye çalışıyoruz ama burada olması kimsenin hoşuna gitmiyor. Parkinson'a devriye arkadaşı bulmakta yeterince zorlanıyorum. Kaymakamlara Malfoy'a dikkat etmelerini söylemek duvara konuşmak gibi bir şey."

Hermione'nin gözleri büyüdü ve alay etti. "Ne olmuş yani? Öylece görmezden mi geliyorsunuz? Kaymakamlar istemiyor, sen de Draco kalıcı olarak yaralanana ya da okuldan atılana kadar görmezden mi geleceksin?"

Ginny çenesini yukarı kaldırdı ve Hermione'ye kızgınlıkla baktı, kaşları öfkeli bir V şeklinde çatıldı. "Hayır. Beni Baş görevlerimi ihmal etmekle suçlama, Hermione. Sen çok şeyle uğraşıyorsun, ama ben de öyle. Şu anda işlerin ne kadar gergin olduğu hakkında bir fikrin olduğunu sanmıyorum. Gözleriniz Alfalara yapışmış. Geri kalanımız, seni rahatsız etmediğimiz sürece

Çalışma zamanı. Okul berbat durumda ve ben sorumlu olduğum tüm öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamak için çok çalışıyorum. Buradaki kini anlamıyorsunuz. Hepimiz Kargalarla birlikte bu kalede kapana kısılmışken sen kamp yapıyordun."

Hermione kızgın bir soluk verince Ginny elini kaldırıp konuşmaya devam etti. "Bunun için seni suçlamıyorum. Harry'nin sana ihtiyacı vardı, hortkulukları bulman gerekiyordu, hepsini anlıyorum. Yaptığın şeyi ya da yaşadıklarını haklı çıkarmana gerek yok. Ama öğrencilerin çoğunun nereden geldiğini de anlamıyorsun. Malfoy'dan hoşlanmıyorum, Hermione." Ginny'nin eli masayı kavramak için aşağı indi. "Unutmuş görünüyorsun, ama bu bir tür şey. Ben Malfoy'dan hoşlanmıyorum. Malfoy'dan hoşlanmıyorsun. Harry'ye yıllarca zorbalık etti. Babası, babamı işten attırmak umuduyla okul kitaplarımın arasına bir hortkuluk sıkıştırdı. Ele geçirildim. Benim ailem ve onun ailesi birkaç nesildir kan davalı."

Ginny keskin bir nefes aldı, başını hafifçe sallarken yanakları kızardı. "Ron - hani şu okula dönmeye karar vermeden önce çıkmaya başladığın çocuk var ya - savaşa ilgili kâbuslar görüyor. Fred'in ölümü ya da Hogwarts Savaşı hakkında değil. Çılgılık atarak uyanıyor ve Malfoy Malikanesi'nde senin yerine sorgulanmak için yalvarıyor."

Hermione irkildi ve asasını elinde evirip çevirdi.

Ginny uzun bir iç geçirdi ve Hermione'nin gözlerine sabit bir şekilde baktı. "Yapmaya karar verdiğin şeyi desteklemeye çalışıyorum. Öğrenciler, biz eninde sonunda savaşı geride bırakabiliriz, ama senin yaşadığın şey tüm hayatını yeniden tanımlıyor. Bunu kontrol etmek istediğini anlıyorum. Malfoy'la yatmaya başladığında ve bunu Harry ya da Ron'a söylemek istemediğinde, bunu kabul ettim. Ama bu onu sevmemi sağlamıyor. Ron'u zehirlediği, Katie'yi imperio ettiği ve Ölüm Yiyenler'in Hogwarts'a girmesine izin verdiği için onu affetmemi sağlamıyor. Ya da Kargalar terör saltanatlarının tadını çıkarırken arka planda kaldığı için. Ya da bir Ölüm Yiyen olduğu için. Sizin için önemli biri haline geldiğini anlıyorum ama Draco Malfoy'un benim gözümde bir kurban olması için biraz geç."

Hermione yutkundu ve yavaş bir nefes aldı. "Draco onun babası değil. O denendi. Sen de oradaydın. Onun için tanıklık ettim. Harry de öyle. O da

yıllarca gözetim altında tutulacak. On yıl boyunca uçma, görünme ve uluslararası seyahat yasağı. Ömür boyu bakanlık görevinde bulunma yasağı. Beş yıl boyunca uğursuzluk ve büyü de dahil olmak üzere sınıf dışında saldırgan büyü yapmak yasak. Anthony'yi durdurduğu için okuldan atılabilirdi. Tüm savaş için suçlanmayı ve cezalandırılmayı hak etmediğini anlamak için onu bir kurban olarak görmenize gerek yok." Sesi hafifçe titriyordu.

Ginny homurdandı. "Yargılanmak, seyahat yasağı ve büyü kısıtlamalarıyla şartlı tahliye edilmek onu affetmem gerektiği anlamına gelmiyor." Ginny'nin beti benzi atmıştı ama yanaklarının çukurları kızıla boyanmaya başlamıştı.

"Sana onu affetmeni söylemiyorum. Sana işini yapmanı söylüyorum." Hermione yumruğunu masaya vurdu. "Eğer adalet sistemine biraz olsun inanıyorsan, Baş Kız olarak Cornelius Burbage gibi korkakların Draco'nun karşılık veremeyeceğini bildikleri için bir parça et talep etmelerini engellemek senin görevin. Baş Kız olduğun için seninle çok gurur duyuyordum; Neville'le birlikte savaş sırasında burada yaptığınız her şey için. Ama şu anda gerçekten beni hayal kırıklığına uğrattın."

Hermione öfkeli bir nefes aldı. Boğazı düğümlenmişti ve arkasını dönüp hastane koğuşuna geri dönmek ve Draco'nun etrafında kıvrılmak istiyordu, böylece bir daha kimsenin onu incitecek bir şey yapamayacağından emin olabilirdi. "Ama ne var biliyor musun? Umurunda olup olmaması önemli değil. Ya da işini yapıp yapmayacağını. Onunla ben ilgileneyeğim. Sadece viziteye çıkmamı istediğin zaman haber ver." Boğazı düğümlenmişti ve sesi öfkeliydi.

"Hermione..." Ginny yere yığıldı. "Yapma bunu. Malfoy için kaymakam olma. Bu okul yılı için, sadece ders çalışabilmek için çok heyecanlıydın. Baş Kız'ı geçtin-" Hermione inkâr etmek için ağzını açtı, ama Ginny sert bir el hareketiyle onun sözünü kesti. "Bunu es geçtiğini biliyorum. Önce sen geri çevirmeseydin bana bu pozisyonun teklif edilmesine imkân yoktu. Bu yıl kaymakam bile olmadığın çok belliydi. Tüm bu Omega olayı - Malfoy'a bağlandığını biliyorum çünkü seninle yatıyor. Sen de öyle demiştin, senin açımdan duygusal olduğunu. Ama seni herkesin içinde kabul etmiyor bile. Okuldaki son yılını onun gibi birinin etrafında şekillendirme. Dışarıda çok daha iyi Alfalar var. Seçenekler Charlie ya da Malfoy'dan ibaret değil." Ginny derin bir nefes aldı. "Bu konuda daha proaktif olacağım.

zorbalık meselesi. Kaymakamlara politikalarımızı tekrarlayacağım. Malfoy'a dikkat edeceğim. Gerçekten dikkat edeceğim. Bunu iş yüküne ekleme."

"Bunu onun için yapacağım, Ginny. Bunu yapmam gerek. İş yüküm değil." Hermione sertçe gitmek için döndü. Bir el bileğine dolandı. Koku bezlerini sıyırdı ve Hermione elini çekip kurtarırken keskin bir tıslama çıkardı. "Bana dokunma."

Ginny ellerini hızla geri çekti. "Özür dilerim. Düşünemedim. Öylece çekip gitme. Yardım etmeye çalışıyorum. Sadece-" Ginny bir elini saçlarında gezdirdi. "Hermione, ondan hoşlanıyor musun? Bu işi bir şekilde onunla yürütmeye mi çalışıyorsun? Bugünün kötü geçtiğini anlıyorum; bunu ciddiye alıyorum. Ama neden birdenbire böyle olduğunu anlamaya çalışıyorum. Dün onun hakkında konuşurken bile korkmuş görünüyordun, şimdi ise kaymakam olup ona Draco diyorsun."

Hermione ayakkabılarına baktı. "Anlaşılan bunca zamandır aramızda büyük bir yanlış anlaşılma varmış. Isınmam sırasında, o ilk geldikten sonra gitmeye çalıştı. Neville'i mi, Anthony'yi mi yoksa başka birini mi istediğimi sordu ve ben de ona tırmandım. Sonrasında, belki de ona cinsel saldırıda bulunmuş olabileceğimi ve bu yüzden gittiğini düşündüm. Bu yüzden McGonagall'dan onu kontrol etmesini ve iyi olup olmadığını öğrenmesini istedim. Ama endişelerimi dile getirmek yerine bana saldırdığını ima etti ve eğer beni daha fazla rahatsız ederse ya da okuldaki varlığından rahatsız olursam derhal okuldan atılacağını söyledi. Bu yüzden ondan koku işareti yapmasını istediğimde, bunu istememin nedeninin çizgiyi aşarsa onu Azkaban'a atacağım olduğunu sandı."

"Aman Tanrım." Ginny gözlerini kırıştırarak Hermione'ye baktı.

Hermione burnundan uzun bir nefes çekti, ağırlığını kaydırды ve ayakkabısının tekini yere sürttü. "Anlaşılan bunca zamandır şartlarımı yerine getirmek için beni görmezden geliyormuş. Ama ben bu şartları, benimle herhangi bir kamusal ilişki kurmak istemesini beklemediğime onu ikna etmek için koydum. Kokuyla işaretlemenin geçici olacağını düşünmüştüm, belki bir ya da iki hafta. Bu kadar uzun süreceğini tahmin etmemiştim. Yani ikimiz de karşımızdakinin bize karşı olan tutumunu sefilce sürdürüyorduk.

istedim. Ama görünüşe göre benimle ilgileniyor." Hermione'nin sesi son üç kelimedeki kontrolsüzce yükseldi.

Ginny homurdandı ve gözlerini devirdi. "Hepsi seninle ilgileniyor."

Hermione irkildi ve midesi bulandı.

Ginny Hermione'ye bir bakış fırlattı, omuzları düşerken ağzının kenarı hafifçe seğirdi. "Ama onunla durum farklı, seninle ilgilenmesini istiyorsun."

Hermione kızardı ve kısa bir süre başını salladı. "Aslında ondan gerçekten hoşlanabileceğimi düşünüyorum. Aritmetik projemiz üzerinde çalışırken ya da kitaplar hakkında konuşmaya başladığımızda, gözleri kamaşmadan bu kadar çok şey hakkında konuşabileceğim biri hiç olmamıştı. Harry ve Ron'u seviyorum ama kafanın içinde kimsenin bilmek istemediği koca bir dünya olmasının ne kadar yalnızlık verici olduğunu anlatamam.

Bileklerini birbirine sürterek göğsündeki ağırlığın geçmesini sağlamaya çalıştı. "Draco Hogwarts'ı bile okudu: Bir Tarihçe'yi bile okudu. Hem de birkaç kez. Aslında bu konu açıldığında oldukça savunmacı davrandı; sanırım onun bir tarih meraklısı olduğunu düşüneceğimi sanıyordu. Ama muhtemelen beğeneceğim konusunda ısrar etti. Ona en sevdiğim kitabın bu olduğunu söylediğimde, yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana baktı ve sonra kıpkırmızı oldu-"

Hermione kendini yere doğru gülümserken buldu. Yüzündeki ifadeyi temizlemek için birkaç saniye boyunca yüzünü ellerinin arasına gömdü. Derin bir nefes aldı ve Ginny'ye bakmadan önce bir an için dudaklarını birbirine bastırdı. "Ve beni dinliyor. Diğer tüm Alfalar benim yanımdayken söylediğim hiçbir şeyi duymama moduna giriyorlar; hayır dediğimde, durmalarını istediğimde ya da bana zarar verdiklerini söylediğimde. Dinlemiyorlar. Draco dinliyor. Her zaman dinler. Ondan bir şey yapmasını istediğimde ama aslında ben istemediğimde, bunu anlayabiliyor ve benim için hayır diyor."

Hermione'nin ağzı hafifçe buruştu ve gözlerini kaçırdı. Elmacık kemikleri hafifçe sızladı ve ağlamak istediğini hissetti. "Ama bunların bir önemi var mı bilmiyorum. Benim onu etkileme şeklim, onun beni etkileme şeklinden bile daha kötü olabilir. Kendini istediği şekle sokmaya istekli.

beni memnun ediyor ve iyi olduğunu düşünüyor. Aslında dün ona beni önemseyip önemsemediğini sordum ve o da yalan söyleyerek hayır dedi; çünkü evet derse her şeyi hemen bitireceğimi düşünüyordu, çünkü eninde sonunda başka bir Alfa'ya geçeceğimi varsayıyordu. Hapsedilebilir olduğu için daha iyi bir seçeneğim olana kadar onu kullandığımı düşünüyordu."

Hermione sertçe yutkundu. "Bunun adil olduğunu düşünüyordu. Benden hoşlanmasına rağmen bunun sorun olmadığını ve şikayet edilecek bir şey olmadığını. Bilmiyorum, eğer bugün her şeyi açıklığa kavuşturmamış olsaydık, bana hiç söyler miydi? Ya da benim istediğimin bu olduğunu varsaydığı için şartlarımı kabul etmeye devam eder miydi?"

Hermione birkaç saniye boyunca başını ellerinin arasına aldı. Ginny'nin yaklaştığını duydu ve acı acı gülümseyerek başını kaldırdı. "Alfa biyolojisinin bu yönünü hiç düşünmemiştim bile. Bir Omega'yı memnun etmek istemeleri, bir kalıba girene kadar kendilerini değiştirmeye zorlayacakları anlamına geliyordu. Ve istedikleri zaman da seslerini çıkarmayacaklardı. En azından benim durumumda içgüdüler geçici oluyor ve sonra kafam rahatlıyor. Ama onun için öyle olduğunu sanmıyorum. Onu bu işe ben sürükledim ve o da o kadar içinde ki, ona zarar vermeyecek ne yapabileceğimden emin değilim."

Hermione yutkundu. "Her neyse. İşte böyle. Hoşlanacağım biri olacağını beklemiyordum ama onu her gördüğümde hoşlandığımı hissediyorum. İlgileneceği hiç aklıma gelmemişti ama şimdi ilgileniyor ve bunu kabullenmemek çok zor. Ve bunun bencillik mi yoksa hayalperestlik mi olduğunu anlayamıyorum-" Sesi kesildi.

Ginny bir kolunu Hermione'ye doladı. Hermione başını Ginny'nin omzuna yasladı.

"Malfoy'dan hâlâ hoşlanmıyorum ama ne yaparsan yap seni destekleyeceğim Hermione. Seni hak etmek için kendini değiştirmek istiyorsa, bırak değiştirsin derim. Bu sadece bir gelişme olur."

Hermione boğuk bir kahkaha attı.

"Önümüzdeki birkaç haftalık devriye görevlerini şimdiden planladık. Böylece kaymakamlık görevine geri dönebilirsin. Salı günü akşam yemeğinden sonra buluşup

notlar alın ve kaymakamlık görevlerini tartışın."

Hermione başını salladı. "Pekâlâ. Ben de orada olacağım. Hasta olan varsa muhtemelen ben idare edebilirim. Bana haber ver yeter. Yarın sana zaman çizelgemin bir kopyasını veririm."

Hermione, Ginny'yle birkaç dakika daha lojistik konuştuktan sonra kaymakamlık ofisinden ayrıldı. Koridorda dolaştı. Çantasını ertesi gün Pansy'den geri alacaktı. Gryffindor kulesine gitti ve ek ders kitaplarını çıkardı. Saatine baktı; kütüphane saati çoktan bitmişti.

Rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Artık akşamları boş kalmaya alışık değildi. Külotunun giderek ıslandığını hissedebiliyordu. Görünüşe göre cinsel dürtüleri Draco'nun o gece müsait olmadığı mesajını almamıştı.

Tüm vücudu zonklamaya başlamıştı. Sanki karnının alt kısmında onu parçalayan bir boşluk varmış gibi hissediyordu. Bezleri aşırı hassaslaşmaya ve sınırdan acı vermeye başlamıştı. Klitorisi ağrıyordu. Duygusal olarak kendini dağılmanın eşiğinde hissediyordu.

Sanki bir tür yoksunluk yaşıyormuş gibi hissediyordu.

Hastane koğuşuna gizlice girip Draco'nun etrafında kıvrılmak istedi. Onunla seks yapamasa bile en azından kokusunu duyabilir ve dayanılmaz derecede soğuk hissetmezdi.

Kendini silkeledi ve ders çalışmaya çalıştı. Kitaplarındaki kelimeler gözlerinin önünden geçti.

Vazgeçti ve fokur fokur kaynayan sıcak bir duş aldı. Bezlerinin üzerindeki su rahatlatıcıydı ve gözlerini kapatıp ellerinin vücudunda yavaşça gezinmesine izin verdi. Kendi boynunu ve çenesini okşadı. Parmak uçlarını boğazının dibindeki bezelerine . Diğer eli yukarı kalktı ve göğsünü kavradı, başparmağını meme ucunun üzerinde kaydırarak hassas bir tomurcuğa dönüşmesini sağladı.

Başını geriye attı.

Onun elleri değildi. Draco'ydu. Orada olsaydı ne yapacağıydı.

Bir Alfa'sı olmadığı için kendini tatmin etmiyordu. Draco olabilseydi orada olurdu.

Kendine dokunmak Hermione'nin özellikle deneyimli olduğu bir şey değildi. Cinsel dürtüleri gerçekten ilgilendiği bir konu olmamıştı. Bu, bir erkek arkadaşı olduğunda ortaya çıkacağını varsaydığı bir şeydi.

Bunun yerine Hogwarts Ekspresi'nde Draco kompartımanına girdiğinde aklına gelmişti ve hâlâ her şeyi yeni yeni çözmeye başladığını hissediyordu.

Draco vücudunu ondan daha iyi tanıyordu. Ama elinden geldiğince dikkatini vermişti ve bir ay boyunca nelerden hoşlandığına dair daha net bir fikir edinmişti.

Başparmağını hafifçe bezelerinin üzerinde gezdirdi.

Muhtemelen mastürbasyon yapmaya çalışarak her şeyi daha da kötüleştirecekti. Sunumdan sonra, Draco kokusunu almaya başlamadan önce birkaç kez kendini boşaltmayı denemişti. Her seferinde büyük bir başarısızlık olmuştu.

Ama kendini o kadar mutsuz hissediyordu ki tekrar denemek istedi.

Göğüs ucunu hafifçe çimdikledi ve Draco'nun onu bir oyuğa çektiği pek çok olaydan birini yeniden canlandırmaya başladı.

Onu selamlarken sesi her zaman derin ve sinsiydi. Tenindeki kadife gibi.

Önce onu öper ve bir elini gömleğinin altından yukarı kaydırarak göğsünü avuçlardı. Yakıcı ağzı kızın bezelerini emer ve kızın onun kollarında gevşeyip ahlaksızlaşması sadece birkaç saniye sürerdi. Eli bacaklarının arasına bastırırdı, böylece o titreyene kadar boğazını yalayıp alay ederken ona karşı sürtünebilirdi.

Hermione kendi elini bacaklarının arasına bastırdı. Önce alay etti, iç duvarlarının sıkıldığını hissedene kadar iki parmağını seksinin dikişi boyunca kaydırды. Parmak uçlarını klitorisine bastırdı ve kalçalarını kaldırdı.

Gömleğinin düğmelerini sutyeninin kaplarını kenara çekecek kadar açıyor ve sonra başını aşağıya daldırıp yavaşça dizlerinin üzerine kayarken meme uçlarını emiyordu.

Hermione başparmağıyla işaret parmağı arasında meme ucunu büktü ve göğsünü daha sıkı kavradı.

Onu sırtını duvara yaslar ve eteğini yukarı iterdi. Burnunu monsuna değdirirdi ve adam onun seksine karşı derin nefes alırken havanın teninde hareket ettiğini hissedirdi. Sonra, onu duvara sabitlemek için bir elini kalçalarından geçirerek külotunu kenara çekirdi.

Her zaman yumuşak başlardı. Alay ederek. Uyarılmışlığı bacaklarından aşağıya kayana kadar en hafif öpücükleri cinsel organına bastırırdı. Her damlayı yakalamak için dilini kalçaları boyunca gezdirirdi. Parmakları onun içine bastırırken klitorisini nazikçe ağzına alırdı.

Hermione parmaklarını Draco'nun dilinin hareketini yakalayacak şekilde hareket ettirmeye çalıştı. Ona bakan gümüş gözlerini hayal etti. Yüzü buruşurken ve Hermione onun altında paramparça olana kadar kıvrılırken hep onun yüz ifadesini izlerdi. Kız boşalmaya yaklaştıkça gözleri daha da koyulaşırdı. Gümüş rengi yavaşça kaybolurdu, ta ki içine düşüyormuş gibi hissedene kadar.

Yakıcı, yatıştırıcı dili narin bedenini nazikçe okşuyor; bir şekilde her zaman onu zorlayacak darbeyi söyleyebiliyordu. Bunu tekrar tekrar yapıyordu. Adamın parmakları kadının içindeyken, kadın onları kavlıyor ve leğen kemiğine doğru ileriye doğru kıvrılıyordu.

Hermione iki parmağını onun kaygan göbeğine soktu ve parmakların etrafında kenetlenirken vücudunun sıcaklığını hissetti. Başparmağıyla klitorisini okşamaya devam etti.

Draco'nun gözlerini düşündü. Onu nasıl izlediğini. Kız kısık bir çığlık atıp onun için parçalara ayrıldığında yüz ifadesindeki zafer ve memnuniyeti.

Geldi.

Şaşkınlıktan nefesi kesildi. Dizlerinin bağı çözüldü. Duşun zeminine yığıldı, şaşkınlıktan nefes nefese kalmıştı.

Elini göğsüne bastırdı ve akan suyun altına oturarak suyu içine çekti.

Muhtemelen son bir ay içinde yaşadığı en küçük orgazmdı. Ama onun orgazmıydı. Hepsini kendi başına başarmıştı.

Draco'yu düşünüyordu ve bunu yapabilmişti.

Duştan çıktı ve havluyla kurulanarak pijamalarını ve birkaç süveterini giydi. Kızgınlıkla yatağına baktı. Orada uyumak istemiyordu.

Cübbesini giydi ve kitaplarının bulunduğu özel odaya yöneldi. En çok Draco gibi kokanı bulana kadar yüzünü yastıklara gömdü. Onu göğsüne yasladı ve bir kitap açtı. Gece yarısına kadar okudu ve sonra kıvrılıp uyumaya çalıştı.

Yapamadı.

Dönüp durdu, bir düzine daha değiştirdi, burnunu yastığa gömdü ama uyuyamadı.

Görünüşe göre onsuz iki gece bir sınırdı.

Adamın göğsünde uyumaya, kalp atışlarını duymaya ve kollarını ona sararken yüzünü onun bezlerine gömmeye alışmıştı. Mastürbasyon, yastıklar ve fazladan battaniyeler yetersiz ve yeterli olmaktan uzaktı.

Saat ikide nihayet pes etti ve yataktan kalktı. Asasını kaptı ve boş koridora göz attı. Okulun geri kalanının yatakta olduğundan emin olmak için Çapulcu Haritası'nı kontrol etti.

Kalenin içinden hastane koğuşuna doğru gizlice ilerledi. Kapının dışında tereddüt etti. Bir düzine çığlık atan koğuşu harekete geçirip geçirmeyeceğinden emin değildi.

eğer girmeye çalışırsa. Bir tespit büyüsu yaptı ve bir uyarı sistemi ya da girişin kısıtlandığını ima eden herhangi bir şey göremedi.

Elini hafifçe kapının koluna koydu ve çevirdi. Kapı sessizce açıldı. İçeri süzüldü ve karanlık hastane koğuşuna göz gezdirdi. Parmak uçlarında Draco'nun yatağını çevreleyen perdelere doğru ilerledi.

Yatağının yanındaki sandalyede uyumaya çalışmak ürkütücü olur muydu? Onu rahatsız etmeyecekti, sadece ona yakın olmak istiyordu.

Başını perdelerin arasından uzattı ve Draco'nun gümüş gözlerinin karanlıkta ona baktığını gördü. Şaşkınlıkla hafifçe irkildi.

Sırıttı. Aslında pek ; yüzündeki ifade daha çok geniş bir sırıtmaydı. "Geri döndün."

Hermione kızardı. "Uyuyamadım. Yalnız uyumak çok soğuk."

Doğrulup oturdu. "Ben de uyuyamadım. Sen gidince uyandım."

"Giderken seni uyandırmak istememiştim. Pomfrey yarına kadar uyuyacağını söyledi." Hermione perdelerin arasından çıktı.

Draco homurdandı. "Alfalar ve Omegalar hakkında pek bir şey bildiğini sanmıyorum. Omzuma iksir koyarken sürekli bezlerime dokunuyor. Onu ısırmaya hazırdım."

"Bunu bana da yaptı." Hermione ürperdi. Ona

doğru uzandı. "Buraya gel."

Kadın bir adım daha yaklaştı ve adam bileğinden yakalayıp onu yatağa çekti. Başını onun omzunun kıvrımına gömdü ve kollarını sıkıca ona doladı.

Hermione onun karşısında eridi ve burnunu onun bezlerine bastırdı.

Yatakta arkasına yaslanmaya başladı ve Hermione hafifçe sertleşti. "Draco, yapamayız."

"Yapmayacağım. Kuralları çiğneyemeyecek kadar yorgunum," dedi ağlamaklı bir sesle, onu yatağa çekmeye devam ederken. "Sadece uyuyacağız."

"Emin misiniz? Sandalyeye oturabilirim."

"Kesinlikle hayır." Tutuşu daha da sıkılaştı. "Bu şekilde ikimiz de uyuyamayız. Beyin sarsıntısı geçiriyorum. İyileşmek için uykuya ihtiyacım var. Bu tıbbi olarak gerekli."

"Slytherin," dedi Hermione homurdanarak, omzuna doğru gülümseyerek.

"Kimseye söyleme." Bir elini Hermione'nin saçlarına doladı ve alnına bir öpücük kondurdu. Hermione onun dudakları karşısında ürperdi.

Gözlerini kapadı ve fiziksel olarak mümkün olduğu kadar ona doğru bastırılana kadar daha da sokuldu.

Sonsuza Kadar Benim Ol

Hermione uyandığında sanki vücudu yanıyormuş gibi hissediyordu. Draco onun üstünde yatıyor, burnunu boynuna gömüyordu. Her nefes alışında hava Hermione'nin salgı bezlerine çarpıyor ve vücudunda bir ürperti yaratıyordu.

Küçük bir inilti çıkardı.

Bu sesle birlikte Draco'nun kolları ona daha sıkı sarıldı ve boğazının derinliklerinde bir yerde hırladı. Ses sinirlerini titretti ve bacaklarının arasında sıvı bir ısı fışkırdığını hissetti. İçi sızlıyordu. Bedeninin her santimi uyumlu ve hazırdı. Meme uçları sert tepeler halindeydi; cinsel organı sürekli zonkluyordu.

Alfa. Alfa. Alfa. Alfa. Lütfen.

İçgüdüsel olarak ona eğildi ve başını olabildiğince arkaya yatırdı. Draco tekrar hırladı ve kız onun dilinin bezlerinde gezindiğini hissetti.

Hermione boğuk bir inilti çıkardı ve kalçalarını ona doğru bastırdı. "Alfa, lütfen," dedi alçak sesle.

Draco aniden dondu ve sarsılarak uyandı. Gümüş rengi gözleri neredeyse siyaha dönmüş, iri iri açılmış bir halde ona bakıyordu.

"Lütfen." Hermione özlemle ona baktı ve ereksiyonuna karşı sürtünmeye çalıştı. Boynunu ortaya çıkarmak için başını daha da geriye yatırdı.

"Granger?" Onu içine çekiyor gibiydi; havayı kokladı ve gözleri karardı. Yarı inilti gibi keskin bir nefes aldı ve ona doğru kayd.

"Benim," dedi boğuk bir sesle, başını eğip dudakları birbirine değerken. Hermione inledi ve onlar öpüşürken bacaklarını onunkilere doladı. Adamın elleri Hermione'nin vücudu boyunca kayarak onu kendine çekti ve dili Hermione'nin diliyle oynadı.

"Alfa, lütfen."

Tişörtünü ykari çekmeye ve pijamasının altından sıyrılmaya başladı. Draco aniden fark etmiş gibi göründüğünde külotunu kalçasının yarısına kadar indirmişti. Elleri bileklerinin etrafını sararak bezlerine bastırdı. Hermione gırtlaktan bir inilti çıkardı ve Draco'nun içine gömülürken gözleri yuvalarından fırladı.

"Bekle. Bekle," Draco kelimeleri yarı hırıltılı bir şekilde söylerken aynı anda hem kızın üzerinden inmeye hem de onu yatağā yapıştırmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu.

"Allah kahretsin. Granger? Granger mı? Revirde seks yapamayız." Hermione onu zar zor duydu.

"Alfa, Alfa-Lütfen. Lütfen benimle ilgilen." Hermione bileklerini Alfa'nın elinde büktü ve içinden zevk dalgalarının geçtiğini hissetti.

Draco bocaladı ve tekrar Hermione'ye doğru eğildi. Hermione kalçalarını onunkilere dayadı. Draco ürpertici bir inilti çıkardı ve başını Hermione'nin boynunun birleřtiğē yere doğru eğdi. Hermione Draco'nun dilinin salgı bezlerinde gezindiğini hissetti ve ona karşı kıvrandı.

Dişleri aniden trapezius kasının etrafına dolandı. Sert ama derisini kırmadan.

Hermione anında donakaldı, gözleri fal taşı gibi açıldı.

Onu birkaç saniye orada tuttuktan sonra bıraktı ve ona baktı.

"Bekle." Sözcükler hırıltılıydı. Beyninin derbir yere battılar. "Seninle ilgileneceğim. Beklemek zorundasın."

Hermione'nin gözleri hl kocaman açılmıştı. Tüm vücudu hl alev alev yanıyordu ama küçük bir itaatkr baş hareketi yaptı.

Eğē ondan bir volkana atlamasını isteseydi, bunu yapardı. Eğē bu onun dişlerini tekrar üzerinde hissedeceğē anlamına geliyorsa. Yapardı. Her şeyi, her şeyi, her şeyi.

Alfa. Alfa. Alfa. Alfa. Lütfen.

Draco artık kıvranmadığından ya da kıyafetlerini çıkarmadığından emin olmak için bir süre ona baktı. Dişlerinin arasından nefes nefese kalmıştı. Ona bakarken yüzündeki ifade açlıktan ölmek üzereydi.

Bir an için gözlerini kaçırdı ve ayağına kalktı.

"Pomfrey! Ben gidiyorum. Hemen şimdi gidiyorum." Eğilip Hermione'yi kucağına aldı, göğsüne yasladı ve mahremiyet perdelerine doğru yürüdü. Hermione kollarını sahiplenici bir şekilde onun boynuna doladı ve mırıldandı.

"Bay Malfoy," Madam Pomfrey'in öfkeli sesi odaya yayıldı. "Siz bir tıp uzmanı değilsiniz. Ne zaman çıkabileceğinize siz karar veremezsiniz-"

Hermione donuk gözlerle hastane başhemşiresine baktı.

"Ben gidiyorum." Draco düz bir sesle söyledi. Titreşimler Hermione'nin içinde dalgalandı ve küçük bir inilti çıkararak yüzünü Draco'nun göğsüne gömdü. "Tabii önümüzdeki birkaç saat boyunca revirden atılmayı tercih etmezsen. McGonagall'a şikâyet et."

Arkasını dönerken Hermione'yi başını omzuna yaslayacak şekilde yukarı kaldırdı.

Hermione sabırlı olmaya çalıştı. Beklerse onunla ilgileneceğini . Ama bu sonsuza dek sürdü. Yürümeye devam etti.

Beklemekten vazgeçti ve hevesle burnunu onun bezlerine dayadı ve dilinin ucuyla bezlerle oynadı. Draco'nun tüm vücudu kaskatı kesildi. Yürümeyi bıraktı ve aceleyle yoluna devam etmeden önce hafifçe sarsıldı.

Hermione yavaşça tekrar yaptı. Belki onu duvara karşı becerirdi. Bu çok hoş olurdu. İlâhi siki onun içinde. Sert. Hızlı. Boğazına doğru hırıldayarak. Dişleri.

Hermione'nin klitorisi zonkladı ve sadece bunu düşünerek kısık bir inilti çıkardı.

Şatoda hızla ilerliyorlardı ama Hermione hiç dikkat etmiyordu. Draco'yu kendi istediği gibi kokana kadar yalıyordu.

Dilini onun bezine doğru çevirdi ve adam hafifçe tökezledi. "Siktir, Granger-Bekle."

"Alfa, lütfen," dedi onun boğazına karşı.

Kendini beklenmedik bir şekilde yere bırakılmış buldu. Şaşkınlıkla etrafına bakındı ve bir süpürge dolabında olduklarını fark etti. Sonunda.

Draco'nun üzerine atladı ve onu doyumsuzca öptü.

"Sik beni. Sik beni. Sik beni," diye mırıldandı dudaklarına karşı.

"Lanet olsun Granger, bir dakika bekle," dedi Draco hırıltılı bir sesle, kızın bacaklarını beline dolanmış oldukları yerden çözmeye çalışırken.

"Alfa, lütfen." Sesi alçalmıştı ve Alfa'nın dudaklarına yalvarıyordu.

"Hadi, iyi kız, neredeyse geldik," dedi, göğüs ucunu cımbızladığı ellerinden birini gömleğinden çekerek. "Seni bir süpürge dolabında düğümlemeyeceğim."

"Lütfen..." Adamın bezini sertçe emdi ve kendini duvara yaslanmış halde buldu. Adam onu sertçe öpüyordu. Adamın açlığını damarlarındaki ateş gibi hissedebiliyordu. Elleri sıcaktı, teninde kayıyordu.

"Benim," diye boğazına doğru hırladı ve Hermione onaylayarak inledi. Dilini kızın salgı bezlerinde gezdirdi ve Hermione onun altında kasıldı. "Benim. Benim Omega'm."

Bir elini pijamasının kemerinin altından geçirip külotunun içine soktu; parmaklarının uçları hafifçe leğen kemiğine değiyordu. Hermione beklentiyle gevşedi.

Eli daha da aşağıya, kadının bacaklarının tepesine doğru kayd.

"Benim için kaygansın." Adamın ağzı kızın bezlerinden bir nefes

uzaktaydı. Hermione şaşkınlıkla başını salladı.

İki parmağını Hermione'nin kalbine soktu. Hermione parmakları daha derine sokmak için kasıldı, parmakların etrafında kenetlendi.

"O kadar darsın ki, beni nasıl alıyorsun bilmiyorum. Çok küçüksün."

Parmakları alaycı bir şekilde kızın içine pompaladı ve başparmağı klitorisini sıyırdı.

"Burada benim için boşaldıktan sonra seni odamıza götüreceğim ve daha düğüm atmadan sikimin etrafında boşalana kadar seni becereceğim. Boşaldığında çığlığını duymak istiyorum. Adımı söylemeni istiyorum. Sen benimsin."

Parmakları onun içinde kıvrıldı ve başparmağı klitorisine sürtünürken onu sertçe itti. Yanan ağzı boğazının etrafında kapandı ve dişleri bezlerini sıyırdı.

Hermione'nin gözleri fal taşı gibi açıldı, "Draco..." diye mırıldandı orgasmı birkaç saniyeliğine zihnini yok ederken.

Kız duvara yaslandı ve adam onun boynunu öpüp elini geri çekti. "İyi kız, sen iyi bir kızsın."

Ona bakarken parmaklarını yaladı. "Yürüeyebilir misin?"

Hermione ona bakakaldı. Zihninin bir köşesinde akli başında birine bir kırıntı vardı ama bacaklarının arasına yerleşmiş olan arzusun kara deliğinde bunu takip etmek zordu.

"Yürümek mi?"

Neden yürümek olsun ki? Siktir, düğüm ve çığlık demişti. O da bunları yapmak istedi. Tam orada, duvara karşı. Ya da yerde. Her iki seçenek de işe yarardı. Seçici değildi. Nereye isterse. Onu istediği yerde sikmesini memnuniyetle kabul ederdi.

Uzandı ve hâlâ giymekte olduğu hastane pijamasının altından adamın sikini okşadı. Parmaklarını uzunluğunun etrafına sardığında ve kendine doğru çektiğinde siki sertleşmişti.

Draco hırıltılı bir inilti çıkardı ve başı geriye düşerken kalçaları öne doğru sarsıldı. Hermione diğer elini hevesle Draco'nun karnı boyunca ve bel kemerinin altından aşağıya kaydırды, parmakları Draco'nun sikinin dibindeki tel tel saçları taramadan önce parmaklarının altındaki teninin hissinin tadını çıkardı.

Parmaklarını adamın sikinin etrafına doladı. Ateşinin ilk anları dışında hiç eline almamıştı. Ona hiç izin vermemişti. Ama çok merak ediyordu. Elini hevesle üzerinde kaydırды, kalçaları öne doğru sarsılırken bir adım daha yaklaştı. Adamın eli aniden bileğinin etrafına dolanıp elini çektiğinde elini tekrar tabana doğru kaydırmaya başladı.

"Tanrım, Granger, seni bir süpürge dolabında sikmeyeceğim." Draco onun elini iterken sesi kalındı. "Hadi, odamıza gidelim ve ne istersen yapacağım."

Adam onu yerden kaldırdı ve kadın bacaklarını sıkıca adamın beline doladı ve yüzünü adamın boynuna gömdü. Eğer onu beceremezse, kalenin koridorlarında koşarken onu yalayarak kendini avutacaktı.

Kalede koşmaya karşı kurallar var mıydı? Hatırlayamadı.

"Kısmet," dedi Draco ve Hermione hâlâ kollarındayken neredeyse kapıdan düşecekti.

Halının üzerine yığıldı ve gömleğini yırtıp açarken kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı.

"Benim," diye hırladı boğazına doğru, dilini boğazına doğru sürüklerken bileklerini başının üstünde sabitledi.

Ateş. Sinirlerinin içinde ateş vardı.

Adamın boştaki eli vücudunda gezinip pijamasının alt kısmını tekmeleyerek aşağı indirirken Hermione onun altında gırtlaktan inilti çıkardı. Onları ayağından itti ve bacaklarını ayırdı. Adam kalçalarını aşağı indirdi ve dili kızın bezlerini yalamaya devam ederken vücudunun ağırlığını kıza doğru bastırdı.

Klitorisi zonkluyordu ve rahatlamak için pelvisini kaldırdı. "Alfa. Alfa.

Lütfen. Lütfen sik beni."

Adamın kalçaları yana kaydı ve kadın parmaklarının bacaklarının arasında, kaygan zeminde kaydığını hissedebildi. Onun için çok ıslaktı.

Onu ıslak seviyordu. Damlamasını. Kız biliyordu. Ondan çok memnun olurdu.

Bacaklarını daha geniş açarak kendini ona gösterdi. Parmaklarını hafifçe cinsel organı boyunca gezdirdi ve kadının içine daldı. Adam parmaklarını çekerken kadının iç duvarları umutsuzca hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi.

Lütfen. Lütfen. Alfa. Lütfen.

" Benim için çok ıslaksın." Sesi kızın kulağına yakındı. Parmakları gözden kaybolmadan önce etin dikişi boyunca oynadı. Hermione dudağını ısırdı ve umutsuzca bekledi.

Uzun bir hamleyle kızın içine girdi.

Hermione onu karşılamak için gerildiğini hissedince nefesi kesildi. Adam, Hermione'nin içinde kabzasına kadar kılıflanana kadar kaygan zeminde ilerledi. Hermione eğildi, inledi ve adam geri çekilip tekrar içine girdiğinde dolgunluk hissiyle rahatladı.

Kalçalarını eğerek adamın hamlelerini karşılamaya çalışırken inledi.

"Benim." Çenesini yakalamak ve ağzını kendi ağzına yaklaştırmak için bileklerini bıraktı.

Ona sarıldı ve zihninin serbest düşüşe geçtiğini hissetti.

Dudaklarına ve boğazına karşı söylediği sözlerin ve övgülerin sadece belli belirsiz farkındaydı. O mükemmeldi. Çok mükemmel. Ona her zaman göz kulak olacaktı. Üzgündü. Üzgündü. Çok üzgündü. O çok iyi bir kızdı. Kimsenin onu incitmesine izin vermezdi.

Dudaklarından kelimeleri öptü ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Boşaldığında, onun istediği gibi adını haykırdı.

Boşaldığında içinde düğümlenmeyecek kadar geri çekildi. Kadın halının üzerinde nefes nefese yatarken ve beyninin yeniden ortaya çıktığını hissederken, adam onun vücudundan aşağı kaydı, göğüslerine ve karnına öpücükler kondurdu.

Parmaklarını adamın solgun saçlarına doladı ve onu geri çekip yavaşça öpmeden önce gözlerini inceledi.

Onu yatağa taşıdı ve üzerine eğilip dilini gövdesinden boğazına kadar sürüklemeyen önce tişörtünü çıkardı.

Zihni bir Omega olmakla kendisi olmak arasında garip, mutlu bir şaşkınlık içindeydi. Parmaklarını birbirine doladı ve onun parmak eklemlerini öptü.

Ağzını kendi ağzına çekti ve nefesi kesilene kadar onu öptü ve öptü.

Onunla acilen konuşması gereken bir şey vardı. Ne olduğunu hatırlamaya çalıştı. Önemli bir şeydi; önceki gece bunu düşünmüştü. Bir şey...

"Dün gece tek başıma orgazm oldum," birden ağzından kaçırıldı.

Draco karnını öpücüklere boğduğu yerden başını kaldırıp ona baktı. Göğüslerine kadar kızardığını hissetti.

Hayır. Onunla konuşmak istediği şey bu değildi.

Draco sanki onu yemeye niyetliymiş gibi ona bakıyordu.

"Sen müsait değildin ve ben de konsantre olamadım. Ben de denedim. Tekrar." *Bunu ona neden anlatıyordu?* "Sevişmeye başlamadan önce denemiştım ve hiç işe yaramamıştı. Ama dün gece tekrar denedim. Seninle birlikte olduğumu hayal ettim."

Draco'nun ifadesi yırtıcı bir hal aldı ve Hermione nabzının hızlandığını hissetti. "Beni boşalırken izlerken nasıl görüldüğünü düşündüm. Gözlerinin nasıl baktığını düşündüm."

Yüzündeki ifade zafer ve açlık karışımıydı. Onu incelemek vücudunu yavaşça yeniden ateşlemeye yetti.

"Bunu düşündüm ve gelebildim." Sesi nefes nefese çıkıyordu. Adam ona bu şekilde bakarken nasıl nefes alacağını hatırlamak zordu.

"Şimdi mi yaptın?" Kelimeler derisini burktu.

Başıyla küçük bir selam verdi ve yüzünün pembeleştiğini hissetti. "Sanırım yapabilseydin orada olacağını bilmek yardımcı oldu."

Draco bir diz çökmüş gibi kendini beğenmiş görünüyordu. Hermione'ye bakmaya devam etti, ta ki Hermione'nin teni, yüzeyinde elektrik dans ediyormuş gibi hissedene kadar.

"Ama uyumama hiç yardımcı olmadı. Revire gizlice girmeden önce saatlerce uyumaya çalıştım." Yüzünü buruşturdu.

Sırıttı ve onu öptü. "Yaptığın iyi oldu. Sensiz uyuyabileceğimden şüpheliyim."

Sonra parmaklarını onunkilere doladı ve dilini boğazından içeri soktu.

Beyninin tekrar kaydığını hissetti. Gözlerini kapadı ve buna izin verdi. Alfa'sı kontrol altındaydı. Sorun yoktu.

Elleri ve dili kadının vücudunda oynaşıyordu. Etraftaki havada asılı duran feromonlardan dolayı hava puslu, neredeyse büyü ve elektrikliydi.

Adam Hermione'her santimini kokusuyla işaretlerken. Hermione yatağa ve adamın ellerinin omurgası boyunca kaydığını, ardından dudaklarının ve dilinin geldiğini hissetti.

"Seni tekrar becereceğim." Kelimeler kulağının kabuğuna sürtündü ve omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

Kadın sersemlemiş bir şekilde başını salladı ve adam kalçalarını hafifçe yukarı çekerek kadının içine gömüldü. Dudaklarını omuzları boyunca sürükledi. İlerlerken ağzı ve diliyle ensesini keşfetmek için saçlarını kenara taradı.

Hermione onu daha derine çekmek için sırtını kamburlaştırdı ve onun hareketini karşılamak için geri iterken inledi.

Dişlerini omzunda gezdirdi ve iç duvarları onu kavrarken yatağa doğru inledi. Adam onu daha sert ısırdı ve kadının tüm vücudu sarsıldı.

Isır beni. Isır beni. Söylemek istedi ama kelimeleri yuttu.

"Çok iyisin. Çok mükemmelsin." Onun tenine karşı övgü ve vaatlerini mırıldanmaya başladı.

Draco yere yığıldığında onun şakağına bir öpücük kondurdu ve onu kollarının arasına aldı.

Hermione içini çekti ve beyni aniden kendini tamamen toparlamaya karar vermeden önce birkaç dakika boyunca onun göğsüne yaslanarak uyukladı. Gözleri birden açıldı ve Draco'ya baktı. Draco yarı kapalı gözlerle onu inceliyordu.

"Mal-Draco, benimle ilgilenmek ne anlama geliyor?"

Gözleri hemen büyüdü ve ifadesi kapandı. Elinin omurgasına doğru seğirdiğini hissetti. "Bunun ne anlama gelmesini istiyorsun?"

Hermione dudaklarını birbirine bastırdı ve doğrulup oturdu. "Ne istediğini bilmek istiyorum. İstedigimi sandığın şeyi değil."

Draco'nun gözlerinde neredeyse dehşete benzeyen bir titreşim vardı. Sonra gözleri daraldı, zihinsel Aritmetik yaparken yaptığı gibi; olasılıkları hesaplıyor, hangi seçimi yapacağına karar vermeye çalışıyordu.

"Draco, bu hileli bir soru değil," dedi sert bir sesle. "Bana sadece ne istediğini söyle. Sadece bilmek istiyorum. Tahmin etmekten ya da varsayımda bulunmaktan ve sonra da her şeyi yanlış anladığımı öğrenmekten bıktım."

Draco oturduğu yerden doğruldu, yüz ifadesi değişmişti. "Seninle ilgileniyorum. Bunu daha önce de söyledim. Seni istiyorum. Araştırmayı sen yaptın. Bunun genellikle nasıl gittiğini çok iyi biliyorsun. Bu nasıl belli olmaz?"

Sözlerinde Hermione'nin içini ürperten bir Alfa tonu vardı.

Yutkundu. "Pekâlâ. Ama beni sadece bir Alfa olduğun için mi ?"

Draco alay etti ve gözlerini devirdi. "Hayır."

Kız ona baktı. "Gerçekten mi?"

Draco onun bakışlarına karşılık verdi. "Evet."

Hermione'nin ağzı seğirdi ve nazikçe ilerlemeye çalıştı. Parmaklarını ellerinin içinde büktü. "Kendinle biyolojik zorunluluk arasındaki farkı gerçekten ayırt edebiliyor musun?"

"Elbette ," dedi Draco kollarını kavuşturup çenesini yukarı kaldırarak. Bu duruş pazılarını ve göğüs kaslarını yararsız bir şekilde şişirmişti. Hermione gözlerini kaçırmaya ve dikkatini dağıtmamaya çalıştı.

"Emin misin?" Hermione onun yüzünü dikkatle inceledi; onun kendisi olduğunu hissettirecek herhangi bir işaret ya da ipucu arıyordu. "Çünkü her zaman emin olamıyorum. Bazı şeyler mantıklı görünür ama sonra öyle değildir."

Draco homurdandı ve onun bakışlarıyla karşılaştığında başını eğdi. "Genel olarak benimle aynı deneyimi yaşamıyorsun. Çoğunlukla, benim için oldukça farklı."

Hermione neşelendiğini ve kalp atışlarının hafifçe hızlandığını hissetti. Yutkundu ve görmezden geldi. "Nasıl?"

"Şey, bu çok yönlü. Alfa olmayı beklemediğimden değil. Alfa olmayı sizin sunumunuzda yaptığınız gibi kim olduğumdan farklı görmüyorum. Bununla birlikte, çoğu zaman görmezden gelebileceğim içgüdüler ve biyolojik zorunluluklar var."

"Çoğu zaman derken neyi kastediyorsun?"

Draco dudaklarını yaladı. Hermione'nin yüzü hemen ısındı. "Theo sınıfta senin yanına oturduğunda tam olarak düşünmüyordum. Sadece benim olduğunu hatırlamanı istedim."

Hermione'nin bezleri karıncalandı ve onun bunu söylediğini duyunca meme uçlarının sertleştiğini hissetti. Hafifçe kıpırdandı ve kollarını kavuşturdu.

"Ama biyolojik olarak istesem bile asla çizgiyi aşmam."

"Ne-" Sesi tam bir oktav atlayarak ona ihanet etti. Öksürdü ve tekrar denedi. "Ne demek istiyorsun?"

"Kitapları okudunuz. Biyoloji hep orada. Alfalar Omegaları istemek için yaratılmışlardır. Bu yüzden senin-," sesi neredeyse hırıltıya dönüştü, "-mutlu olmanı, benden memnun olmanı ve seni ısırma istiyorum."

Hermione kalbinin teninde ve karnının alt kısmında kızardığını hissetti. Anlaşılan az önce ne kadar seks yapmış olursa olsun, Draco'nun "ısırma" dediğini duymak onu sırsıklam etmeye yetmişti. Revirde onu sakinleştirmek için ısırıldığında omzundaki dişlerini hâlâ hissedebiliyordu.

Isırma fikrinin iğrenç ve hayvani olduğunu düşünürken ne zaman hayal edilebilecek en seksi şey haline gelmişti? Öte yandan, birinin onu yalamasını da hiç çekici bulmamıştı. Şimdi Draco'nun vücudunu yalaması, öpmesi ve kemirmesi için bütün bir ayını seve seve harcayabilirdi.

Kalın bir şekilde yutkundu ve odaklanmaya çalışırken kalçalarını birbirine bastırdı. Çarşafa baktı ve birkaç saniye boyunca dudağını kemirdi.

"Peki bu nasıl oluyor? Bu sadece biyoloji, yani herhangi bir Omega hakkında böyle hissedersin. Bana odaklanmış olması-," duraksadı ve gözleri dizlerine indi. Göğsü hafifçe ağrımaya başladı. "- aslında benimle hiçbir ilgisi yok. Başka biri olsaydı da aynı şey olurdu."

". " Draco bunu sanki inanıyormuş gibi söylemişti.

Hermione homurdandı ve umursamazca başını salladı. "Sorun yok." Sesi onun için bile inandırıcı değildi. "Yani, pek sayılmaz ama anlıyorum. Hogwarts'a gelen herhangi bir Omega'yla bunu seve seve yapmayacakmışsın gibi davranmana gerek yok."

"Gerçekten mi?" Draco'nun sesi aniden asitle kaplanmıştı. "Senin için durum böyle mi? Biyolojik bir zorunluluğun var, yani Hogwarts'taki tüm Alfalar birbirinin yerine geçebilir mi?"

Hermione öfkeyle ona baktı. "Ne? Hayır."

"O zaman neden benim için farklı olduğunu varsayıyorsun?" Hermione'nin nefret ettiği o kendini beğenmiş züppe sesini kullanıyordu ve Hermione kıllarının diken diken olduğunu hissetti.

"Çünkü durum oldukça farklı görünüyor. Sana şantaj yaptığımı düşündün ve bir şekilde bunun adil olduğu sonucuna vardın. İlgilendiğini söylüyorsun ama bundan bahsetmeyi planlıyor muydun yoksa Theo'yla sevişmeye başlayacağımı açıkladığımda tek kelime etmeden geri mi çekilecektin?"

Son sözleri üzerine Draco'nun yüz ifadesi karardı ama o da cevap vermedi.

Hermione'nin omuzları çöktü. "Gördün mü? Sorun da bu. Bunu sana ben yapıyorum. Hiçbiri gerçek değil. Sen sadece istediğimi düşündüğün şeye uyum sağlamak için tepki veriyorsun ve sonra da vardığın sonucu geriye dönük olarak rasyonalize ediyorsun."

"Öyle mi? Teşekkürler Granger, sen olmasan düşünce süreçlerimin farkında bile olacağımı sanmıyorum." Draco'nun sesinden küçümseme damlıyordu.

"İnkar duymadım."

"Doğru. Ve bir sonucu mantıklı bulan tek kişi ben miyim? Seninle hiçbir şey yapmak istemediğimi düşündün ve sen de bunu kabul ettin. Bunun ne farkı var?"

"Uyum sağlıyordum ve işleri berbat etmek istemedim. Başka bir seçeneğim yokmuş gibi hissediyordum."

"Ben de öyleydim. Senin isteklerine uymak beni ne istediğimin farkında olmayan biri yapmadı."

"Yani bunca zamandır bana içtenlikle ilgi duyduğunu iddia ediyorsun. O zaman sen de Theo gibisin ve dördüncü sınıftan beri bana asi bir şekilde aşıksın, öyle mi?" Hermione'nin sesi alaycıydı.

Draco Malfoy'la yatakta çıplak oturup ondan hoşlanıp hoşlanmadığını tartışmanın gerçeküstü bir yanı vardı.

"Aman Tanrım, ne kadar sinir bozucu olduğunu unutmuşum." Draco kaşlarını çatı.

Hermione göğsünde bir şeylerin sıkıştığını hissetti ve gözleri büyüdü. Bir an için dudaklarını birbirine bastırdı ve sonra kendini toparladı. "Sanırım sonunda konuşmamız iyi oldu. Böylece bunu hatırlayabilir ve ilginin sahte olduğunu anlayabilirsin. Sinir bozucuyum. Biz hiçbir zaman arkadaş olmadık. Gerçek biz buyuz."

Sertçe yataktan kaydı ve kıyafetlerini yerden almaya başladı. Draco'nun eli dışarı fırladı ve onu bileğinden yakaladı.

"Sakın kaçmaya kalkma Granger. Sen Gryffindor'sun. Ne zamandan beri birini sinir bozucu bulmakla onu çekici bulmak birbirini dışlar oldu?"

"Oh. Bilmiyorum. Genellikle." Draco onu yatağa sürükleyip kollarını ve bacaklarını etrafına dolamaya başladığında Hermione kedi gibi tükürüyordu

Onu bir koala ayısı gibi bileklerinden kavradı. Kız kıvranarak kurtulmaya çalıştı ve adam ona daha sıkı sarılmaya devam etti.

"Ne yapıyorsun sen?" Bileğini büktü ve onu kaburgalarından defalarca dürtmeyi başardı. Adam sarsıldı ama bırakmayı reddetti.

"Seninle konuşmam bitene kadar seni burada tutacağım. Şimdi beni bıçaklamayı bırak."

Ona sadece kalmasını emredebilirdi. Koku işaretleme miktarına bakılırsa, Alfa tonunda söyleyeceği tek bir kelimeyle kızın beyni anında dururdu. Ama bunu yapmadı, yani gerçekten kaçmak istiyorsa ona bağırabilir ve bırakmasını emredebilirdi.

Sustu.

"Şimdi," dedi kendini beğenmiş bir sesle, çenesini kızın omzuna dayarken. "Weasley şatonun her yerinde Kahverengi kızla öpüşürken ona gözle görülür bir şekilde özlem duyuyordun, bunun nedeni onun mükemmelliğine ikna olman mıydı? Onun sinir bozucu olduğunu hiç düşünmedin mi?"

Hermione gözlerini devirdi ve onu tekrar dürttü. "Bu aynı şey değil."

"Gerçekten mi? Neden olmasın? Eski arkadaş olduğunuz için mi? Birbirinizi çok iyi tanıdığınız için mi?" Homurdandı. "Yıllarımı senden hoşlanmamak, kusurlarını fark etmek ve okuldaki notlarını geçmeye çalışmak için hiç de azımsanmayacak miktarda enerji harcayarak geçirdim. Rowena Ravenclaw'ın zihniyle yeniden doğan Venüs olduğunu söylesem ve saçların hakkında şiir yazmaya başlasam ilgim daha ikna edici olur muydu? Bu benim biyolojik bir zorunluluğun esiri olmadığımı düşündürür müydü?"

Hermione homurdandı ve ona dirsek attı. Draco bundan kaçınmak için yana kaydı ve Hermione onun hâlâ sert olan sikinin kışına dayandığını fark etti. Cezalandırıcı bir şekilde kıpırdandı ve onu daha sıkı kavramadan önce alçak sesle tısladığını duyunca tatmin oldu.

"Seni sinir bozucu buluyorum," dedi sert bir sesle. "Nokta. Sen yarı kabussun. Kendimi koruma ve herhangi bir yerde olma konusunda keskin bir duygum var.

Özellikle de hala taşıdığın o asa ile sana yaklaşmak beni geriyor. Kötü tarafında olmak çok korkutucu. Haklı olduğunu düşündüğünde, Slytherin'de tanıdığım herkesten daha sinsi ve acımasısın. Ayrıca saçını sadece iki haftada bir tarıyorsun ve zamanın yüzde ellisinde mürekkep lekeleriyle kaplanıyorsun. Seninle öpüştükten sonra tenimde ve gömleklerimde hep senin parmak izlerini buluyorum."

Hermione kulaklarının ucunun ısındığını hissetti ve başını eğdi.

Draco boğazını temizledi. "Ama aynı zamanda senden hoşlanıyorum. Hem rasyonel hem de biyolojik olarak sen-" sesi bir an için soldu. "Seni nasıl tarif edeceğimi bile bilmiyorum. Teyzemin sana işkence ettiğini görene kadar cesaretin bir insanın sahip olabileceği en aptalca özellik olduğunu düşünürdüm. Sen benden farklı bir stratosferde yaşıyorsun. Benim gibi biri için asla tanıklık etmezdim. Bir insan nasıl senin gibi olabilir, onu bile anlamıyorum." Başını onun omzuna yasladı ve elini daha da sıktı.

"Ve sen de oldukça güzelsin." Adamın sesi kadının derisinden omurgasına doğru titreşiyor ve birçok yerinde sıcaklık ve karıncalanma hissi uyandırıyor. "Aslında bunu sana itiraf etmeyi hiç beklemiyordum. Özellikle gözlerin -ve ağzın ve genel olarak kendin- şu anda tarif bile etmeyeceğim çünkü dikkatim dağılır ve seni tekrar becermeye başlarım." Boğazını temizledi ve hafifçe kıpırdandı. "Ama aynı zamanda beynin. Birinin beyninden cinsel olarak etkilenebileceğimi bile bilmiyordum. Bu bir sapkınlık mı? Bunun tamamen normal olduğunu varsayacağım. Zihnine takıntılıyım. Seninle sadece aritmetik veya tılsımlar hakkında konuşmak değil, düşünme şeklin. Bu beni büyülüyor. Karmaşık Aritmetik teorilerini açıklarken gözlerin parlıyor ve bu bende seni öpme isteği uyandırıyor. Sonunda mürekkeple kaplanacağımı bilsem bile." Ses tonu huysuzdu.

"O kadar da dağınık değilim. Çoğunlukla parmaklarım," dedi Hermione, yüzü kızarmaktan hâlâ biraz sıcak olmasına rağmen omzunun üzerinden ona kaşlarını çatarak.

Draco kaşlarını çattı. "Doğru. Yazarken bir noktada yüzünüze dokunmadığınız sürece. Bu durumda genellikle burnunuzda ya da yanaklarınızda, hatta ağzınızda olur. Yüzün , aslında çok sevimli. Ben çok

yakalarındaki mürekkebi ruja tercih ederim. Ama bu gerçekten önemli değil. Bütün bunların anlamı, senin hem sinir bozucu hem de çekici olduğun, Granger. Bunu kabullen."

Hermione kısık bir kahkaha attı ama sonra birkaç saniye sessizce oturdu. "Ben sadece

-Tam olarak ne zaman böyle düşünmeye başladın? Ben sunum yaptığımdan beri mi?      eğer  yleyse, bu sadece biyolojik bir zorunluluk olabilir."

Draco inanmayarak homurdandı. "Biyolojik zorunluluk bu kadar ayrıntılıysa onunla savaşmaya çalışmanın bir anlamı olduğunu sanmıyorum. Ama madem bu kadar ş phecisin, ben-," sesi hafifçe titredi, "- aslında yazdan beri senden hoşlanıyorum."

Hermione ayağa kalktı ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Sen mi yaptın?"

Draco'nun ifadesi . "Geçici bir şey olması amaçlanmıştı. Bunu tam olarak planlamamıştım. Duruşmam sırasında senin adını anons ettiklerinde hapı yuttuğumu sandım ama onun yerine sen benim için tanıklık ettin. Keşe  yle olmak yerine arkadaşın olsaydım dedirttin bana. Ama benimle hiçbir şey yapmak istemiyor gibiydin ve trende seninle konuşmaya çalıştığımda kaçıp gittin. Nereden bakarsan bak, senden hoşlanmak benim için mazoşist e bir davranış. Mesafemi korumaya çalıştım."

Gözlerini kaçırdı. "Ama ağladığını duyduğumda sana yardım edecek kişinin ben olmadığını biliyordum ama başka birini bulmak için arkamı dönemedim. Sen olduğunu biliyordum. Aynı malikanede olduğu gibi. Ve yine seni korumak için hiçbir şey yapmayan kişi olmak istemedim. Kollarıma gelene kadar Omega olduğunu bilmiyordum. Geriye dönüp baktığımda bu biraz inanılmaz ama kendimi savunmam gerekirse, seni bulmaya çalışırken dikkatim dağılmıştı."

Hermione küçük bir nefes verdi.

Onun ne olduğunun tamamen farkında olarak odasına girdiğini varsaymıştı, hep varsaymıştı. Alfalar Omega'lara giderdi. Bir Omega'ya ulaşmak için her şeyi yaparlardı. Onun ağladığını duyduğunu söylediğinde, bir şekilde onu bir Omega olarak tanımladığını varsaymıştı.

"Ağladığımda sesimin nasıl çıktığını biliyor muydun? Bu yüzden mi oradaydın?"

"Hâlâ malikânede seninle ilgili kâbuslar görüyorum." Draco'nun sesi alçaktı ve başını onun omzuna yasladı.

Hermione onun elini sıkıca kavradı. Kendisi ve Draco'yla ilgili, aklını toparlamakta zorlandığı, büyük ve önceden belirlenmiş bir his vardı.

Onun için tanıklık ettiğini. Yaz boyunca Hogwarts'taki diğer Alfalardan çok farklı bir şekilde sunum yapmıştı. Onun karşılaştığı ilk Alfa olduğunu ve bilmeden onun sunumunu başlattığını. Onu bulmuştu. Bunu tek kişi oydu. Onu bulmamıştı bile çünkü onun bir Omega olduğunu biliyordu. Onu arıyordu. Draco Malfoy Hermione Granger'ı bulup kurtarmaya çalışıyordu.

Sanki her ikisinin de farkında olmadan yürüdükleri bir yol vardı - savaş sırasında bile her ikisi de ortaya çıkmamıştı. Sanki bir şey onları birbirlerine doğru yönlendiriyordu.

Onun gözlerine baktığında sanki sihirleri ve ruhları birbirine değişirmiş gibi hissetti.

"...bir kişi temelde ne kadar büyülü olursa, Kader'in aşk hayatında bir güç haline gelme olasılığı da o kadar artar. Genetik olarak konuşursak, Alfalar ve Omegalar, Büyülü Varlık kanı taşımayan büyücülerin olabileceği kadar temelde büyülüdürler. Dolayısıyla, kaderlerinde yazılı olan birine sahip olma olasılıkları çok daha yüksektir."

Ağzının kenarı seğirdi ve başını salladı. Ruh eşleri saçma bir kavramdı.

"Beni bu yüzden bulduğunu ," dedi sonunda.

"Öyleydi. Yani soru aslında benimle ilgili değil. Seninle ilgili." Draco'nun sesi konuşma tonundan daha kırpılmış ve temkinli bir tona dönmüştü.

"Daha önce ilgilenmeyen sendin. Bunun benden çok senin biyolojik zorunluluğundan kaynaklanıyor olması çok daha muhtemel."

Hermione çenesini aşağı çekti ve omzunun üzerinden ona baktı. "Ben mi? Biyolojinin bazen beni hazırlıksız yakaladığını kabul ediyorum ama hayal görmüyorum Draco."

Draco sırtarak ona baktı. "Doğru. Belli ki arkadaş olacaktık. Sunumunuz ve sıcaklığınız olmasa bile, şüphesiz üzerime atlar ve sıradan bir ilişkiye girmemizi teklif ederdiniz, eminim." Küstahça homurdandı ama sesi yavaş yavaş daha çekingenleşiyor ve hatta tonunu kaybediyor gibiydi.

Bir duraklama oldu ve adamın bileklerindeki tutuşunun gevşediğini hissetti. Adam nefesinin altından acı bir kahkaha attı ve başını geriye doğru eğdi.

"Eğer sizin söz hakkınız olsaydı bunların hiçbirisi olmazdı. Bu oldukça açık. Diğer Alfaları da düşünmelisin. Seçeneklerin var Granger. Onları gerçekten değerlendirmelisin. Ama istediğin sürece sana yardım edeceğim."

Hermione donakaldı. Draco onun bileklerini bıraktı ve elini kaydırmaya başladı. Hermione onun parmaklarını yakalayıp sıkıca kavradı ve bir yandan da inanamayarak başını salladı.

"Bunca zamanı benimle gerçekten ilgilendiğine beni ikna etmek için harcadın, kendi özgür iradenle, biyolojik bir zorunluluk olmadan ve *şimdi* bana başka bir Alfa bulmamı ve bu arada seninle seks yapmamı öneriyorsun. Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu?" Sesi öfkeliydi.

Adamın kollarında döndü ve ona sarıldı. Bu pek de iyi bir fikir değildi, çünkü ikisi de çıplaktı ve ona her baktığında ne kadar çekici olduğunu hatırlıyordu.

Öne doğru eğilip onu dişlememek için dudağını ısırıldı.

Draco irkildi ve gözlerini kaçırdı. "Benim açımdan durum biraz karışık. Senin seçeneklerin var. Benim yok. Benim geleceğim malikânemde saklanmaktan ibaret.

gözetim biter ve sonra yurtdışında sadece ara sıra tükürüleceğim bir yere giderim. Hogwarts Ekspresi'ne ayak bastığın ilk yıldan beri kendini kanıtlamaya çalışıyorsun. Şimdi bunu yapmak için mükemmel bir yerdesin. Senden hoşlanıyorum ama mutlu olmanı benim olmanı istediğimden daha çok istiyorum. Ruh bağı sonradan vazgeçebileceğin bir şey değil."

Hermione gözlerini kapadı ve ona ters ters bakmadan önce alay etti. "Bir Slytherin olduğunun farkındayım ama herkes kendini kanıtlamaya ve sosyal yükselmeye ilişkilerinden daha fazla öncelik vermez. Tanrı aşkına, senin asil olma anlayışın bu mu? Varsayımsal kariyerim için isteyebileceğim sosyal tırmanma fırsatlarını bana verecek birini bulana kadar seks arkadaşım olmayı teklif etmek mi? Siz Slytherinler tamamen saçmalıyorsunuz. Herkesin sizin kötü olduğunuzu düşünmesine şaşmamalı."

Draco çenesini içeri çekti ve gözleri daha da karardı. "Deniyorum. Asil olmaya çalışmak konusunda çok az deneyimim var."

Hermione homurdandı ve sonra kahkahayı basıp başını onun omzuna gömdü. "Tanrım, çok üzgünsün. Cesaret kırıcı olmaya çalışmıyorum. Gerçekten de denediğin için seni takdir etmeliyim-"

Doğrulup ellerini gözlerine bastırdı. "Lütfen asil olmaya çalışmayı bırak, Draco. Beni sinsice revirde seninle birlikte tutmaya tercih ederim."

Parmaklarını ayırdı ve ona baktı. Onun gözleriyle karşılaştığında kalbi çarpmaya başladı. "Aslında ben de senden hoşlanıyorum, Draco." Dudağını ısırdı. "Yani, seninle sıradan bir ilişki yaşamak istemiyorum. Eğer istersen."

Kalbim Nihayet Aklıma Güveniyor

Draco yavaşça kırıştırdı ve yüz ifadesi en ufak bir titreşim göstermedi.

"Açık olmak gerekirse, Granger, bana çıkma mı teklif ediyorsun? Yani benimle bir ilişki yaşamak mı istiyorsun?"

Hermione kızardı. "Evet. Bu-"

Az önce yaptıkları konuşmanın tamamını bir şekilde yanlış mı anlamıştı? En azından yüz ifadesinde bir değişiklik bekliyordu. Belki de gülümsemesini. Draco ona bakarken mermerden oyulmuş gibi görünüyordu.

"Bunu denemek ister miydin?" Onu dikkatle inceledi.

Hermione'nin Omega bilinçaltı zihninin gerisinde gergin bir şekilde kıpırdanmaya başladı.

"Peki bu ilişki bilinen bir şey mi?" Gözleri kısılmıştı.

Alfa'nı üzüyorsun. Bundan hoşlanmıyor. Her şeyi mahvediyorsun. Çok muhtaçsın.

Hermione içinden gelen sızlanmayı şiddetle bastırdı. "Neden olmasın anlamıyorum. Dün bir sürü insan bizi gördü zaten."

Yüz ifadesi hâlâ tamamen boştu.

Hermione bir an ona baktı ve sonra keskin, öfkeli bir nefes verdi. "Aramızdaki sorunun iletişim olduğunu sanmıyorum. Bence sorun sadece bizde. Yanlış türden çok fazla geçmişimiz var." Dudaklarını birbirine bastırdı. "Asla min-"

Sözünü bitiremedi çünkü Draco'nun ağzı onunkine çarpmıştı.

Onu yatağa sabitledi ve ciğerleri patlamak üzere kadar öptü. Sonra ağzını onunkinden ayırdı ve

Çenesini.

"Kapa çeneni. Kapa çeneni. Sakın bir daha geri adım atayım deme. Bana çıkma teklif ettin Granger. Ben de seni tutuyorum." Elleri kızın vücudunda aşağı doğru kayarken kulağına hırıliyordu.

Adam onun kulağını ısıtırken Hermione rahatlamış bir kahkaha attı.

"Belki de daha cesaretlendirici olmayı denemelisin. Sana yaklaşmam konusunda ikinci kez korkunç derecede cesaret kırıcı davranıyorsun. Aslında bu konuda çok fazla deneyimim yok. Biraz daha nazik olabilirsin."

Draco başını onun omzuna yasladı ve inledi. "Seni muhtemelen yanlış anladığım bir açı olmadığından emin olmaya çalışıyordum. Senden hoşlanmıyormuş gibi devam edersem kronik stresten öleceğim."

Hermione yine güldü. "Senden benimle gizli bir ilişki yaşamayı istemiyorum."

"Güzel." Onu tekrar öptü ve sonra yavaşça elmacık kemiklerinden kulaklarına doğru ilerledi.

Draco mırıldanıyordu. Alfa ve Omega biyolojisi çoğunlukla köpek biyolojisinin büyücülerde ortaya çıkan bir çeşidi gibi görünüyordu. Draco daha çok kediye benziyordu. Bir panter gibi. Onun üzerine uzanmış, kulağını kemiriyordu ve kız göğsündeki memnun guruldamayı hissedebiliyordu. Bu aynı anda hem rahatlatıcı hem de komikti.

"Sen-," diye hafifçe homurdandı. "Genellikle mırıldanır mısın?"

Draco ona bakmak için başını kaldırdı ve titreşim durdu. "Mırıldandım

mı?" "Az önce mırıldanıyordun."

Yüzü kızardı, görünüşe göre bu olayın tamamen farkında değildi. Hermione kıs kıs güldü.

"Hoşuma gitti. Sadece bunu bilerek yapıp yapmadığını bilmiyordum." Hermione ona sırıtırken gözlerinin kenarları kırışıyordu. "Elbette, devam et."

"Arsız." Onun burnunu öptü.

"Minx." Onu alnından öptü.

"Sinir bozucu." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. Hermione bir

kahkaha patlattı. "Hayranlık uyandırıcı." Diğer yanağını öptü.

"Benimkini." kadının boğazının dibindeki çukuru öptü ve kadın dilinin ucunun dışarı çıktığını hissetti. Dudağını ısırды ve kısık bir inilti çıkardı.

Vücudundan aşağı inmeye devam etti. Bezelerinden kaçındı. Öpüyor, alay ediyor ve tapıyordu.

Koku işaretleme değildi. Biyolojik bir zorunluluk değildi. Draco'nun onu öpmesiydi.

Bacaklarını birbirinden ayırdı ve parmaklarını uyluklarının iç kısımlarında gezdirdi. Elleri dizlerine kaydı ve doğrulup ona baktı. Gözleri karanlık ve sahipleniciydi.

Daha önce de ona sahiplenici bir şekilde bakmıştı ama bu genellikle maskelenmişti. Ya da kız bunu tam olarak anlayamayacak kadar kaybolmuştu.

Artık bunu gizleyemiyordu.

Gözlerini yavaşça vücudunda gezdirdi, o kadar dikkatliydi ki neredeyse bakışlarını teninde hissedecekti. Bacaklarının arasına diz çöküp onu incelerken başparmakları dizlerinin iç kısmında yavaş daireler çiziyordu.

"Çok güzelsin. Sanırım sana sonsuza kadar bakabilirim."

Onun vücuduna doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıyla yakaladı.

"Çok iyisin," dedi. Tüm vücudu ona doğru bastırılmıştı, sıcak ve sertti. Kadın ellerini açgözlülükle adamın omuzlarında gezdirdi.

Maden. Maden. Mayın.

Artık onun için yalvarması gerekiyormuş gibi hissetmiyordu. O artık onun olmuştu. Bunun tadını çıkarmalıydı.

Dilini onunkine doğru kaydırды ve altında ezildiğini hissedene kadar onu kendine çekti.

Güvendeydi. . Onunla çok güvendeydi. O da onunla güvendeydi.

"Sen benimsin," dedi, parmaklarını onun saçlarına doladı ve gözlerinin içine bakabileceği kadar yüzlerini ayırdı. Adam bakışlarını hiç düşürmeden ona baktı. Aç, sahiplenici, taparcasına. Geçmişte onunla uzun süre göz göze gelmekten kaçınmasına şaşmamalı. İfadesi kapalıyken bile gözleri ona ihanet ediyordu.

Aralarındaki büyüğü titreşimi hissedebiliyor, ona bağlandığını hissedene kadar vücudunda dolaşıyordu.

Ruh bağının nasıl bir his olduğunu merak etti; bir kişinin sihrinin nerede bitip diğerinin nerede başladığına dair hiçbir his yoktu. Sadece ikisi, olabilecekleri en içsel şekilde iç içe geçmişlerdi.

"Sen benimsin," dedi tekrar, ona doğru sürtünerek. Adamın sikini kalçasında hissedebiliyordu. Düğüm hafiflemişti ama hâlâ sertti. Onun gözlerini inceledi ve daha da koyulaşmalarını izledi. "Gün boyunca bana bakmanı istiyorum. Seninle ders çalışmak istiyorum. Derslerde yanında oturmak ve koridorlarda seninle yürümek istiyorum. Böylece herkes benim olduğunu bilecek. Kimsenin sana bir daha zarar vermesini istemiyorum."

Gözlerini ona dikti. "Emin misin, Granger?"

Başını salladı. "Ben işleri yarım yamalak yapmam. Yaptıklarımдан hoşlanmayan varsa, defolup gidebilir." Ona bakarken bir kaşını kaldırdı. "Eğer sen

Benimle çıkarken bana Hermione demek zorundasın. Bu yeni icat ettiğim bir kural." Sırttı. "Başka kurallar da var mı, Hermione?"

"Şu anda aklıma gelen sadece bir tane var." "Ve bu...?"

"Benimle sevişmelisin, hemen şimdi." Onun altında kıpırdandı ve bacağına sürtündü. "Seni içimde hissetmek istiyorum. Boşaldığında gözlerine bakmak istiyorum."

Gölümsedi. "Bunu yapabilirim."

Başını eğdi ve onu öptü.

Adam onun göğüslerini avuçlayıp yer değıştirdi ve kadın onun kıvrımları arasında kaydığını, kendisini onun uyarılmışlığıyla kapladığını hissetti. Bacaklarını daha fazla ayırdı ve yavaşça içine bastırırken girişini dürttüğünü hissetti.

Onun gözlerinin içine baktı. "Sen çok iyisin. Çok mükemmelsin."

Hermione onun gözlerinin içine bakarken ve onun kendisini doldurduğunu hissederken zorlukla nefes alabiliyordu.

Aklının bir köşesi sızlanıyordu. Onu çok iyi kabullenmişti. Her santimini. Alabilirdi, çünkü birbirleri için yaratılmışlardı. Onun Alfa'sı.

Ona uyum sağlamak için gerildiğini hissederken sırtını kamburlaştırdı.

"Kahretsin-," diye inledi onun içine gömüldüğünde. Onu öptü. "Benim iyi kızım."

Onu öperken yüzünü ellerinin aldı. Mükemmeldi. Kalçalarını kaldırdı ve onunla birlikte hareket etti.

Bir elini ensesindeki saçlarına dolamak için yukarı kaydırđı, başını geriye yatırdı ve sert, hızlı bir şekilde içine girerken gözleriyle buluştu. Onun nasıl hoşlandığını biliyordu.

Bu, Hermione'nin şimdiye kadar deneyimlediği en yoğun şeydi. Gözleri buluştuğunda tamamen aklı başında ve ona uyumluydu.

Sanırım seni seviyorum, neredeyse söylemek istiyordu.

Ama yapmadı. Çünkü sadece yarım saattir bir ilişki içindeydiler.

Bunun yerine onu öptü ve bacaklarını kalçalarının etrafına sarıp ayaklarını kışının altına kilitledi.

Adam yavaşlamaya başladı ama kadın buna izin vermedi. Kalçalarını oynattı ve onu daha hızlı, daha derine itti.

Onun şişmeye başladığını ve içinde düğümlendiğinden emin olmak için eğildiğini hissedebiliyordu. "Tanrım. Sen mükemmelsin-," diye soluk soluğa kaldı. "Hiçbir fikrin yok-"

Bir şeyler söylemek istedi ama ağzını açtığı anda, adamın siki içinde hareket ederken sadece . Çok yakındı, çok yakındı.

-

Onun omuzlarına yapıştı.

Boşalmaya başladığında hâlâ onun gözlerinin içine bakıyordu.

Sanki onlardan dışarıya doğru bir büyü dalgası yayılmıştı. Sihirleri sadece dokunmakla kalmamış, bir anlığına birleşmiş ve kadın kendini doruğa ulaşmış hissetmişti.

Uçmak gibiydi. Ya da düşmek. Ya da belki ikisi de aynı anda. Onunla sarmaş dolaş olmuştu. Sarmaş dolaş. Birbirine kenetlenen iki parçaydılar, sahip olduğunu bilmediği parçalarını tamamlıyorlardı.

Bir anlığına, duyguları kadın onları hissedinceye kadar ona baskı yaptı. Onu hissedebiliyordu.

"Sen mükemmelsin. Çok mükemmelsin. Sana her zaman göz kulak olacağım. Özür dilerim. Çok özür dilerim. Bir daha kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim. Sen çok iyi bir kızsın. Her zaman benim ol."

Kelimeler neredeyse dudaklarından dökülüyordu.

Ciddiydi. Onları ne kadar kastettiğini hissedebiliyordu; her kelimeyi kastettiği yoğunluk neredeyse eziciydi.

Bunu söylemek zorunda olduğu için söylemiyordu. Söylüyordu çünkü söylemeden edemiyordu.

"Tanrım, Draco."

Tek görebildiği gümüş rengiydi.

Etraflarındaki dünya yavaş yavaş yeniden var olurken ona sarıldı. Nefesini tutmaya çalışırken göğsü kabarırken parmakları onun saçlarına dolandı.

"Benimsin. Sen benimsin," dedi kollarını ona sıkıca sararken. "Sen benim Alfa'msın."

Uykuya dalarken gitmesine izin vermedi.

Tekrar uyandıklarında sabahın geç saatleriydi, kahvaltayı çoktan geçmişlerdi. Hermione duvardaki saate baktı ve Aritmetik dersini kaçırdıklarını fark etti.

"Lanet olsun," diye mırıldandı oturduğu yerden kalkarken. Draco bir iniltiyle onun yanında kıpırdandı.

Ona doğru eğildi. "Başın iyi mi? Revire dönüp son bir kontrolden geçmelisin."

Yüzünü buruşturdu ama başını salladı. "Yapacağım."

Hermione yataktan fırladı ve giysilerini yerden toplamaya başladı. Öğlen vakti koridorlarda pijamalarıyla dolaşacaktı. Bir gün önce her şeyi çok iyi düşünmemişti.

Pansy'nin okul çantası hâlâ duruyordu.

Hermione nefesinin altında inledi. Asasını sallayarak vücuduna bir temizlik büyüü yaptı ve giysilerini üzerine çekti.

"Seni hastane kanadına götüreceğim." Sütyenini bulmaya çalışırken söyledi. Sütyen giymiş miydi? Görünüşe göre giymiyordu. "Sonra sana Slytherin yatakhaneğine kadar yürüyeceğim, böylece yeni bir üniforma giyebilirsin. Benim gidip Gryffindor Kulesi'nden kıyafet almam gerekecek-," dudağını ısırdı. "Yine de seni koridorlarda yalnız bırakmak istemiyorum. Belki sen derse girene kadar pijamalarımınla kalabilirim. Onları biraz değiştirebilirim."

Draco geldiğı hastane pijamasının düğmelerini iliklerken ona inanamayarak baktı. "Grang-Hermione, bana bakıcılık yapmana ihtiyacım yok." Sesi ağlamaklıydı. "Hayattaki pek çok kötü seçimime rağmen, genel olarak konuşursak, şimdiye kadar oldukça iyi bir şekilde hayatta kalmayı başardım. Sensiz ölmemi beklediğın için pijamalarınla şato boyunca bana eşlik etmeni istemiyorum."

Hermione kızardı ama giyinmeyi bitirirken kıpırdamadan durdu. "Eminim sorun olmayacaktır. Eşyalarımı buraya taşıyacağım ve bugünden sonra sorun olmayacak."

Draco bir an için yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Birinci sınıfın ilk gününden beri Crabbe ve Goyle tarafından okul boyunca takip edilmemin yeteneklerim hakkında kötü bir izlenim bıraktığının farkındayım. Ama bir koridorda tek başıma yürüyebilecek kapasitedeyim. Dün dikkatim dağınıktı ve yorgundum. Korumam olmana ihtiyacım yok."

"Sana bir şey olmasını istemiyorum."

Draco ona doğru yürüdü ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Ona bakarken yanaklarını hafifçe sıktı.

"Granger-," diye kendini tuttu ve gözlerini devirdi. "Hermione. Ben iyi olacağım. Bana bir şey olmasına izin vermeyeceğim çünkü sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim ve ayrıca ben bir Malfoy'um ve biz rezil bir şekilde kendimizi koruruz. Kime sorarsanız sorun size bunu söyleyecektir; hatta sanırım The Daily Prophet'te bu konuda bir makale bile var. Sen Malfoy değilsin.

"Günün yarısında okulun etrafında şekil değiştirmiş pijamalarla beni takip edecek."

Sonra sinsi bir sırıtış ağzını kapladı. "Ancak, buraya benimle birlikte taşınmak istersen, hiçbir itirazım olmaz."

Hermione dudağını kemirdi. "Şu anda biraz paranoyakça davranıyorum. Zaten beyin sarsıntısı geçirdin, bir beyin hasarı daha alırsan çok ciddi olabilir."

"Ben iyiyim. Öğle yemeğinde görüşürüz. Git üstünü değiştir-," kaşlarını çatı, "ve saçlarını tara, şu anda neredeyse benim kadar uzunsun."

Hermione elini uzattı ve karmakarışık buklelerin neredeyse bitmek üzere olduğunu gördü. Saçlarını aşağı itti ve parmaklarını saçlarının arasında gezdirmeye çalıştı.

Kızın alnına bir öpücük kondurdu. "Pomfrey'den sağlam raporu alırsam sonra görüşürüz."

Kadın saçını açarken adam gitti.

Kapı tıklandığı anda Hermione Çapulcu Haritası'nı çıkardı ve onun dolaylı yoldan revire doğru ilerlemesini izledi. Haritayı ona vermeyi düşünmüştü ama harita ondaysa onu bulması mümkün olmayacaktı.

Revire rahatsızlanmadan ulaştığında, hızla Gryffindor Kulesi'ne doğru ilerledi.

Odasına gittiğinde okul çantasını sandığının üstünde buldu. Çantayı açtığında yeniden düzenlenmiş olduğu belliydi. Bir cep boşaltılmış ve Pansy'nin bir gün önce ona verdiği parşömenlerle doldurulmuştu.

Parşömenleri çıkarıp sandığına koyarken Hermione'nin ağzı seğirdi. Hızlı bir duş aldı, saçlarını açtı ve ellerindeki ve parmak uçlarındaki tüm mürekkep lekelerini temizlemeye özen gösterdi. Giyinmeden önce günlük bastırıcı iksirini içti. Haritayı tekrar kontrol etti. Draco, Theo ve Zabini'yle birlikte Büyük Salon'daydı.

Hermione Büyük Salon'a vardığında Ginny yemeğini yemeye başlamıştı bile. Baş Kız Hermione'ye kaşlarını kaldırarak baktı ve yer açmak için yana kaydı.

"Okul çantamı odama sen mi koydun?" Hermione sordu.

"Mhmm. Pansy Parkinson verdi. Tıbbi bilgileri ortalıkta bırakmakla ilgili bir yorum yaptı, kendini beğenmiş bir şekilde. O biliyor mu? Ona söyledin mi?"

Hermione dudaklarını büzdü. "Ben yapmadım. Kendi kendine anladı. Bir aydan fazladır biliyordu."

"McGonagall'a bundan bahsetmeliyim; Parkinson'dan bir ifşa etmeme formu imzalamasını isteyecektir."

Hermione balkabağı suyundan bir yudum alana kadar bir durgunluk oldu.

"Alakasız bir haber olarak, bu sabah erken saatlerde koridorlarda koşan öğrenciler hakkında birkaç portreden çok garip bir rapor aldım. Aslında de koşmuyor-" dedi Ginny alçak sesle.

Hermione boğuldu ve neredeyse meyve suyunu burnundan çekecekti. "Ginny, defol git."

"Sadece komik bir hikâye anlatıyorum," dedi Ginny, çatalını tembelce daireler çizerek sallayarak.

Hermione gözlerini devirdi. "O bir kazaydı. Bir süreliğine aklımı kaybettim. Bastırıcımı her zamanki saatte almadım ve Draco revirde olduğu için içki içmek için etrafta değildi. O yüzden bu sabah _"

"Kemiklerinden mi atladı?"

Hermione kıpkırmızı oldu ve kısa bir süre başını salladı. "Her neyse. Artık çıkıyoruz. Bu sabah ona çıkma teklif ettim."

Bir duraklama oldu ve sonra Ginny daha da yaklaştı. "Bekle, dün gece dediğini sanıyordum-"

"Ne dediğimi biliyorum." Hermione onun sözünü sertçe kesti. "Ama konuştuk ve bu şekilde olmama ihtimali de var. Her şeyin yolunda gideceğini varsaymıyorum ama denemek istiyorum. O yüzden sana söylüyorum çünkü bir dakika içinde yanına gidip benimle kütüphaneye gelmesini isteyeceğim."

Ginny kıpırdandı ve tabağına baktı. "Bu oldukça aleni olacak, biliyorsun. Daha yavaş başlamanın daha mantıklı olacağını düşünmüyor musun? Bu konuda çok kızacak öğrenciler var. Yürümeyebilecek bir ilişki yüzünden arkadaşlarını kaybetmeni istemiyorum."

Hermione'nin çenesi gerildi. "Bunu saklamayacağım. Onu herkesin önünde öpmeyi planlamıyorum ama sır olarak da saklamayacağım. Eğer yürümesi için çok fazla engel varsa, hemen öğrenmeyi tercih ederim. Yürümeyecek bir ilişkiyi yavaş yavaş denemek için gerçekten zamanım yok. Zaten olduğumdan daha fazla duygusal yatırım yapmamayı tercih ederim. Draco'yla çıkmak insanlar için anlaşmayı bozan bir şeyse, bunlar muhtemelen önemsedığım arkadaşlıklar değildir."

"Çok beceriklisiniz." Hermione başını

salladı.

Ginny derin bir iç çekti. "Peki, Harry ve Ron'a söyleyecek misin?"

"Bugün onlara mektup yazacağım. Buradaki herkesten onların tepkileri beni endişelendiriyor. Eninde sonunda yola geleceklerini umuyorum."

"Eminim olacaklar. Düğününe kadar. Belki duvarlara tırmanan küçük, sivri yüzlü çocuklarınız olduğunda. Ya da yirmi beşinci evlilik yıldönümünüzü kutladığınızda. Muhtemelen o zamana kadar fikrinizi değiştirmeyeceğinizi anlayacaklar ve bu konuda destekleyici olacaklardır."

Hermione'nin ağzı bir karış açıldı ve Ginny'ye baktı. "Bunu yaptığın için sana minnettarım. Hem de çok. Ondan hoşlanmadığını biliyorum. Bu yüzden onu desteklemen benim için çok anlamlı."

Ginny küçük bir gülümseme verdi. "Her şeyi berbat edeceğini ve sonunda onu lanetleyeceğimi umuyorum. Ama eğer seni mutlu edecekse, ben de

Destekleyici. Yerinizde olsam ne yapardım bilmiyorum."

Hermione öğle yemeğini bitirdi ve okul çantasını omuzladı.

"Pekala, ben gidiyorum."

Odayı geçip Slytherin masasına doğru ilerlerken Ginny'nin gözlerini üzerinde hissedebiliyordu

Draco, Blaise ve Theo'yla birlikte masanın sonuna yakın bir yerde oturuyordu. Hermione ona yaklaşırken göz göze geldiler, Hermione bunu omuriliğinde bir elektrik çarpması gibi hissetti. Aralarındaki bağın bir titreşimi.

Hermione bir metre kadar ötede durdu ve ona küçük bir gülümseme verdi. "Draco, ben kütüphaneye gidiyorum. Benimle oraya kadar yürümek ister misin?"

Draco bir an için ona baktı. "Elbette, Hermione." Adındaki R harfini uzattı. "Öğle yemeğinden sonra oraya gitmeyi planlıyordum."

Zabini onun yanında kaşlarını çattı. "Öyle mi?" diye yüksek sesle konuştu. "Dediğini sanmıştım-"

Draco Zabini'yi masanın altından şiddetle tekmeledi. Zabini yüksek sesle inledi ve neredeyse iki büklüm oldu.

"Pansy ve ben de kütüphaneye gidiyorduk," dedi Theo, gözleri yuvarlak ve masumdu. "Size katılabilir miyiz? Bir çalışma grubu kurabiliriz." Theo'nun ses tonu kandırıcıydı.

Draco da Theo'yu tekmelemeye çalışır gibi oldu. Theo tam zamanında kaval kemiklerini oynattı ve masanın üzerinden Draco'ya sırttı.

Slytherinler ve sırtmak. Bu bir ev olayı mıydı? Hermione'nin gözünün önüne Snape'in Slytherin ortak salonunda oturup birinci sınıflara nasıl küçümseyerek sırtacaklarını öğrettiği geldi.

"Kendinizinkini başlatın. Bizimki dolu." Draco ayağa kalkarken büyük bir edayla konuştu. "Ve özel."

Adam ona baktı ve yüz ifadesi kayıtsız ve kendini beğenmiş olsa da, kadın onun gözlerindeki tereddüdü görebiliyordu. Birlikte büyük bir adım atıyorlardı.

"Bitirmem gereken bir sürü şekil değiştirme okuması var. Ve Aritmetik projemiz için tılsım işini çözmemiz gerekiyor. O yüzden-," hafifçe ayaklarını sürüyerek. "Bir çalışma randevusunun bizim için iyi bir başlangıç olacağını düşündüm. Randevu olması şart değil."

Draco'nun gözlerinin kenarları kırıştı. "Bana iyi bir randevu gibi geldi."

Zabini öğürür gibi bir ses çıkardı. "Siz ikiniz öpüşmediğiniz zaman daha kötü oluyorsunuz. *Kütüphanede* iyi eğlenceler. "

Draco'nun tüm yüzü hafifçe seğirdi ama sonra tekrar tembellik ifadesine büründü. Çantasını omzuna attı ve arkadaşlarına tembel bir selam verdi.

O ve Hermione gitmek için döndüklerinde, Hermione yakındaki öğrencilerin yüzlerindeki şaşkın ve iğrenmiş ifadeleri gördü. Çenesini yukarı doğru eğdi, uzandı ve Draco'nun elini tuttu.

Gözleri bir an için Ginny'ye kaydı. Ginny gülümsedi ve küçük bir başparmak işareti yaptı.

Draco onu boş bir sınıfa çekene kadar Büyük Salon'dan çıkıp koridorda yarı sakın bir şekilde yürüdüler.

"Siz Gryffindorlar gerçekten de işleri yarım yamalak yapmıyorsunuz, değil mi?" Kapıyı iterek kapattı ve birbirine dolanmış ellerine baktı.

Hermione çenesini dışarı çıkardı. "Zaten herkes ters ters bakıyordu. Ben de onlara gerçekten kızacakları bir şey vereyim dedim." Onu inceledi. "Sen iyi misin? Pomfrey iyi olduğunu söyledi mi?"

Gözlerini devirdi. "Beynim iyi durumda. Yine de önümüzdeki birkaç gün boyunca 'aşırı' okumamam gerekiyor. O kadının yedinci sınıf ders yükü hakkında bir şey bildiğini sanmıyorum."

"Çoğu öğrenci dokuz NEWT için çalışmıyor." Elini tutuşu daha da sıkılaştı. "Birçok ödevimiz aynı, bu yüzden sana kitap okuyabiliyorum. Dün uyuyakaldın ama ben metalurji kitabını bitirdim. Sanırım ne tür bir tılsım çalışmasına ihtiyacımız olacağını buldum."

Ona bakarken kalbi hızla çarpıyordu. Viktor dışında kimseyle çıkmamıştı - Cormac McLaggen'la olan başarısız randevusunu ve Ron'la birbirlerinin etrafında dans ettikleri ve bir şeyleri tanımlamadan biraz öpüştükleri garip yolu saymazsak.

Biriyle çıkmanın nasıl gerektiğinden pek emin değildi, özellikle de zaten düzenli olarak birbirlerini becerdikleri için.

Draco da aynı şeyi düşünüyor gibiydi. "Evler arası ilişkilerde yeniyim. Bilmem gereken kurallar var mı?"

Hermione'nin ağzı seğirdi. "Bilmiyorum. Her şey kurallarla tanımlanmıyor."

"Ama kuralları bilmezsem, onları nasıl istismar edebilirim?" diye sordu alçak bir mırıltıyla ona yaklaşıırken.

Hermione kıkırdadı ve utanç içinde ellerini ağzına kapattı. "Yavaştan başlayalım ve işlerin nasıl gittiğini görelim."

"Pekâlâ." Sırıttı ve onu öpmeden önce duvara yasladı.

Özel Lezzetler

Hermione, Hogwarts savaşındın altı ay sonra Draco Malfoy'la çıkıyor olmasına herkesin ne kadar şaşırdığını görünce küçük bir tatmin duygusu hissetti. İlk birkaç gün boyunca okul sersemlemiş bir inkâr halindeydi. Kimse bir şey yapmaya çalışmadı çünkü herkes yapacak bir şey düşünemeyecek kadar şaşkın görünüyordu.

Hermione ve Draco halka açık yerlerden uzak durmaya çalıştılar. Şato boyunca uzun dolambaçlı yollar izlediler ve kütüphanenin تنها köşelerinde ders çalıştılar.

Hermione, Draco'nun sınıftan çıkmasını beklerken sivri bakışlara maruz kalıyordu. Ama sonuçta o ve Draco yalnız kaldılar. Hermione'nin tek endişesi, onaylamadığını gizlemek için hiçbir çaba göstermeyen Pansy ve Draco'yla bir ilişki içinde olduklarını mektuplar gönderdiği Harry ve Ron'du. Konuyla ilgili herhangi bir uluma alırsa kullanmakla tehdit ettiği yaratıcı lanetlerin listesini içeren bir yazı ekledi.

Hermione en çok Pansy için endişeleniyordu, çünkü Pansy'nin ne planladığını anlayamıyordu. Slytherinli kız, Hermione'nin bir şey yapmasını bekliyormuş ya da ona meydan okuyormuş gibi, Büyük Salon'un diğer ucundan Hermione'yi buz gibi izliyordu.

Hermione birkaç kez Pansy'yi köşeye sıkıştırıp onunla konuşmayı denedi ama Pansy neredeyse hiç yalnız kalmıyordu. Sonunda Hermione gidip Ginny'den onları tur için eşleştirmesini istedi.

Ginny şüpheli bir kaşını kaldırdı. "Parkinson, gerçekten mi? Ne bu ?

Slytherinler için S.P.E.W.? evlat edinmeyi mi planlıyorsunuz?"

Hermione gözlerini devirdi. "Aslında onunla konuşmam gerekiyor ve o benden kaçıyor."

"Yani çözümün onunla viziteye çıkmak mı? Ona baykuşla seslensen olmaz mı? Neville onunla viziteye çıkacak tek kişi. Denedim ve neredeyse Bat-Bogey

daha kalenin yarısına gelmeden onu büyüledi."

Hermione başını salladı. "Bunun yüz yüze olması gerek. Sanırım Draco'dan faydalandığımı düşünüyor, bu konuşmanın postayla yapılmaması gerektiğini hissediyorum." Ginny'ye sert bir bakış attı. "Aslında o kadar da kötü biri değil. Belki biraz huysuzdur. Ama arkadaşlarına çok sadıktır."

Ginny yüzünü buruşturdu. "Pansy Parkinson, bir kirpiyle patlamaya hazır bir kurbağayı karıştırırsan ortaya çıkacak şeydir. Geçen yıl başını çok eğdi." Omuz silkti ve kaymakamlık programına bir not karaladı. "Eminim Neville bu ara için minnettar olacaktır. İki gün içinde listede olacak."

"Pekâlâ. Ben alırım. Teşekkürler, Gin."

Ginny alaycı bir yüz ifadesi takındı. "Elbette. Bu arada, Malfoy'la aranız nasıl?"

Hermione küçük bir gülümsemeyle başını iki yana eğdi. "Birbirimizi yeni yeni tanıyoruz. Çoğunlukla ev ödevi yapıyoruz. Şu anda ders yükümüz biraz yoğun. Tüm projelerin Noel tatilinden önce tamamlanması gerekiyor, yani her şey önümüzdeki bir ya da iki hafta içinde bitecek."

Ginny başını salladı. "Bill ve Percy bile son senelerinde sekiz NEWT'e düştüler. Senin dokuz yapmaya karar verdiğine inanamıyorum."

Hermione omuz silkti. "Mezun olduktan sonra ne yapmak istediğimi hâlâ bilmiyorum, o yüzden seçeneklerimi açık tutmak istiyorum. Bill ve Percy'nin ikisi de başhekimdi, bu yüzden onlardan daha fazla boş zamanım var."

"Malfoy'un bu kadar çok kişiyle ne işi var?"

Hermione yere baktı. "Tüm ders dışı etkinliklerden men edildi. Sanırım yapılacak bir şey var."

Bir duraklama oldu ve Ginny kıpırdandı. Hermione başını kaldırdı. "Ne oldu?" "Bir şey yok," dedi Ginny kolayca.

"Ne oldu?"

Ginny başını yana eğdi. "Gerçekten bahsetmeye değer mi bilmiyorum. Kulaktan dolma şeyler bunlar. İşleri sabote etmeye çalışıyormuşum gibi hissetmeni istemiyorum."

Hermione Ginny'ye uzun uzun baktı ve homurdandı. "Sadece söyle bana."

"Geçen hafta, sen ve Malfoy çıkmadan ve çift olmadan önce, onu kütüphanede Daphne Greengrass ile duydum."

Hermione gözlerini kırptırdı ve hafifçe yutkundu. "Daphne *ile* mi?"

Ginny bembeyaz kesildi ve ellerini salladı. "Hayır, hayır! Tanrım, hayır! Onunla olduğu gibi değil. Onunla sadece konuşuyordum. Bütün yıl onun peşinde olduğunu biliyorsun."

Hermione başıyla kısa bir selam verdi. Hogwarts Ekspresi'nde Hermione'nin kompartımanına girdiğinden beri Daphne'nin Draco'yu ısrarla takip ettiğini fark etmişti. Görünüşe göre Daphne'yi vazgeçirmek imkansızdı çünkü Hermione ve Draco "resmi" olduktan sonra bile Daphne ne zaman fırsat bulsa Draco'nun etrafında dolanmaya devam etti.

Hermione Sihir Tarihi dersinden sonra Draco'yu bulmaya gittiğinde Daphne'yi onu köşeye sıkıştırırken bulmuştu. Draco Hermione'yi görünce kıpkırmızı kesildi ve Hermione'yi kapıp kaçma telaşıyla neredeyse Daphne'yi deviriyordu.

Hermione bunu sormaya çalışmıştı ama Hermione durumu tartışmaktan son derece rahatsız görünüyordu.

"Neyse, Daphne kendisi ve Astoria için tatillerde Malfoy Malikanesi'ne bir davetiye ayarlamaya çalışıyordu."

Hermione kısık bir sesle, "Ah," dedi.

Bir sonraki ateşi tatillerde olacaktı. Noel'e kadar.

Hermione bunu düşünmemeye çalışıyordu; Draco'yla keşif niteliğindeki ilişkileri hakkında baskı yapmamaya ya da herhangi bir varsayımda bulunmamaya çalışıyordu. Ama o

bir çeşit düşünce-

Daphne'yle konuştuğu sırada Draco'yla çıkmıyorlardı. Genelde tatillerde eve giderdi. Çoğu insan hayatını üç aylık dilimler halinde düşünmezdi.

bir sonraki ateşi hakkında konuşmak yapılacaklar listesindeydi ama Noel tatilini atlayıp kendisiyle bir kez daha sevişmesini istemeden önce en azından bir hafta "resmi" olma umuduyla bunu ertelemeye devam etmişti. O an bu konuşma için pek uygun değildi.

Ginny, Hermione'nin iç hesaplaşmalarından habersiz devam etti.

"Malfoy, Daphne'nin yapmaya çalıştığı şeyle ilgilenmiyordu. Ama sonra Daphne konuyu açtı -unutma, bu sadece kulaktan dolma, sana duyduklarımı söylüyorum- ama," Ginny yutkundu, "-görünüşe göre Malfoy iki takımda da oynuyor. Ne demek istediğimi anlıyorsundur."

Hermione gözlerini kırptırdı, yaklaşan ateşi üzerine düşünürken sürüklendi. "Ne?"

Ginny ayaklarını sürüyerek bir parmağını saçında döndürdü. "Daphne, Malfoy'un bütün yazı Nott ve Zabini'yle yatarak geçirdiğini söylüyordu. Bu da sizin yaptıklarınıza gölge düşürmek için değil." Ginny ellerini beceriksizce Hermione'ye doğru salladı. "Sadece şunu bilmek isteyebileceğini düşündüm. -Malfoy biseksüel. Sen bir Omega olduğun için bu senin için pek bir şey ifade etmiyor. Ve belli ki Pansy'yle de çıkmış, yani her iki tarafa da gittiğini varsayıyorum..." Ginny Hermione'yi inceledi ve hafifçe sıçradı. "Ve unutma! Bu sadece bir söylenti. Yanılıyor olabilirim. Belki yanlış anlamışımdır. Sadece bahsetmem gerektiğini düşündüm."

"Draco yaz boyunca Theo ve Blaise'le mi yatıyordu?" Hermione'nin ses tonu şaşkınlığının derinliğini yansıtmakta başarısız oldu.

"Sanırım öyle." Ginny'nin yüzü allak bullak oldu. "Lütfen bunu sana söylediğim için benden nefret etme."

Hermione şaşkınlık içinde Ginny'ye bakakaldı.

Draco biseksüel miydi? Aldırmadı. Alakalı bile hissetmiyordu. Sadece pek olası görünmüyordu.

Draco, Theo ve Blaise ile arkadaştı. Yakın arkadaşlardı. Ama Hermione onlarla arasında özellikle fiziksel anlamda tanıdık gelen bir etkileşim olduğunu hiç fark etmemişti. Draco'nun ona dokunma şekli değil. Ama belki de onun etrafındaki davranışları biyolojik faktörler nedeniyle daha sıradışıydı.

Draco onun kendisine dokunmasına pek izin vermiyordu. Alfalar gibi ona dokunmak ve onu memnun etmek konusunda takıntılıydı. Ama kız ne zaman karşılık vermeye çalışsa, bezlerini yalayıp okşamak dışında, Draco her zaman ellerini çekmekte ve durana kadar onu sıkıştırmakta gecikmiyordu. Sayısız kez sevişmiş olmalarına rağmen, elleriyle onun sikine neredeyse hiç dokunmamıştı bile.

Belirtilen-

Bunun neye işaret ettiğinden pek emin değildi.

Boş gözlerle Ginny'ye bakmaya devam etti. Sanki beyni bir Spirografın içine sıkışmış gibi hissediyordu.

İddiaya göre, Draco yaz boyunca Theo ve Blaise'le seks yapmıştı. Ginny'nin kulak misafiri olduğu şeye göre, çok fazla seks. Aynı anda mı? Draco üçlü mü yapıyordu? O da çok eşli miydi?

Ve... belirtmekte fayda var, ondan hoşlandığını söylediği yaz boyunca tüm erkeklerin dahil olduğu bir üçlü seks yapmıştı.

Hermione'nin kafası karışıklıktan zonkluyordu.

Akla yatkın değildi.

Sonra Theo vardı. O da sözde ondan hoşlanıyordu.

Slytherinler genelde biseksüel miydi?

Zihni dönüp duruyordu.

"Ona sormamı ister misin?" Ginny, Hermione'nin içsel düşüncelerini böldü.

"Hayır. Ben sorarım." Hermione Ginny'ye el salladı. "Zaten iletişimimizi geliştirmeye çalışıyoruz. Bu bizim için bir sıçrama tahtası olacak. Sanırım."

Hermione konuşmanın nasıl geçeceğini hayal etmeye çalışıyordu.

Draco, biseksüel misin? Yaz boyunca ne yaptın? Hiç üçlü yaptın mı? Hiç kadın katılımcı var mıydı? Theo benden hoşlandığı için mi yoksa senden hoşlandığı için mi seks yaptığımıza kızdı? Sen ve Pansy neden ayrıldınız? Sana dokunmama izin vermemenin bir sebebi var mı?

Hermione hâlâ derin düşüncelere dalmış olan Ginny'den uzaklaştı.

Kendini Draco'nun Charms dersinin dışında buldu. Kapı açıldı ve öğrenciler dışarı çıktı. Dışarı çıkıp onu görünce Draco'nun gözleri parladı.

Draco'nun çok eşli bir biseksüel olduğuna dair düşünceler aniden yok oldu.

"Gnome büyüklüğündeki korumam, koridorlarda bana eşlik etmek için burada," dedi kuru bir sesle ona doğru yürürken. Hermione homurdandı.

Sırıttı ve kütüphaneye doğru giderlerken kızın elini tuttu. "Boyunuza posunuza rağmen Crabbe ve Goyle'dan çok daha korkutucusunuz."

Hermione gözlerini devirdi ve alay etti. "İnsanlar benden korkmuyor"

Draco yürümeyi bıraktı ve ona baktı. "İnsanlar senden çok korkuyor. Bunun farkında değil misin?"

Hermione ona gülümseyerek başını salladı. "Değil, Draco."

Draco içini çekti ve sanki ona birinci sınıf büyücülüğünü anlatıyormuş gibi kuşkulu bir ifade takındı. "Hermione, alınma ama sen tanıdığım en korkunç, kötü olmayan insansın."

Hermione çenesini aşağı çekti, kaşlarını kaldırarak yüksek sesle ve onursuzca homurdandı. "Ben mi? Gerçekten mi? Voldemort'u gerçekten yenen Harry değil mi? Ya da teyzeni yenen Molly Weasley? Ya da Neville? Nagini'nin kafasını bir kılıçla kopardı. Peki ya Ron? Fenrir Greyback'i alt edenler o ve Neville'di." Başını iki yana salladı. "Ben küçülen bir menekşe değilim, ama kötü olmayan en korkunç kişi de değilim. Neredeyse hiç korkutucu değilim. Çok arkadaş canlısıyım."

Draco gözlerini devirdi. "Doğru."

Hermione burnunu çekti ve kütüphaneye doğru dönmeye başladı.

"Dördüncü sınıfta bir gazeteciyi kavanoza kapatıp sonra da ona şantaj yapmaya benzemiyor bu." Draco'nun kısık sesi koridorda süzülüyordu.

Hermione donakaldı ve dönüp ona baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Omuz silkti ve ona yetiştı. "Slytherin."

Hermione homurdandı ve onun kaburgalarını dürttü. "Rita Skeeter'a yasadışı bir animagus olarak rapor edilmek istemiyorsa kalemini kıcına sokmasını söylemek beni pek de korkutucu yapmıyor."

Kız onu tekrar dürtmeden önce elini yakaladı. "Belki münferit bir olay olarak değil. Ama bir de beşinci sınıfta bir kızın yüzüne kalıcı olarak büyü yapmak ve Umbridge'in üzerine sentorları salmak var. Hâlâ taşıdığın o asayı da unutmayalım." Draco ona sert bir bakış attı.

Hermione elini çekti ve Bellatrix'in asasının bulunduğu cüppesinin cebiyle oynayarak ayakkabılarına baktı. "Bu sadece asa kıtlığı yüzünden. Kullanmak istediğimden değil. Ollivander hâlâ iyileşme sürecinde; asaları kırılan onca birinci sınıf ve hapsedilmiş Muggle doğumlu varken yeni bir asa almak için bastırmak bencilce geldi.

Hâlâ bir tane bile olmayan o kadar çok insan var ki." Başını kaldırıp Draco'ya baktı. "Benim için bile çoğu zaman işe yaramıyor. Bu da korkutucu olmadığımı kanıtlıyor."

Draco başını salladı ve burnundan sertçe nefes verdi. Uzandı ve eli kızın belinde gezindi.

"Hermione, Greyback'i yenen ya da dev bir yılanın kafasını koparan kişi olmaman ne kadar korkutucu olduğunu etkilemez. Longbottom, Weasley ve Potter'ın da kendilerine göre anları var, kabul ediyorum, ama aradaki fark bunu biliyor olmaları. Potter, Karanlık Lord'u yenmenin üstesinden asla gelemeyeceğini çok iyi biliyor. Longbottom'ın bir Gryffindor efsanesi olarak taçlandığı an o yılanın kafasını kesmekti. Weasley konuştuğu her muhabire Greyback'i alt ettiğini anlatıyor."

Draco onu omuzlarından tuttu. "Öte yandan sen, yaptığın hiçbir şeyi mantıksız ya da sıra dışı olarak görmüyorsun. Farkına varmadan dehşet saçıyorsun. İnan bana, okulun geri kalanı da bunu fark etmedi değil. Artık koridorlarda sanki üzerimde bir bariyer varmış gibi yürüyorum. Blaise'in Granger Korkusu olarak adlandırdığı bu tılsımın çapı altı ayak."

Hermione gözlerini öyle bir devirdi ki, bir an gözlerinin takılıp kaldığını sandı. "Çünkü Ginny zorbalık karşıtı önlemleri artırdı."

"Hayır, öyle değil; başkanlar da artık benden korkuyor. Senin, Potter'ın ve Weasley'nin dikkatinden kaçmış olabilir ama okulun çoğu beşinci yıldan beri senden korkuyor. Ufacık ve ürkütücüsün ve-," diye sıırıttı çapkınca, "- bu seni çok seksi yapıyor."

Hermione kısık bir kahkaha attı ve pes etti. "Pekala, . Ben senin çok ama çok korkunç, cüce cüsseli kız arkadaşınım. Eminim tüm okul benden korkup titriyordur."

"Gerçekten de öyle." Draco başını salladı.

"O zaman sen ne oluyorsun?" Başını kaldırıp ona baktı. "Eğer korkutucu olan bensem?"

Draco gözlerini kırptırdı ve sonra gülümseyerek umursamazca kibirli bir omuz silkti. "Şanslısın."

Hermione onu koridorun ortasında öpmek istememişti ama etrafta neredeyse hiç kimse yoktu.

Adamın cüppesini tuttu ve dudakları kendi dudaklarıyla buluşana kadar onu aşağı çekti.

"Biliyor musun, bazen sen de oldukça korkutucusun," dedi bir dakika sonra. Onun gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekildi. "Beni korumaya çalıştığında. Bu oldukça ürkütücü ve aynı zamanda seksi."

Sırıttı. "Genel fikir bu, onlar için korkutucu, sizin için seksi."

Onu duvara yasladı ve öptü. Biri yanlarından geçse, ters ters baksa ya da aşağılayıcı bir şey söylese bile Hermione ve Draco'nun bundan haberi yoktu.

Birkaç saat sonra kütüphanedeki çalışma saatlerini bitirdiklerinde, Hermione'nin akli Ginny'yle yaptığı konuşmaya geri döndü.

Konuyu açmanın yollarını prova etmeye başladı ve sonra bunları bir kenara bıraktı.

Önemli miydi? Hem evet hem hayır.

Onun duygularından oldukça emindi. Aralarında yadsınamaz bir yoğunluk vardı. Bazen gözleri buluştuğunda onun duygularını hissediyordu.

Bunun gerçek olduğundan, bir şekilde sadece biyolojinin onları manipüle etmediğinden neredeyse emindi. Ama yine de kendini kandırıyor olabileceğinden korktuğu anlar da oluyordu. Bir günlüğüne Omega olmayı bırakıp Draco'yla etkileşime girebilmeyi ve bunun sadece hormonal bir yanılsama olmadığından emin olmayı diledi.

Blaise ve Theo ile bir yaz kaçamağını zihninin neresine sığdıracağını bilmiyordu.

Cinsel geçmişleri hakkında konuşmuş değillerdi. Belki de azgın bir Alfa olduğu için en iyi iki arkadaşıyla öylesine seks yapmıştı.

Nedense bu şüpheli görünüyordu. Onu tanıdıkça, Draco'nun gerçekten de sıradan bir seks tipi olmadığını daha iyi anlıyordu.

Yani sıradan olmayan üçlüler mi?

Eğer öyleyse, bu onları nereye götürüyordu? Draco onu sahipleniyordu. Ama Alfaların sahiplenici özellikleri onları doğuştan tek eşli yapmıyordu.

Eğer Draco çok eşliyse, bunu bilmek istiyordu. Çünkü sonunda onu kadın ya da erkek, başka biriyle paylaşmasını bekliyorsa. O zaman gidip bir kuyunun dibinde uzun uzun çığlık atması gerekirdi.

Başka birinin ona dokunması fikri göğsünün sıkışmasına ve başının neredeyse doğru düzgün göremeyeceği şekilde çarpmasına neden oldu.

Ama ya gerçekten öyleyse ve bir Alfa olarak biyolojik zorunluluğu kendinden çok onu memnun etmek olduğu için ona söylemediyse?

Şimdi aklına gelmişken, cinsel ilişkilerinin ne kadar tek taraflı olduğu onu çok rahatsız ediyordu. Vermeye çalışmıyor değildi ama ne zaman denemeye kalkacak kadar akli başına gelse, Draco bunu kasıtlı olarak rayından çıkarıyordu.

Neden onun kendisine dokunmasını istemesin ki? Bu bir Alfa olayı değildi. Bundan emin olmak için bu konuda yeterince kitap okumuştı. Bu Draco'nun şahsıyla ilgili bir şeydi.

Belki de kızgınlık dönemindeyken çok kötü şeyler yapmıştı ve hatırlamıyordu.

"Hadi odamıza gidelim," dedi aniden. Draco

ona doğru baktı. "Şimdi mi?"

Hermione kızardı. "Evet. Şimdi. Eğer istersen. İstemiyorsan, gerek yok."

"İyi misin?" Draco onu dikkatle incelerken kaşları birbirine yaklaştı. Uzandı ve elini onun bileğine dokundurdu.

"Ben iyiyim." Sesi hafifçe titredi. Yutkundu ve omuz silkti. "Önemli değil, yine de gitmek istedim. Sadece-çünkü."

Ona baktı, bir tepki arıyordu. "Sadece biz olduğumuz için istedim, başka bir nedenle değil."

Bir saniye daha ona baktı, sonra gözlerinin kenarları kırıştı ve gülümsedi.

Bunu gerçek bir gülümseme olduğunda yaptıklarını fark etmişti. Önce gözleri gülümsüyor, yüz hatlarının geri kalanı bir an sonra onu takip ediyordu. İfadesi kayıtsız kaldığında bile, bazen gözlerinin kenarlarında gülümsediğini görebiliyordu.

"Elbette."

O da ona gülümsedi.

Odalarının kapısı kapanır kapanmaz çantasını yere bıraktı ve ona doğru döndü. Cüppesini iki eliyle kavradı, onu öptü ve odanın öbür ucundaki kanepeye doğru itti.

"Grang-Hermione-" dedi şaşkın bir ses tonuyla, sehpayı takılmaktan kıl payı kurtulup kanepeye düşerken. "Ne yapıyorsun sen?"

"Seni öpüyorum," dedi onun kucağına tırmanırken, kendini ona doğru eğerken ve onu tekrar ateşli bir şekilde öperken. Sonra geri çekildi ve parmaklarını onun saçlarına doladı. "Senin üzerine oturuyorum. Şimdi seni tekrar öpüyorum."

Onun ağzını bir kez daha kendi ağzıyla yakaladı.

"Evet," başını geriye çekti ve ona baktı. "O kısmı anladım. Ama sen -" durakladı, açıkça söylemek istediğini nasıl ifade edeceğinden emin değildi. "Bu her zamankinden biraz farklı."

Hermione kaşlarını kaldırdı. "Sadece birkaç gündür çıkıyoruz. Olağan olan ne?"

Ağız seğırdi.

Öne doğru eğildi ve onu ağzının kenarından hafifçe öptü. "Normalde birlikte olduğumuzda ben-" diye yutkundu. "Daha çok biz olalım, daha az ben olayım istiyorum."

Draco kısık bir kahkaha attı, Hermione'nin yüzünü ellerinin arasına aldı ve alından öptü. "İnan bana Hermione, hiç şikâyetim yok."

Hermione hafifçe sertleşti. "Ben biliyorum."

Draco'nun gözleri irileşti ve yüz ifadesi titredi.

Hermione aceleyle devam etti. "Hiçbir şey yapmamam beni rahatsız ediyor. Sadece pasif ya da muhtaç olmak istemiyorum. Eğer istersen ben de sana bir şeyler yapmak istiyorum. Parmaklarını onun gövdesinde gezdirir misin?"
-Sana bir şeyler yapmak için mi?"

Onu dikkatle inceledi. İrisleri keskin bir şekilde genişledi.

Karnının alt kısmında bir sıcaklık hissetti. Öne doğru eğildi ve kulağının altından boynunu öptü. "İzin ver-" diye fısıldadı, "bunu senin için yapmama izin ver. Lütfen, Draco."

Arkasına yaslandı ve ona baktı. "Yapabilir miyim?"

"Eğer istersen itiraz etmeyeceğim." Sesi göğsünde bir yere düşmüş gibiydi. Kelimeler havada titreşiyor gibiydi. "Ama buna gerek yok-"

Bir öpücükle onun sözünü kesti, sonra arkasına yaslandı.

Hermione ürperdi. Adamın bunun farkında olduğundan şüpheliydi ama kulağına fısıldadığı anda feromonları havayı doldurmuş, sanki etraflarını bir perde sarmıştı.

Aralarındaki dinamiğin tınısını hissedebiliyordu. Baskın. Onun Alfa'sı. İtaatkâr. Onun Omega'sı. Sanki onun dikkatle sakladığı bir şeyin kilidini açmış gibiydi.

Öne eğildi ve onu öptü. Yavaşça. Derinden. Dilini dışarı kaydırđı ve alt dudağını dişlerinin arasında hafifçe yakalamadan önce onunla alay etti. Elleri yukarı kaydı ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı, başı geriye düşene kadar çenesi boyunca öpücükler bıraktı.

Gömleğini araladı ve geri çekildi, ellerini boynunda gezdirerek başparmaklarının koku bezlerini sıyrmasını sağladı. Adam titredi ve derin bir nefes aldı.

Ellerini adamın gövdesinden aşağı kaydırđı ve öne doğru eğilerek dudaklarını boğazının bir tarafındaki bezeye bastırđı. Nefes aldı ve onun baş döndürücü, ezici kokusuyla omurgasının karıncalandığını hissetti.

Senin için iyi olmak istiyorum. Senin için yeterli olmak istiyorum. Seni mutlu etmek istiyorum, olabildiğince mutlu etmek istiyorum.

Diğeri bezine bir öpücük kondurdu ve sonra geri çekildi. Nabzı gümbür gümbür atıyordu ve şu anda yapmakta olduğu şey hakkında ona çıkma teklif ettiğı zamankinden daha endişeliydi.

"Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam bana söyleyebilirsin." Gerginlik ve uyarılma karışımından dolayı ısınmaya başlamıştı. Adamın siki sertleşmişti ve kadın onun üzerine çıkarken külotuna doğru bastırıyordu.

İçgüdüsel olarak ona sürtünme dürtüsüne karşı savaştı. Daha da azgınlaşırsa, aklını kaçırabilir ve her şeyi mahvedebilirdi.

Yavaşça geri kayarken Draco'nun gözleriyle karşılaştı. Başını eğdi ve dudaklarını onun gövdesine değdirdi. Göğsündeki yara izlerini dudaklarının altında hissetti. Onları öptü. Kucağından inip bacaklarının arasına diz çökene kadar daha da aşağı kaydı. Elleri hafifçe dizlerinin üzerinde duruyordu.

Ona baktı.

Gözleri simsiyahtı ve ona bakışı nefesini kesmişti. Ondandır yayılan yoğunlukla oda gerginleşmişti. Ona bakarken neredeyse donmuş gibiydi.

Kalbi göğsünde çarpıyordu.

Seni memnun ediyor muyum, Alfa? Sen benden memnun musun?

Elini yavaşça adamın bacağından yukarı kaydırırken hâlâ onun gözleriyle buluşuyordu. Pantolonunun içindeki kasları hissedebiliyordu ve düğmelere ulaşana kadar uyluğu boyunca ilerledi.

Aleti kumaşın arasından zorlanıyordu ve eli üzerine değdiğinde seğirdi. Külotunu açıp düğmelerini çözerken ürpertici bir nefes aldı. Elini açıklıktan içeri kaydırduğunda parmakları seğirdi. Elini adamın boyuna doladı ve onu dışarı çıkardı.

Onu incelerken bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu.

Adam iriydi. Çok iri olduğunu biliyordu ama yüzüne sadece birkaç santim uzaktayken birden daha büyük göründü.

Ağzının o kadar açılıp açılmadığı konusunda bir an şüpheyeye düştü.

Draco'nun parmakları tekrar kıpırdadı ve Hermione onun ne kadar hareketsiz olduğunu farkına vardı. Bacaklarına yaslanıp sikini incelerken ne kadar gergindi.

Onu sıkıca tuttu, öne doğru eğildi ve dudaklarını yavaşça onun etrafına sardı. Gözlerini kaldırdı ve onunkilerle buluştu.

Draco dişlerinin arasından sert, hızlı bir nefes verince hava yarıldı. Sol eli dışarı fırladı ve kadının çenesi boyunca kaydı. Sıcak, güven verici ve çaresiz. Kadın onu daha derine çekti ve Draco'nun dokunuşu kayboldu. Eli kanepeye düştü ve parmaklarını döşemeye gömdü. Hafif bir inilti çıkardı.

Tepkisinin yoğunluğu içinde ateş gibi yanıyordu. Nefes aldı ve çenesini gevşetip yaptığı şeye odaklanmaya çalıştı.

Başını yavaşça geriye çekti ve dilini ona doğru kaydırды. Göğsü kabardı. Parmak eklemleri bembeyazdı. Gözleri sanki ondan ayıramıyormuş gibi geniş ve karanlıktı.

Tadı -dili sikine doğru kayarken bunu nasıl tarif edeceğinden emin değildi. Koku gibi, zihninde temel bir şeyi harekete geçirmişti. Onun üzerindeki etkisinin yoğunluğunu hissedebiliyordu. Adam onunkiydi. O da onun. Sanki ona, kendisinin istemesine izin vermediği bir şeyi veriyormuş gibi hissediyordu. Havayı hissedebiliyor ve feromonlarının ona verdiği tepkinin kokusunu alabiliyordu.

Karnının alt kısmında ısı birikimi vardı.

Başını aşağıya eğip tekrar geri çekerken elini onun uzunluğu boyunca kaydırdı ve dilini alt tarafa doğru fiskeledi.

Draco sarsıldı ve hırıltılı bir inilti çıkardı; elleri uzanıp kızın saçlarına dolandı.

Doğru ritmi bulmaya çalışarak dikkatle devam etti. Elleri saçlarından ayrılıp boynuna doğru kayd ve bezlerini okşadı. Hermione derin bir inilti çıkardı ve çenesinin daha da gevşediğini hissetti. Draco kısık bir nefes verdi.

Onu ağzına almanın ne kadar yoğun bir şekilde tahrik edici olacağını fark etmemişti. Onun tepkisini ne kadar canlı bir şekilde deneyimleyecekti. Başparmaklarını bezlerine daha sıkı bastırdı ve bu onun içinden bir uyarılma nabızı gönderdi. Elini hareket ettirmeye ve diliyle onu keşfetmeye devam ederken kalçaları öne doğru eğildi.

Aletin tabanının genişlemeye başladığını hissedene kadar devam etti. Durakladı. O kısmı unutmuş gibiydi. Ağzını çekti ve onu inceledi, hala elini onun uzunluğunda yukarı ve aşağı kaydırıyordu.

Düğümün ne kadar büyük olduğunu fark etmemişti. Anatomik olarak konuşursak, amacı göz önüne alındığında, büyük olması gerektiğini biliyordu, ama bir şekilde ne kadar büyük olduğunu gerçekten düşünmemişti. Ders kitaplarındaki elle çizilmiş diyagramlar bu görüntünün hakkını vermiyordu.

"Buraya gel." Sesi kalındı. Törpülenmişti. Boynundaki tutuşu sanki onu tekrar kucağına çekmeye çalışıyormuş gibi sıkılaştı.

Hermione geri çekildi, başını eğip sikinin alt tarafına öpücükler kondururken sikini sıkıca tuttu; dilini dışarı çıkardı, dibine ulaşana kadar dudaklarıyla hafifçe ısırđı ve dilini hafifçe düğümün üzerinde gezdirdi.

"Siktir-!" Draco'nun tüm vücudu onun altında kasıldı ve boynundaki tutuşu sıkılaştı.

Bu, kontrolü kaybetmenin farklı bir biçimiydi. Kıskanç bir sahiplenme değil. Kadının ona yaptığı şey yüzünden kontrolünü kaybediyordu. Elleri neredeyse titriyordu ve başparmaklarını tekrar tekrar onun bezlerine sürtmeye devam etti.

Aferin kızıma. Aferin kızıma. Sen çok iyi bir . Senden çok memnunum.

Ona dokunma şeklindeki kelimeleri hissedebiliyordu. Kendi arzusuyla neredeyse titriyordu. Bacaklarını birbirine bastırdı, kendini acı verici bir şekilde boş hissediyordu. O kadar ıslaktı ki uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordu. Draco'nun bunu kendisinden çok önce kokladığını biliyordu.

Dişlerinin arasından nefes alıyordu ve eli bacaklarının titrediğini hissedene kadar onun uzunluğunda yukarı ve aşağı kaymaya devam ederken dilini düğümün üzerinde gezdirmeye devam etti.

"Buraya gel-," dedi tekrar. Sesi hırıltılıydı.

Hermione yapmadı. Ağzını onun düğümünden kaldırdı ve gözleriyle buluştu. Ona bakarken ağzını açtı, dudaklarını adamın sikinin etrafına sardı ve onu olabildiğince derinden içine aldı.

Draco yarı hırıltılı bir inilti çıkardı ve başı geriye düştü. Sonra doğruldu ve çenesini ellerinin arasına aldı.

"O kadar mükemmelsin ki-," başparmakları elmacık kemiklerinde gezindi, "muhteşem ağzın sikimin üzerinde. Ne kadar mükemmel bir Omega. Ağzın mükemmel, amın mükemmel ve seninle ilgili her şey mükemmel. Sen çok iyi bir kızsın."

Gözleri o kadar koyuydu ki gümüş rengi zar zor seçilebiliyordu ve yüz ifadesi en az onun hissettiği kadar açgözlüydü. Yüzünü ellerinin arasında tuttu ama kendi hızını korumasına izin verdi, başını onun başarabileceğinden daha fazla aşağı itmeye çalışmadı.

Onu övmeye devam etti. İğrenç, iğrenç sözler ve parmakları yanaklarına ve çenesine dokunarak onu okşadı. Ondan çok memnun olduğuna dair güvence veriyordu.

Hermione'nin dudakları seğirdi ve eğer yapabilseydi gülümseyecekti. Elinin ve ağzının ritmini koordine etmeye çalışırken tükürüğünün ağzının kenarlarından aşağıya doğru aktığını hissedebiliyordu. Dilini damar boyunca sürükledi, dilini frenuluma doğru çevirdi ve ağzının içinde nabzının attığını hissetti.

Adam geri çekildi ve boşalırken parmakları kadının çenesinde kasıldı.

Hermione yutkundu. Yutkunmaktan başka yapacak bir şey yoktu. Yutkundu, yutkundu, ama adamın ne kadar boşalacağına hazırlıksızdı. Dudaklarından kaçıp adamın sikinden aşağı ve parmaklarının üzerinden kaydığını hissedebiliyordu. Adam durduğunda, ağzını ondan çekti ve dikkatlice yalayarak temizlemeye koyuldu.

Adamın içindeki gerilim eriyip gitmişti ama ellerinden biri çenesinde kalmış, yanağını hafifçe okşuyordu. Hermione her damlayı yakalamaya odaklandı; adamın sikinde, parmaklarında, düğümünde. Nazikçe. Yatıştırıcı. Adamın boşalması Hermione'ye bir afrodisyak almış gibi hissettirdi; o kadar tahrik oluyordu ki neredeyse acı verecekti. Meme uçları sertleşmişti ve dili bir damla daha yakalamak için her dışarı fırladığında klitorisi zonkluyordu.

Yalayacak bir şey kalmadığında, sonunda tekrar ona baktı. Adam pantolonuna geri sokulamayacak kadar sertleşmiş ve düğümlenmişti ama neredeyse bunu yapabilmeyi diliyordu. Kendisi için değil, onun için.

Onun kucağına tırmanmak, kendini ona bırakmak ve yüzünü boynuna gömmek istiyordu.

"Buraya gel." Bu sözleri üçüncü kez söylüyordu. İlk ikisinden farklı olarak, sesindeki Alfa tonu ağırdı. Hermione'nin sinirlerini titretti, ta ki ona atomaltı bir seviyede uyumlandığını hissedene kadar. Karnının alt kısmına ısı doldu. Adamın kucağına tırmanırken boğazının arkasında küçük bir inilti duydu.

Onu öptü. Adamın tadı hâlâ dilindeydi. Aleti vücutlarının arasında sıkışmıştı ve onu öperken elleri saçlarına dolanmıştı. Kadın adamın kalçasına gömüldü ve gövdesini adamın vücudunun sert düzlemlerine yasladı.

Elleri aşağı kaydı ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

Onları yakaladı ve onu durdurdu. "Hayır. Sorun değil. Bu senin içindi."

Adam elini kızın boynuna doladı ve bir elini kızın saçlarına dolayıp başını geriye çekerken kız ellerini tutmaya devam etti. "Biz dedin, değil mi? Sen de biz denkleminin bir parçasısın."

Tereddüt etti.

Öne doğru eğildi, böylece dudakları onun bezlerinin üzerinde geziniyordu. "Ne kadar tahrik olduğunun kokusunu alabiliyorum. Beni emerken ne kadar tahrik olduğunun kokusunu alabiliyorum. Şimdi seni becermeme izin ver. Ağzın inanılmaz ama amın benim. Sikimin üzerine boşaldığını hissetmek istiyorum."

Ellerini indirdi ve adamın boğazına doğru gülümsediğini

hissetti. "Aferin kızıma."

Üzerimde O Güce Sahipsin

Hermione bir gün boyunca düşündükten sonra Theo'yu sorgulamaya karar verdi. Draco Kadim Rünler dersindeyken kütüphanede Theo'nun izini sürdü ve onu Sihir Tarihi bölümünde buldu.

Kız köşeyi döndüğünde Theo koridordan aşağı bakıyordu. Yüz ifadesinden onu aradığını bir şekilde anladığını söyleyebilirdi.

"Theo," diye başladı, sonra durakladı.

"Hermione," dedi, tüy kalemını bırakıp ona doğru dönerek.

Hermione ona bakarken alt dudağını kemirdi. Etkileşime girdiklerinde her zaman bir şekilde onu sömürüyormuş gibi hissediyordu.

Belki de Theo'ya sormamalıydı. Belki de sadece Draco'yla konuşmalıydı. Sadece Draco'ya sorabilir ve başka kimseyi dahil etmeyebilirdi.

Tereddüt etti.

Sadece buna hazırlıklı olmak istiyordu. Eğer Draco tek eşli değilse ve bu aralarındaki bir konuşma olacaksa, duygusal olarak hazırlıklı olmak istiyordu, böylece ne kadar ödün verebileceği konusunda daha net bir fikri olacaktı.

Yutkundu. "Theo."

"Hermione," dedi tekrar.

"Theo..." onun adını üçüncü kez söylerken kızardı. "Sana sormak istediğim bir soru vardı."

Ona bir bakış attı ve başını salladı. "Doğru. Peki bu soru ne olacak?"

Hermione birkaç saniye tereddüt ederek ona baktı. Konuşmaya başladı ama sonra ağzını kapattı ve sorusunu nasıl ifade edeceğini yeniden düşündü.

Ayakkabılarına baktı ve ona bakmadan önce derin bir nefes aldı.

"Theo, yanlış anlama ama eşcinsel misin?"

Theo ona baktı, görünüşe göre tepki veremeyecek kadar sersemlemişti. Sonra gözleri büyüdü ve tekrar tekrar kırıştırdı. "Ne-ne? Ben ne miyim?"

Hermione yere gömülmek istedi.

Ağzından birkaç sessiz kelime çıktı ve sonra gözlerini kapatıp içini çekti. "Belki de-" gözlerini açtı ve kızgın bir ifadeyle ona baktı, "-bu soruyu yanlış anlamanın ne olduğunu bana söylemelisin, böylece o şekilde anlayıp anlamadığımı bilebilirim."

"Değilim" -yanındaki raftaki kitapları düzeltti- "Eşcinsel olduğunu düşündüğüm için sormuyorum."

"Doğru. Kesinlikle yanlış ," diye mırıldandı Theo.

"Sadece seninle, Draco ve Blaise'le ilgili kafamı karıştıran bir hikâye duydum."

Theo'nun kaşları havaya kalktı. "Ne tür bir hikaye?"

Hermione onun gözleriyle karşılaşmaktan özenle kaçındı. "Şey, tanıdığım biri üçünüzün birbirinizle çok seviştiğinize dair bir hikâye duymuş."

"Draco, Blaise ve ben mi seviştik? Üçümüz mü?"

"Ben de öyle duydum." Hermione'nin yüzü güneşin yüzeyi gibi oldu.

"Ben gey değilim," dedi Theo kesin bir

ifadeyle. "Oh."

"Ya da biseksüel ya da her ne düşünüyorsanız. Draco-" Hermione gerildiğinde Theo'nun sesi kayboldu ve eli sanki ona uzanmak istiyormuş gibi seğirdi. Tavana baktı ve çaresizlik içinde başını salladı. "Siz ikiniz çok kötüsünüz."

Hermione omuzlarını kulaklarının etrafında kamburlaştırdı ve kitaplığın onu yutmasını diledi.

"Draco," dedi Theo yüksek sesle, "bu soruyu asıl sorduğun kişi de eşcinsel ya da biseksüel değil. Blaise aslında iki bacağı olan her şeyle sevişir ama onun yönelimiyle ilgilendiğinden şüpheliyim."

Theo gözlerini ovuşturdu. "Aman Tanrım, sen ve Draco hiç şüphesiz tanıdığım en büyük aptalsınız. İkinizin de savaştan sağ çıkmayı nasıl başardığınızı sorgulamaya başlıyorum." Bir elini saçlarında gezdirdi ve dikkatle Hermione'ye baktı. "Eğer ülser olursam, hastane faturalarımı sana gönderirim. Kaç aydır onunla yatıyorsun ve birdenbire eşcinsel olduğundan mı endişelenmeye başladın?"

Hermione o kadar utandı ki kendiliğinden yanabileceğini düşündü. "Biyoloji kafa karıştırıcı. Öylece gidip varsayımda bulunmak istemiyorum. " Sesi çok kısıktı.

Theo derin bir iç çekti. "Neden ikinizi sabote etmediğimi bilmiyorum. Bu mükemmel bir fırsat olurdu. Bir Slytherin olmak için gerçekten fazla iyiyim. O aptal şapkanın beni Ravenclaw'a koymasına izin vermeliydim." Başını sertçe salladı. "Draco'nun yıllar boyunca Potter'la meşgul olmasına rağmen, bildiğim kadarıyla tercihi hiçbir zaman bu yönde olmadı. Ayrıca birkaç yıl boyunca Pansy ile oldukça ciddi bir ilişki yaşadı. Eminim sen de bunu fark etmişsindir."

Hermione gözlerini devirdi. "Doğru. O eşcinsel değil, gerçekten eşcinsel olduğunu düşünmedim. Sadece yaz alemleriyle ilgili hikayeler duyuyordum ve bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum."

Theo kıs kıs güldü. "Zindanlarda yaşıyor olmamıza rağmen, Slytherin aslında tamamen cinsel çapkınlardan oluşmuyor. Ravenclaw aslında çok daha sapkın. Ve Hufflepuff gerçekten-," kızardı ve sözünü aniden kesti

elini küçümseyici bir şekilde salladı. "Slytherin oldukça gelenekseldir; görücü usulü evlilikler falan. Diğer evlerden daha fazla bakiremiz olsaydı şaşırmazdım." Başını yana doğru eğdi. "Draco, Blaise ve ben bu seks partisini ne zaman yaptık?"

Hermione kısık bir sesle, "Geçen yaz," dedi.

Theo kısık bir sesle kıkırdadı "Doğru. Bu yaz tüm o aurorlar evini didik didik edip Karanlık Eserler ararken ve o ev hapsindeyken biz üçlü yapıyorduk." Theo'nun gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Dürüst olmak gerekirse, zamanımızın çoğunu evi yeniden düzenleyerek geçirdik-"

Sesi aniden kesildi ve bir kahkaha patlattı. Sonra elini ağzına kapattı.

"Aman Tanrım." Omuzları sarsıldı. "Bir şeyi doğrulamam gerekiyor ama sanırım Draco'nun yaz seks partisi hikâyesinin nereden çıktığını biliyorum," dedi, sesi yine gülmenin eşiğindeymiş gibi çıkıyordu. "Bu konuda sana geri döneceğim."

Hermione yeniden nefes alabildiğini hissetti. Draco çok eşli bir biseksüel değildi; onu asla kimseyle paylaşmak zorunda kalmayacaktı. Hayatını kurtaracak bir melodiyi taşıyamamasına rağmen şarkı söyleyecek gibi hissediyordu.

Dersten sonra Draco'yla buluşmak için yola koyuldu.

Onu kapının hemen dışında bulduğunda homurdandı. "Dersten sonra beni almak zorunda değilsin. Kütüphaneye kadar yürüyebilir ve seninle orada buluşabilirim."

Ona gülümsedi. "Ama bunu yaparsam, yolda öpüşemeyiz."

Gözlerinin kenarları kırıştı ve onun elini tuttu. Boş bir koridorda yürürlerken Draco onu belinden yakaladı ve bir heykelin arkasına çekti.

Onu açgözlülükle öptü.

Draco'yla ilişkilerinin istikrarlı olması Hermione için işleri büyük ölçüde düzeltmişti. Akşamları eskiden olduğu gibi sevişiyorlardı, ama Draco artık sabahları Hermione uyuyormuş gibi yaparken gitmiyordu. Onun yerine kalıyordu ve Hermione genellikle onun ağzı ve son derece yetenekli diliyle bacaklarının arasında uyanıyordu. Sonra onun vücuduna tırmanıyor ve içinde düğümlenene kadar onu beceriyordu ve Hermione yine onun kollarında uyukluyordu ya da öpüşüyorlar, konuşuyorlar ya da takıntılı bir şekilde koku işareti yapıyorlardı. Sonra duş alırlar ve ancak kahvaltı için Büyük Salon'a vardıklarında yollarını ayırırlardı.

Bazen odalarında ders çalışırlar ve sevişmeyi de içeren çalışma molaları verirlerdi.

Sıkı bir akademik programla balayında olmak gibiydi.

Sonunda Hermione'nin Omega bilinçaltının yatışması için yeterli bir seksti. Susmuş ve Hermione'nin yeniden yaşamasına izin vermişti. Draco'yla seks yaparken kıpırdanıyordu ama bunun dışında Hermione geri kalan zamanlarda neredeyse hiç hissetmiyordu. İkilik neredeyse yok olmuş gibiydi.

Draco onu heykelin kaidesine oturttu ve ciğerleri patlayacakmış gibi hissedene kadar onu öperken bacaklarını Draco'nun kalçalarına doladı.

Dudaklarını çekti ve burnunu onunkine değdirdi. "Kütüphaneye gidebiliriz ya da önce seni buradan çıkarabilirim." Biraz geri çekildi ve onu inceliyor gibiydi. "Söylemeliyim ki, seni bir kaide üzerinde görmekten hoşlanıyorum Granger. Sana yakışıyor."

Hermione kısık bir kahkaha attı ve aşağı kaydı. "Kaideler pek umurumda değil. Yatakları ya da-" Hermione sırtarak ona baktı, "-süpürge dolaplarını tercih ederim."

Draco'nun gözleri karardı. "Şimdi mi?"

"DADA dersinden sonra en yakın süpürgede seninle sevişmek-," ağzı seğirdi, "oldukça hoşuma gitti."

Draco ona doğru yaklaştı. "Hangi kısmı?"

Hermione yanaklarının ısındığını hissetti. ". Bu kadar agresif olman hoşuma gitti. Dişlerini ilk kez o zaman kullandın." Hafifçe titredi ve bacaklarını birbirine bastırdı. "Ve pozisyon. Çok yoğun hissettirdi ve ben kuralları çiğnemeyi seviyorum. Bana biraz heyecan veriyor."

Hermione yüzünün kıpkırmızı kesildiğinden emindi. Draco kesinlikle vahşi görünüyordu.

"Kuralları çiğnediğini biliyordum. Nedense bundan zevk aldığını fark etmemiştim." Draco'nun sesi en alt perdeden çıkmıştı ve Hermione'nin tüm vücudunda tüyler diken diken oldu.

"Her zaman değil." Sesi tam bir oktav yükseldi.

Bir elini bileğine doladı ve kızın nefesi kesildi. Onu sertçe göğsüne doğru çekti ve ağzı kulağının yanında olacak şekilde başını aşağı eğdi.

"Aslında burası oldukça boş bir koridor ve köşede bir malzeme dolabı var. Seni oranın duvarına karşı becermem oldukça uygunsuz olurdu, değil mi?"

"Olurdu." Hermione zar zor nefes alabiliyordu.

"Şanslıyız ki ikimiz de kurallara pek uymuyoruz o zaman."

O yakalandı onu bilek ve sürüklendi onu içine ve tedarik dolap ve her ikisinin de kuralları çiğnemekten ne kadar hoşlandıklarını açıkça gösterdiler.

Baş Kız olmak istememiş olması gerçekten de iyi bir şeydi. Daha sonra

kollarını ona doladı ve iç çekerek göğsünü öptü.

"Ron ve Harry henüz cevap yazmadılar," dedi bir dakika sonra. "Ne planladıkları konusunda endişelenmeye başlıyorum. Muhtemelen buraya gelecekler."

Draco'nun saçlarındaki elleri sıkılaştı. "Takdim edildiğinden beri onları gördün mü?"

"Bir keresinde. Hogsmeade hafta sonu için gelmişlerdi. Kalenin etrafında yürüyüş yaptık ve sohbet ettik. Çoğunlukla çok garip davrandılar ve güvende kalmak için bir sonraki kızgınlığımda Charlie ile ruh bağı kurmamı söyleyip durdular. Sana herhangi bir ölüm tehdidi falan göndermediler, değil mi?"

"Hayır. Potter ya da Weasley'den ölüm tehdidi yok." Draco'nun sesi aşırı rahattı.

Hermione ona baktı. "Başka birinden mi?" Ona

alaycı bir gülümseme verdi. "Sadece her

zamankilerden."

Hermione'nin yüz ifadesi gerginleşti ve Draco'nun gülümsemesi kayboldu. "Sen de seviyorsun, değil mi?" diye sordu.

Hermione gözlerini kaçırdı ve omuz silkti. "Arada sırada. Hiçbir şey yaşlı safkan aileleri, yerini bilmeyen bir Muggle doğumlu kadar öfkeliendiremez. Görünüşe göre bu da bir yerlerde bir hendek. Üçbüyücü Turnuvası'ndan beri ara sıra geliyorlar, genelde Harry ya da Ron Gelecek Postası'na çıktıktan sonra. Sanırım McGonagall, biri bana bubotuber irini gönderdikten sonra onları taramaya başladı. Genelde onları gözden geçirir ve kovarım."

"Fark ettim." Gözleri gergindi ve onu saran kolları hafifçe sertleşti.

Elini boğazına dayadı, parmaklarıyla bezelerini sıyırdı. Adam rahatladı.

"Bu gerçekten bir sorun değil. Ben sadece çoğu Muggle doğumludan daha görünürüm; çoğu ebeveynleri hakkında oldukça sessizdir. Aslında bana yönelik bile değil, sadece Muggle-doğumluların varlığına karşı genel bir nefret var. Anonimlik pislikleri cesaretlendiriyor." Omuz silkti.

Draco bir dakika boyunca ona baktı. "Hermione, mezun olduktan sonra ne yapmayı planlıyorsun?"

Hermione'nin kalp atışları hızlandı, kıpırdandı ve gözlerini kaçırđı. "Henüz tam olarak emin değilim. Sanırım bu NEWT'lerimde ne yapacağıma bağılı. Bu her şeyi çok etkileyecek, sence de öyle değil mi?"

Draco homurdandı ve ona uzun uzun baktı. "Hepsini kolayca geçme yolunda ilerliyorsun. Muhtemelen şimdi hepsinin yerine oturabilirsin. Neyin peşinden gideceğine dair bir fikrin olmalı."

Hermione seğıirdi. "Sihirli Yaratıklar Bölümü'nün benim için uygun olabileceğini düşünmüştüm. Özellikle de Sihirli Varlıklarla çalışmak. Orada reform yapmak istiyorum. Mevcut yasaların çoğı Sihirli Varlıklar hakkında herhangi bir şeyi dikkate almaktan ziyade neredeyse tamamen büyücülerin çıkarına ve korunmasına yönelik. Duyduğuma göre oldukça hareketli bir bölüm, bu yüzden tüm hayatımı sonunda fark yaratabileceğim bir yere yükselmek için harcamak zorunda kalmayacağım." Sesi aniden düştü. "Ama bunu yapacak kişinin ben olup olmayacağımdan emin değilim. Hâlâ bazı şeyleri çözmeye çalışıyorum."

"Ne gibi?" Draco ona bakarken gözleri kısılmıştı.

Ağızının kuruduğunu hissetti. "Şey-," diye yutkundu gergin bir şekilde, "okulu bitirdikten sonra biraz ara verebilirim. Ailemle vakit geçirmek ve yeniden yerleşmelerine yardımcı olmak iyi bir fikir olabilir. Şifacılar okul yılının sonuna kadar hafızalarının tamamen yerine geleceğini umuyorlar. Bu yüzden NEWT'lerimi aldıktan sonra biraz uzaklaşmak ve onlarla yeniden bağlantı kurmak için zaman ayırmak en iyisi olabilir."

Draco sessizdi. Hermione endişeyle ona baktı. "Neyi

atlıyorsun?" dedi sonunda.

Hermione'nin midesi bulandı. "Yok bir şey. Sadece kişisel bir mesele."

"Annenle babandan daha mı kişisel?" Bir kaşını kaldırdı.

Hermione onun gözlerine baktı. "Bu üzerinde kendi başıma çalışmam gereken bir şey. Bu konuda daha emin olduğumda, sana o zaman söylerim."

Draco tartışmak istiyormuş gibi görünüyordu. Ağzı buruştu ve ona bakarken çenesi dışarı fırladı. Ağzını açmaya başladı ama sonra kapattı ve gözlerini devirerek sustu. "Pekâlâ."

Hermione küçük bir rahatlama iç çekişı yaptı. "Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok."

Gözleri kısıldı. "Sen böyle söyleyince ben de öyle hissediyorum. Ailenden ve postayla aldığın ölüm tehditlerinden bahsediyorsun ama mezun olunca ne yapmayı planladığını söylemiyorsun."

Hermione yutkundu ve gömleğinin düğmelerini yeniden ilikledi. "Bu biraz karışık. Daha sonra anlayacaksın. Mezun olduğumuzda anlatırım - eğer hâlâ bilmek istiyorsan o zaman."

"Bunu planlayacağım."

Onun yüz ifadesini inceledi ve rahatsız olduğunu anladı. "Özür dilerim. Sadece -"Sana söylememin bir faydası

olmaz." İçini çekti.

Hermione'nin ertesi gece Pansy ile vizitleri vardı. Hermione gitmeye hazırlanırken Draco gözle görülür bir şekilde suratını astı.

Ellerindeki mürekkebi yıkamak ve Draco'yla öpüşme seansından kalan saçlarını düzeltmek için banyoda durdu.

"Bana neden Pansy'yle viziteye çıktığını bir kez daha açıklar mısın?" Draco aniden kapıda belirdi, suratı asıktı.

Hermione hafifçe irkildi ve sonra tekrar aynaya baktı. "Ginny'den bizi eşleştirmesini istedim."

Draco gözlerini devirdi. "Evet, o kısmı anlıyorum. Neden?"

Hermione gömleğinin üzerine bir bastırma tılsımı mırıldandı ve saçlarını atkuyruğu şeklinde topladı. "Sanırım bir arkadaşına ihtiyacı var. Oldukça zor bir yıl geçiriyor."

O da öyle. Sanırım senden faydalandığımı düşünüyor."

Draco sesli bir şekilde homurdandı. "Doğru. İkimiz arasında, burada tüm avantajları elde eden kesinlikle sensin."

Hermione omuz silkti ve öne doğru eğilerek boynuna ve dudaklarına biraz murtlap esansı sürdü. Biraz hararetli bir öpüşme seansı olmuştu.

"Sana çok değer veriyor, Draco."

"Yani çözümünüz onunla arkadaş olmak mı? Erkek arkadaşının eski sevgilisiyle arkadaş olmanın düzensiz bir davranış olduğundan oldukça eminim."

"Geleneklere bağlı kalma konusunda hiçbir zaman iyi olmadım. Sırf buna karşı söylenmemiş bir kural var diye biriyle arkadaş olmayacağım."

Draco içini çekti ve kapının pervazına yaslandı. "Devriyelere başlamanın haftalar süreceğini söylemiştin."

"Bu şekilde ortaya çıktı. Fazladan bir yıllık kaymakamları olduğu için her hafta değil. Sadece ara sıra yapacağım."

"Eğer sana bir şey söylerse, lütfen bana doğrulat. Duruş ya da siyasi evlilikler hakkında monolog yapmaya başlarsa onu dikkate almayın ya da-," ona baktı. "Hazırlanıyor musun?"

Hermione ellerini düzeltmeye çalıştığı bukleden çekti. "Kesinlikle olmaz."

Draco birkaç saniye boyunca onu eleştirel bir gözle süzdükten sonra yüzünün tamamı böbürlenen bir gülümsemeye dönüştü. ". Pansy'yle tura çıkmak için hazırlanıyorsun. Saçını yapıyorsun, gömleğini bile ütölemişsin."

"Ben yapmadım."

Draco bir kurt gibi ona doğru ilerledi. "Sen "

Hermione ondan kaçmak için kolunun altına girdi. "İyi, gömleğimi ütiledim. Pansy çok yargılayıcıdır. Ona bedava içki vermekle ilgilenmiyorum."

"Benim için gömleğini bile ütülemiyorsun," Draco onu bileğinden yakalayıp kendine doğru çekti ve ellerini inceledi. "Bütün mürekkep lekelerini yıkamışsın." Dilini kızın bezinde gezdirdi.

Hermione kısık bir inilti çıkardı. "Çünkü yine kırıştıracaksın. Beni yalamayı bırak. Gitmem gerek."

"Eski sevgilim yüzünden benimle alay etme, Granger." Draco ona sahte bir ciddiyetle baktı.

Elini çekerken homurdandı. "Bunun endişelenmen gereken bir şey olduğunu sanmıyorum."

"Asla çok dikkatli olamam. Sürprizlerle dolusun. Bu yüzden, kayıtlara geçsin diye söylüyorum, senden beni terk edip eski sevgilimle kaçmamamı çok nazikçe rica ettim."

"İsteğiniz not edildi, ancak onun tipi olduğumu sanmıyorum."

"Kıyafetlerin kırıkmışsa olmaz." Eteğini yukarı kıvırdı ve kışını sıktı.

Elini sertçe tokatladı. "Mermilerim var, seni ahmak." "Peki."

İç çekerek onu serbest bıraktı. "Sonra görüşürüz."

Ayak parmaklarının üzerinde yükseldi ve sonra başını dudaklarını öpmek için gereken on santim kadar aşağı çekti. "Sonra görüşürüz."

Hermione geldiğinde Pansy kaymakamlık ofisinin önünde dikiliyordu.

"İşte buradasın, zahmet edip geleceğini merak ediyordum."

Hermione, Pansy'nin gözlerine bakmadan, "Kusura bakma, dikkatim dağıldı," dedi.

"Belli oluyor." Pansy gözlerini Hermione'nin üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirirken cüppesinin kıyafetlerinin çoğunu gizlemesine rağmen Hermione, Pansy'nin Draco'nun eteğine attığı kırıksıklıkları görebildiğini hissetti. "Peki, iki haftada bir bana kendini ezdirmeye karar vermenin özel bir nedeni var mı?"

Hermione omuz silkti. "Benden kaçıyorsun ve bana ters ters bakıp duruyorsun. Konuşmamız gerektiğini düşündüm."

Pansy burnunu çekti ve devriye rotalarına başladıklarında topukları kalenin kaldırım taşlarına sertçe vurdu. "Sana verdiğim parşömenlere baktın mı?"

Hermione gözlerini devirdi. "Hayır. Fark etmişsindir, Draco ve ben bir şeyler yapmaya çalışıyoruz."

Pansy alaycı bir tavırla göz ucuyla Hermione'ye baktı. "Peki senin bütün planlarından haberi var mı? Ona kendini kısırlaştırmayı düşündüğünü söyledin mi? Elinde iyi bir koz . Şimdiden kullandın mı, yoksa maksimum etki için saklıyor musun?"

Hermione'nin çenesi seğirdi. "Çıkmaya başlamadan önce ona bu konuyu araştırdığımı söyledim çünkü bana uzun vadeli planlarımı sordu. Bunun araştırdığım ve düşündüğüm bir şey olduğunu biliyor. O noktada bir geri dönüş almamıştım."

"Peki ya şimdi? Bu yüzden mi bunu resmileştirdin? Umduğun kolay çıkışı bulamadın ve onun yerine Draco'yu kullanmaya mı karar verdin?"

Hermione gözlerini kaçırdı ve boş bir sınıfa baktı. "Hayır, öyle bir şey değildi. Halletmemiz gereken bazı iletişim sorunları vardı. Bu yüzden daha önce resmi bir şey yapmamıştık. St Mungos'tan aynı anda haber almamız sadece bir tesadüftü."

Pansy alaycı bir homurtu çıkararak asasını yaktı ve birkaç heykelin ve duvar halısının arkasını kontrol etti.

Hermione sinirli bir şekilde iç çekti. "Bu bir yedek plan, Pansy. Mezun olmadan önce bir çözüm bulmalıyım, tabii hayatımın geri kalanında kendimi bir eve kapatmayı planlamıyorsam. Fazla zamanım yok."

"Gerçekten, senin için Draco ya da büstü olduğuna inanmamı mı bekliyorsun?"

Hermione gözlerini devirdi. "Hırslı olduğumu düşündüğünü biliyorum ama ilişkiler için çok önemli. Varsayımsal kariyerime faydası olacak diye ruhumu da içine alan bir mantık evliliğine atlamayacağım. Bir Alfa'ya bağlanıp, onunla özel olarak hiç etkileşime girmeyeceğim ve bu her şeyi çözecek diye bir şey yok. Alfalar ve Omegalar için bu inanılmaz derecede karmaşık bir durum."

Pansy kıs kıs güldü. "Bugünlerde buna böyle mi diyorlar?" Ses tonu hırçındı.

Hermione sinirlendi. "Kendin söyledin, Omegalar duygusal olarak baskındır. Ruh bağının geri dönüşü yoktur. Gerçekte ruh bağı kurmadığım biriyle ruh bağı kurarsam -" yutkundu ve sınıf kapısını kapattı, "- duygusal olarak bağlanmadığım biriyle, bunu bilirler, hissederler ve beni memnun etmek için kendilerini değiştirmeye çalışırlar. Kendimi çok suçlu hissedirdim. Birbirimizin mutsuzluğunu körüklerdik. Birbirimize bağlanırsak ve bu işe yaramazsa, bir bağın yoğunluğunu azaltan tek şey fiziksel mesafedir. Birbirimizden olabildiğince uzak dururduk. Alfalar sapabilir ama Omegalar -Bizim için pek uygun değil. Yılın dört haftası hariç tamamını farklı bir ülkede geçirebilecek biriyle bağımlı bir ilişkiye hapsolmuş olurum ve ben-," gözlerinin kenarları diken diken oldu ve gözlerini kırpıştırdı. "Bana eşlik edecek lanet olası bir kariyerim olurdu."

Hermione boğazını temizledi. "Bir Alfa'nın politik olarak ne kadar avantajlı olduğu ya da kariyerimde ne kadar ilerlememe yardımcı olabileceği önemli değil. Evliliğin gerçek yönleri çok büyük ve biyolojik olarak kaçınılmaz. O yüzden evet, senin de büyüleyici bir şekilde ifade ettiğin gibi kendimi kısırlaştırmayı tercih ederim."

"Peki Draco ne için? O senin cankurtaran botun mu? Sana uymak için kendini değiştirdiğinde suçluluk duymayacağın tek kişi mi?" Pansy onunla alay etti. "Herkes bir insanın köşeye sıkıştığında gerçek yüzünü gösterdiğini söyler ve söylemeliyim ki Granger, seninki benimkinden daha iğrenç olabilir."

Hermione'nin ağzının kenarı seğirdi. "Birazcık iyi bir insan olabileceğime inanmakla ilgileniyor gibi görüldüğünden değil, ama aslında

Draco, Pansy. Ondan gerçekten hoşlanıyorum." Ellerine baktı. "İşe yarayacağını düşünmüyorum. Sadece deniyoruz; herhangi bir bağlılık söz konusu değil. Sadece birbirimizi tanımaya çalışıyoruz. Eğer işler yolunda gitmezse, bunu zorlamayacağım."

Pansy donup kaldı ve birkaç saniye Hermione'ye baktı. "Arkadaşlarının St Mungos'tan gelen paketten haberleri yok, değil mi?"

Hermione başka tarafa baktı.

"Tabii ki hayır; Weaslette'in seni Draco'yla gördüğündeki ifadesi sanki biri ağzına limon dilimi sokmuş gibi."

Hermione kalbinin hafifçe sıkıştığını hissetti. Ginny'nin Hermione'nin Draco'yla çıkma kararından pek memnun olduğunu düşünmemiştir ama bunu duymak yine de cesaret kırıcıydı.

Pansy'nin kaşları sertçe yukarı kalktı ve o akşam ilk kez alay etmeyi bıraktı. "Bunu saklıyorsun. Draco da bilmiyor, değil mi?"

Hermione içini çekerek Draco'yla birkaç kez öpüştüğü oyuğa baktı. "Hayır, bilmiyor. Kimseye söylemedim. Bu her şeyi daha da karmaşık hale getirir. Bir faydası olmaz. Draco'yla işler kötüye gider ve ayrılırsak, muhtemelen Harry ve Weasley'lere o zaman söylerim. Dediğim gibi, yürümeyecek bir ilişkiyi zorlamaya çalışmıyorum. Draco'yla çıkmanın ultimatoma gibi hissettirmesini istemiyorum."

Derin bir nefes aldı ve Pansy'ye zayıf bir gülümseme verdi. "Bu benim buradaki son yılım olabilir. Tadını çıkarmaya çalışıyorum. İnsanlara anlatmaya başlarsam işler zorlaşır. Muhtemelen ölüyormuşum gibi davranırlar. Ben Muggle doğumlu biriyim. Büyücüler için hayal bile edilemeyecek bir şey olabilir ama biriyle işlevsiz bir ruh bağına zorlanmaktansa yumurtalık ameliyatı olmayı ve sihrimi kaybetme ihtimaliyle başa çıkmayı tercih ederim."

Buna ihtiyacım var

"Bekle. Ne?"

Hermione hızla döndüğünde, Blaise Zabini'nin koridordaki bir duvar halısından çıktığını, ardından da şaşkın ve buruşuk görünen Daphne Greengrass'ın geldiğini gördü.

Hermione Daphne'ye nefret dolu bir bakış fırlattı. Cadı kimseyi ilgilendirmemiş gibi etrafta dolanıyordu. Günün erken saatlerinde Hermione onu Draco'yu bilmem kaçınıcı kez köşeye sıkıştırırken görmüştü. Şimdi de agresif Slytherinli kız, Blaise'le oynadığı bademcik hokeyi oyununu yarıda kesmiş gibi görünüyordu.

Hermione dürtüleriyle insanlardan nefret etmemeye çalışıyordu ama Daphne Greengrass onu kızdırmaya başlamıştı.

Blaise'e baktı ve onun sorusunu duymazdan geldi. "Sokağa çıkma yasağını geçtiniz, Zabini ve Greengrass. Slytherin'den onar puan alacaksınız."

Blaise elini umursamazca salladı. "Doğru. Boş ver onu. Sihri mi kaybediyorsun Granger?"

"Siktir git Blaise, Granger'la ben bağ kuruyoruz," dedi Pansy sert bir sesle, öne çıkarken.

"Bağ mı kuruyorsun?" Blaise'in kaşları yukarı doğru kalktı. "Drake biliyor mu? Özür dilerim. Sadece şu büyü kaybetme olayını biraz açıklığa kavuşturmak istiyorum."

Hermione, Blaise'den Pansy'ye ve Daphne'ye bakarken ağzı seğirdi. Blaise bayan arkadaşının varlığının sorun yarattığını fark etmiş gibiydi.

"Daph, tatlım, bensiz yatakhaneye geri döner misin?"

"Ne? Ben istiyorum-," diye başladı Daphne, gözle görülür bir şekilde somurtkan görünüyordu. Pansy ve Blaise ona ters ters baktı. Daphne dramatik bir iç çekti. "Peki."

Blaise ve Pansy Hermione'ye dönüp bakarken Daphne zindanlara doğru ilerledi.

Hermione kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini ikisine dikti. "Yumurtalarımı tek bir sepete koyacak tipte biri değilim. Birden fazla olasılığa hazırlanıyorum, yedek planlar yapıyorum. Bunun sizi nasıl şaşırtabileceğini bilmiyorum."

Etrafına beceriksizce işaretler yaptı ve yutkundu. "Ameliyat için onay almam gerekmiyor zaten. Sadece ön görüşmeleri yapıyorum. Ancak, eğer onay alırsam ve bu yolu seçersem - sihrimi kaybetmem kesin bir şey değil. Bu sadece ilişkili bir risk."

Pansy homurdandı ve kaşlarını kaldırdı. "Kabul ediyorum, NEWT seviyesinde Aritmetik çalışmıyorum ama sanırım yüzde seksenlik bir ihtimalle basit bir ev tılsımını bile asla başaramayacağımı bilecek kadar anlıyorum."

Hermione çenesini aşağı doğru salladı ve kendini yukarı çekti. "Bunun seni neden ilgilendirdiğini gerçekten anlamıyorum. Okul çantamı karıştırıp tıbbi yazışmalarımı okumaya karar vermiş olman sana benim hayat tercihlerim hakkında fikir yürütme hakkı vermez, Pansy."

Blaise kollarını kavuşturdu ve Hermione'yi yeniden değerlendiriyormuş gibi bir aşağı bir yukarı baktı. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Şu anda Draco'yla çıkıyorsun ama mezuniyete kadar yürümezse planın bir Muggle olmak mı?" Gözlerini devirdi. "Bu hayatımda duyduğum en Gryffindorca şey."

Hermione'nin yüzü kızardı. "Eminim öyledir. Peki, şimdi ne olacak? Siz ikiniz Draco'ya söylemeyi düşünüyor musunuz?"

Her birine baktı. Pansy garip bir şekilde durgun görünüyordu ve Blaise ona bakarken düşünceli görünmeye devam ediyordu.

Derin bir iç geçirdi. "İkinizin de benden hoşlanmamasına ve zamanınızın çoğunu bana tuzağa düşürmek ya da sizi mahvetmek için bir yoldaymışım gibi davranarak geçirmenize rağmen

Arkadaşım, aslında bunu yapmamak için çok uğraşıyorum. Eğer bilmesi gerektiğini düşünüyorsanız, elbette ona söyleyin."

Topuklarının üzerinde döndü ve devriye yolunun geri kalanını Pansy olmadan tamamlayarak uzaklaştı.

İşini bitirdikten sonra Draco'ya doğru geri döndü. Kapının önünde durduğunda bir an durakladı ve parolayı mırıldanmadan önce derin bir nefes aldı.

Draco gırtlığına kadar Charms ödevine gömülmüştü. Kız içeri girdiğinde ödevinden başını kaldırdı.

"Hey," dedi.

"Hey," diye papağan gibi tekrarladı. "Viziteler nasıldı?"

"Sıkıcı. Blaise ve Daphne'nin bir oyukta öpüşmesi dışında sokağa çıkma yasağını çiğneyen pek öğrenci yok."

Draco, Daphne'nin Blaise'le ilişkisi olduğunu duyunca hiç şaşırması gibi görünmüyordu. "Pansy iyi miydi?"

Hermione omuz silkti ve onun yanındaki kanepeye oturdu. "O Pansy. Asıl hakareti benim ondan daha kötü bir insan olabileceğim yönündeydi. Annesinin nasıl biri olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum."

Draco tüy kalemini yere bıraktı. "Iphigenia Parkinson tam bir kâbus. Tüm hayatı Pansy'yi evlendirmek üzerine kurulu. Kadın biz on dört yaşındayken babamla nişan sözleşmelerini tartışmaya çalışıyordu."

Hermione'nin midesi aniden bulandı. "Nişan mı? Büyücülük dünyasında hâlâ böyle bir şey mi?"

Draco omuz silkti. "Bazen."

"Sen-"

Draco homurdandı ve ona uzun uzun baktı. "Hayır, Hermione, bahsetmeyi unuttuğum bir nişanım yok."

Hermione omzunu kıpırdattı. "Sadece sorayım dedim. Görünüşe göre Büyücülük kültürünün kimsenin bana bahsetmeyi bile düşünmediği çok büyük yönleri varmış."

"Kimsenin seni beklediğini sanmıyorum," dedi Draco onu kendine doğru çekerken.

Hermione'nin ağzı onu öpmeden önce bir dakikalığına kıpırdadı.

Yavaşça. Dudakları birbirine değdiğinde tam olarak nasıl bir his olduğunu hatırlamaya çalıştı. Çenesi titredi.

Draco geri çekildi. "Bir sorun mu var? Pansy-"

"Hayır." Hermione başını eğdi ve sertçe salladı. "Sadece bazen duygusallaşıyorum. Bu hormonlar yüzünden hâlâ her yerde ağlıyorum."

Parmaklarını Draco'nun çenesinde gezdirdikten sonra gözlerinin içine baktı ve bir an tereddüt etti. "Olur da aramızdaki şeyler kötü sonuçlanırsa diye, Draco. Sadece sana bundan gerçekten hoşlandığımı söylediğimden emin olmak istiyorum."

Draco çenesini aşağı çekerek kaşlarını çatı. "Neden her şeyin kötü biteceğinden bahsediyoruz?"

Hermione gözlerini devirdi. "Sonu kötü olacak demiyorum. Sadece her ihtimale karşı bildiğinden emin olmak istedim. Seninle çıkmaktan gerçekten hoşlandım. Biriyle çıkmanın bu kadar eğlenceli olabileceğini tahmin etmemiştim."

Draco gözleri ışıldamadan önce bir süre ona baktı. "Ben son derece eğlenceliyim, eğer eğlenceden kastınız Kadim Rünler çevirisinin kabul edilebilir bir yastık sohbeti biçimi olduğunu düşünen biriye."

Hermione yutkundu ve kızgın bir hışımla geri çekildi. "O sadece bir kez oldu."

"Doğru." Başını geriye doğru eğdi. "Normalde Charms, dün gece ise yanık kurbanları için boomslang'in potansiyel kullanımlarıydı."

"Bunun nedeni vücut ısısının çok yüksek olmasıydı, daha sonra bu fikir birden aklıma geldi. Zamanlama için özür dilerim," dedi ve geri çekildi.

Draco onu koltuğa doğru itti ve o da sırtı koltuğun koluna değene kadar geriye doğru kaydı.

"Hayır, hayır. Bana söylemek zorundasın. Sadece, seni becerdikten sonra ağzından çıkan ilk kelimeler olmayabilir."

Hermione yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Özür dilerim. Yemin ederim sevişirken bunu düşünmüyordum. Sonradan aklıma geldi ve senin ne düşündüğünü bilmek istedim."

Draco ellerini yüzünden çekti ve ona doğru yaklaştı. "Saklanmayın. Yastık sohbeti olarak akademisyenlere tamamen açtım. Bu benim doğal cazibemin ve eğlencemin bir parçası." Alaycı bir şekilde sırıttı. "Şimdi ilişkimizin her an patlamasını bekliyormuş gibi konuşmayı kes. Eğer benden ayrılmaya kalkarsan, bunu sineye çekmeye hiç niyetim yok. Resmîyet kazanmadan önce sana birkaç çıkış yolu gösterdim. Tüm asaletimi kullandım. Artık tuzağa düştün."

Hermione kısık bir kahkaha attı ve bir an için gülümsedi. "Pekâlâ o zaman." Draco onu inceledi. "Rauntlar iyi miydi? Oldukça bitkin görünüyorsun."

"İyiydiler," dedi Hermione, başını kaldırıp ona bakarak ve kendini neşelendirmeye çalışarak. Bir an sonra omuzları biraz düştü. "Ben sadece Pansy'yle konuşuyordum. Senin de bildiğinden emin olmak istedim. Sanırım okul yılımı kurtardın. Eylül'den sonra her şeyin berbat olacağına neredeyse kendimi inandırmıştım. Ama bu, benim için gerçekten yılı değiştirdi. Daha önce hiç kimseyle çıkmamıştım. Beklediğimden çok daha eğlenceli."

Draco'nun ağzının kenarı bir sırıtışa dönüştü ama sonra gözleri kırıştı ve aniden arkasına yaslandı.

"Ne?" Hermione onu inceledi.

"Ben de tam sormak istiyordum." Bir an için gözlerini kaçırdı ve ona bakmadan önce yutkundu. "Senin ateşin sırasında. Ben-? Sen bir-?"

"Bakire" mi? Tanrım, hayır. Daha önce vardı." Yanaklarının ısındığını hissetti ve yere baktı. "Altıncı sınıftan sonra, savaş sırasında bakire olmanın iyi bir fikir olmayabileceğini düşündüm. Muhtemelen biraz mantıksızdı ama o anda acil olduğunu hissettim." Küçük, gergin bir kahkaha attı ve Draco'nun irkildiğini hissetti.

Başını kaldırdı ve hafifçe kıpırdandı. "Ben de Muggle komşuma sordum. Birkaç yaş büyüktü, nasıl yapılacağını daha iyi bilir diye düşündüm-," öksürdü ve boğazını temizledi. "Ama fena değildi. Rahatsız edici değildi. Sadece oldukça hızlıydı. O kadar."

Küçük bir omuz silkme hareketi yaptı. "Birbirimizi biraz daha tanısaydık muhtemelen daha iyi olurdu."

Draco biraz şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Bekle. Yani yaz tatili için eve gittin ve ailenin anılarını değiştirdin, onları Avustralya'ya gönderdin, yedi ay boyunca bir çadırda yaşamak için malzeme topladın ve sadece bir Muggle ile mi yattın?"

Hermione yutkundu ve cüppesinin etekleriyle oynadı. "Yapacak çok işim vardı. İnsanlara yepyeni kimlikler vermek ve bir aydan kısa bir süre önceden haber vererek onları Avustralya'ya taşımak kolay değil. Mali işler ve evrak işleri vardı, muayenehanelerini kapatmam, gelecekteki tüm randevularını iptal falan gerekiyordu. Çok etkiliydi, bilirsiniz. Onu biraz tanıyordum. Daha önce konuşmuştuk. Ailem eski bir mahallede yaşıyordu, bu yüzden çok yaşlı olmayan çok fazla insan yoktu. Ve o noktada, henüz hazır olmasak da Ron'la eninde sonunda evlenebileceğimizi düşündüm. Tanıdığı biri olmamasının daha iyi olacağını düşündüm, bu da seçeneklerimi biraz azalttı."

Başını kaldırıp baktığında Draco'nun dehşete düşmüş ve harap olmuş bir ifadeyle baktığını gördü.

"Gerçekten iyiydi," diye aceleyle onu rahatlatmaya çalıştı. "Ondan sonra belki de o tipte biri olmadığımı düşündüm ve muhtemelen hislerim olan biriyle olsa daha iyi olurdu. Geriye dönüp baktığımda, bunun bir Omega olmakla da ilgili olabileceğini düşünüyorum, çünkü bizim için seks oldukça duygusaldır." Yere baktı ve dizlerini inceledi. "İşte bu yüzden, ilk sunum yaptığımda McGonagall'ın uygun olan ilk Alfa'yı göndermesini istemedim - istese bile. Kendime bir daha gündelik bir şey yapmayacağımı söylemiştim."

"Bu şimdiye kadar duyduğum en iç karartıcı şey. Aman Tanrım." Draco onu kollarının arasına aldı ve şiddetle sarıldı.

Küçük bir kahkaha atarak yüzünü onun omzuna gömdü. "Sorun değil Draco, uzun zaman önceydi."

"Umurumda değil. Bu korkunç bir şey."

"Düşünsene, eğer öyle olmasaydı, belki de kızgınlığım sırasında Anthony'nin benimle olmasını kabul ederdim." Ürperdi. "Muhtemelen beni ısıırırdı ve ben de ruh eşimi öldürdüğüm için şimdi Azkaban'da olurum."

"Senin için onu öldürebilirdim."

Şüpheli bir kahkaha attı ve başını salladı. "Bir kozanın içinde sınılaşmak oldukça uygun geliyor. Aklıma gelmişken, yavrulamayı nasıl bitirmedi? Kozadan çıktığına dair bir haber gelmesini bekliyorum."

Draco'nun gözleri parladı. "Büyük ihtimalle bahara kadar. O zamanlar oldukça kızgındım."

Hermione ağzı açık, ona bakakaldı. "Aman , Draco. Ne olarak ortaya çıkacak?"

Draco'nun ağız köşeden kıvrıldı. "Bir Kırlangıçkuyruk kelebeği. Çoğunlukla. Hâlâ insan olacak ama kanatları olacak ve biraz tüylü olacak. Bir ay kadar sonra deri değiştirecek ve normale dönecek. Piç herifin hakkı bu."

Hermione inanmayarak başını salladı. "Böyle bir büyüü nereden öğrendin?"

"Malikanenin oldukça büyük bir kütüphanesi var. Yaz boyunca kitapları incelemek için çok zaman harcadım. Mevsimsel olarak etkilenen bir büyü. Eğer yılın başlarında olsaydı sadece bir ay yavrulayabilirdi. İtiraf etmeliyim ki, kullandığımda bu kadar uzun süreceğini hatırlamıyordum, ama bir kez hatırladığımda- sanırım daha iyi oldu."

Hermione gülümsedi. "Ben şikâyetçi değilim. Başka kimse de şikâyetçi gibi görünmüyor."

"Hayır, . Sanırım asalet o kadar da kötü değilim," dedi sırtarak ve kızın yüzünü kendi yüzüne doğru çekti.

Hermione onun dudaklarına karşı kısık bir kahkaha attı.

"Sanırım değil." Onu öptü.

Hermione, beşinci sınıf başkanlarından biri onu bulduğunda Bitkibilim'deydi. "Granger, Müdire Hanım odasına gelmeni istedi."

Hermione'nin kalbi boğazına kaçtı. Draco'ya bir şey mi olmuştu? Harry'ye ya da Ron'a?

Kitap çantasını kaptı ve hızla şatoya geri dönüp gargoyl'a çıktı. Merdivenleri hızla çıktı ve kapıdan içeri daldı.

"Ne-?"

Harry ve Ron gri auror stajyer cüppeleriyle McGonagall'ın masasında oturuyorlardı. Hermione şaşkınlıkla onlara baktı.

"Draco yaralandı mı?" diye soludu.

McGonagall kaşlarını çatarak, "Bay Malfoy Sihir Tarihi dersinde, Bayan Granger," dedi, "arkadaşlarınız burada olduğu için sizi çağırdım."

Hermione elini çarpan kalbine bastırdı ve dizlerinin rahatlamaktan çökmek üzere olduğunu hissetti. "Birinin yaralandığını sanmıştım. Hafta ortasında burada ne işiniz var?"

Harry omuz silkerek ayağa kalktı. "Hafta sonu gelecektik. Ama Galler'deki bir davada görevlendirildik, o yüzden erken gelmeye karar verdik."

Ron Harry'nin arkasında durmuş, kuşku uyandıracak kadar sessizdi. Hermione ona baktı ve onu sakın sakın incelerken buldu.

McGonagall, "Ben sizi konuşmanız için yalnız bırakayım," dedi ve masasının arkasından kalkıp gitti.

Hermione en iyi iki arkadaşının arasında bir ileri bir geri baktı ve kollarını kavuşturdu. "İkiniz de cevap yazmadığınıza göre bunun benim mektubumla ilgili olduğunu varsayıyorum."

Harry başını öne eğdi ve ellerini ceplerine soktu. "Yazmaktansa konuşmanın daha iyi olacağını düşündük."

Ron gizemli bir şekilde sakın kaldı. Hermione onu inceledi. "Ron'a ne oldu?"

Harry homurdandı. "Ron mektubunu aldığımızda haberi pek iyi karşılamadı. Molly gelmesine izin vermeden önce ona üç doz Sakinleştirici İçki içirdi." Başını kaşdı ve gözlüklerini düzeltti. "O kadar çok içmen gerektiğini sanmıyorum."

Ron müstakil ve neşeli bir sesle, "Malfoy serserinin teki," dedi. Sesi ürkütücü bir şekilde Arthur Weasley'ye benziyordu. "Tam bir piç. Herhangi bir Alfa daha iyi olurdu. Mione, ne düşünüyorsun?"

Hermione ona bakarak, "Bu gerçekten çok ürkütücü," dedi.

Harry yüzünü buruşturarak, "Biliyorum," dedi. "Onu buraya ışınlamak zorunda kaldım."

Hermione derin bir nefes aldı ve gözlerini başka tarafa çevirdi; görünüşe bakılırsa bu ziyareti sinirlenmeden gerçekleştirebilmek için gırtlığına kadar sakinleştiriciye ihtiyacı vardı

"Yani, bunu mu yapıyoruz? Draco'yla çıkıp çıkamayacağım konusunda kavga mı edeceğiz?" Sesi keskindi ve Harry ile Ron'un arasına baktı.

"Hayır, şart değil." Harry ellerini kaldırdı ve açık tuttu. Sesi yatıştırıcıydı.

Hermione bir kaşını kaldırdı. "Harry, eğer beni sakinleştirmek için auror müzakere taktiklerini kullanmaya kalkarsan, büyülenirsin."

Harry ellerini indirdi ve garip garip baktı. Bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Doğru, özür dilerim. Demek gerçekten Malfoy'la çıkıyorsun. Bu gerçekten yaptığın bir şey mi?"

"Sana işkence edilmesini izleyen biriyle nasıl çıkabilirsin?" Ron soruyu yalanlayan sakin ve düşünceli bir ses tonuyla konuştu.

Hermione seğirdi ve gözlerini kaçırdı. "Bunu geride bırakmaya çalışıyorum, Ron."

Derin bir nefes aldı ve çenesini kaldırırken ellerini kalçalarına koydu. "Ama evet, öyleyim. Draco'yla çıkıyorum. Seni son Hogsmeade Hafta Sonu'nda gördüğümünden beri görüşüyoruz. O zamanlar yeni olduğu için bundan bahsetmemiştim çünkü siz ikinizin çıkaracağı bir olayla uğraşmak istemedim."

"Bundan emin misin?" Harry onu incelerken gözleri endişeliydi. "Genel anlamda bile güvenmenizi tavsiye edeceğim biri değil."

Hermione sinirlendi. "Draco bu yıl ona güvenmememi gerektirecek tek bir şey bile yapmadı. Benim rahat olduğum sınırlar içinde kaldığından emin olmak için son derece ve aşırı derecede dikkatli davrandı."

"Bu yıl, yani son üç ay içinde mi? Bu sizin için son yedi yılı temizlemeye yeter mi? İhtiyaç Odası'ndan sonra mı? Malfoy Malikanesi mi? Bu mu?"

bir yıl bile olmadı mı? Dumbledore? Engizisyon Ekibi? Onun için tanıklık etmeye hazırdım ama bu farklı. Bu sensin Hermione. Sen benim için dünyadaki en önemli insanlardan birisin." Harry Hermione'ye bakarken onu omuzlarından tuttu. "Seni kullanıyor olabilir. Ailesi rezil oldu. Bu Omega olayının senin için ani olduğunu biliyorum. Malfoy gibi birinin bu yüzden senden faydalanarak paçayı kurtarmasını istemiyorum."

Hermione sarsılarak geri çekildi ve sanki midesinde bir çukur varmış gibi hissetti. "Eğer öyleyse, bu işi oldukça kötü yapıyor. Ben onları yakalayana kadar diğer öğrenciler tarafından saldırıya uğradığını ve taciz edildiğini bana söylemedi. Ona çıkma teklif eden bendim. Yani, herkesin bildiğinden çok daha büyük bir deha değilse, tüm bunları bir şekilde planladığından şüpheliyim."

"Yani, üzgün mü? Sana yaptığı her şey için özür mü diledi?" Harry onu dikkatle inceliyordu.

Hermione kısa bir süre başını salladı. "Diledi. Tekrar tekrar özür diledi. Sürekli özür diliyor, sanki kendini durduramıyormuş gibi. Özrünü kabul ettim." Hermione derin bir nefes aldı. "Ondan hoşlanıyorum, Harry. Ondan çok hoşlanıyorum."

Ron'un yüzünde incinmiş bir ifade belirdi. Ağzını açtı, sonra kapattı, gözlerini ovuşturarak başka tarafa bakmadan önce kafasını temizlemeye çalışır gibi .

Hermione hayal kırıklığıyla iç geçirdi ve başını sertçe salladı. "Bu konuda alınganlık gösteremezsin. İkiniz de geçen ay beni Charlie'yle ruhbağı kurmaya ikna etmeye çalışıyordunuz. Gerçekten birlikte olmak istediğim biriyle birlikte olmaya çalıştığım için bana kızamazsınız."

Harry tekrar ona doğru adım attı. "Ama Charlie güvende. İlk tercihin olmasa bile. Sana zarar vermeyeceğini ya da seni kullanmaya çalışmayacağını biliyorsun."

Hermione kısa bir nefes aldı ve gözlerini yere dikti.

"Ruh bağı bir mantık evliliği değildir," dedi. "Son derece kişiseldir. Son derece samimi. Bu sadece bir evlilik bağı değil."

Büyünün, ruhun bağlanması. Kelimenin tam anlamıyla ruhlarınızı birbirine karıştırıyorsunuz."

"İşte bu yüzden Malfoy bunu birlikte yapmayı düşünmek için gerçekten şüpheli biri gibi görünüyor." Harry onun omzuna tereddütle dokundu, sanki ısırılmayı ya da odanın öbür ucuna hexlenmeyi bekliyormuş gibiydi

Hermione gözlerini devirdi. "Şu anda onunla ruh bağı kurmuyorum. Onunla çıkıyorum. Onu tanımaya çalışıyorum. Son yedi yılı unutmuyorum. Nasıl unatabilirim bilmiyorum, çünkü ne zaman arkamı dönsem biri çıkıp bana bunu hatırlatıyor. İşe yaraması için zorlamaya çalışmayacağım."

"Peki ya olmazsa?"

Göğsünün içinde bir buruşma, batma hissi kabardı. Önce Harry'ye, sonra da Ron'a bakıp küçük, umursamaz bir omuz silkme hareketi yaparken ağzı seğirdi. "O zaman ayrılırız."

Bunu söylerken boğazının düğümlendiğini hissetti. Bileklerini birbirine sürttü ve bakışlarını başka yöne çevirdi.

"Sonra ne olacak?" Ron sordu. Hermione başını kaldırdı ve onun gözlerinin biraz daha berrak göründüğünü fark etti.

Hermione ayaklarını sürüyerek yürüdü. "B planını uygulayacağım. Düşündüğüm tek seçenek Draco değil. Yedek planlarım var. Sadece bunu denemek istiyorum. Bunun bir seçenek olup olmadığını bilmek istiyorum."

"O zaman düşündüğün başka biri var mı?" Ron umutlu görünüyordu.

Hermione'nin ağzı buruştu. "Hayır. Bunu tekrar yapmak istediğimi sanmıyorum. Bu çok fazla. Bu yıl başka bir ilişkinin peşinden koşacak gücüm olduğunu sanmıyorum."

"O zaman B planı nedir?"

Hermione omuz silkti. "Tıbbi seçenekler. Şu anda ameliyat olmak için St Mungos ile görüşme sürecindeyim - eğer sadece sunumun fiziksel yönlerini ortadan kaldırırsam, sorunların çoğunu çözer. Ama ameliyat olur muyum bilmiyorum.

Hatta hak bile kazanabilirim. Olmayabilirim de. Bu durumda, biriyle bu işi yürütmeye çalışmaktan başka çarem kalmayacak."

"Gerçekten mi, Mione? Malfoy'dan sonra tercihin ameliyat mı?"

Hermione yüzünün kızardığını hissetti ama ters ters baktı. "Sana zaten söyledim, ondan gerçekten hoşlanıyorum."

Harry birkaç saniye boyunca ona baktı. "Eğer seçeneklerini bu şekilde sıraladıysan, ondan hoşlanmaktan çok daha fazlası gibi görünüyor. Tıbbi seçeneklerin genellikle bir seçim gibi ele alınmamasının bir nedeni var, değil mi? Molly bunu hiç düşünmemişti."

Hermione gözlerini kaçırdı. "Yumurtalık ameliyatının potansiyel yan etkileri var, ama onlar için istemediğim bir ruh bağına hapsedilmekten daha az endişeleniyorum." Başını yukarı kaldırdı. "Draco'yla ilişkiyi yürütmeye çalışırken kendimi fazla kaptırmamaya çalışıyorum ki bunu duyduğunuza hepiniz memnun olmalısınız. Sadece bana bu konuda yalnız olmadığımı hissettiriyor. Hepsiniz destek olmadınız değil, ama bunu başkalarına açıklamak çok zor."

"Peki ya Neville? Birkaç Hufflepuff ve Ravenclaw da yok mu? Hatta şu diğer Slytherin, Nott. Onlar en azından dikkate alınmaya değer mi?"

"Neville bir seçenek değil. Theo da öyle, çok iyi biri ama Draco'nun arkadaşı. Gerçekten yakın bir arkadaşı. Onunla bir şeyleri sürdürmek oldukça garip olur. Özerkliğimi istiyorum. Emin olmadığım biriyle ruhumu da içeren ömür boyu sürecektir bir ilişkiye atlamak istemiyorum. Molly'nin bunu istememesinin bir nedeni var." Derin bir nefes aldı. "Draco'yla çıkıyorum. Sen daha çok seviyorsun diye başka biriyle çıkmayacağım."

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde iç çekti. Göğsü sanki etrafını saran çelik bantlar düzgün nefes almasını engelliyormuş gibi hissediyordu. "Bu benim geleceğim, sizin değil. İkinciniz de destek olmasanız daha iyi olurdu ama destek olmasanız bile Draco'yla çıkmaya devam edeceğim."

Harry içini çekti ve Ron'a baktı. "Şey, eğer eminseniz. Buraya bağırma falan gelmedik, sadece anlamaya çalışıyoruz. Ne yaparsan yap, senin için burada olacağız. Değil mi Ron?"

Ron yutkundu ve yavaşça başını salladı. "Ne yaparsan yap, Mione." Silik bir gülümseme sundu.

Hermione bir dakika boyunca onlara baktı ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

"Tanrım!" diye feryat etti hıçkırıklarının arasından. "Artık hep ağlıyorum! Bu aptal hormonlar, hala yeniden dengeleniyorlar ve-"

"Sorun değil, daha önce de hep ağlardın," dedi Harry alaycı bir gülümsemeyle, onu kucağına çekerken.

Hermione, yüzünden aşağı süzülen gözyaşlarını acımasızca kovmaya çalışarak, "Ben yapmadım," dedi. "Ben sadece - gerçekten endişelendim -Sen cevap yazmayınca. Ve sonra-"

"Bu kesinlikle normalden daha fazla gözyaşı." Harry onun omzunu sıvazladı. "Özür dilerim. Mektupta ne diyeceğimizi bilemedik."

Ron'un uzun kolları hem Hermione'yi hem de Harry'yi sımsıkı kucakladı ve Hermione hıçkırıkla hıçkırıkla ağlarken birkaç dakika boyunca ikisine de sarıldı. Sonunda hıçkırıkları hafifleyip burnunu çekmeye başladı ve Harry ile Ron'un kollarından sıyrıldı.

Stajyer cübbelerinin üzerinde gözle görülür yırtık lekeleri vardı.

"Özür dilerim," diye mırıldanarak başını salladı ve gözyaşlarını giysilerinden kovdu.

"Merak etmeyin. Annem geçen sefer muhtemelen bir sürü gözyaşı dökeceğimiz konusunda bizi uyarmıştı." Ron'un sesi biraz daha az ürkütücü derecede sakindi, ama yine de sesi dikkat çekecek kadar mesafeliydi.

"Geçen sefer hiç ağlamamıştım," dedi Hermione ve yüzünü silerken ona sert bir bakış fırlattı.

"Bu sefer telafi ettin," dedi Ron küçük bir sırıtışla, ceketinin kolunu kıvrıp onun gözden kaçırdığı ıslak bir noktayı ortaya çıkarırken.

Hermione asasını salladı ama hiçbir şey olmadı. Kaşlarını çattı ve salladı. "Haydi, seni iğrenç şey."

Asasını tekrar salladı ve Ron'un kolu kurudu.

"Doğru ya. Yani ben bağırmadım, bu demek oluyor ki gelinciği tehdit edecek kişi benim. Nerede o?"

Hermione'nin gözleri büyüdü. "Bekle. Ne?"

Harry parmaklarını saçlarında gezdirdi ve kaçırdı. "Ron'a, sana hiç bağırmayacağına söz verirse Malfoy'u muhteşem bir azapla tehdit edebileceğini söyledim."

Hermione gözlerini devirdi. "Kimse Draco'yu tehdit etmiyor."

"Özür dilerim. Seherbazlık görevleri bunu gerektiriyor. Başka seçeneğim yok," dedi Ron, doğrulurken.

Harry alaycı bir ciddiyet ifadesiyle, "Burada iş cüppelerini eğlenmek için giymedik, biliyorsun," dedi.

"Onları Ginny beğendiği için giydiğinin gayet farkındayım."

Harry kıpkırmızı kesildi. "Eh, o da var. Ama Ron'a destek olmak için de buradayım. Seherbazların gözünü korkutmak eğitimin bir parçasıdır."

Hermione içini çekti. "Aslında burada işler oldukça gergin. Öğrenciler Draco'yu tehdit ettiğini görürlerse, bunu kendilerinin de yapabileceklerine dair bir işaret olarak algılayacaklar. Çoğunlukla herkes bir şey yapamayacak kadar şaşırmış durumda ama siz de olay çıkarırsanız işler tepetaklak olabilir. Ve-," onlara anlamlı anlamlı baktı, "-eğer Draco saldırıya uğrarsa, onu savunması gereken kişi ben olacağım."

Ron hayal kırıklığına uğramış bir iç çekti. "Peki. McGonagall öğle yemeğini burada yiyebileceğimizi söyledi. Açlıktan ölüyorum. Savage bu sabah bizi tam üç saat boyunca engelli parkurda uçurdu."

Hermione ürperdi ve Müdire'nin odasından merdivenlerden inerlerken auror olmaya karar vermediği için şükran duası etti.

Aşağıya vardıklarında Draco koridorda duruyordu.

Hermione, Harry ve Ron'un gördüklerinde yanında kaskatı kesildiklerini hissetti.

Draco onlara bakarken yüzünde bir maske vardı.

"Potter. Weasley."

"Malfoy," dedi Harry gergin bir sesle. "Ron ve ben Hermione'yi kontrol etmek için ."

Draco'nun ağzının kenarı seğirdi. "Onu kötü Slytherin'den kurtarmaya mı geldin? Onu Ejderha Yedekleri'ne götürmek için mi?"

Hermione onu inceledi. Yüz ifadesi dikkatle kapalıydı ve gözleri teslim olmuş gibiydi.

"Keşke," diye mırıldandı Ron nefesinin altında.

Hermione, Draco'ya doğru bir adım atmadan önce onun kaburgalarına dirsek attı. "Ben hiçbir yere gitmiyorum."

Adamın gözleri rahatlamayla parladı ve kadın elini onun elinin içine kaydırды.

"Aritmetik projemiz önümüzdeki hafta bitiyor," dedi hafif bir sesle. "Üzerinde çalıştığımız onca şeyden sonra kimsenin beni şatodan sürüklemesine izin vermemi bekleyemezsin. Harry ve Ron sadece nasıl olduğumu görmek için ziyarete geldiler."

"Hermione bizim en iyi arkadaşımız, Malfoy." Harry ve Ron hançer gibi bakıyorlardı.

"Gerçekten mi?" Draco'nun şivesi intikam alırcasına ortaya çıkmıştı. "Nedense bu ayrıntıyı gözden kaçırmışım."

Hermione Draco'nun kaburgalarına sertçe vurdu ve Draco irkildi.

"Yani, eğer onu herhangi bir şekilde incitirsem, sırası geldiğinde benden geriye kalanlara işkence etmek için sıraya gireceğinizden eminim," dedi Draco ince bir gülümsemeyle.

Harry keskin bir baş hareketiyle onayladı. "Bundan emin olabilirsiniz."

Draco gözlerini devirerek, "Şimdi bariz olanı açıklığa kavuşturduğumuza sevindim," dedi.

Hermione inanamayarak başını salladı, sonra birden ilham geldi.

"Harry ve Ron eğitim görevi için ayrılmadan önce burada öğle yemeği yiyecekler. Neden hep birlikte yemiyoruz?" dedi parlak bir sesle.

Üç çocuk da sesli bir şekilde boğuldu.

"Elbette, Hermione," dedi Draco sonunda. Kelimeler kulağa çok zorlama geliyordu. "Kulağa fantastik geliyor."

"Evet. Aklımızdan geçen de tam olarak buydu," dedi Harry, yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirerek.

Hermione ona ters ters bakana kadar Ron sessiz kaldı.

"Öğle yemeği konusunda fikrimi değiştirdim. Şimdi Galler'e gitmeliyiz, Harry. Galler'e geç kalmak istemeyiz. Ben aç bile değilim. O kadar uçtum, biliyorsun. Oksijenle doluyum." Paniği sakinleştirici etkisinden bile anlaşılıyordu.

Hermione kolunu Ron'un dirseğinin kıvrımına soktu ve onu kendine çekti. "Hayır, hayır. Hep birlikte öğle yemeği yemeliyiz. Evler arası birlikteliği vurgulamak için iyi bir yol olacaktır. Eminim DA üyeleri de katılmak isteyecektir. Hepimizi birlikte yemek yerken görmeleri okul için de iyi olacaktır. İlerlemenin önemini vurgulayacaktır."

Ron ve Draco'yu da peşinden sürükleyerek Büyük Salon'a doğru yürürken, Harry de bir şehit ifadesi takınarak onların peşinden gitti.

Kapıları ayağıyla iterek açtı ve ardından en fazla boşluğa sahip olan masaları tararken çocukları sıkıca yanına çekti.

Slytherin masasına doğru bir hamle yapıp Theo ve Pansy'nin karşısındaki masaya oturduğunda kimin yüz ifadesinin daha dehşet verici olduğunu söylemek zordu.

"Size katılmamızın bir sakıncası var mı?" Hermione genellikle sınıftaki soruları yanıtlamak için ayırdığı yüksek ve net ses tonuyla sordu. "Harry ve Ron buraya ziyarete geldiler ve grup olarak öğle yemeği yemenin iyi olacağını düşündük. Harry, Ron, bu Theo Nott. Draco'nun eski bir arkadaşı. İkiniz de Pansy'yi tanıyorsunuz. O ve ben Kaymakamlık turlarında ortağız."

Hermione, Draco ve Ron'u bankın üzerine çekerek iki yanında oturmalarını sağladı.

Harry, Ron'un yanına otururken, "Parkinson, Nott," diye mırıldandı.

Ron hiçbir şey söylemedi. Bir servis çatalı kaptı ve oturduğu yere aldırmadan tabağını yemekle doldurmaya koyuldu.

"Potter. Weasley," dedi Theo, gözleri eğlenceyle açılmış bir halde, "Slytherin masasına hoş geldiniz. Tuzu kullanma, alışkanlıktan dolayı zehirliyoruz."

Ron elini uzanmakta olduğu tuzluktan çekti.

Hermione Büyük Salon'un kapılarını dikkatle izliyordu. Ginny ve Luna içeri girdiler ve Hermione kolunu başının kaldırarak onlara el salladı. Bakışları Slytherin masasına takılan Ginny'nin yüz ifadesi sevinç ve dehşet karışımıydı.

"Granger, itibarımızı zedelemeye mi çalışıyorsun?" Ginny ve Luna Harry'nin yanına otururken Pansy yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle sordu.

Hermione homurdandı. "Evet, Pansy. Ben de tam olarak bunu yapıyorum. İtibarını zedelemek için etrafını Merlin Tarikatı alıcılarıyla dolduruyorum. Asla toparlanamayacaksın."

Pansy burnunu çekti ve yemeğine baktı. Yeşil fasulyelerini küçük ve hassas üçgenler halinde dilimliyor gibi görünüyordu.

"Ee, Harry, Ron, eğitim nasıl gidiyor?" Hermione kimsenin konuşmaya katkıda bulunmayacağı belli olunca sordu.

Neville, Gryffindor'dan aldığı tabağı taşıyarak geldi ve Pansy'nin yanına oturdu.

"Bu iyi. Sonunda ilginçleşmeye başladı. İlk birkaç ay sondaj protokolü ve DMLE düzenlemelerinden başka bir şey yoktu. Ama bunların hepsini iki hafta önce tamamladık ve şimdi bazı temel saha eğitimlerine başlıyoruz. Şu anda çoğunlukla uçuyoruz. Dün sekiz saatten fazla uçtuk. Aktif uçuş. Oldukça eğlenceli."

Hermione, Draco'nun kaydığını ve yere baktığını hissetti. Elini masanın altına kaydırıp ve parmaklarını onunkilere doladı. Küçük bir sıkma hareketi yaptı ve tabağındaki çatalı döndürdü.

Ginny ve Neville Seherbaz eğitimi hakkında daha fazla soru sordular ve sonra sohbet Quidditch'e döndü.

Hermione düşünceli bir şekilde parmaklarını Draco'nun elinin üzerinde gezdirirken onu sadece yarı yarıya dinliyordu.

"Okul senin için nasıl gidiyor Hermione?"

Hermione başını kaldırıp Harry'ye baktı. "Her şey yolunda gidiyor. Draco ve ben Aritmetik ve DADA için bir proje yapıyoruz. Denklemimizi o kadar iyi bir doğruluk payıyla onaylattık ki, gelecek hafta sınıfta karşı büyüü gerçekleştireceğiz. Tılsım çalışması o kadar karmaşık bir hal aldı ki, bu konuda Flitwick ile de işbirliği yapıyoruz. Biraz ekstra kredi alacağız, bu da hoş bir sürpriz oldu. Sanırım mektubumda bahsetmişim, tılsım Gemino laneti ile lanetlenmiş. Bunu deneyimledikten sonra analiz etmek oldukça ilginç."

"Hâlâ o banka kasasıyla ilgili kâbuslar görüyorum," dedi Ron. "Ve bindiğimiz o lanet ejderha."

"Bekle, ne?" Draco dönüp ona baktı.

Hermione başını eğdi. "Sana bir banka soyduğumu söylemiştim, değil mi?"

"Beyin sarsıntısı geçirdim. O kısmı halüsinasyon sandım. Siz üçünüz bir banka mı soydunuz?"

Hermione beceriksizce omuz silkti ve Draco, Pansy ve Theo'nun şaşkın bakışlarından kaçındı. "Voldemort'u yenmek için Lestrage kasasından bir şeye ihtiyacımız vardı. Ben de Bellatrix'in yerine geçtim ve içeri girdik. Oldukça yüksek güvenli bir kasaydı; kasanın üzerinde Flagrante laneti ve gemino laneti vardı ve bir de ejderha. Goblinler bu konuda biraz kızgınlar, bu yüzden bu konuda çok fazla konuşmamaya çalışıyoruz."

"Kızmak mı?" diye tekrarladı Pansy, gözleri yuvarlak ve kuşkuluydu. "Gringotts'u soymayı başardığın için goblinler biraz kızdı. Kimse goblinleri soyamaz."

Hermione kucağına bakarak, "İşte bu yüzden bu konuda pek konuşmuyoruz," dedi.

Draco onun kulağına, "Bilgin olsun diye söylüyorum, öğle yemeği sohbetinde banka soygunundan bahsetmek senin neden korkutucu olduğunun mükemmel bir örneği," diye mırıldandı.

Kiskancım, Aşırı Kiskancım

Hermione yüzü banyo kapısına dönük bir şekilde sıkıca bastırılmış, elleri sihirli bir şekilde başının üzerinde kapıya sabitlenmişti.

Draco'nun sert göğsü sırtının uzunluğuna bastırıyordu ve onu acı verici derecede yavaş bir hızda beceriyordu. Draco yavaşça içine doğru bastırırken, kızın göbeğinin onun etrafında çırpındığını hissedebiliyordu. Tüm vücudu onun etrafında gerilirken parmakları tutacak bir şey arıyordu. Adam alçak sesle tısladı; hava kızın aşırı hassas bezlerinde gezindi ve kız alçak bir inilti çıkardı.

Elleri kadının vücudu boyunca yavaşça kayıyor, titreyene kadar bileklerindeki bezlerle oynuyor ve sonra yavaşça aşağı kayarak göğüslerini avuçluyor ve meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarlıyordu. Başparmağı meme ucuna yumuşak bir daire çizdi ve tüm vücudu elektrik çarpmış gibi gerildi.

"Tanrım!"- Ürperdi ve kapıya doğru yığıldı.

Draco'nun dudakları önce boynunun arkasına, sonra da trapezius kası boyunca aşağıya doğru bastırırken, bir kolunu bacaklarının altından çıkmasını engellemek için kullandı.

"Benimsin," dedi omzuna doğru, tenine karşı derin bir nefes alarak. "Sen benimsin."

Adamın ağzını açtığını ve omzunu dişlerinin arasına aldığını hissetti. Üst kesici dişleri kızın koku bezlerine sürtündü.

Hermione gırtlaktan bir çığlık attı ve tüm vücudu gerildi ve neredeyse onun etrafında kasıldı. Alnı sertçe kapıya çarptı ve gözlerini sıkıca kapatarak irkildi.

"Tanrım!! Lanet olsun-Draco-lütfen."

"Lütfen ne?" Draco kalçalarını döndürdü ve tekrar kızın içine girdi. Onun sesindeki sırtışı duyabiliyordu.

Yutkundu. "Lütfen-"

Isır beni. Lütfen ısır beni. Isır beni. Lütfen.

"Lütfen-," başını kapıya yasladı ve nasıl cümle kuracağını hatırlamaya çalışırken kesik kesik nefes aldı.

Draco'nun siki geri çekildi ve sonra yavaşça tekrar kızın içine girdi, ta ki kız nefesini tutup tamamen tutarsız bir ses çıkarana kadar.

"Lütfen, Alfa," diye yarı inledi. "Sana ihtiyacım var."

"Daha açık konuşmalısın." Draco'nun dili kulağının kabuğundan aşağı kayarak lobdan bir damla su yakaladı.

Saçları sıırıslıklamdı.

Akşam duş alıyorlardı. Kız ona çok ama çok uzun bir oral seks yapıyordu ve adam sabrını yitirdiğinde bu süreçte gülünç derecede azmıştı. İtiraf etmek gerekirse, sonunda onu duştan çıkarıp asasını eline almadan ve bileklerini kapıya doğru büyümeden önce beş kez kalkmasını ve onu becermesine izin vermesini istemişti.

"Sen işbirliği yapmayan bir cadısn," diye mırıldandı kulağına, parmakları kadının göbeğine doğru kayarken ve kadın kısık bir inilti çıkarırken.

"Ne? Beni uysallaştırmak mı istiyorsun?" diye sormuştu, onu tuzağa düşürmek için hangi cazibeyi kullandığını anlamak için bileklerini hafifçe bükerken sesi tahrikle kalınlaşmıştı.

"Asla," demişti parmaklarını geri çekerken. Alçak sesle inledi, sikini onun seksiyile aynı hizaya getirdi ve yavaşça içine girdi.

Eğer onun uysal olmasını istemiyorsa, tehdit etmesine, kızmasına, öğüt vermesine, yalvarmasına, sızlanmasına ve sonunda yalvarmasına kesinlikle gibiydi.

Onu orgazmın tam kenarına kadar becerdi ve sonra sonsuzluk gibi hissettiren bir süre boyunca dikkatle onu orada tuttu.

Draco dudaklarını kızın bezelerine değdirdi ve tüm vücudundaki deri karıncalandı.

"İstediğin özel bir şey mi var Hermione?"

Isır beni. Isır beni. Isır beni.

Hermione, adamın parmak uçlarının göğüslerinin alt kısmında gezindiğini hissedene kadar başını kapıya yasladı. Onun dokunuşuyla titredi ve çaresiz bir inilti çıkardı.

"Tanrım, Draco, lütfen"- *ısır beni*-" gelmeme izin ver," dedi yalvaran bir ses tonuyla.

Draco durakladı ve kız, Draco'nun ağzının omzuna doğru bir sırtışıla kıvrıldığını hissedebiliyordu. "Biri çok nazıkçe bir şey istediğinde yapılacak en kibar şey kaşlarını kaldırıp beş kez üst üste isteğini görmezden gelmek yerine onu dinlemektir. Sence de öyle değil mi?"

Hermione çenesini sıktı; tüm vücudu titriyordu. "Seni kapıya yapıştırmamıştım." Sözcükleri zorla çıkardı.

Draco'nun parmakları aşağı inmiş ve leğen kemiğinin üzerinde hafif daireler çiziyordu. Klitorisi zonkluyor, içi erimiş sıvıya dönüşürken iç duvarları onun etrafında çırpınıyordu.

"Buna hiçbir zaman itiraz ettiğini duyduğumu

hatırlamıyorum." Hermione dudaklarını birbirine

bastırdı. Haklısın.

Yutkundu ve sesi yumuşak, yalvaran bir tonda yükseldi. "Lütfen Draco, lütfen gelmeme izin ver. Lütfen, Alfa."

Draco kalçalarını döndürdü ve bir elini kızın ıslak saçlarına dolayarak başını geriye çekti ve dişlerini çenesinde gezdirdi. "Sen iyi bir kızsın ve

çok nazikçe sor."

Draco daha hızlı ve daha sert iterken Hermione titredi ve inledi. Ağzı alev alev yanıyordu ve düğümü genişlemeye başladığında bezlerini sertçe emdi. Hermione'nin içinde düğümlemesini önlemek için geri çekildi.

"Alfa, Alfa, lütfen," diye bağırdı adam sertçe içine girerken.

Isır beni. Sözcüklerin ağzından kaçmasını engellemek için dudağını ısırıldı.

"Benim için gel." Adamın eli kadının bacaklarının arasındaydı ve kadın paramparça olmadan önce ona dokunmasına bile gerek kalmamıştı.

Doruğa ulaşması onu intikam duygusuyla sarsınca bacakları tutmaz oldu. Kapıya doğru yığıldı. Draco karşı büyüü mırıldandı; kalçaları keskin bir tekrarla sarsılmaya başlamadan bir an önce elleri kapıdan kurtuldu.

Onu göğsüne bastırdı ve hırıltılı bir homurtuyla dişlerini omzuna geçirdi.

Onun geldiğini hissettiğinde, ikinci bir orgazm onu bir gelgit dalgası gibi vurdu. Yoğunluk ve birikim, sanki parçalanıyormuş gibi hissedene kadar onu parçaladığı için eziciydi.

Draco'nun kollarında nefesi kesildi ve titredi, sonra da gözyaşlarına

boğuldu. Yine mi?

Aman Tanrım. Ağlama miktarı gittikçe saçma bir hal alıyordu.

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde inledi ve doruk noktasına doğru hıçkıra hıçkıra ağlarken gözyaşlarını silmeye çalıştı.

Draco'nun onun gözyaşlarından etkilenmemesi büyük şanstı. Her zaman ona sarılır ve ağlaması kesilene kadar onu ne kadar sevdiğini anlatırdı. Son bir haftadır her zamankinden daha çok ağlıyordu.

Bir elini kapıya dayadı ve hıçkırarak ağladı.

"Siktir-"

Yüzüne öpücükler kondururken kendini aniden dönmüş ve Draco'nun göğsünde toplanmış buldu.

"Çok özür dilerim. Çok özür dilerim. Yapmamalıydım. Çok özür dilerim. Özür dilerim. Özür dilerim. Çok özür dilerim."

Hermione gözyaşlarının arasından şaşkınca gözlerini kırıştırdı ve Draco'yu inceledi. Hermione ağladığında genellikle sakinleşirdi ama bu kez durum öyle görünmüyordu. Yüz ifadesi dehşete kapılmıştı.

Hermione hıçkırıklarını bastırdı ve kollarını onun boynuna doladı.

"Sorun yok, sorun yok Draco." Kelimeleri hıçkırarak söyledi ve kendini ona doğru bastırdı.

Başını sertçe salladı ve kollarını sıkıca ona doladı. "Hayır. Çok özür dilerim. Ellerini tutmamalıydım ve dişlerimi bezlerine yaklaştırmamalıydım. Sormam gerekirdi. Çok özür dilerim. Bir daha asla yapmayacağım, yemin ederim. Çok özür dilerim."

Panik atak geçirmek üzereymiş gibi nefes alıyordu. Aman Tanrım.

Onu korkuttuğu için ağladığını sanmıştı.

Hermione göğsündeki kekeleme durana kadar ona daha sıkı sarıldı ve sonra arkasına yaslanıp yüzünü ellerinin arasına alarak gözlerinin içine baktı.

"Draco, sadece çok yoğundum. Ben iyiyim. Beni korkutmadın. Hoşuma gitmeyen bir şey yapmadın. Üzerimde birinci sınıf bir yapıştırma büyüü kullandın, seni ahmak, buna nasıl karşı koyacağımı gayet iyi biliyordum."

"Hala-,"

Hermione, o konuşmaya çalışmayı bırakana kadar adamın ağzını kendi ağzına bastırdı. Geri çekildi ve alınlarını birbirine bastırdı.

"Draco, çok dikkatli davrandın. Hoşuma gitmeyen hiçbir şey yapmadın ve istediğimde geri adım atmam için bana her zaman bolca fırsat verdin. Alfa tonu kullanmadın. Ellerimi o cazibeden kurtarmak, onları orada tutuyor olsaydın benim için daha kolaydı. Sadece yoğundu. Beni hiç korkutmadın ya da üzmedin. Yemin ederim. Aslında oldukça eğleneliydi. Sadece son zamanlarda çok ağlıyorum."

Onun yüzünü dikkatle inceledi. "Eğer istemediğin bir şey yaparsam, bana söyle."

"Yapacağım. Ben uysal değilim, unuttun mu?" Ona arsız bir

gölümseme verdi. O da aynı şekilde gülümsedi.

mutlak sıvı karmaşasına baktı. ", düşumuzu bitirelim."

Hermione onu takip etti ama Hermione onu neşelendirmek için ne yaparsa yapsın sakinleşmemişti.

Duşlarını bitirdikten ve saçlarını kurularıp giyindikten sonra tüm ödevlerini toplamaya başladı. Sehpanın ve kanepenin üzerinde dağınık bir şekilde duruyordu.

Draco sessizce, "Bu seninkilerden biri," dedi, yanında St Mungo's amblemi olan bir parşömeni uzatırken ona bakmıyordu.

Hermione gözlerini kaçırarak onu aldı. "Tamam. Teşekkürler."

Harry ve Ron'un ziyaretinden sonra Draco'ya St Mungo's'la görüşme sürecine gireceğini söylemişti. Bunu sadece hakkında daha fazla bilgi edinmek istediği bir seçenek olarak çerçevelemiş, bunu yapmanın olası tüm yan etkilerinden bahsetmemişti.

Draco çok sessizdi ve açıklamasını bitirdiğinde ona bakmaktan kaçındı.

Tek söylediği "Eğer yapmak istediğin buysa," oldu.

Daha sonra, son derece kısa birkaç zorunlu teşekkür dışında konudan tamamen kaçındı.

Parşömeni sabah postalamak üzere çantasına koydu.

"Biliyor musun, artık bir Omega olmasan bile seninle çıkmaya devam edeceğim," dedi Draco aniden. "Senden Omega olmadan önce de hoşlanıyordum ve Omega olmasan da hoşlanmaya devam edeceğim."

Hermione neredeyse çantasını düşürüyordu ve irkilerek ona baktı.

Draco odanın diğer ucundan ona bakıyordu, çenesi gergin ve ifadesi inatçıydı, ama Draco onun gözleriyle karşılaştığında gözleri hemen düştü ve yanakları kıpkırmızı oldu. "İstemediğin sürece. Bu durumda -tabii ki seni yalnız bırakacağım-"

Hermione'nin kalbi komik bir takla attı ve sonra göğsünün içinde parçalanır gibi oldu.

"Draco-bunu bir çıkış yolu bulmaya çalıştığım için yapmıyorum. Sadece diğer olasılıklara hazırlıklı olmazsam endişeleniyorum. Ya-," dedi ve yutkundu. "Ya ayrılırsak ve benim başka bir seçeneğim yoksa ve mezuniyetim yaklaşırsa? Ya bir şeyleri bitirmek istiyorsan ama yapamayacağını hissedçünkü-" çaresizce etrafını işaret etti. "Bir noktada benden hoşlandın diye kendini sıkışmış gibi hissetmeni istemiyorum. Çıkmanız bir ultimatoma olmamalı. Hormonal olduğum için dar görüşlü olmak istemiyorum. Anlıyor musun?"

Draco içini çekti ve gözlerini sertçe ondan kaçırdı. "Biliyorum. Mantıken anlıyorum. Neden buna ihtiyacın varmış gibi hissettiğini biliyorum. Ama-biyolojik olarak, ben-sen
-" Birkaç saniye için sözünü kesti ve çeşitli kelimelerin şeklini deniyormuş gibi çenesini yuvarladı.

Kısa ve öfkeli bir nefes aldı. "Şu anda bunu açıklayamam. Bir yürüyüşe ihtiyacım var."

Başka bir şey söylemeden odadan çıkıp gitti.

Hermione, Çapulcu Haritası'nı çıkarmadan önce bir dakika boyunca kapıya bakarak kararsızca durdu.

Sadece onun iyi olduğundan emin olmak istedi.

Birkaç dakika boyunca adamın şatoda tek başına dolaşmasını izledi. Yolu oldukça amaçsız görünüyordu. Daphne Greengrass'la karşılaşınca ağzı bir karış açık kaldı. Hermione iki noktanın duraklamasını, ayrılmasını ve sonra tekrar yakınlaşmasını izledi. Yollarını ayırmalarını bekledi ama bir dakika sonra ikisi birlikte dönüp zindanlara ve Slytherin Ortak Salonu'na doğru ilerlediler.

Hermione şaşkınlıkla haritaya bakarken Draco'nun adı diğer Slytherin isimlerinin arasında kayboluyor, sık sık Daphne'nin adının yanında, ama dakikalar ilerledikçe Astoria'nının yanında belirip sonra diğer noktaların arasında kayboluyordu.

Yarım saat sonra Hermione haritayı odanın öbür ucuna fırlattı ve öfkeyle kalan ödevlerini çantasına tıktırarak etrafta tepindi.

Muhtemelen hiçbir şeydi. Önemli bir şey değildi. Slytherin ortak salonunda bir parti vardı. Cumartesi gecesi. Draco elbette gidecekti.

Bu konuda üzülecek ya da endişelenecek bir şey yoktu.

Draco'yla biraz kavga etmiş olsalar bile. Draco'nun hışımla kaçtığı ve sonra da bütün yıl boyunca agresif bir şekilde peşinden koşan bir kızın kollarına doğru yürüdüğü bir kavga.

Hermione'nin midesi yanıyordu ve yutkundu. Gerçekten,

Daphne ve Astoria Greengrass nereden ?

Parmak uçları hafifçe kıvılcımlandı ve parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. Belki de zindanlara inmeliydi.

Hayır. Önemli bir şey değildi.

Draco ondan hoşlanıyordu, bu yüzden üzgündü. Yapmazdı.

Yapmazdı. Yani bunu düşünmek için bile bir neden yoktu.

Sadece boşluğa ihtiyacı vardı. Onu takip etmek yapışkanlık olurdu. Omega-ish.

Bir çocuk tepinip sonra onun peşinden gitmeyecekti.

Geri dönecekti.

Kendine sarıldı. Belki de gidip bir süre Gryffindor ortak salonunda takılırdı. Draco'yla çıkmaya başladıklarından beri oraya pek gitmemişti. Belki arkadaşlarını da görmeye giderdi.

Hareket etmeden kapıya baktı.

Geri gelebilirdi. Akşamı birlikte geçirmeyi planlıyorlardı çünkü üç gündür birlikte olmamışlardı. Bir gece Astronomi dersi vardı, ertesi gece de viziteye çıkacaktı, sonra da onun Astronomi dersi vardı, böylece ödevlerinin çoğunu Cumartesi günü erken saatlerde tamamlamışlardı, böylece final ödevlerinden geri kaldıklarından endişelenmelerine gerek kalmadan birlikte uzun bir akşam geçirebileceklerdi.

Sonra ağlayarak her şeyi mahvetti ve St Mungo'daki anketini dışarıda bırakarak her şeyi daha da mahvetti.

Muhtemelen kısa bir süre sonra geri dönecektir.

Yatağında sıkı bir top gibi kıvrıldı ve gelecek dönem için Biçim Değiştirme ders kitabını okudu.

Gözleri düşmüştü ve kapı tıklandığında saat gece yarısını çoktan geçmişti. Draco içeri girerken başını sertçe kaldırdı.

Saçları dağınıktı ve gömleğinin üst düğmesi açıktı. Yüz ifadesi gözle görülür biçimde rahatlamıştı.

Hermione tek kelime etmeden ona baktı.

"Özür dilerim. Slytherin Ortak Salonu'nda Noel partisi varmış, unutmuşum," dedi Draco, dikkatle yatağa doğru ilerleyerek. "Beklemene gerek yoktu."

Hermione'nin ağzı seğirdi. Onsuz uyuyamayacağını söylemedi. Sadece kitabını kapatıp bir kenara koydu.

Adam sarhoş görünüyordu. Onu daha önce hiç sarhoş görmemişti ama yüz ifadesinden, tuhaf yürüyüşünden ve aşırı kesin konuşma tarzından emindi.

Cüppesini çıkarmadan ağır bir şekilde yatağa düştü. Bir kolunu kızın beline doladı ve sanki bir yastıkmış gibi onu kendine çekti.

Yüzünü onun omzuna gömdü. "Kahretsin, harika kokuyorsun. Kimse senin kadar güzel kokamaz. Şeftaliden nefret ederim."

Hermione seğirdi. "Bu gece çok fazla cadı kokusu mu alıyorsun?"

"Bir Noel partisinde bunu yapmamak çok zor," diye mırıldandı tenine

karşı. "Oh."

Ökseotuyla süslenmiş Slytherin ortak salonunun görüntüleri gözlerinin önünden geçti.

Bir elini onun omzuna koydu ve gizlice kokladı. Adam çoğunlukla ateş viskisi gibi kokuyordu. Parfüm kokusu aldığını sanmıyordu. En azından saçında yoktu ama burnu onunki kadar keskin değildi. Bir şeyin kokusunu aldı ve kaşları çatıldı.

"Draco, dışarı çıktın mı?"

"Hmm?" Uyukluyor gibi görünüyordu. "Mhmm. Geri dönerken. Bir şey göndermem gerekiyordu."

"Sokağa çıkma yasağından sonra Baykuşhane'ye mi gittin?" Ses tonundaki şaşkınlık çok açıktı.

"Baykuşlar gececidir, Granger." Küçümseyici tonu sesindeki bulanıklığı kesiyordu. "Yalnız değildim. Blaise, Daph ve Astoria da benimle geldi."

"Daphne kendisi ve Astoria için tatillerde Malfoy Malikanesi'ne bir davetiye ayarlamaya çalışıyordu."

Hermione birden midesinin küçüldüğünü hissetti. "Oh."

Ona hâlâ kızgınlığı sırasında yanında kalıp kalmayacağını sormamıştı. Sürekli sormak istiyordu -kendine sürekli soracağını söylüyordu-

Sürekli erteliyordu.

O akşam bu konuyu açmayı planlamıştı ama adam gitmişti.

Bundan kaçınmaya devam etti. Draco'ya güveniyordu; Draco'dan hoşlanıyordu ama son sıcaklık hâlâ çiğ geliyordu.

Olayın ardından geçen iki aylık duygusal yıkımın etkisinden hâlâ kurtulamadığını hissediyordu ve son zamanlarda ruh bağı kurma arzusu bir saplantı haline gelmişti.

Bunun sadece biyolojik olduğunu biliyordu ama duyguları umursamıyordu.

Özellikle son bir hafta boyunca, ondan kendisini ısırmasını istemekten, ona yalvarmaktan kendini alıkoymak için defalarca dilini ısırmıştı.

Bir yanı yoğun bir şekilde buna odaklanmıştı. Sanki tüm hayatındaki yanlış giden her şey anında çözülecekmiş gibi. Eğer onu şimdi ısırırsa ve sonra da kızgınken ısırırsa, başına bir daha asla kötü bir şey gelmeyecekti.

Böyle hissettirdi.

Bu kendisiyle ne kadar tartışır, tartışsın, zihinsel olarak bu fikre temel, sarsılmaz, vazgeçilemez bir düzeyde uyum sağlamıştı.

Ateşlenmeyi ve sonra ateşten hâlâ bağlanmamış olarak çıkmayı düşünmek, açıkta kalan bir siniri tırmalamak gibiydi.

Sonra Mart'ta tekrar. Ve

yine Haziran'da.

Tekrar kızışmak istemiyordu. Daha iyi olacak olsa bile. Draco ortadan kaybolmasa ve sonrasında onu terk etmese bile.

Bunu hiç yaşamak .

Vücudunun buna hazırlandığını hissedebiliyordu. Hormonları yükseliyordu. Zaten biraz kontrol edilemez gelen kıvrımları daha da artmıştı. Son bir hafta içinde bir beden büyümüşü. Draco onu şatoda uğursuz bir koruma gibi takip etmeye başlamıştı ve Theo, Neville ve diğer Alfalar şu anda ona yakın bir yerde olmayı , ancak bir sınıfa girdiği anda gözlerinin karardığını fark ediyordu.

Artık şaşkın bir bakış değildi. Açlıktı.

Kızgınlığı yaklaşıyordu ve biyolojisi çoktan agresif bir şekilde yakınlardaki Alfalara bunun sinyali veriyordu.

Draco olmasaydı muhtemelen çoktan karantinaya alınması gerekirdi.

-Birdenbire daha da uzamış ve kaslanmıştı. Sıska, sivri uçlu hali çoktan yok olmuştu. Ondan neredeyse bir buçuk santim daha uzundu ve fiziği fit olmanın ötesine geçip kanlı bir ahır kapısı gibi inşa edilmişti. Bir insanın bu kadar gergin ve belirgin kas kütesine sahip olması mantıksız görünüyordu.

Neville kıyaslandığında zayıf ve yetersiz beslenmiş görünüyordu ve Beta erkekleri Hermione'ye neredeyse endişe verici derecede küçük görünüyordu.

Kitapların hiçbirinde ikincil Alfa büyüme ataklarından bahsedilmiyordu, Hermione bunun bir ilişki içinde olmalarıyla ilgili olduğundan şüpheleniyordu ama bağlı değildi; büyübiyolojisi onun özelliklerini artırmaya çalışıyordu.

Bağlanmayı sonsuza dek ertelemeleri, adamın büyümeye devam edeceği ve kadının sonsuza dek daha da kıvrımlı olacağı anlamına mı geliyordu?

Alfa-Omega biyolojik dinamiklerinin tuhaf özellikleri, daha fazla test edilmesi veya denenmesi tavsiye edilmeyen bir şey gibi görünüyordu.

Hermione bunun mantıklı bir sonuç olduğundan oldukça emindi. Ancak bilinçaltı hemen bilimsel ve etik kaygılarından uzaklaşıp ikincil bir sonuca yöneldi: "ısır beni, ısır beni, ısır beni, Alfa."

Sadece bir aydır çıkıyorlardı. Bir ay. Kendine sürekli hatırlatıyordu. Bir önceki yıl bu zamanlarda, bir savaşta karşı taraflarda yer almışlardı.

Bir çocukla sadece bir ay çıktıktan sonra ruh bağı kurma fikrini düşünmek bile son derece hormonal ve olgunlaşmamış bir davranıştı.

Öyleydi.

Yani yapamadılar. Bu konu hakkında konuşmadılar. Okula ve birbirlerini tanımaya odaklanmaya çalışmışlardı.

Onun elemeleri hakkında konuşmamışlardı bile. Draco onun yaklaşmakta olan kızgınlık dönemindeki varlığına ya da yokluğuna dair herhangi bir imada bulunmamıştı.

Elbette farkında olmalıydı. Noel tatilini Malfoy Malikânesi'nde Yeşilçamlılarla geçirmeyi planlamıyordu. Ondan hoşlanıyordu ve biyolojik olarak orada olmak istememesi mümkün değildi.

açmasını bekliyor olmalıydı. Dudağını

ısırdı ve sonra tereddüt etti.

Gözlerini kapattı. Bunu yapabilirdi. Erkek arkadaşına tatil planlarını sordu. Bu tamamen mantıklı bir soruydu. O bir Gryffindor'du ve bu şimdiye kadar yaptığı en az korkutucu şeylerden biriydi.

Gözleri aniden açıldı ve o anda aklına gelen şey muhtemelen Draco'nun ondan ayrılıyor olmasıydı.

"Draco, tatil için Hogwarts'ta mı kalıyorsun?" diye ağzından kaçırdı.

Yankılanan bir sessizlik oldu.

Sanki bütün bu süre boyunca kalbi durmuş gibi

hissetti. Draco hiçbir şey söylemedi.

Hermione yutkundu.

"Draco?" Yüz ifadesini görmek için başını eğdi. Uyuyordu.

İnanamayarak küçük bir nefes verdi.

"Draco mu?"

Hiçbir şey.

"Draco, sana bir şey sormam gerek. Draco?" Omzunu yüzüne dokundu ama Draco yanıt vermedi.

Vazgeçmeden önce onu iki kez daha uyandırmaya çalıştı.

Elini geri çekti ve tavana bakarak kalbi çarpmaya devam ederken düşünmeye çalıştı. Ne kadar sarhoş görüldüğü göz önüne alındığında, yarın sabah bu konu hakkında konuşmak muhtemelen tavsiye edilemezdi. Belki öğle yemeğinden sonra ona özel olarak sorabileceği bir nokta bulabilirdi. Öğleden sonra Ginny ile Biçim Değiştirme çalışacağına söz vermişti. Belki Draco'yla konuşması çok uzun sürmezdi. Ya da akşama kadar bekleyebilirdi.

Yarın öğleden sonra ya da akşam ona soracaktı. Soracağına dair kendine söz verdi.

Kollarını adamın omuzlarına doladı, ta ki adamın vücut ısınıyı kıyafetlerinden hissedinceye kadar.

Draco'dan önce uyandı. O sabah seks olmayacağından emindi. Çok sarhoş olmuştu. Ne kadar ağır uyuduğunu düşününce, akşamdan kalma olacağından emindi.

Onun altından sıyrıldı ve hızlıca bir duş aldı. Giyindikten sonra yatak odasına yöneldi ve Draco'yu yarı uyanık, kolunu gözlerinin üzerine atmış halde buldu.

"Akşamdan kalma iksiri getirmemi ister misin?" diye sordu odanın diğer ucundan.

Başını hafifçe oynattı. "Blaise'den bir tane alırım. Dün gece unutmuşum." Ön kolunun altından ona baktı. "Dışarı mı çıkıyorsun?"

Sesi kalın ve cızırtılıydı. Hermione bir bardak su yarattı ve getirip onun yanındaki masaya koydu.

"Postaya vermem gereken bazı şeyler var," dedi onun gözlerine bakmadan.

Adamın çenesinin seğirdiğini gördü.

"Ayrıca kütüphaneye teslim etmem gereken birkaç kitap var, onları erken iade etmem gerektiğini düşündüm, böylece sıradaki bir sonraki kişi bugün alabilir."

"Üzgünüm, bu sabah hiçbir şey için hazır değilim. Seni sonra yakalarım." Yer değiştirdi ve yüzünü buruşturdu. "Eğer beklerseniz, bir dakika içinde kalkacağım."

Hermione başını salladı. "Yapma. Ben iyiyim. Kahvaltıda ya da sonrasında görüşürüz. Bu öğleden sonra Ginny'yle ders çalışacağım, sanırım bahsetmiştim."

Başını onaylarcasına kademeli olarak hareket ettirdi.

Hermione dudaklarını yaladı. "Sonra görüşürüz o zaman."

Topuklarının üzerinde döndü ve dışarı çıktı. Gözleri diken diken olmuştu ve nedenini bile bilmiyordu. Lanet olası hormonlar.

Hızla Baykuşhane'ye doğru yürüdü. Okul baykuşlarını postayla gönderirken, Draco'nun kartal baykuşunun yerinde olmadığını fark etti. Eğer dönmediyse,

Bu da Draco'nun gönderdiği mektubun muhtemelen Malfoy Malikânesi'ne gönderildiği anlamına geliyordu.

Arkasını döndü ve kütüphaneye yöneldi.

Büyük Salon'a vardığında Draco çoktan Blaise, Theo, Pansy ve Daphne'yle birlikte Slytherin masasına oturmuştu.

Çenesi seğirdi ve aceleyle Gryffindor masasına doğru yürüdü.

Ginny zaten oradaydı, gözleri bulanıktı. "Bir Gryffindor'un Noel partisini kaçırdım."

Hermione gözlerini kırıştırdı. "Oh, o da dün geceydi."

Ginny başını salladı. "Tatilden önceki son cumartesi. Tanrım, Seamus gençleri yatağa gönderdikten sonra beni iğrenç bir karışımı denemeye ikna etti. Neyin gerçek neyin halüsinasyon olduğundan bile emin değilim. Sanırım birisi bir aslan yarattı, ama ben hala bunu sorguluyorum."

Hermione kaşlarını kaldırdı ve Slytherin masasına doğru bakmaktan kaçındı. "Görünüşe göre büyük bir partiyi kaçırmışım."

"Slytherin partisinde miydin?" Ginny şöyle bir baktı ve bıçağını bırakarak tüm dikkatini Hermione'ye verdi.

"Hayır. Ödev yapıyordum. Dün gece pek de sosyal bir şeyler yapma havamda değildim."

"Doğru. Kendine geliyorsun-" Ginny kaşlarını imalı bir şekilde kaldırdı.

Hermione başını salladı.

"Bu zor olmalı. Yani, Neville şu anda sana bakamıyor bile. Hayal mi görüyorum? Çünkü yemin ederim Malfoy geçen hafta daha da irileşti. Onun gibisini hiç görmemiştim. Çıplak elleriyle bir sentoru alt edebilecek gibi görünüyor."

Ginny Slytherin'e takdir dolu bir bakış attı.

Hermione'nin kaşığı tutuşu sıkılaştı ve çenesi seğirdi. Kendini hastane kanadında Ginny'yi ısırıldığı zamanı sevgiyle hatırlarken buldu. Gözlerini kırptırdı.

"Dracodan hoşlanmadığını ," dedi gergin bir sesle.

"Ondan hoşlanmamak ve bir aşk romanının kapağındaki karaktere benzediğini fark etmek birbirini dışlayan şeyler değil," dedi Ginny yüce bir ses tonuyla. "Ayrıca, dikişleri patlayan tek kişi Malfoy değil. Bluzunun düğmelerine fazla mesai mi ödüyorsun?"

Hermione aşağı baktı ve göğsünün üzerindeki düğmelerin gerçekten de kopup birini kör etmenin eşiğinde olduğunu fark etti. Cüppesini aceleyle çekip kapattı.

Yutkundu. "Sanırım benimle ilgili. Bağlı olmadığımıza göre, benim teorime göre büyü güçleniyor, biyolojik zorunluluğu artırmaya çalışıyor."

Ginny'nin gözleri büyüdü. "Aman Tanrım. Bu ne anlama geliyor?"

Hermione yulaf ezmesine baktı. "Bilmiyorum. Dün gece Draco'ya bu konuyu açacaktım ama kavga ettik ve sonunda çekip gitti."

Ginny uzun bir süre sessiz kaldı. "Ayrıldınız mı?" dedi nazikçe.

Hermione'nin boğazı düğümlendi. "Hayır. Beş saat sonra geldi, Slytherin Noel partisinden çok sarhoş dönmüştü. Bu sabah da akşamdan kalmaydı. Sanırım onunla bugün daha sonra konuşacağım."

"Bu öğleden sonrayı iptal etmek ister misin? Biçim Değiştirme işim var, gerek yok."

"Hayır. Sorun değil. Bu hafta sonu için programımda vardı, muhtemelen kendi planları vardır. Onu önce ya da sonra yakalarım." Hermione'nin gözleri tekrar Draco'nun Daphne'nin yanında oturduğu Slytherin masasına kaydı.

Kahvaltı için iştahu aniden kesildi ve saçlarının çatırdadığını hissedene kadar odanın diğer ucuna baktı.

"Hermione."

"Hermione."

Ginny onu omzundan dürttü.

Hermione şöyle baktı. "Ne?"

"Sen iyi misin? Daphne Greengrass'ın kafasında bir delik açmaya çalışıyormuş gibi görünüyorsun."

Hermione Büyük Salon'a dönüp baktı. "Draco'yla oturuyor."

Ginny homurdandı. "Draco ve Zabini'nin *yanında* oturuyor. Hermione-Malfoy sana kafayı takmış durumda. Sana otuz kere falan baktı ve sen Daphne'ye dik dik baktığın için farkına bile varmadın." Ginny bir elini Hermione'nin omzuna koydu. "Bence şu anda çok hormonal bir dönemdesin ve bu seni utangaç yapıyor. Muhtemelen Malfoy'la konuşmalısın."

"Yapacağım. İeceğim." Hermione'nin boğazı aniden kurudu ve kendine bir bardak balkabağı suyu doldurdu. "Mantıken anlıyorum - biliyorum, öyle davranıyorum -" keskin bir nefes aldı. "Bir yanım, bu konuşma iyi gitmezse kendimi kaybedecekmişim gibi hissediyor. Kendime düşünmek için daha fazla zaman verirsem daha iyi bir yerde olacağımı hissediyorum. Bunun yerine giderek daha fazla ağlıyorum."

"Bence beklemek yapılacak en yanlış şey."

"Gerçekten mi? Bunu hiç düşünmemiştim," dedi Hermione hırçın bir sesle.

Ginny birkaç saniye sessiz kaldı. "Bunu söyleyenin ben olduğuma inanamıyorum ama belki de bu Noel'de ikiniz birbirinize bağlanmayı düşünmelisiniz."

Hermione sertçe Ginny'ye baktı, o da omuz silkti.

"İkinizin biyolojiyle şekilde oynamanız gerektiğini sanmıyorum. Bağlanmamanız işleri karıştırıyor gibi görünüyor, hem de çok. Sizin durumunuza benzeyen tüm literatürü okuduk. Bağlanma olmadan sizinki gibi bir ilişkinin örneği yok. Hiç kimse bunu yapmadı. Hiçbir yerde, hiçbir zaman. Sağlıklı olması mümkün değil. Yani, yumurtalık ameliyatı olmak için Temmuz'a kadar gelebileceğini sanmıyorum. St Mungo's bunu biliyorsa ve başvuru süreci bu yüzden bu kadar uzunsa hiç şaşırmam."

Bu düşünce Hermione'nin aklına gelmişti ama Ginny'nin de aynı kuşkuyu dile getirdiğini duymak yüzüne bir tokat yemek gibiydi.

Daphne'nin Draco'yu şakacı bir şekilde dürtmesini izlerken dudakları kıpırdadı.

"Daha bir aydır çıkıyoruz, Ginny," dedi Daphne'ye çatalını defalarca sapladığını hayal ederken. "Bağlanma hakkında konuşmadık bile."

"Belki de yapmalısın. Siz ikiniz fiendfyre ile oynuyorsunuz. Malfoy'dan hoşlanmıyorum, müstakbel eşiniz ya da ona her ne demeye karar verdiyseniz o olmamasını tercih ederim, ama açıkça görülüyor ki diğer Alfa seçeneklerini düşünmekle ilgilenmiyorsunuz ve 'Sihir bağıyla uğraşma' Büyücülük dünyasında oldukça temel bir kuraldır. Eminim Malfoy da bunu biliyordur, o yüzden muhtemelen senin kendine gelmeni bekliyordur ya da hala üzerinde çalıştığın şey her neyse."

Hermione yutkundu. "Belki de haklısın. I-"

Odanın kanat çırpma sesleriyle dolması ve Büyük Salon'un alçalan baykuşlarla dolmasıyla düşünce treni sona erdi.

Draco'nun kartal baykuşu büyük bir paket taşıyarak Slytherin masasına doğru süzüldü. Draco'nun gözleri parladı ve baykuşuna bir sosise yedirip büyük bir zarf çıkarırken gözle görülür bir şekilde hevesli görünüyordu. Zarfı açıp içindekilere hızla göz gezdirdi.

Sırıttı ve sonra mektubu Daphne'ye uzattı, Daphne kâğıdı Draco'dan kapıp okurken yüzünde açıkça heyecanlı bir ifade vardı.

Daphne okurken Draco paketi açmaya başladı. Birkaç kat ağır kâğıda dikkatle sarılmıştı.

Hermione, Draco'nun sargının son katmanını da çekip çıkarmasını dikkatle izledi. Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki neredeyse hiçbir şey duyamıyordu.

Kitaptı.

Kesinlikle çok güzel bir kitaptı.

Koridorun öbür ucundan bile bunun muhteşem bir kitap olduğunu görebiliyordu. Koyu yeşil deri ve kapağında ışıktaki parıldayan yaldızlı işlemler vardı.

Parmakları ona dokunma arzusuyla seğirdi.

Draco kitabı açtı ve yavaşça birkaç sayfayı çevirdi. Kitabı tutuş şekli paha biçilmez bir kitap olduğunu gösteriyordu. İçindekilere tamamen dalmıştı.

Birkaç dakika sonra dikkatle kapattı ve etrafındaki herkese gösteriyor gibiydi. Draco'nun yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı ve diğer herkes de hayranlık duyuyor gibiydi; Daphne hariç, onun nutku tutulmuş gibiydi.

Daphne belli belirsiz bir elini kitaba doğru uzattı ve Hermione'nin etrafındaki hava titreşti. Daphne elini geri çekti ve kitaba bakmaya devam etti.

Hermione rahat bir nefes aldı. Kitap Daphne için yazılmış gibi görünmüyordu.

Belki de kitap Hermione için bir Noel hediyesiydi. Öyle olduğunu

düşündüğü için değil. Ama bu mümkündü.

Bir kitap Draco'nun ona verebileceği türden bir hediye olabilirdi ve normalde eve kitap almak için yazdığında bunu ona söylerdi. Yani belki.

Elbette tahmin etmiyordu, belki de sadece bir kompozisyon için ek bir referansa ihtiyacı vardı.

Draco masadan kalktı, çarpık bir şekilde sırtarak kitabı aldı ve kolunun altına sıkıştırdı.

Baykuş geldiğinden beri Hermione'ye doğru bakmamıştı. Masaya doğru yürüdü ve sonra durdu-

-Astoria Greengrass'ın

arkasında. Hermione nefes

almayı bıraktı.

Draco uzanıp Astoria'nın omzuna dokundu. Astoria döndü ve hızla ayağa kalkarak Draco'nun karşısına geçti.

Draco sırttı ve kolunun altından kitabı çıkarıp ona uzatmadan önce bir şeyler söyler gibi yaptı.

Astoria, Daphne'nin sergilediği aynı şaşkınlık ifadesiyle baktı. Sonra elleri ağzını kapatmak için havaya kalktı. Gözyaşlarının eşiğindeymiş gibi görünüyordu. Draco kızardı ve kitabı tekrar uzatmadan önce ona gülümsedi.

Astoria'nın tüm vücudu sarsıldı ve aniden öne fırlayıp kendini onun kollarına attı.

Draco kitabı kavrayıp Astoria'yı yakaladığında gözleri şaşkınlıkla açıldı. Kararsız görünüyordu ve kolunu Astoria'nın omuzlarına dolamadan önce birkaç saniye tereddüt etti, yüzünde gerçek bir sırtış vardı.

Bir çatlama sesi duyuldu ve Büyük Salon'daki tüm cam eşyalar aynı anda paramparça oldu.

Benim Dünyam Sadece Sensin

Hermione'nin görüş alanındaki her şey kırmızıya döndü. Kendini ayakta buldu. Tek duyabildiği kendi nefes alışığıydı.

Draco sertçe başını çevirdi ve gözleri Hermione'ninkilerle buluştu.

Çenesi titredi ve onu ve Astoria'yı ateşe vermek için duyduğu karşı konulmaz arzuyu bastırmaya çalışırken ellerini yumruk yaptı. Masalar ve yemek tabakları sallandı.

Hermione derin bir nefes aldı, topuklarının üzerinde döndü ve Büyük Salon'dan dışarı fırladı.

Şatonun içinden koşarak odasına dönerken kulaklarında kan uğulduyordu.

"Kısmet!" Parolayı tükürdü ve kapıyı hızla açtı.

Hışım ile odayı geçti, tüm eşyalarını topladı ve sandığına doldurdu.

Şaşkınlık içinde ağlamıyordu. Bir hafta boyunca akla gelebilecek hemen her şey için ağladıktan sonra, histerik olmasını beklediği bir şey için ağlamıyordu.

Aksine, kendini son derece açık kafalı hissediyordu. Gözlerindeki perde kalkmış ve gerçeklik kendini yeniden göstermişti; soğuk ve kristal kadar berraktı. Artık duygusal, hormonal, biyolojik yanılsamalar yoktu.

O bir aptaldı.

Ağlak, yapışkan, hormonlu bir

salak. Bu son derece açıktı.

O ve Draco her zaman lanetlenmişlerdi. Kimse birlikte olmalarının mantıklı olduğunu düşünmüyordu. Onun arkadaşları değil. Onun arkadaşları değil.

Birkaç tesadüf ve bunu rüya gibi ve önceden belirlenmiş bir şey sanacak kadar aptaldı.

Elbette öyle hissettirecekti. Biyolojinin öyle görünmesi istenirdi, böylece teslim olmak kolay olurdu; mantığı bir kenara bırakır ve büyüsünü ve duygularını bir başkasına bağladığı eş bağımlı bir ilişkinin sağlıklı ve romantik olduğuna inanırdı. Hatta ideal.

Sunum onun buna kanmasını istiyordu. Biyolojik bağımlılığının sadece katlanılabilir değil, kader olduğuna inandırmak için. Draco onun için sadece doğru kişi değil, ruh eşiydi de.

Saçmalık. Hepsi saçmalıktı.

Ruh eşi diye bir şey yoktu. Bu sadece, temelde büyülü bir olduğu gerçeğinin aşağılayıcılığını ve dehşetini bir şekilde katlanılabilir bir duygu haline getirmek için bir peri masalıydı.

"Kader" bu kadar çok orgazmla birlikte gelirken kendi kaderini tayin etmek kimin umurundaydı?

Sandığını tekmeledi ve bir kucak dolusu kitabı iterken küfretti. Kapı tıkladı ve döndüğünde Draco'nun arkasında durduğunu gördü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, onun yanından geçip yarı dolu sandığına bakarak.

Kitap artık onda değildi, muhtemelen Astoria'ya bıraktığı için.

"Gryffindor Kulesi'ne geri dönüyorum," dedi bir gün önce köşeye attığı bir yığının çamaşırını kaptığı gibi yürürken. "Sanırım en mantıklısı bu."

"Hermione-"

Hermione ona sırtını döndü. "Artık bunu yapmak istemiyorum. Sanırım bu bir hataydı. Toplanırken bunun bir hata olduğunu fark ettim. Sanmıyorum-," başını eğdi ve ayakkabılarına baktı. "St Mungo's'un beni onaylamak gibi bir niyeti olduğunu sanmıyorum, muhtemelen ben vazgeçene kadar beni oyalıyorlar. O yüzden muhtemelen Charlie'ye yazmalıyım. Biyolojik faktörler bunu gerçek bir şey haline getiriyormuş gibi davranmaya devam etmek istemiyorum" -sesi hafifçe çatallaştı- "gerçek."

Banyoya girdi.

Diş fırçasını, tarağını ve şampuanını alıp bastırıcı kutusunun içine tıktırdı. Çıkmak için döndüğünde Draco kapıyı kapatıyordu.

Solgunluktan griye dönmüştü. "Hermione-Charlie Weasley. İstedğin kişi bu."

Bunu söyleme şeklinin bir soru mu yoksa bir ifade mi emin değildi.

Ona baktı ve sanki göğsünde bir mağara varmış gibi hissetti. "Artık bunu yapmak istemiyorum. Son zamanlarda gittikçe zorlaşıyor ve artık dayanabileceğimi sanmıyorum."

Onu geçmeye çalıştı ama adam kapı aralığını doldurdu.

"Hermione, bunu Büyük Salon'da olanlar yüzünden mi yapıyorsun?"

Hermione gözlerini kaldırdı. Soğuk, sakın kristal hissi eriyip gidiyordu ve hüngür hüngür ağlayacakmış gibi hissetmeye başlamıştı. Midesinin normalde oturduğu yerde dipsiz bir kuyu varmış gibi hissediyordu.

"Bu sadece buzdağının görünen kısmı, değil mi?" dedi soğuk bir sesle. "Greengrasses senin yedek seçeneğin mi? St Mungo's'tan rahatsız oldunuz ve gidip kendiniz için bir şeyler ayarlamaya karar verdiniz - önleyici olarak?"

Sonunda sesi hafifçe kırıldı.

Draco şaşkıın şaşkıın baktı. "Ne? Hayır. Hermione, Astoria bana sarıldı-"

"Biliyorum!" Dirsekleyerek geçmeye çalıştı ama Draco yerinden kıpırdamadı. Oflayıp pufladı ve ona ters ters baktı. "İzliyordum. Baykuşun geldiğı andan itibaren her şeyi gördüm."

Kızgın bir kahkaha attı. "Kabul ediyorum, bu işleri kolaylaştırıyor. Ağlamadan düşünemeyecek kadar hormonlarım olmasına rağmen seninle yapacağım tüm bu konuşmalar için hazırlanmaya çalışıyordum ve sonra sen dün gece gittin. Geri geleceğini düşünmüştüm. Ama yapmadın, saatlerce yapmadın. Ve şimdi-

Kısık bir sesle hıçkırdı. "Artık bunu yapmak istemiyorum. Bu yüzden Gryffindor kulesine geri dönüyorum. Bu Noel'de Greengrass kızlarıyla iyi eğlenceler, seni memnun etmeye çok hevesli görünüyorlar."

Onu yolundan çekmeye çalıştı ama adam kutuyu elinden kaptığı gibi tezgâhın üzerine geri itti ve sonra onu omuzlarından tuttu. Gözleri kocaman açılmıştı. "Hermione, yapma bunu. Lütfen bana neden bahsettiğini söyle. Çok zor olan ne? Söyle, ben de düzelteyim."

Ona ters ters baktı. Onun sırtarak Astoria'ya sarılışının görüntüsü kornealarına kalıcı olarak kazınmış gibiydi. "Astoria'ya bir kitap verdin ve sonra da tüm okulun önünde ona sarıldın. Daphne Hogwarts Ekspresi'nden beri peşini bırakmıyor ve kendisini ve kız kardeşini tatil için evinize davet ettirmeye çalıştığını duydum bile. Her şey gayet açık görünüyor. Dün gece benden ayrılmayı unutacak kadar sarhoş muydun?"

Draco şaşkınlıkla ona baktı. "Hayır. Senden asla ayrılmayacağım, seni aptal."

Hermione seğırdi. "O zaman bir harem mi kuruyorsun? Yanında bir Omega ve tatillerde eve götürebileceğın hoş bir safkan kız mı?"

Draco hafifçe sarsıldı. "Yeşilçam'la ilgilenmiyorum. Lanet bir harem istemiyorum. Ve tatil için hiçbir yere gitmiyorum. Şimdi, lütfen," omuzlarındaki tutuşu sıkılaştı ve sesi titriyordu,

"Lütfen bunu düzeltmek için ne yapmam gerektiğini söyle, çünkü benden ayrılırsan kırık bir kalpten ölebilirim."

Hermione'nin kalbi birkaç kez çarptı ve gözyaşlarına boğulmadan önce küçük bir nefes verdi.

"O zaman neden diğer kızlara kitap veriyorsun?"

Bu soruyu feryat etmek istememişti ama ağzından bu şekilde çıkmıştı. Banyonun ortasında durmuş hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu.

"Tanrım," dedi Draco onu kollarının arasına alıp göğsüne bastırarak. "Mesele bu mu yani?"

Tam olarak öyle değildi ama Hermione yine de başını salladı. Draco'nun Astoria Greengrass'a kitap verişini izlemek, karnına tekme yiyip çiğnenerek öldürülmek gibi bir şeydi.

İçini çekti ve kız cüppesinin içine ağlamaya devam ederken ona sarıldı. "Özür dilerim. Sana nasıl görüneceğini düşünmemiştim. Astoria'ya kitap vermedim, sadece aile kütüphanemden bir kitap ödünç verdim."

Derin bir iç geçirdi ve Hermione'ye daha sıkı sarıldı. "Greengrass Ailesi'nin ana soyunda bir kan laneti var. Görünüşe göre nesillerdir ailede varmış ama nadiren ortaya çıkıyormuş. Geçen yıl Astoria'da belirtileri görülmeye başladı. Kan laneti, tahmin edebileceğiniz gibi, Safkan aileler arasında bir tabudur; birçoğu duyulmasından korktuğu için kan lanetini tersine çevirmeye bile çalışmaz. Daphne, kız kardeşini kurtarmaya çalışmanın evlilik şanslarını mahvetmesini umursamadığına karar verdi. Ailesine söylemeden, Astoria'nın üzerindeki laneti nasıl bozacağına dair bilgi bulma umuduyla tüm yazı özel kütüphanelere davetiye isteyerek geçirdi."

Draco öksürdü ve boğazını temizledi.

"Daphne yaz boyunca ailemin kütüphanesini görmek istedi ama-" sesi garip bir şekilde gerginleşti, "aramızda çözülmesi biraz zaman alan bir yanlış anlaşılma oldu. Dün gece, Noel partisinde, Daphne bana

bulmaya çalıştıkları belirli bir kitap hakkında. Yaz boyunca malikâne arandıktan sonra, Blaise, Theo ve ben zamanımızın çoğunu kütüphanedeki kitapları yeniden düzenleyerek ve yeniden sıralayarak geçirdik. Daphne bana tam olarak neden Malfoy kütüphanesine erişim istediğini söylediğinde, malikanede aradıkları bir kitap olduğunu ve annemden onu göndermesini isteyebileceğimi fark ettim. Böylece Noel tatili sırasında Astoria'ya yardım edebilecek bir lanet kırıcı bulabilirler."

Hermione onun kollarında durmuş, bilgiyi işlerken gözlerini tekrar tekrar kırptırıyordu. "Daphne kütüphanenizi görmek istediği için mi bütün yıl peşinizden koştu?"

Draco tekrar öksürdü. "*Ailemin* kütüphanesi." 'Aile' kelimesine büyük bir vurgu yaptı. "Ama-evet, bu yüzden benimle takılıyordu."

Hermione kaşlarını çattı, Draco'nun Daphne'yle son zamanlardaki tüm etkileşimlerini zihninden geçirdi. "Onunla ne gibi bir yanlış anlama yaşadınız?"

Draco dondu kaldı. "Lütfen bana bunu sorma. Hermione. Bu muhtemelen hayatımda yaptığım en utanç verici şey. Benden açıklamamı istemezsen sana her şeyi veririm."

Hermione'nin merakı alevlenmişti ve başını kaldırıp ona baktı. "Bana söylemek zorundasın. Sürekli senin yanında olduğu için ona çok kızıyorum. Ben-" başını eğdi. "Geçen hafta neredeyse onu yakıyordum."

Draco Hermione'yi bırakıp beceriksizce ayaklarını sürüyerek bir elini saçlarında gezdirdi ve gömleğinin manşetlerinin düzgünlüğü konusunda ciddi bir endişe duyuyor gibiydi. Yanaklarının çukurları kırmızıya boyanmıştı ve Hermione'nin gözlerine bakmayı reddediyordu.

O kadar uzundu ki, başı kapının pervazından sadece bir ya da iki santim uzaktaydı ve omuzları o kadar genişti ki neredeyse kapıyı dolduruyordu. Orada durmuş, cüppesindeki var olmayan tozları toplarken, Hermione onun gerçekten de on sekiz yaşında çok ama çok iri bir delikanlı olduğunu hatırladı.

Kollarına kıvrılıp onu öpmek istemesine neden oldu.

Öksürdü ve yüzü bir ton daha kızardı. "Daph-Daphne yaz boyunca bir mektup yazdı, kütüphanemi görmek istiyordu ve nasıl
-Ne kadar büyük olduğunu duymuştu. Ve-" hafifçe tılandı. "Ve ailemin kütüphanesi olduğu için hiç bu açıdan düşünmemiştim ve bu yüzden-"

Boğazını temizledi ve sanki yerin onu yutmasını istermiş gibi baktı. "Kütüphane terimini benim için garip bir örtmece olarak kullandığını düşünmüştüm-" Bir elini inanılmaz derecede belirsiz bir yöne doğru beceriksizce salladı ve daha da kızardı. "Daphne'ye ilgi duymuyordum, o yüzden ne zaman yanıma oturup kütüphanelerden bahsetmeye başlasa hemen kaçıyordum."

Hermione histerik bir rahatlama hissiyle boğuldu. "Yani-"

Draco'nun kendisini tren kompartımanına fırlattığında yüzünde beliren dehşet ifadesi gözlerinin önünden geçti ve kahkahalarla homurdanarak ellerini ağzına kapattı. Tüm vücudu titriyordu ve gülmemek için kendini zor tutarken ciğerleri patlayacakmış gibi hissediyordu.

Derin bir nefes aldı ve ellerini çekti, inanamayarak ona bakarken ağzı buruştu. "Bütün bir yıl boyunca Daphne'nin senin gravürlerini denemek istediğini sandın ama aslında sadece aile kütüphaneni ziyaret etmek istedi, öyle mi?"

Draco kafası karışmış bir halde başını salladı. "Gravür değil, anlıyor musun, kütüphanem dediğinde bunun benim- benim- için bir örtmece olduğunu düşündüm."

Hermione başını arkaya atarak ve ciğerleri spazm geçirip boğulana kadar kahkahalarla inleyerek onun sözünü kesti. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Hem gülüyor hem de rahatlayarak ağlıyordu. Draco ona baktı ve Hermione onunla göz teması kurmayı başardığında çeşitli noktalarda sinirli bir şekilde güldü.

Sonra yutkundu ve onun iki büklüm olup yere yığılmasını izledi. Üç ayını Daphne'den giderek artan bir tutkuyla nefret ederek geçirmişti ve Daphne sadece bir kütüphane kitabının peşindeydi.

Sonunda Hermione sakinleşti ve oturup soluklanmaya çalıştı. Ciğerleri yanıyordu ve sürekli hıçkırıyordu.

"Ee-" sesi hafıftı ama alttan alta gergin bir hava vardı, "yine de gidecek misin?"

Hermione başını salladı ve ısınan yüzünü ovuşturdu. Başka tarafa baktı. "Dün gece sen gittikten sonra, belki de St Mungo's'taki mülakattan dolayı benden  almak için gidip Yeşil imenleri tatil için maliknene davet etmişsindir diye düşündüm."

Draco hırlayarak onun yanına, yere düştü. "Tatil boyunca hiçbir yere gitmiyorum. Neden böyle düşündün ki?"

Omega bilinçaltı anında gergin bir şekilde sıçramaya başladı. Hermione banyo zemininde secdeye kapanma ve af dileme dürtüsüne karşı savaştı.

Omuzlarını kamburlaştırdı ve gözlerini kaçırdı, boğazı düğümlendi. Duygularının neye dönüştüğüne değil, ne olduğuna dikkatle odaklanmaya çalıştı. "Sen gittin. St Mungo's hakkında konuşuyorduk ve sen üzülüp çekip gittin. Seni bekledim ama geri dnmedin. Sonra geri döndüğünde bana tek söylediğin Yeşil imenlerle birlikte baykuşhaneye gittiğin oldu. Yani-"

Draco inanmamış gibi bir ses çıkardı. "Eğer düşündüğün buysa sorabilirdin."

Hermione seğirdi. "Sordum ama sen uyuyordun. Sana bugün soracaktım, ama sonra posta geldi."

Draco yüzünü ellerinin arasına gömdü. "İnsanlarla yaşadığım iletişimsizlik yüzünden doğru dili konuşup konuşmadığımın şüphe ediyorum."

Ellerini kuşağına bıraktı ve içini çekti, yüz ifadesi gergindi. "St Mungo's hakkında nasıl konuşacağımı bilmiyorum. Son zamanlarda biyolojik meselelerle başa çıkmak daha zor oldu. Ne zaman St Mungo's konusu açılrsa ve senin bunu yapacağını düşünsem-" diye kesti ve çenesi dalgalandı.

"Biyolojik olarak bunu nasıl karşılayacağımı bilmiyorum. Rasyonel olarak anlıyorum, ama içgüdüsel olarak tehlike altında olduğunu, seni kaybedeceğimi ve buna ihtiyacım olduğunu hissediyorum-"

Hermione'nin bezeleri karıncalandı ve dizlerini birbirine bastırdı.

Tereddüt etti ve başını geriye eğdi. "Yaptığımız şey - biyolojik olarak bunu işlemenin gerçekten bir yolu yok. Çoğu zaman üstesinden gelebiliyorum ama bazen -kendime hakimiyetimin dış sınırlarının nerede olduğunu test etmem gerektiğini sanmıyorum. Sen böyle konuştukça, bir hata yaparsam gidip kendini kısırlaştıracakmışsın ya da Charlie Weasley'e öfke duyacakmışsın gibi hissediyorum. Bu da-" sesi gerildi, "- görünüşe göre benim için geçerli bir endişe."

Midesi bulanırken Hermione'nin nefesi boğazında düğümlendi. "Öyle anlaşılmasını istememiştim. Özür dilerim. Öyle demek istemedim. Charlie'den söz ettiğimde, aramızdaki şey o kadar yoğun ki, bu yoğunlukla nasıl başa çıkacağımı bilemiyorum. Bu ilişkiyi bir tür kazık gibi hissettirmemeye çalışıyorum. Bu yüzden sana St Mungo'dan bahsettim, kapana kısılmış gibi, istesen de çıkamayacakmışsın gibi hissetmemen için çünkü tüm geleceğimi senin etrafında planlıyorum." Yutkundu.

Birkaç saniye sessizlik oldu.

"Granger" -Draco ona ne zaman sinirlense soyadını kullanmaya geri dönüyordu- "Senden asla ayrılmayacağım. Aman Tanrım." Alay etti.

"Sana aşığım." Kısa bir kahkaha attı. "Bunu sana tuvalette söylemek niyetinde değildim, ama ne zaman söyleyecek olsam, sadece bir haftadır, iki haftadır ya da bir aydır çıktığımızı, bunun muhtemelen biyoloji olduğunu ve muhtemelen ayrılacağımızı söyleyip duruyorsun. Söylememekten yoruldum. Ben sana aşığım. Eğer kendini kısırlaştırırsan, ben yine de sana aşık olacağım. Benim yerime Charlie Weasley'i ya da başka birini seçersen -Muhtemelen bunu asla atlatamayacağım ve sana hâlâ aşık olacağım."

Hermione'nin parmakları kıpırdadı. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki, sanki gümbürdüyordu. Kendini ona doğru fırlatmak istedi ama kendini zorladı.

Kıpırdamadan dur. "Emin misin?"

Ona baktı. "Evet." Ses tonu kırılmış ve biraz ve bu onun içini burktı. "Bu konuda oldukça eminim. Bu senin için gerçekten yeni bir haber mi? Söyleyemiyor musun?"

Hermione kulaklarının ucunun ısındığını hissetti. "Şey," dedi sesi titreyerek, "biyoloji yüzünden herhangi bir şeyden emin olmak çok zor."

Draco'nun gözleri titreyip sertleşti ve başka tarafa baktı. "İşte bu yüzden daha önce söylemedim. Gerçekten önemli olmayacağını hissediyordum. Biyoloji yüzünden sana aşık olmadığımı neden bildiğimi bilmek ister misin? Çünkü sadece biyolojik olarak ne istediğimi dinliyor olsaydım, seni Eylül'de, Ekim'de ya da o zamandan beri herhangi bir günde ısırdım. Sana her baktığımda seni ısırmak istiyorum, böylece eninde sonunda sıçıp batıracağım ve seni kaybedeceğim endişesinden kurtulabiliyorum."

Hermione'nin ağzı açık kaldı ve nefes nefese kaldı. Bezleri zonklamaya başlamıştı, bu da diğer yerlerinin de zonklamaya başlamasına neden oldu. Parmakları ona doğru ilerlerken kıvranıyordu.

Alfa. Alfa, lütfen.

Kaşlarını çatarak başka tarafa baktı. "Ama yapmayacağım. İstedğin şey benim için seni elimde tutmaktan daha önemli."

Isır beni. Lütfen, Alfa. Hermione bir iniltiyi yuttu.

Aniden ayağa kalktı. "Bunu geri söylemeni beklemiyorum. Fikrini değiştirmeni ya da ben söyledim diye Omega olmayı umursamadığına karar vermeni beklemiyorum. Sadece bunları yapmayı bırakman ve bunu benim için yaptığını söylemen için söylüyorum. Çıkmak istemiyorum, o yüzden benim yüzümden olduğunu söylemeyi bırak. Bu beni ölümüne strese sokuyor." Çıplak elleriyle bir sentoru yere sermek ister gibi görünüyordu.

Hermione dudağını kemirdi ve ayağa kalktı. Boğazının düğümlendiğini hissetti. Adamın kollarına atılıp kendisini ısırması için yalvarma dürtüsüne karşı mücadele ediyordu. *Alfa. Alfa, lütfen.*

Dürtüsünü şiddetle bastırdı.

Derin, titrek bir nefes aldı ve ellerini sıkı yumruklar haline getirdi. "Ben sadece sorumlu olmak istiyorum. Son zamanlarda çok duygusaldım ve biyoloji o kadar yoğunlaştı ki doğru düşünmek zorlaştı. Burada tüm hayatımızdan bahsediyoruz Draco. Ya hepsi sadece-"

"Bir kez daha 'biyoloji' dersin aklımı kaçıracağım," dedi Draco sinirden titreyen bir sesle.

Hermione dudaklarını birbirine bastırdı ve sustu.

Draco derin bir iç çekti ve başını kapının pervazına yasladı. "Tam olarak ne istiyorsun? Seni bir şekilde emin hissettirecek ne bekliyorsun?"

Hermione ayaklarını sürüyerek beceriksizce bastırıcı ilaç şişelerini düzeltmeye başladı. "Bilmiyorum. Duygusal konularda pek iyi değilimdir."

Draco uzun bir süre sessiz kaldı. "Tamam," dedi sonunda. "Peki, bana haber ver. Eğer olursan."

"Büyücülük dünyasında 'Sihir bağıyla uğraşma' oldukça temel bir kuraldır. Eminim Malfoy da bunu biliyordur, o yüzden muhtemelen senin kendine gelmeni bekliyordur ya da hâlâ üzerinde çalıştığın şey her neyse."

Hermione tereddüt etti ve kalbi çarpmaya başladı. "Draco, kızgınlığım sırasında benimle birlikte olacak mısın?"

Sertleşti ama başını kaldırıp ona baktığında yüz ifadesi dikkatle kapalıydı. "Eğer öyle olmamı istiyorsan."

Kalbi boğazına kaçmış, onu boğuyormuş gibi hissediyordu. "Olmak istiyor musun?"

İnanılmaz bir kahkaha attı. "Elbette. Grang-Hermione, yapmayacağımı mı sandın?"

Yutkundu ve bileklerini sıkıca kavradı. "Biyolojik olarak nasıl işlediğini biliyorum ama duygusal olarak emin olmakta zorlanıyorum. Yapışkan olduğumu ya da istemiyorsan olmak zorunda olduğunu hissetmeni istemiyorum-"

"Hermione-" Draco hafifçe şaşırılmış gibi başını salladı. "Bu ilişkide yapışkan olanın sen olduğunu mu sanıyorsun?"

Boğuldu ve gözyaşlarına karşı koydu. "Tüm kitaplar Omegaların ne kadar muhtaç olduğundan bahsediyor. Yapmamak için çok uğraşıyorum-"

Draco alnını kapının pervazına öyle sert vurdu ki oda sarsıldı. "Hayatımı sikeyim. Tam da birbirimizi hâlâ herhangi bir konuda yanlış anlayamayacağımıza emin olduğum anda-" kendi kendine konuşuyor gibiydi.

Onun gözlerinin içine bakmak için döndü. "Yapışkan olan benim. Bunu muhtemelen tüm şatodaki herhangi biriyle doğrulayabilirsin. Seni bir köpek yavrusu gibi takip ediyorum. Sana dokunmadan duramıyorum. Seninle birlikte olmadığım zamanlarda, bir şekilde seninle ilgili olmayan bir düşünceyi zar zor oluşturabiliyorum. Lütfen, Sihir aşkına, istediğin kadar yapışkan ol. Buna bayılırım. Genelde öyle olmaman aslında inanılmaz ama inanılmaz derecede yararsız."

Keskin bir tıslama çıkardı ve onu bileğinden yakaladı. "Bu konuşmayı tuvalette yapmaktan bıktım."

Onu banyodan çıkardı, kanepenin yanından, sandığının yanından geçirdi ve yatağa götürdü. Onu kucağına alıp oturdu, uzun bir sarılmayla göğsüne bastırdı ve yüzünü saçlarının arasından omzuna gömdü.

Hermione kaşlarını çatmadan önce birkaç dakika sessizce oturdu. "Konuştuğumuzu sanıyordum."

Başını kaldırdı ve ona baktı. "Aslında şu anda konuşmak istemiyorum. Benden ayrılmaya çalıştın. Oldukça soğukkanlı olduğumun farkındayım, ama aslında bunu atlatabilmiş değilim."

Sesi kalındı. Kalbinin göğsünde hızla çarptığını duyana kadar ona sarıldı. Midesi suçluluk duygusuyla burkuldu ve daha da sokuldu, kollarını onun boynuna doladı ve parmaklarını saçlarına doladı.

"Özür dilerim. Çok üzgünüm, Draco. yapmamalıydım. Aşırı tepki gösterdim ve bazı şeyleri varsaydım. Sana açıklama şansı bile vermedim. Ginny tam anlamıyla bana bazı konularda güvensiz olduğumu söylüyordu, sonra senin Astoria'ya sarıldığını gördüm ve kendimi kaybedip her şeyi berbat ettim."

Draco onu daha sıkı sıkı. "Tam olarak iyi sayılmaz ama üstesinden geleceğim. Sadece-eğer benden bir daha ayrılacaksan, lütfen bana kendimi açıklamam için en az bir saatlik bir konuşma hakkı ver."

Hermione kalbinin sıkıştığını hissetti. "Yapacağım, söz veriyorum. Özür dilerim."

Hermione başını çevirip onun boynunun kenarına küçük bir öpücük kondurmadan önce uzun bir süre sessizlik içinde oturdular. Sonra bir tane daha ve bir tane daha.

Kucağına oturmak için hafifçe kıpırdandı ve sonra boynunun yukarısını ve kulağının arkasını öptü, parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Başını geriye doğru eğerek ona baktı, kaşları çatıldı. "İstediğin bir şey mi?"

Hermione durdu. "Hayır," dedi, geri çekilerek. "Hayır."

Küçük bir homurtu çıkardı.

". Sadece seni öpüyordum. Bir şey başlatmaya çalışmıyordum."

Saati okumak için boynunu geriye doğru uzattı. "On dört saatten fazla oldu."

"Yani? Sorun değil," diye hafifçe kıpırdandı ve sesi sıçrayarak ona ihanet etti. Salgı bezleri son derece hassastı. Ben iyiyim."

"Öyle ?" Sesi tam bir oktav alçaldı. Titreşimler sinirlerini titretti ve Hermione karnının alt kısmında bir sıcaklık hissetti.

Düşük bir nefes verdi. "Öyleydim. Öylece-"

Draco'nun eli kızın kalçası boyunca kaydı ve kızın sesi bir iniltiye dönüştü.

"Ne yapamam? Bir şey mi diyordun?" Draco'nun parmakları kadının kalçalarının tepesine ulaşmıştı ve sıkıca kadının seksine bastırdı.

Hermione dudağını ısırды. "Ben iyiyim. Sadece seni öpüyordum."

Draco aniden Hermione'nin yerini değiştirerek onu şiltenin üzerine yatırdı ve Hermione'ye doğru yaklaştı. "Hermione, nedense benim, on sekiz yaşındaki bir Alfa'nın şu anda seks yapmak istemeyeceğimi mi düşünüyorsun?"

Hermione kulaklarının ısındığını hissetti. "Şey, sen öyle söyleyince ben sadece sarılıyorduk, bunu mahvetmeye çalışmıyordum."

Draco sırtıttı. "Bu ikisi birbirini dışlayan şeyler değil."

Kadın neredeyse altında ezilene kadar eğildi ve başını onun boynuna gömdü. Nefesi bezelerine değdi ve kadın anında tepki verdiğini hissetti.

Ürpertici bir nefes aldı ve bacaklarını adamın kalçalarına doladı. Zihni çoktan geriye kaymaya başlamıştı.

"Ateşim varken benimle ilgilenecek misin?" Adam dilini boğazından içeri sokarken kadın soruyu inledi.

"Sana her zaman göz kulak olacağım." Onu öptü. "Her zaman."

Onu tekrar tekrar öptü ve çıtırçıplak kalana kadar kıyafetlerini çekti. Vücudunu öptü.

"Seni bırakmamı isteme benden. Benden ayrılma. Ne istersen yaparım. Sadece söyle, yapacağım. Yemin ederim."

Hermione onu duyunca kafasını kaldırdı. Sertleşti ve onu omzundan yakalayıp itti. Hermione onu sırt üstü yatırıp göğsüne doğru eğilerek gözlerinin içine bakarken, Hermione anında geri çekildi.

"Bana karşı kendin ol, Draco. İkimiz de karşımızdaki kişi ayrılmak isterse onu bırakma konusunda o kadar endişeliyiz ki ikimiz de dayanamıyoruz ve bence bu bizi her şeyden daha fazla mahvediyor. Gitmeme izin verme. Beni bırakmanı istemiyorum."

Bir saatten fazla bir süre sonra Hermione odalarının dışında bir dünya olduğunu hatırlamaya başladı.

"Tanrım-" diye inledi, Draco bileğini öylesine sert yalıyordu ki tüm vücudu içinde düğümlenmiş olan sikiğin etrafında gerildi. "Ginny ile buluşmam gerekiyordu."

"Gitmene izin vermeyeceğim. Emir altındayım." Dili bileğinin iç kısmında gezinirken sesi alaycıydı.

Kıkırdadı ve sonra sızlandı. "Sonsuza kadar sevişemeyiz. Çalışmamız gereken NEWT sınavları var. Muhtemelen gelecek hafta benden bıracaksın."

"Ben zenginem. Aslında seninle sonsuza kadar sevişebilirim. Bu konuda kariyer yapacağım."

Kaba bir homurtu çıkardı ve bu fikrin kulağa ne kadar çekici geldiğini görmezden gelmeye çalıştı. "Bunu kariyer seçenekleri listeme ekleyeceğim." Kıpırdandı ve fiziksel olarak yakın gelecekte hiçbir yere gidemeyeceğini doğruladı. "Gerçekten gitmem gerek, ne zaman biraz küçülebilirsen."

"Kontrol ettiğim falan yok," dedi Draco gözlerini devirerek. Sonra ona baktı. "Ama boy konusuna gelince, son zamanlarda büyüdüğümü kabul eder misin?"

Hermione onun altında yatan adama baktı. Adam nedense çıplak haliyle daha da iri görünüyordu.

"Evet." Parmak uçlarını adamın göğsünün kıvrımları boyunca gezdirdi. "Bence, benim teorime göre benim yüzümden. Birbirimize bağlanmadığımız için
-Bu da sunumların kendilerini biraz tekrar etmesine neden oluyor."

Başını salladı, gümüş gözleri ciddiye. "Ben de öyle düşünmüştüm. Farklı bir fikrin var mı diye merak ettim. Oldukça-" gözleri aşağıya inerek göğüslerini inceledi. "Sanırım kıvrımların beni öldürebilir."

Hermione homurdandı. "Terzilik tılsımlarını öğrenmem gerekeceği hiç aklıma gelmezdi. En azından cüppeler hacimli. Gerçi yenileri için Madam Malkin'e yazman gerekebilir. Ginny bugün seni süzüyordu."

Draco'nun ifadesi kendini beğenmiş bir hal aldı. "Gerçekten mi? Bunu bir gün kesinlikle Potter'ın yüzüne vuracağım."

Hermione gözlerini devirdi. "Sen bir budalasın."

Kendini beğenmiş ve kedi gibi sırttı. "Bunu şimdi mi fark ettin?"

Hermione omuz silkti ve ona arsızca sırttı. "Belki de bu sunumla birlikte ukalalığın ortadan kalkmıştır diye düşündüm."

Gözlerini devirdi. "Ben büyüme atağı geçirdim, lobotomi değil; bazı özelliklerim sabittir."

Hermione, Ginny ile çalışma seansına yarım saat geç kalmıştı.

"Sanırım şatonun duvarlarını sarsan öfkeli bir seks yapmakla meşguldünüz ve geç kalmanızın nedeni de bu, öyle mi?" Ginny, Hermione Ginny'nin yanındaki sandalyeye otururken ona yan gözle baktı.

"Yine bir yanlış anlaşılma oldu," dedi Hermione, yüzü kıpkırmızıydı. "Ama şimdi anlaşıldı. Sanırım."

Ginny tüy kalemini yere attı ve dönüp ona baktı. "Bağlanma hakkında konuştunuz mu?"

Hermione çantasında Biçim Değiştirme ders kitabını arayarak Ginny'nin bakışlarından kaçındı. "Hayır Ginny, bir hafta önceden haber vererek onunla ruh bağı kurmayı teklif edemem." Sesi gergindi. "Bugün bana aşık olduğunu söyledi ve ben daha karşılık bile vermedim." Başını sertçe salladı. "İlişkilerde belli bir ilerleme olması gerekir."

Ginny homurdandı ve kızıl saçları gözlerinin önüne düşecek şekilde başını salladı. "Sanırım 'kesin ilerleme' her neyse, siz ikiniz daha bir düzine medeni kelimeden fazlasını konuşmadan bir hafta boyunca birbirinizle seviştiğinizde bir kenara atıldı."

Ginny saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve bir kaşını kaldırdı. "Hermione, tüm ilişkiniz tersten ilerliyor. Bir ateşle başladınız, özel bir cinsel ilişkiye girdiniz ve sonra birbirinizle çıkmaya başladınız. Şimdiye kadar arkadaş olarak bile nitelendirilebilirdiniz." Ginny gözlerini devirdi. "Sen de onu sevdiğini söyleyen iyi olur, tabii sevdiğini varsayarak. Bu gerçekten de sonsuza kadar bekleyebileceğiniz türden bir şey değil. "

Hermione gözlerini kaçırıldı. "Bunu hiç kimseye söylemedim. Romantik olarak bile söylemedi. Bana kızdı ve öylece açıkladı."

Ginny yine gözlerini devirdi. "Eminim ki bir insan ne zaman aşık olduğunu açıklasa bu romantik bir davranış olarak kabul edilir."

Hermione okul çantasını karıştırıp tüy kalem ararken, "Eminim bazı istisnalar vardır," diye mırıldandı.

Ginny iç çekti. "İtiraf etmeliyim ki, Malfoy'la garip bir şekilde çıkmanı izleyince, ilişki tavsiyesi almak için neden sana geldiğimi merak ettim. Bu işte çok kötüsün. Harry ve benim bir araya gelmemiz bir mucize. "

"Sana iyi bir öğüt verdim." Hermione kitabının doğru bölümüne geçerken göz ucuyla Ginny'ye baktı.

"Biliyorum." Ginny saçlarını parmaklarının etrafında döndürdü. "İşte bu yüzden bunu kendin için bu kadar zorlaştırmam kafamı karıştırıyor." Ginny başını kaldırmadan önce bir an için yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Hermione, başka biri olsaydı ona ne yapmasını söyledin?"

Hermione yutkundu ve dudaklarını yaladı. "Sadece Biçim Değiştirme dersine odaklanalım, sonra kendime nasıl bir ilişki tavsiyesi vermem gerektiği konusunda endişeleniriz."

Ginny acı bir iç çekti ve kitabını büyük bir gürültüyle kapadı. "Hayır. Git başımdan. Yardımını istemiyorum."

Hermione anlamsızca Ginny'ye baktı.

Ginny ona el salladı. "Git. Git de ilişki sorunlarını hallet. Benim Biçim Değiştirme notum, bir oda dolusu cam eşyayı daha havaya uçurman ve iki masayı kırman için bir bahane değil. Bunun için teşekkürler bu arada, temizlemesi çok eğlenceliydi."

Hermione'nin gözleri düştü. "Özür , ben-"

"Biliyorum. Biliyorum." Ginny elini bir kez daha umursamazca salladı. "Yaklaşan sıcaklığın sihrinin artmasına neden oluyor, nasıl çalıştığının farkındayım. Bana bir iyilik yap ve bunu bir daha yapma. Git Malfoy'a onu sevdiğini söyle, ruhunu bağlamasını iste ve onun bebeklerini doğurmak istediğini söyle. Kesinlikle çok heyecanlanacağını garanti ederim."

"Ginny-" Hermione kıpırdandı ve Draco'yla o konuşmayı yapmamaya çalışırken ürpertici bir nefes aldı. Belki o zaman onu ısırırdı. Bu gerçekten o kadar basit değil-"

"Hermione, bir gün onun bebeklerine sahip olmak istemiyor musun?"

Hermione yüzünün ısındığını hissetti ve kalın kalın yutkundu. "Bu gerçekten tamamen farklı bir şey-"

"Hayır. Gerçekten değil. Alfalarla değil. Seninle değil. Bunu sen de biliyorsun çünkü benim okuduğum tüm kitapları okudun. Bunu bir aritmetik ödevi gibi görmeyi bırak. Bu konuda sihrine güvenmelisin. Ama ne var biliyor musun? Tamam. Onun bebeklerini doğurmak istediğini söyleme. Sadece gidip onu sevdiğini söyle, çünkü okulda bu konuda emin olmayan tek kişinin o olduğuna eminim. Özellikle de bu sabahtan sonra, inanın bana, diğer herkes biliyor ve hepimiz ikinizin de aptal olduğunu düşünüyoruz."

Hermione yutkundu ve gözlerini ayaklarına dikti. "Peki. Haklısın. Vereceğim. Noel hediyesini bugün vereceğim, sonra da söyleyeceğim. Bunu yapmak için iyi bir yol, değil mi?"

Draco giriş salonunda Hermione'yle karşılaştığında asık suratlıydı.

"Dışarı çıkmak zorunda mıyız?" Ona ulaştığında sesi huysuzlaşmıştı. "Bu gerekli mi? Hava buz gibi ve ben üşüdüğümü düşünürsem sen de üşüyeceksin, o zaman sana pelerinimi vermek zorunda kalacağım ve üşüyen ben olacağım."

Hermione gözlerini devirdi ve onu dışarı sürükledi. "Fazladan kat kat giyindim ve ısıtıcı tılsımlar kullandım. Bir şey olmaz. Ders çalışmak ve sevişmek dışında bir şey yapmıyoruz. Senin egzersize ihtiyacın var. Bak, kar bile yağıyor."

"Sevişmek egzersizdir," dedi Draco, kız onu yağan karın içinde çekiştirirken.

Hermione homurdandı ve başını salladı. "Eldiven getirdin mi? Oh iyi, getirmemiş olabileceğinden endişelenmiştim."

Draco varacakları yerin yarısına gelmişlerdi. "Göle doğru gidelim," dedi Draco onun elini çekerek.

Hermione durakladı ve ona baktı. "Bu gidelim." Yüzünde temkinli bir ifade vardı. "Granger, olmaz."

Hermione onun elini daha sıkı tuttu. "Hayır. Bu taraftan gitmeliyiz. Sana Harry ve Ron'un bile bilmediği bir sır vereceğim ve sen de gülmeyeceğine söz vereceksin."

Draco bir an tereddüt ettikten sonra onu takip etti. "Peki. Sırrın ne?"

Hermione onu kendine çekti ve Quidditch sahasına yaklaştıklarında elini onun koluna doladı. "Aslında birinci sınıf uçuş sınavını hiç geçemedim. Süpürge kullanma konusunda sorunlarım var ve bu yüzden yapamadım, bunun yerine Madam Hooch'un Süpürge Bilimi'nin unsurları üzerine yirmi sekiz inçlik bir kompozisyon yazmama izin vermesini sağladım, pratik sınavı geçemesem bile teoriyi anladığımı göstermek için."

Hızla konuştu. "Ama son zamanlarda bunun bir hata olduğunu düşünüyordum. Müdire McGonagall'dan bir telafi sınıfı istedim ama Madam Hooch

kışın uçmayı sevmiyor ve Ginny de Baş Görevler ve Gryffindor'un Quidditch kaptanı olmakla meşgul. Bu yüzden uçuş deneyimi olan ve çok fazla ders dışı sorumluluğu olmayan bir üst sınıf öğrencisi bulmam gerekiyordu."

Draco yürümeyi bırakmış, ifadesiz bir şekilde ona bakıyordu. Hermione aceleyle devam etti.

"Her neyse, belki istersin diye düşündüm. Müdire Hanım'dan uçuş yasağınızdan on saatlik muafiyet sağlayan bir izin kâğıdı aldım." Kâğıdı çıkardı ve salladı.

"Ve Ginny bana süpürgesini ödünç verdi-" Hermione ceketinin cebinden boncuklu çantasını çıkarıp içine uzandı ve Ginny'nin Ateşoku'nu çıkardı. "-bence çok iyi. Harry ona bu yaz verdi; sanırım son model. Her neyse, mutlu Noeller Draco."

Süpürgeyi ona doğru uzatırken endişeyle onu inceledi.

Draco gözlerini kırpıstırdı. "Sana uçmayı öğretebilmem için uçuş yasağımdan on saatlik bir muafiyet mi aldın?"

Hermione kızardı. "Hayır, yani teknik olarak evet, ama bana uçmayı öğretmene gerek yok. Aslında istemiyorum. Sadece çok özlemişsin gibi geldi. Artık maçlara gitmiyorsun. Belki tekrar uçmak istersin diye düşündüm."

"Granger-"

Hermione başladı, belki de çok ileri gitmişti. Belki de bunu ona sürpriz yapmak yerine sormalıydı. Belli ki bu onun hassas olduğu bir konuydu.

"Beğendin mi?"

Draco onu öne doğru çekti ve Ateşoku'nu düşürene kadar öptü.

Dudaklarının İçeri Girdiğini Hissediyorum

Hermione Quidditch sahasındaki bir bankta b         otururken Draco havalandı ve g  ky  z  nde bir leke haline gelene kadar yukarı doğru fırladı. Sekiz   izerek ve d  nerek u  uyor, sonra da tirbu  onlar, havada taklalar atarak ve sadece izlerken bile midesini bulandırmaya yetecek bir d  zine ba  ka   ey yaparak a  ağı iniyordu.

Kendi kendine g  l  mseyerek   antasından bir kitap   ıkardı ve okumaya ba  ladı, arada bir ba  ını kaldırıp Draco'nun k  kremesini ve mide bulandırıcı bir manevra daha yapmasını izliyordu.

Bu kadar hızlı u  manın nasıl zevkli olabileceğini hayal bile edemiyordu ama Draco Quidditch sahasının etrafında bir o yana bir bu yana zıplayarak, siyah ve platin rengi bir bulanıklığa d  n    ene kadar daha hızlı, daha hızlı ve daha hızlı giderken y  z  ndeki ifade   ok heyecanlıydı.

Tekrar kitabına d  nd   ve bir   ıttırtı duyup ba  ını kaldırdığında Draco'nun birkaç adım   tesine d    t  ğ  n   g  rene kadar okumaya devam etti.

Kirpiklerinde ve ka  larında buz kristalleri vardı. Bir fanteziden bir karakter olabilirdi: uzun boylu, solgun, yontulmu   ve karla kazınmı  .

"Doğru. U  manın temelleri. Yapmanız gereken ilk   ey u  ma konusunda rahat olmak."

Hermione kaskatı kesildi ve kitabını sıkıca kavradı. "Draco, ger  ekten de u  mayı   ğrenmek istemiyorum."

"Biliyorum. Yine de sana   ğreteceğim. Okul yılının geri kalanında dokuz saat on be   dakikam var." Yanına yakla  tı, kitabını elinden aldı ve pelerininin cebine soktu.

Hermione dudaklarını ek  iterek b  zd   ve kollarını kavu  turdu. "Draco, s  p  rgeler ve ben, biz ger  ekten-"

"Hermione, Gryffindor ruhun nerede? Gel benimle u  ."

Hermione kaşlarını kaldırıp ona dikkatle bakarak, "Uçmayı biliyorum," dedi. "Thestralar ve ejderhalarla uçtum, hatta arada sırada süpürgelerle bile uçtum, ama onlar- biz birbirimizle anlaşıyoruz."

"Çünkü onlara güvenmiyorsunuz. Süpürgeler asa gibidir; onları anlamalısın ve onların da seni anlamasına izin vermelisin. Haydi."

Onu kenara çekti. Elini zar zor kaldırdı ve Firebolt havaya sıçrayarak onu kavradı. Bir bacağını sarkıttı ve Hermione'ye doğru başını salladı.

"Sen benim önüme otur."

Hermione içini çekti ve kıpırdandı. "Draco... gerçekten istemiyorum-"

"Hermione," dedi Hermione'nin gözlerine öyle bir şiddetle baktı ki, midesini bulandırdı, "sana bir şey olmasına izin vermektense ölürüm daha iyi."

Bunu tamamen dürüst bir yüz ifadesiyle söylemişti, bu da ona bunu gerçekten kastettiğini ve önemli bir fark yaratmasını beklediğini hissettirdi. Kadın gözlerini devirdi.

"Mesele senden şüphe duymak değil, mesele ondan şüphe duymak." Süpürgeye şüpheyile baktı.

"Bu benim sihrim." İfadesi çok sertti.

İçini çekti ve bir uçuş dersine razı olup üzerine tırmandı. Adam o kadar uzundu ki ayak parmakları yere değmiyordu ve süpürgeyi sıkıca kavrayarak bileklerini çaprazlamak zorunda kaldı.

"Yüksekten gitme. Eğer benimle birlikte bir tirbuşon yaparsan, seni gelecek haftaya kadar hex'lerim."

Draco kısık bir kahkaha attı ve hafifçe tekmeledi. "Final yok ve ben doğrudan senin ateşine atlıyorum; beni kışkırtma." Onun alaycı bakışlarını duyabiliyordu.

Homurdandı.

Draco kolu yukarı doğru eğdi ve daha yükseğe çıkıp daha hızlı hareket etmeye başladılar. Hermione hemen gerildi.

"Yapma-" diye boğuldu, gözlerini sıkarak kapattı.

Draco öne doğru eğilerek göğsünü Granger'ın sırtına dayadı ve ellerinden biri sıkıca Granger'ın beline dolandı. "Granger, bu bir ejderhaya binmekten daha korkutucu olamaz."

"Ejderhalar canlıdır! Kendiliğinden altınızdakı çekip gitmezler. Belki süpürgeler sizin için uygundur ama size söylüyorum, bana karşı çok ama çok titizler."

Draco yerden sadece birkaç metre yüksekte, sahanın etrafında süzülene kadar aşağı süzüldü. Hermione inatla süpürgeyi sapına tutunurken o sessizdi. Draco tekrar konuşmadan önce sahanın etrafında birkaç kez uçtular.

"Sezgisel büyülerle aran iyi değil, değil mi?"

Hermione kaskatı kesildi ve omzunun üzerinden ona dik dik baktı. "Çoğu büyüde senden daha iyiyim."

Draco homurdandı ve giderek hızlandı, böylece kız . "Farkındayım, çok bilmiş. Yedi yıl boyunca seninle Aritmetik, İksir ve DADA derslerini paylaştım, İksir ve Aritmetik'te tam bir baş belasıydın, Kadim Rünler, Başkalaşım ve diğer tüm derslerinde de aynı şekilde olduğuna eminim. Ancak pratik sınavlarda Charms ve DADA'da senden daha iyiyim ve Potter da DADA'da senden daha iyiydi. Onun da benim de uçmaya karşı doğal bir ilgimiz var."

Hermione isteksizce başını salladı.

"Bence ikisi birbiriyle bağlantılı. Büyüye mantıksal olarak yaklaşırsınız. Uçmak sezgiseldir. Süpürgeyi çağırırsınız ve o da gelir. Uçmasını istersiniz ve uçar. Savunma büyüsü de benzer şekilde sezgiseldir. Bir süpürge çağırmaya çalıştığında ne düşünüyorsun?"

Hermione omuz silkti ve başparmağını süpürge­nin sapının pürüzsüz tahtasına sürttü. "Tılsım işi, tabii ki. İşçilikte kullanılan bazı büyülerin benim sihrimle bütünleşmesi ve onu çağırması gerektiğini düşünüyorum. Onu çağırdığımda, sihrimle uzanıyorum ve temelde süpürgeyi sihirli bir şekilde kendimin bir uzantısı haline getirmeye çalışıyorum. Bu yüzden birden fazla kişi, sihirlerinin bir noktada yanlış süpürgeye kilitleneceğinden endişe etmeden takımlar halinde uçabilir, çünkü ikinci yasa-

Draco homurdanarak, "İşte bu yüzden süpürgeler sana karşı titiz," dedi. "Tepkisel tılsım işine bu şekilde yaklaşamazsın. Büyü niyet okur, efsunların nedenini aşırı analiz ettiğinizde, efsun çalışmasını farklı davranışlara böler ve bu da uyumlu çalışmasını engeller. Onu parçalardan ziyade bir bütün olarak ele almalısınız."

"Ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedi Hermione, çenesini keskin bir sarsıntıyla aşağı çekerek. "Bazı büyü­lü dallarda olaylara sezgisel yaklaşmanın ideal olduğunu biliyorum, ama bir şeyleri sadece bir bütün olarak nasıl anlayacağımı bilmiyorum. Her bir unsuru izole etmek ve tanımlamak ve sonra oradan bir bütün olarak nasıl çalıştığını anlamak için bir araya getirmek daha kolay. Eğer bu şekilde yapmazsam, kadar iyi anlamıyorum ve anlamadığım şeylere güvenmiyorum."

Draco nefesinin altında anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. "Ne?"

Hermione hızla omzunun üzerinden bakarak, "Ne?" dedi.

Draco içini çekti. "Sadece birkaç kelimeyi şu anda ilişkimizden bahsediyor olabileceğini fark ettim."

"Ne?" Hermione sinirlendi. "Hayır! Bu hiç de doğru değil."

Draco alaycı bir ses çıkardı. "Neredeyse tamamen aynı."

"Değil."

"Gerçekten mi?" Ses tonu kuruydu. "Yani ilişkimize bir bütün olarak mı yaklaşmak istiyorsun? İlişkimizi tek tek unsurlarına ayırmaya çalışmıyorsun."

biyolojimizi, bireyler olarak kendimizi, duygularımızı, geleceğe dair beklentilerimizi vb. ele alalım ve sonra da bizimle ilgili her şeyi bu unsurlardan yalnızca bir ya da ikisine mi atfedelim? Hayır, bu hiç size göre değil." Sözleri alaycılıkla doluydu. "Her şeyin düzgün bir şekilde kataloglanmasını ve bölünmesini istiyorsunuz ki hangi parçaların gerekli olduğunu hesaplayabilesiniz ve buradan yola çıkarak sahip olduğumuz şeyin gerçekten-" diye kısa bir iç geçirdi, "-meşru mu yoksa görmezden gelmeniz gereken biyolojik bir zorunluluk mu olduğuna karar verebilesiniz."

Hermione gözlerini ellerine dikti. "Hayır. değil."

"Nasıl o zaman? Çünkü ne zaman seninle birlikte olsam, bir yanımda sanki daha sonra her şeyi parşömene dökmek için zihinsel notlar alıyormuşsun gibi hissediyor. Bu doğru mu?"

Hermione ağzını açmaya başladı ama sonra kapattı ve uzun bir sessizlik oldu.

Titrek bir nefes aldı. "Bunu başka türlü nasıl yapacağımı bilmiyorum. Ben böyleyim. Sadece olmak istiyorum-"

Draco başladıkları bankın yanına geri döndü. "Sorumluluk sahibi. Biliyorum."

Hermione süpürgeyi indirdi ve dönüp ona baktı. Göğsüne yayılan bir ağrı vardı. "Bazen her şeyin gerçek olduğunu düşünüyorum ama sonra farklı bir açıdan baktığımda her şeyi yanlış anladığımdan korktuğum anlar oluyor."

Draco doğruldu ve gözlerini ona dikti. "Biliyorum. Birkaç saat önce başka biriyle ilişkiye girdiğimi düşündüğün için neredeyse benden ayrılacaktın." kaçırdı. "Anlıyorum. Emin olmak istiyorsun. Sorun değil. Hiçbir yere gitmiyorum."

Aslında sesi hiç de iyiymiş gibi çıkmıyordu. Süpürgeyi omzuna attı ve elini ona doğru uzatarak kaleye doğru döndü.

Hermione sertçe yutkundu ve kollarını kendine doladı. "Yanlış yaparsam hayatını mahvedeceğimden korkuyorum," dedi kalın bir sesle. "Bütün kitaplar ruh bağından bahsediyor-" sesi titredi. "Ya her şey biyolojiden ibaretse ve hiçbiri gerçek değilse ve biz birlikte sıkışıp kalırsak? O zaman fikrini değiştirirsen, artık bunu düzeltmek için yapabileceğim hiçbir şey olmaz."

Draco dondu kaldı ve dönüp birkaç saniye boyunca ona baktı, buz gibi kaşları kalkmıştı.

"Hermione," dedi sabırlı bir ses tonuyla, "farkında olmayan tek kişi sen olabilirsin" -başını hafifçe eğdi- "aslında hayatımı çoktan mahvettim."

Kar yoğun bir şekilde yağıyordu ve tembel bir el hareketiyle etrafını işaret etti. "Oldukça oybirliği var. Azkaban'dan kurtulmuş olabilirim ama hayatımın geri kalanını yanlış seçimlerin bir insanın tüm hayatını nasıl mahvedebileceğinin bir örneği olarak geçirmeye niyetliyim."

Kısa bir kahkaha attı ve kahkahası etrafında bir duman bulutu gibi yoğunlaştı. "Beni neden okula geri gönderdiklerini sanıyorsunuz? Neden not zorunluluğu ve uzun süreli gözetim kısıtlamaları getirdiler? Ne kadar mükemmel NEWT'ler kazanırsam kazanayım, bunun tüm kötü seçimlerimi telafi etmeyeceğini göstermek için. Ailemi yoksul bırakmak için yasal bir boşluk bulabilselerdi, emin olun bunu yaparlardı. Babamın tam da benim şartlı tahliyemin sona erdiği noktada serbest bırakılacak olması da kasıtlıydı. McGonagall'ın ben öğrenciyken verebileceği muafiyetler bir yana, Bakanlık boynuma dişli bir tasma taktı, böylece istedikleri zaman beni dışarı sürükleyebilecekler ve hayatımın ne kadar berbat olduğunu gösterebilecekler."

İçini çekti ve yüzünde acı bir ifadeyle yere baktı. "Kariyer olarak sizinle yatmakla ilgili şakalar yapabilirim ama bunun nedeni gelecekle ilgili planlarım hakkında şaka yapmaktan başka yapacak bir şeyimin olmaması. Annem beni savunması için mükemmel bir avukat tuttu ve okula dönmeden önce yaptığı son şey, hayatımın ne kadar mahvolduğunu ve başka hatalar yaparsam hayatımı daha ne kadar mahvedebileceğimi ayrıntılı bir şekilde açıklamak oldu. Burada sizi korumak ve mutlu etmek daha çok

dünyaya herkesin benden beklediğinden daha fazla katkıda bulunacağım. Benim hayatım için endişelenme, kendi hayatın için endişelen."

Başını arkaya yatırdı ve gökyüzüne baktı.

Hermione kendine sarıldı ve titredi. Isıtıcı tılsımların etkisi geçiyordu. Ayaklarını sürüyerek omuzlarını kamburlaştırdı. "Ben seni böyle görmüyorum ve bizi de böyle görmüyorum. Bunun ikimizin de seçtiği gerçek bir ilişki olmasını istiyorum. Bu konuda buna inanabilmem gerekiyor. Bazı şeyleri fazla düşündüğümü biliyorum. Sadece nasıl duracağımı bilmiyorum. Duygusal olduğum için yanlış bir seçim yapmak istemiyorum ama her şey hakkında daha da duygusallaşıyorum. Şu anda ne istediğime nasıl güveneceğimi bilmiyorum. Her zaman aklıma güvenilebildim ama şimdi güvenemeyecekmişim gibi hissediyorum."

Draco onu inceledi. Gümüş rengi gözleri kızın nefesinin kesilmesine ve kalbinin küt küt atmasına neden oldu.

Alfa, Alfa, lütfen.

"Ne istiyorsun?"

Gözlerini onun gözlerinden ayırdı. "Ne?"

"Fazla düşünmeyi ya da yanlış seçim yapmayı unutun. Güvenmediğiniz halde istediğiniz seçim nedir?"

"Benim istediğim mi?" dedi. Göğsü sanki zorlukla nefes alabiliyormuş gibi sıkıştı.

Alfa, lütfen.

"Evet." Kelimeyi ısrarak söyledi ve dişleri parladı. "Şu anda istediğin her şeye sahip olabilseydin, başkalarının duygularını boş ver. Aslında en çok istediğin şey nedir?"

Hermione yutkundu ve bileklerini birbirine bastırdı. "Söylemem gerektiğini sanmıyorum."

Draco hayal kırıklığıyla homurdandı ve Hermione bunu omurgasında hissetti.

"Duygularımı incitmeyeceksin," dedi. *"Sadece bana ne istediğini söyle ki sana ne vermeye çalıştığımı bileyim."*

Alfa'nın sesi bir gelgit dalgası gibi Hermione'nin içinden geçerken dizlerinin bağı çözülme tehlikesi geçirdi. Gözleri büyüdü ve eli dışarı fırladı.

"Kahretsin Granger, öyle demek istemedim-"

"Beni ısırmanı istiyorum," dedi nefesi kesilerek. "Beni ısırmanı o kadar çok istiyorum ki zamanın yarısında doğru düzgün düşünemiyorum, çünkü tek düşünebildiğim senin olmak ve benim olmanı istemek ve bunun en iyi seçim olup olmadığı konusunda endişelenmemek, çünkü istediğim bu."

Draco'nun gözleri kararmıştı ve yüz ifadesinde yalın, açgözlü bir değişim vardı.

Hermione nefes nefese kalmıştı ve gözlerini kaçırdı. "Sadece bir aydır çıktığımızı ve ateşimin şu anda biyolojik zorunluluğu daha da kötüleştirdiğini biliyorum, ama -kendimi ne kadar ikna edersem edeyim- beni ısırmanı istiyorum. Seninle ruh bağı kurmak istiyorum. Seni seviyorum. Tüm bunların aramızdaki biyolojik bir zorunluluk olabileceğini düşünmek kalbimin kırılmasına neden oluyor."

Hermione titriyordu, dudaklarını ısırdı ve kendini toparlamaya çalışırken bileklerini birbirine daha sert sürttü. Gözlerini kırıştırdı ve Draco tam karşısında yeniden belirdi; Ginny'nin süpürgesi karların içinde kalmıştı.

Dudakları onun dudaklarına çarpmadan bir an önce, "Kahretsin, belki de bunu bana söylememeliydin," dedi.

Adamın ağzı alev alev yanıyordu ve kadın ona karşı inledi. Kollarını onun boynuna doladı ve bacaklarını kalçalarının etrafına çekti. Onu şiddetle öptü.

Endişelenmekten çok yorulmuştu. Onu istiyordu. Ona neden sonsuza dek sahip olamayacağını düşünmek için daha fazla zaman harcamak .

"Seni seviyorum," dedi onun dudaklarına karşı. "Lütfen, lütfen, benim ol. Seni seviyorum."

"Zaten öyleyim," dedi ve onu tekrar öperken bir elini saçlarına doladı. "Ben de seni seviyorum."

Parmak uçları soğuktan sızlayana kadar öpüştiler. Onu öpmeye, öpmeye ve tekrar tekrar onu sevdiğini söylemeye devam ederken bile kollarında titriyordu.

Başını geriye çekti. "Dondurucu soğuktasın. İçeri girmemiz gerek. Sana burada üşüyeceğini söylemiştim."

Kollarında titriyordu. "Isıtıcı büyülerimin etkisi geçti. Bir şey yok. İçeri girmeliyiz."

Draco onu yere bıraktı ve pelerinini çıkarıp kızın üzerine örttü. Sonra atkısını, şapkasını ve eldivenlerini ekledi ve cüppesini çıkarmaya başladı.

"Bu kadarı yeter, Draco," diyerek onu durdurdu ve sert parmaklarıyla cüppesinin düğmelerini yeniden ilikledi. "Bu şatoya gitmek için yeter de artar bile."

Kaşlarını çattı. "Donarak ölmeden önce acele edelim."

Gıcırdayan dişlerinin arasından "Donmayacağım," dedi. "Sadece üşüyorum."

Yerden süpürgeyi çağırdı ve bir kolunu ona dolayarak onu karda hızla ilerletip şatoya doğru çekti.

Beklenmedik bir koridora saptıklarında, kısa bir süre durdu. "Nereye gidiyoruz?"

"Kaymakam banyosu," dedi Draco onu yanına çekerek. "Bunu ateşin çıktıktan sonra, tatil sırasında yapmayı planlamıştım ama morarmaya başladın, o yüzden şimdi yapıyorum."

Hermione'nin gözleri büyüdü. "Başkanlar banyosuna birlikte giremeyiz! Bu kurallara aykırı."

Draco kısa bir süre durdu ve küçümseyen bir ifadeyle ona baktı. "Granger, ödev yapmadığımız zamanlarda yaptığımız neredeyse her şey kurallara aykırı."

Bu doğru bir noktaydı.

"Ama bu çok-" doğru kelimeyi bulmaya çalıştı, "klişe."

Draco gözlerini kırptırdı.

"Hogwarts'ta geçen tüm aşk romanlarında, çift her zaman bir noktada prefect'in banyosuna gizlice girer," dedi Hermione, böyle bir şeyi bildiğini itiraf ederken kızardı.

Draco'nun yüzünde köpekbalığı gibi bir sırtıma belirdi. "Öyle mi? Ve sen bunu biliyorsun çünkü-?"

Hermione onun gözlerinden kaçarak, "Birkaç tane okudum," diye mırıldandı. "Okula, Harry ve Ron'a ara vermek istediğimde Parvati ve Lavender'ın aşk romanlarından birini çaldım. Her zaman bir şekilde vali banyosunu da içerirler."

"Gerçekten mi?" Onu koridorda Şaşkın Boris'in heykeline doğru yönlendirmeye devam ederken gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Deniz hıyarı," dedi Draco ve kapı açılırken başını salladı, "Bu seçimden Longbottom'ın sorumlu olduğunu varsayıyorum."

"Şifreyi nereden biliyorsun?" Hermione ona şüpheyle baktı.

"Pansy bir sonraki İksir denemesinden mükemmel bir not alacak," dedi havalı bir sesle. Sonra yüzünü buruşturdu. "On iki yıllık arkadaşlığın bir anlamı olur sanırsın, ama görünüşe göre İksir'de bir E kadar değil." Draco onu banyoya çekti, sonra da kapıya birkaç bariyer büyü ve bir göz kamaştırma büyü yapmaya koyuldu. "İşte oldu. Peki bu çiftler kaymakam banyosuna girdikten sonra ne yapıyorlar?"

Hermione iki pelerin, iki atkı ve iki şapkanın içinde titreyerek duruyordu ama yüzü hâlâ dayanılmaz derecede sıcaktı. "Yıkanmak-genellikle-orada-banyo var," diye boğuk bir sesle konuştu.

"Gerçekten mi? Benim anlamadığım kısım da buydu," dedi Draco müstehcen bir sırıtışla, cüppesini ve kazağını çıkarıp

birkaç musluk.

Draco botlarını tekmeleyip pantolonunu çıkarmaya başlarken banyo hızla su ve köpüklerle doldu. Hermione ayakta durmuş, sırlıklam bir takdirle onun soyunmasını izliyordu.

Okul yılı başladığında boyu zaten 1.80'in üzerindeydi ama son iki hafta içinde üç ya da dört santim daha uzadığından şüpheleniyordu. Omuzları geniş ve beli sivriydi, tamamen yasadışı olması gereken kıvrımlı, dalgalanan kaslarla tanımlanmıştı.

Bazen ona baktığında, onun gerçek olabileceğine inanmakta güçlük çekiyordu. Belki de zehirlenmişti ve şu anda St Mungo'da, inanılmaz derecede çekici Draco Malfoy'la sekizinci yıl ilişkisini canlı bir şekilde halüsinasyon olarak görüyordu.

Adam soyunmayı bıraktı ve ona baktı. Kalın bir şekilde yutkundu; onun tüm gövdesini yalamak istiyordu.

Dudakları . "Senin de kıyafetlerini çıkarman gerekiyor."

Hermione kızardı ve beceriksizce üşüyen parmaklarıyla onun pelerinini çözdü, sonra kendi pelerinini itti ve üzerine yığıldığı kat kat süveterleri çıkarmaya başladı. Draco bir adım atıp Hermione'nin birkaçını başına geçirmesine yardım etti.

"Nasıl oldu da hâlâ üşüyorsun?" dedi kadın üzerine yığıldığı atletleri çıkarmaya başlarken.

"Çünkü biyoloji aptalca," dedi dişlerini gıcırdatarak, kot pantolonunu ve külotunu hızla tekmeleyerek çıkarırken. "Zaten erkeklerde ve kadınlarda tipiktir, çünkü kızlar daha sıcak bir çekirdek sıcaklığına ve daha düşük bir metabolizmaya sahip olma eğilimindedir. Sadece Omega'larda daha fazla, çünkü biz hassasız. Tanrım, çok üşüyorum."

Hemen banyoya girdi ve boynuna kadar suya battığında rahatlayarak nefesini tuttu. Derin bir rahatlama iniltisi verdi. "Uuugh. Bu mükemmel."

Bir gözünü araladı ve Draco'nun sanki gördüğü manzarayı hafızasına kazıyormuş gibi ona baktığını gördü.

"Geliyor musun?" diye sordu.

Suya girdi ve sonra ayağını bir tıslamayla geri çekti. "Su kaynıyor. Sanırım sadece izleyeceğim."

"Hayır, değil. Mükemmel bir yer. İçeri gelin." Gözlerini indirdi. "Buna değmesini sağlayacağım."

Draco birkaç saniye boyunca ona baktı ve canlı canlı haşlanıyormuş gibi görünerek kendini yavaşça suya bıraktı.

Bir kez daha alçak sesle tısladı. "Bundan nasıl zevk alabiliyorsun?"

Hermione suyun içinden ona doğru ilerledi. "Harika bir his. Sanki baştan aşağı ısınyorum."

Banyodaki banklardan birine otururken yüz ifadesi asıktı. "Pişiriliyormuşum gibi hissediyorum. Sanırım bu duşta seks yapmak gibi olacak, hayal ettiğimde daha seksi."

Hermione kıs kıs güldü. "Bu oldukça komikti. Hangimizin daha çok boğulduğundan emin değilim." Hermione bir bacağını onun kucağına kaydırıp üzerine otururken sesi mırıltıya dönüştü. "Bence banyo seksi daha iyi olabilir."

Gözleri parlıyordu. "Şüpheliyim ama ikna edilmeye de açığım."

Hermione ve göğüsleri onun göğsüne değene kadar öne eğildi. "İkna olma yolunda ilerlediğini hissediyorsun," dedi ve bir elini suyun altına sokarak onun sikini okşadı.

"Bunun bu banyoyla çok az ilgisi var ve üzerimde çıplak ve stratejik olarak baloncuklarla kaplı oturuyor olmanla çok fazla ilgisi var."

"Banyo olmasaydı baloncuklarla çıplak olmazdım." Elini yavaşça adamın sikinden aşağı pompaladı, parmaklarını hafifçe başının üzerinde gezdirdi, ta ki adam elinde sarsılana kadar.

"İyi, iyi. Güzel. Geçerli bir nokta. Sen kazandın. Aynı anda hem baştan çıkarılıp hem de pişirilirken sağlıklı düşünemiyorum," dedi adam inleyerek, kadın dilini hafifçe boğazının dibinde gezdirirken.

Adamın siki bacaklarının arasına girene kadar daha da yaklaştı ve başını eğip onu öperken kendini ona yasladı. Sonra bir an için ona sokuldu.

"Draco Malfoy, seni seviyorum. Sana aşığım. Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum. Bu muhtemelen bir sürü insanı gerçekten kızdıracak ama umurunda değil."

Elleri kızın kalçalarına dolandı ve alnını kızın alnına bastırdı.

"Seni seviyorum." Sesi alçalmıştı ve kadının içinde öyle bir titreşti ki nefesi kesildi. "Dünyanın geri kalanı cehenneme gidebilir."

Kısık bir kahkaha attı. "Olmasa iyi olur. Eğer olsaydı, Harry kesinlikle onu kurtarmaya çalışmaktan kendini sorumlu hissederdi ve ben de onunla gitmek zorunda kalırdım, sonra sen de gelmek zorunda kalırdın."

İnledi. "Lanet olsun. Haklısın. Boş ver, dünyanın geri kalanı cehenneme gidemez. Oradan kesinlikle yasaklandı."

Onu tekrar öptü. Elleri suyun içinde onun vücudu boyunca kaydı. Yavaşça karnına dokundu ve parmaklarını kalçalarında gezdirdi. Yavaş, uzun vuruşlar. Nefes nefese bir soluk verdi ve vücudunu onunkine yaklaştıtırırken onu öptü.

Bir eliyle başının arkasını kavradı, başını geriye çekti ve karnının alt kısmında acı verici bir istek sarmalı oluşana kadar boynundan aşağıya alaycı öpücükler bıraktı. Dili dışarı fırladı ve boğazının dibine doğru fiske vurdu ve kadın titredi.

Diğer eli suyun içinde yükselip göğüslerini avuçladı. Parmak uçları hassas alt kısımları boyunca ve meme uçları dokunulmak için can atana kadar areolalarına doğru okşadı. Adamın omuzlarını kavradı ve başparmaklarını bezlerinde gezdirdi.

"Alfa, lütfen." Alçak bir inilti olarak çıktı.

Başparmağı ve işaret parmağı arasında göğüs ucunu yakaladı ve sertçe çekti. Duygu doğrudan içinden geçerken düzensiz bir nefes verdi. Klitorisi zonklamaya başlamıştı. Kalçalarını oynattı ve adamın sikine doğru bastırdı.

Draco boğazının arkasından kısık bir inilti çıkardı ve saçlarındaki eli suya inerek kız ona doğru hareket ederken kalçalarını yakalayıp yönlendirdi.

Doğrulup ona bakmaya başladı. Gözleri ve uzun zamandır görmediği kadar açgözlüydü. Gözlerini teninde hissedebiliyordu.

"Sen iyi bir , değil mi?"

Kelimeler beynini bulanıklaştırdı ve karıncalandırdı.

Ondan memnundu. Belki de onu ısıracaktı. Çok iyi olmaya çalışıyordu.

"Evet, Alfa."

Kalçasındaki başparmağı kemiğin üzerinde hafif daireler çiziyordu ve onu daha sıkı bir şekilde sikine doğru çekti.

Yüzünü yukarı doğru çevirdi, çenesinden tuttu ve başparmağını dudaklarında gezdirdi. "Söyle bana, ne istiyorsun?"

Kelimeler içinde yuvarlandı. Onun gözlerinin içine baktı, kanı damarlarında dolaşıyordu. Onun arzusunu mu yoksa kendi arzusunu mu hissettiğinden emin değildi. Zihni bunu anlayamayacak kadar bulanıktı.

"Sen. Sadece sen. Sen benimsin. Her zaman benim olmanı istiyorum. Her zaman senin olmak istiyorum. Senin Omega'n. Böylece benimle ilgileneceksin. Beni ısırmanı istiyorum. Beni sikmeni ve ısırmanı istiyorum," dedi çenesini eline bastırarak ve dudaklarını ayırarak.

Gözleri daha da karardı.

Vücuduna bir sıcaklık yayılıyordu. Adam başparmağını yavaşça kızın ağzına soktu ve kız başparmağı emdi, dilinin ucunu adamın siki üzerinde yaptığı gibi çevirdi. Ağzının içine ve dışına pompaladı.

Kocaman, güçlü ve onun için yanıp tutuşuyordu. Mükemmel bir Alfa. En mükemmel Alfa. Onun Alfa'sı. Onun Alfa'sı.

"Sen benimsin," diye hırladı. "Eğer seni ısıtırsam, her zaman benim olacaksın. Benim Omega'm. Her santimin. Başka hiç kimse sana dokunamayacak. Sen benimsin. Her sıcaklığında altımda olacaksın. İçindeki benim tohumum olacak. Benim düğümüm. Benim çocuklarım."

Başparmağının etrafında inledi. Amcığı zonkluyordu ve elleri suyun içinden kayarak adamın sikini okşadı. Ağzını adamın elinden çekti.

"Becer beni, Alfa. Lütfen."

Onu yukarı kaydırды ve horozunun başı seksine karşı bastırılıncaya kadar ve yavaşça kendini indirdi. Büyüme hamlesi sırasında horozunun büyüdüğünden emindi çünkü özellikle doğal kayganlaştırıcısının yıkandığı suda tekrar uyum sağlamak zordu.

Onun etrafında gerilirken iç duvarlarının çırpındığını hissetti. Elleriyle göğüslerini kavradı ve başparmaklarını göğüs uçlarında gezdirerek üstlerini öpücüklerle boğdı. Bu his onun içinde dalgalandı. Düşük bir inilti verdi ve parmaklarını onun saçlarına dolayarak yukarı kaydı ve sonra tekrar aşağı indi.

Alfa, Alfa, lütfen.

Draco'nun kalçaları onunkilerle buluştu ve Draco onun sırtını kavislendirerek yanan ağzını göğüs ucuna sardı, dilini yavaşça ağrıyan ucun etrafında döndürdü.

Adamın ağzını kendi ağzına çekti ve ciğerleri yanana kadar onu açlıkla öptü.

Alfa, lütfen.

Geri çekildi ve sanki onun içine düşüyormuş gibi hissedene kadar gözlerine baktı.

Isır beni.

Bir elini kızın saçlarına doladı ve dili kızın bezlerinde ve boğazında gezinirken tavana bakana kadar başını geriye çekti.

Hay sikeyim.

Kadın hırıltılı bir inilti çıkardı ve adamın kalçaları onunkilere çarptı.

Bana sahip çık.

Zihni durmaksızın zikrediyordu ve kalçalarını onunkine karşı tempo tutarak yuvarladı. Parmaklarını adamın saçlarına doladı ve ağzını boğazına dayadı, iç duvarları gerildi ve adamın sikini sıkı.

"Lütfen..." diye inledi. "Lütfen, Alfa-"

Boğazına doğru hırladı ve derisi vücudunun her tarafına yayıldı. Gözleri geri yuvarlandı ve onları kapattı.

"Benim. Benim. Benim." Her "benim "i bir noktaladı. "Evet.

Evet."

Kalçasındaki eli omurgasından yukarı doğru kayarak boynunun dibine dolandı ve su etraflarında dalgalanıp sıçrarken onu kendisine doğru eğdi.

Isır beni. Lütfen, ısır beni.

Parmakları adamın bileklerini kavradı ve üzerlerindeki koku bezleri boyunca ilerledi. Dişlerini koku bezlerinin üzerinde gezdirdi ve bu onun sinirlerini ateş gibi yaktı. Titredi ve dişlerinin arasından hıçkırarak ağladı.

"Isır beni. Isır beni." Kelimeleri ağzında geveledi çünkü ağzında gevelemese bağırmaya başlayacaktı.

"Benim. Sen mükemmelsin. Seni seviyorum. Sana her zaman göz kulak olacağım. Özür dilerim. Çok özür dilerim. Bir daha kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim. Sen çok iyi bir kızsın. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum."

Hermione orgazm olurken vücudunun onun etrafında kenetlendiğini hissetti. Parmakları onun bileklerini o kadar sert kavıyordu ki kemiklerinin çatlayabileceğini düşündü.

Adamın dişlerini boğazına geçirdiğini hissetti ve doruk noktası kör edici bir gümüşe dönüştü.

Sanki biri beyninin içinde bir havai fişek patlatmış gibi serbest düşüşe geçmişti. Daha parlak, daha parlak ve sonra her şey karardı.

Bilinci yerine geldiğinde, sanki suyun altına düşmüş gibi nefes nefese kalmıştı.

Sersemlemiş bir halde elini yüzüne götürdü ve kuru olduğunu gördü. Başını Draco'nun omzuna yasladı ve nefes nefese kaldı.

Kalbi göğsünde şiddetle çarpıyordu. Draco'nun göğsü kabarıyor ve kolları omuzlarına sıkıca sarılıyordu.

"Bu gerçekten çok yoğun," diyebildi sonunda. "Bence banyo seksi kesinlikle duş seksinden daha iyi. Bu kadar yoğun olabileceğini hiç düşünmemiştim."

Draco sessizdi. Parmakları hafifçe kıpırdadı.

Hermione gözlerini kapadı ve nefesini tutmaya çalıştı. Kendini son derece sıcak hissediyordu ve tüm vücudu titriyor ve kemiksiz kalıyordu.

Onun göğsüne sokuldu ve boynunun alt kısmı hafifçe sızladı. O

noktaya dokunmak için uzandığında Draco konuştu.

"Seni ısırdım."

OceanofPDF.com

Benim İçin Tek Kişi Sensin

Hermione'nin parmakları boynunun dibinde gezindi ve Draco'nun kesici dişlerinin sol koku bezinin üzerinden derisine battığı yeri hissetti.

O kadar şaşırmişti ki ne diyeceğini bile bilemiyordu.

Draco'nun onu ısırması fikri zihninde öyle bir abideye dönüşmüştü ki, bunun gerçekten olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu.

"Her şeyin kontrolüm altında olduğunu sanıyordum." Draco'nun elleri titriyordu. "Yemin ederim, üstesinden gelebileceğimi sanmıştım. Çok özür dilerim."

Hermione ısırık tekrar sızlayana kadar bastırdı. Yere baktı ve omzundan göğsüne, oradan da suya akan küçük bir kan izi buldu.

Başını kaldırıp Draco'ya baktı. "Sanırım bu aklımdaki bir soruya cevap oldu."

Kendini Hogwarts Ekspresi'ne bindiğinden beri olmadığı kadar açık kafalı buldu. Uzanıp parmaklarını nazikçe onun koku bezlerine dokundurdu ve sonra onu öpmek için başını yukarı kaldırdı.

Ağzını ulaşamayacağı kadar yukarı kaldırdı. "Çok özür dilerim. Sana defalarca kimsenin seni ısırmasına izin vermeyeceğime yemin ettim - sormadım bile, sadece-"

Hermione kaşlarını çattı ve gözlerini görebilmek için adamın yüzünü aşağı doğru çekti. "Draco, beni ısırmanı istediğimi söylemiştim."

Gözleri kocaman açılmıştı. "Genel anlamda. Bir sonraki sevişmemizde değil. Feromonlarımın etkisiyle aklını kaçırmadığın bir zamanda tam bir konuşma uygun bir başlangıç noktası olurdu."

O kadar solgunlaşmıştı ki bayılmak ya da kaçmak üzereymiş görünüyordu.

Hermione'nin Draco'nun onu ısırmasıyla ilgili kurduğu onca fantezinin hiçbiri böyle gerçekleşmemişti. Omuz silktili.

"Evet. Genel olarak ilişkimizin oldukça geriye gittiğini sileyebilirim."
Hermione, Ginny'nin bir yerlerde gldğnden emindi.

Bu sözler Draco'yu en ufak bir şekilde teselli etmiş gibi
görünmüyordu. "Draco, sorun yok. Ben zgn değilim. Sakin
ol."

"şey, zgnm. Sana yemin ettim-"

Sakin olan taraf olmak çok garipti. Hermione başparmaklarını sıkıca adamın
boynunun dibine, koku bezlerinin üzerine bastırdı.

"Alfa," dedi çok alçak ve sessiz bir sesle.

Draco'nun sesi kesildi ve taş kesilmiş gibi donakaldı.

"Sen benim Alfa'msın. Benim. Sana ne istediğimi söylememi istedin ve ben de
söyledim. Benimle ilgilenmen için seni seçtim çünkü sana güveniyorum."

Bu sözler onu sarsmış gibiydi.

"Kızgın olmadığın zamanlarda seni ısırmmak için bile kendimi kontrol
edemediğimi düşünürsek, bu kesinlikle bir hataydı. McGonagall'la kızgınlığın
sırasında ağzımı kapatmam konusunda konuşacaktım çünkü o sırada seni
ısırmaktan korkuyordum. Hiç düşünmedim-"

Hermione'nin ağzının kenarı seğirdi.

"Draco," dedi yine onun sözünü keserek. "Hayır diyebileceğimi çoktan kabul
ettik. Sen beni sahiplenmek ve memnun etmek için yaratılmışsın ve ben sana
istediğim şeyin beni ısırman olduğunu söyledim. Seks yaparken bunu tekrar
söyledim. Bu pratikte kaçınılmazdı."

"Bu her şeyi yoluna koymaz," dedi sert bir sesle, gözlerini ondan kaçırarak.
"Lanet olsun. Çok zr dilerim."

Gözleri buluşsun diye adamın yüzünü geri çekti ve adamın yıkılmış olduğunu
acıyla fark etti. Aylardır onu ısırma isteğine karşı koymuştu ve şimdi bunu
yapmıştı ve bu onun için bir başarısızlık gibi geliyordu.

Kalbi göğsünde kabardı. Yüzünü ellerinin arasında tuttu ve alınları birleşene kadar başını aşağı çekti, burnuyla onu okşadı.

"Özür dilerim, Draco. Bu benim hatam."

Adam homurdandı ve kadın havayı yüzünde hissetti.

"Gerçekten mi? Beni ısırдын mı? Oh bekle, ısırmadın." Başını kaldırıp yüzünü ellerinin arasına gömdü ve keskin bir nefes aldı. "Goldstein sana saldırdıktan sonra ağladığında sana sarıldım ve kimsenin seni yemin ettim, ama sonra ısırın kişi ben oldum. Hay sikeyim! Siktir. Siktir."

Sesi düzensizdi.

Hermione kollarını onun boynuna sıkıca doladı ve nefes almaya çalışırken göğsünün bedenine çarptığını hissetti. Onu nasıl sakinleştireceğini bilmiyordu. Onu rahatlatan oydu; karşılığında bunu nasıl yapacağından tam olarak emin değildi.

"Draco, beni dinle. Beni ısırmanı söyledim. Belki önce biraz daha konuşsaydık daha iyi olurdu ama ben her zaman ciddi olduğumda hayır diyecek kadar aklım başımda olmuştur. Dikkatli olmak için çok uğraştığımdan bağlanma büyüüne müdahale ediyorduk ve muhtemelen yeniden büyümenin ve son zamanlarda duygusal bir enkaz haline gelmemin nedeni de bu. Biyolojinin normalde zorlanmaya ihtiyacı yoktur. Kızgınlığım sırasında beni ısırmadan benimle ilgilendin - bu tamamen eşi benzeri görülmemiş bir şey. Muhtemelen çıkmaya başladığımızda senden beni ısırmanı istemeliydim ama bunun aşırı bir bağlılık olacağından korktum. Lütfen üzülme."

Ellerini yüzünden çekmeye çalıştı ve bir süre direndikten sonra ona izin verdi.

"Granger," Draco onu okşar gibi elini başının üstüne koydu, "iyi niyetli olduğunu biliyorum, ama bu konuda kendimi daha iyi hissetmeyeceğim. Şu anda beni daha iyi hissettirmeni istemiyorum."

Hermione'nin ağzı büzüldü ve yüzünü onun göğsüne gömdü. "Bu konuda üzgün değilim. Ne zaman üzülmeyi bırakmaya hazır hissedersen

konusabiliriz."

Draco kollarını ona doladı ve çok uzun bir süre sıkıca sarıldı.

Hermione onun rahatlayacağı ya da bir şeyler söyleyeceği umuduyla sessizce bekledi, ama dakikalar geçtikçe kendini bıraktı ve gözlerini kapadı, kalp atışlarını dinledi ve zihinsel olarak o anda nasıl hissettiğini katalogladı. Omzunda bir zonklama hissi vardı; biraz acı veriyordu ama zihni bunun harika bir şey olduğunu kaydediyordu.

Artık onu her gün kokuyla işaretlemesine gerek kalmayacaktı. Dişleri koku bezlerinin üzerindeki deriyi parçaladığında, tükürüğü bezlere nüfuz etmişti ve kızın kokusu kendi kokusunu yansıtacaktı. Onu ne kadar sert ısırıldığına ve dişlerinin salgı bezine ne kadar zarar verdiğine bağlı olarak, bu etki iyileşip kaybolmadan önce haftalar ya da aylar sürebilirdi.

Hermione ısırığın en fazla birkaç hafta süreceğinden şüpheleniyordu. Onu ısırarak istemediği çok açıktı; muhtemelen onu sık sık yaptığı gibi ısırması ve sonra da bunu amaçladığından daha sert bir şekilde yapmıştı.

Omega bilinçaltı o an için tamamen yok olmuştu. Hermione ne azgın ne de sahipsizdi. İşi geçici olarak bitmişti, Hermione'nin tüm beynini geri almasına izin vermişti.

Kirpiklerinin arasından Draco'ya baktı. Yüz ifadesi çok uzaktaydı ama parmakları onu tutarken omuzlarında desenler çiziyordu. Travma geçirmiş gibi görünüyordu.

Gerçekten de oldukça duygusal bir gün

geçirmişti. "Draco?"

"Hm?" Ona doğru baktı. Yüz ifadesi dikkatle kapalıydı.

"Bu sadece bir soru, yani evet demek zorunda değilsin, ama-gelecek hafta benimle ruhbağı kurmak ister misin?"

Draco gözlerini kırıştırdı ve tam bir anlayışsızlık ifadesiyle ona baktı. Ancak gözleri karanlığa gömüldü.

"Ne?" Sesi hırıltılıydı.

Hermione'nin omurgası karıncalandı, ama sesi Hermione'nin mantığını her zamanki gibi kemirmiyordu. Hermione kıpırdandı ve ona daha da yaklaştı, ağzının kenarı yukarı doğru kıvrıldı.

"Beş gün içinde kızgınlık dönemine gireceğim. O zaman beni tekrar ısırarak ister misin? İstedğin kadar konuşabiliriz. Açıkçası-" parmaklarını sinirli bir şekilde onun göğüslerinde gezdirdi, "biraz erken ama Ginny'yle konuşuyordum ve bu noktada ikimiz de ruh bağı olmadan yaptığımız şeyi yapmaya devam edersek bağlanma büyüünün sana ve bana zarar verebileceğinden endişeleniyoruz. Yani, bir kapı aralığından rahatça geçmemenin eşindedir."

Draco kıpırdandı ve o kadar gerildi ki banyoda dalgalar yayıldı. "Granger-Hermione, eğer bunu şu anda kendimi daha iyi hissetmem için söylüyorsan, aslında hiç yardımcı olmuyorsun." Sesi o kadar gergindi ki kırılmak gibi geliyordu.

Başını iki yana salladı. "Düşünmüyorum. Bu konu hakkında çok düşündüm. Son birkaç haftadır hiç durmadan. Bu gerçekten de aniden aklıma gelen yeni bir fikir değil. Seninle ruh bağı kurmak istiyorum. Hayatımın geri kalanında Alfa'm olmanı istiyorum."

"Malfoy'a onu sevdiğini söyle, ruhunu bağlamasını iste ve onun bebeklerine sahip olmak istediğini söyle. Kesinlikle çok heyecanlanacağını garanti ederim."

Doğrudu ve yüzünü onunkine yaklaştıran kadar kaldırdı. "Seni seviyorum, Draco. Bir gün senden çocuk sahibi olmak istiyorum."

Draco'nun yüzünde sayısız düşünce ve duygu titreşiyordu.

"Hermione, lütfen bana böyle şeyler söyleme." Omuzlarındaki elleri sıkılaştı ve sesi neredeyse alçak bir iniltiye dönüştü.

Hermione öne doğru eğildi ve dilini onun boğazından içeri soktu. Bütün vücudu sarsıldı.

"Benimle ruhbağı kurmak ister misin?" diye sordu, sesi yalvarırcasına çıkıyordu.

"Yesss." Bu sözcük, Hermione'nin vücudundaki her sinirde hissettiği uzun bir hırıltıydı. Suyun içinde titredi.

"Güzel," dedi, sesi keskin bir şekilde yükseldi. "O zaman anlaştık."

Draco'nun eli kızın saçlarına dolandı ve gözleri buluşana kadar başını geriye yatırdı. "Emin misin? Emin değilsen böyle şeyler söylememelisin. Neden bir şey istediğini söylediğini anlamıyorum, içgüdüsel olarak bunu isteyip istemediğini ayırt edemiyorum. Eğer ciddi değilsen, sözlerini geri almalısın ki ben de bileyim ve sadece beni daha iyi hissettirmek için söylediğin bir şeyi yapmayayım."

Onun bakışlarını dikkatle karşıladı; cıvıl cıvıl gözleri sanki yüzünde bir şeyler arıyormuş gibi dikkatle onu inceliyordu.

"Geri almayacağım. Beni ısırmanı istedim ve bunu tekrar yapmanı istiyorum."

Draco hâlâ ona inanmış gibi görünmüyordu.

Kaşlarını kaldırdı ve onun gözleriyle buluşmaya devam etti. "Eğer beni ısırmasan, muhtemelen sana dokunan ya da gözünü diken bir sonraki cadıyı ısıracağım. Ve belki de Büyük Salon'u tekrar havaya uçururum. Ve muhtemelen ağlarım." Son sözleri söylerken gözlerini büyüttü.

Draco'nun eli seğirdi. "Ağlama."

Sonra gözleri kısıldı. "Tanrım, Granger, bırak da bir adam on dakikalığına huzur içinde üzülsün."

Hermione homurdandı ve ona sarıldı. "Sarılırdım ama şu anda burada sıkışıp kaldım." Bunu vurgulamak için hafifçe kıpırdandı ve adamın sikinin etrafını sıkıca sardı. "Ayrıca, bu konuda üzülmeni istemiyorum. Üzgün değilim ve kanayan benim. Umutsuz olmayı bırak; ruh bağı hakkında konuşmaya çalışıyorum,

ve sen surat asıyorsun. Bu teklif ettiğim üçüncü şeyde de suratın asık ve cesaretin kırılmıştı. Senin Alfa olduğuna inanmak benim için neredeyse zor. Sevişmeyi, çıkmayı başlatan bendim ve şimdi de sana evlenme teklif ettim. Önce beni sevdiğini söylemen ve ısırman iyi bir şey, yoksa her türlü inisiyatifi alma yeteneğini sorguluyor olurdum." Çenesini yukarı kaldırdı. "Alfa'nın ben olduğumu düşünmeye başlıyorum."

Draco boğulur gibi bir ses çıkardı.

Hermione kısık bir kahkaha attı. "Sana takılıyorum."

Kollarını ona doladı. "Özür dilerim, bunun istediğin gibi olmadığını biliyorum. Bu konuyu açmadan önce bu kadar beklememeliydim. Şu anda ruh bağı hakkında konuşmamıza gerek yok. Üzgün olduğunu biliyorum ve bu gün çok şey oldu. Belki önümüzdeki birkaç gün konuşup bakarız. Eğer çok erkense, her zaman Mart ayı vardır. Ya da Haziran." Yere baktı. "Eğer beklemek istiyorsan, bekleyebiliriz."

Beklemek istemeyeceğini umuyordu. Bunu kaldırabileceğinden gerçekten emin değildi ama deneyecekti. Onu her zaman beklerdi.

Hermione'nin yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Hermione, eğer eminsen cevabım evet." Adamın gümüş rengi gözleri iriydi ve Hermione gözlerinin içine baktığında, duygularının baş döndürücü bir hızla üzerine hücum etmesiyle midesi altüst oldu. "Senden sonra asla kimse olmayacak."

Hermione gülümsedi ve kalbinin patlamak üzere olduğunu hissetti. Boğazı sıkıştı ve ağlamaya başlama dürtüsünü yuttu. "Güzel. Bu iyi, çünkü benim için de asla başka biri olmayacak."

Draco'ya göre, öpüşmeyi ve birbirlerine sarılmayı bırakıp gerçekten sudan çıktıklarında suyun sıcaklığı neredeyse dayanılabilir hale gelmişti.

Hermione kurulanırken sinsi bir sırıtışla, "Bu kesinlikle rekorlar kitabına girecek bir sevişmeydi," dedi. "Oldukça iyi bir Noel hediyesiydi."

Draco gözlerini devirdi. "Bu senin Noel hediyen değildi. Bu sadece kişisel bir fantezinin gerçekleşmesiydi."

Hermione giyinmeye başlarken omuz silkti. "Senden hediye almış olsaydım, umurumda olmazdı." Kapının yanında Ginny'nin Firebolt'unu gördü. "Ginny'ye süpürgesini geri vermeli ve bu sabah cam eşyaları havaya uçurduğu için McGonagall'dan özür dilemeliyim. Sanırım ona bu Noel ruhbağı kurmayı düşündüğümüzü söylemeliyim; imzalamam gereken izin formları falan var mı bilmiyorum. Ona söylesem sorun olur mu?"

Draco gömleğini çekti ve başını salladı.

Başını kaldırıp ona baktı. Kalbi baş döndürücü bir heyecanla çarpıyordu. "Yani bunu gerçekten yapıyoruz. Gözümü kırptığımda bunun bir rüya olduğunu göreceğimden korkuyorum."

Draco cüppesinin düğmelerini iliklerken kaşlarını çattı. "Eğer öyleyse, lütfen bana bugün söylediğin her şeyi anlat."

"Tamam. Bir dakika içinde yataktan kalkacağım ve seni akşamdan kalma ve uyurken bulacağım ve kalkıp beni ısırmanı emredeceğim."

Draco sıırttı. "Öyle olsaydı, akşamdan kalmalığımı iksir kullanmadan atlatırdım."

Hermione kısık bir kahkaha attı ve fazladan giydiği tüm kazakları pelerininin içine soktu.

"Bunları odamıza götürebilirim." Draco onları almak için uzandı.

Hermione omuz silkti. " değil. Onları küçültüp çantama koymayı deneyebilirim."

Draco kaşlarını çattı ve elini tekrar uzattı. "Ben zaten oraya gidiyorum. Onları şatonun etrafında sürüklemene gerek yok."

"Pekâlâ. Birazdan görüşürüz o zaman."

Hermione şatoya doğru ilerledi ve Ginny'nin süpürgesini masada bırakarak kaymakamlık ofisinde durdu. Müdire'nin odasına doğru ilerlerken, koridorda Neville'i gördü. Neville hemen topuklarının üzerinde döndü ve ters yöne doğru fırladı. Hermione onun köşede kayboluşunu ve uzanıp omzundaki kesige hafifçe bastırışını izledi.

Gargoyle onu görür görmez hareket etmeye başladı. Hermione merdivenleri tırmandı ve merdivenin tepesindeki kapıya hafifçe vurdu.

McGonagall'ın keskin sesi, "Girin," diye .

Hermione çenesini kaldırdı ve kapıyı açtı.

McGonagall başını kaldırdı ve ona ilerlemesini işaret etti. "Bayan Granger, lütfen oturun. Bugün sizi görmeyi umuyordum."

Hermione bir sandalyenin kenarına oturdu ve kollarının kenarını kavradı. "Müdire Hanım, bu sabah Büyük Salon'da meydana gelen patlama için özür dilemek istiyorum."

McGonagall'ın ağzının kenarı seğirdi. "Sunumunuzun ardından birkaç patlama olacağını tahmin etmiştim; eğer bir taneyle sınırlarsanız, çok az şikayetim olacak."

Hermione yanaklarının ısındığını hissetti. "Aslında seninle konuşmak istememin asıl nedeni de buydu. Draco'yla bu konuyu konuştuk ve gelecek hafta ruh bağımızı istiyoruz. Bunun erken olduğunu biliyorum, özellikle de geçmişimizi düşünürsek, ama hormonlarımın seçenekleri değerlendirmem için bana daha fazla zaman vereceğinden emin değilim."

McGonagall'ın ifadesi anlaşılmazdı.

Hermione yutkundu ve aceleyle devam etti. "Bunun dikkatsizce ya da sorumsuzca yaptığım bir seçim olduğunu düşünmenizi istemiyorum. Bu konu üzerinde çok düşündüm ve son birkaç haftadır üzerinde çalıştığım bazı araştırmalara göz atabilirsin-" Boncuklu çantasına uzandı ve biraz düşündükten sonra

karıştırarak iki kucak dolusu kalın, sıkıca sarılmış parşömen çıkardı. Hepsini McGonagall'ın masasının üzerine bir yığın halinde koydu ve endişeyle düzeltti.

"Bu konuda çekinceleriniz olabileceğini anlayabiliyorum, ancak analizlerime dayanarak Draco'yla aramızda meşru bir ilişki olduğuna ve bunun sadece biyolojik olmadığına inanıyorum." McGonagall'ın tepkisini ölçmeye çalışarak başını kaldırdı. "Araştırmamda mümkün olduğunca önyargıları kontrol etmeye çalıştım. Elbette söz konusu deneklerden biri olarak yorumumun objektif olmadığına farkındayım ama bunu mümkün olduğunca hesaba katmaya çalıştım ve Ginny her şeyi gözden geçirdi. Alfa-Omega dinamikleri hakkında daha kapsamlı bilgiye sahip magi-biyologlar tarafından gözden geçirilmesini isterdim, ancak bağısız olduğum göz önüne alındığında, bir Omega deneği olarak araştırmamın nasıl korunacağına dair çok az emsal var."

Yutkundu ve arkasına yaslanıp kolunu kıvrarak başparmaklarını bileklerindeki bezelerin üzerinde gezdirirken kıpırdamadan oturmaya çalıştı. "Son zamanlarda hormonlarımın yükselişine ve Draco'nun ikincil bir büyüme atağı geçirmesine bakılırsa, ruh bağı Mart ya da Haziran'a kadar ertelemenin uzun vadede bizim için olumsuz sonuçları olabileceğinden endişeleniyorum."

Durdu ve McGonagall'ın tepkisini bekledi.

"Siz bir yetişkinsiniz, Bayan Granger," dedi McGonagall, aralarındaki parşömen dağını inceleyerek. "Ruhbağlamak için hiçbir zaman benim iznime ihtiyacınız olmadı."

Hermione kıpırdandı. "Biliyorum. Ama onayınızı istiyorum, çünkü bunun benim verdiğim bir karar olduğunun kayıtlara geçmesini istiyorum. Sunumum ortaya çıktığında Bakanlığın Draco'yu bana izinsiz ruh bağlamakla suçlamasını ya da bu yüzden onu cezalandırmaya çalışmasını istemiyorum."

McGonagall bir kaşını kaldırdı ve kısa bir süre başını salladı. "Bu konuyu bu kadar ciddi bir şekilde düşündüğünü duymak beni rahatlattı. Planlarınızı buna göre yapmak için bu hafta sizinle görüşmeyi planlıyordum."

Hermione yanaklarının çukurlarının kızardığını hissetti. "Daha erken gelmeliydim ama kişisel önyargılarım yüzünden vardığım sonuçların hatalı olabileceğinden ya da hormon seviyelerimin muhakeme yeteneğimi etkileyebileceğinden endişe ettim. Ancak Ginny gecikmenin doğal bağlanma sürecine müdahale olduğunu ve riskler taşıdığını kabul etti."

McGonagall başını yana eğdi ve Hermione'nin analiz parşömenlerine bakarken parmaklarını şakağına bastırdı. "Aynı fikirdeyim. Sizinle Bay Malfoy arasındaki durum en hafif deyişle alışılmadıktı." Hermione'ye baktı. "Arkadaşlarını bu kararından önceden haberdar etmeyi düşünüyor musun? Ailenizden yakın zamanda haber aldınız mı?"

Hermione dudaklarını birbirine bastırdı. "Sanırım Harry ve Ron'a bir mektup yazmalıyım, ama müdahale edemeyecekleri zaman öğrenmelerini tercih ederim. Büyüm bu kadar yükselmişken bu konuda kavga edersek bir şeyler patlayabilir. Aileme gelince, hafızaları geri geliyor, ama şu anda sekiz yaşında olduğuma inanıyorlar, bu yüzden Hogwarts'tan ayrılıp onları ziyaret edene kadar onlara söylenmemesi gerektiğini düşünüyorum."

"Bay Malfoy ailesine haber vermek niyetinde mi?"

Hermione'nin ağzı seğirdi. "Bence annesi farkında değilse bile şüpheleniyor. Okula döndüğünden beri babasıyla herhangi bir teması olduğunu sanmıyorum."

McGonagall başını salladı. "O da bir yetişkin. Her şeyi ayarlamaya çalışacağım. Yine de bir doğum kontrol iksiri isteyeceğinizi varsayıyorum?"

"Evet," dedi Hermione kararlılıkla. Ayağa kalktı ve tereddüt etti, "Analizlerime bakmak ister misin?"

McGonagall'ın ağzının kenarı seğirdi ve parşömenlere tekrar baktı. "Eğer ikna olduysanız, Bayan Granger, sonucun doğru olduğuna eminim."

Hermione yüzünün kızardığını hissetti ve parşömenleri toplayıp çantasına geri koydu. "Pekâlâ. Pekâlâ. Pekâlâ o zaman. Teşekkür ederim, Müdire Hanım."

Hermione odasına geri döndüğünde, odanın ortasında kocaman bir Noel ağacı buldu. Bir gramofonda Noel şarkıları çalıyordu. Draco dizlerine kadar gelen ve büyük yeşil bir kurdeleyle bağlanmış büyük bir kutunun yanında duruyordu.

Onu gördüğünde, "Görünüşe göre bugün Noel'i kutluyoruz," dedi.

Çantasını kanepeye atarken ona küçük bir sırtış attı. "McGonagall'ın ruh bağı kurmamızla bir sorunu yok."

Draco bir kaşını kaldırdı ve . "Bu onu pek ."

"Şey. O bir Müdire ve siz buradayken gözetim altında tutulmanıza nezaret ediyor, dolayısıyla bunu sadece biyolojimizin bizi yönlendirmesi olarak değil, sorumlu bir seçim olarak görmesinin önemli olduğunu düşünüyorum."

Omuz silkerken Draco'nun ağzı seğirdi. "Doğru ya. Potter ve Weasley'nin de bunu sorun etmeyeceğini ummadığın sürece sorun yok."

Hermione başını salladı. "Sadece mecbur kalırlarsa gelirler. Onlara daha sonra söyleyeceğim, böylece kabul etmekten başka çareleri kalmayacak." Draco ona doğru eğilip burunlarını birbirine sürtünceye kadar cüppesini çekti. "Bundan kurtulamayacaksın, Draco Malfoy. Beni bir daha ısıracağını söylemiştin, bunu yapmanı sağlayacağım."

Draco homurdandı ve geri çekildi. "Sana en başından beri seni ısırarak istediğimi söyledim. Bu benim açımdan hiç değişmeyen bir şey değil."

Gözleri düştü. "Biliyorum. Sezgisel gerçekten değil - ne kadar çok istesem de, her şeyin sahte olduğu anlamına gelmesinden o kadar çok korkuyordum. Çıkmaya başladığımızda beni ısırmanı istemeliydim. Şimdi çok daha iyi hissediyorum, son zamanlarda zihinsel enerjimin yarısı onu istemek ve kendimi tutmaya çalışmakla geçiyormuş gibi hissediyorum."

"Emin olmanı istedim. Bunun bir seçim olmadığını hissetmeni istemedim." Draco'nun parmakları hafifçe boynunun sol tarafına dokundu ve ona bakarken gözleri hafifçe suçlulukla büyüdü.

Hermione onun elini yakaladı ve orada tuttu. Elinin sıcaklığı içine işledi ve Hermione ürperdi. ". Sen her zaman benim seçtiğim kişiydin, Draco. Şimdi -"Bana Noel hediyemi ver."

Draco kaskatı kesildi ve ona değer biçen bir bakış attı, gözleri eğlenceyle parlıyordu "Otoriter."

Çenesini yukarı kaldırdı ve ona arsızca sırıttı. "Hem de çok. Harry ve Ron'u yedi yıl boyunca nasıl hayatta tuttum sanıyorsun?"

Başını salladı ve güldü. "Belki de Alfa sensindir." Adam dönüp yanlarındaki kutuya bakarken Hermione homurdandı.

"Doğru, Noel hediyesi. Söylemeliyim ki, hediye almak için tam bir kabussun."

Hermione gözlerini devirdi. "Hediye vermesi en kolay kişi benim. Tek yapman gereken bana Kehanet ya da Quidditch hakkında olmayan bir kitap vermek."

Draco yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Doğru. Sana bir kitap vermek hiç de tahmin edilebilir bir şey olmazdı."

"Yani... bana bir kutu kitap mı aldın?" Draco'nun yanındaki kutuya bakarken bu düşünce karşısında heyecanla kıvrınmamaya çalıştı.

Draco homurdandı ve kızın üzerinde yükselmek için kendini yukarı çekti. "Sana kitap falan almadım."

"Ah..." Kalbi hafifçe sızladı. Bir kutu dolusu kitap kadar isteyebileceği başka bir şey düşünemiyordu. Hayal kırıklığını bir kenara itti. Ona aldığı şey her neyse, onun için heyecanlanmaya kararlıydı.

"Hediyen aslında bu kutunun gösterdiği kadar büyük değil." Draco ayağıyla kutuyu ona doğru itti.

Hermione dizlerinin üzerine çöktü, kutunun etrafındaki kurdeleyi çekti ve kapağı . Kutunun içinde düzinelerce uzun, dar

Kutular.

Hermione şaşkınlık içinde bakakaldı.

Kız bakmaya devam ederken Draco, "Kullandığın o asadan nefret ediyorum," dedi. "Nefret ediyorum. Onu her gördüğümde salonumdaki halini düşünüyorum ve sana işkence eden bir asayı kullanmak zorunda kalmadan nefret ediyorum. İyi olduğunu iddia etmene rağmen ondan nefret ettiğini biliyorum. Ona bağlı olmaman büyüünü etkiliyor; ısınma tılsımlarının bu kadar çabuk yıpranmasının nedeni bu ve birkaç dersinde büyü çalışmalarındaki notlarına zarar veriyor. Yıllardır seninle aynı sınıfları paylaşıyorum ve bu yıla kadar büyü yapmakta zorlandığını hiç görmemiştim."

Hermione kutuların kenarlarını kavrayıp içindeki asa kutularına bakmaya devam ederken elleri titremeye başladı.

Draco onun yanına diz çöktü ve hafifçe eline dokundu. "İşe yarayan bir asan olmalı; bu dünyada olmayı herkesten çok hak ediyorsun."

"Draco-" Başka bir şey söyleyemeyecek kadar bunalmış ve sersemlemiş hissederek onun adını boğuk bir şekilde söylemeyi başardı.

"Asa sıkıntısı şu anda bir sorun değil. Ollivander'a yazdım ve dükkanına gelmeden asa almanın bir yolu olup olmadığını sordum. Ne yazık ki benimle hiçbir şey yapmak istemedi."

Hermione başını kaldırdınca Draco ona hafifçe gülümsedi ve kutulardan birini aldı.

"Ona tekrar yazdım ve kendim için istemediğimi açıkladım. İstiyordum çünkü tanıdığım biri savaş sırasında esasını kaybetmişti ve özel koşullar nedeniyle dükkanına gidip yeni bir asa alması güvenli değildi ve bir gün birinin ona zarar vermeye çalışabileceğinden ve şimdiye kadar gördüğüm en parlak cadılardan biri olmasına rağmen elindeki lanet asanın işe yaramayacağından endişeleniyordum."

Kutunun kapağını açtı ve ona doğru eğdi. "Birkaç gün beklemek zorunda kaldım ama sonra Ollivander cevap yazdı ve 'asalar cadıyı seçer' dedi ve

benden ona senin nasıl bir cadı olduğunu anlatmamı istedi."

Kısık bir kahkaha attı. "Cevap olarak senin hakkında referans olabileceğini düşündüğüm her şeyi içeren bir makale yazdım. Yaklaşık altmış santim uzunluğundaydı ve ne kadar seksi olduğunla ilgili kısımlar hariçti." Gülümsemesi sırtmaya dönüştü. "Ollivander bir kutu asa gönderdi ve onları test etmemi, hiçbiri işe yaramazsa hepsini geri göndermemi, kendisinin de başka bir kutu göndereceğini söyledi."

"Draco..." Hermione zar zor nefes alabiliyordu. "Bu-" Boğazı düğümlendi ve küçük bir hıçkırık tuttu. "Tanrım, ne diyeceğimi bile bilmiyorum."

Elindeki kutuyu ona doğru uzattı. "Henüz bir şey söyleme, bunlardan herhangi birinin senin için işe yarayıp yaramayacağını bilmiyorum. Seni tarif ederken berbat bir iş çıkarmış olabilirim."

İnanmayan bir kahkaha attı. "Ollivander'a buraya asa göndermenin mümkün olmadığını sormak aklıma bile gelmedi."

Tekrar sırttı ve elini selam verir gibi tembelce salladı. "Malfoylar kadar küstah değilsiniz."

Boğuk bir kahkaha attı. Elleri heyecandan hafifçe titriyordu. Kutunun içinde uzun, gri, ahşap bir asa duruyordu.

Onu aldı ve asasını salladı. Ağaçtaki bir süs patladı. Omuz silkti. "Şey, o değil."

Onu yerine koydu ve başka bir asa çıkardı. Bu da ilk asası gibi asma ağacından ve ejderha kalp telinden yapılmıştı.

"Bellatrix'in asasından nefret ediyorum," dedi asma ağacından asayı sallarken. Tepki sessizdi; asayı kutusuna geri koydu. "Bu yılki ilk Hogsmeade ziyareti sırasında Diagon Yolu'nu ziyaret edebileceğimi düşünmüştüm ama sunum yaptıktan sonra şato arazisinden ayrılamadım, bu yüzden yeni bir asa alma fikrinden vazgeçtim, ne zaman ayrılabilirsem o zaman."

Kutunun yarısına gelene kadar birbiri ardına asa denedi ve Draco biraz endişeli görünmeye başlamıştı.

Başka bir kutunun kapağını açtı ve uzun siyah bir asa buldu. Asayı eline alıp salladığında parmakları karıncalandı. Ucundan bir ışık patlaması oldu ve sonra yüzlerce küçük, parıltılı ışığa dönüşerek yağın kar gibi onun ve Draco'nun üzerine düştü.

Birkaç saniye boyunca elindeki asaya baktı. "Neredeyse ne kadar kolay olabileceğini unutuyordum."

Draco kutuyu eğdi ve etiketi okudu. "Ejderha kalpli telli abanoz, on iki inç."

Onu incelerken ağzının köşesi kıvrıldı. "Artık benim doğum ayım değil."

"Ebony dış baskılar ne olursa olsun inançlarına sıkı sıkıya bağlı olanları seçer," dedi Draco sakın bir sesle. "Bu biraz sana benziyor."

Hermione gülümseyerek ona baktı ve asayı daha sıkı kavrayarak, "Sanırım beni iyi tarif ettin. Teşekkür ederim, Draco."

Yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi. "Birkaç dakikalığına biraz endişelenmeye başlamıştım."

Asasını salladı ve başlarının etrafında uçan küçük bir kanarya sürüsü yarattı.

Ona daha da yaklaştı ve başını omzuna yasladı. "Asamı kaybettiğimden beri o büyüü yapamıyorum. Eskiden üzgün olduğumda bana şarkı söylemeleri için onları büyülerdim."

Draco seğirmeden önce bir dakika boyunca kuşa bakarak

oturdular. "Yani yalan söyledim."

Hermione başını kaldırıp ona baktı.

"Sana bir kitap aldım," dedi. "Ollivander'ın reddedeceği ya da asaların hiçbirinin iŖe yaramayacağı paranoyasına kapıldım. O yüzden yedek planım olarak sana bir kitap aldım."

Elini çantasına attı ve bir hediye daha çıkardı. "Mutlu

Noeller, Hermione."

Hermione elini uzattı ama kulaklarının ısındığını hissetti. "Draco, bana iki hediye almana gerek yoktu. Bir asa yeter de artar bile. Sana bir Ŗey bile almadım."

Bir kaşını kaldırdı. "Bana bir Noel hediyesi vermek için bir Wizengamot kararını çiğnedin."

Kendi kendine sırtıttı. "Oldukça iyi bir hediye idi, değil mi?"

Draco onun başının üstüne bir öpücük kondurdu. "Bu hayatımda aldığım en güzel hediye idi, seninle çıkmamı ve sonra da ruhbağı kurmamı istemenden sonra."

Hermione yere baktı. O gün o kadar sırtıttığı için yanakları acımaya başlamıştı.

Kitabı açtı ve deri kaplı, ciltlenmemiş bir folyo buldu. "Hogwarts: Bir Tarihçe" kitabın kapağına kazınmıştı.

Draco elini derinin üzerinde gezdirdi. "Bu Bathilda Bagshot'ın Hogwarts için yazdığı orijinal el yazması: Bir Tarih. Yayıncı Ŗirket bu bahar çıkacak güncellenmiş baskıyı duyurmak için açık artırmaya çıkardı. Blaise'in annesinin bir tanıdığı varmış ve ben de bunu senin için alabildim."

Hermione'nin neredeyse nutku tutulmuştu. "Draco-bu pahalıya mal olmuş olmalı-"

"Kitabı size vermemin nedeni, ilginizi çekebileceğini düşündüğüm ek bir bölüm içermesiydi. Bathilda'nın orijinal taslağında, Hogwarts'ı yönetmek için ev elflerinin emeğinin kullanılmasıyla ilgili bir bölüm vardı ama editörler tarafından fazla siyasi olduğu gerekçesiyle çıkarılmıştı. Savaş sırasında ev elflerinin katkılarına ve Hogwarts'ın anısına yeniden yayınlanmasına dayanarak düşündüm:

Sihirli Yaratıklar Departmanı'nda çalışmaya başlarsan bunu ev elfleri için yasal reform yapılmasını sağlamak için kullanabileceğin bir tarih. O departmanda çalışmak istemenizin ana nedeninin bu olduğunu söylemişsiniz."

Hermione bir dakika boyunca sessizce kitaba baktı, parmakları derinin kenarlarında kıvrılmıştı. "Draco-," ona bakmak için başını çevirdi. "Söyleyecek kelime bile bulamıyorum. Tanrım, seni seviyorum."

OceanofPDF.com

Tek İstedigin

Bölüm Notları

*Tek istediğin bu odada, tek istediğin İhtiyacın olan her
şey orada seninle oturuyor, tek istediğin
Geceleri uyurken seni izlemek isterdim,
Yanımda nefes aldığını duymak için.*

Dido

Draco odasındaki kanepeye oturmuş, Hermione'nin sehpanın etrafında küçük daireler çizerek yürümesini izliyordu. Omuzları kulaklarının etrafında kamburlaşmış, kollarını kavuşturmuş ve beş yüzüncü dönüşünü yapıyordu.

Draco gözlerini kırpıştırarak onu inceledi, çünkü kız çok iyi bildiği yolda bir kez daha yanından geçmişti. Kızın şu anda büyük bir tehlike altında olduğuna ve gözlerini bir an bile ondan ayırırsa öleceğine ve bunun tamamen onun suçu olacağına dair mantıksız ama ezici bir duyguyu görmezden geliyordu.

En hafif tabiriyle stresliydi.

Onu kucağına almak ve kalp atışlarını hissedebileceği kadar sıkıca sarılmak istedi. Ne yazık ki son zamanlarda çok hassastı, bu yüzden onu rahatsız etmek yerine kanepede oturmuş, beş yüz sekizinci kez sehpanın etrafında yürümesini dikkatle izliyordu.

On tur daha attıktan sonra "Unuttuğumuz bir şey var mı?" diye sordu.

Draco'nun çenesi seğirdi. "Hermione, eğer bir şey unuttuysak bir ev cini çağırabiliriz."

Başıyla kısa bir selam verdi ve yürümeye devam etti.

Yarım saat daha geçtikten sonra Draco daha fazla oturup izleyemedi. Sertçe ayağa kalktı. Durup ona baktı ve gözleri büyüdü. Ona doğru uzandı.

"Buraya gel," dedi, sesi ikna ediciydi

Başı sarsıldı ve gözleri kararmadan ve ona doğru hareket etmeden önce bir an için bocaladı. Adam ellerini kadının omuzlarına koydu ve sonra boynunun dibine kadar kaydırarak dışsal sakinliğinin bir kısmını ozmoz yoluyla ona geçirmeye çalıştı.

"Endişelenmeyi bırak. Ben buradayım. Seninle ilgileneceğim."

Hermione başıyla küçük bir selam verdi ve aniden sertleşmeden önce bir saniyelğine onun ellerine doğru eğildi. "Ohhh. Unutmuşum, Biçim Değiştirme kompozisyonuma eklemek istediğim bir cümle vardı. Geçen gece aklıma geldi."

Draco'nun ağzı seğirdi ve onu göğsüne çekip kollarıyla sardı. "Biçim Değiştirme kompozisyonunu çoktan teslim ettin."

Hermione küçük, kederli bir sesle, "Biliyorum," dedi.

Draco gözlerini devirdi. "Okulu düşünmeyi bırak."

Kıpırdandı. "Deniyorum, sadece çok sıcak ve bir şeyler yapmam gerektiğini hissediyorum ama beynim bulanık." Sesi cübbesinin arasında küçük ve boğuktu.

Draco onu kucağına aldı ve kanepeye oturdu. Kollarını onun omuzlarına sıkıca doladı. "Her şey yolunda. Bu normal, genelde böyle olur. Kitapları okudun. Ben buradayım, bunu birlikte yapacağız. Merak etme. Sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim."

Hermione başıyla küçük bir işaret yaptı ve yüzünü onun boynunun dibine gömdü, omuzları hâlâ gergindi. "Benimle konuşur musun? Sen konuşunca rahatlıyorum."

Draco bir dakika düşündü ve sonra sırtarak Quidditch ıvır zıvırlarını anlatmaya başladı. Hermione homurdanarak onu dürttü ve sonra da

omzuna koydu. Draco onun saçlarıyla oynadı ve Quidditch ve özel uçuş teknikleri hakkında onun gerçekten dinlemeyeceğini bildiği her türlü belirsiz bilgiyi anlattı. On dakika sonra Draco nihayet kızın gerginliğinin geçmeye başladığını hissetti. Quidditch'le ilgili söyleyecek başka bir şey bulamadığında, aile geçmişiyle ilgili eğlenceli ve iğrenç hikâyelere geçti.

"-bacağından, tam çayın ortasında. Wedgewood fincanı havada uçtu ve kimseye söylemeyin ama babamın corgiler tarafından saldırıya uğradığında oldukça tiz bir çığlığı olduğu ortaya çıktı. Birinin 'Muggle' dediğini duyduklarında ısırmaları için eğitmişti onları -" Draco hikâyesinin ortasında yere baktı ve Hermione'nin uyuyakaldığını fark etti.

Ona bir kediye anımsatıyordu, sanki bir sıvı gibi üzerine örtülmüştü. Konuşmayı bıraktı ve ellerini kadının omuzlarında ve sırtında gezdirdi.

Sonunda uyuduğu için rahatlamıştı. Bütün hafta boyunca gergin bir enerji yığınıydı. Ruh bağına kabul etmenin her şeyin daha kolay olacağı ve sonunda ikisinin de rahatlayacağı anlamına geldiğini düşünmüştü. Yanılmıştı.

Görünüşe göre kızgınlık döneminden önce gerçekleşmesi "gereken" sayısız şey vardı. Hermione St Mungo's'a yumurtalık ameliyatı sürecinden çekildiğine dair bir form doldurup gönderdi. Hermione'nin, aralarındaki ilişkiyi derinlemesine araştıran bir analiz hazırladığını ve notere onaylatmak istediğini fark etti. Bir avukat tutmuş ve sağlam bir rıza formu hazırlatmak, onunla kendi isteğiyle bir ruh bağına girdiğini ve herhangi bir şekilde zorlanmadığını veya manipüle edilmediğini kaydettirmek için onun avukatıyla temasa geçmiştir. McGonagall, Slughorn, Vector, Ginny Weasley ve Neville Longbottom şahit olarak imzalamak üzere çağrıldı. Daha sonra McGonagall onun için başka bir rıza formu çıkardı ve Hermione'yi ısırması ve onunla ruh bağı kurması için kimsenin kendisini zorlamadığını ya da manipüle etmediğini onaylayan tanıklar olarak hareket etmeleri için arkadaşlarını Müdire'nin ofisine sürüklemek zorunda kaldı.

Alfa tarafında ruh bağına böyle işlemediğini iddia etmeye çalıştığında, Hermione inatçı davranmış ve öfkeyle rızanın iki yönlü bir yol olduğunu söylemeye devam etmişti.

Tüm bunlar tatil başlamadan önce son ödevlerini ve kâğıtlarını teslim etmelerine ek olarak yapılmıştı. Düzenli olarak gecenin bir yarısı uyandığında Hermione'yi yatağında oturmuş, yastığının arkasına sakladığı parşömen rulolarına öfkeyle notlar karalarken buluyordu. Potter ve Weasley'ye yaklaşık otuz farklı mektup hazırlamış, sonra birinde karar kılmış ve Ginny'ye tatilde onları eve götürmesi için emanet etmişti.

Hermione, Draco'nun da annesine yaklaşan ruh bağıını bildiren uzun bir mektup yazdığını sanmıştı ama aslında yazmamıştı. Ne zaman bunu denese, mektuplar "Sevgili anneciğim, biliyorsun ki ben senin sadık oğlunum ve seni mutlu etmek için neredeyse her şeyi yaparım; bu yüzden umarım bu hafta sonu Hermione Granger'la ruhbağı kuracağımı duyduğuna sevinmişsindir. Eğer bu konuda mutlu değilsen, bilmek istemiyorum ve Hermione'yi incitecek ya da üzecek bir şey yaparsan ailemden ve mirasımdan memnuniyetle feragat ederim. Umarım bu haber seni iyi bulur. Saygılarımla, oğlun, Draco.

Nedense bu duyuruda *ne olduğunu* anlayamadığı bir eksiklik olduğunu hissetti. Avukatının ona bundan bahsettiğini tahmin ediyordu ama Hermione'yi takip etmekle meşgul olduğu için mektuplarını okuyamamıştı. Tüm zihinsel enerjisi Hermione'yi ve onunla nasıl ruh bağı kuracağını düşünmek içindi ve önemseydiği tek şey de buydu.

kalktı, yatağa taşdı, etrafına kıvrıldı ve uykuya dalana kadar nefes alışını dinledi.

Bildiği bir sonraki şey, boğulmakta olduğuydu. Sarsılarak uyandı ve pelerinini başında buldu. Ayağa kalktı ve Hermione'yi paltosunu ve şapkasını çekerken buldu.

"Hermione?" Gözlerini ovuşturdu ve şaşkınlıkla ona baktı.

"Hadi dışarı çıkalım," dedi telaşlı bir fısıltıyla. Gözleri hararetle parlıyordu. "Burası çok sıcak. Hadi dışarı çıkalım."

Draco gözlerini kırptırdı. Oda neredeyse hormonlarının içinde boğuluyordu ve bu düşünmesini zorlaştırıyordu. Kızgınlığının sınırındaydı. Bir şey vardı.

İçindeki vahşi parça aşağı itmek ve becermek istiyordu ama içgüdüleri ona kontrolde kalmasını ve beklemesini söylüyordu.

Döndü ve kapıya doğru aceleyle ilerledi. Adam onu odanın yarısını geçmeden yakaladı.

"Hayır," diye hırladı.

Kollarında gevşedi ama elleri kapıya doğru uzanmaya devam etti. "Draco, burası çok sıcak." Sesi ağlamaklıydı.

Kollarını ona daha sıkı sardı. "Hermione, kızışıyorsun."

"Hayır. Bu farklı. Bu benim sıcaklığım değil. Dışarı çıkmam lazım."

"Bu odadan çıkamayız, unuttun mu? McGonagall bizi içeri aldı."

Hermione'nin elleri yere düştü ve çaresizlik içinde başını çevirdi. Draco onu kucağına alıp yatağa geri götürdü, paltosunu ve şapkasını çıkardı, sonra da pijamasının düğmelerini çözdü. Kız onun ellerini yakaladı.

"Şu anda hiç havamda değilim, Draco." Sesi keskindi.

Son birkaç gündür hiç havasında değildi. Draco onunla uygunsuz miktarda seks yapmaya ne kadar alışık olduğunu bilmiyordu, ta ki kadın aniden seks yapmak istemeyi bırakana kadar.

Seks yok. Öpüşmek yok. Onun kendisine dokunmasına bile izin vermiyordu. Çok meşguldü. Çok stresliydi. Havasında değildi, birazcık bile.

Draco tüm kitapları okumuş, bunu tahmin etmiş ve tüm parmaklarını ve diğer uzantılarını kaybetmemek için konuyu zorlamamıştı. Kitaplara göre, geçmişte tüm Alfalar bu kadar mantıklı değildi; bazen meseleyi zorlamak için Alfa ses tonlarını kullanırlardı, bu da işe yarardı - ta ki Omega'nın kafası açılana kadar, o noktada vücut parçaları alev alır ya da patlardı.

Hermione bir işaret feneri gibi büyüyle yanıyordu. Ona dokunmak bile Draco'nun parmak uçlarının karıncalanmasına neden oluyordu. İçinden ne kadar çok sihir aktığını düşünmek neredeyse dehşet vericiydi.

Saçlarının bilinç kazanmanın eşiğinde olduğundan şüpheleniyordu. Bazen kendi kendine hareket ediyordu.

Gözlerini devirdi ve gömleğinin düğmelerini açmayı bıraktı. "Seninle seks çalışmıyorum. Eğer ateşin varsa, birkaç katmanı çıkarırsan kendini daha iyi hissedersin."

Kadın yavaşça başını salladı ve adam gömleğinin düğmelerini açıp omuzlarından çekerek boğazının dibindeki ısırik izini ortaya çıkardı. Bu izi görmek bile adamın içinde sahiplenici bir his uyandırdı.

Parmaklarını kızın pürüzsüz teninde hafifçe gezdirdi. Terden belli belirsiz parlıyordu. Yenilebilir kokuyordu. Onu yalamak istedi, her yerini. Yala onu. Onu becermek. Isırmak.

Onu ısıracaktı.

Bunu düşünmek kanını . Sertçe

yutkundu. Henüz değil.

Parmaklarını kızın kollarında gezdirdi ve ne kadar yumuşak olduğunu düşünmemeye çalıştı. Minik ve narindi; hayatının geri kalanında ona bakacaktı.

Parmakları kollarında birkaç kez aşağı yukarı kaydı ve Hermione titreyerek yüzüstü yatağa yığıldı.

"Bu çok hoş," dedi, sözcükleri yastıklardan dolayı karışmıştı. "Bunu yapmaya devam edebilirsin."

Draco'nun ağzı buruştu ve daha yakına kayarak çıplak sırtına bakarken saçlarını boynundan çekti. Parmaklarını hafifçe omurgasında gezdirdi ve parmaklarının kaburgalarının üzerinden geçip kürek kemikleri boyunca ilerlemeden önce sırtının alt kısmını dolaşmasına izin verdi.

Sırtının her ayrıntısını çoktan ezberlemişti; çillerinin desenlerini, omurgasının dilinin altında nasıl hissettirdiğini. Onu hangi noktalarının tahrik edeceğini ve hangi dokunuşun onu rahatlatacağını bilecek kadar iyi tanıyordu.

Küçük, hırıltılı inilti ler çıkardı ve sonra tekrar uykuya dalana kadar ellerinin altında daha da kemiksizleşti.

Parmakları durmadan önce birkaç dakika daha kızın parıldayan teninde oynamaya devam ederken ağzının kenarı seğirdi. Eğildi ve onun kontrolünü öptü, tenine karşı derin bir nefes aldı.

Çok yaklaşmıştı.

Arkasına yaslandı ve onun uyumasını izledi.

Tüm vücudu beklentiyle gerilmişti. Tekrar uyuyakalırsa bir şeylerin ters gideceğinden korkuyordu. Bir Alfa gelip onu çalacak ve bağlayacaktı ve ona yeterince iyi bakmadığı için onu sonsuza dek kaybedecekti.

Asla düzeltemeyecekti.

Çözmenin bir yolu yoktu. Sadece bir kez oluyordu. Eğer ikisinden biri ölürse, diğeri de yok olup gidiyordu. Büyükannesi, Draco'nun Hogwarts'taki ikinci yılında büyükbabası ölene kadar onun hayatında önemli ve hoşgörölü bir figür olmuştu. Sonra, Cygnus'un ölümünün ardından, evinde ortadan kaybolmuştu. Çok az ziyaretçi kabul etmiş ve bir daha Malfoy Malikanesi'ne adımını atmamıştı.

Draco Hermione'nin uyumasını izledi ve kokusu yavaşça değişirken seğirdi. Yanakları kızarmaya başlamıştı ve onun uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordu. Hermione kıpırdandı ve kalçalarını yatağa bastırdı. Bukleleri tenine yapışmaya başlamıştı.

Yutkundu ve sanki yanmanın eşiğinde olanın kendisi olduğunu hissetti. Gömleği sırtına yapışmaya başlamıştı ve ayağa kalkıp kıyafetlerini çıkarmaya başladı. Tam boxer'ını tekmeliyordu ki odanın değiştiğini ve büyü nün damarlarında dolaştığını hissetti.

Döndü ve işte oradaydı, uyanıktı. Nefes nefese kalmıştı; yanakları kızarmış, gözleri aç ve çaresizdi. Seks ve ihtiyaç gibi kokuyordu.

Sadece ona bakmak bile onu daha önce hiç olmadığı kadar sertleştirmeye yetmişti. Ona dokunmamak fiziksel olarak acı veriyordu.

"Draco..." yatağın ortasında doğrulup şaşkın şaşkın bakarken sesi kalın çıkıyordu.

İlk seferkinden daha akli başında olmalıydı, ama Draco bunun muhtemelen böyle olmayacağını belli belirsiz fark etti. Hormonları yükselmişti, zaten ruh bağı olmadan bir ateşlenme yaşamıştı ve büyüğü bunun tekrar olmasına izin vermeyecekti.

"Draco-" dedi tekrar, sanki kendisine ne olduğunu bilmiyormuş gibi bakarak.

Ona doğru uzandı. Bu hareketle hormonları kabardı. Kız onun kızıydı ve onu tekrar istiyordu.

"Siktir." Başka bir şey söylemeliydi ama her şeyin yoğunluğu yakıcıydı. Gelgitli bir ateş dalgasına kapılmışken ayakta kalmaya çalışmak gibiydi.

Draco kendini aynı anda hem daha fazla hem de daha az kontrol sahibi olduğu bir durumda buldu. O'ydu ama değildi. İçgüdüleri hiç hazırlıklı olmadığı bir şekilde kontrolü ele geçiriyordu.

Onu bir anda altına aldı.

Yumuşak ve teslimiyetçiydi, adamın vücudunun altında sıkışmıştı. Gözleri sersemlemişti ama içgüdüsel olarak ona doğru eğildi ve sikine süründü.

Hiç bu kadar sert olmamıştı. Hissettiği kadar sertleşmesi mümkün olmamalıydı. Adam çoktan kadının karnına sızmaya başlamıştı. Kadının teni adamın sikine karşı sıcaktan yanıyordu.

"Alfa-Alfa, lütfen," diye inledi, zaten ona karşı kıvranıyordu.

Bir elini göğsüne, göğüslerinin arasına koydu. Kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyordu, teni terden ıslanmıştı.

"Seninle ilgileneceğim Omega," dedi. Sözcükler hırıltılıydı ve ona bakarken zorlukla yutkundu.

Kıpırdamadan ona baktı ve gözleri ona güvendi. Kendisiyle ilgilenmesi, onu vücudunu yakan ateşten kurtarması için ona güveniyordu.

"Draco-" başını onun için geriye doğru eğerek boğazını ortaya çıkardı. Göğüsleri ona doğru itildi; meme uçları uyarılmaktan kararmış ve sertleşmişti. "Alpha-AlphaAlphaAlpha lütfen."

Kadının ona o kadar ihtiyacı vardı ki, adamın bir parçası sadece o ana odaklanıp tadını çıkarmak istiyordu. Onu ezberlemek. Vücudundaki ter parıltısını, karanlık, cam gibi gözlerini, yanaklarının derin bir şekilde kızardığını, ona bakarken ağzının açık olduğunu, yüzüne karşı sıcaklığını hissedebileceği küçük çaresiz pantolonlar verdiğini.

Arkasına yaslandı, gözlerini kızın ahlaksız bedeninde gezdirirken içinden yayılan sıcaklığı, zonklayan arzuyu hissetti.

"Alfa-" Hermione ona doğru uzandı, ama Hermione'yi durdurdu, bir eliyle onu tuttu, parmaklarını pijamasının kemerine geçirdi ve onu çırılçıplak soydu.

Amından su damlıyordu. Kaygan. Şişmişti. Sıkıştıyordu. Kayganlığı içinden damlıyor, şimdiden iç bacaklarını kaplıyordu.

Dudaklarını yaladı ve ayak bileklerinden tutarak ona bakmak için bacaklarını ayırdı. Kadın kısık bir inilti çıkardı, kasları gerilmiş ve titreyerek ona doğru uzanmıştı.

Çenesi seğirdi ve onun amını yalamak istedi. Ona ne kadar ihtiyacı olduğunun her damlasını içmek. Odadaki baş döndürücü koku dişlerini kenetledi.

Isır onu. Isır onu. Isır onu. Her yerinden ısır.

Parmaklarını kadının kıvrımlarından geçirerek onu daha da açtı. Kadın gırtlaktan bir inilti çıkardı ve adam bacaklarının arasında diz çökerken amcığının boş havaya sıkışmasını izledi.

Öne doğru eğildi ve sikini yavaşça kadının kaygan zemininde kaydırды, kadın başını iki yana salladı. Vücudu zonkluyor ve ihtiyaç duyuyordu. Onu bekliyordu.

Ona ihtiyacı vardı.

"Çok iyisin," dedi, şişmiş amcığına, ona yaslanmış, onun uyarılmasıyla parlayan sikine bakarak.

Onun ne kadar iyi olduğunu bilmesine ihtiyacı vardı. Ona ne kadar ihtiyacı olduğunu. Onun için yeterince iyi olması gerekiyordu yoksa öleceğini düşünüyordu.

"Siktir-Hermione, sen..." Eli belinin yumuşak kıvrımına doğru ilerledi ve sanki varlığının tüm amacı altında yatıyormuş gibi hissetti. Onu istediğinden daha sert bir şekilde kavrarken parmakları titredi. Onu kaybedemezdi. Onun için orada olduğunu bilmesine ihtiyacı vardı.

Sik onu.

Isır onu.

Ona iyi bak. Her

zaman.

Onun altında iki büklüm oldu. "Draco-lütfen."

Uyarılmışlığının daha fazlası içinden kayıp gidiyordu. Gözleri kararmış ve açlıktan ölmek üzereydi, sanki parçalanıyor ve hiç olmadığı kadar savunmasız bir şeye dönüşüyordu. Onu bir arada tutmak için her zaman yanında olacaktı. Onun için yapabileceği şey buydu. Onun için her şeyi yapabilirdi.

Kendi teni de terden parıldamaya başlamıştı, sanki kızın içindeki ateş ona da yayılıyordu. Onu kalçasından kavradı, parmaklarının derisine ve kaslarına nasıl baskı yaptığını ve elinin altındaki kemik çıkıntısını hissetti.

Başparmak. O kadar küçük ve kırılabılırdi ki. Tüm vücudunu ısırarak ve kendini onun tenine ve büyüüne yazmak istiyordu.

Ona sadece kendisi dokunabilirdi. Orada diz çökmüş, onun büyüyle sarılmış ve sürüklenirken, bu fikir o kadar bunaltıcıydı ki zar zor nefes alabiliyordu.

"Hermione, sen çok mükemmelsin. Sana göz kulak olacağım."

Aletini kavradı ve içine doğru itti. Alçak bir nefes verdi ve bacaklarını daha da ayırdı, adam içeri ve içeri iterken ona açıldı ve inanılmaz derecede iyi hissettirdi. O yüceydi. Tanrısallığın ta kendisiydi.

İlk ateşten bile daha iyi.

O her şeydi; dünyadaki her iyi şey.

Ona ne kadar iyi hissettiğini söylemek istiyordu, ama bir düşünceyi zorlukla oluşturabiliyordu ve İngilizce sözlükte onu yakalamak için yeterli kelime yoktu.

Kadının iç duvarları onu kavrayıp sikinin etrafına gerilirken hırıltılı bir homurtu çıkardı.

Başını eğdi ve omzuna doğru soludu, dilini sert, uzun bir yalamayla bezeleri üzerinde gezdirdi. Kadının bedenini kendi bedenine doğru kavradı, ona dokunmaya, onu hissetmeye, her yerinden tutmaya çalıştı.

Yüzü gevşek ve sersemlemişti ve ağzı sanki onun duyamayacağı kadar sessiz bir şeyler söylüyormuş gibi hareket etmeye devam ediyordu. Adam onu öptü, öptü, öptü ve kendini iliklerine kadar içine gömdü. Kadının iç duvarları erkeğin etrafında çırpınmaya başlamıştı bile.

Geriye doğru kaydı ve sertçe içine girdi, kadın arkasına yaslanıp onu alırken onu doldurdu. Kadın bacaklarını adamın kalçalarına doladı. Ağzı adamın dudaklarına doğru hareket etmeye devam ediyordu ve adam onun adını tekrar tekrar söylediğini fark etti.

Yavaş gitmek yoktu. Hızlı. Sert. Onun istediği gibi. Sadece birkaç hamlede düğümünün genişlemeye başladığını hissetti ve amı o kadar kaygan ve yanıyordu ki.

Ona bakmaya devam etmek istiyordu ama her şey çok bunaltıcıydı. Kadının onun altında parçalandığını görmek içini parçaladı. Hareket edemeyecek kadar düğümlenene kadar içine girmeye devam ederken bir iniltiyle gözlerini sıkarak kapattı. Taşaklarının gerildiğini hissetti ve bunu ayak parmaklarına ve gözlerinin arkasına kadar hissetti. Zevk neredeyse dayanılmazdı, artıkça . İçinden geçerken kelimeleri bile bulamıyordu ve aynı anda onun etrafında parçalandığını hissetti.

Onu ne kadar sevdiğini, ne kadar mükemmel olduğunu ya da ona nasıl bakacağını tekrar tekrar söylemek için ağzını çalıştıramadı ama kadın titrerken ve tüm vücudu kaskatı kesilirken ona sarıldı. Gözlerini açtı ve sanki doruk noktası onu parçalıyormuş gibi hıçkırırken yüzünün buruşmasını izledi. Boynunun dibini öptü ve yaladı, burnunu soktu ve boynunun dibindeki işaretini ısırdı, ona kendisinin olduğunu ve onun için orada olduğunu hatırlattı.

Yoğunluk nihayet hafiflediğinde, neredeyse onun üzerine yığılacaktı ama kendini tuttu, nefesini tutmaya çalışırken yüzünü öpücüklere boğdu.

Sikilmiş gibi kokuyordu. Adam tarafından sikilmiş. Hava, birbirine karışmış feromonlarıyla, kadının kayganlığıyla, teriyle ve adamın menisiyle yoğundu. İğrenç hissettirmesi gerekirdi ama bunun yerine güven vericiydi. Onlar birlikteydi ve başka hiçbir şey yoktu. Olması gereken buydu.

Sonunda konuşabildiğinde, söylemediği her şey dudaklarından döküldü. "Sen çok iyisin. Çok iyi bir kızsın. Seni çok seviyorum. Ne kadar sevdiğimi tahmin bile edemezsin. Senden çok memnunum."

Hermione ona baktı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı, ama onun sözleri üzerine ağzı hafif bir gülümsemeye dönüştü.

Onu daha sıkı kavradı ve yatması için onları çevirdi. Sonra onu öptü ve ellerini tekrar üzerinde gezdirdi.

"Sen çok iyi bir kızsın." Bunu tekrar tekrar söylemeye devam etti çünkü her söylediğinde kız onun sikinin etrafında titriyor ve kendini ona daha sıkı gömüyordu.

Kızın bunlardan herhangi birini hatırlayıp hatırlamayacağını bilmiyordu. Bir önceki sefer sadece belli belirsiz anları, bir iki kelimeyi hatırlamıştı. Net olarak hatırladığı tek kısımlar, adamın başlangıçta gitmeye çalıştığı ve sonda gitmeden hemen önceki anlardı.

Onu terk etmek. İlk seferinde de böyle yaptığını hatırlıyordu. Sesi her zaman kısılır, gözleri uzaklara dalar ve ilk ateşi söz konusu olduğunda içine doğru kıvrılırdı, sonra çenesini yukarı kaldırmaya zorlar, her şeyi bir kenara bırakır ve birbirlerini çok az tanıdıklarını, bu yüzden neden böyle yaptığını anladığını anlatırdı.

Ancak, bunun onun için deneyimi tanımladığını biliyordu. Ona göre, kızışmak böyle bir şeydi; kontrolü kaybetmek ve sonrasında parçaları toplamak için yalnız kalmak.

Başının tepesini öptü. "Seni terk etmeyeceğim. Seni asla terk etmeyeceğim. Sonsuza dek seninle kalacağım."

Adam içinden çıkar çıkmaz, kadın tekrar gitmeye hazırdı. Bu imkansız bir seks miktarıydı. İkisinin de susuzluktan ve yorgunluktan ölmüş olması gerekirdi ama kadın duramadı, adam da duramadı.

Tekrar ve tekrar ve ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikri kalmayana kadar çünkü kızın ateşi doruğa ulaştıkça her şey daha da yoğunlaştı.

Adam onu beslemek ya da bir şeyler içirmek için bir an için geri çekilmeye çalıştığında, kız çaresiz bir çığlık atıyor ve adamın vücuduna tırmanıp ona yapışıyor. Berraklık dönemleri olmalıydı, ama bunun yerine seks, seks ve daha fazla seks hiç havaya çıkmadan.

"Isır beni. Isır beni, Alfa," dedi, sesi sıcak ve kulağının kabuğuna yakındı. "Lütfen, beni ısıracağını söylemiştin."

Onu yüzüstü yatağa itti ve yanan amcığının içine gömüldü.

"Bekle Omega," diye haykırdı adam, kadının içine girerken. Elleri kızın beline dolandı ve kız sırtını dikleştirip başını kaldırarak ona bakarken omurgası eğildi. "Bekle."

"Alfa, lütfen..."

Adam kızın omzunu sertçe ısırdı ve kız sustu.

Onu henüz ısıramazdı; bir şey ona beklemesi gerektiğini söylüyordu. Beklerse daha da iyi olacaktı.

Boynu ve omuzları, adamın onu çimdiklediği yerlerden kaynaklanan küçük çürüklerle doluydu.

"Seninle ilgileneceğim," dedi kalçaları sarsılırken ve içine boşalırken bir iniltiyle.

Onunla konuştu. Onun karşısında nutku tutulmadığında, kulaklarına sevgi sözcükleri fısıldadı, ona her şey için söz verdi ve ondan özür diledi. Ona nasıl hissettiğini, tadının ve kokusunun nasıl olduğunu anlattı. Ona gözlerinin neye benzediğini, nasıl parladığını ve içindeki kıvılcımı anlattı. Ona çenesinin kıvrımlarından ve ensesindeki, taramadığı sürece bukleleri tarafından yarı yarıya gizlenen çillerden bahsetti; çillerin deseninin ona Draco takımyıldızını hatırlattığını ve bunun bir anlamı olup olmadığını bilmiyordu ama bir anlamı varmış gibi hissediyordu. Onu sevdiği her şeyi anlattı ona. Anlattı da anlattı.

Ve onu yorgunluktan bayılana kadar sikti.

"Alfa-Alfa, lütfen, lütfen, ısır beni." Adam onu kollarında tutarken neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, adam onun içine girerken göğsüne bastırıyordu. "Isır beni. Dedin ki-"

Oda bulanıktı ve sihirle titreşiyordu.

Başını eğip burnunu boynunun dibine değdirdi ve kadın hareketsiz kaldı. Taşaklarının gerildiğini ve boşalmaya başladığında omurgasında bir kasılma hissetti.

Şimd

i.

Şimd

i.

Büyüsü hamdı ve onu yakıyordu.

Kan tadına bakana kadar boynunun sağ tarafını ısırdı. Hermione alçak sesle bir çığlık atıp sarsılınca Hermione'yi daha sıkı tutup daha sert ısırdı ve Hermione'nin bezinin dişlerinin altında parçalandığını hissetti.

Aralarında bir bomba patlamış gibi hissettim. Eğer adam kızın içinde düğümlememiş ve onu morartacak kadar sert kavramamış olsaydı, büyüleri kendini parçalayıp birbirine çarparken birbirlerinden ayrılacaklardı.

Ateşle yıkanmak gibiydi. Tüm vücudu, her damarı, siniri ve atomları onunla birlikte yanıyordu.

Her şey beyazlığa büründü.

Gözlerini açtığında kendine bakıyordu. Gözlerini kırptırdı ve başını salladı; Hermione ona doğru eğilmiş, açgözlü gözlerle onu incelerken nefes nefese kalmıştı.

Kalp atışlarını bilincinde hissedebildiği, kendisini onun gözlerinden görebildiği ve ona bakarken hissettiklerini hissedebildiği gerçeğini özümsemişti bir anın ardından "Hey-" dedi. "Hey, Aşkım."

"Merhaba."

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öpebilmek için yaklaştırdı. Ağzını, burnunu, gözlerini, yanaklarını ve alnını öptü.

Onu ısırdığı yer, boynunun dibinde gümüş bir hilal şeklinde iyileşmeye başlamıştı .

"Hey, Aşkım," dedi tekrar. Başka bir şey gerektiğini hissediyordu ama bunu söze dökmenin bir yolunu bulamıyordu. Bunun yerine onu öpmeye devam etti.

"Artık benimsin," dedi sonunda.

Hermione küçük bir kahkaha attı. Mutluluğun şampanya köpükleri gibi içinden yükseldiğini hissetti.

"Sanırım hep öyleydim. Sadece bilmiyordum."

Kadının ateşinin hafıflediğini, parlayan bir kora dönüştüğünü hissetti. Kollarını ona doladı ve tekrar alnından öptü.

Onu nasıl hissettirdiğini hissedebiliyordu. Kız ateş gibiydi ve bir saniyede binlerce düşünceye kapılıyordu ve onun için adam sakindi. Uzanıp dokunabileceği ve anında nefes almayı hatırlayabileceği bir şey. Yanında, onun için, düşemezdi çünkü sendelediği anda onu yakalardı.

Ona hissettiği kadar sakın olmayı diledi. Onun algısında, bir dağ kadar değişmezdi.

Hermione yüzünü onunkine bastırdı ve içini çekti. "Sen benimsin. Sonsuza kadar benim olduğun için çok mutluyum."

Yukarı fırladı ve onu altında çevirdi, onu hissetti, onunla ruh bağı kurmanın nasıl bir his olduğunu hissetti.

Kadın hâlâ istekle mırıldanıyordu ve adam kadının bacaklarını ayırıp içine gömüldü. İkisinin de nefesi kesildi, öpüştüler ve parmaklarını birbirine dolayarak birbirlerine sarıldılar.

Onun için hissettiği her şeyi bilebilsin diye her yerine dokunmak istiyordu. Onu öperken parmakları saçlarına dolandı ve başparmakları elmacık kemiklerinin kemerini ve çenesinin kıvrımını takip etti. Kızın yanan amcığı her hamlede adamın sikinin etrafında çırpınıyordu ama seks onun hissettiklerinin yanında hiçbir şeydi.

Ona karşı hissettiği duygular bir süpernovanın içine düşmek gibiydi. Ejderha ateşini boş verin. Fiendfyre, Hermione Granger'ın ruhundaki sevgi cehenneminin yanında soğuk kalıyordu. Bu kadar inatçı ve mantıklı birinin gizliden gizliye kör edici yoğunlukta şeyler hissetmesi imkansız görünüyordu.

"Tanrım-," diye soluk soluğa dudaklarına yapıştı. "Seni seviyorum."

Ondan sonra yavaş kaldı. Yine kendisiydi, hâlâ ona ihtiyaç duyuyor ve onu istiyordu, hâlâ ateşiyile yanıyordu ama biyoloji tarafından yutulmamıştı.

kollarına aldı, besledi, sevdi, yaladı ve becerdi.

Ona gözlerinden bahsetti. Gözlerini, düz burnunu, ağzını ve çenesini anlatıp durdu. Omuzları ve gövdesi hakkında övgüler yağdırdı. Onun sikini emmeyi ne kadar sevdiğini ve ağzına boşalmasının tadını açık ve heyecan verici ayrıntılarla anlattı. Ona çocukluğuyla ilgili utanç verici hikâyeler anlattı ve anaokulunun ilk gününde bir kızı nasıl ısırıldığını, belki de her zaman bir Omega olduğunu söyledi. Ona Potter ve Weasley hakkında duymak istediğinden çok daha fazla hikâye anlattı.

Adamın üzerine tırmandı ve sikinin üzerine çöktü, ona biniyordu; başı geriye atılmıştı, bukleleri karmakarışık. Bu şekilde çok güzeldi ve bunu bilecek tek kişi o olacaktı. Kalçalarını tuttu ve sonra ellerini yukarı kaydırarak göğüslerini kavradı, sertleşmiş meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarladı, böylece yanan çekirdeği sikinin etrafında çırpındı ve kız hırıltılı bir şekilde nefes aldı. Şişmiş klitorisıyla oynamak için bir elini aşağı indirdi, doruğa ulaştığını hissedene kadar hafifçe dokundu, sonra kalçalarını kavradı ve boşalana kadar sertçe sürdürdü ve üzerine yığılana kadar ikinci orgazmın içinden geçtiğini hissetti.

Sonunda yanma hissi azaldığında uykuya daldı. Onun ne kadar bitkin olduğunu hissedebiliyordu. Sıcaklığın ondan ne kadar çok şey götürdüğünü.

Acı çekmiş, yorgun ve savunmasız olacaktı ama o orada olacaktı.

Daha önce orada olmadığı kısım; sonrasında onunla ilgilenmek.

On iki saatten fazla aralıksız uyudu, etrafındaki dünyaya karşı tamamen duyarsızdı. Draco onunla ilgilendi ve odayı temizledi. Çok acıkmıştı ve sevişmekten muhtemelen birer taş kaybetmiş gibi hissediyordu. Ev cinlerine, nihayet uyandığında gönderilmesini istediği yiyeceklerin uzun bir listesini verdi.

Kendini ayırabildiği birkaç dakika boyunca kızın gözlerini açıp onu tekrar terk ettiğini düşüneceği paranoyasıyla yataktan zar zor kalktı. O gün

Ev elfleri ona istediği kadar protein getirdi ve sayısız kadeh balkabağı suyu içti.

Sonunda gözlerini açtığında, adam ona bakıyordu. İlk an için ifadesi şaşkın ve kararsızdı, sonra ağzı bir gülümsemeye dönüştü ve gözleriyle buluştuğunda ona yayılan mutluluk ısıltısını hissedebiliyordu.

"Hey Ruh Eşim."

OceanofPDF.com

Sonsöz: Ne Olursa Olsun

Bölüm Notları

["Hey Ruh Eşi"](#) 'Abrilasın eseri.

Hermione Draco'nun gözlerinin içine baktı ve kendini sıvı altın gibi hissetti.

"Hey, Ruh Eşim."

Ona bakarken bakışları elektrik çarpıyordu. Ona bakışı, kendisini evrenin merkezindeymiş gibi hissetmesine neden oldu.

Ağzının kenarları yukarı doğru kıvrıldı.

"Hey, sevgilim." Zihni yorgunluktan hâlâ bulanıktı ama uyandığında onu hâlâ yanında bulmanın verdiği coşkulu bir rahatlama hissi vardı. Uzanıp elini onun yüzüne koydu ve aralarındaki büyü'nün dalgalandığını hissetti. "Ruh bağımız var."

Ağzının köşesi kıvrıldı. "Evet."

Başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. Sadece birbirlerine baktılar ve aralarındaki bağlantıyı deneyimlediler.

Onun duygularını hissedebiliyordu. Gerçek olmayabileceğinden çok korktuğu, inanarak kendini kandırdığını düşündüğü tüm o duygularını. Hepsini hissedebiliyordu. Umduğundan çok daha gerçektiler.

O onundu. Kız ne kadar onunsa, o da o kadar onundu.

Sonsuz uzunlukta bir duş aldılar ve Draco onun neredeyse keçeleşmiş saçlarını çözmesine yardım etti. Banyodan çıktıklarında ev elflerinin odayı süpürüp temizlediğini ve yatağa yeni çarşaf, yastıklar ve battaniyeler koyduğunu gördüler. Yakınlarda yiyeceklerle dolu bir masa vardı.

Draco onun şakağına bir öpücük kondurdu. "Yemek yemelisin. Sanırım bu hafta küçüldün."

Hermione homurdandı ve kendine baktı. "Kıvrımlarımın biraz azalması umurumda olmazdı. Sadece çok saçma. Aslında küçültme büyülerini araştırmayı düşünüyordum."

"Ne?" Draco soruyu neredeyse bağırarak yanıtlıyordu. "Hayır! Onlar seninle ilgili en sevdiğim şeyler-" Kız ona bakıp mahcup bir ifadeye bürününce birden sözünü kesti.

"Şey, onlardan biri," dedi elini ona doğru sallayarak. "Elbette, daha da çok sevdiğim başka yönleriniz de var."

Hermione bir kaşını kaldırdı.

"Ve diğer kısımlar derken, açıkça beyninizi kastediyorum," dedi yumuşak bir sesle, ona doğru yaklaşarak.

Hermione gözlerini devirdi ve ona dirsek attı. "Doğru. Edindiğim güçlü izlenim bu. Beynim inanılmaz derecede yüksek talep görüyor."

"Kızmış gibi davranma." Draco tek kaşını kaldırdı ve dikkatle ona . "Sen benim aletimi ve göğüs kaslarımı ne kadar sevdiğini ayrıntılı bir şekilde anlatırken benim zekâmdan bahsettiğini hiç hatırlamıyorum."

Hermione yüzünün kızardığını hissetti ama kendini toparladı, "Ateşim vardı. O sırada odaklanmam sınırlıydı."

"Doğru. Genel olarak konuşursak, sizin ilginiz çok daha saftı." Dedi, şehvet düşkünü bir sırıtışla ona doğru yaklaşarak. "Bana ilk teklifte bulunduğunda ve beni gözlerinle soyarken sesin kesildiğinde edindiğim izlenim kesinlikle buydu."

Hermione dudaklarını büzdü ve bakışlarını başka yöne çevirdi. "O zamanlar cinsel açıdan çok hayal kırıklığına uğramıştım."

Draco kıkırdadı ve ona doğru yaklaştı. "Biliyorum. Ne kadar hayal kırıklığına uğradığının . Bunu duymak seni şaşırtabilir ama

Son birkaç aydır zamanımın büyük bir kısmını cinsel hayal kırıklığı durumunuzu takip ayırdım. Sanırım bunun benim için bir hobi olduğunu söyleyebilirsiniz."

Başını kaldırıp ona baktı. "Aslında *o kadar* da azgın değildim. Beni zihin açıklığı ya da koku alma ihtiyacım için gerekenden çok daha fazla boşalttın."

"Şey," diye omuz silkti. "Seni boşalırken izlemek de bir başka hobim." Sesi, Hermione'nin vücudundaki her sinirde hissettiği bir mırıltıydı.

Yemek yemeye niyetlenmişti ama onun yerine onunla öpüşürken zamanın nasıl geçtiğini anlamadı.

Son seferinde, ateşlendikten sonra yalnız kalmıştı. Bunu düşünmemeye ya da üzerinde durmamaya çalışmıştı, ancak bittiğinde terk edilmenin verdiği savunmasızlık hissi neredeyse fiziksel olarak acı vericiydi.

Draco'yu bırakmak istemiyordu. Ellerini ondan zar zor uzak tutabiliyordu; ona dokunuyor, onu öpüyor, aralarındaki büyüü hissediyordu. Daha yapışkan olmasını dilediğini söylemişti ve onun yapışkanlığını fazlasıyla aldı. Yemek yemek istemiyor, ona sonsuza dek sarılmak istiyordu. Sonunda çareyi onu soymakta, odanın bir ucundan diğerine sürükleyerek masaya götürmekte ve sonra da yemek yemesi için yalvarmakta buldu.

O yemek yerken, adam onun üzerine titredi, onu kabak suyu tazelemeye boğdu ve sonunda omzunu ovmakla meşgul oldu.

"Draco-" dedi, bir şekilde ev-elflerini onun için üretmeye ikna ettiği bir Fransız böreğinin ısıkları arasında, "buna gerek yok. İkimiz arasında senin çok daha fazla acı çektiğine eminim. Beni becermek için benim seni becerdiğimden çok daha fazla enerji harcadın."

"Bana ne yapacağımı söyleme Granger, bu Pansy'nin işi."

Hermione bir kahkaha attı ve neredeyse böreğini içine çekecekti.

Omzuna bir öpücük bıraktı ve parmakları ensesindeki kasları yoğurmaya başladı. "Geçen sefer orada değildim. Yapmak zorundayım

artık sana kalmış."

Bunu kuru, neredeyse alaycı bir tonda söylemişti, ancak kelimelerin ardındaki duygu akımını hissedebiliyordu. Suçluluk ve özür.

Hermione döndü ve her hareket ettiğinde tüm kaslarındaki yanma hissini görmezden gelerek ona sarıldı. Kollarını onun boynuna doladı. "Draco, bu biz birlikteyiz. Bu artık senin bana bir şeyler uydurmanla ilgili değil. Özür diledin ve ben de kabul ettim. Seni affettim. şimdi sadece beni sev."

Gözlerini kapattı ve aralarındaki duygusal bağa doğru itti.

"Seni seviyorum," dedi. Ağzı adamın dudaklarından sadece bir nefes uzaktaydı. "Ben de seni seviyorum. Sen de beni sev."

"Yapacağım," dedi ve sonra onu öptü.

Ruhu bağlı olduğu için Hermione'nin Hogwarts'tan ayrılması güvenliydi. Ateşi çıktıktan birkaç gün sonra Draco'yla birlikte St Mungo'ya ailesini ziyarete gittiler. Hermione bekleme odasında gergin bir şekilde kıpırdandı, boğazı düğümlendi.

"Onlara yazdım ama benimle ilgili anıları hala bulanık. Geçen sefer - okula gitmeden önce - beni hala hiç hatırlamıyorlardı, ama şimdi biraz hatırlıyorlar. Tam olarak ne beklemem gerektiğinden emin değilim." Asasını parmaklarının arasında döndürdü ve rahatsız sandalyesinde kaydđ.

Draco uzanıp onun ellerinden birini tuttu. "Sana aşık olmak istemeyen insanlara bile sempatik geliyorsun. Eminim seni gördüklerine çok sevineceklerdir."

Odaya girdiklerinde Helen Granger elini uzatmadan önce birkaç saniye sessizce Hermione'ye baktđ. "Hermione, artık büyüdün."

Annesinin elini tutarken Hermione'nin gözleri yaşlarla doldu. "Beni hatırlıyor musun anne?"

"Elbette," diye Hermione'yi kendine çekti Helen, Hermione'yi içine çekerken gözleri kocaman açılmıştı. "Hâlâ biraz lekeli yıllar var ama benim zeki küçük cadı kızımı hatırlıyorum."

Helen Hermione'yi kollarının arasına aldı ve Hermione gözyaşlarına boğuldu. "Özür dilerim. Özür dilerim, daha erken ziyaret etmek istedim."

"Sorun yok." Helen Hermione'nin saçlarını okşadı. "Arkadaşların Harry, Ron ve Molly birkaç kez bizi görmeye geldiler. Bize güvenli olmadığını söylediler. Ama şimdi güvenli mi? Buraya gelerek kendini tehlikeye atmıyorsun, değil mi?"

Hermione başını sallayıp gözlerini silerek, "Güvende," dedi. "Artık benim için güvenli."

Başını çevirdiğinde Draco ile babasının birbirlerine baktıklarını gördü. Draco büyücü olmasına ve kendisinden bir karış uzun olmasına rağmen yüzünde açık bir endişe ifadesi vardı.

"Anne, baba, bu Draco Malfoy."

Robert Granger'ın gözleri kısıldı. "Seni daha önce görmüştüm. Babası kitapçıda Arthur Weasley ile kavga eden sıksa, küçük sarışın çocuk. Baban Hermione'nin cadı olması gerektiğini düşünmeyenlerden biriydi."

Draco gözle görülür biçimde soldu ve Hermione irkildi. Elbette ailesi bir şekilde Draco ve Lucius'u hatırlayacaktı.

"Draco ve ben birkaç aydır bir ilişki içindeyiz. Onun sayesinde burayı ziyaret etmek benim için güvenli. Aslında bu yıl birkaç sınıfta ortak olduğumuz için birbirimizi tanımaya başladık..."

Hermione konuşmayı kesin bir şekilde okuldan bahsetmeye yönlendirdi ve ziyaretin geri kalanında da öyle devam etti. Draco ve babası çoğunlukla birbirlerine bakarken, Hermione annesine aritmetik projelerini uzun uzun anlattı.

Onlar ayrılırken Helen merakla Draco'yu inceledi. "Sen Hollandalı mısın? Çok uzun boylusun."

Draco beceriksizce kendine baktı. "Öncelikle Fransızca ve İngilizce. Büyüyle ilgili bir fenomen yüzünden boyum beklenenden daha uzun oldu."

St Mungo'dan ayrıldıktan sonra Hogwarts'ın kapılarına geri döndüler ve şatoya doğru yol aldılar.

Yol boyunca Hermione Draco'ya baktı. "Bu hafta anneni görmeye gidelim mi? Ona söyledikten sonra cevap yazdı mı?"

Draco adımlarının ortasında durakladı. "Doğru ya. Peki, bu konuda..."

Draco bakışlarını bir rahatsızlık ve suçluluk dalgası hissetti. "Ona söylemek için hiç yazmadım."

"Yapmadın mı?" Kız şaşkınlıkla ona baktı. Bu konu hakkında birkaç kez konuşmuşlardı. Onu mektup yazarken gördüğünden emindi. "Dediğini sanmıştım-"

Yere baktı, cüppesini düzeltti ve sonra ayakkabılarını inceledi. "Ona yazmaya çalıştım, ama-" Durakladı ve doğru kelimeleri arıyor gibiydi. "Annemle babamın beni nasıl bir ideolojiyle yetiştirdiklerini biliyorsun. Benim onlar için Karanlık Lord'un zaferinden daha önemli olmam, inandıkları şeyden vazgeçtikleri anlamına gelmiyor. Annem hâlâ bir Siyah. Benim hatırım için seni kabul etmeye karar verebilir de vermeyebilir de. -Ve ne yaptığı umurumda değil."

Uzanıp bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırdı ve başparmağı hafifçe yanağına dokundu. "Seninle yaşayacağım hayat, benim için istediklerinin hepsinden daha iyi ve daha geniş."

Hermione nefessiz kaldığını hissetti ve yutkundu.

İçini çekti. "Yazmaya çalıştım ama her mektup 'Hermione'yle ruh bağı kuruyorum ve eğer itiraz edersen beni bir daha görmene gerek yok' şeklindeydi. Sana o kadar odaklanmıştım ki, zihinsel olarak

Ona yazmayı denemek için enerjim var. Bir safkanla evlenmediğim için uzlaşmak ya da özür gibi görünen herhangi bir şey teklif etmekle ilgilenmiyorum."

Onun gözleriyle karşılaştı ve yüz ifadesindeki yakıcı yoğunluk kalbinin durmasına neden oldu. "Seninle ilgili itiraz etmeye hakları olan hiçbir şey yok ve beni senden daha değerli bir şeyle tehdit edemezler. Bu yüzden yazmadım. Eminim avukatım ona bahsetmiştir. Sanırım henüz okumadığım birkaç mektup gönderdi, eğer ne diyeceğini görmek isterseniz."

Görünüşe göre Narcissa Malfoy'un söyleyecek çok şeyi vardı, ama bunları birkaç kelimeyle ve çok fazla çıkarım yaparak söylemeyi akıl etmişti. O onun annesiydi, ne olursa olsun onu sevmeye devam edecekti. Bir Muggle doğumlu için Omega olmak duyulmamış bir şeydi; belki de Hermione'nin geçmişi araştırıldığında Kutsal Yirmi Sekiz'in soyundan geldiği ortaya çıkacaktı. Fevri ve biyolojik temelli seçimlerine rağmen Draco yine de Malfoy'un varisi olacaktı. Davranış dersleriyle ilgili bir not vardı.

Draco mektupları ateşe verdi ve bir çöp kutusuna attı.

"Eğer böyle davranmak istiyorsa, bizi mezuniyette görebilir."

Hermione bir dakika sonra, "Herhalde okulda bir safkan ya da en azından bir yarı kan olduğunu düşünmüştür," dedi.

"Umurumda değil. Önyargılarını yutabilir ya da Pansy aracılığıyla benim hayatıma ayak uydurabilir." Öfkeli bir şekilde alay etti ve Hermione onun kaynayan öfkesini hissedebiliyordu. "Onu görmemize hiç gerek yok. Onların bağnazlığı zaten yeterince şey yaptı, benden bu kadar. Buna müsaade etmeyeceğim."

Hermione Harry'den gelen mektubun mührünü kırdı ve okudu.

"Görünüşe göre herkes mutlu ve bizi kabul etmeye hazır," dedi Draco'ya uzatırken kuru bir sesle. "Sanırım eninde sonunda yola gelecekler. Bu konuda aptallık ederlerse Ginny ikisini de pataklar."

Mektubun genel tonu, Harry ve Ron'un Hermione'nin seçimlerine katılmasalar bile onu her zaman sevecekleri yönündeydi.

"Her şey düşünöldüğünde çok hızlı bir ilişkiydi," dedi iç çekerek. "Tanıdığım biri üç ay sonra evlenmek isteseydi, muhtemelen benim de pek çok itirazım olurdu. Ben bile bu kadar hızlı ilerleyebileceğimizi düşünmemiştim."

Draco ona doğru baktı. "Biz evli miyiz?"

Kaşlarını kaldırdı ve omuz silkti. "Yasal olarak değil ama bence ruh bağı kurmak evlenmekten biraz daha fazlası."

"Sana karım diyebilir miyim?" Sesi alçak bir mırıltıydı.

Hermione ona doğru eğilirken ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Eğer istersen, itiraz etmem. Gerçi bana ruh eşim demeni tercih ederim."

Onu öperken gülümsediğini hissetti.

Tatil boyunca kale neredeyse tamamen kendilerine aitti. Başkan'ın banyosunu bol bol ve uygunsuz bir şekilde kullandılar ve kütüphanenin تنها koridorlarında saklanıp kitap okuyup öpüştüler. Uzun yürüyüşlere çıktılar ve Draco uçmaya giderken Hermione bir türlü geçmeyen ısınma büyöleriyle onları izledi. Ve seks yaptılar. Çok fazla seks yaptılar.

Hermione seksin daha iyi olabileceğini düşünmemişti ama ruhbağılı seks daha iyiydi. Bu sadece fiziksel biyolojik yönleri değildi. Birbirlerine dolanmış olmaları, büyölerinin ve duygularının birbirine karışması hissi

-Her şeyin ötesinde. Onun için hissettiklerini hissetmek ve onun için hissettiklerini deneyimlediğinde hissettikleri güzel, kör edici derecede yüceydi.

Alfaların ve Omegaların biyolojileri konusunda son derece özel olmalarına şaşmamak gerekirdi. Bu Hermione'nin şimdiye kadar deneyimlediği en kişisel şeydi. Bunu zar zor tarif edebiliyordu. Draco onun büyüsüne, duygularına ve zihnine yazılmıştı. Karşılıklı olarak birbirlerine duydukları ihtiyaç şaşırtıcıydı.

Hermione, kütüphanede neredeyse Pansy'ye takılıp düşene kadar tatil için Hogwarts'ta başka kimlerin olduğuna pek dikkat etmemişti.

Pansy ve Luna Lovegood'un pencere kenarındaki koltukta birlikte ders çalıştıklarını gören Hermione şaşkınlıkla, "Ah, buradasınız," dedi.

Pansy anında sırtı havaya kalkmış bir kedi gibi kaskatı kesildi.

"Beni nasıl özlediğini hayal bile edemiyorum. Geçen hafta boyunca en az üç kez gözlerini Draco'dan ayırdın," dedi Pansy gözlerini devirerek.

"Luna'yla birbirinizi tanıdığınızı fark etmemiştim," dedi Hermione, bunun sadece kendi hayal gücü mü yoksa Pansy'nin Luna'yla garip bir şekilde rahat görünmesi mi olduğuna karar vermeye çalışarak.

"Neden? Slytherin olmayan tek kişinin sen olduğunu mu ?" Pansy dişlerini gösterdi. "Hermione Granger ve onun toplumdan dışlanmışlar sürüsü mü? Beni evlat edinme umuduyla küçük, köhne bir şapka örüp okul çantama mı saklayacaksın?"

Hermione gözlerini devirdi. "Başkalarının okul çantalarına girmek daha çok senin tarzın."

Pansy homurdandı. "Sana bir iyilik yaparak ve senin mide bulandırıcı derecede asil politik hırslarını güçlendirerek borcumu ödemeye çalışıyordum. Her şeyi bir kenara atıp aşk için ruh bağı kurmaya karar veren sendin zaten."

Pansy'nin sesi o kadar küçümseyiciydi ki Hermione ile Draco'nun ruh bağı onaylayan ve destekleyen tanıklardan biri olmakta ısrar ettiğine inanmak neredeyse zordu.

"Pansy ve ben Bitki Bilimi ve Büyüler'de ortağız, çünkü başka kimse bizimle eşleşmek istemiyor," dedi Luna, yavaşça gözlerini kırıştırarak ve kitabını başlığını göstermek için kaldırarak. "Kocalarını sıradan büyülü bitkilerle öldüren cadıların bir listesini çıkarıyoruz. Celeste Trundlegump'ın, mahkemenin kocasını tacizden suçlu bulamamasının ardından üç yıl boyunca kocasını adamotuyla yavaş yavaş zehirleyerek öldürdüğünü biliyor muydunuz? Sonra da hizmetçisiyle birlikte Yunanistan'a kaçtı."

Hermione'nin ağzı seğirdi ve başı yana eğildi. "Ben ."

"Bahar projemiz olarak bunu yapmak Pansy'nin fikriydi," dedi Luna. "Ona Sihirli Yaratıkların Bakımı'nda kalması gerektiğini söylüyordum çünkü birçok sihirli bitkinin sihirli yaratıklarla simbiyotik ilişkisi var. Ökseotu yüzünden bu yıl Hogwarts'ta ciddi bir Nargle istilas4 oldu ama butterbeer mantarları onları uzak tutmaya yardımcı oluyor." Kolyesini göstermek için yukarı kaldırdı. "Pansy için bir bileklik yaptım. Zindanlarda daha az Nargle olduğu için sadece birkaç mantara ihtiyacı olduğunu söylüyor."

Hermione'nin gözleri aşağıya kaydı ve Pansy'nin hırkasının altında bir butterbeer mantarı bileziğın hızla kaybolduğunu gördü.

Luna, "İstersen Ravenclaw Noel partisinden kalma fazladan mantarlarım var, Hermione," dedi.

Hermione hemen, "" dedi.

Pansy kaskatı kesildi ve Hermione'ye cinayetle tehdit eden bir bakış fırlattı.

"B-çünkü-" Hermione o kadar şaşırmişti ki hafifçe kekeledi. "Omegalar aslında Nergislere karşı bağışıklıdır."

Luna ciddiyetle başını salladı. "Nargle'lar kokulara karşı çok hassastır."

Hermione omzunun üzerinden işaret etti. "Ben gidip Draco'yu bulayım. İkinizle de görüşürüz."

Köşede beceriksizce yürüdü ve sonra Draco'nun Charms ansiklopedilerini incelediğı yere geri döndü.

"Draco, Pansy ve Luna Lovegood'un arkadaş olduklarını biliyor muydun?"

Bir an durakladı ve kaşlarını çatı. "Birkaç ay önce Herboloji'de birlikte sıkışıp kaldılar. Pans bunun bir kabus olduğunu söyledi ve dersi bırakmakla tehdit edip duruyor."

Hermione'nin ağzı çarpıldı. "Sanırım bunu atlattı. Gelecek dönemki projeleri için ön araştırma yapıyorlar, kocalarını zehirleyen cadıların derlenmiş bir listesi."

Draco'nun yüzünde sayısız duygu titreşti. "Bu hiç de rahatsız edici değil. Tanrım, onunla çıkmıştım." İçini çekti ve Hermione'ye dönmeden önce kitabını kapattı. "Sana hiç söylemediysem söyleyeyim, seninle ilgili takdir ettiğim sayısız şeyden biri de, eğer beni öldürecek olursan, önce gözlerimin içine bakıp nedenini söyleyeceğini bilmem."

Tatil sona erdiğinde Greengrass kızları okula coşkuyla döndüler. Astoria'nın üzerindeki lanet tam olarak kırılmamıştı ama önemli bir ilerleme kaydeden uzman bir lanet kırıcı bulmuşlardı. Neville yüzünde mutlu bir rahatlama ifadesiyle döndü; Hannah'yla tatil boyunca birkaç kez görüşmüş ve ilişkilerine yeniden başlamışlardı.

Bir sonraki dönem nispeten sorunsuz geçti.

Hermione ve Ginny işbirliği yaparak zorbalık meselesinin üzerine gittiler. Draco'nun Hermione'nin koruması altında olması ve Pansy'nin Luna'yla olan tanımlanamaz ilişkisi nedeniyle Cornelius Burbage ve arkadaşlarının taciz etmekten kurtulmayı umabilecekleri açık hedefleri kalmamıştı. Düşmanlık hâlâ kaynıyordu ama yılın geri kalanında şatoda huzursuz bir barış hüküm sürdü.

Hermione'nin okuldaki arkadaşları yavaş yavaş Draco'ya ısınmaya başlamıştı.

Harry ve Ron mektuplarında Draco'dan bahsetmekten genellikle kaçınıyorlardı, ama Hermione inatla, üçlünün Hogsmeade hafta sonları için bir araya geldiği her seferinde onu da yanlarında getiriyordu ve onlara Hermione'nin "Malfoy'la bir bütün olduğunu" yavaş yavaş kabul etmekten başka çare bırakmıyordu.

Hermione'nin dehşetine rağmen, ara sıra şatodan ayrılmaya başladığında, durumuyla ilgili haberler dışarı sızmayı başardı. Gazeteler haberi patlattı ve Hermione'nin tanıdığı herkesi seks hayatıyla ilgili ayrıntılar için peşine takarak bir bayram günü geçirdiler. The Daily Prophet'a göre, herkes bir Omega olduğunu her zaman biliyordu; büyü yeteneği ve Viktor Krum ve Harry Potter gibi çeşitli ünlü erkeklerle agresif bir şekilde cinsel ilişkiye girdiği göz önüne alındığında bu açıktı.

Hermione'nin Alfa'sının kimliği ortaya çıktığında, Bakanlık devreye girdi ve ilişkileri hakkında kapsamlı bir soruşturma yapılması konusunda ısrar etti. Hermione elindeki araştırma ve yasal sۆzleřmelerle onlar için hazırdı.

Mart ayında tekrar kızgınlık dۆnemine girdi ve Draco'yla birlikte yeniden ortaya çıktıklarında Anthony Goldstein'in nihayet yavrulamayı tamamladığını ve krizalitinden çıktığını ۆğrendiler. Tۆylű bir kűrkle kaplıydı ve o kadar büyük ve hantaldı ki zorlukla hareket edebilen, işlevsel olmayan kelebek kanatlarından oluşan devasa bir seti vardı.

Draco ve Hermione reviri ziyaret ettiğinde, "Seni piç kurusu, bana ne yaptın?" diye yarı hıçkırdı, yarı inledi.

Draco onunla alay etti. "İstedięimden çok daha az. Bu kanatların sana çok yakıřtıđını sۆylemeliyim, Goldstein. Tűm gۆrűnűřűn."

Hermione sinsice Anthony'ye yaklaştı ve burnuna ۆyle sert bir yumruk indirdi ki, yumruğunun altında kırıldığını hissetti. "Bu beni altuzaya girmeye zorladığın içindi."

Sonra daha yakına eğildi ve alçak sesle fısıldadı. "Pansy'ye yaptıkların için sana ne yapacağımı gۆrmek için beklemen gerekecek."

"Bayan Granger!" Madam Pomfrey'in kızgın sesi revirde yankılandı. "Bir hastane koğuşunda hastalara saldırmak kesinlikle hoř karşılanmaz. Eğer bۆyle bir řey olduğunu gۆrűrsem, puan kesintisi yaparım." Sonra arkasını dۆndű ve ofisine girdi.

Anthony burnunu tutarak oturdu ve kapı kapanırken şaşkınlıkla baktı.

Hermione ona ince bir gülűmseme verdi. "Yapacak daha iyi işlerim olduđu için řanslısın." Sonra topuklarının űzerinde dۆndű, Draco'nun elini tuttu ve gitti.

Anthony kanatları dۆkűlmeden ۆnce Hogwarts'tan çekildi.

"Draco, mezun olduktan sonra nerede yaşamalıyız?" Hermione Nisan sonunda sordu.

Sertleşti ve ödevinden başını kaldırıp baktı. "Nereye istersen. Sen çalışacaksın, ben sadece" -elini salladı- "etrafta dolanacağım ve belki arada bir aile avukatlarıyla görüşeceğim."

Hermione alt dudağını kemirdi. "O zaman senin karar vermen gerekmez mi? Madem orada daha çok olacaksın?"

Gözle görülür biçimde rahatsız görünüyordu. "Hermione, gerçekten umurumda değil." Hermione, adam kıpırdanıp gözlerini kaçırana kadar ona baktı.

"Bence bir Charms laboratuvarı kurabileceğimiz bir yer bulmalıyız. Eğlenceli olurdu, sence de öyle değil mi?"

Adam tekrar başını kaldırdı ve yüz ifadesi dikkatle nötr kalsa da kadın içsel sevincini hissedebiliyordu.

Başını yana eğdi ve düşüncelere daldı. "Belki Londra'da, Muggle bölgesinde bir yerde bir daire. O şekilde daha özel olur. Böylece biz istemedikçe kimse bizi rahatsız etmez."

Draco onu dikkatle inceliyordu. "Arkadaşlarına daha yakın bir yerde yaşamak istemez miydin?"

Omuz silkti. "NEWT'lerimde başarısız olmadığımı ve Sihirli Yaratıklar Departmanı'nda işe girmeyi başardığımı varsayarsak, hepimiz aynı binada çalışıyor olacağız. Onların yakınında yaşamama gerek yok."

Ona yaklaştı, bir elini koluna doladı ve başını omzuna yasladı. "Bir Charms mucidi olabilirsin. Hafta sonları birlikte proje yapabiliriz. Belki bir gün, eğer istersen, burada, Hogwarts'ta Profesör olabilirsin - eğer hayatın boyunca bağımsız bir şekilde zengin olmak istemediğine karar verirsen."

Draco homurdandı ve burnunun ucuyla ona baktı. "Kibirli küçük kız, bütün o aşk romanlarında kadın kahramanın vicdansızca kazanılmış bir asalete gizliden gizliye hayranlık duyacağını sanırdım."

Hermione çenesini kaldırdı. "Özür dilerim. Bence aristokrasi tam bir saçmalık. Yine de," sesi boğucu bir hal alınca Draco'nun gözleri hemen karardı, "eğer bu senin o muazzam kütüphaneni görebileceğim anlamına geliyorsa, kısa bir süreliğine hayranlık duyuyormuş gibi yapmaya hazırım. Çok onur duyuyorum."

Draco'nun gözleri kısıldı ve ona ters ters baktı. "Aile kütüphanem hakkında şakalar yapmayı asla bırakmayacaksın, değil mi?"

"Muhtemelen hayır," dedi, geri çekildi ve adam onu köşeye sıkıştırana kadar kanepenin üzerinde takip ederken güldü.

Onu yakaladı ve yere yatırdı, başını eğip boğazından aşağı öptü ve altında kemiksiz ve inleyen bir hale gelene kadar bezlerini yaladı. Gömleğinin düğmelerini açmaya başladı ve kız inleyip hafifçe seğirdi.

"Kurallarımız var," dedi, sütyenini kenara çekerken onu durdurmak için herhangi bir çaba göstermeden. "Bana bir liste yazdırmıştın. Çalışma seanslarını seksle bölmek yok. Bu senin kuralındı."

"Doğru," dedi ve kız onun sırtışını teninde hissedebiliyordu. "Ders çalışıyorduk, değil mi? Hatırlatsana, Gamp'ın Elemental Biçim Değiştirme Yasası nasıl işliyor?"

"Ne?" Kaşlarını çatı ve sonra dişleri göğüs ucunu hafifçe sıyrınca nefesi kesildi.

"Biçim değiştirme, Granger," dedi, onun vücudunu öperken. "Gözden geçiriyoruz."

"Sen, seni Slytherin budalas, bunu sen planladın."

"Bu kural için kelime seçimimde oldukça vicdanlı davranmış olabilirim." Göğüs ucunu parmaklarının arasında yuvarladı ve bu his kadının içinden geçerek ayak parmaklarının kıvrılmasına ve karnının alt kısmında sıkı bir sarmalın başlamasına neden oldu.

"Gamp Yasası, Hermione," dedi Hermione'nin bacaklarının arasına yerleşirken.

Kadın yutkundu. "Beş temel istisna var-" eli çıplak uyluğunun iç kısmına doğru kayarken sesi kısa bir süre kesildi.

"- elemental Biçim Değiştirme'de, ilk..." külotunun kumaşı boyunca bir dokunuş izi vardı ve kelimeler kayboldu.

"İlki mi?" Draco kızın eteğini yukarı itip başparmağını hafifçe klitorisine bastırarak küçük daireler çizdirirken, "İlk mi?" diye sordu.

"İlk istisna" - başparmağı uzaklaştı ve onun yavaşça külotunu bir tarafa çektiğini hissetti - "Gamp Yasası'nın -" nefesini üzerinde hissettiğinde sesi titredi, "- yemektir."

Adamın iki parmağı kadının göbeğine battı. Kadın tutarsız bir inilti çıkardı.

"Yani?" Sesi kısılmıştı ve kadının içinde dalgalanıyordu. Klitorisi zonkladı ve iç duvarları adamın parmaklarının etrafında sıkılaştı. Dudakları o kadar yakındı ki ağzının sıcaklığını hissedebiliyordu.

Dudaklarını yaladı. "Bu da yiyeceğin yoktan var edilemeyeceği anlamına geliyor."

Parmaklarını geri çekip sonra tekrar içine sokarken Draco'nun yakıcı sıcak dili kızın seksine indi. Kızın kalçaları hafifçe kıpırdandı ve Draco eliyle onu sakinleştirdi.

Dili kızın üzerinde döndü ve geri çekilmeden önce klitorisine hafifçe dokundu. "Yiyecekler üzerinde ne tür Başkalaşım lar kullanılabilir?"

Hermione yutkundu ve Draco'nun parmakları tekrar göbeğine kayarken altındaki kanepayı kavradı. Draco'nun leğen kemiğiyle kalçasının birleştiği yeri hafifçe öperken dudaklarına değil de Başkalaşım'a odaklanmaya çalışırken gözlerini sıkıca kapattı.

"Çarpma," dedi. "Çoğaltılabilir."

Klitorisini ağzına alırken ayak parmakları sıkıca kıvrıldı ve bir eli adamın saçlarına dolandı. Kadın hırıltılı bir nefes verdi ve gerildi.

"Dönüştürülebilir ya da çoğaltılabilir ya da Toplanabilir..." Adamın kalçasındaki eli göğsünü okşamak için yukarı kayarken kadın inledi. "İkinci istisna..."

Gelmesine izin vermeden önce ona beş temel istisnayı ezberletti.

Daha sonra birkaç dakika boyunca kanepenin üzerinde kemiksiz bir şekilde yatarak kendine geldi.

Sonunda doğruldu ve ona sertçe baktı. "Kuralların amacı onları istismar etmemektir."

Adam kitabından başını bile kaldırmadan sırtıttı. Uzanıp elinden kitabı kaptı ve kucağından inip bacaklarının arasına diz çökmeden önce bir süre onun üzerine oturdu.

Pantolonunun ve boxer'ının düğmelerini ustalıkla çözdü ve zaten sertleşmiş olan sikini çıkardı. Başını eğdi ve onun kararmış, aç gözlerine bakmadan önce dilini yavaşça yukarı doğru sürükledi.

"Draco, ejderha kanının on iki kullanım alanı nedir?"

Son

OceanofPDF.com

Bundan ilham alan alışmalar

Lütfen [arşive uğrayın ve yorum yapın](#) yazarın çalışmasını beğenip
beğenmediğinizi bildirmek için !

OceanofPDF.com

İçindekiler

Önsöz

Her Şeyin Anlamını Yitirdiği

Neşe Sahip Olduğunuzu Elinizden Gidene Kadar

İhtiyacınız Olanı Alırsınız

Beni İstedğin Gibi

Hissediyorum Bu Sadece Merak

Aşıklar Denizinde

Onun Dünyası Dönmeye Devam

, Bırak Beni, Bırak Beni

Nefesimi Tutmaya Çalışıyorum

Neler Oluyor?

Dudaklarımdayken bu kadar yakinken

sana biraz gergin oluyorum

Sen Olmanın Nasıl Bir Şey Olduğunu

Bilmiyorum Sana Benimsin Diyebilir

miyim?

Belki Ayrı Düşmenin Yeni Yollarını Bulabiliriz

Keşke Biraz Daha Sevilseydim

Kalbim ve Ben Anlaşamıyoruz

Ve sen, sen nasıl öylece çekip ? Çok fazla

düşünüyorum, yardım et bana.

Beynimin İçine Girin

Tüm Bu Kötü Kan

Burada

Bana Kafanın İçindeki Söyle Her

Şey Yolunda Hissettiriyor

İkimizin Arasında Daha

Mutlu Olmanı İstiyorum

Sonsuza Kadar Benim

Kalbim Nihayet Zihnime Güveniyor

Özel Zevkler

Üzerimde O Güce Sahipsin

VarBuna İhtiyacım

Kıskancım, Aşırı Dünyam

Sadece Sen

Dudaklarının İçeri Girdiğini Hissediyorum

Benim İçin Kişi Sen
Kadar İstedğin
Sonsöz: Come What May .
Sonsöz

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

